

DŽUAN FALUN

轉法輪

(Vertimas į lietuvių kalbą)

翻譯成立陶宛語

Li Hongdži

李洪志

TURINYS

Įvadas.....	6
-------------	---

PIRMA PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

Iš tikrųjų vesti žmones į aukštą lygmenį	7
Įvairiuose lygmenyse galioja šių lygmenų įstatymai.....	12
„Džen Šan Žen“ – tai vienintelis gero ar blogo žmogaus vertinimo kriterijus.....	15
Čigongas priklauso priešistorinei kultūrai.....	17
Čigongas – tai tobulinimasis.....	20
Kodėl praktikuojant neauga Gongas?.....	22
Išskirtinės <i>Falun Dafa</i> savybės.....	27

ANTRA PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

Klausimai apie Dangaus regą.....	32
----------------------------------	----

Antgamtinis „tolimo matymo“ sugebėjimas.....	40
Aiškiaregysrės sugebėjimas „ <i>Sumingtong</i> “	42
Būtis ne penkiose stichijose ir išėjimas už „Trijų Sferų“ ribų.....	45
Troškimų klausimas	48

TREČIA PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

Visi mano mokiniai yra mano pasekėjai.....	54
Budos sistemos ir budizmo tobulinimosi metodai.....	55
Būtina pilna ištikimybė vienai tobulinimosi kryptčiai..	58
Antgamtiniai sugebėjimai ir Gongo jėga.....	61
Atvirkštinis tobulinimasis ir Gongo skolinimasis.....	62
Piktosios dvasios apsėdimas.....	66
„Kosminė kalba“	70
Ką Mokytojas duoda savo mokiniams?.....	72
Energijos laukas.....	77
Kaip <i>Falun Dafa</i> mokiniams platinti Gongo praktiką?.....	77

KETVIRTA PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

Praradimas ir gavimas.....	80
Karmos virsmas.....	82
<i>Sinsingo</i> augimas.....	88
Energijos per viršugalvį įliejimas (<i>Guanding</i>).....	92
<i>Siuanguan</i> vietos nustatymas.....	95

PENKTA PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

Faluno simbolis.....	100
<i>Čimienio</i> praktikos metodas.....	102
Erezinių metodų praktika.....	103
Porinis vyro ir moters tobulinimasis.....	105
Sielos ir gyvybės tobulinimas.....	107
Įstatymo Kūnas	108
Pašventinimas (<i>Kaiguang</i>).....	109

<i>Džu jou ke</i>	114
-------------------------	-----

ŠEŠTA PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

„Ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“	115
Praktika pritraukia demoną.....	122
Savo mąstymo sukurtas demonas.....	126
Džu – Iši turi būti stiprus.....	130
Širdis būtina turi būti teisinga.....	130
Ušu – čigongas.....	135
Noras parodyti save.....	138

SEPTINTA PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

Gyvųjų būtybių žudymo klausimas.....	141
Mėsos vartojimas.....	144.
Pavydo jausmas.....	148
Ligų gydymo klausimas.....	152

Klinikinis gydymas ir čigongo terapija.....	156
---	-----

AŠTUNTA PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

Maisto atsisakymas (<i>Bigu</i>).....	160
Či vagystė.....	161
Či rinkimas.....	163
Kas praktikuoja, tas ir gauna Gongą.....	165
„Dangaus ratas“	170
Džiaugsmo jausmas.....	177
Kalbos tobulinimas.....	178

DEVINTA PASKAITA

Čigongas ir kūno kultūra.....	180
Mintis.....	182
Tyra ir rami širdis.....	186
Prigimtinis pagrindas.....	190
Supratimas.....	191
Didelio prigimtinių pagrindo žmogus.....	196

Įvadas (*Lun Ju*)

*Dafa** – tai Kūrėjo išmintis. *Dafa* yra Dangaus ir Žemės, taip pat ir Visatos kūrinijos pagrindas. Jis apima visa: nuo pačio mikroskopinio iki pačio makroskopinio, įvairiai pasireikšdamas įvairiuose Dangaus Kūnų lygmenyse. Pačiose Dangaus Kūno gelmėse atsiranda pačios mažiausios dalelės. Jos sluoksnis po sluoksnio suformuoja pasklidusias didesnes daleles, nuo mažų iki didelių, taip pasiekdamos žmonijai žinomus atomų, molekulių, žvaigždžių, galaktikų išorinius sluoksnius; ir taip toliau, – iki žymiai didesnių. Įvairių dydžių dalelės sudaro įvairių dydžių gyvybę, taip pat įvairių dydžių pasaulius, paplitusius visuose Visatos Dangaus Kūnuose. Gyvybėms, esančioms šiose įvairių lygmenų dalelėse, didesnės, nei savo lygmens dalelės, yra žvaigždės jų danguje. Taip yra kiekviename lygmenyje. Įvairių lygmenų Visatos gyvybėms tai neturi ribų. *Dafa* taip pat sukūrė Laiką, Erdvę, daugybę gyvybės rūšių ir bendrai viską. Visa yra apimta, niekas nepraleista. Tai yra konkrečios *Dafa* savybės „Džen Šan Žen“* pasireiškimas įvairiuose lygmenyse.

Kaip bebūtų žmonija išvysčiusi Visatos ir gyvybės tyrimo galimybes, ji apsiriboja tik žemo lygmens lokalinės Visatos erdvės, kurioje egzistuoja žmonės, matymu. Daugybė priešistorinės žmonijos laikais buvusių civilizacijų tyrė kitas žvaigždes. Nepriklausomai nuo to, kaip aukštai ir toli jos skraidė, jos nesugebėjo išeiti iš žmonijos erdvės ribų. Žmonija niekada nesugebės iš tikro pažinti realių Visatos pasireiškimų. Jeigu žmogus nori pažinti Visatos, erdvėlaikių ir žmogaus kūno paslaptis, jis būtinai turi tobulintis pagal teisingąjį *Fa**, pasiekti tikrąjį Nušvitimą ir kūne pakelti savąjį gyvybės lygmenį. Tobulinimosi procese žmonės galės pagerinti savo moralines savybes. Kai žmonija galės atskirti tikrą gėrį nuo tikro blogio, gera nuo blogo ir galės pakilti virš dabartinio savo lygmens, tuomet pamatys realias Visatas, įvairaus lygmens erdvių gyvybes ir užmegs su jomis kontaktą.

Žmonijos tyrimų tikslas – techninė konkurencija gyvenimo sąlygų pagerinimui. Daugumoje atvejų tai vyksta atmetant Dievybes, atsisakant moralės, kuri skirta žmonijai pažaboti. Todėl anksčiau žmonijoje atsiradusios civilizacijos buvo daug kartų naikinamos. Tyrimai apsiriboja tik materialaus pasaulio ribomis. O jų metodai tokie: daiktas tiriamas tik tada, kai jau yra atpažintas. Tačiau dėl Dievų atmetimo jie niekada nedrįso prisiliesti prie reiškinių, kurie žmogaus erdvėje yra neapčiuopiami ir nematomi, bet objektyviai egzistuoja ir praktiškai pasireiškia žmogaus realybėje, įskaitant dvasingumą, tikėjimą, dievišką žodį ir dieviškus stebuklus.

Jeigu žmonija, remdamasi moralės dėsniais, sugebės pagerinti savo elgesį ir supratimą, tai žmonių visuomenės civilizacija egzistuos ilgai, ir dieviški stebuklai vėl atsiras žmonių visuomenėje. Praėjusiose žmonijos visuomenėse taip pat daug kartų atsirasdavo pusiau dieviška, pusiau žmogiška kultūra. Tai leido pagerinti žmonijos tikrųjų žinių apie gyvybę ir Visatą lygmenį. Jeigu žmonija sugebės šiame pasaulyje su reikiama pagarba priimti *Dafa* pasireiškimus, tai atneš žmonėms, tautoms arba valsty-

bėms laimę ir šlovę. Dangaus Kūnai, Visata, gyvybės ir aplamai visa buvo sukurta pagal Visatos *Dafa*. Nuo *Dafa* nusigręžusios gyvybės yra iš tikro sugadintos. Žmonės, kurie Jį atitinka, - iš tiesų yra geri ir, be to, tai atneš jiems gerą atlygį, laimę ir ilgaamžiškumą. Besitobulinantysis, kuris su Juo susilieja, taps būtybe, pasiekusia *Dao**, - Dievu.

Li Hongdži

2015 m. gegužės 24 d.

**Dafa* - Didysis įstatymas

* Džėn Šan Žėn – Tiesa Gerumas Kantrybė

**Fa* – Įstatymas

* *Dao* – Dangaus Kelias

PIRMA PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

¹Gongas - 1) tobulinimosi metodas.

2) tobulinimosi metu išvystoma energija.

²Singsingas – jį sudaro nuopelnai, kantrybė, supratimas, sugebėjimas atsisakyti žmogiškų siekių ir aistrų, mokėjimas išgyventi sielvartą,¹³De ir t.t.

³Karma - Nuodėmės, susikaupiančios darant blogus darbus. Juodoji materija.

⁴Či - Gyvybinė energija, tekanti visur, ki (kor.), ki (jap.).

⁵Šakjamunis - Sidharta Gautama (V –VI a. pr. m. e.) – Buda, budizmo įkūrėjas.

⁶Deimantinė sutra - vienas iš pagrindinių budizmo tekstų

⁷Sukhavatis - Tikrosios Palaimos Rojus (sanskr.)

⁸Sutros - Indijos šventraščiai, mokantys dvasingumo, išminties ir gyvenimo principų

- ⁹Juanšenis - pradinė siela (kin.).
- ¹⁰Dharma - tikrasis gyvenimo kelias, moralinis įstatymas (sansk.).
- ¹¹Penki pradiniai elementai - žemė, medis, metalas, ugnis ir vanduo (kin. wu xíng).
- ¹²*Guo Vei* - „Vaisiaus statusas“ (kin.), būseną, pasiekto Budos lygmenį būseną.
- ¹³*De* – Dorybė, kaupiama per gerus darbus, nuopelnai. Baltoji materija.
- ¹⁴Lei Fengas - kinų kareivis, 1950 – 1960 m. m. žinomas savo aukštomis moralinėmis savybėmis.
- ¹⁵Kalpa - pagal budistinį mokymą kosminis pasaulio egzistavimo ciklas (sansk.).
- ¹⁶*Taidzi* - „Didžioji Riba“.
- ¹⁷*Hetu* - Senovės kinų diagrama iš Geltonosios upės, atskleidžianti įgimtą visatos tvarką ir kosminius principus iki sukūrimo.
- ¹⁸*Luošu* - Senovės kinų diagrama iš Luo upės, atskleidžianti kosminės tvarkos pritaikymą žmogaus ir gamtos dinamikoje po sukūrimo.
- ¹⁹*Džou I* - „Permainų knyga“, priklauso kinų filosofijai ir daosų alchemijai
- ²⁰*Bagua* - aštuonios trigramos.
- ²¹*Fo* - Buda (sansk.).
- ²²Dan – dzing - „Vidinė alchemija“ – religinės daosų praktikos kryptis, nagrinėjanti žmogaus organizmą kaip mikrokosmą, kuriame „Nemirtingas Pradmuo“ (nemirtingas kūdikis) gali būti sukurtas be tiglių ir retortų (skirtingai nuo išorinės alchemijos).
- ²³Dao – dzang - daosinių kanonų ir tantrinių tekstų rinkinys (virš 100 vnt.).
- ²⁴*Siu – lian* - dvasinis tobulėjimas – praktika.
- ²⁵Bodhisatva - aukštesnis už Archato lygį. Nušvitęs, turintis moterišką pavidalą (sans.).
- ²⁶Danas – energijos sanakaupa dantianyje, formuojama tobulinant Sinsingą, stiprinanti dvasinę transformaciją ir nemirtingumą.
- ²⁷*Ciao* - akupunktūros taškai, kūno energijos taškai, leidžiantys *ci* srautui tekėti, atveriami praktikos metu.
- ²⁸Sarira - substancija nedidelių akmenų pavidale, likusi po šventojo kūno kremacijos.
- ²⁹*Benti* - nuosavas kūnas.
- ³⁰*Juaningas* – „nemirtingas kūdikis“, formuojamas dantianyje.
- ³¹*Siuandzi* - sukimosi mechanizmas.
- ³²Čidzi - či mechanizmas.
- ³³Džiši - senovės Kinijos laikas nuo 23 iki 1 val. nakties.
- ³⁴Čenši - senovės Kinijos laikas nuo 7 iki 9 val. ryto.
- ³⁵Uši - senovės Kinijos laikas nuo 11 iki 1 val. dienos.
- ³⁶Gongo gražinimas - kai kuriose mokyklose naudojamas praktinių užsiėmimų užbaigimo būdas.
- ³⁷Či rinkimas per viršugalvį – kai kuriose čigongo mokyklose naudojamas metodas.

Iš tikrųjų vesti žmones į aukštą lygmenį

Jausdamas atsakomybę prieš visuomenę ir mūsų mokinius, aš visame Įstatymo platinimo ir Gongo¹ perdavimo procese pasiekiau gerų rezultatų ir teigiamai paveikiau

visą visuomenę. Prieš keletą metų daugelis čigongo mokytojų perdavė Gongą. Tačiau visa, ką jie sakė, buvo susiję tik su ligų gydymu ir kūno stiprinimu. Žinoma, aš nesakau, kad jų perduotas praktikos metodas yra blogas. Aš tik sakau, kad aukšto lygmens dalykų jie neperdavė. Aš taip pat gerai žinau dabartinę čigongo padėtį visoje šalyje. Šiuo metu mūsų šalyje ir užsienyje tik aš vienas iš tikrųjų perduodu aukšto lygmens Gongą. Kodėl tuo neužsiima kiti? Todėl, kad tai paliečia labai dideles problemas, gilius istorinius šaltinius, plačias sferas ir labai aštrius klausimus. Ne kiekvienas gali Gongą perduoti į aukštus lygmenis, nes tam reikia peržiūrėti daugelio mokyklų dalykus. Juolab tarp mūsų yra praktikuojančiųjų, kurie šiandien mokosi vieno praktikos metodo, o rytoj – kito. Taip jie savo organizme sukelia chaosą. O tai neleidžia jų tobulinimosi lygmeniui pakilti. Vienų tobulėjimas eina pagrindiniu keliu aukštyn, o prieš pastaruosius – visur išsišakojimai. Kai jie naudoja vienus metodus, jiems trukdo kiti; kai praktikuoja šiuos, trukdo – pirmieji, ir vieni, ir kiti sudaro jiems kliūtis. Jiems jau neįmanoma užsiimti tobulėjimu.

Mes visa tai sutvarkysime. Paliksime tai, kas gera, ir atmesime tai, kas bloga. Garantuojame, kad ateityje tu galėsi tobulintis. Bet tai liečia tik tuos, kurie atėjo tikrai mokytis *Dafa*. Jeigu tu atėjai su savo priklausomybėmis, su atkakliu tikslu įgyti antgamtinius sugebėjimus, išgydyti savo ligas, pasiklausti teorinių samprotavimų, ar su koku nors kitu žemu tikslu, - tada tai netinka. Aš jau sakiau, kad šiuo reikalu užsiimu tik aš vienas. Tokiems dalykams šansų nėra daug, ir aš nepamokslausiu visada. Manau, kad tie, kas tiesiogiai dalyvavo mano praktikos ir *Fa* mokymuose, yra labai... Ateityje tu tai suprasi, tu pajusi, kad tas laiko tarpas buvo nepaprastai brangus. Žinoma, mes kreipiame dėmesį į likimą. Štai mes visi čia sėdime. Tai ir yra likimas.

Pagalvokite, - ką reiškia mokytis į aukštą lygmenį vedančio praktikos metodo? Argi tai nėra žmonių gelbėjimas? Žmonių gelbėjimas – reiškia būtent tikrą tavo tobulėjimą, o ne tik ligų gydymą ir organizmo sveikatos stiprinimą. Taigi, tampa aišku, kad, teisingai tobulinantis, mokinių Sinsingui² keliami reikalavimai privalo būti aukšti. Mes, čia sėdintys, atėjome mokytis *Dafa*. Todėl tu privalai būti tikru Gongu praktiku ir atsisakyti savųjų priklausomybių. Jeigu tu, turėdamas įvairias priklausomybes, atėjai čia mokytis praktikos metodo ir *Dafa*, tai tu nieko neišmoksi. Pasakysiu tau tiesą: visas žmogaus tobulinimosi procesas yra nuolatinis žmogiškųjų priklausomybių atsisakymas. Žmonių bendruomenėje, visur – abipusė apgaulė; dėl nedidelės asmeninės naudos žmonės kovoja vieni su kitais, asmeninių interesų vardan kenkia vieni kitiems. Nuo viso to reikia atsisakyti, ypač tiems, kurie šiandien atsidavė Gongu praktikai. Šiuos norus tuo labiau reikia atmesti.

Čia aš nekalbu apie ligų gydymą. Mes ligų negydome. Jei tu tikrai pasišvęsi tobulėjimui, bet tavo kūnas bus ligotas, tu negalėsi tobulintis. Aš išvalysiu tavo kūną, bet padarysiu tai tik tiems, kurie tikrai atėjo mokytis Gongu, atėjo tikrai mokytis Įstatymo. Mes pabrėžiame viena: jei tu neatsisakysi visų ydingų sumanymų ir neatmesi minčių apie ligas, mes nieko negalėsime padaryti ir negalėsime tau padėti. Kodėl? Todėl, kad šioje Visatoje egzistuoja toks principas: visi eilinių žmonių poelgiai, kaip sakoma Budos sistemoje, priklauso nuo jau susiformavusio likimo. Gimimas, senėjimas, ligos, mirtis - toks yra eilinio žmogaus egzistavimo kelias. Kadangi žmogus anksčiau darė blogus darbus, jis įgijo karma³. Ji ir yra jo bėdų bei ligų priežastimi. Kai žmogus patiria kančias

- gražina karmines skolas. Todėl niekas negali savavališkai griauti šio principo. Kitaip gausis, kad galima nemokėti skolų. Niekas negali veikti savo nuožiūra, kitaip tai bus ne kas kita, kaip ydingų poelgių darymas.

Kai kurie mano, kad ligonių gydymas, ligų išgydymas ir organizmo sveikatos stiprinimas yra geras darbas. O mano manymu, iš tikrųjų ligos neišgydė. Ją tik laikinai perkėlė į ateitį arba transformavo, bet jos nepašalino. Norint tikrai išvengti šios bėdos, būtina pašalinti karmą. Jeigu kam nors pavyks iš tikrųjų išgydyti ligą ir visiškai išlaisvinti ligonį nuo karmos, - jei jis tikrai tai pasieks – reiškia, šio žmogaus lygmuo jau nėra žemas. Jis jau suprato šį principą, jog negalima savavališkai griauti eilinių žmonių principų. Tobulinimosi procese praktikuojantieji iš gailestingumo atlieka kilnius darbus: gydo ligonius, užsiima ligų gydymu ir organizmo sveikatos stiprinimu. Tai leidžiama, tačiau, nepaisant to, jie negalės visiškai išgydyti sergančiųjų. Tarkime, eilinio žmogaus ligos iš tikrųjų yra išgydytos, ir šis nesitobulinantis eilinis žmogus tapo visiškai sveikas; vis dėlto jis liko tik eiliniu žmogumi, kuris, iš čia išėjęs, kaip ir anksčiau liks asmeninių interesų nelaisvėje. Kaipgi galima savavališkai šalinti jo karmą? Tai – absoliučiai neleidžiama.

Tai kodėl tai galima padaryti besitobulinantiesiems? Todėl, kad šie žmonės yra patys vertingiausi. Jis panorio tobulintis. Todėl ši, jame įsiplieskusi, mintis yra pati brangiausia. Budizme skiriamas dėmesys Budos prigimčiai, kai žmoguje išryškėja Budos prigimtis, Nušvitę kaip tik ir gali jam padėti. Ką tai reiškia? Kadangi aš pamokslauju aukšto lygmens Gongą, tai paliečiu aukšto lygmens principus ir labai plačius klausimus. Mes manome, kad šioje Visatoje žmogaus gyvybė užgimė ne eilinių žmonių visuomenėje. Tikroji žmogiška gyvybė gimė Visatos erdvėje, nes šioje Visatoje egzistuoja daug įvairaus lygmens gyvybės kuriančių materijų. Sąveikaudamos šios materijos gali sukurti gyvybę. Tai reiškia, kad pirminė žmogaus gyvybė turi savo ištakas Visatoje. Visatos erdvė nuo pat pradžių buvo gera - turėjo ir turi savybę „Džen Šan Žen“. Nuo pat savojo gimimo žmogus apdovanotas ta pačia savybe, kaip ir Visata. Bet gyvosios būtybės daugėjant, susidarė tam tikri kolektyviniai socialiniai santykiai; be to, kai kurios iš jų tapo savanaudiškos - jų moralinis lygmuo palaipsniui nukrito. Jos neišsilaikė pirminiame aukštame lygmenyje ir nukrito žemyn. O kitame laiptelyje jos tapo vėl blogesnės; vėl neišsilaikė. Kritimas tęsėsi, - galų gale jos atsidūrė žmonijos lygmenyje.

Visa žmonių bendruomenė yra tame pačiame lygmenyje. Iš antgamtinių sugebėjimų pozicijos ar iš Didžiųjų Nušvitusiųjų matymo taško žmonijos kritimas pasiekė tokį laipsnį, kuriame šios gyvos būtybės turėtų būti sunaikintos. Tačiau Didieji Nušvitę, išreikšdami gailestingumą, žmonėms suteikė dar vieną galimybę: sukūrė jiems ypatingą terpę – ypatingą erdvę. Šios erdvės gyvos būtybės skiriasi nuo esančių kitose Visatos erdvėse. Šioje erdvėje gyvosios būtybės negali matyti esančių kitose erdvėse, neturi galimybės matyti tikros padėties Visatoje. Tai tolygu žmonių nusiritimui į paklydimų bedugnę. Norėdami niekada nesirgti, išsilaikinti nuo nelaimių ir pašalinti karmą, žmonės turi žengti tobulinimosi keliu, link šaltinio ir tiesos. Tai visų tobulėjimo mokyklų pripažintas kelias. Žmogus privalo grįžti į pradžios šaltinį ir į tiesą. Tik tai yra tikrasis buvimo žmogumi tikslas. Kai žmoguje gimsta siekis tobulintis, laikoma, kad jame pabudo Budos prigimtis. Tokia mintis yra pati brangiausia. Jame atsirado noras

grįžti į šaltinį ir į tiesą. Jis panoro palikti eilinių žmonių lygmenį.

Galbūt, esate girdėję budistinį išsireiškimą: „Kai pasireiškia Budos prigimtis, sudreba dešimties krypčių pasaulis.“ Kiekvienas, jį pamatęs, jam padeda, besąlygiškai padeda. Budos sistemoje žmonės gelbėjami besąlygiškai ir neatlygintinai, žmogui besąlygiškai padedama. Todėl mes galime daug ką padaryti mokiniams. O eiliniam žmogui, kuris siekia būti eiliniu žmogumi ir nori tik išsigydyti ligas, tai nepadės. Kai kurie galvoja: „Štai aš išgysiu ir tada pradėsiu tobulintis.“ Jei tu nori tobulintis – nekelk jokių sąlygų; jei nori tobulėti, atsiduok šiam reikalui. Tik žinok: su ligotu organizmu ir susipynusiomis kūne informacijomis tu tikslo nepasieksi. Būna ir tokių, kurie niekada čigongo nepraktikavo; yra ir tokių, kurie čigongo pratimais užsiiminėja dešimtis metų, bet vis dar klaidžioja *či*⁴ lygmenyje, bet tobulumo nepasiekė.

Ką gi daryti? Mes, žinoma, jo kūną išvalysime, kad jis galėtų tobulintis į aukštą lygmenį. Kai tu randiesi pačiame žemiausiame tobulinimosi laiptelyje, tau reikia praeiti pilną organizmo išvalymo procesą, netgi mintyse nieko ydingo nepaliekant. Tave taip pat reikia išvalyti nuo nuodėmių lauko aplink kūną, išlaisvinti nuo kenkiančių tavo organizmui faktorių. Neišvalius, – kaip tu su tokiu nešvari, patamsėjusiu organizmu ir nuodėmingomis mintimis pasieksi aukštą tobulėjimo lygmenį? Čia pas mus nepraktikuoja *či* pratimų. Tai yra žemas lygmuo. Tau nėra reikalo tuo užsiimti. Mes tave perkelsime į priekį, kad tavo organizmas pasiektų sveiką būseną. Tuo pat metu mes įdiegsime į tave paruoštą būtinų dalykų rinkinį, reikalingą žemo lygmens pagrindo suformavimui. Taip tu jau praktikuosi labai aukštame lygmenyje.

Paprastai laikoma, kad tobulinimasis susideda iš trijų lygmenų, įskaitant ir *či* lygmenį. Tačiau tikras tobulinimasis (ne pridėjus pratimų su *či*) susideda tik iš dviejų didelių lygmenų, o būtent: iš tobulinimosi pagal „Pasaulietinį Įstatymą“ ir tobulinimosi pagal „Po - pasaulietinį Įstatymą“. „Pasaulietinis ir Po - pasaulietinis Įstatymai“, apie kuriuos mes kalbame, neturi nieko bendro su „išėjimu iš pasaulio“ ir „įėjimu į pasaulį“. Taip tai vadinama vienuolynuose. Tai turi tik teorinę reikšmę. O pas mus tai tikras pokytis dviejuose dideliuose lygmenyse tobulinant žmogiškąjį kūną. Tobulėjimo procese pagal Pasaulietinį Įstatymą žmogaus kūnas nuolat ir nuosekliai valomas. todėl, pasiekus aukščiausią Pasaulietinio Įstatymo formą, kūnas bus visiškai pakeistas aukšto energijos lygmens medžiaga. O tobulinimasis pagal Po - pasaulietinį Įstatymą – tai iš esmės Budos kūno tobulinimas, kuris jau sudarytas iš aukšto energijos lygmens materijos, kurio visos antgamtinės galios vėl pasireiškia. Aukščiau pasakyta priklauso šiems dviems dideliems lygmenims.

Mes manome, kad egzistuoja likimo nulemtas ryšys. Štai mes čia sėdime ir aš galiu jums padėti. Mūsų čia viso labo tik du su trupučiu tūkstančio žmonių, tegu keletas tūkstančių, netgi, tarkime, daugiau – dešimt tūkstančių. Aš visiems galiu padėti; jums nereikės praktikuotis žemame lygmenyje. Kai aš išvalysiu tavo organizmą - pakylėsiu tave aukštyn, įdėsiu į tave pilną tobulinimosi sistemos kompleksą; taip tu nuo pat pradžių atsidursi aukštame tobulinimosi lygmenyje. Tačiau tai liečia tik tuos mokinius, kurie čia atėjo pasišvęsti tikram tobulinimuisi. Jei tu čia tik sėdi, tai dar nereikia, kad jau esi besitobulinantis. Jeigu žmogaus mąstyme įvyko esminis pokytis, mes galime

tai padaryti. Ir vien tuo neapsiribosime. Tai, ką aš jums daviau, jūs suprasite ateityje. Mes negydome ligų, bet visiškai reguliuojame mokinių organizmą, kad jie galėtų užsiimti praktika. Su ligotu kūnu Gongas pas tave aplamai negalės atsirasti. Taigi, nesikreipkite į mane su prašymais išgydyti jus nuo ligų. Aš tuo neužsiimu. Pagrindinis mano atėjimo tikslas: nukreipti žmones į aukštus lygmenis - iš tikrųjų vesti žmones į aukštus lygmenis.

Ivairiuose lygmenyse galioja šių lygmenų įstatymai

Praeityje daugelis čigongo meistrų pasakojo, kad čigongas susideda iš pradinės, vidurinės ir aukščiausios stadijų. Faktiškai, visos šios stadijos pilnai priklauso *či*, priklauso tik vienam *či* pratimų lygiui. Kam jį reikia dalinti į šias stadijas? Daugelis mūsų užsiimančiųjų čigongu apie tikrus aukšto lygio dalykus visiškai nieko nežino, neturi jokio supratimo. Toliau mes įstatymą dėstysime vien tik aukštame lygmenyje. Be to, aš noriu atkurti tobulinimosi reputaciją. Aš savo paskaitose dar paliesiu ydingus reiškinius, egzistuojančius besitobulinančiųjų rate. Papasakosiu, kaip mes turime šiuos reiškinius vertinti ir juos nagrinėti. Be to, mokant praktikos metodų ir dėstant aukšto lygmens įstatymą, paliečiamos plačios sferos ir palyginti didelės problemos, ir netgi labai aštrūs klausimai. Aš taip pat noriu papasakoti apie šiuos klausimus, noriu atkreipti dėmesį ir į iš kitų erdvių vykdomus trukdymus, nukreiptus į mūsų žmonių bendruomenę, ir ypač į besitobulinančiuosius. Aš taip pat noriu paaiškinti ir tuo pat metu mūsų mokiniams išspręsti šias problemas. Tu negalėsi Gongu praktikuoti be šių klausimų išsprendimo. Mes, spręsdami šias esmines problemas, žinoma, jus turime laikyti tikrais besitobulinančiais. Suprantama, nelengva iš karto pakeisti tavo mąstymą. Tolesnėse paskaitose jūs palaipsniui pakeisite savo pažiūras. Taip pat tikiuosi, kad įdėmiai klausysite. Aš praktikos metodą perduodu ne taip, kaip kiti čigongo meistrai. Mokydami praktikos metodo, jie tik trumpai papasakoja apie savo mokyklos principus, po to perduoda informaciją, apmoko vieno pratimų komplekso - ir viskas. Liaudis jau priprato prie tokio Gongu perdavimo.

Tikram Gongu perdavimui reikia skelbti *Fa* ir *Dao*. Aš dešimtyje paskaitų jums išaiškinsiu aukštųjų lygmenų principus. Tik tada jūs galėsite tobulintis; priešingu atveju tobulintis absoliučiai neįmanoma. Kiti perduoda tik ligų gydymo ir organizmo stiprinimo būdus. Jeigu tu nori savo tobulėjime pasiekti aukštą lygmenį, tai be aukštojo lygmens įstatymo nurodymų tu tobulintis nesugebėsi. Palyginkime tai su išsilavinimo gavimu: jei tu į universitetą eini su pradinės mokyklos vadovėliais, tai tu vis tiek liksi pradinės mokyklos mokiniu. Kai kurie mokėsi daugelio praktikų: ir tų praktikų, ir anų, gavo pilną krūvą visokių pažymėjimų, bet jų Gongas vis dar neišaugo. Jie mano, kad suprato visą čigongo esmę ir turinį. Ne, tai tik paviršutinis supratimas, esantis pačiame žemiausiame lygmenyje. Čigongu suprantama ne tik tai; čigongas yra tobulinimasis, kažkas universalaus ir gilaus.

Be to, įvairiuose lygmenyse dar egzistuoja savi Įstatymai, todėl čigongo dalykai skiriasi nuo *či* praktikos dalykų, apie kuriuos mes dabar žinome. Kiek tu jų besimokyk - tai nieko tau neduos. Išnagrinėkime tokį pavyzdį: anglų pradinės mokyklos vadovėlius tu įsisavinai, amerikietiškus pradinės mokyklos vadovėlius tu įsisavinai, japonų pradinės mokyklos vadovėlius tu įsisavinai, kinų pradinės mokyklos vadovėlius tu įsisavinai. Bet tu vis dar lieki pradinės mokyklos mokiniu. Kiek tu besimokytum įvairių žemo lygmens čigongo dalykų, kiek tu į save viso to įdėtum – gausis kaip tik atvirksčiai. Tai tau tik dar daugiau sutrukdys, nes tavo kūnas jau yra chaotiškoje būsenoje.

Noriu dar kartą pabrėžti, kad mūsų tobulėjime būtina mokytis čigongo praktikos metodo. Čia išdėstomas *Fa*. Įvairių budistinių vienuolynų vienuoliai, ypač Čanio mokyklos, galbūt, laikosi savojo supratimo. Vien paminėjus Įstatymo skelbimą, jie jau nebenori klausyti. Kokia to priežastis? Čanio mokykloje priimta, kad Įstatymo skelbti negalima. Jeigu jis išreiškiamas žodžiais - tai jau ne Įstatymas. Nėra Įstatymo, kurį galima būtų skelbti. Įstatymą galima tik priimti širdimi. Todėl Čanio mokykloje iki šių dienų apie joki Įstatymą negalima kalbėti. Bodhidharmos perduotas mokymas remiasi Šakjamunio⁵ pasakymu: „Įstatymas neturi nustatytos išraiškos“. Šių Šakjamunio žodžių pagrindu Bodhidharma ir įkūrė Čanio mokyklą. Mes manome, kad ši mokykla „lenda į jaučio ragą“. Ką reiškia „lįsti į jaučio ragą“? Kai Bodhidharma pradėjo „lįsti į jaučio ragą“, jam atrodė pakankamai erdvu; atėjęs antrojo patriarcho eilei, tapo ne taip erdvu, trečiam dar liko šis tas. O kai reikalas priėjo iki ketvirtojo, tapo jau labai siaura; penktajam jau beveik nebebuvo kur lįsti; atėjęs šeštojo patriarcho Huinengo eilei, buvo prieita iki piko, ir jam jau nebebuvo kur lįsti. Jei tu dabar nueisi į Čanio mokyklą mokytis Įstatymo, tai nieko neklausinėk. Klausinėsi – gausi lazda per galvą, kaip sakoma - „lazda ir riksmu“. Tai reiškia – neklausinėk - suprask pats. Tu sakai: „Aš atėjau mokytis, nes nieko nežinau, tai ką man suprasti? O jūs man lazda per galvą?“ Iš to ir matosi, kad Čanio mokykla jau iki galo „lindo į jaučio ragą“. Nėra jau daugiau apie ką kalbėti. Juk Bodhidharma perspėjo, kad jo Čanio mokykla tęsis tik iki šeštojo patriarcho, ne ilgiau. Praėjo keletas šimtų metų, bet vis dar yra tokių, kurie užsispyrę laikosi senųjų Čanio mokyklos principų. Kokia yra tikroji Šakjamunio žodžių „Įstatymas neturi nustatytos išraiškos“ prasmė? Šakjamunis priklausė Žulajaus lygmeniui. Niekas iš vėlesnių vienuolių nesugebėjo nušvisti iki Šakjamunio lygmens, nesugebėjo suprasti jo dvasinės būsenos, negalėjo pažinti tikrojo Jo dėstomo Įstatymo turinio ir jo išsakytos tikrosios esmės. Todėl jo pasekėjai kiekvienas savaip traktavo Jo pamokslus. Jie viską ištiesai supainiojo, manydami, kad teiginys „Įstatymas neturi nustatytos išraiškos“ kalba apie tai, kad Įstatymo skelbti negalima - kitaip tai jau ne Įstatymas. Iš tikrųjų, prasmė ne tokia. Kai Šakjamunis po bodhi medžiu pasiekė nušvitimą ir Gongo atvėrimą, jis ne iš karto pasiekė Žulajaus lygmenį. 49 metus skelbdamas Įstatymą, jis nenutrūkstamai kilo. Kaskart, kai jis pakildavo į naują lygmenį ir atsigręždavo atgal į praeitį, tai atrasdavo, kad viskas, ką jis sakė apie Įstatymą buvo ne visiškai teisinga. Dar pakilęs jis pastebėdavo, kad ką tik jo skelbtas Įstatymas, taip pat nėra visiškai teisingas. Taip tęsėsi ir toliau. Visus šiuos 49 metus jis nenutrūkstamai kilo. Kiekvieną kartą pasiekęs aukštesnį lygmenį, jis atrasdavo, kad Jo anksčiau skelbtas Įstatymas irgi buvo klaidingas. Jis aptiko, kad kiekvieno lygmens Įstatymas atitinka Įstatymo tame lyg-

menyje pasireiškima. Kiekviename lygmenyje yra savas Įstatymas, bet nei vienas šių Įstatymų nėra absoliuti Visatos tiesa. Aukštesnio lygmens Įstatymas yra arčiau Visatos principų, negu žemesnio lygmens Įstatymas. Todėl Šakjamunis ir pasakė: „Įstatymas neturi nustatytos išraiškos“.

Gyvenimo pabaigoje Šakjamunis dar sakė: „Visą gyvenimą aš neskelbiau jokio Įstatymo“. O Čanio mokykla tai vėl suprato šia prasme, jog nėra Įstatymo, kurį galima būtų skelbti. Savo amžiaus pabaigoje Šakjamunis jau pasiekė Žulajaus lygmenį, bet kodėl jis pasakė, kad neskelbė jokio Įstatymo? Ką jis iš tiesų norėjo išreikšti šiais žodžiais? Jis pasakė štai ką: „Net aš, pasiekęs Žulajaus lygmenį, negaliu pamatyti galutinių Visatos principų ir galutinio Įstatymo“. Todėl jis liepė savo pasekėjams jo žodžių nelaikyti absoliučiai nekintančia tiesa, kad jų neribotų Žulajaus ar žemiau esantys lygmenys, nesulaikytų jų siekio kilti į dar aukštesnį lygmenį. Bet pasekėjai nesugebėjo išsiaiškinti tikrosios šios frazės prasmės, suprasdami tai kaip: Įstatymas nėra Įstatymu, jei jis yra skelbiamas. Faktiškai, Šakjamunis tuo norėjo pasakyti, kad skirtinguose lygmenyse yra savo Įstatymas. Kiekvieno lygmens Įstatymas nėra absoliuti Visatos tiesa. Bet jis atlieka pagrindinį vaidmenį tame lygmenyje, kuriam jis priklauso. Iš tikrųjų, Šakjamunis kalbėjo apie tai.

Praeityje daugelis, ypač Čanio mokykloje, tvirtai laikėsi išankstinės nuostatos ir labai klaidingo supratimo. Bet jeigu tavęs nemokysime, tai kaip tave vesti praktikoje, kaip praktikuoti, kaip tobulintis? Budistų religija turi daugybę legendų. Galbūt, kai kurie skaitė, kaip kažkas pateko į Dangų ir atsidūrė Danguaus karalystėje. Ten jis aptiko, kad čia „Deimantinėje sutroje“⁶ kiekvienas hieroglifas visiškai skiriasi nuo „Deimantinės sutros“ Žemėje. Jų prasmė nevienoda. Kodėl ši „Deimantinė sutra“ nevienoda su „Deimantine sutra“ žmonių pasaulyje? Kai kurie taip pat sako, kad Sukhavačio⁷ sutros⁸ visiškai skiriasi nuo tų, kurios yra pas mus apačioje. Jos neturi nieko bendro su mūsų sutromis. Skirtingi ne tik žodžiai. Pilnai skiriasi ir turinys, ir prasmė. Įvyko transformacija. Iš tikrųjų, tai reiškia, kad vienas ir tas pats Įstatymas įvairiuose lygmenyse turi skirtingą pavidalą ir išreikštą formą. Taip pat atlieka skirtingą vadovaujantį vaidmenį įvairių lygmenų besitobulinantiems.

Kaip žinoma, budistinėje religijoje yra brošiūra pavadinimu „Kelionės į Sukhvatį užrašai“. Joje pasakojama, kaip vienas vienuolis sėdėjo meditacijos pozoje. Čia jo Juanšenis⁹ pakilo į Sukhavačio pasaulį ir pamatė kai kuriuos vaizdus. Išbuvo jis ten visą dieną ir grįžo, o Žemėje jau praėjo šešeri metai. Ar jis iš tikro ten kažką pamatė, ar ne? Pamatė. Bet tai, ką jis pamatė, nebuvo tikrasis vaizdas. Kodėl? Todėl, kad jo lygmuo nebuvo pakankamai aukštas. Jam atsivėrė tik Budos Įstatymo įsikūnijimas, kurį jis turėjo pamatyti savajame lygmenyje. Kadangi tas Pasaulis kaip tik yra Įstatymo pasireiškimo sudedamąja dalimi, jis negalėjo pamatyti tikrojo vaizdo. Mano nuomone, tokia yra vidinė frazės „Įstatymas neturi nustatytos išraiškos“ esmė.

„Džen Šan Žen“ - tai vienintelis gero ar blogo žmogaus vertinimo kriterijus

Iki šiol žmonės bando budizme sužinoti, - kas yra Budos Įstatymas. Yra ir tokių, kurie mano, kad budizme skelbiamas Įstatymas ir yra Budos išsamus ir pilno turinio Įstatymas. Bet iš tikrųjų taip nėra. Šakjamunis Įstatymą pamokslavo prieš du tūkstančius penkis šimtus metų esantiems labai žemame lygmenyje eiliniams žmonėms. Šie žmonės ką tik buvo išėję iš pirmąsios visuomenės ir buvo palyginti elementaraus mąstymo. Paskutinis dharmos¹⁰ nuopuolio ir žlugimo laikotarpis, apie kurį kalbėjo Šakjamunis, iš esmės, yra dabar. Šiuolaikiniams žmonėms jau neįmanoma tobulintis pagal tą Įstatymą. Net vienuolynų vienuoliai šiame paskutiniame dharmos nuopuolio ir žlugimo laikotarpyje neturi jėgų išsigelbėti, jau nekalbant apie kitų išgelbėjimą. Šakjamunis pamokslavo Įstatymą, remdamasis to laikotarpio situacija; bet tuo metu Šakjamunis pilnai neišsakė viso Įstatymo turinio, kurį jis žinojo būdamas savo lygmenyje. Ir neįmanoma, kad tas Įstatymas liktų nepakitęs amžinai. Visuomenė vystosi, žmonių mąstymas taip pat sudėtingėja, todėl žmonėms tokiu būdu jau sunku tobulintis. Budizmo Įstatymas pilnai neapima Budos Įstatymo, jis yra tik nežymi Budos Įstatymo dalis. Budos sistemoje egzistuoja dar daug Didžiųjų Įstatymų, plintančių liaudyje ir žodžiu perduodamų vieninteliam įpėdiniui. Skirtingi lygmenys turi skirtingus Įstatymus. Įvairios erdvės turi įvairius Įstatymus. Visa tai yra skirtingas Budos Įstatymo pasireiškimas įvairiose erdvėse ir įvairiuose lygmenyse. Šakjamunis taip pat sakė, kad egzistuoja 84 tūkstančiai tobulėjimo į Budą mokyklų, o budizme – tik dešimt su trupučiu: Čanio mokykla, „Švariosios Žemės“ mokykla, Tiantajaus mokykla, Huajanio mokykla, Tantrizmo mokykla ir kitos, - kas pilnai neapima Budos Įstatymo. Savo laiku Šakjamunis savojo Įstatymo pilnai neskelbė, o tik tą jo dalį, kuri buvo suprantama to meto žmonėms.

Kas tai yra - Budos Įstatymas? Tai esminė šios Visatos savybė „Džen Šan Žen“. Būtent ji yra aukščiausias Budos Įstatymo pasireiškimas, būtent ji yra pagrindinis Budos Įstatymas. Budos Įstatymas įvairiuose lygmenyse turi įvairias pasireiškimo formas, įvairiuose lygmenyse atlieka skirtingą vadovaujantį vaidmenį; kuo žemesnis lygmuo, tuo įvairesnis ir sudėtingesnis jo pasireiškimas. Ši „Džen Šan Žen“ savybė egzistuoja visur: oro korpuskulose, akmenyse, medyje, žemėje, geležyje, žmogaus kūne ir visokioje materijoje. Gilioje senovėje buvo kalbama, kad visos būtybės ir Visatos reiškiniai sudaryti iš „penkių pradinių elementų“¹¹. Visame kame taip pat yra tokia savybė, kaip „Džen Šan Žen“. Besitobulinantieji, pasiekę tam tikrą lygmenį, gali pažinti tik konkretų šio lygmens Budos Įstatymo pasireiškimą. Tai ir yra *Guo Ver*¹², ir tobulinimosi lygmuo. Įstatymą atskleidus pilnoje jo apimtyje, jo turinys būtų be galo gausus. Jeigu turėtume omenyje tik jo aukščiausią tašką, tai tampa labai paprasta, nes Įstatymas primena piramidę. Pačiame aukščiausiame lygmenyje tai galima apibendrinti tik trimis žodžiais - „Džen Šan Žen“. Pasireiškimai įvairiuose lygmenyse tampa ypatingai sudėtingi. Pavyzdžio dėlei paimkime žmogų. *Dao* sistemoje žmogaus organizmas laikomas mikrokosmu. Žmogus turi fizikinį kūną, bet vieningo pilnaverčio žmogaus sukūrimui to nepakanka. Tam būtina turėti žmogui būdingus: charakterį, prigimtines savybes, ypa-

tybes ir Juanšenį. Tik tokiu būdu bus sukurtas pilnas ir nepriklausomas, turintis savo individualią asmenybę, žmogus. Taip pat yra ir su mūsų Visata: egzistuoja galaktikos, kitos žvaigždžių sistemos. Taip pat yra gyvybė, vanduo ir kiti šios Visatos reiškiniai, ir būtybės. Tai viena iš materijos būties pusių, bet tuo pačiu metu ji turi savyje ir savybę „Džen Šan Žen“. Ši savybė yra bet kurioje materijoje. Ji yra visose be išimties smulkiausiose dalelėse.

Gėrio ar blogio kriterijumi Visatoje yra savybė „Džen Šan Žen“. Kas gerai, o kas blogai? Viskas nustatoma remiantis būtent šia savybe. Tas pats yra ir su *De*¹³ vertinimo kriterijumi, apie kurį mes kalbėjome anksčiau. Žinoma, dabartinėje žmonių visuomenėje moralinių kriterijų atžvilgiu įvyko pokyčiai, ir moralės normos yra iškreiptos. Jeigu dabar kas nors mokosi pagal Lei Fengą¹⁴, tai, galbūt, bus pasakyta, kad jis beprotis. Bet argi kas nors būtų pasakęs, kad jis „beprotis“ penkiasdešimtaisiais, šešiasdešimtaisiais metais? Žmonijos moralės normos ritasi kaip didžiulė nuošliauža. Vyksta nenutrūkstamas dvasinių vertybių kritimas. Žmonės vaikosi naudos, dėl savo godumo kenkia kitiems, nesustodami nei prieš nieką. Pagalvokite, ar leistina, kad visa tai ir toliau tęstųsi? Kai žmogus daro blogą darbą, ir tu jam pasakysi apie tai, jis nepatikės. Jis iš tikrųjų nepatikės, kad daro blogus dalykus. Kai kurie savo elgesį vertina pagal žemas šiuolaikinės moralės normas. Save laiko geresniais už kitus, nes pasikeitė vertinimo kriterijai, kuriais remiasi žmonės. Kaip besikeistų žmonijos moralės normos, Visatos savybė negali pasikeisti. Ji ir yra vieninteliu gero ar blogo žmogaus vertinimo kriterijumi. Tai reiškia: besitobulinantysis privalo sau kelti reikalavimus atitinkamai pagal Visatos principus, o ne reikalauti pagal eilinių žmonių kriterijus. Jeigu tu nori sugrįžti į šaltinį ir tiesą, jei nori tobulintis aukštyn, tai turi elgtis pagal šią normą. Tikrai tas, kas gali prisitaikyti prie Visatos savybės „Džen Šan Žen“, yra geras žmogus. O tas, kurio elgesys prieštarauja šiems principams, iš tikro yra blogas. Gali būti, kad tave visuomenėje ar darbe pavadins blogu. Tai nereiškia, kad tu tikrai esi blogas. O jei tave pavadins geru, tai nereiškia, kad esi iš tikro geras. Besitobulinantysis, kuris gali susilieti su šia savybe, taps būtybe, pasiekusia *Dao*. Štai toks paprastas principas.

Stengdamiesi *Dao* sistemoje pasiekti „Džen Šan Žen“, žmonės tobulinasi akcentuodami Džen. Todėl *Dao* sistemoje didelė reikšmė teikiama teisingumo tobulinimui ir gamtinių duomenų vystymui: taria teisingus žodžius, daro teisingus darbus, tampa teisingu žmogumi, grįžta į šaltinį ir į tiesą, ir galiausiai besitobulinant tampa tikru žmogumi. Bet Žen yra, Šan taip pat yra, bet pagrindiniu laikoma Džen. Budos sistemoje, siekdami savo tobulėjime pasiekti „Džen Šan Žen“, žmonės pagrindiniu laiko Šan. Tobulinimasis į Šan pagimdo didelį gailęstingumą. O atsiradus gailęstingumui jie pamatė, kad visos gyvos būtybės kenčia. Iš čia ir atsirado noras išgelbėti visas gyvas būtybes. Bet Džen yra, ir Žen taip pat yra, bet pagrindiniu tobulėjime laikomas yra Šan. Mūsų *Falun Dafa* mokykloje tobulėjama pagal aukščiausią Visatos normą, vienodai akcentuojant Džen, Šan ir Žen. Mūsų praktikuojamas Gongas yra labai aukšto lygmens.

Čigongas priklauso priešistorinei kultūrai

Kas yra - čigongas? Daugelis čigongo meistrų tai aptarinėja ir svarsto. Bet tai, ką aš papasakosiu, skiriasi nuo jų supratimo. Didelė čigongo meistrų dalis apie čigongą kalba būdami viename lygmenyje. O aš, remdamasis žymiai aukštesniu lygmeniu, pasakoju savąjį čigongo supratimą, kuris ryškiai skiriasi nuo jų pažinimo. Kai kurie čigongo meistrai mano, kad čigongas mūsų šalyje turi dviejų tūkstančių metų istoriją; kiti teigia - trijų tūkstančių; tretieji tvirtina, kad jis turi penkių tūkstančių metų istoriją, beveik tokio pačio senumo, kaip ir mūsų kinų nacijos civilizacijos istorija. Yra ir tokių, kurie primygtinai teigia, kad pagal archeologinius duomenis čigongas jau perduodamas apie septynis tūkstančius metų. Tai viršija kinų nacijos civilizacijos istoriją. Bet, koks bebūtų jų supratimas - anot jų - čigongas nedaug viršija žmogiškosios civilizacijos istoriją. Evoliucinė Darvino teorija bendrais bruožais aprašė žmonijos vystymosi procesą: pradžioje buvo vandens augalai ir gyvūnai, paskui jie persikėlė į sausumą, pakilo į medžius, vėliau nusileido ant žemės ir virto pitekanthropais. Galų gale evoliucija pasiekė šiuolaikinės žmonijos, turinčios kultūrą ir mokančios mąstyti, lygmenį. Tokiu būdu, šiuolaikinės civilizacijos atsiradimas neviršija 10 tūkstančių metų. Iki tol žmonės net nemokėjo einamųjų reikalų atsiminimui rišti virvėje mazgų. Tuo metu jie dengėsi medžių lapais, valgė žalią mėsą. O dar gilesnėje senovėje žmonės, galbūt, net nemokėjo elgtis su ugnimi. Tai buvo tiesiog laukiniai pirmykščiai žmonės.

Vis dėlto mes atradome, kad daugelyje pasaulio vietų išliko didelis kiekis senovės paminklų, kurių egzistavimo laikotarpis žymiai viršija žmogiškosios civilizacijos istoriją. Technologiniu požiūriu visos šios senienos yra labai aukšto lygmens. Vertinant iš meno pozicijų, jos taip pat yra ypatingi kūriniai. Galima sakyti - šiuolaikiniams žmonėms jos galėtų būti kopijavimo pavyzdžiu. Jų meninė vertė labai aukšta. Vis dėlto jos paliktos jau labai seniai: prieš šimtą tūkstančių, prieš šimtus tūkstančių, prieš keletą milijonų, netgi gerokai prieš šimtą milijonų metų. Pagalvokite, ar šiuolaikinė istorija netampa pajuokos objektu? Iš tikrųjų, čia nieko juokingo nėra, nes visuomenė vystosi tokiomis sąlygomis, kai, vėl ir vėl save pažindama, žmonija save nenutrūkstamai tobulina. Pirminis pažinimas nebūtinai yra absoliučiai teisingu.

Daugelis, galbūt, girdėjo apie „priešistorinę kultūrą“ arba apie „priešistorinę civilizaciją“. Dabar mes ir pakalbėsime apie šią „priešistorinę civilizaciją“. Žemės rutulyje yra Azija, Europa, Pietų Amerika, Šiaurės Amerika, Okeanija, Afrika ir Antarktida. Geologai jas apibendrintai vadina žemynų platformomis. Šios žemynų platformos susiformavo per dešimtis milijonų metų. Kitais žodžiais tariant, žymi jūros dugno dalis pakilo iš po vandens, sudarydama sausumą. Kita žymi sausumos dalis, savo ruožtu, vandenyje nusėdo. Nuo to laiko, kai žemės pluta stabilizavosi, iki šių dienų praėjo dešimtys milijonų metų. Bet daugelio vandenynų dugne buvo aptikti seniausi aukštybiniai pastatai. Šių statinių skulptūros sukurtos labai meniškai, bet nepriklauso šių dienų žmonijos kultūriniam paveldui. Vadinasi, jos, be abejo, sukurtos dar iki sausumos panirimo į vandenį. Kas gi sukūrė šią civilizaciją prieš dešimtis milijonų metų? Tuo metu

mūsų žmonija ir iki beždžionių dar nebuvo priaugusi. Kas galėjo sukurti tokius dalykus, kurių sukūrimui reikalinga didelė patirtis? Mūsų Žemėje archeologai aptiko kadaise gyvenusį gyvūną, vadinamą trilobitu. Jis egzistavo prieš m.e. 600 mln. metų iki 260 mln. metų. Vėliau išmirė. Amerikiečių mokslininkas rado suakmenėjusį trilobitą, ant kurio yra matomas žmogaus kojos pėdsakas, be to, su aiškiu bato įspaudu. Ar tai nedaro mūsų istorikų pašaipos objektu? Kaip pagal Darvino evoliucinę teoriją prieš 260 mln. metų galėjo egzistuoti žmogus? Valstybinio Peru universiteto muziejuje yra saugomas akmuo, kuriame yra išpjaustyta žmogaus figūra. Tyrimai parodė, kad ji buvo išpjaustyta prieš 30 tūkstančių metų. Ši figūra su rūbais, skrybėle ir batais, rankose laiko teleskopą ir stebi dangaus kūną. Argi prieš 30 tūkstančių metų žmonės galėjo mokėti austi? Kaip jau tada žmonės galėjo vaikščioti su drabužiais? Visai nesuvokiama tai, kad jis rankose laiko teleskopą ir stebi dangaus kūną. Vadinasi, jis turėjo atitinkamų astronominių žinių. Mums seniai žinoma, kad europietis Galilėjus išrado teleskopą tik prieš 300 su viršum metų. Kas prieš 30 tūkstančių metų išrado šį teleskopą? Egzistuoja dar daug daug neatskleistų mįslių. Pavyzdžiui, Prancūzijos, PAR ir Alpių olose ant akmeninių plokščių buvo aptikta daug sieninių piešinių, išgraviruotų labai natūraliai. Jie atrodo kaip gyvi. Figūros išgraviruotos labai grakščiai, be to, išdažytos mineraliniais dažais. Visos jos su šiuolaikiniais rūbais, šiek tiek panašiais į vakarietiško stiliaus kostiumą su siauromis kelnėmis. Kai kurie rankose laiko kažką panašaus į rūkomąsias pypkes. Kiti rankose laiko lazdeles, ant galvų – skrybėlės. Kaip beždžionės prieš kelis šimtus tūkstančių metų galėjo turėti tokį aukštą intelektą?!

Pakalbėkime apie dar labiau nutolusią praeitį. Afrikoje esančioje Gabono respublikoje glūdi turtingi urano telkiniai. Tai silpnai išsivysčiusi šalis. Ji pati negali apdoroti urano ir rūdą eksportuoja į išsivysčiusias šalis. 1972 metais vienas Prancūzijos fabrikas iš Gabono importavo urano rūdą. Analizė parodė, kad, kaip bebūtų keista, ši rūda jau prisodrinta ir panaudota. Gauti rezultatai labai nustebino. Ištyrimui nusiuntė mokslinius techninius darbuotojus. Daugelio šalių mokslininkai nuvyko į Gaboną. Rezultatai patvirtino, kad šis urano rūdynas buvo didžiausiu branduoliniu reaktoriumi. Dar daugiau, jo konstrukcija labai racionali, net mūsų laikais panašaus neįmanoma pastatyti. Tai kada jis buvo pastatytas? Jis buvo pastatytas prieš du milijardus metų ir veikė 500 tūkstančių metų! Tai tiesiog astronominiai skaičiai. Evoliucine Darvino teorija šio fakto niekaip nepaaiškinsi. Tokių pavyzdžių labai daug. Šiais laikais naujų atradimų mokslo ir technikos srityje pakanka, kad būtų ištaisyti ir perrašyti mūsų dabartiniai vadovėliai. Žmonėms sunku suvokti naujas žinias, nes žmonija, remdamasi jai būdingomis senomis idėjomis, jau yra suformavusi daugybę darbo ir mąstymo metodų. Tiesa išryškėjo, bet jie nedrįsta jos priimti ir instinktyviai atmeta. Tradicinių pažiūrų poveikyje dabar niekas neužsiima šių klausimų sistematizavimu ir išsiaiškinimu. Todėl žmonių supratimas, kaip taisyklė, atsilieka nuo gyvenimo vystymosi. Jeigu tu paminėsi šiuos faktus, nors jie dar nėra išplatinti, bet jau aptikti, tai žmonės tave apkaltins prietarais, nes jiems tai nepriimtina.

Daugelis drąsių užsienio mokslininkų jau atvirai pripažįsta priešistorinės kultūros, atstovavusios civilizaciją iki dabartinės mūsų civilizacijos, egzistavimą. Iki šiuolaikinės mūsų civilizacijos egzistavo civilizacijų periodai. Be to, jie neapsiribojo vienu ciklu. Kartu

ir archeologiniai radiniai kalba apie tai, kad visa atrasta priklauso įvairiems civilizacijos periodams. Todėl manoma, kad kiekvieną kartą, kai žmoniją užgriūdavo naikinančių katastrofų smūgiai, išgyvendavo tik nežymi žmonijos dalis. Jie grįždavo į pirmųjų gyvenimą. Palaipsniui atsirasdavo nauja žmonija ir įeidavo į naują civilizaciją. Po to žmonija vėl eidavo į pražūtį, ir vėl atsirasdavo nauja žmonija. Taip, vienas po kito vyko periodiniai kitimai. Fizikai sako, kad materijos judėjime egzistuoja dėsniumai, ir visos mūsų Visatos pasikeitimai taip pat dėsningi.

Šioje neapbrėpiamoje Visatoje mūsų Žemės rutulio judėjimas Paukščių Taku ne visada gali būti sėkmingu. Gali įvykti susidūrimas su kita planeta arba gali atsirasti kokios nors kitos problemos. Tai galėtų atvesti į milžinišką katastrofą. Pasitelkę antgamtinius sugebėjimus, mes matome, kad suplanuota būtent taip. Vieną kartą aš nuodugnai patikrinau ir išsiaiškinau, kad žmoniją 81 kartą išlikdavo žūtis. Išlikdavo tik nežymi žmonijos dalis. Būdami pirmųjų gyvenimo būvyje, jie kartu su minimaliais civilizacijos likučiais įžengdavo į sekantį periodą. Vėl išsivystydavo žmonija, vėl atsirasdavo civilizacija. Tokie ciklai pasikartojo mažiausiai 81 kartą. Man nepavyko tiksliai nustatyti, kiek kartų jie iš viso pasikartojo. Kinai didelę reikšmę teikia kosminiams ciklams, vietovės pranašumui ir žmonių sutarimui. Įvairūs dangaus ženklai, įvairūs kosminiai ciklai gali žmonijai atnešti įvairias socialines sąlygas. Sprendžiant iš fizikinio taško, materijos judėjimas yra dėsningas. Taip pat yra ir su Visatos judėjimu.

Iš aukščiau išdėstyto apie priešistorines civilizacijas svarbiausia tai, ką aš norėjau visiems pasakyti: čigongas taip pat nėra mūsų civilizacijos atradimas. Jis buvo paliktas labai seniai ir taip pat priklauso priešistorinei kultūrai. Apie tai mes kai kuriuos samprotavimus galime rasti kanoniniuose tekstuose. Savo laiku Šakjamunis kalbėjo, kad prieš šimtus milijonų kalpų¹⁵ jis jau buvo pasiekęs Tobulumą ir *Dao*. Kiek laiko trunka viena kalpa? Ji lygi šimtam milijonų metų. Tai tokie kolosalūs skaičiai - tiesiog neįtikėtina! Jeigu tai tiesa, argi tai nesutampa su žmonijos istorija, su permainingomis visame Žemės rutulyje? Dar daugiau, Šakjamunis taip pat sakė, kad iki jo buvo šeši pradiniai Budos, kad jis turėjo Mokytoją, - ir taip toliau. Jis sakė, kad jie visi tobulėdami prieš keletą šimtų milijonų kalpų pasiekė *Dao*. Jeigu tai tiesa, ar tai nereiškia, kad tarp šiandien visuomenėje platinamų ortodoksinių praktikų egzistuoja būtent tokie metodai? Mano atsakymas, žinoma, bus teigiamas. Bet tokios mokyklos sutinkamos labai retai. Pastaruoju metu čigongo pseudo meistrai ir čigongo netikri meistrai, o taip pat netyros dvasios apsėsti žmonės įneša painiavą - apgaudinėja žmones. Šių apgavikų žymiai daugiau, negu tikrųjų čigongo mokytojų. Sunku tikrovę atskirti nuo melo. Sunku atpažinti tikrą čigongą, ir rasti jį taip pat nelengva.

Iš tikrųjų, nuo neatmenamos senovės laikų išliko ne tik čigongas, bet ir *Taidzi*¹⁶, *Hetu*¹⁷, *Luošu*¹⁸, *Džou I*¹⁹, *Bagua*²⁰ ir kita. Visa tai yra priešistorinių periodų palikimas. Todėl, jeigu mes šiandien juos tyrinėsime ir nagrinėsime iš eilinių žmonių matymo taško, tai nieko nepasieksime. Tas, kuris yra eilinio žmogaus pozicijoje, yra eilinio žmogaus lygmenyje. Viską vertina iš savo supratimo taško. Tikrų dalykų pažinti negali.

Čigongas – tai tobulinimasis

Kadangi čigongas turi tokią ilgą istoriją, tai kokia jo paskirtis? Aš jums pasakysiu, kad mūsų *Dafa* priklauso Budos sistemai. Žinoma, jis skirtas tobulinimuisi į *Fo*²¹. O *Dao* sistema, žinoma, skirta tobulinimuisi į *Dao* ir įgyti *Dao*. Pasakysiu jums, kad žodis „*Fo*“ visai nėra prietaringo pobūdžio. Žodis „*Fo*“ kilęs iš sanskrito, senaindiškosios kalbos. Kai budizmas pirmą kartą atėjo į Kiniją, žodis „*Fo*“ kaip transkripcija buvo rašomas dviem kiniškais hieroglifais: „*Fotuo*“ arba „*Futu*“. Palaipsniui, perduodant iš lūpų į lūpas, šis žodis supaprastėjo iki vieno hieroglifo, ir kinų tarpe ėmė skambėti supaprastintu pavidalu - „*Fo*“. Ką šis žodis reiškia kiniečių kalboje? Šis žodis reiškia „Nušvitęs“. Tai yra žmogus, tobulinimosi kelyje pasiekęs nušvitimą. Kur gi čia yra prietarai?

Pagalvokite - besitobulinant gali atsirasti antgamtiniai sugebėjimai. Šiandien pasaulyje jau priskaičiuojama šešios rūšys bendrai priimtų ekstrasensorikos rūšių. Bet aš manau, kad tokių sugebėjimų žymiai daugiau, - ne mažiau dešimties tūkstančių. Yra tokie, kurie sėdėdami ir kojų bei rankų nejudindami, sugeba atlikti tai, ko eiliniai žmonės negali padaryti netgi su kojų ar rankų pagalba. Jie gali matyti esminę įvairių Visatos erdvių tiesą, gali matyti tikrąją daiktų Visatoje padėtį, gali matyti tai, ko negali pamatyti eiliniai žmonės. Argi jie nėra besitobulinančiais, pasiekusiais *Dao*? Argi jie ne Didieji Nušvitę? Ar galima pasakyti, kad jie tokie patys, kaip ir eiliniai žmonės? Argi jie nėra besitobulinantieji žmonės, pasiekę nušvitimą? Argi nėra teisinga juos pavadinti Nušvitusiais? Išvertus į senąją indų kalbą tai - Buda. Iš tiesų, - būtent taip - čigongo paskirtis būtent tame.

Kai tik užsimenama apie čigongą, kai kurie pradeda tvirtinti: „Kam sveikam žmogui užsiimti čigongu?“ Čia turima omenyje, kad čigongo paskirtis yra tik ligų gydymas. Tai labai negilus, labai paviršutiniškas supratimas. Žinoma, mes nieko nekaltiname, kadangi daugelis čigongo meistrų užsiima būtent ligų gydymu ir organizmo sveikatos stiprinimu. Visi kalba apie ligų gydymą ir organizmo sveikatos stiprinimą. Bet niekas iki aukšto lygmens to neišdėsto. Tai žinoma nereiškia, kad jų praktikos metodas yra blogas; jų misija yra ligų gydymas, organizmo sveikatos stiprinimas ir čigongo populiarizavimas. Daugelis stengiasi tobulintis į aukštą lygmenį, turi tokį norą, turi tokią viltį, bet nežino, kaip rasti teisingą tobulinimosi kelią. Todėl atsiranda milžiniški sunkumai ir iškyla daug problemų. Natūralu - aukšto lygmens praktikos metodo perdavimas paliečia labai aukšto lygmens problemas. Todėl mes, jausdami savo atsakomybę prieš visuomenę ir prieš žmogų, bendrai praktikos metodo perdavime pasiekėme gerų rezultatų. Kai kurie dalykai iš tikro labai aukšti. Kai tik pradėsi pokalbį, iškart atrodo, kad tai prietarai. Bet mes šiuolaikinio mokslo pagalba pasistengsime kiek įmanoma giliau juos išaiškinti.

Kai tik mes pradėdame pasakoti apie kai kuriuos dalykus, kažkas iškart sako, kad tai prietarai. Kodėl gi taip? Kai kurie žmonės laikosi savo principų. Jie mano, kad tai, kas šiuolaikinio mokslo dar nepažinta, ar tai, su kuo jie nėra asmeniškai susidūrę, ir kas, jų nuomone, neegzistuoja - visa tai prietarai, idealistinės pažiūros. Toks jų supratimas. Ar tai teisinga? Ar galima prietarais ir idealistinėmis pažiūromis pavadinti visa tai, ko dar

nepažino mokslas, iki ko jis dar nepriėjo savo vystymesi? Argi tai nerodo, kad jie patys yra apimti prietarų, patys linkę į idealistinį požiūrį? Jeigu būtų laikomasi tokio supratimo - ar būtų įmanomas mokslo vystymasis ir progresas!? Žmonių visuomenės judėjimas pirmyn taptų neįmanomas. Visi mūsų išradimai mokslo ir technikos srityje kadaise buvo neprieinami ankstesnių kartų supratimui. Jeigu tai būtų laikoma prietarais, tai nebūtų ir jokio tolesnio vystymosi. Čigongas taip pat neturi nieko bendro su idealistine teorija. Daugelis neturi jokio supratimo apie čigongą, todėl čigongą laiko idealizmu. Šiais laikais prietaisų pagalba įrodyta, kad čigongo meistrų organizmai išleidžia infragarso, ultragarso elektromagnetines bangas, infraraudonuosius, ultravioletinius ir gama spindulius; juose aptikti neutronai, atomai, mikroelementai, metalai ir kiti komponentai. Argi visa tai nėra materialinė realybė? Tai taip pat yra materija. Bet koks daiktas, be išimties, susideda iš materijos. Argi kiti erdvėlaikiai taip pat nesudaryti iš materijos? Tai kaip galima visa tai laikyti prietarais? Jeigu čigongas skirtas tobulintis į Budą, tai neišvengiamai bus paliesta daugelis aukštų ir gilių klausimų, apie kuriuos mes kalbėsime.

Kadangi mums tapo aiški čigongo paskirtis, tai kodėl mes jam suteikėme tokį pavadinimą? Faktiškai jis nėra vadinamas čigongu. Koks gi tada jo pavadinimas? Jo pavadinimas – tobulinimasis, būtent tobulinimasis. Žinoma, čigongas turi kitų konkrečių pavadinimų, bet, apskritai, vadinamas tobulinimusi. Tai kodėl jį vadina čigongu? Visiems žinoma, kad visuomenėje čigongas jau platinamas virš dvidešimties metų. Tai prasidėjo viduriniame „Kultūrinės revoliucijos“ periode ir jo pabaigoje pasiekė savo išsivystymo viršūnę. Pagalvokite - tai buvo laikai, kai ultrakairioji ideologija buvo pačiame įkarštyje. Mes nesigilinsime, kokį pavadinimą čigongas turėjo priešistorinės kultūros laikais. Čigongas mūsų civilizacijos vystymosi procese praėjo feodalinės visuomenės epochą, todėl jo pavadinimas įgavo ryškų feodalizmo atspalvį. O susijusios su religija čigongo srovės paprastai turi pavadinimus su religiniu atspalviu, pavyzdžiui: „Didysis Tobulinimosi į *Dao* metodas“, „Vadžra – Čan“, „Archato Įstatymas“, „Didysis Tobulinimosi į Budą metodas“, „Devynių kartų auksinio dano išvalymo magija“. Visi jie tokie. Ar nesukeltų griežtos kritikos ir išpuolių vieno iš tokių pavadinimų panaudojimas „Kultūrinės revoliucijos“ metu? Nors čigongo meistrai buvo kupini gerų norų platinti čigongą, tarnauti ligų gydymo ir organizmo grūdinimo reikalui ir fizinės liaudies sveikatos stiprinimo reikalui - labai geras tikslas - bet ir tai nebuvo leidžiama. Niekas nedrįso atsiminti senųjų pavadinimų. Todėl daugelis čigongo mokytojų čigongo platinimo tikslu, manipuluodami citatomis, tekstuose „*Dan – dzing*“²² ir „*Dao – dzang*“²³ rado du hieroglifus ir sudarė „čigong“ pavadinimą. O kai kurie, nežinodami, kas yra kas, leidosi į šio pavadinimo tyrimą ir nagrinėjimą, norėdami rasti kažkokį šio pavadinimo pagrindimą, bet viskas veltui. Čigongą anksčiau vadino tobulinimusi. Tik tam, kad jis atitiktų ideologinę šiuolaikinių žmonių formaciją, teko sugalvoti naują pavadinimą.

Kodėl praktikuojant neauga Gongas?

Kodėl praktikuojant neauga Gongas? Daugelis galvoja taip: praktikuodamas čigongą, aš negavau tikrų instrukcijų; pasimokysiu aš tikro čigongo meistriškumo. Tegu koks nors mokytojas mane išmoko slaptų būdų, tegu man perduoda meistriškumą, kokius nors puikius pratimus, ir tada mano Gongas išaugs. Dabar taip galvoja 95% žmonių. Man atrodo, kad tai labai juokinga. Kodėl juokinga? Todėl, kad čigongas nėra eilinių žmonių meistriškumas, o kažkas absoliučiai antgamtinio, ir jį reikia vertinti iš aukšto lygmens principo atskaitos taško. Aš pasakysiu jums, kad esmine Gongos neaugimo priežastimi yra tai, kad žodyje „*siu – lian*“²⁴ žmonės paprastai didelį dėmesį kreipia tik į „*lian*“, o ne į „*siu*“. Tu prašai pagalbos iš išorės ir todėl nieko negausi. Tavo kūnas yra eilinio žmogaus, rankos eilinio žmogaus, mintys eilinio žmogaus. Kaip tu galėsi aukšto energijos lygmens materiją paversti į Gongą? Kaip tu galėsi pasiekti Gongos augimą? Ar lengva tai? Mano nuomone, tai juokinga - tolygu tam, kad tu prašai to iš išorės, ieškai išorėje. Taip tu niekada nerasi.

Tai nėra kažkokie eilinių žmonių įgūdžiai, nėra technika, kurią tu galėtum įsisavinti už pinigų. Tai visai ne taip. Šis dalykas viršija eilinių žmonių lygmenį, todėl jame reikalaujama, kad tu laikytumėsi neįprastų taisyklių. Kaip tu turi elgtis? Tu turi tobulintis viduje, o ne ieškoti išorėje. Daugelis prašo pagalbos iš išorės, šiandien prašo vieno, rytoj - kito, ir dar atkakliai siekia antgamtinių sugebėjimų. Tikslai yra visokie. Kai kurie iš jų dar siekia tapti čigongo meistras, nori praturtėti gydydami ligonius! Tikras tobulinimasis reikalauja tavo širdies tobulinimo, ir tai vadinama Sinsingo tobulinimu. Pavyzdžiui, būdami įvairiuose prieštaravimuose žmonių tarpe, mes turime susilpninti septynis jausmus ir šešis norus. Siekdamas asmeninių tikslų, tu tuo pat metu nori išvystyti Gongą. Ar tai lengvas dalykas! Kuo tada tu skiriesi nuo eilinių žmonių? Kaip tu galėsi išvystyti Gongą? Todėl būtina atkreipti dėmesį į Sinsingo tobulinimą. Tik tada tavo Gongas išaugs. Tik tada tavo lygmuo pakils.

Kas tai yra Sinsingas? Sinsingas turi savybę: *De* (*De* - baltoji materija), kantrybę, supratimą, atsiribojimą, nuopelnus, visokių žmogiškų siekių, įvairių aistrų atsisakymą, ir taip pat mokėjimą išgyventi sielvartą, ir taip toliau – apima daugelio sričių dalykus. Žmogaus Sinsingą būtina kelti visais atžvilgiais. Tik tokiu būdu tu galėsi tikrai pakilti. Tai yra viena iš pagrindinių Gongos jėgos augimo priežasčių.

Kai kurie galvoja: „Sinsingas, apie kurį jūs kalbate, priklauso ideologiniams žmogaus dalykams, įeina į mąstymo sritį ir nieko bendro su mūsų išvystomu Gongu neturi“. Kaip tai neturi? Mūsų ideologiniuose sluoksniuose nuo seno vyksta diskusija apie tai, kas yra pirminė - materija ar dvasia. Tai aptarinėjama visą laiką ir šiuo klausimu ginčijamasi. Iš tikrųjų, aš jums pasakysiu: kad materija ir dvasia – vienas ir tas pats. Šiuolaikiniai mokslininkai, tiriantys žmogaus kūną, mano, kad žmogaus galvoje vykstantis mąstymas yra materialaus pobūdžio. Vadinasi, iš vienos pusės, jis yra egzistuojantis materialus dalykas, o iš kitos pusės, tai dvasinio pobūdžio dalykas. Argi ne taip? Ar tai ne vienas ir tas pats? Panagrinėkime kaip pavyzdį Visatą, apie kurią aš kalbu. Iš vienos pusės, Visata egzistuoja kaip materija, iš kitos - ji turi tam tikrą savybę. Kaip taisyklė, eiliniai

žmonės nepastebi Visatos savybės „Džen Šan Žen“ egzistavimo, nes visi žmonės yra viename lygmenyje. Kai tu pakilsi virš eilinių žmonių lygmens, tai pastebėsi tokių principų egzistavimą. Kaip tai aptikti? Bet kuri Visatos materija, visos materijos rūšys, esančios Visatoje - tai gamtos dvasia. Visos jos turi mąstymo sugebėjimą ir taip pat išreiškia Visatos Įstatymo egzistavimo įvairiuose lygmenyse formą. Visatos principai neleidžia tau pakilti. Tu nori pakilti, bet tau trūksta jėgų. Jie tau neleidžia pakilti. Kodėl? Todėl, kad tavo Sinsingas nėra pakilęs. Kiekviename lygmenyje egzistuoja įvairios normos. Jei tu nori pakilti į žymiai aukštesnį lygmenį, tau būtina atmesti savo blogas mintis ir atsipalaiduoti nuo savo nešvarių dalykų. Taip pat būtina asimiliuotis su to aukštesnio lygmens normomis. Tik tokiu būdu tu sugebėsi pakilti.

Augant Sinsingui tavo kūne įvyks dideli pokyčiai. Sinsingo pakilimas, be abejo, pakeis tavo kūno materiją. Kaip pakeis? Tu atmesi visa, kas ydinga, ko tu taip atkakliai siekei. Pavyzdžiui, prieš tave buteliukas su purvu viduje. Uždaryk dangtelį, įmesk buteliuką į vandenį, ir jis iškart panirs. Kai tu buteliuką valai nuo purvo, tai kuo daugiau tu jo išmesi, tuo aukščiau iškils buteliukas. Kai tu viską išmesi, jis pilnai iškils į paviršių. Mums tobulinimosi procese kaip tik reikia iš žmogiškojo kūno išmesti įvairius blogus dalykus; tik tada tu galėsi pakilti. Šie Visatos principai turi lygiai tokią pačią paskirtį. Jeigu tu netobulinsi Sinsingo, jei tavo moralės lygmuo nepakils, jeigu tu neatsipalaiduosi nuo ydingų minčių ir blogos materijos, tai Visatos principai neleis tau pakilti. Argi tai ne vienas ir tas pats? Juokais pasakysiu: tegu koks nors žmogus turi septynis jausmus ir šešis eilinių žmonių norus, ir mes jam leisime pakilti ir tapti Buda. Pagalvokite - ar tai priimtina? Kai jis pamatys, kokia graži yra Bodhisatva²⁵, galbūt, pas jį atsiras geidulinga mintis. Dėl nepašalinto pavydo jausmo jis gali susibarti su Buda. Argi tai priimtina? Ką daryti? Tau būtina pilnai atmesti įvairias ydingas mintis, būdingas eiliniams žmonėms. Tik tada tu pasieksi pakilimą.

Kitais žodžiais tariant, tau reikia atkreipti rimtą dėmesį į Sinsingo tobulinimą ir į tobulėjimą pilnai pagal Visatos savybę „Džen Šan Žen“. Tu turi atmesti aistras, blogus ketinimus, taip pat mintis apie blogio darymą, būdingas eiliniams žmonėms. Kai tu tik šiek tiek pakelsi savo mąstymo lygmenį, tai iš karto atmesi kai kuriuos blogus savo kūno dalykus. Tuo pat metu tu turi dar šiek tiek iškęsti skausmo, patirti kančių, šiek tiek pašalinti savo karmos, ir tada galėsi šiek tiek pakilti. Visatos principai jau tavęs taip stipriai neribos. Tobulėjimas priklauso nuo tavęs, o Gongas nuo Mokytojo. Mokytojas duoda Gongą tavojo Gongo augimui, ir šis Gongas ima atlikti savo paskirtį. Paskui bus galima *De* materiją, esančią aplink tavo kūną, paversti į Gongą. Tu nenutrūkstamai kyli, nenutrūkstamai tobuliniesi į viršų, tavo Gongo stulpas taip pat nenutrūkstamai veržiasi aukštyn. Būdamas besitobulinančiuoju, tu turi tobulintis eilinių žmonių aplinkoje, grūdinti save, taip pat palaipsniui atmesti priklausomybes ir įvairius norus. Dažnai tai, ką žmonija laiko geru, aukštame lygmenyje vertinama kaip bloga. Žmogus priima kaip gera, kai eilinių žmonių tarpe gauna vis daugiau asmeninės naudos, ir jo gyvenimas vis labiau gerėja. Bet, didžiųjų Nušvitusių nuomone, toks žmogus tampa vis blogesniu ir blogesniu. Kodėl blogesniu? Kuo daugiau jis gauna, tuo labiau kenkia kitiems, gaudamas tai, ko neturėjo gauti; jis sieks šlovės ir naudos, ir todėl gali prarasti *De*. Tu nori išvystyti Gongą, bet nekreipi dėmesio į Sinsingo tobulinimą, ir tokiu atveju tavasis Gongas visiškai neauga.

Mūsų, besitobulinančių, aplinkoje egzistuoja nuomonė, kad žmogaus Juanšenis yra nemirtingas. Anksčiau, kai buvo kalbama apie Juanšeni, tai žmonės, galbūt, tokią nuomonę laikė prietaru. Žinoma, kai fizikai ištyrė mūsų kūną, tai rado molekules, protonus, elektronus, iki pat kvarko ir neutrino. Priėjus šį tašką, toliau tirti net su mikroskopu tapo neįmanoma. Bet visa tai dar nepaprastai toli nuo gyvybės šaltinio, materijos šaltinio. Visiems žinoma, kad atomo branduolio suskaldymui reikalingas atitinkamos energijos smūgis ir pakankamai didelis šilumos kiekis; tik tokiu atveju gali įvykti branduolinė reakcija. Tik taip galima suskaldyti branduolį. Kaip gali žmogaus mirties metu taip paprastai „mirti“ žmogaus kūno atomų branduoliai? Todėl mes aptikome, kad žmogui mirus, mūsų erdvėje suyra tik didžiausi jo kūno elementai – molekulės. Kitose erdvėse žmogaus kūnas nesuyra. Pagalvokite, kaip pro mikroskopą atrodo žmogaus kūnas? Jis yra judėjime. Tu sėdi nejudėdamas, bet visas kūnas juda. Molekulės juda, visas kūnas purus, tarsi būtų iš smėlio. Toks yra žmogaus kūnas po mikroskopu. Jeigu mes žiūrime savo akimis, atrodo visai kitaip. Ši akių pora sukuria klaidingą įspūdį - tikros dalykų būsenos pamatyti neleidžia. Atverta Dangaus rega gali padidinti mažų daiktų vaizdą. Tai nuo seno buvo žmogui būdinga savybė, kuri dabar vadinama antgamtiniu sugebėjimu. Jei norite išsiugdyti ypatingus sugebėjimus, turite grįžti prie savo pirminės prigimties, į pradžia, į šaltinį - tobulintis atgal.

Dabar pakalbėkime apie *De*. Koks yra *De* ir mūsų kūno konkretus tarpusavio ryšis? Paanalizuokime. Mes, žmonės, daugelyje erdvių turime po vieną kūną. Dabar panagrinėkime žmogaus kūno sandarą. Pačiomis stambiausiomis kūno dalelėmis yra ląstelės, kurios sudaro kūno medžiagą. Kai tu įeisi į erdvę tarp ląstelių ir molekulių, į erdvę tarp molekulių ir molekulių, tai pajusi, kad jau įėjai į kitą erdvę. Kokioje formoje ten egzistuoja žmogaus kūnas? Tu, žinoma, neturėtum to vertinti pagal turimas mūsų pažiūras apie šią erdvę. Tavo kūnas turi prisitaikyti prie tos erdvės egzistavimo formos reikalavimų. Kitoje erdvėje kūnas natūraliai gali didėti arba mažėti. Tik tada tu pastebėsi, kad tai be galo plati erdvė. Čia turima omenyje tam tikros rūšies, paprasta kitos erdvės egzistavimo forma: vienu laiku ir toje pačioje vietoje egzistuoja kitos erdvės. Žmogus turi vieną konkretų kūną kiekvienoje iš daugelio erdvių, ir atitinkamoje erdvėje aplink žmogaus kūną egzistuoja laukas. Koks tai laukas? Šis laukas ir yra *De*, apie kurį mes kalbame. *De* yra baltoji materija. Tai ne kokia nors dvasinė ar spekuliatyvinė samprata, kaip mes manėme anksčiau. Ji pilnai egzistuoja materialiai. Todėl praeityje buvo teisūs pagyvenę žmonės, kurie kalbėjo apie *De* kaupimą ar praradimą. *De* randasi aplink žmogaus kūną, sudarydama lauką. Anksčiau *Dao* sistemoje buvo kalbama, kad mokytojas ieško sau mokinio, o ne mokinys ieško mokytojo. Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad mokytojas pradžioje sužino, kiek *De* turi mokinio kūnas. Jei *De* daug, tai jam tobulintis bus lengva, jei *De* mažai, bus sunkiau. Jam bus sunku išauginti aukštą Gongą.

Tuo pat metu egzistuoja ir juodoji materija. Mes ją vadiname karma. Budizme ją vadina bloga karma. Abi materijos: ir baltoji, ir juodoji egzistuoja vienu metu. Koks jų tarpusavio santykis? Mes baltąją *De* materiją gauname išgyvento sielvarto, gautų smūgių dėka, atlikę gerus darbus; o juodoji materija pas žmogų atsiranda, jam darant blogus poelgius, padarius blogus darbus arba ką nors nuskriaudus. Dabar žmonės ne

tik siekia naudoti, bet netgi daro visokias piktadarytes. Jie dėl pinigų pasirošę viskam. Būna visko: žmogžudysčių, užsakomų žmogžudysčių. Atsirado homoseksualizmas, narkomanija ir taip toliau. Kai žmogus daro blogus darbus, jis netenka *De*. Kokiu būdu tai vyksta? Kai žmogus įžeidžia kitą, tai priimta, kad jis yra laimėjęs, išliejo bloga. Bet Visatoje egzistuoja toks principas - neprarasi, negausi. Jeigu nori gauti - reikia prarasti. Nenori prarasti - būsi priverstas. Kas atlieka šią funkciją? Šią funkciją atlieka kaip tik Visatos principai. Todėl neleidžiama, kad tu tik gautum. Kaip gi tada būti? Ką nors įžeisdamas, suteikdamas kam nors skausmą, žmogus kitiems atiduoda *De*, o priešinga pusė yra laikoma nuskriausta, - ta pusė, kuri patyrė nuostolį, išgyveno sielvartą, todėl ji gauna atitinkamą atlygį. Kai skriaudikas pradeda kitą įžeidinėti, tuo pat metu iš jo erdvės išlekia dalelė *De* ir pereina tam kitam, nusėda ant jo kūno. Kuo stipresni šie įžeidimai, tuo daugiau *De* gauna kitas. Tas pats rezultatas bus atsakant į smūgį ar nuskriaudus kitą. Smūgio kumščiu ar koja metu skriaudėjas dalį *De* atiduoda nukentėjusiajam. Kuo stipresni smūgiai, tuo daugiau pereina ir nusėda kitai pusei *De*. Bet eiliniai žmonės nemato šio lygmens principo. Žmogus, manydamas esąs nuskriaustas, negali įžeidimo iškęsti ir skriaudėjui atsako tuo pačiu - „bach!“... - jis irgi smogia kumščiu, ir tuo pačiu *De* siunčiama atgal į pradinę vietą. To pasekmėje abudu nieko nepraranda ir negauna. Jis, galbūt, pagalvojo: „Tu man smogei vieną smūgį, o aš tau smogsiu du. Kaip kitaip man išlieti savo pyktį“ - jis smogia dar kartą. Iš jo kūno vėl išlekia dalelė *De* ir perduodama kitai pusei.

Kodėl mes teikiame tokią didelę reikšmę *De*? Kas vyksta šio *De* virsmo metu? Religija moko: jeigu žmogus turėdamas *De* šiame gyvenime kažko negauna, tai jis tą gaus kitame gyvenime. Ką gi jis gaus? Jeigu žmogaus *De* yra didelis, tai jis galės tapti aukštu valdininku, galės stipriai praturtėti, ir turėti viską, ko jis bepanorėtų. Visa tai bus gauta iškeičiant į *De*. Religija taip pat teigia: jei žmogus neturi *De*, tai ir jo egzistavimo forma, ir jo Juanšenis žus. Juanšenis bus sunaikintas. Po jo mirties visa mirs, viskas be likučių nustos egzistuoti. O mūsų, besitobulinančių, aplinkoje sakoma, kad *De* gali betarpiškai virsti į Gongą.

Dabar mes ir apsistosime ties tuo, kaip *De* virsta į Gongą. Besitobulinančiųjų tarpe egzistuoja išsireiškimai: „Tobulėjimas priklauso nuo tavęs paties, o Gongas nuo Mokytojo“. Kai kurie mano, kad būtina „pastatyti trikojį ir krosnį“, „rinkti vaistinguosius komponentus dano²⁶ gaminimui“, o taip pat mokėti kontroliuoti savo minčių veikimą. Jie mano, kad tai labai svarbu. Pasakysiu tau - tai visai nesvarbu. Daug apie tai galvoti, tai irgi yra priklausomybė. Tu teiki tam didelę reikšmę, argi tai nėra atkaklus noras? Tobulėjimas priklauso nuo tavęs paties, o Gongas nuo Mokytojo. Jei tu turi tokį norą, to ir pakanka. O iš tikrųjų, šiuos dalykus atlieka Mokytojas. Tau šito išvis nepadaryti. Tavo kūnas yra eilinio žmogaus kūnas. Kaipgi tu gali išvystyti tą aukščiausią gyvą esybę, susidarančią iš tokios aukšto energijos lygmens materijos? Tai visai neįmanoma. Panašius tvirtinimus galima priimti kaip pokštą. Žmogaus kūno evoliucijos kitoje erdvėje procesas yra pakankamai paslaptingas, pakankamai sudėtingas. Tu aplamai negali tokių darbų atlikti.

O ką tau suteikia Mokytojas? Jis duoda tau Gongą tavojo Gongo augimui. *De* yra už žmogaus kūno ribų, tikrasis žmogaus Gongas gimsta būtent iš *De*. Žmogaus lygmens aukštis, Gongo galia gimsta būtent iš *De*. Šis Gongas pertvarko tavo *De* į Gongą, kuris

spirale kyla į viršų. Gongas, nuo kurio iš tikrųjų priklauso besitobulinančiojo lygmuo, auga už kūno ribų. Pabaigoje, kai jis spirale pakyla iki viršugalvio, formuojasi Gongo stulpas. Pagal šį Gongo stulpą galima iškart nustatyti, kokiame lygmenyje yra žmogaus Gongas. Tai ir yra jo lygmuo. Pagal budistinį išsireiškimą - *Guo Vei*. Pas kai kuriuos žmones, kai jie sėdi meditacijos pozoje, Juanšenis gali palikti kūną. Juanšenis iš karto pakyla aukštyn į atitinkamą aukštį, o aukščiau pakilti negali ir nedrįsta. Jis, sėdėdamas ant savojo Gongo stulpo, pakyla aukštyn. Juanšenis gali pakilti tik į tokį aukštį, nes jo Gongo stulpas pasiekė tokį aukštį, aukščiau jis pakilti negali. Pagal budistinę sampratą tai ir yra jo *Guo Vei*.

Sinsingo lygmens išmatavimui yra dar viena matuoklė. Matuoklė ir Gongo stulpas egzistuoja įvairiose erdvėse, bet vienu metu. Tavo Sinsingas paauga, jei, pavyzdžiui, eilinių žmonių tarpe tave kas nors įžeidė, o tu patylėjai ir išlikai ramus; jis tau smogė kumščiu, tu vėl patylėjai, į jo smūgį atsakei tik šypsena, ir tiek. Tokio žmogaus Sinsingas jau labai aukštas. Tu esi praktikuojantysis, ką tu turi gauti? Argi tu neturi gauti Gongo? Kiek pakyla tavo Sinsingas, tiek pakyla ir tavo Gongas. Kokį aukštį pasiekia tavo Sinsingas, tokį aukštį pasiekia ir Gongas. Tai absoliuti tiesa. Anksčiau kai kurie žmonės parkuose ar namuose kruopščiai, uoliai praktikavo. Praktikavo neblogai. Bet po praktikos iškart nustodavo būti savimi, elgdavosi kaip norj, eilinių žmonių visuomenėje dėl šlovės ir naudos konkuravo su kitais. Ar gali tokiu atveju augti jų Gongas? Jis visai nepadidės. Taip pat dėl šios priežasties nepraeina jų ligos. Kodėl žmonės nepasveiksta ir po daugelio metų praktikos? Čigongas yra tobulinimasis, antgamtinis dalykas, o ne eilinių žmonių gimnastika. Būtina atkreipti dėmesį į Sinsingą, ir tik tada ateis išgijimas ir išsaugos Gongas.

Kai stato „trikojį ir krosnį“ ir renka „vaistinguosius komponentus dano gaminimui“, kai kurie mano, kad danas ir yra Gongas. Ne. Danas savyje turi tik dalį energijos, o ne visą jos atsargą. Kas yra danas? Kaip žinoma, mes dar turime kūno tobulinimo dalykų. Žmogaus kūne atsiras antgamtiniai sugebėjimai, ir pasireikš visokios rūšies magiški dalykai. Šių dalykų dauguma yra uždaryta. Negalima leisti, kad tu juos panaudotum. Antgamtinių sugebėjimų yra daug, apie dešimt tūkstančių. Kai tik vienas iš jų formuojasi, jį iškart uždaro. Kodėl jie negali būti rodomi? Negalima leisti, kad tu savavališkai juos panaudotum eilinių žmonių visuomenėje, savavališkai įsikištum į eilinių žmonių visuomenės gyvenimą, savavališkai demonstruotum savo sugebėjimus eilinių žmonių visuomenėje. Visa tai gali pažeisti eilinių žmonių visuomenės būseną. Daugelis tobulinasi pagal savo supratimą. Jei tu viską atskleisi žmonėms, tai pamatę, kad visa tai yra tiesa, tobulintis pradės visi, tame tarpe ir tie, kuriems nėra atleidimo. To leisti negalima! Neleidžiama, kad tu save taip parodytum. Be to, tu lengvai gali padaryti blogą darbą, nes tu nematai išankstinio ryšio, nematai reikalo esmės. Tu manai, kad pasielgei gerai, o galbūt, padarei blogą darbą. Todėl tau neleidžiama jų panaudoti. Nes, kai tik tu padarysi blogą darbą, tavo lygmuo atitinkamai nukris. Išeina, kad tu veltui tobulinai. Todėl daugelis antgamtinių sugebėjimų yra uždaryti. O kaipgi turėtų būti? Tą dieną, kai tu pasieksi Gongo atvėrimą, ir ateis nušvitimas, šis danas, būdamas „bomba“, gali sprogti atverti visus turimus antgamtinius sugebėjimus, visus užraktus ir *ciao*²⁷ kūne - „bach!“ – įvyksta sukretimas, ir viskas atsidaro; jis naudojamas būtent tam. Po vienuolio kūno sudeginimo lieka „*sarira*“²⁸. Kai kurie žmonės sako, kad tai kaulas ar dantys.

Klausinama, o kodėl jų nėra pas eilinius žmones? Nes tai yra sprogės ir energiją išlaisvinęs danas. Jį sudaro didelis kiekis kitų erdvių materijos. *Sarira* yra tam tikros rūšies materialiai egzistuojantis daiktas, bet neturi jokios paskirties. Dabar žmonės mano, kad tai labai vertingas daiktas. Jis turi energijos, išsiskiria blizgesiu, ypatingai tvirtas. Štai toks daiktas.

Yra dar viena Gongo neaugimo priežastis: tu nežinai aukšto lygmens įstatymo, todėl negali pakilti tobulėjime. Ką tai reiškia? Kaip aš ką tik sakiau, kai kurie žmonės mokėsi daugelio praktikos metodų. Bet tau pasakysiu: jeigu tu išmoksi dar daugiau, vis tiek veltui. Tu esi tik mokinys, mokinys tobulinimesi. Visos tavo žinios priklauso žemo lygmens principams. Jeigu tu naudosis šiuos žemo lygmens principus tobulėjimui į aukštus lygmenis, tai nevaidins vedančio aukštyn vaidmens. Su pradinės mokyklos vadovėliu rankose tu ir universitete liksi mokiniu. Nors tu labai daug mokytumeisi, naudos nebus, tik dar blogiau. Įvairiuose lygmenyse egzistuoja šių lygmenų įstatymai. Įstatymas įvairiuose lygmenyse turi skirtingą vedantį vaidmenį, todėl žemo lygmens taisyklės negali vadovauti tobulinantis į aukštus lygmenis. Toliau mes dėstysime tik tobulinimosi į aukštus lygmenis taisykles. Mano dėstymas apjungia įvairių lygmenų dalykus, todėl tai tau visada tarnaus tavo tolimesniame tobulinimesi. Yra keletas mano knygų, o taip pat audio ir videoįrašai; paskui, kai tu perskaitysi ar išklausysi vieną kartą, - po kai kurio laiko dar pasižiūrėsi, dar pasiklausysi – garantuoju, kad jie tau vis dar vaidins vedantį vaidmenį. Tu taip pat nenutrūkstamai save tobulinsi, ir tai tave visada ves aukštyn. Tai kaip tik ir yra *Fa*. Aukščiau aš išdėščiau jums dvi Gongo neaugimo praktikoje priežastis: aukštų lygmenų įstatymo nežinojimą, kas reiškia tobulinimosi įstatymo neturėjimą ir vidinio tobulinimosi nebuvimą. Be Sinsingo tobulinimo Gongo neauga. Būtent šios dvi priežastys.

Išskirtinės Falun Dafa savybės

Mūsų *Falun Dafa* yra viena iš aštuoniasdešimt keturių tūkstančių Budos sistemos mokyklų. Jis niekada nebuvo perduodamas šiame žmonijos civilizacijos istoriniame periode, bet tam tikrame priešistoriniame periode jis dideliais mastais gelbėjo žmones. Paskutiniame paskutinės kalpos periode aš dar kartą plačiai jį perduodu, todėl jis yra ypatingai vertingas. Aš aprašiau tiesioginę *De* virsmo į Gongą formą. Iš tikrųjų, Gongas išvystomas ne praktika, o tobulinimosi. Daugelis siekia Gongo augimo, tačiau dėmesį skiria tik pratimams, o ne savo tobulėjimui. Tikrovėje, Gongo išvystymas pilnai remiasi Sinsingo tobulinimu. Tada kodėl mes čia žmones dar mokome Gongo praktikos? Pirmiausia, pakalbėkime apie tai, kodėl vienuoliai neužsiima praktika. Pagrindiniai jų užsiėmimai: sėdėti meditacijos pozoje, skaityti sutras, tobulinti Sinsingą. Todėl pas juos ir auga Gongas, nustatantis jų lygmenį. Kadangi Šakjamunis sakė, kad reikia nuo visko pasaulyje atsiriboti, tame tarpe ir nuo *Benti*²⁹, vadinasi, kūno judesiai vienuoliams nėra reikalingi. *Dao* sistemoje nekalbama apie visų gyvųjų būtybių išgelbėjimą. Žmonės yra

įvairios psichikos, įvairaus išsivystymo lygmens. Kokių tik žmonių nėra, vieni labiau savanaudžiai, kiti - mažiau. Jie renkasi mokinius, ir net iš trijų išrinktųjų mokinių tik vienam bus leista įsisavinti šios mokyklos esmę. Šio mokinio *De* turi būti aukštas, mokinys - geras, ir su tokiu negali būti jokių problemų. Todėl jie didesnę dėmesį kreipia į mokinio kūno tobulinimo praktikos metodų perdavimą. Tokiu atveju, antgamtinių sugebėjimų ir magijos tobulinimui reikalingi kai kurie kūno judesiai.

Falun Dafa metode tobulinama ir siela, ir gyvybė. Todėl jame yra kūno grūdinimo judesiai. Iš vienos pusės, kūno judesiai skirti sugebėjimų sustiprinimui. Kaip stiprina? Tavo galingos Gongo jėgos pagalba sustiprina tavo antgamtinius sugebėjimus, kad jie stiprėtų ir stiprėtų. Iš kitos pusės, kūno judesių dėka tavo kūne išvystomos daugelis gyvų esybių. Tobulinantis aukštuose *Dao* sistemos lygmenyse kalbama apie Juaningo³⁰ išėjimą į pasaulį, o Budos sistemoje - apie Deimantinį nekintantį kūną. Atsiranda ir įvairių rūšių magijos. Visa tai įgyjama praktikuojant. Štai tokia paskirtis. Visuminis ir sielos, ir gyvybės tobulinimo metodas iš tavęs reikalauja ir tobulinimosi, ir praktikos. Aš manau, kad jūs dabar supratote, kaip atsiranda Gongas. Gongas, pagal kurį bendrai nustatomas tavo lygmuo, įgyjamas visai ne praktikos būdu, o tobulinantis. Savo tobulinimosi procese tarp eilinių žmonių tu pakeli savo Sinsingą ir susilieji su Visatos principais, todėl Visatos principai tavęs neribos, ir tu galėsi kilti aukštin. Šiuo atveju *De* pradeda virsti į Gongą. Augant tavojo Sinsingo kriterijams auga Gongas. Būtent toks ryšys.

Mūsų praktikos metodas iš tikrųjų priklauso sielos ir gyvybės tobulinimo metodams. Mūsų išvystomas Gongas įdedamas į kiekvieną kūno ląstelę, net iki mikrokorpuskulų, esančių materijos ištakose ultramikroskopinėje būsenoje; visa tai turi Gongą, sudarytą iš aukštos energijos lygmens materijos. Didėjant tavo Gongo galiai, Gongo tankumas tampa vis didesnis ir didesnis, jo galia tampa vis stipresnė ir stipresnė. Ši didelė energo materija turi sąmoningų galių. Kadangi ji užpildo kiekvieną žmogaus kūno ląstelę iki pat gyvybės šaltinio, tai, laikui bėgant, įgauna tavo kūno ląstelių formas; turi tą pačią molekulių išdėstymo tvarką, atominių branduolių formą. Bet esmė jau pilnai pakeista, tai jau ne tas kūnas, kurį pradžioje sudarė kūno ląstelės. Argi tu dar randiesi „penkių stichijų“ ribose? Žinoma, tu dar nebaigėi savo tobulinimosi. Tu dar tobuliniesi eilinių žmonių tarpe. Todėl iš išorės tu mažai kuo skiriesi nuo eilinių žmonių. Vienintelis skirtumas - tu atrodai žymiai jaunesnis už savo bendraamžius. Žinoma, pirmiausiai būtina iš tavo kūno pašalinti visa ydinga, tame tarpe ir ligas. Vis dėlto mes čia ligų negydome, mes išvalome kūną. Mes tai vadiname ne „ligų gydymu“, o „kūno išvalymu“. Mes kūną išvalome tiems, kurie tikrai tobulinasi. Kai kurie atėjo būtent gydytis. Mes į savo paskaitas sunkiai sergančiųjų neįsileidžiame, nes jie nesugeba atsipalaiduoti nuo minčių apie savo kūno gydymą. Jie negali atmesti minčių apie jų turimas ligas. Jie sunkiai serga. Tai juos kankina. Argi galima išsilaisvinti nuo tokių minčių? Jie neturi jėgų tobulintis. Mes ne kartą pabrėžėme, kad nepriimame sunkiai sergančių. Čia mes užsiimame tobulinimusi. Tai toli gražu ne tai, apie ką jie galvoja. Jie gali kreiptis pas kitus čigongo mokytojus. Žinoma, daugelis mokinių turi ligų; kadangi tu iš tikro tobuliniesi, mes galime tau atlikti šį dalyką.

Mūsų mokinių, pasišventusių *Falun Dafa*, išorė per tam tikrą tobulinimosi laiką stipriai pasikeičia: oda tampa švelni, veidas įgauna rausvumą, pagyvenusieji turi mažiau raukšlių - iki tokio lygmens, kai jų lieka labai labai mažai. Tai yra paplitęs reiškinys. Aš čia nekalbu apie kažką mažai tikėtina. Tai žino daugelis mano senų mokinių. Be to, pas pagyvenusias moteris atsistatys menstruacinis ciklas, nes tobulinant ir sielą, ir gyvybę, menstruacijų *či* reikalinga gyvybės tobulinimui. Menstruacijos bus ribotos. Esamame etape to pakaks. Tai taip pat - visuotinis reiškinys. Be šito kaip gi tu kitaip galėsi tobulinti gyvybę? Taip pat ir seni, ir jauni vyrai pajus visame kūne lengvumą. Rimtai besitobulindamas tu savyje pajusi tokias permainas.

Mūsų praktikos metodas labai didžiulis. Jis nepanašus į daugelį kitų praktikos metodų, kuriuose pamėgdžiojami gyvūnų judesiai. Mūsų praktikos metodas apima kolosalią sferą. Šakjamunio ir Laodzi to meto dėstomi principai buvo vidiniai mūsų galaktikos principai. O ką praktikuoja mūsų *Falun Dafa*? Mes tobulinamės pagal Visatos evoliucijos principus, pagal aukščiausią Visatos savybę „Džen Šan Žen“. Mes praktikuojame tokį didingą dalyką. Tai tolygu Visatos praktikavimui.

Mūsų *Falun Dafa* papildomai išsiskiria ypatinga, labai charakteringa savybe, kurios neturi kiti praktikos metodai. Pastaruoju metu visos paplitusios čigongo rūšys eina dano formavimo keliu, grūdina daną. Dano grūdinimo čigongo mokyklose, gyvenant eilinių žmonių aplinkoje, sunku pasiekti Gongo atidarymą ir nušvitimą. Mūsų *Falun Dafa* neina dano formavimo keliu, o išvysto Faluną apatinėje pilvo dalyje. Tokį Faluną aš asmeniškai įdedu mokiniams mūsų paskaitose. Kai aš dėstau *Falun Dafa*, visi jūs palapsniui gaunate Faluną, kurį aš į jus įdedu. Vieni tai jaučia, kiti ne. Dauguma jaučia, bet fiziniai duomenys visų žmonių įvairūs. Mes išvystome Faluną, o ne daną. Falunas yra miniatiūrinė Visata. Jis turi visus, būdingus Visatai antgamtinius sugebėjimus, gali automatiškai judėti, suktis. Jis visada suksis apatinėje tavo pilvo dalyje. Falunas niekada nesustos ir nuo įdėjimo į tave momento amžinai judės. Kai Falunas sukasi pagal valandinės laikrodžio rodyklės sukimosi kryptį, jis automatiškai išgauna Visatos energiją, be to, jis pats gali energiją transformuoti, tiekti energiją, kuri reikalinga visų tavo kūno dalių elementų transformavimui. Kai jis sukasi į priešingą pusę (prieš laikrodžio valandinės rodyklės sukimosi kryptį), tai, išleisdamas energiją, išmeta nereikalingą materiją, kuri išsisklaido aplink kūną. Kai jis energiją išleidžia, tai ją išmeta labai toli ir vėl atneša naują energiją. Faluno išleidžiama energija yra naudinga aplinkiniams. Budos sistemoje keliamas tikslas išgelbėti save patį ir kitus, išgelbėti visas gyvas būtybes. Reikia ne tik save tobulinti, bet ir gelbėti visas gyvas būtybes. Kiti žmonės taip pat gali gauti naudą. Jūs galite nesąmoningai reguliuoti kitų sveikatą, gydyti jų ligas ir taip toliau. Kai Falunas sukasi tiesiogine kryptimi (valandinės rodyklės sukimosi kryptimi), jis pats surenka energiją atgal ir visada nenutrūkstamai sukasi.

Kai kas galvoja, kodėl Falunas gali nesustodamas pastoviai suktis? Kažkas manęs paklausė: „Kodėl jis sukasi? Kokia to priežastis?“ Lengviau suprasti, kad dideliais kiekiais surenkama energija gali suformuoti daną, bet nenutrūkstamas Faluno sukimasis yra neįtikėtinas. Visiems pateikiu pavyzdį. Juda Visata, sukasi visos Paukščių Tako sistemos ir sukasi visos Visatos galaktikos. Devynios planetos sukasi apie Saulę, Žemė sukasi apie savo ašį. Pagalvokite, kas juos pastūmėjo? Kas suteikia jiems tokią jėgą?

Tu šito neturėtum vertinti eilinių žmonių supratimo lygmenyje. Tai yra savo rūšies *siuandzi*³¹.

Taip yra ir su mūsų Falunu. Jis būtent sukasi. Jis išsprendė eilinio žmogaus praktikos problemą kasdieniame gyvenime. Todėl laiko užsiėmimams padaugėjo. Kodėl laiko bus daugiau? Nes Falunas sukasi nuolat, nesustodamas, surenka energiją iš Visatos. Šią energiją transformuoja. Kai tu dirbi, jis vis tiek tave tobulina. Žinoma, kalba eina ne tik apie Faluną. Mes į tavo kūną įdėjome daug ir daug funkcijų, mechanizmų. Visi jie su Falunu automatiškai sukasi ir taip pat automatiškai atlieka pertvarkymą. Todėl šis Gongas evoliucionuoja žmogų pilnai automatiškai. Tokiu būdu susiformavo: „Gongas tobulina žmogų“; taip pat galima pasakyti: „Įstatymas tobulina žmogų“. Kai tu nepraktikuoji, tave grūdina Gongas; kai tu praktikuoji, Gongas taip pat tave grūdina. Kai tu valgai, miegi arba dirbi, Gongas visą laiką tave laiką lavina. Kam tu laviniesi? Tam, kad sustiprintum Faluną, sustiprintum visas funkcijas ir čidzi³², kuriuos aš į tave įdėjau. Tobulinantis aukštame lygmenyje viskas vyksta neveikime, judesiai seka paskui mechanizmą. Nėra jokio mintinio vadovavimo, taip pat nereikia kreipti dėmesio į kvėpavimą.

Mums neturi reikšmės - kur ir kada praktikuotis. Kai kurie klausia: „Koks laikas geriausias Gongo grūdinimui? Laikas dziši³³? Laikas čenši³⁴? Laikas uši³⁵?“ Mums laikas reikšmės neturi. Dziši metu tu neužiimi praktika, bet Gongas tave grūdina. Čenši metu tu neužiimi praktika, Gongas taip pat tave grūdina. Kai tu miegi, Gongas taip pat tave grūdina. Kai tu kur nors eini, Gongas taip pat tave grūdina. Tu dirbi, Gongas vis dar tave grūdina. Visa tai žymiai sutrumpina tavosios praktikos laiką. Daugelis iš mūsų turi norą įgyti *Dao*. Tai, žinoma, tobulinimosi tikslas, galutiniu tobulinimosi tikslu kaip tik yra *Dao* ir Pilnojo Tobulumo pasiekimas. Bet kai kurių žmonių gyvenimo metai yra riboti. Vargu, ar jiems užteks laiko. Mūsų *Falun Dafa* gali išspręsti šią problemą - galima sutrumpinti tobulinimosi proceso laiką. Be to, *Falun Dafa* yra ir sielos, ir gyvybės tobulinimo metodas. Jeigu tu nenutrūkstamai tobulėsi, tai galėsi nenutrūkstamai pratęsti savo gyvenimą. Jeigu save pastoviai tobulinsi, tavo gyvenimas pastoviai ilgės. Tokiu būdu, pagyvenusiems žmonėms su geru prigimtiniu pagrindu laiko užteks. Bet yra vienas kriterijus: pailgėjęs gyvenimas, viršijantis pradinį, likimo nustatytą gyvenimo procesą, pilnai yra suteikiamas praktikavimuisi; atsiradę net nedideli tavo minčių nukrypimai gali būti pavojingi tavo gyvenimui, nes tavo gyvenimo procesas jau senai pasibaigęs. Bet, jei tu išeisi iš tobulėjimo pagal Pasaulietinį Įstatymą stadijos, tai šie apribojimai tavęs jau neveiks. Tuo metu įvyks perėjimas į kitą būseną.

Mes nekreipiame dėmesio į pasaulio kryptis, nekreipiame dėmesio į „Gongo gražinimą“³⁵, nes Falunas sukasi visada ir jo sukimosi neįmanoma sustabdyti. Tau skambina, arba kas nors beldžiasi į duris – tu gali iškart nustoti praktikuoti. Nereikia daryti specialių, užsiėmimą baigiančių judesių. Kai tu nustosi praktikuoti, Falunas iškart pradės suktis pagal valandinę rodyklę ir tuoj pat surinks atgal už kūno išsklaidytą energiją. O stengiantis „surinkti *či* per viršugalvį“³⁷ nuostolių vis tiek bus. Falunas turi protinius sugebėjimus. Jis pats žino, ką reikia daryti. Net nereikia galvoti, į kurią pusę atsisukti, nes visa Visata juda, Paukščių Takas juda, devynios planetos sukasi apie Saulę. Be to, Žemė sukasi apie savo ašį. Mes praktikuojame pagal Didįjį Visatos

principą. Kur yra rytai, pietūs, vakarai ir šiaurė? Niekur. Bet kuri pusė reiškia visas puses. Užsiėmimų metu tu stovi veidu į bet kurią pasaulio pusę. Vadinasi - vienu metu į visas puses. Mūsų *Falun Dafa* gali apginti mokinius nuo bet kokių nukrypimų. Kaip apginti? Jeigu tu tikrai užsiimi tobulinimusi, tai mūsų *Falun Dafa* tave gins. Mano pagrindas įsikūnijęs Visatoje. Kas kėsinasi į tave, tas kėsinasi ir į mane. Jis kėsinasi į šią Visatą. Mano žodžiai skamba labai mistiškai, bet tęsdamas mokymąsi toliau, tu viską suprasi. Kai kas yra dar, bet apie per daug aukštus dalykus aš negaliu kalbėti. Mes sistemingai, nuo paprasto iki sudėtingo, išaiškinsime aukšto lygmens įstatymą. Jeigu tavo Sinsingas neteisingas - tas taip pat netinka. Jei tu prašai ko nors, tai, galbūt, atsiras problemos. Aš pastebėjau, kad daugelio senųjų mokinių Falunas vis dėlto deformavosi. Kodėl? Praktikai kelias mokyklas, kažką perėmė iš kitų. Tai kodėl Falunas tavęs negina? Ką tau davė, yra tavo, tai valdo tavo sąmonė. Į tai ko tu nori, niekas nesikiš. Toks šios Visatos principas. Jeigu tu nenori tobulintis, niekas tavęs negali priversti to daryti, kitaip tai būtų tolygu blogam darbui. Kas galėtų tave priversti pakeisti savo širdį? Tu pats turi reikalauti iš savęs. Tu imi visa geriausia iš įvairių mokyklų, paimi visokius dalykus. Šiandien tu praktikuoji pagal vieną metodą, rytoj pagal kitą. Tu nori atsikratyti ligų. Bet ar tu išgijai? Ne. Liga tapo tik nukelta į ateitį. Tobulinantis į aukštą lygmenį mes turime specializuotis tik vienoje mokykloje. Tu gali pasirinkti tik vieną praktikos metodą. Bet pasirinkęs, tu privalai įdėti visą savo sielą į šią mokyklą, kol nepasieksi Gongos atvėrimo ir nepasieksi nušvitimo. Tik paskui tolesniame tobulinimesi tu galėsi užsiimti kitos praktikos metodais, kuriuose bus kiti dalykai. Iš tikrųjų, iš kartos į kartą perduodami metodai liko nuo senų laikų. Jie praėjo ilgą pakankamai sudėtingos evoliucijos procesą. Kai kurie praktikuoja, klausydamiesi savo vidinių pojūčių. Bet ką reiškia tavo pojūčiai? Nieko nereiškia. Tikrojo transformavimosi procesas vyksta kitoje erdvėje. Jis itin sudėtingas ir paslaptingas, neleidžiamas nė menkiausias nukrypimas. Pavyzdžiui, tikslus prietaisas iškart suges, jei tu į jį įdėsi kito prietaiso detalę. Visuose tavo kūnuose, esančiuose įvairiose erdvėse, vyksta ypatingai nuostabūs virsmai. Čia negalima leisti nė mažiausio nukrypimo. Juk aš tau jau sakiau, kad tobulinimasis priklauso nuo tavęs, o Gongos nuo Mokytojo. Tu atsitiktinai imi svetimus dalykus, įdedi juos į save. Kai tik įdėjai juos į vidų, primaišai kitų informacijų. Taip tu trukdai šios mokyklos dalykams; tada įvyks nukrypimai. Be to, jie gali pasireikšti eilinių žmonių visuomenėje ir gali atnešti žmogiškų nemalonumų. Tu pats šito norėjai, todėl kiti nesikiš. Tai tavojo supratimo reikalas. Be to, technikų dubliavimas atves tavo Gongą į pilną sumaištį. Tu jau negalėsi tobulintis. Galimas dalykas, atsiras tokios problemos. Aš primygtinai nereikalauju, kad jūs visi atsiduotumėte *Falun Dafa* mokymui. Tu nesitobulini pagal *Falun Dafa*, bet gavai bet kurio kito praktikos metodo esmę. Aš taip pat tam pritariu. Bet aš jums pasakysiu: tikrame tobulinimesi į aukštus lygmenis būtina laikytis tik vienos mokyklos praktikos metodo. Yra dar vienas dalykas, apie kurį aš privalau tau pasakyti: pastaruoju metu nėra antro tokio žmogaus, kuris, kaip aš, iš tikrųjų mokytų aukšto lygmens praktikos metodo. Ateityje tu suprasi, ką aš dėl tavęs padariau. Todėl tikiuosi, kad tavo supratimas nebus per daug žemas. Daugelis nori pasišvęsti tobulėjimui į aukštus lygmenis. O tau jau suteikė šiuos dalykus, tu, galbūt, net viso to dar nesupratai. Tu mokaisi tai pas vieną, tai pas kitą meistrą, išleidi tam daug pinigų, bet negali rasti. Šiandien tau viską pristatė „į namus“, bet, galbūt, tu dar nesu-

gebi viso to suprasti! Tai yra kaip tik sugebėjimo suprasti klausimas, tavo išsigelbėjimo galimybės klausimas.

ANTROJI PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

¹ *či* (尺, *chi*) = 0,33 m.

² *Šangen* - taškas tarp akių.

³ *Gongneng* - antgamtiniai sugebėjimai.

⁴ „Šimtas aštuoni tūkstančiai *li*“ - idiomatinis kiniškas išsireiškimas, reiškiantis „už jūrų marių“ – labai toli.

⁵ *Sumingtong* - gebėjimas matyti likimą.

⁶ Įstatymo Kūnas - Fašen (kin.), Dharmakaja (sanskr.).

⁷ *siuevei laogong* - akupunktūrinis taškas delno viduryje.

Klausimai apie Dangaus regą

Daugelis čigongo meistrų palietė kai kurias aplinkybes, susijusias su Dangaus rega. Bet Įstatymas įvairiuose lygmenyse išsiskleidžia įvairiai. Besitobulinantysis gali matyti tik savo tobulėjime pasiekto lygmens vaizdus. Jis aukščiau šio lygmens tikrojo vaizdo nemato ir tuo netiki. Todėl priimta teisingu laikyti - kas matoma savo lygmenyje. Kadangi jis savo tobulėjime dar nėra pasiekęs pakankamai aukšto lygmens, tai mano, kad tie dalykai neegzistuoja. Jis jais netiki, nes tai priklauso nuo jo lygmens, ir jo mąstymas taip pat negali pakilti aukštin. Kitaip tariant, apie Dangaus akį vieni sako viena, o kiti sako kita. Bendrai paėmus, gaunasi chaosas; niekas negali pateikti tikslaus galutinio paaiškinimo. Tiesą sakant, Dangaus akis negali būti pilnai paaiškinta žemame lygmenyje. Dangiškosios akies sandara praeityje buvo laikoma didžiausia paslaptimi, apie ją nebuvo leista žinoti eiliniams žmonėms. Todėl niekas niekada apie tai nekalbėjo. Mes šiandien čia nekalbėsime apie ankstesnę teoriją. Mes šį klausimą norėtume išaiškinti remdamiesi šiuolaikiniu mokslu, suprantama šiuolaikine kalba, taip pat išaiškinti jos pagrindinius aspektus.

Dangiškoji akis, apie kurią mes kalbame, iš tikrųjų yra šiek tiek aukščiau žmogaus antakių tarpo ir yra sujungta su kankorėžine liauka. Tai pagrindinis praėjimas. Žmogaus kūne egzistuoja dar daug akių. *Dao* sistemoje kiekviena „*ciao*“ laikoma akimi. Biologiškai aktyvų kūno tašką *Dao* sistemoje vadina „*ciao*“, o kinų medicinoje jis vadinamas „*siuevei*“. Budos sistema kiekvieną prakaito liauką vadina akimi. Todėl kai kurie moka skaityti ausimi, kiti moka žiūrėti ranka, pakaušiu, o tretieji – koja ar pilvu, būna visko.

Kalbėdami apie Dangiškąją akį, visų pirma norėtume apsistoti ties mūsų akių pora. Pastaruoju metu kai kas įsitikinęs, kad ši akių pora gali matyti bet kurią materiją, bet kurį mūsų pasaulio daiktą. Kai kurie tuo tvirtai tiki. Jie mano, kad tikra tik tai, ką jie mato savo akimis, ir netiki tuo, ko jų akys nemato. Praeityje tokius visada laikė blogo supratimo žmonėmis. O kai kas negali paaikškinti, kodėl pas juos blogas supratimas. „Netikiu tuo, ko nematau“ - šie ištarti žodžiai atrodo, tarsi, labai teisingi. Bet tokie tvirtinimai iš šiek tiek aukštesnio lygmens yra klaidingi. Bet kuris erdvėlaikis susideda iš materijos. Savaimė suprantama, skirtingi erdvėlaikiai turi skirtingą materijos sandarą, turi įvairias gyvųjų būtybių išraiškos formas.

Pateiksiu pavyzdį. Budizmas sako, kad bet koks reiškinys žmonių visuomenėje yra iliuzija, nerealybė. Kodėl tai iliuzija? Tai realiai egzistuojantis daiktas. Kas galėtų įrodyti, kad jis yra klaidingas? Daikto egzistavimo forma viena, o jo pasireiškimo forma kita. Mūsų akys turi tokį sugebėjimą: jos gali mūsų materialioje erdvėje užfiksuoti daiktus tokioje būsenoje, kokioje mes juos matome dabar. Bet iš tikro šie daiktai net mūsų erdvėje nėra tokie, kokiais atrodo. Pavyzdžiui, kaip pro mikroskopą atrodo žmogaus kūnas? Visas žmogaus kūnas atrodo purus. Jis susideda iš panašių į smėlį molekulių, grūdėtas ir judantis. Elektronai sukasi apie atomų branduolius. Visas kūnas kruta ir juda. Kūno paviršius neglotnus, nelygus. Taip yra ir su bet kuriais Visatos dalykais. Pavyzdžiui: su plienu, geležimi ir akmeniu. Visos jų molekulės juda. Bet tu pilnai nematai judėjimo formos. Iš tikrųjų, ji nestabili. Šis stalas taip pat juda, bet mūsų akys negali šios tikros būsenos pastebėti. Ši mūsų akių pora žmonėms gali sukurti klaidingą įspūdį. Čia kalbama ne apie tai, kad mes negalime matyti mikroskopinių daiktų, kad žmogus neturi tokio sugebėjimo. Žmogus iš prigimties turi sugebėjimą iki tam tikros ribos matyti mikroskopinius daiktus. Po to, kai mes, žmonės, įgijome šios materialios erdvės akis, jos sukuria žmonėms klaidingą vaizdą, neleidžia matyti tiesos. Todėl praeityje buvo kalbama, kad žmonės nepripažįsta to, ko nemato. Besitobulinančių aplinkoje nuo seno juos laikė blogo supratimo žmonėmis. Juos užtemdo klaidingi eilinių žmonių pasaulio vaizdai. Jie nugrimzdę į pasaulio paklydimus. Tokia nuomonė nuo seno egzistuoja religiniuose sluoksniuose. Iš tikrųjų, mes ją irgi laikome esant pagrįsta.

Tokioje būsenoje ši akių pora sugeba užfiksuoti mūsų dabartinio materialaus pasaulio daiktus. Jos sugebėjimai tuo ir apsiriboja. Kai žmonės žiūri į daiktus, vaizdas akyse gaunasi netiesiogiai. Akys, kaip ir fotoaparato objektyvas, vaidina tik instrumento vaidmenį. Kai fotografuojama į tolį - fotoaparato objektyvas pailgėja. Mūsų akių paskirtis lygiai tokia pati. Akių vyzdžiai tamsoje išsiplečia. Kai kas nors fotografuojama tamsoje - taip pat ir fotoaparate padidina diafragmą. Kitaip neužteks išlaikymo ir visa nuotrauka bus juoda. Labai šviesioje aplinkoje mūsų vyzdžiai stipriai susitraukia. Priešingu atveju šviesa apakins akis, mes nieko nematysime. Fotoaparatas veikia pagal

tą patį principą - čia diafragmą taipogi reikia sumažinti. Būdama tik instrumentu, fotokamera gali objektus tik filmuoti ar fotografuoti. Iš tikrųjų, kai mes į ką nors žiūrime: žiūrime į žmogų, žiūrime į kažkokio daikto egzistavimo formą, tai vaizdas gaunasi mūsų smegenyse. Kitaip tariant, pradžioje tai, kas matoma, praeina pro akis, paskui regimuoju nervu ir pagaliau pasiekia kankorėžinę liauką, esančią užpakalinėje smegenų dalyje, kur šioje srityje formuojasi vaizdas. Tai sako, kad būdama smegenų dalimi tikrą vaizdo atspindį formuoja ir daiktus mato būtent kankorėžinė liauka. Tai žino ir šiuolaikinė medicina.

Kai kalbame apie Dangaus regos atidarymą, turime omenyje gebėjimą matyti apėjus regos nervą. Tam būtina pramušti praėjimą tarp žmogaus antakių, kad kankorėžinė liauka galėtų žiūrėti tiesiai į išorę. Tai ir yra Dangaus regos atvėrimas. Kai kurie galvoja, kad tai nerealu, bet mūsų akys vis dėlto vaidina instrumento rolę. Jos gali „filmuoti“ daiktus. Be akių mes neapsieisime. Šiuolaikinė medicina anatomiciais tyrimais aptiko, kad priekinė kankorėžinės liaukos dalis turi visą žmogaus akies audinio struktūrą. Kadangi ji yra žmogaus galvos viduje, šiuolaikinė medicina mano, kad tai atrofavusi akis. Ar ji iš tikro yra atrofavusi akis, mūsų besitobulinančiųjų tarpe nuo komentarų susilaikoma. Vis dėlto šiuolaikinė medicina išsiaiškino, kad kažkur žmogaus smegenyse yra dar viena akis. Šis mūsų sukurtas praėjimas kaip tik veda į tą tašką. Tai sutampa su šiuolaikinės medicinos pažinimu. Ši akis nėra panaši į mūsų įprastines akis, kurios sukuria klaidingą realybės suvokimą. Ji gali matyti reiškinių ir materijos esmę. Todėl tie, kurių Dangaus rega atidaryta labai aukštame lygmenyje, gali pro mūsų erdvę matyti kitus erdvėlaikius, gali matyti tokius vaizdus, kurių nemato eiliniai žmonės. O tie, kurių Dangaus rega atverta neaukštame lygmenyje, gali įgyti prasiskverbiančio regėjimo galimybę. Jie gali matyti daiktus pro sieną, kiaurai permatyti žmogaus kūną. Jie turi tokius antgamtinus sugebėjimus.

Budos sistemoje yra penki Dangiškos regos laipsniai: „fizinių akių regėjimas“, „Dangaus akių regėjimas“, „išminties akių regėjimas“, „Įstatymo akių regėjimas“ ir „Budos akių regėjimas“. Tai yra penki pagrindiniai Dangaus regos laipsniai. Kiekvienas laipsnis dar yra skirstomas į aukštą, vidutinį ir pradinį. *Dao* sistemoje kalbama apie „devyni kart devynis“ arba apie aštuoniasdešimt vieną „Įstatymo akių regėjimo“ laipsnį. Čia mes visiems dalyvaujantiems atveriamė Dangaus regą, bet ne žemiau „Dangaus akių regėjimo“ laipsnio. O kodėl? Nors tu sėdi čia ir pradėjai tobulintis, bet tu tik vienu žingsniu atitraukei nuo eilinio žmogaus. Daugelis tavo žemiškų prisirišimų dar neatmesti. Jei tavo Dangaus rega atsivertų žemiau „Dangaus akių regėjimo“, pas tave atsirastų antgamtiniai sugebėjimai, kuriuos žmonės vadina ekstrasesensų sugebėjimais. Tu galėtum per sieną matyti daiktus, peršviesti žmogaus kūną. Jeigu mes, visiems atvėrę Dangaus regą šiame laipsnyje, šį antgamtinį sugebėjimą platintume plačiai, tai sudarytume rimtus trukdžius eilinių žmonių visuomenei ir pažeistume eilinių žmonių visuomenės būseną. Būtų neįmanoma išsaugoti valstybinių paslapčių; žmonėms būtų tas pats: ar jie su rūbais, ar be jų. Tu galėtum matyti viską, kas vyksta svetimos šeimoje. Eidamas gatve ir pamatęs, kad parduoda loterijos bilietus, tu, galbūt, ištrauktum pagrindinį prizą. Tai neleistina! Pagalvokite - visiems atvėrus Dangišką regą „Dangaus akies lygmenyje“ - ar dar išliktų žmonių visuomenė? Toks rimtas žmonių visuomenės trukdymas jos būsenos egzistavimui absoliučiai neleidžiamas. Jeigu aš tau

atverčiau tavo Dangaus regą tokiame lygmenyje, tai tu iš karto galėtum tapti čigongo meistru. Kai kurie jau senai norėjo tapti čigongo meistras. Jeigu staiga pas juos atsivertų Dangaus rega, jie kaip tik galėtų nuo ligų gydyti žmones. Ar tai nereikštų, kad aš vedu tave į ereziją?

Kokiame laipsnyje aš tau atveriu Dangaus regą? Aš tau ją atversiu tiesiai „išminties akies regėjimo“ laipsnyje. Atvėrimui aukštesniame laipsnyje tu neturi tam atitinkančio Sinsingo, o atvėrimas žemesniame laipsnyje gali rimtai pakenkti eilinių žmonių visuomenei. Aš tau atversiu ją iki „išminties akies regėjimo“ laipsnio. Tada tu, negalėdamas matyti daiktų kiaurai sieną, negalėdamas peršviesti žmogaus kūno, vis dėlto galėsi matyti kitų erdvių vaizdus. Kokia tau iš to nauda? Tai gali sustiprinti tavo pasitikėjimą Gongu praktika. Tu iš tikro matysi daiktus, kurių negali matyti eiliniai žmonės, ir pajusi, kad visi jie tikrai egzistuoja. Dabar aš visiems jums šiame laipsnyje atversiu Dangišką regą. Nepriklausomai nuo to, aiškiai ar miglotai tu matysi, tai atneš naudą tavajai Gongu praktikai. Kas tikrai tobulinasi pagal *Dafa*, yra sau griežtas keliant Sinsingą, tas gali, skaitydamas šią knygą, tikėtis tokio pačio efekto.

Kaip nustatomas Dangiškos regos laipsnis? Po Dangiškos regos atvėrimo tau dar nebus viskas matoma. Egzistuoja skirstymo laipsniais klausimas. Kuo gi nustatomas šis laipsnis? Yra trys faktoriai. Vienas iš jų toks - žmogaus Dangaus regos viduje iš vidaus į išorę turi egzistuoti laukas. Mes jį vadiname *či* kvintesencija. Kokį vaidmenį ji atlieka? Tai panašu į televizoriaus ekraną be liuminoforų, kai jį įjungus dirba tik lempa. Laukas galėtų šviesą tik spinduliuoti, bet negali rodyti vaizdo. Televizoriaus ekranas vaizdą mums rodo tik liuminoforų dėka. Šis pavyzdys, žinoma, nelabai tinkamas, nes mes žiūrime tiesiogiai, o televizoriuje viskas atsispindi ekrane. Bendrai paėmus, esmė tokia. *Či* kvintesencija yra labai vertinga. Ji susideda iš dar nuostabesnės materijos, gautos iš *De*. Daugumoje atvejų kiekvienas žmogus turi savo *či* kvintesencijos atsargą. Iš dešimties tūkstančių žmonių, galbūt, atsiras du vienodo laipsnio.

Dangaus regos laipsnis yra tiesioginis mūsų Visatos Įstatymo įsikūnijimas. Tai yra antgamtinis dalykas, glaudžiai susijęs su žmogaus Sinsingu. Jeigu žmogaus Sinsingas neaukštas, tai Dangiškos regos laipsnis yra taip pat žemas. Žemas Sinsingas veda prie žmogaus didelės *či* kvintesencijos netekties. Kito Sinsingas labai aukštas. Jis nuo pat vaikystės iki brandos, gyvendamas eilinių žmonių visuomenėje, yra abejingas šlovei ir naudai, prieštaravimams tarp žmonių, asmeniniams interesams, septyniems jausmams ir šešioms norams. Tokio žmogaus *či* kvintesencija gali būti gana gerai išsaugota, todėl po Dangaus regos atvėrimo jis viską palyginti aiškiai mato. Kas liečia vaikus iki šešerių metų, tai jie po Dangaus regos atvėrimo mato labai gerai. Beje, ją vaikams atverti lengva. Vienas žodis - ir iškart atverta.

Susiteršdami galingame eilinių žmonių visuomenės sraute, primenančiame didžiulį dažų kubilą, žmonės klaidinga dažnai priima už teisinga. Argi visi žmonės nenorėtų gyventi geriau? Tokį norą turėdamas žmogus gali: atnešti žalą kitiems, gali tapti savanaudžiu, pasisavinti kitų žmonių naudą, įžeisti kitus, padaryti nuostolių kitiems, eilinių žmonių tarpe kovoti dėl asmeninių interesų. Argi tai neprieštarauja Visatos principams? Todėl vargu ar teisinga tai, ką jie mano esant teisinga. Auklėdami vaikus,

kad jiems atsirastų vieta eilinių žmonių bendruomenėje, suaugusieji dažnai juos moko taip: „Tu turi būti gudrus“. O gudrumas mūsų Visatoje laikomas klaida, kadangi mes manome, kad reikalai turi vykti savime natūraliai. Reikia abejingai vertinti asmeninius interesus. Žmogus gudrauja vardan asmeninės naudos. „Jei tave kas nors įžeis, - kreipkis pas jo mokytoją, kreipkis pas jo tėvus“; „rasi pinigų – pasiimk“. Štai kaip juos moko! Tokių pamokymų įtakoje augdamas vaikas tampa vis labiau savanaudišku. Jis gali „įlįsti į svetimą kišenę“. Tokiu atveju praras *De*.

Paskui, kai žmogus praras *De*, ji kaip materija neišnyksta, bet pereina kitam žmogui. O žmogaus *či* kvintesencija gali išsisklaidyti. Jeigu nuo vaikystės žmogus gudrauja, išsiskiria stipriu savanaudiškumu ir siekia tik naudos, tai dažnai, atvėrus Dangaus regą, jis mato neaiškiai. Bet tai nereiškia, kad ateityje jis niekada gerai nematys - neturės tokios savybės. O kodėl? Todėl, kad mūsų tobulinimosi procese reikia būtent grįžti į šaltinį ir į tiesą. Nenutrūkstamai praktikuojant, *či* kvintesencija pastoviai grįžta, vėl pasipildo, todėl būtina atkreipti dėmesį į Sinsingą. Mes dėmesį kreipiame į bendrą kilimą, į pakilimą pilnai. Kai pakyla Sinsingas, tai kiti dalykai kyla paskui jį; kol Sinsingas nepakilo, Dangaus regos *či* kvintesencija taip pat nepasipildys. Būtent toks principas.

Antras faktorius pasižymi tuo, kad užsiėmimų metu gero prigimtinio pagrindo žmogus taip pat gali atverti sau Dangiškąją regą. Kai kurie žmonės, atsivėrus Dangaus regai, dažnai labai išsigąsta. Kodėl? Praktika paprastai užsiimama džiši metu, kai gili naktis ir aplink ramybė. Štai žmogus praktikuoja, praktikuoja, ir staiga prieš jį atsiranda didelė akis. Todėl jis ir išsigąsta. Išsigąsta ne juokais. Toliau jis praktikuoti nediršta. Štai koks košmaras! Akis tokia didžiulė, mirksi ir mirksi. Tai matosi labai aiškiai. Todėl vieni ją vadina „velnio akimi“, kiti – „Budos akimi“, ir panašiai. Iš tiesų, tai tavo paties akis. Žinoma, tobulinimasis priklauso nuo tavęs, o Gongas nuo mokytojo. Visas besitobulinančiojo Gongo evoliucijos procesas kitose erdvėse yra labai sudėtingas procesas - ir ne tik vienoje, o visose erdvėse. Visose erdvėse esantys kūnai keičiasi. Ar tu galėsi tai atlikti pats? Ne, negalėsi. Šiuos dalykus planuoja mokytojas, juos atlieka mokytojas. Todėl mes sakome, kad tobulėjimas priklauso nuo tavęs, o Gongas - nuo mokytojo. Svarbiausia, kad tu turėtum tokį norą ir taip galvotum. O iš tikrųjų, šį dalyką daro mokytojas.

Kai kurie praktikos metu patys sau atvėrė Dangiškąją regą. Mes sakome, kad tai tavo akis, bet tu pats sau negali sukurti akies. Kai kurie turi mokytoją. Mokytojas mato, kad pas tave atsivėrė Dangiška rega, ir jis čia pat tau sukurs akį, vadinamą „tikrąja akimi“. Žinoma, kai kurie neturi mokytojo, bet jie turi mokytoją praeivį. Budos sistemoje sakoma: „Budų tiek daug, kad jų yra visur“. Kai kurie sako: „Trijuose *či* (尺, *chi*)¹ virš galvos yra Dievybės“. Jų yra daugybė. Mokytojas praeivis mato, kad tu gerai praktikuoji. Pas tave jau atsivėrė Dangiška rega, bet nėra akies. Kadangi žmonių gelbėjimas turi būti besąlygiškas, be apmokėjimo, be apdovanojimo ir šlovės, jis čia pat tau sukurs „akį“. Bus galima manyti, kad šią „akį“ tu pats praktikos dėka išvystei. Jis yra žymiai kilnesnis už eilinių žmonių pirmūnus. Tai daroma grynai iš gailėstingumo. Po Dangaus regos atvėrimo žmogui atsiranda tokia būseną - šviesa labai akina ir vargina akis. Iš tikrųjų, ji erzina ne tavo akis, o tavo kankorėžinę liauką. Tu jauti, tarsi ji akintų akis. To priežastis - pas tave dar nėra šios akies. Kai ji atsiras, tu pojūčių akyse nejudi. Kai kurie iš mūsų gali pajusti ir matyti šią akį. Ji yra tos pačios prigimties, kaip ir Visata.

Ši akis pasižymi šventu naivumu ir dideliu smalsumu. Ji žiūri vidun. Stebi, ar tau atsivėrė Dangaus rega, ar gali ji matyti. Ši akis stebi tave. Šiuo momentu tau atsivėrė Dangaus rega, o ji į tave žiūri. Netikėtai ją pamatęs, tu gali išsigąsti. Iš esmės, tai ir yra tavo akis. Ateityje tu daiktus matysi būtent šia akimi. Tu be šios akies matyti negalėsi, net jeigu pas tave būtų atverta Dangaus rega.

Trečias faktorius susijęs su tuo, kad pramušant lygmenis pasireiškia skirtumai tarp įvairių lygmenų. Būtent tai yra lygmens nustatymo klausimas. Be pagrindinio praėjimo pas žmogų yra dar daug antrinių praėjimų, kurie gali matyti. Budos sistemoje priimta, kad kiekviena žmogaus kūno prakaito liauka yra akis, o *Dao* sistemoje manoma, kad visi žmogaus kūno *ciao yra akys*, arba visi *siuevei* yra akys. Žinoma, apie ką jie kalba, tam tikra forma priklauso įstatymo evoliucijai žmogaus kūne. Matyti gali kiekviena vieta.

Lygmenys, apie kuriuos mes kalbame, vis dėlto nuo jų skiriasi. Be pagrindinio praėjimo egzistuoja dar keletas svarbiausių šalutinių praėjimų: ant abiejų antakių, ant viršutinių vokų, po apatiniais vokais ir *šangen*² taške. Būtent nuo jų priklauso lygmenų pramušimo klausimas. Žinoma, jeigu eiliniai besitobulinantys gali matyti šiomis keliomis vietomis, tai šie žmonės jau pramušė pakankamai aukštus lygmenis. Kai kurie gali matyti ir akimis. Jie jau išstobulino savo akis, joms suteikdami įvairias antgamtinių sugebėjimų formas. Jeigu kažkas negali kaip reikiant naudotis šia akimi, tai pamatys tik šį daiktą, bet nematys kito; iš to taip pat nebus jokios naudos. Todėl kai kurių viena akis žiūri į šią pusę, kita - į kitą. Po šia akimi (dešine) šalutinio praėjimo nėra, nes tai tiesiogiai susiję su įstatymu. Kai žmonės užsiima blogais darbais, tai mėgsta žiūrėti dešine akimi. Todėl po dešine akimi šalutinio praėjimo nėra. Čia kalbama apie kelis svarbiausius šalutinius praėjimus, atsirandančius tobulinantis pagal Pasaulietinį įstatymą.

Kai tu pasieksi labai aukštą lygmenį ir praeisi visas tobulinimosi pagal Pasaulietinį įstatymą stadijas, pas tave atsiras akis, panaši į facetines akis. Tavo visoje viršutinėje veido dalyje atsiras didelė akis, kurioje bus begalinis mažų akelių skaičius. Kai kurie labai aukštų lygmenų Didieji Nušvitę turi tiek daug įgytų tobulinimesi akių, kad jos dengia visą veidą. Visos akys gali matyti pro šią didelę akį; ką nori pamatyti, tą ir mato. Vienu žvilgsniu gali pamatyti visus lygmenis. Vienu žvilgsniu gali apžvelgti visų lygmenų būsenas. Dabar zoologai, entomologai tyrinėja muses. Musių akys yra labai didelės. Po mikroskopu matosi, kad jose yra begalė mažų akelių. Tokios didelės akys vadinamos facetinėmis akimis. Labai aukštame tobulėjimo lygmenyje taip pat gali atsirasti tokia būseną. Tai gali atsirasti pas tuos, kurie žymiai viršija Žulajaus lygmenį. Bet eiliniai žmonės šių akių nemato. Esantys įprastiniuose lygmenyse taip pat nemato jų buvimo. Jie gali matyti, kad jis atrodo kaip eilinis žmogus, nes šios facetinės akys yra kitoje erdvėje. Aukščiau mes kalbėjome apie įvairių lygmenų pramušimą, apie galimybę prasiveržti į įvairias erdves.

Aš jums paaiškinau Dangaus akies sandarą. Jeigu mes išorinės jėgos pagalba tau atversime Dangaus regą, tai įvyks palyginti greitai ir lengvai. Kai aš kalbu apie Dangaus regą, kiekvienas jūsų gali pajusti, kad kakta įsitempia, raumenys traukiasi ir susitraukia į vidų. Ar taip? Būtent taip. Toks jausmas atsiranda pas kiekvieną dalyvį, jei tik jis galės atsisakyti visų aistrų ir pasišvęs tobulinimuisi pagal *Falun Dafa*. Kiekvienas gali pajusti į vidų prasiskverbiančią didelę jėgą. Mes tau atversime Dangaus regą, panau-

dodami specialiai tam skirtą Gongą. Tuo pat metu mes nukreipsime Faluną, kad jis tavyje atliktų pataisymus. Kai mes kalbame apie Dangaus regą, tai Dangaus regą atveriamė kiekvienam, jeigu jis praktikuoja pagal *Falun Dafa*. Bet ne kiekvienas gali aiškiai matyti, ne kiekvienas gali pamatyti, nes tai tiesiogiai susiję su tavimi asmeniškai. Nesijaudink. Negali matyti - nieko tokio - ramiai tobulinkis. Nenutrūkstamai kylant lygmeniui, tu palaipsniui pradėsi matyti, ir matomumas gerės. Jeigu tik tu praktikuosi, pilnai pasišvėsi tobulinimuisi, tai atgausi, kas prarasta.

Savarankiškai atidaryti Dangaus regą palyginti sunku. Aš papasakosiu apie keletą formų, kurių pagalba žmogus pats sau gali atsidaryti Dangaus regą. Tarkime, kai kurie iš mūsų, sėdėdami meditacijos pozoje, stebi kaktą, stebi Dangaus regą ir jaučia, kad ten tamsu, nieko nėra. Po tam tikro laiko jiems pasirodys, kad kaktose palaipsniui tampa šviesiau. Praėjus tam tikram tobulinimosi laikui, jie pastebės, kad ten palaipsniui šviesėja, vėliau pradeda raudonuoti. Prasiskleidžia pumpurai, per akimirką pražysta. Taip galima pamatyti kine, per televizorių. Toks vaizdas gali atsirasti. Ši raudona spalva pradžioje sudaro lygią plokštumą, vėliau jos vidurys išsigaubia. Pumpurai nenutrūkstamai, nepertraukiamai pražysta. Netgi per aštuonis ar dešimt metų sunku pasiekti, kad pumpurai tavo asmeninės jėgos dėka praėjime pražystų, nes Dangaus regą pilnai užkimšta.

Pas kai kuriuos Dangaus regą neužkimšta; ji praėjimą turi, bet dėl to, kad jie neužsiiminėjo praktika, jie neturi energijos. Todėl Gongo praktikos metu prieš akis gali netikėtai atsirasti juoda apvali dėmė. Užsiiminėjant pastoviai ji palaipsniui baltėja, tampa vis šviesesne ir šviesesne, šiek tiek akindama akis. Ir tuo metu kai kurie sako: „Aš pamačiau saulę, pamačiau mėnulį“. Iš tikrųjų, tu nei saulės, nei mėnulio nepamatei. O ką tu pamatei? Būtent savąjį praėjimą. Kai kurie lygmenis pramuša palyginti greitai. Po to, kai jiems bus suformuota akis, jie jau galės matyti betarpiškai. O kai kuriems tai bus labai sunku: užsiėmimų metu jiems atrodo, kad jie šiuo praėjimu, primenančiu tunelį arba šulinį, bėga išorėn. Netgi sapne jaučia, kad bėga išorėn. Kai kam atrodo, kad jis joja, kitas lekia, kas bėga, kas greitai važiuoja išorėn mašina. Jiems visą laiką atrodo, kad galo niekada nepasieks, nes patiems Dangaus regą atverti labai sunku. *Dao* sistema žmogaus kūną laiko mikrovisata. Pagalvokite - jei tai iš tikrųjų mikrokosmas, tai atstumas nuo kaktos iki kankorėžinės liaukos bus ne mažesnis negu „šimtas aštuoni tūkstančiai li“⁴. Todėl praktikuojančiajam visą laiką atrodo, kad jis skuba į išorę, bet galo pasiekti negali.

Dao sistema ne be reikalo žmogaus kūną laiko mikrovisata. Tai nereiškia, kad jo audinių sandara kaip Visatos. Čia kalba eina ne apie fizinio kūno egzistavimo formą mūsų materialioje erdvėje. Klausiamo, kokioje būsenoje yra mūsų fizinis kūnas smulkesniame lygmenyje už molekulinį, kurį žino šiuolaikinis mokslas? Pirmiausiai įvairios molekulės, po to seka atomas, protonas, atomo branduolys, elektronas, kvarkas. Šiuo metu pati mažiausia mūsų atrasta dalelė yra neutrino. O kokia pati mažiausia dalelė? Šio klausimo nagrinėjimas iš tikro neapsakomai sunkus. Paskutiniaus savo metais Šakjamunis pasakė tokius žodžius: „Didelė be išorinio krašto, maža be vidinės ribos“. Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad Žulajaus lygmenyje Visata tokia didelė, kad nesimato jos krašto, o medžiaga tokia maža, kad nesimato jos mažiausios korpuskulos. Todėl jis ir pasakė: „Didelė be išorinio krašto, maža be vidinės ribos“.

Šakjamunis taip pat išdėstė mokymą: „Apie tris tūkstančius pasaulių“. Jis pažymėjo, kad mūsų Visatos Paukščių Tako sistemoje yra trys tūkstančiai žvaigždžių, kurių sistemose yra materialių kūnų, panašių į mūsų žmogiškus. Toliau jis pasakė, kad vienoje smėlio smiltelėje yra trys tūkstančiai tokių pasaulių. Viena smiltelė primena Visatą. Joje yra žmonės tokio pačio proto, kaip ir mūsų. Yra tokios pat žvaigždės, yra kalnai ir upės. Tai skamba mistiškai! Jeigu iš tikro yra taip, tai pagalvokite - ar yra toje smiltelėje dar smėlio smiltelių? Ar yra šioje smiltelėje dar trys tūkstančiai pasaulių? Ar dar yra smiltelių šiuose trijuose tūkstančiuose pasaulių? Ar yra dar trys tūkstančiai pasaulių jų smiltelėse? Todėl Žulajaus lygmenyje tam galo nesimato.

Analogiškai yra su žmogaus ląstelėmis, susidedančiosiomis iš molekulių. Žmonės klausia, kokio dydžio yra Visata. Aš jums pasakysiu - ši Visata turi savo ribą. Bet Žulajus savo lygmenyje ją laiko beribe, be galo grandiozine. Nuo molekulių iki mikroskopiškiausių dalelių žmogaus kūno viduje viskas taip grandioziška, kaip ir šioje Visatoje. Tai gali atrodyti mistiška! Kai koks nors žmogus buvo sukurtas arba, kokia nors gyva būtybė buvo sukurta, ultramikroskopinėje būsenoje jau buvo suformuota ypatinga jos gyvenimo sudėtis, jos prigimtis. Vadinasi, mūsų šiuolaikinio mokslinio pažinimo laukia dar labai ilgas kelias. Palyginus su kitų mūsų Visatos žvaigždžių sistemų aukščiausio proto gyvosiomis būtybėmis, žmonijos mokslinis techninis lygmuo yra visai žemas. Mes net negalime prasiveržti į kitas, egzistuojančias čia ir dabar erdves. Iš kitų planetų atvykusios „skraidančiosios lėkštės“ juda kitose erdvėse, kuriose viešpatauja visiškai kitokių erdvėlaikių samprata. Todėl „skraidančiosios lėkštės“ gali atskristi ir išskristi bet kuriuo metu kur nori. Viskas vyksta taip greitai, kad žmonės lieka suglumę.

Kalbėdami apie Dangaus regą mes palietėme tokį klausimą: kai tu praėjimu bėgi išorėn, tau atrodo, kad jis yra begalinis. O kai kurie, galbūt, pamatė kitą situaciją: jis jaučia, kad pirmyn bėga ne tuneliu, o beribiu plačiu keliu, kurio abiejose pusėse matomi ir kalnai, ir upės, ir miestai. Jis taip ir bėga išorėn. Tai atrodo dar nuostabiau. Aš atsimenu vieną čigongo meistrą, kuris tvirtino, kad žmogaus prakaito liaukoje yra miestas. Jame juda traukiniai ir automobiliai. Kai kuriems tai gali pasirodyti labai unikalų, paslaptinę. Visiems žinoma, kad materijos dalelė gali būti molekulė, atomas, protonas; jeigu tirtume šia kryptimi toliau ir kiekviename lygmenyje matytume duotojo lygmens plokštumą, o ne kokį nors jos tašką, tai tu pamatytum molekulinio lygmens plokštumą, atominio lygmens plokštumą, protoninio lygmens plokštumą, atomo branduolio lygmens plokštumą, ir matytum materijos egzistavimo formas įvairiose plokštumose. Bet kurie daiktai, tame tarpe ir žmogaus kūnas, vienu metu egzistuoja ir susisiečia su įvairiais Visatos erdvių lygmenimis. Mūsų šiuolaikinė fizika, užsiiminėdama materijos dalelių tyrimais, tiria tik vieną dalelę, ją atskiria, išskaido. Po atomo branduolio išskaidymo tiria jo sudėtį. Jeigu būtų toks prietaisas, kurio pagalba galima būtų pilnai pamatyti visą atominį ar molekulinį lygmenį, jeigu mes galėtume tai matyti, tai prasiveržtume pro šį lygmenį, ir pamatytume tikrą kitų erdvių egzistavimo vaizdą. Žmogaus kūnas yra susijęs su kitomis erdvėmis. Tokios jo egzistavimo formos.

Kai pats atveri savo Dangaus regą, išryškėja atitinkamos įvairios būsenos. Aukščiau mes aprašėme tik kai kuriuos bendrus reiškinius. Kai kurie žmonės mato, kad Dangaus akis sukasi. Tie, kurie užsiima čigongu pagal *Dao* sistemą, dažnai mato, kad

Dangaus regoje kažkas sukasi. Kai *taidzi* ratas suyrs, jie pamatys vaizdą. Bet svarbu ne tai, kad tavo galvoje yra *taidzi*, o tai, kad tavo mokytojas pačioje pradžioje į tave įdėjo eilę dalykų, vienas iš kurių ir yra *taidzi*. Mokytojas blokavo tavąją Dangiškąją regą. *Taidzi* ženklas suirs, kai atsivers tavo Dangaus akis. Mokytojas specialiai taip tau suplanavo. Tavo galvoje iki tol *taidzi* nebuvo.

Kai kurie stengiasi atverti Dangaus regą, bet kuo jie daugiau praktikuoja, tuo sunkiau ją atverti. Kur priežastis? Jie patys nesupranta. Pagrindinė priežastis, - Dangaus regos siekti negalima. Kuo labiau stengiesi, tuo labiau nepasieksi. Nuo šių pastangų Dangaus rega ne tik neatsidaro, bet priešingai, - iš jos išteka nei juoda, nei balta medžiaga, kuri ją apsupa. Jeigu tai tęsis ilgai, tai ši medžiaga sudarys didelį lauką. Kuo toliau, tuo daugiau išteka, ir kuo labiau tu stengiesi Dangaus regą atverti, tuo darosi sunkiau. Tuo daugiau šios medžiagos išteka. Galų gale ji apgaubia visą žmogaus kūną. Šios medžiagos sluoksnis labai didelis ir turi didelį lauką. Jeigu pas šį žmogų iš tikro atsivers Dangaus rega, jis vis tiek nieko nepamatys, nes žmogus savo atkakliu ketinimu užsiblokavo. Kai jis nustos apie tai galvoti, pilnai atmes savo atkaklų ketinimą, laukas palaispniui pradės sklaidytis. Bet tai bus labai sunkus, labai ilgas tobulinimosi procesas, kuris nėra būtinas. Kai kurie apie tai nežino. Mokytojas nė kartą sakė, kad negalima siekti Dangaus regos atvėrimo, o jis netiki ir visą laiką stengiasi tai pasiekti. O pasekmėje gaunasi priešingai, nei žmogus tikėjosi.

Antgamtinis „tolimo matymo“ sugebėjimas

Vienas iš antgamtinių sugebėjimų, tiesiogiai susijusių su dangaus rega, yra „tolimas matymas“. Kažkas sako: „Aš, sėdėdamas čia, galiu matyti Pekino vaizdą, JAV vaizdą, kitą Žemės pusę“. Kai kuriems tai nesuvokiama; iš mokslinės perspektyvos tas taip pat nesuvokiama. Kaip tai gali būti? Žmonės bando įvairiai aiškinti, bet negali, nesupranta, kaip žmogus gali turėti tokį nuostabų sugebėjimą. Žmonės, besitobulinantys Pasaulietinio Įstatymo stadijoje, tokio sugebėjimo neturi. Kai jie ką nors stebi, tai gali išbandyti tolimą matymą ir kitus antgamtinius sugebėjimus, bet visi sugebėjimai veiks tik tam tikroje ribotoje erdvėje. Jų veikimo sfera neišėina už materialios erdvės ribų, kurioje randasi žmonija, praktiškai neišėina už nuosavos erdvės lauko.

Mūsų kūno laukas egzistuoja vienoje atitinkamoje erdvėje. Šis laukas ir *De* laukas nėra vienas ir tas pats. Jie randasi skirtingose erdvėse, bet šių laukų dydis vienodas. Mūsų kūno laukas turi tam tikrą atitikimą su Visata. Tai, kas yra Visatoje, randa savo atspindį šiame lauke, viskas čia atsispindi. Tai yra atspindys, o ne tikrovė. Pavyzdžiui, Žemėje yra JAV, yra Vašingtonas. JAV ir Vašingtonas atsispindi žmogaus lauke, išlieka ten kaip atspindys. Vis dėlto, atspindys taip pat materialiai egzistuoja. Čia egzistuoja veidrodinis objekto atspindys. Jis keičiasi esant pokyčiams toje pusėje, į kurią yra žiūrima. Todėl tolimu matymu, apie kurį kai kas kalba, suprantamas žmogaus sugebėjimas daiktus matyti savo erdvinio lauko ribose. O kai praktikuojantysis pabaigs tobulinimąsi pagal Pasaulietinį Įstatymą, tai jis daugiau taip nežiūrės. Jis galės matyti

tiesiogiai. Tai vadinama „Budos Įstatymo stebukladaryste“. Tai bus ypatingos galios sugebėjimas.

Kaip tolimas matymas yra suprantamas Pasaulietiniame Įstatyme? Aš jums paaiškinsiu: žmogaus lauko viduje, jo kaktoje yra veidrodis. Pas nepraktikuojantį Gongą žmogų, jo veidrodis atsuktas veidrodine puse į žmogų, o Gongą praktikuojančio žmogaus veidrodis į jį atsuktas kita puse. Kai tik pas praktikuojantį žmogų atsiranda tolimo matymo sugebėjimas, veidrodis galės vartytis pirmyn ir atgal. Visiems žinoma, kad kino juosta sukant 24 kadru per sekundę greičiu, susidaro judantys vaizdai. O kai greitis mažesnis už 24 kadrus, tai iškart atsiranda vaizdo netolygumas. Šio veidrodžio apskų dažnis viršija 24 kadrus per sekundę. Jis pasisuka ir tau parodo tai, kas atsispindėjo, po to pasisuka atgal, nutrindamas vaizdą. Po to veidrodis vėl atspindi, vėl pasisuka, ir vėl iš naujo viskas ištrinama. Jis nuolat sukasi ten ir atgal. Todėl tau atrodo, kad ką matai - juda. Veidrodis tau parodo, kas jame atsispindėjo tavo erdvinio lauko ribose; o šioje erdvėje veidrodžiškai atsispindi didžiosios Visatos daiktai.

O kaip galima daiktus matyti už savęs? Toks mažas veidrodis vargu ar atspindės viską, kas supa žmogaus kūną. Visiems žinoma: kai žmogaus Dangaus rega atverta aukščiau „Dangiškos akies matymo“ laipsnio ir arti „išminties akies matymo“ laipsnio, tai jo matymas greitai išeis už mūsų erdvės ribų. Būtent, kai jis yra pačioje perėjimo riboje, su juo įvyksta pokyčiai. Prieš jį išnyksta daiktai, išnyksta žmonės, išnyksta sienos, viskas išnyksta. Materialūs objektai daugiau neegzistuoja. Žiūrėdamas į šios erdvės gylį, tu pastebi, kad žmogaus nėra, vien tik veidrodis yra tavo erdvinio lauko ribose. Šis veidrodis apima tavo visą erdvinį lauką. Vadinasi, kai veidrodis erdvėje sukasi ten ir atgal, bet koks daiktas gali būti jame atspindėtas. Šis veidrodis gali atspindėti bet kurį daiktą tavo erdvinio lauko ribose, jeigu tik jis veidrodžiškai atspindėtas Visatoje. Tai ir yra tolimo matymo sugebėjimas, apie kurį mes kalbame.

Kai žmogaus kūną tirdami mokslininkai tikrina tolimo matymo sugebėjimą, jie dažnai jį atmeta. Jie tiria jį tokiu būdu, pavyzdžiui, testuojamojo klausia: „Ką Pekine dabar veikia vieno žmogaus giminaitis?“ Kai jam pasako vardą ir kai kuriuos bendrus šio giminaičio bruožus, jis iškart viską pamato. Jis pasakys, koks tai pastatas, kaip įeinama pro duris ir į kambarį, kokia aplinka kambarėje. Viskas sutampa. Klausia: „O ką dabar veikia jo giminaitis?“ Jis atsako: „Jis dabar rašo“. To patvirtinimui skambina giminaičiui: „Ką dabar veiki?“. Giminaitis atsako: „Aš pietauju“. Gavosi neatitikimas. Štai kodėl praeityje neigė tolimą matymą kaip antgamtinį sugebėjimą. Bet testuojamasis, aprašydamas aplinką, nesuklydo. Nesutapimas paaiškinamas tuo, kad tarp mūsų erdvės ir laiko, kurį mes vadiname „erdvėlaikiu“, ir to erdvėlaikio, kuriame veikia antgamtiniai sugebėjimai, egzistuoja laiko skirtumas. Taigi, laikas dviejose erdvėse teka nevienodai. Žmogus ką tik rašė, o dabar pietauja. Toks laiko skirtumas egzistuoja. Vadinasi, jei žmogaus kūną tiriantys mokslininkai laikosi įprastinių taisyklių ir teorijų, ir išvadas daro remdamiesi šiuolaikiniu mokslu, tai jie net ir per dešimtis tūkstančių metų nieko nepasieks. Tai yra savaimė viršijantis eilinių žmonių lygmenį dalykas; vadinasi, žmonių mąstyme turi įvykti perversmas. Taip šių dalykų toliau suprasti negalime.

Aiškiaregystės sugebėjimas „*Sumingtong*“

Aiškiaregystės sugebėjimas „*Sumingtong*“⁵ taip pat turi tiesioginį ryšį su Dangaus rega. Pastaruoju metu pasaulyje yra pripažinti šeši antgamtiniai sugebėjimai. Jų tarpe yra Dangaus rega, tolumo matymo antgamtinis sugebėjimas ir „*Sumingtong*“. Koks tai sugebėjimas „*Sumingtong*“? Jį įvaldžius galima sužinoti žmogaus ateitį ir praeitį; jeigu sugebėjimas stiprus, galima sužinoti apie visuomenės klestėjimą ar kritimą; jeigu dar stipresnis, galima pamatyti viso Dangaus Kūno pasikeitimo dėsningumus. Tai ir yra antgamtinis sugebėjimas „*Sumingtong*“. Kadangi materija juda pagal atitinkamus dėsningumus, tai vienoje ypatingoje erdvėje bet koks daiktas turi savo egzistavimo kitose erdvėse formas. Pateikiu pavyzdį: žmogaus kūnui pajudėjus, visos jo ląstelės pajuda, tas pats vyksta ir jo kūno mikrokosme su visomis molekulėmis, protonais, elektronais ir kitomis pačiomis mažiausiomis dalelėmis. Jos turi savo savarankiško egzistavimo formas. Egzistuojančių kitose erdvėse kūnų formos taip pat kinta.

Argi mes nekalbame apie tai, kad medžiaga neišnyksta? Kai žmogus kažką padarė, pavyzdžiui, pamosavo ranka, tai vienoje atitinkamoje erdvėje materialiam pavidale išliko pilnas vaizdas ir informacija. Šioje erdvėje tai neišnyksta. Išliks ten amžinai. Turintis antgamtinį sugebėjimą žmogus, pažvelgęs į ten esantį praeities vaizdą, viską sužino. Ateityje, kai tu įgysi *Sumingtong* sugebėjimą, pamatysi, kad mūsų dabartinės paskaitos forma vis dar egzistuoja. Ji tuo pat metu yra ten. Kai žmogus gimsta, tai tam tikroje ypatingoje erdvėje, kurioje nėra laiko, jau egzistuoja jo visas gyvenimas, kartais ne tik vienas gyvenimas.

Kai kas, galbūt, pagalvos: „Ar tai nereiškia, kad mūsų asmeninė kova ir savo pokyčiai jau nėra būtini“? Jis negali šito priimti. Tiesą sakant, žmogus asmeninės kovos keliu gyvenime gali pakeisti nežymius dalykus, asmeninėje kovoje jie gali būti pakeisti. Bet, kadangi tu stengeisi pakeisti savo aplinką, galbūt, gausi karma. Kitaip neegzistuoję karmos kūrimo dalykų, neegzistuoję gerų ar blogų darbų darymo reikalų. Jei žmogus užsispyrusiai to laikosi, tai jis gali pasipelnėti kitų sąskaita ir tuo pačiu atlikti blogus darbus. Todėl mes nė kartą pabrėžėme, kad tobulinimesi reikia leisti reikalams tekėti laisvai. Būtent toks principas, nes savo pastangų dėka tu gali pakenkti kitiems. Tu gali pasiekti tai, kas tau nėra likimo skirta ir turi priklausyti kitiems. Taip tu liksi jiems skolingas.

Sakykime, kas nors nori pakeisti reikšmingus dalykus, bet eilinis žmogus to padaryti negali. Nors virsmo būdas egzistuoja: kai žmogus pastoviai daro blogus darbus, atlieka visas įmanomas piktadarystes, tada jis gali savo likimą pakeisti. Bet jo laukia galutinis sunaikinimas. Aukštuose lygmenyse mes matome, kad po žmogaus mirties jo Juanšenis toliau gyvuoja. Kodėl Juanšenis išlieka? Iš tikrųjų, mes matome, kad lavonas lavoninėje tėra mūsų erdvėje esančio žmogaus kūno ląstelės. Visi ląsteliniai vidinių organų audiniai ir likusios žmogaus kūno dalys šioje erdvėje suyra, bet nemiršta žmogaus kūnai, sudaryti iš kitose erdvėse esančių korpuskulų, pagal savo dydį mažesnių už molekules, atomus ir protonus ir t.t. Šie kūnai vis dar egzistuoja tose

erdvėse, mikroskopinėse erdvėse. O žmogaus, padariusio visas įmanomas piktadarystes, laukia pilnas visų ląstelių suyrimas. Tai budizme vadinama „pilnu Juanšenio ir formos sunaikinimu“.

Egzistuoja dar vienas kelias, galintis pakeisti žmogaus likimą. Ir tai yra vienintelė išėitis - žmogus turi įžengti į tobulinimosi kelią. Kodėl žmogaus gyvenimas gali pasikeisti, jam pradėjus tobulintis? Kas gali taip paprastai pakeisti tokius dalykus? Jeigu šis žmogus panorės tobulintis, tereikia tik atsirasti tokiai minčiai, ji sublizgės kaip auksas ir sudrebins „dešimties kryptių pasaulį“. Visata Budos sistemoje suprantama iš mokymo apie „dešimties kryptių pasaulį“. Iš Aukščiausių gyvųjų Būtybių matymo taško žmogaus gyvenimo tikslas nėra vien tik žmogiška būtis. Jie mano, kad žmogaus gyvybė atsirado Visatos erdvėse, kad jos prigimtis identiška Visatos principams. Gyvybė pagal savo prigimtį yra gera. Ją sudaro tokios medžiagos, kaip „Džen Šan Žen“. Bet gyvybė taip pat patiria daugybę santykių su aplinkiniais. Per tai kai kurie tampa blogi ir krenta žemyn; jeigu jie ir toliau negali susilaikyti, ir tampa dar labiau blogesni, tai nukrenta į sekantį lygmenį; nusileisdami vis žemiau ir žemiau. Galų gale jie patenka į eilinių žmonių lygmenį.

Šiame lygmenyje žmogus turėtų žūti, būti pilnai sunaikintas. Didieji Nušvitę Iš didelio gailėstingumo specialiai sukūrė tokį erdvės tipą, kuriame ir randasi mūsų žmogiška bendruomenė. Šioje erdvėje žmogui pridėjo žmogišką kūną ir pora akių, kurios gali matyti tik mūsų materialioje erdvėje. Tuo pačiu žmogus suklaidinamas. Jam neleidžiama matyti tikro Visatos vaizdo, kai tuo metu kitose erdvėse galima matyti viską. Tokiame paklydime, tokioje būsenoje žmogui paliko šį šansą. Kadangi jis yra suklaidintas, tai kenčia dideles kančias. Toks kūnas reikalingas tam, kad žmogus kentėtų. Jeigu žmogus iš šios erdvės galės grįžti viršun ir, kaip apie tai sakoma praktikoje pagal *Dao* sistemą: grįžti į šaltinį ir į tiesą, jei jis turi norą tobulintis, vadinasi, pas jį pasireiškė Budos prigimtis. Toks noras priimamas, kaip pats brangiausias, ir tokiam žmogui bus padėta. Vadinasi, dar nepasiklydo tokioje karčioje aplinkoje, nori grįžti atgal. Todėl jam padės, padės besąlygiškai, padės visur. Kodėl mes tai galime daryti tik praktikuojantiems, o ne eiliniams žmonėms? Tokia yra taisyklė.

Niekas tau nepadės, jeigu tu, būdamas eiliniu žmogumi, sumanysi gydytis. Eilinis žmogus yra tik eiliniu žmogumi. Jis turi atitikti eilinių žmonių visuomenės būseną. Daugelis sako, kad Buda gelbsti visas gyvas būtybes, kad Budos sistemoje kalbama apie visų gyvų būtybių gelbėjimą. Aš tau patarčiau pasiskaityti visus budistinius kanonus ir įsitikinti, kad niekur nėra parašyta, jog eilinių žmonių gydymas yra tolygus gyvų būtybių gelbėjimui. Pastaruoju metu būtent tokie čigongo pseudo meistrai gadina ir užtemdo šį reikalą. Tikrieji čigongo meistrai, tie meistrai, kurie tiesia kelią, visai nemoko tavęs kitų gydyti. Jie tave moko grūdinti save, kad to dėka išgytum ir sustiprintum organizmą. Kaip tu, būdamas eiliniu žmogumi, gali gydyti kitus, kai pats čigongo mokeisi tik keletą dienų? Argi tai nėra apgaulė? Ar tai nesustiprina atkaklių žmogaus troškimų? Tai ne kas kita, kaip šlovės ir naudos, ypatingų dalykų troškimas su tikslu, visa tai pademonstruoti žmonėms! Šito jokiu būdu leisti negalime. Vadinasi, kuo labiau tu kažko sieki, tuo mažiau turi galimybių gauti norimą. Tau taip elgtis, taip savavališkai griauti eilinių žmonių visuomenės būsenos nebus leista.

Šioje Visatoje egzistuoja toks principas: jeigu tu nori grįžti į šaltinį ir į tiesą, tai tau padės, žinodami, kad žmogaus gyvybė turi būtinai grįžti atgal, o ne likti eilinių žmonių tarpe. Jeigu žmonijos nekamuotų ligos, ir visų gyvenimas būtų saldus, tai tau ir šventuoju nesinorėtų tapti. Gyvenimas be ligų, be kančios, kai yra viskas, ko nori - kaip tai gerai; iš tikrųjų tai šventųjų pasaulis. Kadangi tu tapai blogas, tai nukritai į tokį lygmenį. Todėl tau niekada nebus komfortabilu. Pasiklydęs žmogus lengvai daro blogus darbus. Budizme tai vadinama „atpildu už sukauptą karma“. Todėl, kai jis kenčia nelaimės, susiduria su kažkokiais nemalonumais, jis faktiškai gauna atpildą ir gesina savąją karma. Budizme dar kalbama apie tai, kad visur yra Budos. Vieno Budos rankos mosto pakaktų visų žmonijos ligų išnaikinimui. Tai neabejotina. Kadangi Budų tiek daug, tai kodėl niekas iš jų tarpo to nepadaro? Taip nedaro, nes žmogus anksčiau darė blogus darbus ir įsiskolino. Todėl jis kenčia bėdas. Išgydyti jo ligas, reikėtų pažeisti Visatos principą. Reikėtų, kad žmogui leidžiama kurti blogį. Reikėtų, kad žmogus gali nemokėti už savo skolas kitiems. O tai neleidžiama. Todėl reikia stengtis išlaikyti eilinių žmonių visuomenės būseną jos nepažeidžiant. Vienintelis metodas, kuriame iš tikro galima pasiekti komforto būseną be ligų, pasiekti tikro išsilaisvinimo tikslą yra tobulinimasis! Tik žmonių tobulinimasis pagal teisingąjį *Fa* yra tikrasis visų gyvų būtybių gelbėjimas.

Kai kurie galvoja: „Kodėl daugelis čigongo meistrų gydo ligas? Kodėl jie koncentruojasi į ligų gydymą?“. Dauguma tokių meistrų nepriklauso tikrajai kryptčiai. Tikras čigongo meistras tobulinimosi metu iš gailėsčio pastebi, kad visos gyvosios būtybės kenčia ir žmonėms padeda. Tai leidžiama. Bet jis neturi pakankamai jėgų galutinai išgydyti ligonius. Jis gali tik laikinai sulaikyti ligos vystymąsi arba ją nukelti: nesusirgsi dabar, tai susirgsi ateityje. Vadinasi, jis perstūmė ligą į ateitį arba ją perkėlė tavo giminaičiams. Bet jis tavosios karmos pilnai pašalinti negali. Su tuo jis nesusitvarkys. Negalima savavališkai to daryti eiliniams žmonėms. Tai galima daryti tik besitobulinantiems. Būtent toks yra principas.

Budos sistemos išsireiškime apie gyvųjų būtybių gelbėjimą sakoma, kad tave norima ištraukti iš pačios vargingiausios eilinio žmogaus būsenos ir pakelti į aukštesnį lygmenį, kur tu jau niekada neketėsi ir išsilaisvinsi. Štai tokia šio išsireiškimo esmė. Argi Šakjamunis nekalbėjo apie aną nirvanos krantą? Tai ir yra jo visų būtybių gelbėjimo tikroji esmė. Sakykime, tu tarp eilinių žmonių gyvensi palaimoje, turėsi daug pinigų, tu namie net ant pinigų miegosi ir jokių kančių neturėsi, tai tokiu atveju tu ir šventuoju nenorėsi tapti. Jeigu tu pradėsi tobulintis, mes galime įnešti pokyčius tavo gyvenimo kelyje, bet jis gali būti pakeistas tik tobulinimosi būdu.

Antgamtinio sugebėjimo *Sumingtong* forma yra mažas žmogaus kakteje fluorescencinis ekranas, primenantis televizorių. Pas kai kuriuos jis yra kakteje; pas kitus yra labai arti kaktos; pas trečiuosius yra kaktos viduje. Kai kurie gali matyti užmerktomis akimis; turintys labai stiprius antgamtinius sugebėjimus gali matyti atviromis akimis. O kiti žmonės matyti negali. Toks daiktas yra jų erdvinio lauko ribose. Bet po šio antgamtinio sugebėjimo atsiradimo reikalingas dar kitas antgamtinis sugebėjimas, kuris kaip nešėjas atspindės kitoje erdvėje pamatytą vaizdą; tokiu būdu mato Dangaus rega. Žmogus tiksliai matys kieno nors ateitį, pamatys kieno nors praeitį, pamatys labai tiksliai. Kaip bebūtų prityrusi būrėja, jai vis tiek nepavyks visko iki

smulkmenų sužinoti. O jis kažkieno gyvenimo įvykius ir jų datas mato labai aiškiai, iki mažiausių smulkmenų, nes jis mato būtent tikrą žmonių ar daiktų įvairiose erdvėse atspindį.

Mes visiems, besitobulinantiems pagal *Falun Dafa*, atveriamo Dangaus regą. Kas liečia kitus antgamtinius sugebėjimus, apie kuriuos mes kalbėsime vėliau, mes jų jums neatversime. Antgamtinis sugebėjimas *Sumingtong* atsiras savaime, nenutrūkstamai kylant per lygmenis. Besitobulindami jūs ateityje tokį reiškinį galėsite sutikti. Kai atsiras toks antgamtinis sugebėjimas, jūs jau žinosite, kas tai tokio. Tam mes ir išdėstėme visus šiuos įstatymus, visus šiuos principus.

Būtis ne penkiose stichijose ir išėjimas už Trijų Sferų ribų

Ką reiškia - „būtis ne penkiose stichijose ir išėjimas už Trijų Sferų ribų“? Šis klausimas mums labai svarbus. Daugelis čigongo meistrų praeityje paliesdavo šį klausimą, bet juos suglumindavo netikinčiųjų čigongu klausimai: „Jūs užsiimate čigongu, bet kas iš jūsų yra ne penkiose stichijose, kas viršijo Tris Sferas?“ Yra tokių, kurie nėra čigongo meistrai, bet save tokiais laiko. Kai jiems sunku paaiškinti šį klausimą, geriau būtų patylėję, bet jie vis tiek drįsta apie tai kalbėti; tada kiti juos užčiaupia. Tokiu būdu atsiranda rimtas nuostolis besitobulinančiųjų ratui ir kyla didelis chaosas. Žmonės, tuo pasinaudodami, puola čigongą. Besitobulinančiųjų rate išsireiškimas „būtis ne penkiose stichijose ir išėjimas už Trijų Sferų ribų“ kilo iš religijos. Jis atsirado religijoje. Todėl mes, išdėstydami šį klausimą, neturime atsiskirti nuo šio istorinio fono ir nuo tuo metu egzistavusios situacijos.

Kas tai tokio - „būtis ne penkiose stichijose“? Ir senoji Kinijos fizika, ir šiuolaikinė fizika laiko teisingu kiniečių mokymą „apie penkias stichijas“. Metalas, medis, vanduo, ugnis, žemė, – šie penki pirminiai elementai mūsų Visatoje sudaro visus reiškinius ir daiktus. Tai teisinga, todėl mes taip pat laikomės mokymo „apie penkias stichijas“. Jei mes norėtume išsireikšti šiuolaikine kalba, tai išėjimas iš penkių stichijų traktuojamas išėjimu iš mūsų materialaus pasaulio. Tai skamba pakankamai mistiškai. Imkime pasvarstykite apie tokį faktą, kad čigongo meistrų kūne egzistuoja Gongas. Aš dalyvavau bandymuose. Daugelis čigongo meistrų taip pat dalyvavo šiuose bandymuose. Bandymo tikslas – išmatuoti meistrų energiją. Materiali jų Gongas sudėtis

gali būti nustatyta daugeliu šiuolaikinių prietaisų; jeigu yra būtina įranga, galima nustatyti Gongą spinduliavimuose. Juos išleidžia čigongo meistrai. Šiuolaikiniai prietaisai gali užfiksuoti infraraudonuosius, ultravioletinius spindulius, ultragarsą, infragarsą, elektrą, magnetizmą, gama spinduliavimą, atomus, neutronus. Čigongo meistrai turi visas šias medžiagas. Kai kurių medžiagų, kurias išspinduliuoja čigongo meistrai, nustatyti dar neįmanoma. Nėra tokių prietaisų. Esant atitinkamiems prietaisams bus galima viską užfiksuoti. Buvo nustatyta, kad čigongo meistrų skleidžiamų medžiagų spektras yra labai platus.

Čigongo meistrai ypatingo elektromagnetinio lauko poveikyje gali išleisti stiprų švytėjimą, labai gražų. Kuo aukštesnė jų Gongų jėga, tuo galingesnis spinduliuojamos energijos laukas. Eiliniai žmonės taip pat spinduliuoja švytėjimą, bet labai silpną. Aukštos energijos sričių fizikos mokslininkai mano, kad energija yra ne kas kita, kaip neutronai, atomai ir panašiai. Daugelis čigongo meistrų, tame tarpe ir palyginti žinomi, dalyvavo tyrimuose. Aš taip pat juose dalyvavau. Bandymai parodė, kad mano išleidžiamų gama spindulių ir šiluminių neutronų kiekis 80 – 170 kartų viršija normą, būdingą įprastinei medžiagai. Bandymo metu matavimo prietaiso rodyklė iškart pasiekė ribinę skalės padėtį; todėl koks maksimalus mano kūno išspinduliuojamos energijos galingumas dar kol kas neaišku. Toks stiprus neutronų srautas – tiesiog neįtikėtina! Kaip žmogus gali išleisti tokį galingą neutronų srautą? Visa tai byloja, kad mūsų čigongo meistrai turi Gongą, turi energiją. Tai patvirtinta moksliniuose techniniuose sluoksniuose.

Išėjimui iš penkių stichijų būtinas sielos ir gyvybės tobulinimo metodas. Jeigu tai nėra toks metodas, tai žmogus gali tik išauginti Gongą, nustatantį jo lygmens aukštį. O praktikos metuose, kuriuose neužsiimama gyvybės tobulinimu, toks klausimas neegzistuoja. Jie nesiekia tikslo išeiti iš penkių stichijų. Pas tuos, kurie užsiima ir sielos ir gyvybės tobulinimu, visose kūno ląstelėse kaupiasi energija. Mūsų eiliniai praktikuojantieji, pas kuriuos ką tik pradėjo didėti Gongas, išlaisvina energiją. Šios energijos dalelės labai stambios, jos tankis nedidelis, todėl energijos galia maža. Tobulėjimo procese dalelių energijos tankis gali tapti šimta, tūkstantį, šimtą milijonų kartų didesnis už vandens molekulių energijos tankį. Visa tai įmanoma, nes kuo lygmuo aukštesnis, tuo didesnis energijos tankis, tuo mažesnės jos dalelės, tuo stipresnė jos galia. Šiuo atveju energija kaupiasi kiekvienoje kūno ląstelėje. Ne tik kiekvienoje mūsų materialios erdvės kūno ląstelėje, bet ir visų žmogaus kūnų, esančių kitose erdvėse, ląstelėse, susidedančiose iš molekulių, atomų, protonų, elektronų, iki pat ultramikroskopinių dalelių. Viskas užsipildo šia energija. Laikui bėgant visi žmogaus kūnai bus užpildyti aukštos energijos lygmens materija.

Tokia didelės energijos medžiaga yra sąmoninga ir turi didelius sugebėjimus. Kai jos tampa vis daugiau, kai jos tankis padidėja, ji užpildo visas kūno ląsteles. Ji gali valdyti žmogaus kūno ląsteles, paveikti pačias silpniausias ląsteles. Kai tai bus padaryta, sustos ir metabolizmas. Ši galinga didelės energijos medžiaga galų gale pilnai pakeis žmogaus kūno ląsteles. Žinoma, apie tai kalbėti lengva, tačiau savo tobulinime pakilimas iki tokio lygmens yra lėtas procesas. Kai pasieksi tokį lygmenį, visos tavo jo kūno ląstelės bus užpildytos didelės energijos medžiaga. Pagalvok, ar tada tavo kūnas bus sudarytas iš penkių stichijų? Ar liks jis mūsų erdvės materija? Jis bus jau sudarytas

iš kitų erdvių materijos aukštos energijos. *De* medžiaga taip pat yra kitų erdvių materija. Mūsų erdvės laiko laukas jos taip pat neveiks.

Šiuolaikinis mokslas mano, kad egzistuoja laiko laukas. Tai, kas yra ne laiko lauke, jau nepriklauso nuo laiko. Kitos erdvės skiriasi nuo mūsų erdvėlaikio sampratos. Kaip mūsų erdvės laikas gali įtakoti kitos erdvės materiją? Absoliučiai nevaidina jokio vaidmens. Pagalvok, ar tu tada neišeisi iš penkių stichijų? Ar tavo kūnas bus dar toks pats, kaip ir eilinių žmonių? Visai ne. Bet eiliniams žmonėms tai pastebėti neduota. Nors žmogaus kūnas pasikeitė iki tokio lygmens, bet tai dar nereiškia, kad jis baigė tobulinimąsi. Jis privalo toliau veržtis pro lygmenis, tobulintis aukštyne. Vadinasi, jis turi tobulintis eilinių žmonių aplinkoje. Neleistina, kad žmonės jo neregėtų.

O kas bus toliau? Nors visos žmogaus kūno ląstelių molekulės tobulinimosi eigoje bus pakeistos aukšto energijos lygmens materija, bet atomai turi tą pačią išsidėstymo tvarką; ši molekulių, atomų branduolių išsidėstymo tvarka nepasikeitė. Kūno ląstelių molekulių išsidėstymo tvarka tokia pati, kaip ir anksčiau. Kūnas - minkštas; kaulų tankumas didesnis, todėl kaulai kieti; kraujo molekulių tankis mažas, todėl kraujas skystas. Eiliniai žmonės nemato tavo paviršiaus pasikeitimo, tavo molekulės ir ląstelės išlaiko ankstesnę sandarą ir išsidėstymo tvarką. Jų sandaroje pokyčių neįvyko, bet jų viduje energija pasikeitė. Todėl natūraliai toks žmogus nesens, jo kūno ląstelės nustos mirti. Vadinasi, jis visada išliks jaunas. Tobulinimosi procese žmogus atrodys jaunesnis už savo metus. Galų gale jis toks ir liks.

Žinoma, kai toks kūnas susidurs su automobiliu, gali būti kaulų lūžis; sužeidus peiliu, iš žaizdos tekės kraujas. Tai todėl, kad nepasikeitė jo molekulių išsidėstymo tvarka, bet žmogus nustojo natūraliai mirti, nustojo natūraliai senti. Baigėsi metabolizmo procesas. Būtent tai ir yra „būtis ne penkiose stichijose“, apie ką mes kalbame. Kur gi čia prietarai? Viską galima moksliskai paaiškinti. Kai kurie blogai susigaužo šiame klausime, bet bando šią temą interpretuoti. Štai kodėl eiliniai žmonės sako, kad tai prietarai, nes šis išsireiškimas iš tikrųjų kilo religijoje, o ne paimtas iš čigongo.

Kas tai reiškia - „išeiti už Trijų Sferų ribų“? Anksčiau aš jau sakiau, kad Gongo augimui mes nenutrūkstamai turime tobulinti Sinsingą, susilieti su Visatos principais. Tada Visatos principai tavęs jau neberibos, tavasis Sinsingas pakils, ir *De* materija pavirs į Gongą. Gongas nenutrūkstamai augs, kils. Kai jis pakils į aukštą lygmenį, susidarys Gongo stulpas. Kokį aukštį pasieks šis Gongo stulpas, tokį aukštį pasieks ir tavo Gongas. Egzistuoja toks išsireiškimas: „*Dafa* beribis“. Viskas priklauso nuo to, kaip tu tobulinsi savąją širdį. Nuo tavo kantrybės ir ištvermės priklauso, kokį lygmenį tu galėsi pasiekti. Jeigu atsitiks taip, kad tavo visa baltoji materija bus jau pilnai panaudota virsmui, tu galėsi, išgyvendamas bėdas, savo juodąją materiją paversti į baltąją. Jeigu baltosios materijos dar trūksta, tai galėsi prisiimti artimųjų, giminių ir draugų, neužsiimančių tobulinimosi, nuodėmes; nuo to tavo Gongas taip pat pakils. Žinoma, čia kalbama apie žmogų, pasiekusį tobulinimosi labai aukštą lygmenį. Tu kol kas dar tik eilinis tobulėjantysis. Eiliniam besitobulinančiam negalima galvoti apie giminių nuodėmių prisiėmimą. Tau su tokia didele karma iš viso būtų neįmanoma tobulintis. Aš čia kalbu apie įvairių lygmenų principus.

Religija Tris Sferas supranta, kaip devynis ar trisdešimt tris Dangaus lygius. Tai yra - Dangus, Žemė ir požeminis pasaulis sudaro Tris Sferas, kuriose egzistuoja visos gy-

vos būtybės. Religija teigia, kad visos gyvos būtybės kurios randasi trisdešimt trijų Dangaus lygmenų ribose, yra šešiuose persikūnijimų ratuose. Šeši persikūnijimų ratai reiškia, kad dabartiniame gyvenime tu žmogus. O ateityje, galbūt, būsi gyvūnu. Budizme sakoma: būtina branginti savo likusius gyvenimo metus. Jeigu dabar nesitobulinsi, tai kada dar pasitaikys tokia proga? Gyvūnams negalima tobulintis, gyvūnams draudžiama klausytis Įstatymo. Jeigu jie netgi tobulinsis, vis tiek nepasieks Tikrojo Vaisiaus. Jeigu gyvūnai įgaus aukštą Gongą, tai Dangus juos užmuš. Net per keletą šimtų metų neįmanoma gauti žmogaus kūno. Tu, galbūt, tapai žmogumi po tūkstančio metų. Ir štai pagaliau tapęs žmogumi, tu neįvertini savo padėties. Įsivaizduok, jei persikūnysi į akmenį, tai jame liksi net dešimčiai tūkstančių metų. Kol šio akmens nesusmulkins, kol jis nesuirs, tu niekada neišeisi. Žmogišką kūną gauti nepaprastai sunku! Iš tikrųjų laimingas tas, kuriam lemta gauti *Dafa*. Žmogaus kūną gauti be galo sunku. Toks yra principas.

Praktikoje mes teikiame reikšmę lygmenims. Nuo tavo tobulinimosi priklauso, kokį lygmenį tu galėsi pasiekti. Tu nori viršyti Tris Sferas. Jeigu tobulinantis tavo Gongo stulpas taps labai aukštas, ar tai nereikš, kad tu jau prasiveržei pro Tris Sferas? Kai kurie, sėdėdami meditacijos pozoje, kai jų Juanšenis palieka kūną, gali iš karto pakilti labai aukštai. Vienas mokinys, prisimindamas savo išgyvenimus, man taip parašė: „Mokytojau, aš pakilau per daugelį, daugelį Dangaus lygmenų ir pamačiau kažkokius vaizdus“. Aš sakau: „Tai pakilk dar aukščiau“. O jis atsako: „Negaliu, nedrįstu kilti aukščiau, daugiau negaliu pakilti“. Kodėl? Todėl, kad jo Guno stulpas pasiekė tik tokį aukštį. Jis savo Gongo stulpu pakilo aukštyn. Tai budizme vadinama *Guo Vei*. Vadinasi, jis tobulindamasis pasiekė *Guo Vei*. Bet besitobulinančiajam tai dar nėra *Guo Vei* viršūnės pasiekimas. Jis nenutrūkstamai siekia kilti aukštyn, nenutrūkstamai kyla aukštyn. Kai tavo Gongo stulpas pramuš Trijų Sferų ribas, ar tai nereikš, kad tu jau išėjai iš Trijų Sferų? Mes išmatavome ir priėjome išvadą, kad Trys Sferas, apie kurias kalbama religijoje, vis dėlto randasi mūsų devynių planetų ribose. Kai kurie tvirtina, kad yra dešimtoji planeta, o aš tvirtinu, kad jos apskritai nėra. Aš matau, kad anksčiau tų čigongo meistrų Gongo stulpas jau prasiveržė už Paukščių Tako sistemos ribų, pasiekė didelį aukštį. Trys Sferas jiems jau toli liko už jų. Aš jus supažindinau su „išėjimu už Trijų Sferų ribų“. Iš tikrųjų, tai ir yra lygmenų klausimas.

Troškimų klausimas

Daugelis, siekdami atitinkamų tikslų, įeina į mūsų tobulinimosi lauką. Vieni stengiasi įgyti kokį nors antgamtinį sugebėjimą, kiti nori pasiklausti teorijos, tretieji atėjo gydytis, ketvirti prašo Faluno. Kokių tik nėra dvasinių būsenų. Kažkas netgi man pasakė: „Vienas mano giminaitis dar nėra buvęs kursuose. Aš sumokėsiu už apmokymus, o tu duok jam Faluną“. Mūsų Falunas sukurtas daugelio kartų pastangomis ir per tokį ilgą laiką, kad galima visus išgašdinti. O tu sugalvojai už keliasdešim juačių nusipirkti

Faluną – dalyką, kuris susiformavo neįtikėtinai senais laikais! Kodėl mes galime besąlygiškai visiems dalyviams duoti Faluną? Būtent todėl, kad tu nori įžengti į tobulinimosi kelią. Tokios širdies už jokių pinigų nenupirksi. Tai reiškia, kad tavyje pasireiškė Budos prigimtis, todėl mes taip padarysime. Visa, kas yra tavajame prote, kitoje erdvėje žino mano Įstatymo Kūnas⁶. Kadangi laikas dviejose erdvėse skiriasi, tai kitoje erdvėje galima pamatyti, kad tavosios minties susidarymas labai lėtas procesas. Jau prieš tavo minties atsiradimą mano Įstatymo Kūnas viską žino. Todėl tu turi atmesti visas savo neigiamas mintis. Budos sistemoje manoma, kad visa yra likimo nulemta, visus čia atvedė likimas. Jeigu tu kažką gavai, vadinasi, tau lemta. Mokėk tai branginti ir nesilaikyk jokių troškimų.

Praeityje, tobulinantis Budos sistemos religijose, buvo kalbama apie „tuštumą“, apie nieko negalvojimą, įėjimą į tuštumos vartus. O *Dao* sistemoje buvo kalbama apie „nebūtį“, kai nieko nėra, nieko nenorima, nieko nesiekama. Praktikuojantieji sako: „Yra noras grūdinti Gongą, bet nėra siekimo gauti Gongą“. Jeigu tu laikysies neveikimo dvasios ir susikaupsi ties savojo Sinsingo tobulinimu, tai pramuši savąjį lygmenį ir, žinoma, turėsi tai, ką turi turėti. Jeigu tu negali atmesti, ar tai nėra prisirišimas? Čia mes iš karto perduodame tokį aukštą *Fa*. Žinoma, reikalavimai tavajam Sinsingui taip pat aukšti. Todėl turėdamas troškimus, tu neturi mokytis Įstatymo.

Jausdami prieš jus atsakomybę, mes jus vedame teisingu keliu ir plačiai išaiškinsime *Fa*. Kai kas nors siekia atidaryti Dangaus regą, tai ji pati užsiblokuos ir užsidarys. Be to jums pasakysiu: kad visi antgamtiniai sugebėjimai, atsirandantys pas žmogų, jam tobulinantis pagal Pasaulietinį Įstatymą, yra tik įgimti instinktai, būdingi žmogaus kūnui, kuriuos mes dabar vadiname ekstrasesų sugebėjimais. Jie turi savo vaidmenį ir veikia eilinius žmones tik mūsų erdvėje. Tai kodėl tu stengiesi įgyti šiuos smulkius sugebėjimus, tokią mažą magiją? Tave persekioja noras juos įgyti; bet kai ateis tobulinimosi pagal Po - pasaulietinį Įstatymą stadija, jie kitoje erdvėje neturės jokios reikšmės. Kai išėsi iš tobulinimosi pagal Pasaulietinį Įstatymą stadijos, visi šie antgamtiniai sugebėjimai bus atmesti, įsprausti į labai gilią erdvę. Jie ten bus saugomi kaip tavo tolimesnio tobulinimosi proceso įrašai. Jie vaidins tik tokį nežymų vaidmenį.

Po išėjimo iš tobulinimosi pagal Pasaulietinį Įstatymą stadijos žmogus savo tobulinimusi turės užsiimti iš naujo. Dabar jo kūnas tapo mano anksčiau minėtu kūnu, išėjusiu už penkių stichijų ribų. Tai yra Budos kūnas. Argi šito kūno negalima vadinti „Budos kūnu“? Šį Budos kūną reikia tobulinti iš naujo. Jame vėl turi atsirasti antgamtiniai sugebėjimai, nors jie jau vadinsis ne antgamtiniais sugebėjimais, o „Budos Įstatymo stebukladarystėmis“. Jų galia beribė, jos veikia visose erdvėse. Jos iš tikrųjų demonstruoja savąją galią. Pasakyk, kodėl tu vis dar sieki antgamtinių sugebėjimų? Kiekvienas, kuris siekia antgamtinių sugebėjimų, tikriausiai nori juos panaudoti eilinių žmonių visuomenėje, demonstruoti juos žmonių akivaizdoje. Kitaip kam jie jam reikalingi? Jie nematomi, nejaučiami, net papuošimui parenka gražesnius! Neabejotinai tavo sąmonėje slypi noras juos panaudoti. Negalima jų siekti, kaip kokio nors eilinių žmonių meistriskumo. Tai visiškai antgamtiniai dalykai. Jų negalima rodyti eiliniams žmonėms. Pats noras juos pademonstruoti yra atkakliausias troškimas. Tai labai blogas noras, kurį besitobulinantiesiems reikia pašalinti. Tuo labiau negalima, kad tu jų pagalba užsidirbtum pinigų, praturtėtum, asmeninės kovos keliu pasiektum kokį nors eilinių

žmonių tikslų. Tai ne kas kita, kaip aukšto lygmens dalykų panaudojimas kišimuisi į eilinių žmonių visuomenės būseną ir jos griovimui. Tokia mintis yra dar blogesnė. Todėl savavališkai antgamtinių sugebėjimų panaudoti negalima.

Paprastai antgamtiniai sugebėjimai atsiranda pas vaikus ir pagyvenusio amžiaus žmones, ypač pas pagyvenusias moteris. Pagyvenusios moterys gali kontroliuoti savo Sinsingą, jos laisvesnės nuo bet kokių atkaklių ketinimų. Atsiradus antgamtiniams sugebėjimams, jos geriau save valdo, nesiekia savęs parodyti. Kodėl tokie sugebėjimai rečiau atsiranda pas jaunos žmones, ypač jaunuolius? Todėl, kad šie žmonės dar nori kovoti eilinių žmonių visuomenėje, nori siekti kažkokių tikslų! Atsiradus pas juos antgamtiniams sugebėjimams, jie tai panaudotų šių tikslų pasiekimui, priimtų juos kaip galimybę savųjų tikslų įgyvendinimui. Tai absoliučiai neleistina, todėl antgamtiniai sugebėjimai pas tokius žmones atsirasti negali.

Tobulinimasis nėra vaikiška užgaida, ir ne koks nors paprastas meistriškumas eilinių žmonių tarpe. Tai labai rimta. Ar tu nori žengti tobulėjimo keliu, ar gali tu tobulintis, - visa tai priklauso nuo to, kaip tu kelsi savąjį Sinsingą. Jeigu antgamtinių sugebėjimų atsiradimas pas žmogų iš tikrųjų priklausytų nuo jo troškimų, tai būtų blogai. Jis pamirštų, kad reikia tobulintis, jam visa tai būtų nesvarbu. Kadangi jo Sinsingas vis dar liktų eilinių žmonių lygmenyje, o jo antgamtiniai sugebėjimai būtų įgyjami jų siekiant, tai šis žmogus, galbūt, galėtų įvykdyti bet kokį nusikaltimą: banke daug pinigų, - perkelsiu šiek tiek sau, gatvėje daug loterijos bilietų, - ištrauksiu pirmąją premiją. O kodėl tokių atvejų nebūna? Kai kurie čigongo meistrai sako: jeigu nekreipiamas dėmesys į *De*, tai po antgamtinių sugebėjimų atsiradimo lengva atlikti blogus darbus. Aš sakau: tai klaidinga nuomonė, reikalas visai ne tame. Jeigu tu nekreipi dėmesio į *De*, jei netobulini savojo Sinsingo, tai pas tave neatsiras jokie antgamtiniai sugebėjimai. Kai kurių Sinsingas yra geras. Kažkuriame lygmenyje jie įgyja antgamtinį sugebėjimą, bet vėliau, netekę savikontrolės, daro tai, kas jiems nėra skirta. Tokie reiškiniai taip pat egzistuoja. Bet, kai tik jis padarys blogą darbą, jo antgamtiniai sugebėjimai iškart neteks jėgos, arba visai išnyks. Ką prarasi, tą prarasi amžiams. Be to, darome rimtą išvadą, kad tai žmonėse sukelia atkaklius troškimus.

Kai kurie čigongo meistrai sako, kad tie, kas mokosi jų mokykloje, išmoksta gydyti per tris penkias dienas. Tai panašu į reklamą. Tokius galima vadinti čigongo prekybininkais. Pagalvok, - tu esi eilinis žmogus, argi tu gali ką nors išgydyti išleidęs šiek tiek *či*? Eilinių žmonių kūne yra *či*, ir pas tave taip pat yra *či*. Be to, tu esi pradedantysis praktikas. Pas tave atsivėrė tik *sievei* „*laogong*“⁷, per kurį gali priimti ir išlaisvinti *či*. Ligonio kūne taip pat yra *či*. Kai tu jį gydai, galbūt, jo *či* taip pat gali tave gydyti! Kaip gali viena *či* paveikti kitą? *Či* visai neturi gydomųjų savybių. Be to, kai tu gydai, tai kartu su ligoniu jūs sudarote vieną lauką, ir visa ligonio *či* pilnai pereina į tavo kūną. Nesveikos *či* kiekis pas jus abu tampa vienodas. Nors ligos šaknis yra jo kūne, bet tu gali susirgti nuo didelio kiekio nesveikos *či*. Kai tik tu pajusi, kad gali gydyti, pradėsi neatsisakydamas priiminėti ligonius. Tai gali tavyje pažadinti atkaklų norą. Koks džiaugsmas, kai kažką išgydei! Bet kodėl tu gali gydyti? Tu nežinai, kad į čigongo pseudo meistrų kūnus yra įsikėlusios piktoji dvasia, kuri, kad priverstų tave patikėti, tau duoda kažkokią informaciją. Informacija išnyks, kai tu išgydysi: tris, penkis, aštuonis ar dešimt žmonių. Tokiu būdu tu išnaudosi visą savo energiją, kuri daugiau pas tave ne-

sugrįš. Pas tave patį Gongo nėra. Iš kur tau jį paimti? Mūsų čigongo meistrai tobulinosi keliasdešimt metų. Anksčiau į *Dao* buvo labai nelengva tobulintis. Kas tobulinamasi ne tikrose mokyklose, o šalutiniais keliais, mažais takeliais, tai tam labai sunku.

Kaip žinome, kai kurie labai plačiai žinomi didieji čigongo meistrai tobulinosi keliasdešimt metų, bet išvystė tik nedidelį Gongą. Tu dar nepraėjai šio tobulėjimo kelio. Kaip tu, tik pabuvęs kursuose, gali įgauti Gongą? Kaip tai gali būti? Nuo dabar pas tave atsiras prisirišimas. Dabar tu jaudinsies, jeigu negalėsi ko nors išgydyti. Bijodami dėl savo reputacijos, ką kai kurie galvoja gydydami ligonius? Jie netgi galvoja: „Tegu aš pats susirgsiu šia liga, kad tik jis pasveiktų“. Tai ne iš gailestingumo, o iš jame absoliučiai nepašalinto šlovės ir naudos noro. Tokiu atveju gailestingumas visai negali atsirasti. Jis bijo prarasti reputaciją, nori netgi pats susirgti šia liga. Jis taip bijo prarasti reputaciją. Kaip stipriai jis nori išgarsėti! Kai toks noras atsiranda, liga iškart pereina į jo kūną. Iš tikro, taip ir įvyks. Grįžęs namo, jis susirgo; anas žmogus pasveiko, o jis po to žmogaus gydymo, grįžęs namo, pasijuto blogai. Tu manai, kad kažką išgydei, žmonės tave vadins čigongo meistru; tu būsi labai laimingas ir patenkintas savimi. Argi tai nėra prisirišimas? Kai tu patiri nesėkmę, tai krenti dvasioje. Argi čia nepasireiškia naudos ir šlovės siekimas? Be to, nesveika tavo gydytų ligonių *či* perėjo į tavą kūną. Kai kurie čigongo pseudo meistrai moko tave, kaip išlaisvinti ligotą *či*. Aš tau pasakysiu, kad tai visai neįmanoma. Tu nieko negalėsi padaryti, nes nesugebi atskirti geros *či* nuo blogos. Laikui bėgant tavo kūno viduje viskas taps juoda. Tai ir yra karma.

Kai pradėsi tikrai tobulintis, tu gerokai nukentėsi. Ką tau daryti? Kiek kančių tau teks iškęsti, kad paverstum tokią karmą baltąja materija? Labai sunku. Tai dažnai pasitaiko žmogui su geru prigimtinio pagrindu. Kai kurie tik ir žino - gydyti ligas. Kadangi tu sieki kažkokio tikslo, tai pamatė gyvūnas, ir jis nori į tave įsikelti. Tai ir yra netyros dvasios apsidėmimas! Tu gi nori gydyti ligas? Tai ji tau padės! Bet tai ji daro ne be pagrindo. Bet neprarasi, negausi. Tai labai pavojingas dalykas. Galų gale, tu gi pats ją pritraukei. Kaip tu toliau tobulėsi? Dabar tau viskas baigta.

Kai kurie žmonės, turintys gerą prigimtį, iškeičia ją į svetimą karmą. Prieš tave sergantis žmogus. Jo karma yra didelė. Kai tik išgydei sunkiai sergantį ir grįžai namo, tu pasijutai labai blogai! Daugelis tokių, kurie anksčiau gydė, tai patirdavo. Ligonis pasveiko, o tu likai sunkios ligos prikaustytas prie lovos. Laikui bėgant tau pereis didelis kiekis karmos, kurią tu gavai mainais į *De*. Nes nepraradęs, negausi. Nepaisant to, kad tu gavai ligas, tu privalėsi mainais į karmą atiduoti savo *De*. Šioje Visatoje egzistuoja toks principas: jeigu tu pats ko nors nori, tai į tavo reikalus niekas kištis negali. Todėl negalima pasakyti, kad tu esi geras. Visatoje yra atitinkama tvarka: pas ką daug karmos, tas ir yra blogas žmogus. Tu savo prigimtinių pagrindų iškeitei į jo karmą. Kai pas tave karmos daug, kaip tu tobulėsi? Visas tavo prigimtinis pagrindas jau pilnutinai ligonių sugadintas. Argi tai nėra baisu? Kitas išgijo, pasijuto puikiai, o tu guli namie ir kankiniesi. Jeigu tu išgydytum du sergančius vėžiu, tai pats vietoj jų mirtum. Argi tai nėra pavojinga? Štai taip. O daugelis net nežino, kas prie ko.

Kai kurie čigongo pseudo meistrai plačiai žinomi, bet žinomybė nebūtinai reiškia, kad jis yra išmanantis. Ką žino eilinis žmogus? Vieni sukelia triukšmą, o kiti tiki. Tai, ką daro šie čigongo pseudo meistrai, kenkia ne tik kitiems, bet ir jiems patiems. Po metų ar po dviejų pažiūrėsime, kas su jais atsitiks. Taip negalima griauti tobulinimosi. Tobulini-

mosi metodu galima gydyti ligas, bet vis tik jis nėra skirtas ligų gydymui. Tobulinimasis reprezentuoja antgamtinį reiškinį, o ne įprastą meistriškumą eilinių žmonių tarpe. Jokiu būdu negalima leisti, kad tu jį paimtum ir sugriautum. Pastaruoju laiku kai kurie čigongo pseudo meistrai sudaro nesveiką atmosferą, čigongą vertindami kaip šlovės siekimo ir praturtėjimo priemonę. Savo jėgoms plėsti jie organizuoja įvairias kenksmingas grupuotes, jų skaičius žymiai didesnis už tikrųjų čigongo meistrų skaičių. Eiliniai žmonės taip kalba, taip elgiasi. O tu patikėjai? Tu manai, kad čigongas būtent toks, bet tai neteisinga. Tai, ką sakau aš - tai tikrieji principai.

Eiliniai žmonės, užmegzdami visuomeninius santykius, savo asmeninių interesų vardan daro blogus poelgius, lieka skolingi kitiems, bet jie vis tiek turės padengti skolas. Tegul tu savavališkai gydai ligonius. Net jeigu tu tikrai gali juos pagydyti, - ar tai galima leisti? Visur yra Budos, jų labai daug. Kodėl jie šituo neužsiima? Kaip būtų gerai, jei Budos leistų pilname komforte gyventi visiems žmonėms! Kodėl jie tuo neužsiima? Nes žmogus turi pats atidirbti savąją karma, ir niekas nedirš šios taisyklės pažeisti. Tobulinimosi procese žmogus iš gailestingumo gali kažkam atsitiktinai padėti, bet tuo jis ligą tik perkels į ateitį. Tu dabar nesusirgsi, bet kankinsies vėliau. Arba tavo bėda pavirs kita forma: tu nesusirgsi, bet prarasi pinigus, arba tave ištiks kita bėda. Taip gali atsitikti. Iš tikrųjų, atlikti tokį reikalą ir iškart pašalinti karma galima tik besitobulinantiems, o ne eiliniams žmonėms. Aš kalbu ne tik apie mūsų mokyklos reikalavimus, bet pilnai apie Visatos tiesas, apie realią aplinką, egzistuojančią besitobulinančiųjų sluoksniuose.

Mes ligų gydymo čia tavęs nemokome. Mes tave vedame pagrindiniu keliu, tikroju keliu vedame tave aukštyn. Todėl, skaitydamas kursuose paskaitas, aš ne vieną kartą pareiškėdavau, kad *Falun Dafa* mokiniams ligonių gydyti neleidžiama. Jeigu tu gydysi, tai tu daugiau nesi praktikuojantysis *Falun Dafa*. Kadangi mes tave vedame teisingu keliu, tai tobulinimesi pagal Pasaulietinį Įstatymą mes visą laiką valome tavąjį kūną, išvalome tavo kūną. Valome tavo kūną tol, kol jis pilnutinai nebus pakeistas aukštos energijos lygmens materija. Bet jeigu tu stengiesi surinkti į save tamsius dalykus, tai kaip tu tobulėsi? Tai gi karma! Tau iš viso neįmanoma bus tobulintis. Tu neturi jėgų atlaikyti tokį didelį karmos virsmo krūvį. Per didelės kančios padarys tavo tobulinimąsi neįmanomu. Tokia reikalų logika. Aš platinu šį *Dafa*, bet tu, gal būt, dar nesupratai, ką aš dėstau. Kadangi aš galiu skelbti šį *Dafa*, tai galiu jį ir apginti. Jeigu tu gydysi kitus, tai visa, kas buvo į tave įdėta ir skirta tavo tobulėjimui, bus mano Įstatymo Kūno išimta. Neleistina, kad tu dėl šlovės ir naudos savavališkai sugadintum šias brangenybes. Kas elgiasi priešingai Įstatymo reikalavimams, tas nėra mūsų *Falun Dafos* mokinys. Mes gražinsime tavo kūną į eilinio žmogaus būseną, gražinsime tau blogus dalykus, nes tu nori būti eiliniu žmogumi.

Po vakarykštės paskaitos daugelis iš jūsų pajuto savo kūne lengvumą. Bet atskiriems, sunkiai sergantiems, jau vakar pablogėjo. Paskui, kai aš vakar nuėmiau nuo jūsų blogus dalykus, dauguma kūnuose pajuto lengvumą. Pasijuto puikiai. Bet mūsų Visatoje egzistuoja principas: neprarasi, neįgysi. Negalima tavo karmos naikinti iki galo. Absoliučiai neleistina, kad tu nepatirtum jokių kančių. Pagrindinę tavosios ligos priežastį, pagrindinę tavo blogos sveikatos priežastį, mes pašalinome iš tavęs, bet dar liko ligos laukas. Atidarius Dangaus regą žemame lygmenyje galima tavo kūne pamatyti krešulių

pavidalo juodą, drumzliną, nesveiką *či*. Tai stiprios koncentracijos juodos *či* krešuliai. Kai jie išsisklaido, tai gali užpildyti visą žmogaus kūną.

Pradedant šia diena, kai kuriuos gali krėsti drebulys, kaip stipraus peršalimo metu. Netgi gali skaudėti kaulus. Kai kuriose vietose dauguma jūsų gali pajusti negalavimus. Sakykime, skauda kojas, sukasi galva. Tau gali atrodyti, kad čigongo praktikos dėka anksčiau buvusių kūno negalavimų ir visų ligotų vietų jau nėra. Gali būti, kad kažkoks čigongo meistras tave išgydė, bet dabar tai vėl pasireiškia tavo kūne. Tai paaiškinama tuo, kad jis tavęs neišgydė, o tik perkėlė ligą į ateitį. Liga vis dar egzistuoja. Dabar tu kol kas nesergi, bet liga gali pasireikšti ateityje. Mes turime ją ištraukti, turime viską iš tavęs išmušti, pilnai pašalinti. Tokiu būdu, tau gali atrodyti, kad prasidėjo ligos recidyvas. O iš tikrųjų, tai mes šaliname karmą. Todėl atsiras reakcija, pas kai kuriuos bus dalinė reakcija: čia blogai, ten blogai, bus įvairūs negalavimai. Visa tai normalu. Bet tau pasakysiu: kaip bebūtų sunku, paskaitas būtina lankyti toliau. Kai tik tu įeisi į paskaitų salę, visi ligos simptomai išnyks, joks pavojus tau negresia. Kartoju, kaip tau bebūtų nuo „ligos“ blogai, tikiuosi, tu tęsi paskaitų lankymą. *Fa* gauti sunku. Kai tu jautiesi vis blogiau, tai reiškia, materija pasiekė savąją ribą ir būtinai pavirs savo priešingybe; tavo visą kūną būtina apvalyti, būtina pilnai išvalyti. Ligos šaknis jau ištraukta. Liko tik nedaug juodos *či*. Ji pati išeis. Tau reikia pergyventi kai kuriuos nemalonumus, iškęsti dalį sielvarto ir kančių. Neleistina, kad tu nieko nepatirtum.

Žmonės dėl šlovės ir naudos žmonių visuomenėje vienas kitam spendžia pinkles. Tu blogai miegi ir neturi apetito. Tu susigadinai savo sveikatą. Kitoje erdvėje galima matyti, kad visi tavojo kūno kaulai juodi. Mes kartu išvalysime tokį kūną; negali būti, kad čia nebūtų jokios reakcijos. Todėl pas tave reakcija bus. Kai kuriems bus silpna, jie vems. Praeityje iš daugelio vietų mokiniai man savo laiškuose rašė: „Mokytojau, grįžtant iš paskaitos namo, aš visą laiką pakeliui ieškojau tualetų“. Vidaus organus juk būtina išvalyti. Pasitaiko, kad kažkas užmiega ir atsibunda tik mano paskaitos gale. Kodėl? Todėl, kad liga yra įstrigusi galvoje, ir ją būtina pašalinti. Šiuo atveju jis aplamai neatlaikys, todėl jį būtina įvesti į anestezinę būseną, o jis nežino. Kai kurie, nors ir stipriai miega, bet jų klausia tvarkoje. Jie nei vieno žodžio nepraleidžia, viską girdi. Tokie taps budrūs. Jie miego nenorės, nors ir dvi paras nemiegotų. Būsenos būna įvairios. Viską būtina sureguliuoti. Visas tavo kūnas turi būti išvalytas.

Pas visus, kurie rimtai tobulinasi pagal *Falun Dafa*, kam pavyko atsikratyti priklausomybių, nuo šio momento atsiras reakcija. Kuriems dar nepavyko pašalinti priklausomybių, nors žodžiais jie teigia, kad pašalino, bet iš tikrųjų nepašalino, labai sunku išvalyti jų kūnus. Yra ir tokių, kurie galų gale suprato mano paskaitų prasmę. Jie išsilaisvino iš savųjų aistrų, ir jų kūnai pradėjo valytis. Kai kiti jaučia kūne lengvumą, pas juos prasidėjo ligos šalinimo procesas. Tik dabar jie pajuto negalavimus. Kiekvienuose mūsų kursuose būna tokių menko supratimo atsiliekančiųjų. Todėl, kas su tavimi beatsitiktų, laikyk tai norma. Kai aš skaičiau paskaitas kitose vietose, taip pat buvo tokia situacija. Kai kas pasijuto blogai ir, užgulęs kėdę, nenori išeiti laukdamas, kol aš nusileisiu iš tribūnos jo gydyti. Aš negydysiu. Tu net šios kliūtis negali praeiti. Tolesniame tobulinimosi kelyje tu susidursi su daugeliu didelių bėdų, ir jeigu tu šios kliūtis negali praeiti, tai kaip tu tobulėsi? Nejaugi nesusitvarkysi su tokiais menkais

sunkumais? Žinoma, susitvarkysi. Todėl jūs neturite prašyti, kad aš jus gydyčiau. Aš ligų negydu ir nemėgstu, kai kažkas mini žodį „liga“.

Žmogų išgelbėti labai sunku. Kiekvienuose kursuose visada galima rasti (5 – 10)% tokių atsilikusių klausytojų. Neįmanoma, kad kiekvienas gautų *Dao*. Net jeigu tu gali tęsti praktiką, būtina patikrinti, ar gali tu pasiekti tobulumą, ar užteks tau pasiryžimo pasišvęsti tobulinimuisi. Ne visi gali tapti Budomis. Pas tuos, kurie, skaitydami šią knygą, rimtai tobulinasi pagal *Dafa*, taip pat gali atsirasti ta pati būseną. Jie taip pat gaus viską, kas jiems priklausos.

TREČIA PASKAITA

Teksto terminai

¹Hanai - pagrindinė tautybė Kinijoje.

²Singonsiu - Rytų tantrizmas (japon.).

³*Guanding* - energijos įliejimas per viršugalvį.

⁴Džang Guolao - daosų atsiskyrėlis, gyvenęs Tangų dinastijos laikais.

⁵Džu – Išī - pagrindinė sąmonė, mąstanti žmogaus pusė.

⁶Fu – Išī – pasąmonė.

⁷Sivangmu - Vakarų Valdovė, viena iš labiausiai gerbiamų Kinijos deivių.

⁸*Nivan* rūmai - kankorėžinė liauka žmogaus smegenyse.

⁹Mudra - specialūs rankų gestai.

¹⁰*Veī De* - prestižas ir dorybė.

¹¹Cunis - kinų ilgio vienetas, lygus 1/30 m.

Visi mano mokiniai yra mano pasekėjai

Ar jūs žinote, ką aš padariau? Aš visus savo mokinius laikau savo pasekėjais, įskaitant ir tuos, kurie gali rimtai tobulintis savarankiškai. Mokant praktikos metodo, vedančio į aukštus lygmenis, tavęs kitaip vertinti negalima. Tai būtų neatsakingumas ir betvarkė. Mes tau davėme taip daug, leidome tau pažinti tiek principų, kurių eiliniams žmonėms nereikia žinoti. Aš tau perdaviau šį *Dafa* ir dar duosiu daug ir labai daug. Išvaliau tavąjį kūną, paliečiau kai kuriuos kitus klausimus. Todėl tave be jokių abejonių reikia laikyti pasekėju. Neleidžiama eiliniam žmogui savavališkai išduoti tiek Dangaus paslapčių. Tačiau reikia atsižvelgti į tai, kad dabar jau kiti laikai. Mums nereikia atlikti

mokinių iniciacijos ceremonijos, kai lenkiamasi į kojas. Tokia ceremonija nereikalinga. Tai būtų panašu į religiją, ir mes tuo neužsiimame. Tarkime, tu nusilenkei į kojas, tapai mokiniu, bet kam to reikia, jei išėjęs už durų, tu darysi, kas tau patinka. Eilinių žmonių tarpe elgsiesi kaip ir anksčiau, kovosi už savo šlovę ir naudą?! O dar gali būti, kad tu po mano vėliava diskredituosi *Dafa*.

Tikras tobulinimasis pilnai remiasi tavosios širdies tobulinimu. Jeigu tu galėsi tobulintis, jeigu tik tu nuodugnai ir nepalenkiamai tobulėsi toliau, mes tave laikysime savo pasekėju. Tavęs kitaip vertinti negalima. Yra ir tokių, kurie, laikydami save besitobulinančiais, vargu ar galės rimtai tobulintis. Kai kuriems tai neįmanoma. Bet daugelis tikrai gali tobulintis. Jei tik tu toliau eisi tobulinimosi keliu, mes tave ir vertinsime kaip pasekėją.

Ar galima tave laikyti *Falun Dafos* pasekėju, jei tu kasdien tik atlieki mūsų pratimų kompleksą? Vargu. Tikrasis tobulinimasis reikalauja, kad tu elgtumeisi pagal mūsų išdėstytas Sinsingo normas, kad rimtai keltum savąjį Sinsingą; ir tik tada tokią praktiką galima laikyti tikru tobulinimusi. Jei tu tik praktikuoji pratimus, o tavo Sinsingas neauga ir nėra pakankamai energijos visam tam sustiprinti, vadinasi, negali būti nė kalbos apie tobulinimąsi, ir mes tavęs *Falun Dafos* pasekėju laikyti negalime. Jeigu tu taip tęsi toliau, nors tu ir praktikuoji, bet elgiesi ne pagal mūsų *Falun Dafos* reikalavimus: nekeli savojo Sinsingo, eilinių žmonių tarpe elgiesi kaip tau patinka, tai tu, galbūt, susidursi su visokiomis problemomis ir dar nuspręsi, kad tai *Falun Dafa* veda tave klaidingu keliu. Visa tai įmanoma. Todėl tau iš tikro reikia elgtis pagal mūsų Sinsingo normų reikalavimus. Tik tada tave bus galima laikyti tikru besitobulinančiuoju. Aš jums visiems suprantamai paaiškinau. Todėl daugiau nesikreipkite į mane su prašymu atlikti mokinio iniciacijos ceremonijos. Jeigu tu tikrai praktikuosi, aš tave taip ir vertinsiu. Mano Įstatymo Kūnų jau tiek daug, kad jų neįmanoma suskaičiuoti. Aš galiu pasirūpinti visais mokiniais, kiek jų bebūtų, nekalbant jau apie esančius čia.

Budos sistemos ir budizmo tobulinimosi metodai

Budos sistemos tobulinimosi metodai nepriklauso budizmo religijai. Aš jums labai aiškiai apie tai sakau. *Dao* sistemos tobulinimosi metodai taip pat nepriklauso daosų religijai. Yra tokių, kurie niekaip negali to suprasti. Kai kurių vienuolynų vienuoliai ar budistai, nepriėmę išventinimo, mano, kad jie budizmą išmano daugiau už kitus. Jie pradėjo visokiais būdais mūsų mokinių tarpe platinti budistinius siužetus. Aš tau pasakysiu: nesielk taip, nes tai skirtingų mokyklų dalykai. Religija turi religines formas. Čia mes skelbiame dalį mūsų mokyklos tobulinimosi dalykų, neturinčių religinės formos, išskyrus pasekėjus profesionalus, pasišventusius tobulinimuisi pagal *Falun Dafa*. Todėl mūsų mokykla nepriklauso paskutinio dharmos nuopuolio ir žlugimo periodo budizmui.

Įstatymas budizme yra tik nedidelė Budos Įstatymo dalis. Egzistuoja dar daug aukščiau ir giliau Didžiųjų Įstatymų. Be to, įvairiuose lygmenyse egzistuoja įvairūs įstatymai. Šakjamunis sakė, kad egzistuoja 84 tūkstančiai tobulinimosi į Budą mokyklų. Budizme yra viso keletas mokyklų: Tiantajaus mokykla, Huajanio mokykla, Čanio mokykla, Švariosios žemės mokykla, Tantrizmo mokykla ir kitos. Tai tik maža dalis palyginus su bendru Budos sistemos mokyklų kiekiu! Todėl budizmas negali pilnai apimti Budos Įstatymo. Jis yra tik nedidelė Budos Įstatymo dalis. Mūsų *Falun Dafa* taip pat yra viena iš 84 tūkstančių tobulinimosi į Budą mokyklų. Bet jis nieko bendro neturi su pirminiu budizmu ar paskutinio periodo dharmos nuopuolio ir žlugimo budizmu, taip pat ir su kitomis religijomis.

Prieš 2500 metų Šakjamunis senovės Indijoje įkūrė budizmą. Tuo laiku, kai pas Šakjamunį atsivėrė Gongas, ir jis nušvito, jis atsiminė tai, ką praktikavo anksčiau, ir žmonių išgelbėjimui tai pradėjo skelbti. Kiek tūkstančių jo mokyklos kanonų bebūtų išleista, jų esmė telpa trijuose žodžiuose, charakterizuojančiuose jo mokyklą: „susilaikymas, susikaupimas ir nušvitimas“. „Susilaikymas“ - visų eilinių žmonių norų atsisakymas, priverstinis naudos siekio atsisakymas, atsiribojimas nuo viso pasaulio ir taip toliau. Tokiu būdu vienuolio protas tampa tuščias, laisvas nuo minčių. Jis gali pasiekti susikaupimo būseną. Čia vienas kitą papildo. Pasiekus susikaupimą, reikia sėdėti meditacijos pozoje, užsiimti praktiniu tobulinimusi, susikaupimo galia kilti aukštin. Tai ir yra pagrindinė tikrojo tobulinimosi šioje mokykloje dalis. Budistas nekreipia dėmesio į pratimus, nekeičia savojo kūno. Jis tik tobulina Gongą, nustatantį jo lygmens aukštį. Todėl jis kūno netobulina, o tik pastoviai tobulina savąjį Sinsingą, nekreipdamas dėmesio į Gongą evoliuciją. Būdamas meditacinėje būsenoje, jis stiprina savo susikaupimo galią. Sėdėdamas meditacijos pozoje jis patiria kančią, tuo gesindamas savąją karma. „Išmintis“ reiškia, kad žmogus pasiekė nušvitimą, įgijo didesnę intelektą ir dvasinę įžvalgą. Jis išvydo Visatos tiesas, pamatė tikrąją dalykų padėtį įvairiose Visatos dalyse, pas jį atsirado stebukladarystės sugebėjimas. Žmogus pasiekė nušvitimą, kitaip tariant, pas jį atsivėrė Gongas.

Tuo pat metu, kai Šakjamunis įkūrė šią mokyklą, Indijoje plito aštuonios religijos. Jų tarpe buvo įsitvirtinusi brahmanizmo religija. Savo gyvenime Šakjamunis nenuilstamai idėjiškai kovojo su kitomis religijomis. Kadangi Šakjamunis skleidė tikrąjį įstatymą, tai jo skelbiamas Budos Įstatymas visame įstatymo perdavimo procese nuolat stiprėjo. Kitos religijos silpo su kiekviena diena. Netgi įsitvirtinęs brahmanizmas buvo ties žlugimo riba. Bet po Šakjamunio nirvanos kitos religijos vėl išpopuliarėjo, ypač brahmanizmas, kuris vėl pradėjo plisti. O kas atsitiko su budizmu? Pas kai kuriuos vienuolius įvairiuose lygmenyse atsivėrė Gongas. Jie nušvito, bet tai įvyko palyginti žemuose lygmenyse. Šakjamunis pasiekė Žulajaus lygmenį, kurio daugelis vienuolių nepasiekė.

Įvairiuose lygmenyse Budos Įstatymas reiškiasi įvairiai. Kuo lygmuo aukštesnis, tuo jis arčiau tiesos. Kuo jis žemesnis, tuo jis toliau nuo tiesos. Todėl tie vienuoliai, pas kuriuos atsivėrė Gongas, ir kurie nušvito žemuose lygmenyse, Šakjamunio žodžius aiškino remdamiesi savo lygmenyje pamatytais Visatos vaizdais, aplinkybėmis, su kuriomis jie susidūrė, jų pačių suprastais principais. Kitaip tariant, vieni vienuoliai

Šakjamunio paskelbtą įstatymą aiškino vienaip, kiti kitaip. Buvo ir vienuolių, kurie Šakjamunio žodžius pakeitė savuoju tiesos supratimu, o Šakjamunio žodžių nekartojo. Tokiu būdu, Budos įstatymas pasikeitė neatpažįstamai. Tai jau buvo visai ne tas įstatymas, kurį perdavė Šakjamunis. Galų gale Indijoje Budos įstatymas budizme išnyko. Tai svarbi istorijos pamoka. Taip budizmo Indijoje neliko. Iki išnykstant budizme vyko nevienkartinės reformos. To pasekmėje jis susijungė su kai kuo iš brahmanizmo. Taip Indijoje susiformavo dabartinė religija, kuri vadinama induizmu. Ten lenkiamasi jau ne Budai, o kažkam kitam. Šakjamuniu jau nebetikima. Štai tokia situacija.

Savo vystymosi eigoje budizmas išgyveno keletą palyginti didelių reformų. Viena jų įvyko netrukus po Šakjamunio išėjimo. Šakjamunio aukštame lygmenyje išdėstytų principų pagrindu buvo sukurtas Mahajanos budizmas. Buvo laikoma, kad atvirai skelbiamas Šakjamunio įstatymas skirtas tik eiliniams žmonėms. Tai yra išsilaisvinimo ir Archato *Guo Vei* pasiekimo vadovas, kuris nekelia sau tikslo išgelbėti visas gyvas būtybes. Todėl jį pavadino Hinajanos budizmu. Pietryčių Azijos šalių vienuoliai išlaikė pirminę Šakjamunio epochos tobulinimosi sistemą. Pas mus Kinijoje ji vadinama Hinajanos budizmu. Pietryčių Azijos šalių vienuoliai, žinoma, to nepripažįsta, ir mano, kad jie nepaliestame pavidale paveldėjo pirminius Šakjamunio dalykus. Tai iš tikro yra taip. Jie iš esmės paveldėjo Šakjamunio epochos tobulinimosi sistemą.

Mahajanos reformuotas budizmas, pradėjo plisti ir įsitvirtino pas mus Kinijoje. Tai ir yra dabar mūsų šalyje platinamas budizmas. Palyginus su Šakjamunio epochos budizmu jis visiškai pasikeitė, nuo rūbų iki supratimo būsenos ir tobulinimosi proceso. Pradiniame budizme buvo lenkiamasi tik jo įkūrėjui Šakjamuniui. Dabartiniame budizme atsirado daug Budų, Didžiųjų Bodhisatvų ir taip toliau, be to, tikyba tapo daugiadievė.

Atsirado daugelio Budų Žulajų tikėjimas. Susiformavo daugelio Dievų budizmas. Tikima į daugelį Budų Žulajų, tikima į Amitabha Budą, Budą Gydytoją, Didžiosios Saulės Tathagatą ir kitus. Atsirado daug Didžiųjų Bodhisatvų. Tokiu būdu, visas budizmas tapo visai kitoks, negu buvo sukurtas Šakjamunio laikais.

Šiame periode įvyko dar viena reforma. Bodhisatva Nagardžuna išplatino tam tikrą ezoterinio tobulinimosi metodą, kuris vėliau iš Indijos per Afganistaną buvo išplatintas mūsų Sindziange ir po to hanų¹ regione. Tai buvo Tango dinastijos periodas, todėl jį pavadino Tango tantrizmu. Kaip žinoma, kinams didelę įtaką turėjo konfucianizmas. Kitų nacijų tarpe kinai išsiskiria moralinių koncepcijų atžvilgiu. Šio tantrizmo tobulinimosi metuose yra porinė dviejų lyčių praktika. Tai buvo nepriimtina to meto kinų visuomenei. Todėl Tango dinastijos Huičango periode budizmo persekiojimo metu tantrizmas buvo sunaikintas. Taip tantrizmas hanų regione išnyko. Pastaruoju metu Japonijoje egzistuoja Singonsiu² mokykla, kuri kaip tik ir kilo iš mūsų Kinijos. Ji nepraėjo „*Guanding*“³ ceremonijos, o tantrizme yra taisyklė: tie, kurie kažko siekia be *Guanding* priėmimo, laikomi įstatymo plėšikais, kurių negalima laikyti pačių mokytojų apmokytais mokiniais. Kita šaka iš Indijos ir Nepalo pateko į Tibetą, kur ją pavadino Tibeto tantrizmu. Jis pasiekė mūsų laikus. Tokia yra šiuolaikinio budizmo pagrindinė būklė. Aš labai trumpai ir apibendrintai jus supažindinau su jo vystymosi ir evoliucijos procesu. Budizmo vystymosi eigoje dar atsirado tokios mokyklos: kaip Bodhidharmos sukurta Čanio mokykla, Švariosios žemės mokykla, Huajanio mokykla ir kitos. Šios

mokyklos buvo sukurtos Šakjamunio išplatintų tiesų pagrindu, kaip tai šiose mokyklose buvo suprasta. Šias mokyklas galima priskirti reformuotam budizmui. Budizme egzistuoja virš dešimties tokių mokyklų. Visos jos priėmė religinę formą ir priklauso religiniam budizmui.

Dauguma naujųjų religijų, atsiradusių pastarajame šimtmetyje, ir ne tik pastarajame, bet ir keletą šimtmečių atgal, yra klaidingos. Didieji Nušvitę žmonių gelbėjimui turi savo Dangaus karalystes: Šakjamunis, Amitabha, Didžiosios Saulės Žulajus ir kiti. Visi šie Budos Žulajai žmonių išgelbėjimui turi jiems pavaldžius pasaulius. Mūsų galaktikoje yra virš šimto tokių pasaulių. *Falun Dafa* taip pat turi savąjį Faluno Pasaulį.

Kur žmonės veda klaidingos mokyklos? Jos žmonių išgelbėti nesugeba. Tai, ką jos platina, nėra Įstatymas. Žinoma, kai kurie, kurdami religiją, pradiniam etape neturėjo tikslo tapti velniais, griauančiais tikrąsias religijas. Pas žmogų viename ar kitame lygmenyje atsivėrė Gongas. Jis nušvito. Jis pamatė kažkokį principą, bet jam toli iki Nušvitusiųjų, gelbstinčių žmonių. Būdamas pernelyg žemame lygmenyje, jis suprato tik kai kuriuos principus. Aptiko, kad kai kurie eilinių žmonių dalykai yra klaidingi. Jis taip pat jiems paskelbė, kaip reikia užsiimti gerais darbais ir pradžioje prieš kitas religijas nepasisakė. Galų gale žmonės juo patikėjo, jo žodžius laikydami pagrįstais. Tikėjimas juo vis labiau tvirtėjo. Galų gale žmonės jau lenkėsi jam, o ne religijai. O jis, karjerizmo skatinamas, privertė žmones pripažinti jį naujojo mokymo įkūrėju. Taip jis įkūrė naująją religiją. Jums pasakysiu, visos šios religijos yra erezija. Jeigu jos ir negadina žmonių, vis tiek yra erezija, nes trukdo žmonėms tikėti tikromis religijomis. Tikrųjų religijų tikslas yra gelbėti žmones, o šitos negali. Bėgant laikui jos slaptai pradėjo užsiiminėti tamsiais dalykais. Pastaruoju metu nemažai tokių sektų atsirado ir mūsų Kinijoje. Viena iš jų - taip vadinama „Guanjin sekta“. Todėl jūs turite būti budrūs. Kalbama, kad vienoje iš Pietryčių Azijos šalių jų jau yra virš 2000. Pietryčių Azijoje ir Vakarų šalyse tikima, kuo tik nori. Vienoje šalyje atsirado sekta, atvirai propaguojanti raganavimą. Visa tai velniai, atsiradę paskutiniame dharmos nuosmukio ir žlugimo periode. Šiam laikotarpiui priklauso ne tik budizmas, bet ir daugelis žlungančių erdvių, kurios yra žemiau tam tikro labai aukšto lygmens. Paskutinis dharmos nuosmukio ir žlugimo laikotarpis reiškia ne tik budizmo nuosmukio ir žlugimo laikotarpį, bet ir tai, kad žmonių visuomenėje neliko dvasinių dėsnių, kurie galėtų palaikyti moralę.

Būtina pilna ištikimybė vienai tobulinimosi kryptiai

Mes kreipiame dėmesį į tai, kad tobulinimesi būtina priklausyti tik vienai mokyklai. Tau negalima tobulintis chaotiškai, pridėdant kitus dalykus. Kai kurie nepašventinti budistai praktikuoja pagal budizmą ir pagal mūsų *Falun Dafa*. Pasakysiu tau, kad galų gale tu nieko negausi, niekas tau nieko ir neduos. Mes visi priklausome Budos sistemai, bet čia iškyla Sinsingo klausimas, taip pat ištikimybės vienai kryptiai klausimas. Tu turi tik vieną kūną. Kurios mokyklos Gongas atsiras tavo kūne? Kaip tau jį

išvystyti? Kur tu eisi? Kurioje mokykloje tu tobulėsi, ten tu ir eisi. Jeigu tu praktikuoji Švariosios Žemės mokykloje, tai tu eisi į Budos Amitabhos Sukhavatį. Jeigu tu praktikuoji Budos Gydytojo mokykloje, tai pateksi į Glazūrinį Pasaulį. Taip nustatyta religijoje. Tai vadinama „ištikimybė tik vienai mokyklai“.

Iš tikrųjų, Gongo praktika, apie kurią mes čia kalbame, ir visas Gongo evoliucijos procesas vyksta per tavo tobulinimosi mokyklą, kurioje mokaisi. Pasakyk, kur tu eisi? Dviejose valtyse stovėdamas nieko nepasieksi. Negalima sumaišyti ne tik čigongo užsiėmimų su tobulinimusi į Budą vienuolyne, bet ir įvairių tobulinimosi metodų, įvairių čigongo kryptių ir įvairių religijų. Negalima tobulintis, sumaišant kelių mokyklų užsiėmimų metodus, net jeigu jie priklauso tai pačiai religijai. Galima pasirinkti tik vieną jų. Jeigu tu tobuliniesi Švariosios Žemės mokykloje, tai tik pagal Švariosios Žemės mokyklą. Jeigu tantrizme, tai tik pagal tantrizmą. Tu pasišventei tobulintis Čanio mokykloje, tada tik pagal Čanio mokyklą. Jeigu tu stovi dviejose valtyse, praktikuoji ir tą, ir kitą sistemą, tai nieko nepasieksi. Budizme visi ypatingą dėmesį kreipia į „priklausomybės vienai mokyklai“ principą, ir taip pat neleidžia jokio maišymo tobulinimesi. Tos mokyklos taip pat yra praktika, jose taip pat yra tobulinamasi. Gongo formavimo procesas jose vyksta pagal šių mokyklų tobulinimosi ir evoliucijos procesą. Kitoje erdvėje taip pat egzistuoja Gongo evoliucija. Šis procesas yra ypatingai sudėtingas, labai mistiškas. Ten tobulinantis taip pat negalima maišyti vieno su kitu.

Kai kurie iššventinimo nepriėmę budistai, išgirdę apie mūsų praktiką Budos sistemoje, iškart budizmo išpažinimui mūsų mokinius tempia į savo šventyklą. Tau pasakysiu: niekas iš čia dalyvaujančių mokinių neturi taip elgtis. Tu taip griauai mūsų *Dafa*. Taip pažeidi budistinius įsakus; tuo pat metu tu trukdai kitiems mokiniams. Dėl tavęs jie nieko negaus. Tai neleistina. Tobulinimasis yra dalykas rimtas, būtinai reikia priklausyti tik vienai mokyklai. Ta dalis, kurią mes perduodame eilinių žmonių tarpe, nors ir nėra religija, bet tobulinimosi tikslas vienas: pasiekti Gongo atvėrimą ir nušvitimą, pasiekti Pilną Tobulumą.

Šakjamunis pabrėžė, kad paskutiniajame dharmos nuopuolio ir žlugimo periode vienuolynų vienuoliams bus labai sunku save išgelbėti, jau nekalbant apie nepriėmusius iššventinimo budistus. Jais tuo labiau niekas nepasirūpins. Nežiūrint į tai, kad tu tapai kažkieno mokiniu, tas taip vadinamasis mokytojas taip pat yra praktikuojantysis. Jeigu jis neužsiima praktiniu tobulinimusi, tai viskas veltui. Be savosios širdies tobulinimo niekas viršun nepakils. Budizmo išpažinimas – tai tik formalumas eilinių žmonių tarpe. Tu priėmei tikėjimą, vadinasi, tapai Budos pasekėju? Ir tavimi Buda pasirūpins? To būti negali. Net jeigu tu kasdien iki žemės lankstysies, iki kraujo belsi kakta į grindis ir be paliovos deginsi smilkalus - visa tai nieko neduos. Tu turi tikrai tobulinti savąją širdį. Tik tai atneš naudą. Paskutiniame dharmos nuopuolio ir žlugimo periode Visatoje įvyko dideli pokyčiai. Netgi religinės vietos tapo netinkamos. Turintys antgamtinių sugebėjimų žmonės (tame tarpe ir vienuoliai), taip pat pastebėjo tokią padėtį. Pastaruoju metu pasaulyje tik aš vienas atvirai perduodu tikrąjį *Fa*. Aš padariau tai, ko nedarė mūsų pirmtakai. Paskutiniame dharmos nuopuolio ir žlugimo periode aš atidariau labai dideles duris. Iš tikrųjų, tai šansas, kurio negausi per tūkstantį ar net per dešimtis tūkstančių

metų. Ar tu galėsi išsigelbėti, ar galėsi tobulintis, priklauso nuo tavęs asmeniškai. Tai, ką aš išdėščiau - tai Didžiosios Visatos principas.

Aš nesakau, kad tu turi būtinai mokytis mano *Falun Dafa*. Aš tik išdėstau šį principą. Jeigu tu nusprendei tobulėti, tai turi priklausyti tik vienai mokyklai. Priešingu atveju, tu visai negalėsi tobulintis. Žinoma, jei tu nenori tobulintis, tai mes tavimi ir nesirūpinsime. Mes skelbiame Įstatymą žmonėms, pasiruošusiems tikrai tobulintis, todėl būtina priklausyti tik vienai mokyklai. Negalimos net jokios mintys apie kitus praktikos metodus. Aš čia nekalbu apie minčių poveikį. Mūsų *Falun Dafa* nenaudojama jokia mintis, todėl nepridėkite prie jo jokio minčių poveikio. Į tai būtinai reikia atkreipti dėmesį. Iš esmės čia mintys nenaudojamos. Budos sistemoje kalbama apie tuštumą, o *Dao* sistemoje – apie nebūtį.

Vieną kartą aš sujungiau savo mintis su keturių penkių labai aukšto lygmens Didžiųjų Nušvitusių ir Didžiųjų Daosų mintimis. Jų lygmuo eilinių žmonių akyse nepaprastai aukštas. Jie norėjo sužinoti, apie ką aš galvoju. Aš tobulinausi tiek daug metų, todėl neįmanoma, kad kažkas kitas žinotų mano mintis. Svetimi antgamtiniai sugebėjimai negali įeiti į mano kūną. Niekas nėra pajėgus manęs pažinti, nėra pajėgus sužinoti, ką aš galvoju. Jie norėjo sužinoti mano mintis. Todėl man sutikus vienu metu laikinai sujungė mano mintis su savosiomis. Po sujungimo man tapo sunku. Kaip bebūtų aukštas mano lygmuo, kaip bebūtų žemas mano lygmuo, kadangi aš esu eilinių žmonių tarpe, užsiimu veikimo reikalais, vykdu žmonių gelbėjimo reikalą, tai siela užimta žmonių gelbėjimu. Bet iki kokio lygmens nutilo jų širdys? Nutilo iki baisaus laipsnio. Jeigu tai atsitiktų su vienu žmogumi, tai būtų dar nieko. Bet kai keturi penki žmonės sėdi taip tyliai, ir visų sielos sustingusios kaip stovintis vanduo, tarsi nieko nėra. Aš norėjau juos pajusti, bet nesugebėjau. Tomis dienomis mano sielai buvo iš tikro labai sunku. Aš patyriau štai tokį išgyvenimą. Paprastai žmonėms sunku tai įsivaizduoti ir patirti. Tai buvo pilnas neveikimas, tuštuma.

Tobulinimasis į aukštus lygmenis vyksta pilnai be jokių minčių. Kai tu randiesi tame lygmenyje, kuriame eiliniai žmonės tik deda pagrindus, tai tu tą pagrindą jau turi. Tobulinimasis aukštame lygmenyje, ypač mūsų praktikos metode, vyksta automatiškai. Praktika vyksta pilnai automatiškai. Jeigu tik tu pakelsi savąjį Sinsingą, tai išaugs ir tavo Gongas. Tau net nereikia atlikti jokių pratimų. Mūsų praktikos metodo pratimai skirti automatinio mechanizmo sustiprinimui. Kodėl meditacijoje visą laiką sėdima nejudant? Tai pilnas neveikimas. Pasižiūrėk: *Dao* sistemoje jie moko vienos ar kitos technikos, atkreipdami dėmesį į minties veiksmą ir kryptį. Aš tau pasakysiu: kai daosai šiek tiek pakils virš *či* lygmens, tai pas juos nieko neliks. Jie visai nekreips dėmesio į tą ar kitą mintį. Tie, kas savo laiku užsiiminėjo kitomis čigongo rūšimis, negali išsivaduoti nuo kvėpavimo, nuo minčių ir panašiai. Aš juos mokau universitetinių dalykų, o jie vis užduoda man pradinės mokyklos lygmens klausimus - kaip nukreipti mintį, kaip elgtis su minties veikla. Jie prie šito jau priprato, manydami, kad toks iš tikro turi būti čigongas. Iš tiesų, taip nėra.

Antgamtiniai sugebėjimai ir Gongo jėga

Daugelis blogai susigauo čigongo terminologijoje, visą laiką joje painiojasi. Jie antgamtinius sugebėjimus laiko Gongu arba, atvirkščiai, Gongo jėgą laiko antgamtiniais sugebėjimais. Kai mes susijungiamo su Visatos principais, Gongas, kurį sukūrėme tobulindami save, didindami savo Sinsingą, yra mūsų *De* evoliucijos vaisius. Šis Gongas nustato žmogaus Gongo jėgos galingumą ir lygmens aukštį, o taip pat jo *Guo Vei* aukštį. Tai ir yra pats esminis Gongas. Kokia būseną pasireiškia žmoguje jo tobulinimosi metu? Tobulėjimosi procese gali atsirasti kai kurie ekstrasensų sugebėjimai, vadinami antgamtiniais sugebėjimais. Aukščiau mano minėtas Gongas, skirtas lygmens pakėlimui, vadinamas Gongo jėga. Kuo lygmuo aukštesnis, tuo didesnė Gongo jėga, tuo galingesni ir antgamtiniai sugebėjimai.

Antgamtiniai sugebėjimai yra tik tobulėjimo procese įgytas šalutinis produktas. Jie lygmens neatspindi, neatspindi žmogaus aukščio lygmens ir jo Gongo jėgos galingumo. Šie antgamtiniai sugebėjimai pas vienus gali pasireikšti labiau, pas kitus – mažiau. Be to, šių antgamtinių sugebėjimų pasiekimas nėra pagrindinis tobulėjimo tikslas. Antgamtiniai sugebėjimai pas žmogų gali atsirasti tik tada, kai jis nusprendė rimtai pasišvęsti tobulinimuisi. Bet jų negalima laikyti pagrindiniu tobulinimosi tikslu. Kam jie tau? Ar nesiruoši tu jų panaudoti eilinių žmonių tarpe? Jokiu būdu neleistina, kad tu juos savavališkai panaudotum eilinių žmonių tarpe. Todėl, kuo atkakliau tu jų sieki, tuo mažiau galimybių tau juos gauti. Tu sieki šio tikslo, o siekis jau savaime yra priklausomybė. Savo tobulinimosi procese reikia kaip tik atsikratyti priklausomybių.

Daugelis tobulėjimo procese pasiekė labai aukštą lygmenį, bet antgamtiniai sugebėjimai pas juos neatsirado. Juos blokuoja mokytojas, kuris yra atsargus ir nenori, kad jo mokinys nutrūktų ir padarytų ką nors bloga. Todėl jiems draudžiama naudoti savo stebukladarystes. Tokių yra labai daug. Antgamtinius sugebėjimus valdo žmogaus sąmonė. Kai žmogus miega, jam sunku save valdyti. Jis pamatė kažkokį sapną, ir kitą rytą viskas gali apsiversti aukštyn kojomis. To leisti negalima. Kadangi tobulinamasi eilinių žmonių tarpe, tai, turinčiam didelius sugebėjimus, paprastai draudžiama juos naudoti. Daugumoje atvejų šie sugebėjimai yra blokuojami. Bet taip yra ne visada. Yra labai daug žmonių, tobulėjančių gerai ir mokančių valdytis. Tokiems leidžiama įgyti kai kuriuos antgamtinius sugebėjimus. Jeigu tu tokių žmonių paprašysi pademonstruoti savo antgamtinius sugebėjimus, jie nė už ką nesutiks. Jie moka save laikyti rankose.

Atvirkštinis tobulinimasis ir Gongo skolinimasis

Kai kurie nepraktikavo arba tik kai ko išmoko kažkokiuose čigongo kursuose. Bet visa tai priklauso ligų gydymo ir organizmo stiprinimo lygmeniui, o ne tobulinimuisi. Kitais žodžiais tariant, šiems žmonėms tikroji praktika neperduota. Bet, vis dėlto, kažkaip naktį Gongas pas juos atsirado. Dabar mes su jumis ir pakalbėsime apie tai, iš kur atsirado šis Gongas, ir kiek formų jis turi.

Viena šių formų priklauso atvirkštiniam tobulinimuisi. O kas tai yra atvirkštinis tobulinimasis? Tai reiškia, kad kai kurie pagyvenę žmonės nori tobulintis, bet nespės nueiti viso kelio, jeigu pradės nuo pat pradžių. Čigongo pakilimo laikais jie taip pat užsimanė tobulintis. Jie žinojo, kad užsiiminėdami čigongu, gali daryti gera žmonėms, ir tuo pat metu gali patys pasiekti aukštumas. Jie turėjo tokį norą, norą pakilti, norą tobulintis. Bet ankstyvesniais čigongo pakilimo laikais čigongo meistrai jį tik platino. Tikrai niekas iš jų neperdavė aukšto lygmens dalykų. Iki šios dienos tik aš vienas viešai perduodu aukšto lygmens praktikos metodą. Daugiau niekas. Visiems, kas užsiima atvirkštiniu tobulinimusi, jau virš penkiasdešimties metų. Šie žmonės jau pagyvenę, bet turi labai gerą prigimtinių pagrindą, turi savyje labai gerus dalykus. Beveik visi jie yra žmonės, kuriuos meistrai noriai priimtų į mokinius ir įpédinius. Bet šie žmonės pagyvenę. Dabar jie nori tobulintis, bet tai nėra taip lengva! Kur rasti mokytoją? Kai tik pas juos atsiras mintis apie tobulėjimą, iškart auksu sublizgės jų širdys. Tai sudrebins dešimties krypčių pasaulį. Žmonės dažnai kalba apie „Budos prigimtį“. Turima omenyje tai, kad pasireiškę Budos prigimtis.

Žmogaus gyvenimas, jį vertinant iš aukšto lygmens, nėra skirtas vien tik būti žmogumi. Kadangi žmogaus gyvybė atsirado Visatos erdvėje, žmogaus prigimtis yra susilieję su Visatos savybe „Džen Šan Žen“. Iš esmės, prigimtinė gyvybės savybė buvo gera. Bet gyvosioms būtybėms daugėjant, atsirado tam tikri visuomeniniai santykiai. Vadinasi, kai kurie žmonės tapo savanaudiški, negerai, ir negalėjo išlikti aukštame lygmenyje. Jie pradėjo kristi ir atsidūrė kitame lygmenyje. Šiame lygmenyje jie vėl tapo blogi ir vėl krito, ir krito žemyn... Pagaliau jie atsidūrė eilinių žmonių lygmenyje. Kadangi žmogus pateko į šį lygmenį, tai jį reikia sunaikinti galutinai. Bet Didieji Nušvitę iš gailėstingumo nutarė žmonėms duoti dar vieną šansą. Žmones perkėlė į pačias sunkiausias sąlygas. Jie ir sukūrė šią erdvę.

Žmonės, gyvenantys kitose erdvėse, tokio kūno neturi. Jie gali skraidyti, gali didėti ar mažėti. O šioje erdvėje žmogus turi dabartinį mūsų kūną. Žmogus, turėdamas fizinį kūną, negali kęsti nei šalčio, nei karščio, nei nuovargio, nei bado. Šiaip ar taip, jis kenčia kančias. Susirgęs tu jautiesi blogai. Tu turi išgyventi gimimą, senėjimą, ligas ir mirtį. Kentėjimuose tau leidžia gesinti karmą ir stebi - ar tu dar gali grįžti atgal. Tau davė dar vieną tokį šansą. Todėl žmogus ir pasiklydo. Po to, kai tu čia patekai, tau sukūrė šią akių porą. Todėl tu negali matyti kitų erdvių, negali matyti tikrosios materijos būsenos. Jei tu galėsi grįžti atgal, tai tau vertingiausiomis bus pačios sunkiausios kančios. Būdamas pasiklydęs, grįžimui į gyvybės šaltinį tu turėsi tobulintis savojo su-

pratimo pagalba. Todėl tu turi kuo daugiau iškentėti, kad greičiau grįžtum atgal. Jei tu toliau gadini save, tai gyvybė bus sunaikinta. Todėl iš Nušvitusių regėjimo taško - žmogiškojo gyvenimo tikslu nėra žmogiška būtis. Žmogaus gyvenimo tikslas yra grįžimas į šaltinį, grįžimas į tiesą, grįžimas atgal. Eilinis žmogus to suprasti negali. Eilinis žmogus eilinių žmonių tarpe ir lieka eiliniu žmogumi. Jis galvoja: kaip įsikurti, kaip gyventi geriau. Kuo geriau jis gyvena, tuo labiau savanaudiškesniu tampa, tuo godžiau siekia svetimo gero, tuo labiau tolsta nuo Visatos principų. Tokiu būdu jis eina į pražūtį.

Štai taip vertinama aukštame lygmenyje. Tau atrodo, kad tu eini pirmyn, o iš tikrųjų judi atgal. Žmonija galvoja, kad vystydama mokslą, progresuoja, o iš tikrųjų žmonija tik vadovaujasi Visatos dėsniais. Vienas iš aštuonių šventųjų Džang Guolao⁴ jodavo ant asilo, sėdėdamas atbulomis. Mažai kas žinojo, kodėl jis taip elgėsi. Jis pastebėjo, kad judėti pirmyn, reiškia - eiti atgal. Todėl jis ir pradėjo asilu joti nugara pirmyn. Kai kas nors panorės eiti tobulinimosi keliu, Nušvitę iš karto jo širdį įvertins kaip ypatingai vertingą ir besąlygiškai jam padės. Štai, pavyzdžiui, šiandien čia esantys mokiniai, jeigu jūs norite tobulintis, aš jums galiu besąlygiškai padėti. Bet jeigu tu, būdamas eiliniu žmogumi, nori gydytis, nori prašyti to, ar kito, taip nieko nebus. Aš tau padėti negaliu. Kodėl? Todėl, kad tu nori likti eiliniu žmogumi. O eiliniam žmogui skirta išgyventi gimimą, senėjimą, ligas ir mirtį. Taip ir turi būti, nes visuose reiškiniuose egzistuoja išankstiniai ryšiai, kurių negalima supainioti. Tavo gyvenimo pradžioje tobulėjimas nebuvo numatytas, dabar tu nori jam pasišvesti. Tokiu atveju reikia iš naujo sutvarkyti tavo tolesnį likimą, galima taip pat sureguliuoti tavo organizmą.

Žmogus panorą tobulintis. Vos tik jame atsirado toks noras, Nušvitę tai iškart pamatė. Jiems tai be galo vertinga. O kaip jam padėti? Kur šiame pasaulyje rasti mokytoją? Be to, žmogui jau virš penkiasdešimt. Didieji Nušvitę jo mokyti negali. Jeigu jie pasirodytų tavęs mokyti, skelbti Įstatymą ir tau perduoti praktikos metodą, tai būtų tolygu Dangaus paslapčių paviešinimui. Jie patys kristų žemyn. Žmogus paklydo dėl savo nusikaltimų. Paklydus jam tenka tobulintis, remiantis savo supratimu, todėl Nušvitę jo mokyti negali. Matydami, kaip gyvas Buda tau pamokslauja Įstatymą ir moko praktikos metodo, mokytis ateitų ir žmonės, padarę nepateisinamus nusikaltimus. Visi tuo patikėtų. Ką gi tada suprasti? Tada šio supratimo klausimo neegzistuoja. Žmogus pats paklydo - jį reikia sunaikinti. Dabar tau davė šansą, kad tu iš paklydimo galėtum grįžti atgal. Gali grįžti - grįžk. Negali, - tęsk savo kelią persikūnijimo ratais ir lauk galutinio sunaikinimo.

Tu turi pats prasiskinti sau kelią. Ką daryti, jeigu tu užsimanei tobulintis? Sugalvojo būdą. Tuo metu buvo čigongo pakilimas. Tai taip pat buvo didelis Dangaus ženklas. Tam, kad būtų veikiama pagal Dangaus ženklus, į žmogaus Sinsingo buvimo vietą pridėda Gongą, prie jo kūno prijungia savo rūšies vamzdį. Tai dirba kaip vandentiekio kranas. Jį atidaro - Gongas ateina. Kai žmogus nori Gongą išleisti, Gongas pas jį patenka. Kai jis Gongą neišleidžia, tai jo kūne Gongas nėra. Tokia jo būseną. Tai vadinama „atvirkštiniu tobulėjimu“. Jame žmogus, tobulindamasis iš viršaus žemyn, pasiekia Pilną Tobulumą.

Kaip taisyklė, mes tobulėjimą vedame iš apačios į viršų iki Gongos atvėrimo ir Pilno Tobulumo pasiekimo. O minėtas atvirkštinis tobulinimasis skirtas pagyvenusiems žmo-

nėms, kurie nesusėpės užbaigti tobulėjimo. Jo kryptis - iš į viršaus į apačią. Todėl atvirkštinis tobulinimasis iš viršaus žemyn jiems vyks greičiau. Toks buvo to laikmečio pasireiškimas. Bet tokių žmonių Sinsingas turėjo būti labai aukštas. Sinsingo buvimo vietoje jiems duoda tokią stiprią energiją. Kam tai daroma? Dalinai tam, kad būtų veikiama pagal to laikmečio dangiškus ženklus. Kai žmogus daro gerus darbus, jis tuo pat metu gali pergyventi kančias, nes prieš jį eiliniai žmonės, ir jį veikia visokios žmogiškos širdys. Kai kurie netgi tau netiki, nors tu juos išgydei. Kiek blogio tu iš jų pašalinai, iki kokio lygmens tu juos pagydei, pradžioje tai nėra būtinai matoma. O jiems širdyje nemalonu ir tau nedėkoja. Galbūt, tave dar apkaltins apgaule! Štai šiose problemose ir tokioje aplinkoje tu ir turi tobulinti savąją širdį. Žmogui Gongą davė tam, kad jis tobulintųsi ir pakiltų, kad darydamas gerus darbus atvertų savo antgamtinius sugebėjimus ir išvystytų savo Gongą. Bet kai kurie šio principo nežino. Argi aš nesakiau? Negalima skelbti jam Įstatymo. Supratai – vadinasi, supratai. Čia egzistuoja supratimo klausimas. Jei nesupratai, tai nieko nepadarysi.

Kai kuriems, kai pas juos atsiranda Gongas, netikėtai naktį tampa taip karšta, kad negali gulėti po antklode. Ryte atsikėlė. Ką bepaliestų, krečia srovė. Jis suprato, kad gavo Gongą. Kažkam kur nors skauda. Jis šiek tiek ten paglosto, skausmą kaip ranka nuima. Jis suprato, kad nuo šios dienos pas jį atsirado Gongas. Pradėjo elgtis kaip čigongo meistras. Pasikabino iškabą, - prisistatė čigongo meistrui ir ėmėsi darbo. Pradžioje tai buvo neblogas žmogus. Kai jis išgydydavo žmones, jie duodavo jam pinigų, dovanojo daiktus. Jis, galbūt, neimdavo, atsisakydavo. Bet, būnant šiame dideliame eilinių žmonių bendruomenės „dažų kubile“, jam sunku atsisakyti ir nesusipurvinti. Tokie žmonės priklauso atvirkštiniam tobulėjimui. Jie nepraėjo tikro Sinsingo tobulinimo. Todėl jiems sunku suvaldyti savąjį Sinsingą. Pamažu jis pradėjo imti nedidelius suvenyrus. Palaipsniui ėmė ir žymiai didesnius daiktus. Galų gale pradėjo pykti, kai jam duodavo mažai. Jis sakydavo: „Kam man visa tai. Duokite pinigų!“ Ir vėl jo nepatenkino, jei pinigų duodavo mažai. Netgi su tikrųjų mokyklų čigongo meistra jis nenori skaitytis. Jo ausyse tik vienos pagyros jo dideliems gabumams. Jis taip pat nebus patenkintas, kai apie jį atsiliepiama blogai. Jo karjerizmas pasirodė pilnumoje. Jis pradėjo galvoti, kad yra išskirtinis. Save pradėjo kelti virš kitų. Jis manė, kad Gongas jam buvo duotas tam, kad taptų čigongo meistrui, praturtėtų, - o iš tikrųjų, visa tai tam, kad jis tobulintųsi. Užteko jam pradėti siekti šlovės ir naudos, ir jo Sinsingas iš tikro nukrito.

Aš sakiau: koks žmogaus Sinsingo lygmuo, toks jo Gongas aukštis. Jeigu jo Sinsingas nukrito, jam jau tiek pat Gongas duoti negalima. Reikia duoti tik tiek, kiek pasikeičia jo Sinsingas. Žmogaus Sinsingo aukštis nustato jo Gongas aukštį. Kuo atkakliau žmogus siekia karjeros, tuo labiau jis krenta būdamas eilinių žmonių tarpe. Tuo pat metu krenta ir jo Gongas. Kai jis nukris galutinai, Gongas jam jau nebeduos. Jokio Gongas pas jį daugiau neliko. Ankstesniais metais buvo nemažai tokių žmonių, kurių tarpe dažniausiai pasitaikydavo penkiasdešimties ir daugiau metų moterys. Štai tokia pagyvenusi moteris praktikuoja, bet jai niekas neperdavė mokyklos esmės. Galbūt, kažkokiuose čigongo kursuose ji išmoko keletą ligų gydymo ir organizmo stiprinimo būdų, ir kartą pas ją atsirado Gongas. Bet atsiradus karjerizmui, jos Sinsingas pasikeitė į blogąją pusę, lygmuo pradėjo kristi. Dabar ji niekas - ji liko be Gongas. Dabar

nukrito labai daug tokių atvirkštinio tobulinimosi žmonių. Jų išliko ribotas skaičius. Kodėl? Moteris nežino, kad tai skirta jos tobulėjimui, o ne tam, kad ji praturtėtų ir taptų žinoma eilinių žmonių tarpe, kad taptų čigongo meistre. Iš tikrųjų viskas buvo skirta jos tobulėjimui.

Kas yra „Gongo skolinimasis“? Čia amžius neribojamas. Bet yra viena sąlyga. Būtent, šis žmogus turi turėti ypač gerą Sinsingą. Jis žino, kad čigongas – tai tobulinimasis. Taip, jis šito ir nori. Jis turi tokį norą. Bet kur rasti mokytoją? Ankstesniais metais tikrai buvo kai kurie čigongo meistrai, perduodantys praktikos metodus. Bet visa tai, ko jie mokė, buvo skirta ligų gydymui ir organizmo stiprinimui. Niekas neperdavė aukšto lygmens praktikos metodo. Šito niekas nemokė.

Kalbant Gongo skolinimosi tema, aš noriu paliesti dar vieną klausimą: pas žmogų be jo Džu – Juanšenio (Džu – Išį)⁵, dar yra Fu – Juanšenis (Fu – Išį)⁶. Kai kurie turi vieną, du, tris, keturis Fu – Juanšenius, o gali būti ir penki. Fu – Juanšenio lytis gali nesutapti su žmogaus kūno lytimi. Fu – Juanšenis būna vyriškas, būna ir moteriškas. Gali būti įvairūs. Tikrovėje, Džu – Juanšenio lytis nebūtinai sutampa su nuosavo kūno lytimi. Mes pastebėjome, kad dabar daugelis vyrų turi moterišką Juanšeni, o daugelis moterų – vyrišką Juanšeni. Tai kaip tik sutampa su daosų sistemos požiūriu į Dangaus ženklus, prie kurių *in* ir *jan* susikeitė vietomis, kurie charakterizuojami *in* klestėjimu ir *jan* kritimu.

Žmogiškojo Fu – Juanšenio lygmuo dažnai yra aukštesnis už Džu – Juanšenio lygmenį. Visų pirma, kai kurių Fu – Juanšenis yra kilęs iš labai aukšto lygmens. Fu – Juanšenis nėra įsikūnijusi pikta dvasia. Jis kartu su tavimi gimė iš motinos įsčių, turi tą patį vardą, kaip ir tu, yra tavojo kūno sudėtine dalimi. Ką žmogus galvoja, ką jis daro, paprastai sprendžia Džu – Juanšenis. Fu – Juanšenis iš esmės kontroliuoja Džu – Juanšeni, kad pastarasis, pagal galimybes, nedarytų blogio. Kai Džu – Juanšenis užsispiria, Fu – Juanšenis nieko su juo padaryti negali. Fu – Juanšeniui eilinių žmonių visuomenė neturi įtakos. O Džu – Juanšenis lengvai pasiduoda šioje visuomenėje suklaidinamas.

Kai kurie Fu – Juanšeniai kilę iš labai aukštų lygmenų. Jie vos negavę Tikrojo Vaisiaus. Fu – Juanšenis nori tobulintis, bet jeigu Džu – Juanšenis nenori, tai nieko neišaina. Ir štai vieną kartą, čigongo pakilimo metu Džu – Juanšenis taip pat panoro mokytis čigongo ir tobulėti į aukštą lygmenį. Žinoma, šis noras buvo labai sąžiningas. Jame nebuvo jokio karjeros siekimo. Fu – Juanšenis labai apsidžiaugė: - aš norėjau tobulintis, bet neturiu lemiamo žodžio. Dabar tu užsimanei tobulintis. Tai kaip tik sutampa su mano noru. Bet kur rasti mokytoją? Fu – Juanšenis labai gabus. Jis paliko žmogaus kūną ir nuėjo ieškoti Nušvitusiojo, kurį pažinojo dar ankstesniame egzistavime. Kadangi Fu – Juanšenis priklauso aukštam lygmeniui, jis gali palikti kūną. O ten jis pasakys, kad nori tobulintis, kad nori Gongą pasiskolinti. Nušvitusis pamatė, kad šis žmogus neblogas. Jei nori tobulintis, žinoma, reikia padėti. Tokiu būdu, Fu – Juanšenis pasiskolino Gongą. Šis Gongas paprastai turi išsklaidytą energiją ir perduodamas kanalu. O kai kurie skolinasi ką nors jau paruoštame pavidale. Dažnai kartu su antgamtiniais sugebėjimais.

Tokiu būdu, šis žmogus gali gauti antgamtinius sugebėjimus. Jis taip pat, kaip aš ką tik pasakiau, miegodamas naktį patiria nepakeliamą karštį, o kai ryte prabunda, pas jį jau atsirado Gongas. Ką jis bepaliestų, jį krečia elektros srovė. Nuo dabar jis gali gydyti kitus. Jis žino, kad atsirado Gongas. Iš kur jis atsirado, jam nežinoma, bet bendrais bruožais žino, kad Gongas atėjo iš Visatos erdvės. Tik nežino kokių būdu. Fu – Juanšenis jam nepasakys, nes tobulinasi jis - Fu – Juanšenis. Žmogus žino tik tai, kad atėjo Gongas.

Kaip taisyklė, pasiskolinantys Gongą gali būti įvairaus amžiaus. Jaunimas sudaro jų daugumą. Todėl ankstesniais laikais atsirado dvidešimties, trisdešimties, keturiasdešimties metų žmonės, taip pat ir pagyvenę. Jaunimui save valdyti sunkiau. Paprastai toks jaunuolis, kol dar jokių įgūdžių eilinių žmonių visuomenėje neturi, elgiasi labai gerai, karjerai yra abejingas. Vos tik jis išsiskyrė iš masių, tai lengvai pasidavė karjerizmo vilionėms. Jam atrodo, kad prieš akis dar labai ilgas kelias. Jis nori pasistengti, pakovoti, pasiekti kažkokį eilinio žmogaus tikslą. Todėl, kai jis įgavo antgamtinius sugebėjimus ir pradėjo valdyti įgūdžius, tai savo sugebėjimus pradėjo naudoti eilinių žmonių visuomenėje kažkokiam asmeniniam tikslui pasiekti. Taip netinka, taip neleidžiama Gongą naudoti. Kuo jis dažniau naudojo Gongą, tuo mažiau Gongą liko - galų gale neliko nieko. Tokių žmonių krito dar daugiau. Mano manymu, iš jų dabar neliko nei vieno.

Abi aplinkybės, apie kurias aš ką tik kalbėjau, priklauso tiems atvejams, kai žmonės su santykinai geru Sinsingu įgyja Gongą. Šis Gongas gautas ne darbo su savimi dėka, o iš Nušvitusiųjų. Todėl Gongas savaime yra geras.

Piktosios dvasios apsidimas

Turbūt, daugelis iš mūsų besitobulinančiųjų rate girdėjote apie žmonių apsidimą lapės, šeško, demono, gyvatės ir t.t. netyra dvasia. Kas tai yra? Kai kurie kalba, kad Gongą praktikuojantys gali atsirasti ekstrasesių sugebėjimai. Iš tikrųjų jie neatsiranda, nes tikrovėje tokie sugebėjimai yra žmogaus instinktai. Visuomenei vystantis žmogus vis daugiau ir daugiau dėmesio skyrė mūsų materialaus pasaulio daiktams, vis labiau ir labiau rėmėsi šiuolaikiniais instrumentais. To pasekmėje įgimti žmogaus instinktai vis labiau regresavo. Galų gale šie instinktai išnyko visai.

Jei norite turėti antgamtinius sugebėjimus, reikia praeiti tobulėjimo kelią, grįžti į šaltinį ir į tiesą. Tai yra, juos gauti tobulėjimo būdu. O gyvūnas tokių sudėtingų minčių neturi. Jis susijęs su Visatos principais. Gyvūnas turi įgimtus instinktus. Kai kurie mano, kad gyvūnai gali tobulintis, kad lapė gali išvystyti daną, kad gyvatė ir kiti gyvūnai moka tobulintis. Ne, tobulintis jie nemoka. Pradžioje jie visai nesuprato, kas yra tobulėjimas. Jie turi tik įgimtus instinktus, kurie atitinkamose sąlygose, atitinkamoje aplinkoje, laikui bėgant, galbūt, ir parodė savo vaidmenį. Jie įgavo Gongą, ir pas juos gali atsirasti antgamtiniai sugebėjimai. Tokiu būdu jie įvaldė įgūdžius, kaip sakydavo anksčiau, įgavo

protinius sugebėjimus ir įgūdžius. Paprastų žmonių akyse gyvūnai yra labai stiprūs. Žmogus lengvai gali patekti jų valdžion. Aš sakau, kad iš tiesų jie nėra stiprūs, tikriems besitobulinantiems jie yra niekas. Nors jie ir užsiiminėjo tūkstantį metų, juos galima pritrėkšti mažuoju piršteliu.

Mes sakome, kad gyvūnai turi įgimtus instinktus, kad jie gali turėti įgūdžių. Bet mūsų Visatoje egzistuoja dar vienas principas: gyvūnams neleidžiama tobulintis. Senose knygose rašoma, kad juos kas kelis šimtus metų didžiojoje ar mažojoje kalpoje naikina. Per tam tikrą laiką pas gyvūnus gali atsirasti Gongas. Todėl juos reikia sunaikinti, nutrenkti žaibu ir taip toliau. Jiems tobulintis neleidžiama. Kadangi jie neturi žmogiškos prigimties, jiems negalima kaip žmogui tobulintis. Gyvūnas neturi žmogiškųjų ypatybių, ir jeigu jis pabaigs tobulinimąsi, tai būtinai taps demonu. Todėl jam neleidžiama baigti tobulinimosi, ir Dangus jį užmuš. Apie tai jis taip pat žino. Tačiau aš sakiau, kad žmonių visuomenė dabar išgyvena stiprų kritimą. Kai kurie daro visus įmanomus nusikaltimus. Ar žmonių visuomenė nėra pavojuje, kai jau prieita iki tokio lygmens?

Viskas, kas pasiekia savo ribą, neišvengiamai virsta savo priešingybe! Mes pastebėjome, kad priešistoriniame periode, kiekvieną kartą, kai žmonių visuomenė įvairiuose cikluose patirdavo sunaikinimą, ji būdavo moralės kritimo ir sugedimo būsenoje. Pastaruoju metu žmonijos egzistavimo erdvė ir daugelis kitų erdvių yra ypatingame pavojuje. Tas pats vyksta ir kitose šio lygmens erdvėse. Gyvūnas taip pat nori kuo greičiau pabėgti nuo pavojaus. Jis taip pat nori pakilti į aukštus lygmenis, manydamas, kad pakėlęs savąjį lygmenį gali išsigelbėti. Bet ar lengva tai padaryti? Jeigu nori tobulintis, turi gauti žmogaus kūną. Tai yra viena iš priežasčių, kodėl praktikuojantysis čigongą gali būti apsėstas netyraja dvasia.

Kai kurie galvoja, kodėl tu nesirūpina daugybė Didžiųjų Nušvitusių ir tiek aukšto lygio meistrų? Mūsų Visatoje egzistuoja dar vienas principas: jeigu tu kažko nori arba kažko prašai, niekas į tai nesikiš. Mes jus čia mokome teisingo kelio ir, beje, jums duodame išsamius *Fa* paaiškinimus, kad jūs patys galėtumėte suprasti reikalo esmę. Tai tavo reikalas - mokytis ar nesimokyti. Mokytojo tikslas yra nukreipti tave tobulinimosi keliu. O toliau viskas priklauso nuo tavo pastangų. Niekas tavęs neverčia tobulintis. Tobulintis ar ne, tai tavo asmeninis sprendimas. Kitaip tariant, koku keliu tu nueisi, ko nori, ko sieki, į visa tai niekas nesikiš. Mes tik galime tavyje žadinti gerumą.

Kai kurie, nors ir užsiima kažkokiu praktikos metodu, bet iš tikrųjų viską gauna į jo kūną įsiskverbusi netyra dvasia. Kodėl jie pritraukė šią netyrą dvasią? Kiek šalyje praktikuojančių čigongą, už kurių nugaros stovi netyra dvasia? Jeigu aš atskleisčiau šį skaičių, tai daugelis išsigąstų ir nustotų tobulintis. Koks tai įspūdingas skaičius! Kodėl atsirado tokia padėtis? Panašūs dalykai daro žalą eilinių žmonių visuomenei. Kodėl atsirado tokia pasibaisėtina situacija? Dėl to kalta pati žmonija. Dabar visuomenė genda. Visur demonai. Ypač daug netikrų čigongo meistrų apsėsti netyros dvasios. Gongos perdavimo metu jie žmonėms perduoda būtent tokius dalykus. Žmonijos istorijoje gyvūnams niekada neleidavo įsikelti į žmogaus kūną. Kai jis įsikeldavo, jį užmušdavo. Kiekvienas, tai pamatęs, neleidavo. Bet mūsų visuomenėje kai kurie to prašo, jo nori, jam lenkiasi. Gal būt, kai kas galvoja: aš tai jo neprašiau! Tu jo neprašei, bet tu geidi įvaldyti antgamtinius sugebėjimus. Kaip tau juos gali duoti Tikrojo Įstatymo mokantys Nušvitusieji? Noras yra žmonėms būdinga priklausomybė. Jį būtina pašalinti.

Tai kas gali juos duoti? Tik kitų erdvių demonai ir įvairūs gyvūnai. Argi tai nėra tas pats, kad tu jų prašai? Štai jie ir atėjo.

Ar daug yra tokių, kurie su teisingais ketinimais užsiima čigongu? Užsiimantis Gongo praktika, turi didelę reikšmę skirti *De*, turi daryti gera, gerai elgtis su kitais, visur ir visada būti sau reiklus. O kiek žmonių iš praktikuojančių parke ar namuose taip galvoja? Kai kurie užsiima neaiškiais metodais. Atlikdami kūno judesius ir svyruodami, jie sau panosėje murma: „O! Mano marti nepaklusni ir nepagarbi. Kokia bloga mano uošvė, kokio ji pikta!“ Kai kurie plepa visokius dalykus, pradėdant nuo darbo kontoroje iki valstybinių reikalų. Nėra tokių dalykų, kurių jis nepaliesytų. Kai, ką jis murma, neatitinka jo asmeninio supratimo, - jis pyksta. Pasakyk, - ar tai yra Gongo praktika? Kai kurie praktikuojasi „stulpo“ pozoje. Jų kojos dėl nuovargio dreba, bet galva nesiilsi: „Visos prekės dabar pabrango, kainos kyla. Mūsų organizacija jau nepajėgi mokėti algų. Kodėl aš nesugebu įgyti antgamtinių sugebėjimų? Jeigu įgyčiau, tai tapčiau čigongo meistru. Aš praturčiau. Aš gydyčiau ir tuo sau užsidirbčiau pinigų“. Pamatęs, kad kiti įgijo antgamtinius sugebėjimus, jis įsikarščiuoja dar labiau. Jis siekia tik antgamtinių sugebėjimų, siekia Dangaus regos atvėrimo, siekia galimybės gydyti. Pagalvokite, kaip visa tai toli nuo Visatos savybės „Džen Šan Žen“! Atvirkščiai, gaunasi pilna jos priešingybė. Griežtai kalbant, toks žmogus užsiima erezine praktika! Bet jis elgiasi nesąmoningai. Kuo daugiau jis taip galvoja, tuo jo mintys blogėja. Šis žmogus negavo *Fa*, jis nekreipia dėmesio į *De*, manydamas, kad kažkokių treniravimosi pratimų pagalba galima išvystyti Gongą, galima įgyti tai, ko jis siekia. Jis taip mano.

Būtent šiomis savo nuodėmingomis mintimis jis ir pritraukė prie savęs netyrą dvasią. Gyvūnas pamatė: „Šis žmogus nori praktikos pagalba praturtėti; kitas nori tapti žinomu, nori įgyti antgamtinius sugebėjimus. Čia tai bent, jo kūnas dar neblogas. Dalykas, kurį jis turi savyje, taip pat geras, bet mintys blogos. Jis atkakliai siekia gauti sugebėjimus! Jis, ko gero, turi mokytoją. Nors jis ir turi mokytoją, man nėra ko bijoti“. Netyra dvasia žino, kad teisingos mokyklos mokytojas jau pamatė, kad žmogus labai atkakliai siekia antgamtinių sugebėjimų. Bet kuo atkakliau jis siekia, tuo labiau mokytojas jam jų neduos, nes tai kaip tik ir yra priklausomybė, kurią reikia pašalinti. Kuo toks siekis įkyresnis, tuo labiau mokytojas jam antgamtinių sugebėjimų neduos. O jam tai suprasti sunku, dar labiau blogėja jo mintys. Galų gale mokytojas pastebėjo, kad šis žmogus prapuolė, ir su apgailestavimu atodūsiu jo atsisakė. Kai kas mokytojo neturi. Gal būt, juo pasirūpins koks nors mokytojas praeivis, nes visose erdvėse egzistuoja be galo daug Nušvitusiųjų. Vienas jų šį žmogų pamatė, jį stebėjo, sekė jį visą dieną, bet suvokęs, kad jis yra nepataisomas, nuėjo. Rytoj atėjo kitas, pasižiūrėjo į jį; pastebėjęs, kad nieko gero iš jo neišeis, taip pat nuėjo.

Gyvūnas žino: arba šis žmogus turi mokytoją, arba yra mokytojas praeivis, bet vis tiek mokytojas jam neduos, ko jis siekia. Kadangi gyvūnas negali matyti erdvių, kuriose yra Nušvitusieji, tai jis ir nebijo. Jis rado sau spragą. Mūsų Visatoje yra toks principas: jeigu kas nors pats kažko siekia, pats kažko nori, paprastai kitiems į jo reikalus kištis nevalia. Gyvūnas tokia spraga pasinaudojo: „Kadangi žmogus nori, tai aš jam duosiu. Klaidos nebus, jei aš jam padėsiu“. Jis ir padeda. Pradžioje jis nedrįsta įlįsti į žmogų. Pradžioje jis pabandymui žmogui davė šiek tiek Gongo. Taip vienažart netikėtai žmogus iš tikro išmaldavo Gongą ir sugebėjo išgydyti ligą. Įsitikinęs, kad

viskas tvarkoje, tarsi būtų atlikta muzikinio kūrinio preliudija, gyvūnas nutarė: „Jei žmogus mielai priima pagalbą, aš į jį įsikelsiu ir tada galėsiu duoti dar daugiau, iki soties. Tu nori turėti Dangaus regą? Šį kartą tau duosiu viską“. Taip jis ir įlenda į žmogaus kūną. Tuo metu, kai žmogus atkakliai meldė šių dalykų, pas jį atsiradė Dangaus rega. Jis jau gali išleisti Gongą ir įgavo kai kuriuos nedidelius antgamtinius sugebėjimus. Jis labai apsidžiaugė, manydamas, kad galų gale išprašė tai, ko siekė, kad visa tai įgyta praktikos metu. Faktiškai - jis nieko neišvystė. Jam atrodo, kad jis gali pamatyti žmogaus vidų, gali rasti ligos vietą. Iš tikrųjų, jo Dangaus rega visai neatsidarė. Tai gyvūnas valdo jo smegenis, perduoda žmogaus smegenims tai, ką mato savo akimis. O žmogus galvoja, kad pas jį atsiradė Dangaus rega. Tuo metu, kai jis Gongu išleidimui ištiesia rankas, iš už jo nugaros išlenda mažos gyvūno letenėlės. Vos tik žmogus pradeda leisti Gongą, pasirodo maža gyvatės galvutė. Ji iškiša savo liežuvėlį ir laižo ligos vietą. Vietą kur yra auglys. Panašių pavyzdžių yra per daug. Jie patys kalti, kad įsileido netyrą dvasią.

Žmogus siekė praturtėti, norėjo šlovės. Atrodo, gerai - dabar jis įgijo antgamtinius sugebėjimus, išmoko gydyti ligas, dar mato Dangaus regą. Jis ir džiaugiasi. Pamatęs tai, gyvūnas pagalvoja: „Nori praturtėti? Gerai, aš tau padėsiu“. Valdyti eilinio žmogaus smegenis, nėra nieko lengviau. Gyvūnas gali kontroliuoti daugelį žmonių, kad jie pas jį ateitų gydytis, kad ateitų dar daugiau. Čia tai bent! Jis ligonius priima šioje pusėje, o esantis kitoje pusėje gyvūnas siunčia korespondentus reklamuoti jį spaudoje. Jis skatina eilinius žmones tai daryti. Jeigu pacientas davė per mažai pinigų, taip netinka. Jis sukelia jam galvos skausmą. Ligonis priverstas mokėti dar daugiau. Ir štai šis žmogus pasiekė šlovę ir naudą. Jis tapo turtingu. Yra žinomas, taip pat tapo čigongo meistru. Paprastai tokie žmonės nekreipia dėmesio į Sinsingą. Jie drįsta šnekėti bet ką: „Dangus, tariamai, numeris vienas, o jis - numeris du“. Jis gali net išdrįsti pasakyti, kad jis yra nusileidusi iš dangaus deivė Sivangmu⁷ ar dangaus karalius Juhuangas. Jis netgi drįsta apsimesti Buda. Kadangi jis iš tikrųjų nepaėjęs Sinsingo tobulinimo, tai, užsiimdamas praktika, siekia įgyti antgamtinius sugebėjimus. Galų gale jis pritraukia netyrą gyvūno dvasią.

Kai kurie, galbūt, galvoja: „Čia nėra nieko blogo. Man tas pats, svarbu uždirbti pinigų ir praturtėti, tapti žinomu“. Daugelis taip galvoja. Pasakysiu jums: iš tikro netyra dvasia turi savo tikslą. Dykai ji tau nieko neduos. Šioje Visatoje egzistuoja toks principas: neprarasi, negausi. Ką gaus netyroji dvasia? Argi aš tau apie tai ką tik nekalbėjau? Ji siekia iš tavo kūno gauti gyvybinę esmę, nori tobulinimosi būdu įgyti žmogišką išorę. Tokiu būdu netyra dvasia pasiima iš žmogaus kūno jo gyvybinę esmę. Žmogaus kūne yra tik viena gyvybinė esmė, kuria jis gali pasikliauti tobulėdamas. Jeigu tu netyrai dvasiai duosi valią, - tai daugiau ir negalvok apie tobulinimąsi. Kaip tu galėsi toliau tobulintis? Tu iš viso negali tobulintis, jeigu pas tave nieko nebeliko. Kas nors, galbūt, pasakys: „Aš ir neketinu tobulintis. Aš noriu tik praturtėti. Būtų pinigai, visa kita – nesvarbu!“ Tu nori praturtėti, tai aš tau paaiškinsiu esmę, ir tu, galbūt, persigalvosi. Kodėl? Jeigu netyra dvasia tave paliks anksti, tai tu visame kūne pajusi pilną bejėgiškumą. Tokioje būklėje ir liksi iki gyvenimo galo, nes ji atėmė iš tavęs pernelyg daug gyvybinės esmės. Jei ji tave paliks vėliau, tai tapsi žmogumi daržove ir gulėsi

lovoje, taip ngyvendamas visus likusius savo gyvenimo metus. Tu turi pinigų, bet ar gali tu juos leisti? Pas tave yra šlovė, bet ar tu gali ja mėgautis? Argi tai nebaisu?

Tokie atvejai ypač dažnai atsitinka šiuolaikinių čigongų praktikuojančiųjų tarpe. Netyra dvasia ne tik įsikelia į žmogaus kūną, bet ir nužudo jo Juanšenį. Ji patenka į žmogaus „Nivan rūmus“⁸ ir ten pritūpusi sėdi. Iš išvaizdos ji panaši į žmogų, bet ji ne žmogus. Štai dabar ir tai atsirado, kadangi pasikeitė žmonijos moralės normos. Jeigu žmogus daro nusikaltimus, ir tu jam pasakysi, kad jis nusikalsta, tai jis ir nepatikės. Jis mano, kad uždirbti pinigus, siekti pinigų ir turto atitinka Dangaus ir Žemės įstatymus, kad tai teisinga. Todėl jis kitiems kenkia, pažeidžia kitų interesus, dėl pinigų neatsisako bet kokių nusikaltimų. Jis viskam pasiryžęs. Neprarasi – negausi. Kaip netyra dvasia gali tau ką nors duoti? Ji nori kai ką iš tavojo kūno paimti. Žinoma, kaip mes jau kalbėjome, žmogus dėl savo klaidingo supratimo ir neteisios širdies užsitraukė sau šią bėdą.

Mes pamokslaujame *Falun Dafa*. Jei tu, tobulėdamas mūsų mokykloje, gerai kontroliuoji savąjį Sinsingą, tai sakoma, „viena tiesa nugalės visą blogį“ - tu neturėsi jokių problemų. O jeigu tu negali laikyti rankose savojo Sinsingo ir sieki tai vieno, tai kito, tai neišvengiamai susikursi problemų. Kai kurie niekaip negali palikti to, kuo jie užsiiminėjo anksčiau. Mes sakome, kad praktika turi vykti viena kryptimi, ir tikrame tobulinimesi reikia laikytis tik vienos mokyklos. Nežiūrint į tai, kad kai kurie čigongo meistrai parašė kažkokias knygas, aš tau pasakysiu, kad jų knygos yra visko, sakykime: gyvatė, lapė, šeškas, tokie patys, kaip ir tie, kuriuos sukūrė šie čigongo meistrai. Kai skaitai tokias knygas, šie gyvūnai iššoka iš žodžių. Aš sakiau, kad čigongo pseudo meistrų kiekis žymiai viršija tikrųjų meistrų skaičių. Tu jų atskirti negali, todėl kiekvienas turi būti sau reiklus. Aš nereikalauju, kad tu būtinai tobulintumeisi pagal *Falun Dafa*. Tu gali tobulintis bet kurioje mokykloje. Bet praeityje apie tai buvo posakis: „Tegul aš ir per tūkstantį metų negausiu tikrojo Įstatymo, bet nei vienos dienos nepraktikuosiu laukinės lapės erezijos“. Todėl būtina save laikyti rankose, rimtai tobulintis pagal tikrąjį Įstatymą, prie jo nieko nepridedant, net ir minčių. Pas kai kuriuos Falunas jau deformavosi. Kodėl? Jie sako, kad neužsiiminėjo jokių kitų čigongų. Bet kai jie pradeda čigongo užsiėmimus, jų mintyse atsiranda ankstesnis turinys. Argi tai nėra čigongo sumaišymas? Štai ir viskas, ką mes norėjome pasakyti apie apsėdimą netyra dvasia.

„Kosminė kalba“

Kas yra „kosminė kalba“? Tai reiškinys, kai kažkokie žmonės staiga pradeda murmėti kažkokia nesuprantama kalba. Jie net patys nežino, apie ką kalba. Kas turi telepatinių sugebėjimų, tas gali bendrais bruožais šią „kalbą“ suprasti, bet tiksliai taip pat nesupranta. Dar daugiau - kiti moka kalbėti keletu tokių „kalbų“. Kai kurie giria tokį neįprastą sugebėjimą, laiko tai įgūdžiu, antgamtiniu sugebėjimu. Tai nėra antgamtiniai sugebėjimai, nėra besitobulinančiojo įgūdžiai. Tai taip pat neatspindi tavojo lygmens.

Kas tai yra? Pasirodo, tavo mąstymas tapo valdomas kažkokios, iš kitos erdvės atvykusios dvasios, o tau dar nuo to malonu. Tu džiaugiesi ją priimdamas. Tu apsidžiaugei. Bet kuo daugiau tu džiaugiesi, tuo ji tave labiau valdo. Būdamas tikru besitobulinančiuoju, kaip tu gali atsiduoti jos valdymui? Be to, ji atvyko iš labai žemo lygmens. Todėl mes, tikri besitobulinantieji, neturime turėti šių rūpesčių.

Žmogus yra pati brangiausia būtybė, dvasingiausia visų būtybių tarpe. Kaip tu gali atsiduoti tokios dvasios valdymui? Tu netgi atmeti savąjį kūną. Kaip tai apgailėtina! Kai kurios šių dvasių įsikėlė į žmogaus kūną, o kitos ne. Jos nuo žmogaus laikosi atitinkamame nuotolyje. Bet dvasia tave valdo, laiko tave savo rankose. Jeigu tu nori kalbėti, tai ji tau leidžia kalbėti, tarškėti. Tokį dalyką dar galima perduoti kitiems. Anas, sakykime, panorės mokytis ir, įgavęs drąsos, atvers burną, ištars tokius pat žodžius. Iš tikrųjų, šios dvasios pasirodo šeimomis. Jeigu tu nori kalbėti, viena iš jų įsikels į tavo kūną, ir tu prabilsi.

Kodėl taip atsitinka? Nes, kaip aš jau minėjau, ši dvasia nori pakelti savo lygmenį. Bet toje pusėje nėra nuo ko kentėti ir, vadinasi, neįmanoma tobulėti ir pakilti. Ji sugalvojo išeitį iš padėties ir nutarė padėti žmogui daryti gerus darbus. Ji nežino, kaip jai reikia elgtis. Bet ji žino, kad jos išleidžiama energija tam tikru mastu ligoniui duoda raminantį efektą, laikinai ligoniui sumažina skausmą, nors išgydyti jo negali. Todėl ji žino, kad išspinduliuojant energiją per žmogaus burną galima tokį efektą pasiekti. Štai toks reikalas. Kai kas šį reiškinį vadina „dangaus kalba“, o kiti – „Budos kalba“. Tai Budos šmeižtas. Mano nuomone, tai visiška nesąmonė!

Kaip žinoma, Buda kalba retai. Jeigu jis pradėtų mūsų erdvėje kalbėti, tai įvyktų žemės drebėjimas! Kiltų baisus triukšmas. Kažkas, galbūt, pasakys: „Aš savo Dangaus rega regėjau, kaip Buda su manimi kalbėjo“. Jis su tavimi nesikalbėjo. Tas pats vyksta tada, kai kažkas mato mano Įstatymo Kūną. Jis su tavimi nesikalba. Jis spinduliuoja mintį stereogarsu. Tu jį išgirdai, ir tau pasirodė, kad jis kalba. Paprastai Buda gali kalbėti savojoje erdvėje. Jei jo balsas atsklistų čionai, tu neišgirstum, apie ką jis kalba, nes erdvėlaikiai dviejose erdvėse skiriasi. Mūsų erdvėje vienas šičenis lygus dviem valandoms, o toje didelėje erdvėje vienas mūsų šičenis lygus jų vieneriems metams. Pas mus laikas eina lėčiau, negu pas juos.

Praeityje buvo posakis: „Viena diena Danguje lygi tūkstančiui metų Žemėje“. Čia turimas omenyje tas atskiras pasaulis, kuriame nėra erdvės ir laiko koncepcijos, kuriame gyvena Didieji Nušvitę. Tai tokios vietos, kaip Sukhavatis, Glazūrinis Pasaulis, Faluno Pasaulis, Lotoso Pasaulis ir kiti. Atvirkščiai, didelėje erdvėje laikas eina greičiau. Kai kurie įgijo sugebėjimą „Dangaus ausys“. Atsidarė ausys - jie gali girdėti. Jei tu galėsi priimti ir išgirsti jų kalbą, girdėsi blogai. Ką tu begirdėtum, viskas primena paukščių čiulbėjimą, panašiai kaip dideliu greičiu paleidus grotuvą. Jų suprasti visiškai neįmanoma. Žinoma, kai kurie gali girdėti muziką, taip pat gali išgirsti ir pokalbį, bet su sąlyga, kad jie turi tam tikrą antgamtinį sugebėjimą ir gali pašalinti laiko skirtumą. Tik tada jie gali išgirsti į jų ausis ateinančius garsus. Štai tokia tikra šio dalyko esmė. Kiti sako, kad tai Budos kalba. Visai ne.

Kai susitinka du Nušvitę, tai užtenka vienos šypsenos, kad jie vienas kitą suprastų. Jie naudojami telepatija, kuri leidžia stereogarsui atsispindėti priimančiojo ausyse. Kai jie

vienas kitam šypsosi, tai reiškia, kad jie jau pasikeitė nuomonėmis. Naudojamas ne tik toks būdas. Kai kada panaudoja kitą būdą. Visiems žinoma, kad Tibeto lamos tantrizme ypatingą dėmesį priskiria mudrai⁹. Jeigu lamos paklausi, kas yra mudra, tai jis atsakys, kad tai aukščiausia joga. O kas tai konkrečiai? Jis irgi nežino. O iš tikrųjų, tai Didžiųjų Nušvitusiųjų kalba. Kai žmonių daug, jis atlieka didelę mudrą, labai gražią. Didelės mudros įvairios. Kai žmonių mažai, jis daro mažąją mudrą, taip pat labai gražią; įvairios mažosios mudros labai sudėtingos, labai turiningos, nes tai yra kalba. Visa tai praeityje buvo laikoma Dangaus paslaptimi. Mes tai atskleidėme. Tibete naudoja tik keletą Gongo praktikai skirtų gestų. Šie gestai buvo surinkti ir sistematizuoti. Tai yra tik paprasta Gongo praktikos kalba, tik kai kurios Gongo praktikos formos. Tikrosios mudros pakankamai sudėtingos.

Ką mokytojas duoda savo mokiniams?

Pamatę mane, kai kurie ima už rankos, spaudžia ir nenori jos paleisti. Kiti tai pamatę, daro tą patį. Aš žinau, ką jie galvoja. Vieni iš džiaugsmo nori pasisveikinti su Mokytoju, spaudžia ranką. Kiti per tai nori gauti informaciją. Todėl nenori mano rankos paleisti. Mes visiems sakome, kad tikrasis tobulėjimas yra tavo asmeninis reikalas. Mes čia neužsiimame ligų gydymu ir organizmo stiprinimu. Mes tau neduosime jokios informacijos ir tavęs negydysime. Mes tuo neužsiimame. Aš pats pašalinsiu tavo ligą. O užsiėmimų vietose tu užsiimsi mano Įstatymo Kūnas, kuris pasirūpins ir tais, kurie skaito mano knygą ir tobulinasi savarankiškai. Tu manai, kad pas tave paaugs Gongas, jei tu tik paliesi mano ranką? Ar tai nejuokinga?

Gongas priklauso nuo tavojo Sinsingo tobulinimo. Jei tu neužiimi praktiniu tobulinimusi, tai Gongas neauga, nes egzistuoja Sinsingo normos. Kai pas tave Gongas paaugs, tai esantys aukštame lygmenyje pamatys, kad tu pašalinai priklausomybes, tą medžiagą. Tada virš tavo galvos išaugs matuoklė. Be to, tokia matuoklė egzistuoja Gongo stulpo formoje. Koks matuoklės lygmuo, toks ir Gongo stulpo aukštis. Jis reiškia Gongą, kurį tu įgijai tobulinimosi kelyje, ir taip pat atspindi tavojo Sinsingo lygmenį. Niekas tau negali pridėti Gongo, net trupučio. Jis vis tiek nukris. Aš tau tuoj pat galiu padėti pasiekti „Trijų gėlelių atsiradimo viršugalvyje“ lygmenį. Bet kai tu iš čia išėsi į gatvę, Gongas iškart nukris.

Šis Gongas nėra tavo, kadangi tu jo neįgijai tobulinimosi būdu. Jis negali ten likti, nes tavo Sinsingas nepasiekė tokio aukščio. Kas tau beduotų Gongą, jis vis tiek nukris. Gongas įgijamas tik tobulinimosi būdu, tobulinant savąją širdį. Tiktai tada, kai tu tikrai vystysi savąjį Gongą, nenutrūkstamai kelsi savo lygmenį, susiliedamas su Visatos principais, tu galėsi pakilti aukšty. Kai kurie prašo mano autografo, bet pasirašyti aš nenoriu. Kai kurie kalba, esą, Mokytojas paliko jiems savo parašą; jie nori pasigirti, nori, kad Mokytojas savo informacija juos apgintų. Argi tai nėra priklausomybė? Tobulinimasis

turi priklausyti tik nuo tavęs paties. Kam tau tokia informacija? Ar verta kreipti dėmesį į tokį dalyką aukštame tobulinimosi lygmenyje? Ko ji verta? Tai priklauso tik ligų gydymo ir organizmo stiprinimo kategorijai.

Kiekviena tavo išvystyto Gongo dalelė mikroskopiniame lygmenyje turi tavo tikslų atvaizdą. Išėjęs už Pasaulietinio Įstatymo ribų, tu pradėsi tobulinti Budos kūną. Tada visos mikroskopinės Gongo dalelės turės Budos kūno atvaizdą. Jos labai gražios, sėdi ant lotosų. Netyros gyvūnų dvasios Gongas mikroskopiniame pavidale susideda iš mažų lapiukų, gyvatėlių ir kitų. Yra dar tokia informacija: pamaišei arbatą - gerk į sveikatą - mano, kad tai irgi Gongas. Eiliniai žmonės nori tik laikinai atsikratyti kančių, atidėti ligas ateičiai arba sustabdyti jų vystymąsi. Kaip bebūtų, eilinis žmogus lieka eiliniu žmogumi. Kaip jis beardytų savo sveikatą, mes nesikišime. Mes esame besitobulinantieji, todėl aš jums visa tai pasakiau. Ateityje jums negalima tuo užsiimti. Daugiau nereikalaukite informacijos - nieko panašaus. Jokiu būdu jos nesiekite. Kažkoks čigongo meistras pasakė: „Aš jums siūsiu informaciją. Jūs ją galite priimti bet kurioje šalies vietoje“. Ką priimti? Pasakysiu tau, kad visa tai neturės jokio reikšmingo vaidmens. Tarkime, kažkokia nauda bus, bet tai ne daugiau, kaip ligų šalinimas ir organizmo stiprinimas. O mes, praktikuojantieji, patys išvystome Gongą. Kitų išleidžiamas informacinis Gongas negali pakelti į naują lygmenį, gali tik pašalinti eilinių žmonių ligą. Siela būtinai turi būti teisinga. Tobulėjime tavęs pakeisti niekas negali. Tu pats turi rimtai tobulintis. Tik tada tu galėsi savąjį lygmenį pakelti.

Ką aš jums duodu? Visiems žinoma, kad daugelis jūsų čigongu neužsiiminėjo ir kenčia nuo ligų. Taip pat yra ir tokių, kurie čigongu užsiiminėjo daug metų, bet vis dar klaidžioja *či* stadijoje ir Gongo neturi. Žinoma, kai kurie gydo kitus. Tu nežinai, kaip tas daroma? Aiškindamas klausimą apie netyros dvasios apsidimą, aš visiškai pašalinau blogas dvasias, įsikūnijusias į kūnus tu, kurie gali rimtai tobulintis pagal *Dafa*. Pilnai nuėmiau visą blogą: kas tai bebūtų, viduje ar jų kūnų išorėje. Tiems, kurie skaitydami šį *Dafa*, rimtai tobulinasi savarankiškai, aš taip pat išvalysiu kūną ir, be to, patalpą, kurioje jie gyvena. Išmesk greičiau nominalias lapių ir šeškų lenteles, kuriems tu anksčiau lenkeisi. Jie daugiau neegzistuoja. Aš juos visus pašalinau. Kadangi tu nori tobulintis, mes tau galime atidaryti „pačias patogiausias duris“. Tai tau padarysime. Bet mes tai darome tik tikriems besitobulinantiems. Žinoma, kai kurie nenori tobulintis. Jie iki šiol nesupranta, apie ką aš kalbu. Mes neturime laiko tokiems. Mes rūpinamės tik tikrais besitobulinančiaisiais.

Yra dar tokie žmonės, kuriems anksčiau kiti sakė, kad jie apsėsti netyraja dvasia - jie patys tai jautė. Bet dabar nuo jo viskas nuimta, o sunkumas sieloje pas jį išliko. Jam atrodo, kad ta būsena vis dar egzistuoja. Jis mano, kad yra vis dar apsėstas. Tai jau galima laikyti savo rūšies dvasine priklausomybe, įtarumu. Laikui bėgant jis vėl gali pritraukti netyrą dvasią. Tu pats turi palikti šią širdį. Apsėdimas jau aplamai nėra. Kai kuriems žmonėms ankstesniuose kursuose tai jau padarėme. Aš jau dariau šiuos dalykus, nuėmiau visas netyras dvasias, įsikūnijusias kūne.

Dao sistemoje, kai Gongo praktika vyksta žemame lygmenyje, turi būti įdėtas kažkoks pagrindas, būtina suformuoti „Dangaus ratą“, dano lauką ir dar keletą kitų sričių

dalykų. Mes čia į tavo įdėsime Faluną, čia mechanizmą ir kitus tobulėjimo mechanizmus. Jų yra ne mažiau dešimties tūkstančių. Visa tai būtina tau duoti, tarsi, tavyje pasėtume sėklas. Tik vėliau, kai aš pašalinsiu tavo ligas, padarysiu viską, kas reikalinga, įdėsiu į tavo viską, kas būtina įdėti. Tik tada tu galėsi tikrai tobulintis mūsų mokykloje. Jeigu aš tau nieko neduočiau, viskas apsiribotų tik ligų gydymu ir organizmo stiprinimu. Atvirai pasakius, jeigu nekreipiamas dėmesys į Sinsingo pakėlimą, tai geriau užsiimti gimnastika.

Mes turime būti atsakingi prieš rimtai pasišventusius tobulintis. Tie, kurie tobulinasi savarankiškai, taip pat galės viską gauti. Bet jie turi gerai tobulintis. Visa tai mes duosime tikriems besitobulinantiems. Aš sakiau, kad tavo būtina laikyti tikru mano pasekėju. Be to, aukšto lygmens įstatymo reikia mokytis išsamiai, reikia žinoti, kaip tobulintis. Penkių praktikos pratimų kompleksų metodą aš iškart perduodu. Tu jį pilnai išmoksi. Ateityje tu galėsi pasiekti pakankamai aukštą lygmenį, tokį aukštą, kokio net nesitiki, ir be problemų pasieksi Tikrąjį Vaisių. Aš skelbiu šį įstatymą, suderindamas įvairius lygmenis. Jeigu tu toliau tobulinsies, tai pastebėsi, kad šis įstatymas yra ir bus tavo tobulinimosi kelrodžiu, kokiame lygmenyje tu bebūtum.

Tu pasišventei tobulintis, ir nuo dabar tavo gyvenimo kelias pasikeitė. Mano įstatymo Kūnas pertvarkys tavo likimą. Kaip pertvarkys? Kiek metų dar tęsis kai kurių žmonių gyvenimas? Apie tai jie patys nežino. Praėjus metams arba pusmečiui, galbūt, sunkiai susirgs, ir liga gali tęstis keletą metų. Pas kitus, galbūt, bus smegenų trombozė ar kitos ligos, kurios prikaustys juos prie patalo. Kaip tu per likusius gyvenimo metus tobulinsies tokioje būsenoje? Mes išvalysime tavo kūną ir tavo nuo viso šito išlaisvinsime. Bet mes norėtume jus įspėti, kad tai padarysime tik tikrai besitobulinantiems. Negalima savavališkai to daryti eiliniams žmonėms, kitaip tai bus blogų darbų darymas. Eilinių žmonių gimimas, senėjimas, ligos ir mirtis – viskas yra iš anksto nulemta. Negalima to ardyti savo noru.

Mes praktikuojančiuosius vertiname kaip pačius brangiausius žmones. Todėl tik jiems tai galime padaryti. Kaip padaryti? Jeigu mokytojo *Vei De*¹⁰ labai aukštas, jo labai aukšta Gongu jėga, tai jis gali tave pilnai išlaisvinti nuo karmos. Jeigu mokytojo aukštas Gongas, tai jis tave gali išvalyti nuo daugelio karmų. Mokytojas su žemu Gongu gali išvalyti tik nuo kai kurių karmų. Pateiksime pavyzdį. Mes apjungsime visokių rūšių karmas tavo tolesniame gyvenimo kelyje. Pusę jų nuimsime. Likusi kita pusė - vis dar aukštesnė už kalnus. Tu neturi jėgų jai įveikti. Ką daryti? Gal būt, ateityje, kai tu įgysi *Dao*, daugelis žmonių iš to gaus naudą. Tokiu būdu, mainais jie užgesins dalį tavo karmų. Žinoma, jiems tai bus nežymus kiekis. Pas tave yra dar daug išvystytų gyvų esybių, be to, pas tave be Džu – Juanšenio ir Fu – Juanšenio, yra dar daugelis „tu“. Kiekvienas iš kurių taip pat pasiims sau atitinkamą karmos kiekį. Kai ateis rūšių išbandymų metas - mažai kas beliks iš ankstesnės karmos. Nors jau mažai liko, bet tokia karma vis dar pakankamai didelė. Tu vis tiek jos neįveiksi. Ir ką daryti? Tokiu atveju: ją reikia padalinti į labai daug dalių, išdėstyti įvairiuose tavo tobulinimosi lygmenyse, ją panaudojant tavo Sinsingo pakėlimo tikslui, tavo karmos transformavimui, tavo Gongu išvystymui.

Be to, jeigu žmogus nori tobulintis, tai jam šis dalykas nėra toks lengvas. Aš sakiau, kad tai labai rimtas dalykas. Be to, viršijantis eilinių žmonių reikalus, sunkesnis, negu bet kurie eilinių žmonių darbai. Argi jis nėra antgamtinis? Todėl mūsų reikalavimai tau bus labai aukšti. Gerokai didesni, negu taikomi paprastiems žmonėms. Pas mus, pas žmones, yra Juanšenis, kuris yra nemirtingas. Jeigu Juanšenis nemirtingas, pagalvok, ar tavo Juanšenis savo ankstesniuose gyvenimuose nepadarė kokių nors nusikaltimų? Pilnai įmanoma. Gal būt, užmušė kažkokią gyvą būtybę, liko kažkam skolingas, kažką įžeidė, kažkam padarė žalą. Visa tai gali būti. Jeigu taip, tai tu čia tobuliniesi, o tavo nuskriaustieji ten viską aiškiai mato. Jei tu nori tik išsigydyti ligas ir sustiprinti organizmą, jiems tai nėra svarbu. Jie žino, kad tavo atsiskaitymas tik atidedamas vélesniam laikui. Jeigu tu dabar neatsiskaitysi už atliktą blogį, tai turėsi tai padaryti ateityje. Be to, išpirka bus dar didesnė. Todėl, jei tu dabar neatsiskaitysi, tai jiems nesvarbu.

Kai tu pareiški, kad esi pasiruošęs pasišvęsti tobulinimuisi, jie tylėti daugiau jau nebegali. Tu nori tobulintis - tu nori išeiti. Kai pas tave išaugs Gongas, jiems tavęs jau nepasiekti. Jie jau tavęs nepasieks. Su tuo jie susitaikyti negali ir pradeda visaip tau trukdyti, neduoda tau tobulintis. Todėl jie naudoja visokius trukdymo būdus, netgi gali iš tikro tave užmušti. Žinoma, negali būti, kad kažkas tau nukirs galvą, kai tu sėdėsi meditacijos pozoje. Tai neįmanoma, nes tai turi atitikti eilinių žmonių visuomenės būseną. Galbūt, išėjęs iš namų, tu pakliūsi po mašina, iškrisi pro langą, ar atsiras kažkoks kitas pavojus. Visko būna. Tai pakankamai pavojinga. Tikrasis tobulinimasis nėra toks lengvas dalykas, kaip tu įsivaizduoji. Tu ketini tobulintis, bet ar sugebėsi pakilti į viršų? Kai tu nuspręsi rimtai tobulintis, tai iškart gyvenimas taps pavojingu, iškart susidursi su šia problema. Dauguma čigongo meistrų nedrįsta perduoti Gongo ir žmones vesti į aukštą lygmenį. Kodėl? Todėl, kad nesusitvarkys su tokiais reikalais. Jie tavęs apginti negali.

Praeityje daugelis tų, kurie užsiiminėjo *Dao*, mokė tik vieną mokinį, kurį kažkaip galėdavo apginti. O dideliais mastais paprastai tas nedaroma. Bet aš jums galiu pasakyti, kad susitvarkysiu su tuo, nes pas mane be galo daug įstatymo Kūnų, turinčių mano didžiulę stebuklingą įstatymo galią. Mano įstatymo Kūnai gali pademonstruoti labai didelį stebuklingumą, labai stiprią įstatymo jėgą. Be to, šis reikalas, kurį mes darome šiandien, nėra toks paprastas, kaip atrodo paviršiuje. Aš ne šiandien pradėjau tai daryti. Aš galiu jums pasakyti, kad šį dalyką stebi daug Nušvitusiųjų. Mes perduodame tikrąjį *Fa* paskutinį kartą paskutiniame dharmos nuopuolio ir kritimo periode. Neleidžiama, kad šiame reikale, kurį mes darome, atsirastų nukrypimų. Jeigu tu tikrai tobuliniesi teisingame kelyje, niekas nedrįs neapdairiai tavęs paliesti. Be to, tave saugo mano įstatymo Kūnas, ir tau joks pavojus negresia.

Įsiskolinimą vis dėlto reikia padengti. Todėl tobulinimosi kelyje tu, galbūt, patirsi kažkokius pavojus. Bet tokių pavojų metu tu jau nebijosi. Neleidžiama, kad tu iš tikro patirtum pavojus. Aš galiu pateikti keletą pavyzdžių. Vieną kartą, kai aš skaičiau paskaitas Pekine, viena mūsų mokinė dviračiu važiavo per gatvę. Staigiame posūkyje į ją atsitrenkė prabangus automobilis. Jai buvo virš penkiasdešimt metų. Automobilis įsirėžė su tokia jėga, kad buvo girdėti, kaip moters galva stuktelėjo į mašiną, bet nuo dviračio ji nenukrito. Moteris net skausmo nepajuto. Ji ne tik nepajuto skausmo, bet nebuvo nei kraujo, nei gumbo. O vairuotojas stipriai išsigando, iššoko iš mašinos ir

skubiai puolė prie jos, klausdamas: „Ar viskas tvarkoje, ar nereikia nuvežti į ligoninę“. Moteris atsakė, kad nieko tokio, viskas tvarkoje. Žinoma, šios mokinės Sinsingas labai aukštas. Ji nepanoro kitam suteikti rūpesčių. Pasakė, kad viskas tvarkoje, o nuo smūgio ant automobilio liko didelis įlenkimas.

Tai priklauso tiems atvejams, kai norima paimti tavąją gyvybę, bet pavojaus nėra. Praėjusį kartą, kai aš skaičiau paskaitą Džilinio universitete, vienas iš mano mokinių, išsivedęs dviratį pro centrinius universiteto vartus, priėjo gatvės vidurį ir netikėtai atsidūrė tarp dviejų lengvųjų automobilių. Tuoj tuoj ant jo užvažiuos, bet jis nei kiek neišsigando. Paprastai tokios aplinkybės mūsų negąsdina. Tą akimirką automobiliai sustojo, ir pavojus praėjo.

Pekine buvo dar toks atvejis. Žiemą greitai temsta. Žmonės taip pat anksti eina miegoti. Gatvėje nebuvo nė dvasios. Buvo labai tylu. Mūsų mokyns dviračiu važiavo namo. Priekyje važiavo džipas. Staiga džipas sustojo. Žmogus šito nepamatė ir palenkęs galvą važiavo pirmyn. Džipas staiga pradėjo važiuoti atgal, be to, labai greitai. Tokia dviejų jėgų priešpriešinė kryptis – tai irgi atėjo atimti gyvybės. Akimirką iki avarijos kažkokia jėga atstūmė dviratį daugiau kaip pusmetriu atgal. O džipas, palietęs dviračio ratą, iškart sustojo. Galbūt, vairuotojas pastebėjo, kad už automobilio žmogus. Šis mokyns taip pat neišsigando. Kai tokie atvejai įvyksta, paprastai baimės nebūna. Bet baimė gali ateiti vėliau. Kokia mintis pirmiausiai atsirado mokinio galvoje? „Ak! Kas gi patraukė mane atgal? Reikia jam padėkoti“. Apsisuko tarti padėkos žodžių, bet gatvė buvo tuščia. Buvo tylu. Ir tada staiga jam atėjo į galvą: „Mane apsaugojo Mokytojas!“.

Buvo dar atvejis Čongčingo mieste. Prie vieno mokinio namo buvo statomas pastatas. Dabar visur stato tokius aukštus namus. Šio pastato statybiniai pastoliai buvo iš geležinių, dviejų cunių¹¹ skersmens ir keturių metrų ilgio vamzdžių. Kartą, kai mokyns buvo netoli namo, netikėtai vienas geležinis vamzdis nutrūko nuo pastolių, pradėjo kristi žemyn ir krisdamas galėjo jam pataikyti į galvą. Praeiviai apmirė iš baimės. Mokyns paklausė: „Kas man pokštelėjo?“ Jis pagalvojo, kad kažkas jam pokštelėjo per galvą. Klausdamas mokyns atsisuko, ir tik dabar virš galvos pamatė didelį besisukantį Faluną. Geležinis vamzdis praėjo šalia jo galvos ir visu sunkumu įsirėžė į žemę, likdamas ten styroti. Jeigu vamzdis iš tikrųjų pataikytų į žmogų, tai jūs pagalvokite, - jis toks sunkus, pravertų jo kūną kiaurai, kaip iešmas „cukruotą moliūgą“. Štai koks buvo pavojus!

Tokių pavyzdžių labai daug. Jų visų nesuskaičiuoti. Bet niekas nuo realios grėsmės nenukentėjo. Vargu, ar visi susidurs su tokiais atvejais. Jie įvyksta kai kuriems iš mūsų. Bet įvyks ar neįvyks toks atvejis tavo gyvenime – garantuoju tau saugumą. Tai aš galiu garantuoti. Bet kai kurie mokiniai elgiasi ne pagal Sinsingo reikalavimus. Jie tik daro pratimus, net Sinsingo netobulina, todėl jų negalima laikyti praktikuojančiais Gongą. Kalbant apie tai, ką jums duoda Mokytojas, aš jums duodu būtent šiuos dalykus. Mano Įstatymo Kūnas jus gins iki tol, kai tu pats pajėgsi apsiginti. Tuo metu tu jau išėsi iš tobulėjimo pagal Pasaulietinį Įstatymą stadijos ir įgausi *Dao*. Bet tu turi save laikyti tikru besitobulinančiuoju, ir tik tada galėsi tai pasiekti. Kažkoks žmogus su mano knyga rankoje, eidamas gatve, garsiai šaukė: „Mane gina Mokytojas Li, aš nebijau papulti po mašina“. Tai *Dafa* pažeidimas. Tokių aš neginsiu. Iš tikrųjų, tikrieji mokiniai taip nesielgia.

Energijos laukas

Kai mes užsiiminėjame, aplink mus atsiranda kažkoks laukas. Kas tai per laukas? Kai kurie jį vadina *či* lauku, magnetiniu lauku, elektriniu lauku. Iš tiesų, visi šie pavadinimai yra neteisingi, nes šio lauko medžiagos labai įvairios. Šiame Gonge galima rasti beveik visas materijas, sudarančias visas mūsų Visatos erdves. Geriau būtų jį paprastai pavadinti „energijos lauku“. Todėl mes įprastai jį taip ir vadiname - „energijos lauku“.

Kokį vaidmenį vaidina šis laukas? Visiems žinoma, kad mes, besitobulinantieji, pagal tikrąjį Įstatymą, turime tokį pojūtį: kadangi toks laukas atsiranda tobulinantis pagal tikrąjį Įstatymą, tai jis pripildytas užuojautos ir susilieja su Visatos principais „Džen Šan Žen“. Todėl mūsų mokiniai, sėdintys šiame lauke, tai jaučia ir jų sąmonėje nėra blogų minčių. Daugelis iš jų net neatsimena apie rūkymą, jaučia pilnos ramybės atmosferą, harmoniją ir komfortą. Būtent tokia, būdinga praktikuojantiems pagal tikrąjį Įstatymą, energija taip veikia jos lauko ribose. Dauguma jūsų po šių kursų įgis Gongą, iš tikro atsiras Gongas. Aš perduodu tau tai, kas skirta tobulinantis pagal tikrąjį Įstatymą. Tu taip pat stengiesi elgtis pagal Sinsingo normas. Tobulindamasis nenutrūkstamai, tu tobulinsies pagal mūsų Sinsingo reikalavimus. Tavo energija palaipsniui vis stiprės ir stiprės.

Mes kalbame apie savo ir kitų išgelbėjimą, apie visų gyvų būtybių išgelbėjimą. Todėl, kai mūsų Falunas sukasi vidun, jis gelbėja jo nešėją, o kai sukasi išorėn, tai gelbėja žmones. Kai sukasi išorėn, tai energiją išlaisvina ir atneša naudą kitiems. Taigi visi, kas atsidūrė tavo energijos lauko zonoje, gaus naudą. Galbūt, jie pasijus puikiai. Kur tu bebūtum: gatvėje, įstaigoje ar namie, ji visur vaidins tokį vaidmenį. Tu, galbūt, netyčia sureguliuavai esančio tavo lauko sferoje žmogaus sveikatą, kadangi šis laukas gali ištaisyti visas neteisingas būsenas. Žmogiškas kūnas neturi sirgti. Liga taip pat neteisinga būsena; štai šis laukas ir gali ją ištaisyti. Kai žmogus, turėdamas blogų minčių, galvoja ką nors bloga, jis taip pat, esant stipriam tavo lauko poveikiui, gali savo mintį pakeisti. Galbūt, jis nustos blogai galvoti. Galbūt, kažkas norėjo ką nors išbarti, bet staiga persigalvojo, jau jo barti nenori. Tokį efektą gali sukelti tik besitobulinančiųjų pagal tikrąjį Įstatymą energijos laukas. Todėl budizmo praeityje buvo toks posakis: „Kai Budos spindesys apšviečia visus, tada viskas yra visiškoje harmonijoje ir aiškume“. Būtent tokia prasmė.

Kaip *Falun Dafa* mokiniams platinti Gongą praktiką?

Daugelis mūsų mokinių po šių kursų pajus, kad šis praktikos metodas labai geras ir panorės jį platinti giminių ir draugų tarpe. Tu gali tai daryti. Tu gali visus su juo supa-

žindinti, gali jį bet kam rekomenduoti. Bet dėl vieno aš turiu įspėti. Mes tau davėme tiek daug, kad šito jokiais pinigais įvertinti neįmanoma. Kodėl mes tau tai davėme? Tam, kad tu tobulintumeisi. Tik su sąlyga, kad tu tobuliniesi, mes galime visa tai tau duoti. Tai reiškia, kad ateityje, kai jūs platinsite mūsų praktikos metodą, jums neleidžiama viso to panaudoti šlovės ar naudos gavimui. Todėl jums negalima organizuoti kursų ir imti už tai pinigų, kaip tai darau aš. Kadangi mums reikia leisti knygas ir spausdinti medžiagą, visur ir visada platinti mūsų Gongo praktiką, tai tam reikalingi pinigai. Už savo paskaitas mes imame pačią mažiausią kainą šalyje, o duodame daugiausiai visų. Mes iš tikro vedame žmones į aukštą lygmenį. Tą jūs pažinote savo asmenine patirtimi. Kai tu ateityje išėsi platinti mūsų praktikos metodo, mes turime tau, kaip *Falun Dafa* mokiniui du reikalavimus.

Pirmasis reikalavimas - negalima imti pinigų. Mes davėme tau tiek daug ne tam, kad tu siektum naudos ir šlovės, o tavo išgelbėjimui, tavo nukreipimui į tobulinimosi kelią. Jeigu tu imsi pinigų, tai mano Įstatymo Kūnas pasiims atgal iš tavęs visus dalykus. Tu jau nebebūsi *Falun Dafos* žmogumi. Tai, ką tu platinsi, jau nepriklausys mūsų *Falun Dafa*. Gongo praktikos metu jūs turite savanoriškai visiems tarnauti, nesiekti šlovės ir naudos. Taip mūsų mokiniai elgiasi visoje šalyje. Konsultantai taip pat rodo asmeninį pavyzdį. Kas nori mokytis mūsų Gongo praktikos, gali ateiti mokytis, jeigu tik yra noras. Mes galime būti atsakingi už tave, be to, neimdami nei cento.

Antrasis reikalavimas - prie *Dafa* negalima pridėti kažko asmeniško. Tai reiškia, kad praktikos metodo platinimo procese, nepriklausomai nuo to, ar atsivėrė tavo Dangaus rega, pamatei tu kažką, ar atsirado pas tave kokie nors antgamtiniai sugebėjimai, tau negalima mūsų *Falun Dafos* aiškinti pagal tai, ką tu pamatei. Tai, ką tu pamatei savo lygmenyje, dar labai toli nuo tikrosios mūsų dėstomo Įstatymo prasmės. Todėl ateityje, platindamas praktikos metodą, atkreipk į tai rimtą dėmesį. Tik tokiu būdu mes galėsime garantuoti *Falun Dafos* turinio nekintamumą.

Taip pat neleidžiama praktikos metodo platinti tokioje formoje, kurioje aš dėstau Įstatymą. Jums negalima naudoti tokios formos - skaityti paskaitas apie Įstatymą, kaip tai darau aš. Tu nepajėgsi Įstatymo išaiškinti, nes tai ką aš dėstau, turi gilią prasmę. Aš jame suderinu aukštų lygmenų turinį. Jūs tobulinatės įvairiuose lygmenyse. Pakėlęs savo lygmenį, ateityje tu galėsi dar kartą išklaudyti mano garso įrašą ir galėsi nenutrūkstamai tobulintis. Jeigu tu klausysies įrašo pastoviai, tai vis giliau ir giliau suprasi Įstatymo esmę. Iš to atsiras naujas supratimas, tuo labiau, jeigu tu skaitai mano knygas. Į savo žodžius aš įdėjau gilų turinį, todėl tu nepajėgsi šio Įstatymo išaiškinti. Tau neleidžiama kaip savais naudotis mano žodžiais. Tai skaitytųsi Įstatymo vagyste. Tu gali tik pasiremti mano žodžiais, pridėdamas: taip kalba Mokytojas arba taip rašoma knygoje Džuan Falun. Kalbėti galima tik taip. Kodėl? Todėl, kad tik tokiu atveju tai turės *Dafa* jėgą. Ką tu pažinai pats, negalima platinti kaip *Dafa*. Priešingu atveju tu platini ne *Dafa*. Tai tolygu mūsų *Falun Dafa* pažeidimui. Jeigu tu aiškini pagal savąjį supratimą, aiškini pagal savo mintis, tai jau bus ne *Fa*. Jis negalės išgelbėti žmogaus ir neturės jokios įtakos. Niekas negali pamokslauti šio *Fa*. Jūsų praktikos metodo platinimo būdas yra toks: jūs galite praktikos punktuose arba platinimo vietose duoti mūsų mokiniams

klausytis garso įrašo ar žiūrėti video įrašus. Po to vėliau mūsų konsultantai gali mokyti pratimų. Jums galima tarpusavyje keistis nuomonėmis, bendrauti ir kalbėti. Mes reikalaujame, kad elgtumėtės taip. Be to, negalima mokinių (pasekėjų), platinančių *Falun Dafa*, vadinti „mokytojais“ arba „didžiaisiais meistras“. *Dafa* Mokytojas yra tik vienas. Visi jūs esate pasekėjai, nepriklausomai nuo to, kada įstojote į mūsų mokyklą.

Kai jūs platinate mūsų praktikos metodą, kai kurie, galbūt, galvoja: „Mokytojas gali įdėti Faluną, gali sureguliuoti žmonėms kūną, o mes negalime to daryti“. Tai nesvarbu. Aš jau sakiau, kad už kiekvieno mokinio nugaros stovi mano Įstatymo Kūnas, be to, ne vienas. Mano Įstatymo Kūnai šiuos reikalus išspręs. Kai tu ką nors mokai, kai likimas palankus, jis iškart gali gauti Faluną. Jeigu tai kol kas jam nelemta, tai vėliau, praėjus kūno sureguliuojimą, pradėjus praktiką, laikui bėgant jis galės jį gauti. Mano Įstatymo Kūnas padės jam sureguliuoti kūną ir tuo nebus apsiribota. Pasakysiu tau, jeigu tu skaitysi mano knygas, žiūrėsi mano paskaitų video įrašus arba klausysi mano garso įrašų, tokiu būdu mokysies Įstatymo ir praktikos. Jeigu tu rimtai save laikysi praktikuojančiuoju, tai gausi tai, kas būtina gauti.

Mes taip pat draudžiame mokiniams gydyti žmones. *Falun Dafa* mokiniams kategoriškai uždrausta gydyti žmones. Mes mokome tave tobulintis aukštyne ir neleidžiame tau turėti kokių nors prisirišimų, taip pat neleidžiame tau gadinti savo sveikatos. Mūsų praktinių užsiėmimų vietos geresnės už kitų metodų praktikos vietas. Jeigu tu praktikuosi mūsų aikštelėse, tai rezultatas bus žymiai geresnis, nei naudojant bet kokias gydymo priemones. Mano Įstatymo Kūnai ten sėdi. Viršuje dar yra apdangalas ir didelis Falunas. Didelis Įstatymo Kūnas iš apdangalo aukščio saugo užsiėmimų aikštelę. Tai nėra paprasta vieta, ir nėra įprastinė užsiėmimų vieta, o tobulinimosi vieta. Daugelis iš mūsų, turintys antgamtinius sugebėjimus, virš *Falun Dafos* praktikos aikštelės mato raudoną švytėjimą. Viskas apšviesta šiuo švytėjimu.

Mano Įstatymo Kūnas taip pat gali tiesiogiai įdėti Faluną, bet mes nesiekiame stiprinti kieno nors priklausomybių. Kai tu ką nors mokai kūno judesių, jis sako: „Ak, aš gavau Faluną“. Tu manai, kad tai tu įdėjai, bet yra ne taip. Aš sakau tau apie tai, kad pas tave neatsirastų priklausomybių. Visa tai daro mano Įstatymo Kūnai. Tokiu būdu mūsų *Falun Dafa* mokiniai privalo perduoti praktikos metodą.

Kas nori piktavališkai perdaryti *Falun Dafos* Gongo praktikos metodą, tas kenkia *Dafa*, kenkia šiai mokyklai. Kažkoks žmogus dainuškų forma aprašė pratimus. Tai kategoriškai draudžiama. Visos tikrosios tobulinimosi sistemos yra paveldėtos iš priešistorinių laikų, iš pakankamai tolimų epochų. Jos paruošė be galo daug Didžiųjų Nušvitusiųjų. Niekas nedrįsta nei trupučio jų keisti. Tokie dalykai atsirado tik mūsų paskutiniame dharmos nuopuolio ir kritimo periode. To istorijoje negalėjo nutikti. Jūs turite į tai atkreipti rimtą dėmesį.

KETVIRTOJI PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

- ¹AQ - „kvailas“, Lu Siuno romano „Tikroji AQ istorija“ personažas.
²*Siuanguan* - mistinis praėjimas, „paslaptingoji užkarda“
³*Siuanguan* – *iciao* - mistinio praėjimo taškas.
⁴*Dan* – *dzing*, *Dao* – *dzang*, *Siangming Guidži* - senieji kiniečių daosų tekstai.
⁵Inghajus - maža gyva būtybė, Faluno pagimdyta.
⁶Dantianas - dano laukas, energijos centras apatinėje pilvo dalyje.
⁷*Huijin* - biologiškai aktyvus (akupunktūrinis) taškas tarpvietėje.
⁸*Šandžong* - biologiškai aktyvus (akupunktūrinis) taškas krūtinės viduryje tarp spenelių.
⁹*Judžen* - biologiškai aktyvus (akupunktūrinis) taškas pakaušyje.
¹⁰*Mingmen* - biologiškai aktyvus (akupunktūrinis) taškas ant stuburo juosmens srityje.
¹¹*Siuanguan guivei* - *Siuanguan* grįžimas į pradinę vietą.
¹²*Fo Vei* - Budos statusas.

Praradimas ir gavimas

Besitobulinančiųjų sluoksniuose dažnai kalbama apie praradimo ir gavimo santykį. Eiliniai žmonės taip pat kalba apie santykį tarp praradimo ir gavimo. O kaip mes, praktikuojantieji, vertiname praradimą ir gavimą? Šiame dalyke mes skiriamės nuo eilinių žmonių. Jiems svarbiausi yra asmeniniai interesai. Jie galvoja apie tai, kaip gyventi geriau, gyventi patogiau. O mes, praktikuojantieji, galvojame ne taip, o kaip tik atvirksčiai. Mes nesiekiamo to, ko nori eiliniai žmonės. O tai, ką mes pasieksime, eiliniai žmonės nors ir nori, bet jiems nepavyks to pasiekti, jeigu neužsiimsime tobulinimosi. Žodis „praradimas“ mums nereiškia praradimo siaurąja prasme. Pagalvoję apie praradimą, kai kas mano, kad galima, tikriausiai, paaukoti šiek tiek pinigų, padėti skurstantiems materialiai ir duoti išmaldą elgetai gatvėje. Tai taip pat tam tikras atsisakymas, tam tikras praradimas, bet čia atsispindi tik abejingas požiūris į pinigus arba į materialią naudą ir interesus. Abejingumas pinigams, žinoma, iš vienos pusės taip pat yra palyginti svarbus dalykas. Bet praradimas, apie kurį čia kalbama, neapsiriboja tik siaurais rėmais. Tobulinimosi procese mes kaip praktikuojantieji turime atsiriboti nuo labai daugelio širdžių. Tokių, kaip bandymas pasirodyti, pavydo jausmas, siekimas konkuruoti ir kovoti, džiaugsmo jausmas. Daugelis įvairių atkaklių siekių turi būti pašalinta. Praradimas, apie kurį mes kalbame, turi plačią prasmę. Visame tobulinimosi procese būtina atmesti visokius atkaklius ketinimus ir įvairius žmonių norus.

Galbūt, kai kurie pagalvos: mes tobulinamės eilinių žmonių tarpe. Ar viską atmetę mes netapsime panašūs į vienuolius ir vienuoles? Visko atmetimas, ko gero, nėra įmanomas. Mūsų mokyklos praktikos dalyje, kuri turi vykti eilinių žmonių tarpe, reikalaujama, kad tu tobulintumeisi būtent eilinių žmonių tarpe, kad tu maksimaliai išlaikytum eilinio žmogaus gyvenimo būdą. Nereikalaujame, kad tu tikrai patirtum kažkokius materialius nuostolius. Kokiu dideliu valdininku tu bebūtum, kokias kolosalias lėšas tu beturėtum, svarbiausia, - ar tu sugebėsi atsipalaiduoti nuo atkaklių siekių.

Tobulinimasis mūsų mokykloje tiesiogiai nukreiptas į žmogaus sielą. Svarbiausia, ar tu sugebėsi abejingai vertinti asmeninius interesus ir žmonių tarpe kylančius prieštaravimus. Tobulinimasis vienuolynuose, gūdžiuose kalnuose ir tankiuose miškuose pilnai atskiria tave nuo eilinių žmonių visuomenės, priverčia atsisakyti visokių eilinių žmonių norų, neleidžia tau įgyti materialios naudos, - taip pat šiuo atžvilgiu tave priverčia prarasti. Tobulėjantys eilinių žmonių tarpe neina tokiu keliu. Reikalaujama, kad jie atsisakytų materialios naudos kaip tik eilinių žmonių gyvenamoje aplinkoje. Žinoma, tai labai sunku. Bet tai ir yra pats svarbiausias dalykas mūsų mokykloje. Todėl praradimą, apie kurį mes kalbame, reikia suprasti plačiąja prasme, o ne pernelyg siaurai. Tarkime, mes darome kažkokį gerą darbą arba kažkam duodame šiek tiek pinigų. Bet tu pažiūrėk, kai kurie gatvių elgetos tapo profesionalais. Jie netgi turtingesni už tave. Dėmesį turime kreipti į pagrindinius dalykus, o ne į smulkmenas. Tobulinimasis turi vykti garbingai. Dėmesys čia turi būti nukreiptas į pagrindinius ir svarbiausius dalykus. Iš tikrųjų, praradimo procese mes prarandame būtent negerus dalykus.

Žmogui įprasta geru laikyti visa tai, ko jis siekia. O iš tikrųjų, iš aukšto lygmens pozicijos visa tai daroma vardan tos menkutės naudos eilinių žmonių tarpe. Religijoje sakoma: „Tarkim, tu uždirbsi stambią pinigų sumą, pasieksi aukštą rangą valdininkijoje, bet visa tai yra tik keletui dešimčių metų. Viso to tu neatsineši su savimi gimdamas ir nenusineši po mirties“. Kodėl toks brangus Gongas? Todėl, kad jis tiesiogiai auga tavo Juanšenyje, žmogus gali jį atsinešti gimdamas ir pasiimti su savimi po mirties. Be to, jis tiesiogiai nustato tavąjį *Guo Vei*, todėl tobulėjimas yra sunkus dalykas. Tai reiškia, kai tu išmesti visa bloga, tau bus duota galimybė grįžti į šaltinį ir į tiesą. O ką tu gausi? Tu kaip tik pakelsi lygmenį ir pačioje pabaigoje gausi Tikrąjį Vaisių, pasieksi praktikoje sėkmę ir Pilną Tobulumą. Taip bus išspręstas pagrindinis klausimas. Žinoma, jei mes norime išsilaisvinti iš visų eilinių žmonių norų ir siekių ir įvykdyti tikro besitobulinančiojo normas - tai pasiekti nelengva. Viskas atliekama palaipsniui. Išgirdęs šiuos mano žodžius tu gali pagalvoti: jei Mokytojas pasakė, kad viskas vyksta palaipsniui, tai nereikia ir skubėti. Taip negalima! Būk sau griežtas ir reiklus, nors mes tau leidžiame kilti palaipsniui. Jeigu tu šiandien padarytum viską, tai šiandien ir taptum Buda, bet tai nerealu. Tu galėsi tą pasiekti palaipsniui.

Tai, ką mes prarandame, iš esmės, yra blogi dalykai. O ką būtent? Tai karma. Ji ir visi atkaklūs žmogaus siekiai sąlygoja vienas kitą. Pavyzdžiui, eiliniai žmonės turi įvairius blogus siekius, eiliniai žmonės savo interesų vardan gali daryti įvairius negerus darbus. To pasekmėje jie įgyja juodąją materiją – karma. Tai tiesiogiai susiję su žmogaus širdimi. Jeigu nori atmesti šitą blogį, pirmiausia būtina ištaisyti savo širdį.

Karmos virsmas

Tarp baltos ir juodos materijos egzistuoja tarpusavio virsmo procesas. Jis prasideda atsiradus prieštaravimams tarp žmonių. Darantys gerą darbą gauna baltąją materiją – *De*. Darantys blogą darbą gauna juodąją materiją – karmą. Be to, dar egzistuoja palikimo ir perdavimo procesas. Kai kurie kalba: ar tai yra ne todėl, kad žmogus pirmoje savo gyvenimo dalyje atliko blogus darbus? Kažin ar su visais taip yra, nes žmogaus karma sukaupta ne per vieną gyvenimą. Besitobulinančiųjų sluoksniuose priimta, kad Juanšenis nemirtingas. Jeigu taip, tai ankstyvesniame gyvenime Juanšenis galėjo kažką nuveikti visuomenėje. Vadinasi, ankstyvesnio gyvenimo veikloje jis galėjo kažkam įsiskolinti, kažką nuskriausti arba atlikti kitus negerus darbus, užmušti kažkokias gyvas būtybes ir taip toliau. Tokiu būdu jis galėjo užsidirbti karmą. Karma kaupiasi kitoje erdvėje, bet ji visą laiką nešiojama su savimi; taip pat yra ir su balta materija, ir neapsiribojama vien tik šiuo šaltiniu. Būna ir taip: karmos kaupimas vyksta per giminės liniją, pradedant nuo protėvių. Praeityje senoliai kalbėjo: „Kaupk *De*, kaupk *De*“. Kalbėta ir apie protėvių sukaupytą *De*. Kalbėjo ir apie tai, kad vieni praranda *De*, netenka *De*. Viskas pasakyta labai teisingai. Dabar eiliniai žmonės to girdėti jau nenori, o kai tu jaunimui pasakoji apie *De* trūkumą ar netektį, jaunimas viską praleidžia pro ausis. Iš tikrųjų, *De* turi labai gilią reikšmę. Ji yra ne tik mūsų laikmečio žmonių moralinis ir dvasinis kriterijus, bet ir iš tikrųjų materialiai egzistuoja; mūsų žmogiškajame kūne egzistuoja abi šios materijos.

Klausia: „Ar žmogus gali tobulintis į aukštą lygmenį, jei jis savyje sukaupė didelį juodos materijos kiekį?“ Galima atsakyti taip: didelis juodos materijos kiekis įtakoja žmogaus supratimo galimybę. Kadangi juodoji materija aplink tave sudaro tam tikrą lauką, tave apsupa iš visų pusių, izoliuodama nuo Visatos principų „Džen Šan Žen“, tai šio žmogaus supratimo galimybė, galbūt, silpna. Žmonės kalba apie tobulinimąsi ir čigongą, o jis viską laiko prietarais ir visai tuo netiki. Visa tai jam atrodo juokinga. Taip būna labai dažnai, bet ne visada. Ar tai nereiškia, kad tokiam žmogui bus labai sunku tobulintis, kad jis negalės išauginti aukšto Gongo? Ne. Mes kalbame, kad Didysis Įstatymas beribis, ir tobulinimasis priklauso nuo tavo širdies tobulinimo. Mokytojas tave įvedė į mokyklą, o tolesnis tobulinimasis priklauso tik nuo tavęs. Viskas priklauso nuo to, kaip tu save tobulinsi. Tavo tobulinimosi galimybė priklauso nuo to, ar sugebėsi tu kentėti, stengtis ir iškęsti kančias. Jei tu tvirtai ir nenukrypstamai nutarei atsiduoti tobulinimuisi, tavęs nesustabdys jokie sunkumai. Tada, mano manymu, problemų nebus.

Turinčiam daugiau juodosios materijos, teks įdėti daugiau pastangų, negu tam, kuris turi daugiau baltosios materijos. Baltoji materija tiesiogiai susijusi su Visatos savybe „Džen Šan Žen“. Kai tik žmogus pakels savąjį Sinsingą, pakels save patį prieštaravimuose, pas jį išaugs Gongas. Štai kaip paprasta. Kas turi daugiau *De*, tas pasižymi aukštu supratimu ir gali iškęsti kančias, nes žmogui priklauso fizinės kančios ir dvasinės apkrovos; tegu fizinių kančių būna netgi daugiau, o dvasinių įtampų mažiau, pas jį vis tiek Gongas augs. Tam, kas turi daugiau juodos materijos, yra kitaip. Jam

pradžioje teks praeiti juodos materijos virsmo į baltą materiją procesą. Toks procesas yra ypač kankinantis. Todėl silpno supratimo žmogui, kaip taisyklė, teks iškęsti daugiau kančių. Kieno karma didesnė, to supratimas menkesnis. Tam sunkiau tobulintis.

Pateiksime konkretų pavyzdį ir pasižiūrėsime, kaip žmonės tobulinasi. Meditacijos pozoje tenka ilgai sėdėti sukryžiuvus kojas. Nuo to kojas skauda, ir jos nutirpsta. Kai žmogus ilgai sėdi tokioje pozoje, jaučiasi vis labiau ir labiau nemaloniai. Bet žmogui priklauso fizinės kančios ir dvasinės apkrovos, fiziniai ir dvasiniai nemalonumai. Kai kurie, neišlaikę skausmo kojose, jas ištiesia ir nenori tęsti užsiėmimo. Yra žmonių, kurie negali ilgai sėdėti sukryžiuotomis kojomis ir greitai jas ištiesia. Nuo to jų užsiėmimas netenka prasmės. Arba, jausdami kojose skausmą, greitai jas ištiesia ir po minutės vėl jas sukryžiuoja. Tai, mūsų požiūriu, taip pat atima visą pratimų prasmę, nes tuo momentu, kai kojas skauda, mes matome, kad juodoji materija jam kojose sukelia skausmą arba kančią. Juodoji materija ir yra karma. Kančios veda į karmos gesinimą. Taip karma virsta *De*. Karma pradeda mažėti atsiradus kojose skausmui. Kuo stipriau karma veikia kojas, tuo labiau jas skauda. Todėl kojas skauda ne be pagrindo. Paprastai pas sėdintį meditacijos pozoje kojos skauda priepuoliais. Žmogus, atėjus skausmo bangai, labai kenčia. Po to skausmas praeina, bet greitai vėl atsiranda. Taip būna labai dažnai.

Kadangi karma nyksta porcijomis, tai kaskart, išnykus eilinei karmos dalelei, kojų skausmas šiek tiek sumažėja. Po kiek laiko pakyla nauja karmos dalis, skausmas vėl atsiranda. Taip panaikinta juodoji medžiaga neišsisklaido ir niekur nedingsta, o virsta baltąja medžiaga. O baltoji medžiaga, tai ir yra *De*. Kodėl toks virsmas galimas? Todėl, kad žmogus pergyveno kančias, įdėjo dideles pastangas, kentėjo. Mes sakome, kad *De* gaunama, nes žmogus kentėjo, išgyveno kančias ir atliko gerus darbus, todėl meditacijos metu atsiranda tokios problemos. Kai kurie, esant kojose mažiausiam skausmui, iškart jas nuleidžia ir tik vėliau kojas vėl sukryžiuoja. Tokiu atveju užsiėmimas neduoda jokios naudos. Kiti stovėjimo pozoje, jausdami skausmus pakeltose rankose, neišlaiko ir rankas nuleidžia. Tai iš užsiėmimo naudos taip pat nebus. Kas čia per nereikšminga kančia? Aš sakyčiau, kad būtų pernelyg lengva, jei žmogus galėtų baigti tobulinimąsi su taip pakeltomis rankomis. Tai atvejai, kurie pasitaiko pas besitobulinančiuosius meditacijos metu.

Mūsų mokykla, iš esmės, eina ne tokiu keliu. Bet dalinai įtaką tai turi. Dauguma mūsų savo karmą gesina Sinsingo trintyje su žmonėmis. Šiuose santykiuose dažnai pasireiškia karmos virsmas. Išgyvenimai žmogaus, kuris yra prieštaravimuose ir trintyje su žmonėmis, netgi viršija fizinį skausmą. Aš pasakysiu, kad lengviau iškęsti fazines kančias. Tau tereikia tik sukąsti dantis, ir viskas praeis. Bet kai žmonės vienas prieš kitą rezga intrigas, žmogui labai sunku suvaldyti savąją širdį.

Pateiksiu pavyzdį. Vienas žmogus, atėjęs į darbą, išgirdo, kad du jo bendradarbiai skleidžia apie jį paskalas, bet tokias, jog tiesiog neįmanoma klausyti. Todėl jis labai supyko. Bet mes jau sakėme, kad praktikuojantysis turi iš savęs reikalauti pagal aukščiausias normas. Kai jį muša ar bara, jis neturi atsakyti tuo pačiu. Tada šis žmogus pagalvojo: „Mokytojas mums sakė, kad mes praktikuojantieji neturime lygiuotis į kitus, mums su jais reikia elgtis atlaidžiai“. Jis nepradėjo su tais dviem bartis. Bet, kaip taisyklė, kai atsiranda prieštaravimai, tai jie nesiskaito. Jie nebūna efektyvūs Sinsingo

pakėlimui, jeigu neerzina žmogaus sielos. Todėl žmogus negali nusiraminti ir nervinasi. Galbūt, tai kankina žmogaus sielą, jam vis norisi atsisukti ir pažvelgti į tuos du, kurie apie jį blogai kalba. Atsisukęs jis pamato piktas jų veidų išraiškas, jų paskalos kaip tik buvo karščiausiam taške. Čia jis neišlaikė ir supyko, galbūt, iškart pradėjo su jais bartis. Kai tarp žmonių atsiranda prieštaravimai, labai sunku suvaldyti savąją širdį. Aš pasakysiu, kad būtų lengva, jei viskas vyktų sėdint meditacijos pozoje, bet taip būna ne visada.

Todėl savo tolesnėje praktikoje tu gali susidurti su visokiomis kančiomis. Kaipgi tu be jų tobulėsi? Argi tau pakils Sinsingas vien sėdint sukryžiuotomis kojomis, būnant aplinkoje, kai ir tu geras, ir aš neblogas, be interesų konflikto, be dvasinės trinties. Taip nieko nebus. Žmogus turi save grūdinti praktiškai. Tik tada jis galės pakilti. Klausia: „Kodėl praktikos metu mes visą laiką susiduriame su sunkumais, kurie mažai kuo skiriasi nuo eilinių žmonių problemų?“ Tai todėl, kad tu tobuliniesi būtent eilinių žmonių tarpe. Negali būti, kad tu staiga pakibtum ore žemyn galva, kad tave nuneštų į Dangų ir ten priverstų kentėti kančias. To negali būti. Viskas turi atitikti eilinių žmonių visuomenės padėtį: kažkas tave šiandien užkabino, kažkas suerzino, kažkas su tavimi blogai elgėsi, kažkas tau staiga prikaltė įžūlybių ir šiurkštumų. Iš to viso galima matyti, kaip tu vertinsi šiuos klausimus.

Kodėl atsiranda šios problemos? Visa tai sukėlė tavo sukurta karma. Mes už tave jau išgyvenome begalines jos dalis. Palikome tik menkiausią dalį, kuri paskirstyta įvairiuose tavo širdies grūdinimo lygmenyse, įvairių dvasinių priklausomybių pašalinimui ir tavojo Sinsingo pakėlimui. Visa tai tavo nuosavos kančios. Mes jas panaudojame tavo Sinsingo pakėlimui ir darome taip, kad tu galėtum jas nugalėti. Jei tu pakelsi savo Sinsingą, tai galėsi jas įveikti. Problema yra tame, kad tu pats nenori jų įveikti; jeigu tu panorėsi jas įveikti, galėsi tai pasiekti. Todėl ateityje, susidūręs su prieštaravimais, tu neturi galvoti, kad jie yra atsitiktiniai. Prieštaravimai atsiranda staiga, bet jie nėra atsitiktiniai. Jie skirti tavojo Sinsingo pakėlimui. Jeigu tu save vertinsi kaip praktikuojantį, galėsi tai tinkamu būdu išspręsti.

Žinoma, tu negali būti iš anksto įspėtas apie nelaimių ir prieštaravimų artėjimą. Kaip tu tobulėsi, jei tau viską numatys? Tokiu atveju prieštaravimai nevaids jokio vaidmens. Paprastai jie atsiranda netikėtai. Tik taip galima išbandyti tavo Sinsingą, tik taip galima leisti žmogaus Sinsingui iš tikro pakilti. Tai parodo, ar galėsi tu išlaikyti Sinsingą, ir tik tada bus viskas aišku. Todėl prieštaravimų atsiradimas nėra atsitiktinis. Visame karmos virsmo procese atsiranda šios problemos, kurių įveikimas žymiai sunkesnis už paminėtas fizines kančias. Argi pas tave išaugs Gongas, jeigu tu tik truputį atliksi pratimus ar užsiiminėsi šiek tiek ilgiau, ir nuo to maus tavo pakeltas rankas arba kojose bus skausmas? Nejaugi, jeigu tu praktikuosi keletą valandų ilgiau, pas tave nuo to išaugs Gongas? Tai gali turėti įtakos tik tavojo *Benti* virsmui, o to sustiprinimui dar reikia energijos. Tai neturi reikšmės lygmens pakėlimui. Dvasiniai išbandymai - pagrindas tikram lygmens pakėlimui. Jeigu fizinių kančių pagalba galima būtų pakelti savąjį lygmenį, tai kiniečių valstiečiai, kurie kenčia labiau už visus kitus, visi turėtų tapti dideliais čigongo meistras?! Kaip tu save fiziškai bekankintum, tu vis tiek šiuo atžvilgiu nuo jų atsilieki. Saulės spindulių kepinami, jie kasdien dirba laukuose, patiria ir sunkų darbą, ir organizmo nuovargį. Visa tai nėra taip paprasta. Todėl mes manome, kad jeigu

tu nori iš tikro pasiekti pakilimą, būtina, kad tikras pakilimas įvyktų tavo širdyje. Tik tokiu atveju tu galėsi tikrai pakilti.

Tam, kad karmos virsmo procese tu galėtum save laikyti rankose ir nesugadintum reikalo, kaip tai daro eiliniai žmonės, tau reikia pastoviai išlaikyti dvasinę ramybę ir gailestingumą. Netikėtai susidūręs su kažkokiomis problemomis, tu galėsi pasielgti teisingai. Jeigu tu visada išlaikysi gailestingumą ir geraširdiškumą, tai, kažkokiam netikėtumui iškilus, viską gerai apgalvodamas, tu galėsi savo padėtį palengvinti. Kai tu visą laiką galvoji apie konkurenciją ir kovą su kitais, tai aš pasakysiu: kai tik tu susidursi su problema, būtinai su kitais susibarsi. Garantuojau, taip ir bus. Todėl, kai tu patenki į kažkokį konfliktą, aš sakau, kad tuo pačiu reikia leisti tau savo juodąją materiją paversti į baltąją, ją paversti į *De*.

Mūsų žmonija išsivystė iki šiuolaikinio etapo, kai beveik kiekvienas gimsta su didėjančia karma, kai kiekvienas savyje turi pakankamai didelę karma. Todėl nykstant karmai paprastai atsiranda tokia situacija: tavo Gongui augant ir Sinsingui kylant, tuo pačiu metu tavoji karma yra transformuojama ir išgyvenama. Kai tu sutiksi prieštaravimus, galbūt, atsiradusius Sinsingo trintyje tarp žmonių ir galėsi juos iškentėti, tai tavo karma nyks, tavo Sinsingas pakils - pakils tavo Gongas. Visi jie susilies į viena. Praeityje žmonės turėjo daug *De*. Jų Sinsingas ir taip buvo aukštas. Jiems tereikėjo tik truputį pakentėti, ir jie jau galėjo išvystyti savo Gongą. O šiuolaikiniai žmonės jau ne tokie. Vos truputį patyrę bėdų, jie jau nenori tobulintis. Be to, jų supratimo sugebėjimas vis blogėja ir blogėja, jiems jau sunku tobulintis.

Tobulinimosi procese, atsiradus konkrečiam prieštaravimui, kai kiti žmonės su tavimi blogai elgiasi, tikėtina, kad egzistuoja dvi priežastys. Viena jų, galbūt, tu ankstyvesniame gyvenime blogai elgeisi su kitais. Tu prarandi dvasinę pusiausvyrą: „Kodėl su manimi taip elgiamasi?“ Tačiau klausiama, kodėl tu anksčiau su kitais taip elgeisi? Tu sakai, kad tuo metu tu nieko nežinojai, o šiame gyvenime negali atsakyti už ano gyvenimo reikalus. Taip nieko nebus. Yra ir kita problema: ji susijusi su karmos virsmu prieštaravimuose. Todėl konkrečiu atveju mes turime būti atlaidūs. Neturime elgtis, kaip eiliniai žmonės. Organizacijose įvairaus darbo sąlygose reikalai vyksta taip pat. Taip pat vyksta reikalai ir privačiame biznyje, kur žmonės taip pat tarpusavyje bendrauja. Žmogus negali nekontaktuoti su visuomene, bent jau bendrauti su savo kaimynais.

Visuomeniniuose santykiuose gali pasireikšti įvairūs prieštaravimai. Kas liečia mūsų tobulinimąsi, vykstantį eilinių žmonių aplinkoje, nepriklausomai nuo to: kiek tu turi pinigų, kokio kalibro valdininku tu esi, užsiimi tu privačiu verslu, ar valdai kažkokią kompaniją, ar užsiimi kokia nors prekyba, visur tu turi būti teisingas ir sąžiningas. Visos profesijos reikalingos žmonių visuomenei. Svarbiausia ne tai, kuo tu užsiimi, o svarbiausia - neteisinga žmogaus širdis. Anksčiau vyravo toks tvirtinimas, kad, esą - „iš dešimties prekeivių devyni yra spekuliantai“. Tai eilinių žmonių tvirtinimas. Mano manymu, priežastis žmogaus širdyje. Reikia, kad žmonės taptų teisingi, kad prekyba būtų sąžininga: tu dirbi daugiau, tai ir turi uždirbti daugiau pinigų. Tu gauni, nes įdedi daugiau pastangų eilinių žmonių tarpe. Neprarasi - negausi. Ką tu gauni, tai darbinės pajamos. Bet kuriame socialiniame sluoksnyje tu gali būti geru žmogumi. Įvairiuose

visuomenės sluoksniuose egzistuoja įvairūs prieštaravimai. Aukščiausiuose visuomenės sluoksniuose egzistuoja savų prieštaravimų formos. Visur galima teisingai elgtis prieštaravimuose. Bet kuriame socialiniame sluoksnyje egzistuoja problema - kaip būti geru žmogumi. Bet kuriame visuomenės sluoksnyje būtina stengtis mažinti savo norus ir dvasines priklausomybes. Įvairiuose sluoksniuose atsiras gerų žmonių. Visi gali tobulintis savo aplinkoje.

Pastaruoju metu Kinijos valstybinėse ir kitose šalies įmonėse prieštaravimai tarp žmonių tapo išimtiniais. Tokio reiškinio kitose šalyse ir istorijoje niekada nebuvo. Žmonių interesų prieštaravimai tapo ypač aštrūs. Žmonės su nešvariomis mintimis, panaudodami niekšingus triukus, rezga vienas prieš kitą intrigas, dėl menkos naudos kovoja vienas su kitu. Netgi geru žmogumi būti sunku. Pavyzdžiui, kažkas atėjo organizacijon į darbą. Jis jaučia, kad čia kažkas ne taip. Vėliau jam papasakojo: „Tas platino apie tave melagingus gandus, nuėjo pas viršininką tavimi skųstis ir gerokai tave diskreditavo“. Žmonės mėto į jį nustebusius žvilgsnius. Kaip gali eilinis žmogus tai iškęsti? Kaip galima kentėti tokius įžeidimus? „Jis rezga sąmokslą prieš mane - aš jam atsakysiu tuo pačiu. Jis turi savo pažįstamų ratą - aš turiu savo. Pažiūrėsime, kas ką“. Jeigu tu taip pasielgtum eilinių žmonių tarpe, jie tave pavadintų stipriu. Bet praktikuojančiam tai nepriimtina. Kai tu, kaip eilinis žmogus, dėl kažko kovoji, tai tu ir liksi eiliniu žmogumi. Jeigu tu pademonstruosi didesnį negu jo kovos norą, tai tu tapsi dar blogesniu už tą eilinį žmogų.

Kaip mes turime vertinti šią problemą? Visų pirma, sutikę tokius prieštaravimus, mes turime išlikti šaltakraujiški, ir neturime atsakyti tuo pačiu. Žinoma, mes galime geranoriškai paaiškinti situaciją, galime paaiškinti, kaip yra. Visa tai normalu. Bet tau nereikia būti pernelyg atkakliu. Susidūrus su tokiais nemalonumais nereikia, kaip kiti daro, kovoti ir konkuruoti. Jeigu tu seksi jo pavyzdžiu, tai ar nebūsi tu eiliniu žmogumi? Tu ne tik neturi konkuruoti ir kovoti, kaip jis, bet ir sieloje tu neturi jo nekęsti. Tu iš tikrųjų neturi jo nekęsti. Kai tik tu pradedi nekęsti, argi tu nesupyksti? Vadinasi, tu negali išreikšti Žen. Mes kreipiame dėmesį į „Džen Šan Žen“. Tai kur yra tavasis Šan? Todėl tau negalima elgtis taip, kaip elgiasi su tavimi blogavalis. Tu iš tikro neturi ant jo pykti, nežiūrint į tai, kad jis tave visur diskredituoja; dėl ko tu negali pakelti galvos. Tau nereikia ne tik ant jo pykti, bet savo sieloje reikia jam dėkoti. Tikrai, reikia jam dėkoti. Eilinis žmogus, turbūt, pagalvos: „Ar ne „AQ“¹ taip elgiasi? Pasakysiu tau, kad viskas yra ne taip.

Pagalvok, jei tu tobuliniesi, ar neturi iš savęs reikalauti pagal aukščiausias normas? Tavęs jau negalima vertinti pagal eilinių žmonių normas. Tu esi besitobulinantis. Argi tai, ko tu sieki, nėra aukšto lygmens dalykai? Tokiu atveju iš tavęs būtina reikalauti pagal aukšto lygmens principus. Jeigu tu elgsiesi taip pat, kaip jis, tai ar netapsi tokiu pačiu? Kodėl jam reikėtų dėkoti? Pagalvok, ką tu įgijai? Šioje Visatoje egzistuoja toks principas: neprarasi - negausi; kad gautum, turi prarasti. Jis tave gerokai diskreditavo eilinių žmonių aplinkoje. Vadinasi, jis yra gaunanti pusė, jis gavo naudą. Kuo stipriau jis tave diskreditavo, tuo didesnę sensaciją sukėlė. Kuo daugiau tu nuo jo nukentėjai, tuo daugiau *De* jis prarado. Visą tą *De* jis atidavė tau. Tuo pat metu tu, iškęsdamas šią neteisybę, galbūt, abejingai reagavai į tai, nepriimdamas giliai į širdį.

Šioje Visatoje egzistuoja dar vienas principas: kadangi tu daug iškentėjai, tavoji karma taip pat turi pasikeisti. Kadangi tu praradai, tai kiek tu iškentėjai, tiek tavo karmos pavirto į *De*. Argi praktikuojančiajam nereikalinga būtent *De*? Taip tu gavai dvigubą naudą ir papildomai pašalinai karmą. Jeigu jis tau nebūtų sukūręs šios situacijos, kaip gi tu keltum savąj Sinsingą? Situacijoje, kai ir tu geras, ir aš neblogas, kai žmonės vienas su kitu kalba mandagiai, kai jų tarpe tylu ir ramu, argi gali paaugti tavasis Gongas? Tavo Sinsingas gali pakilti būtent todėl, kad jis sukėlė tokį konfliktą ir davė tau šansą pakelti Sinsingą. Tuo pačiu tu gali pakelti Sinsingą. Argi tavo Sinsingas nepaaugo? Tai trečia nauda. Tu praktikuojantysis, pakilo tavo Sinsingas, argi dabar tavo Gongas nepaaugo? Iš čia seka ketvirtoji nauda. Vienu mostelėjimu – keturguba nauda. Kaip gi tau jam nepadėkoti? Sieloje tu turi jam gerai padėkoti. Kas tiesa - tas tiesa.

Žinoma, jo ketinimai blogi, kitaip jis nebūtų tau davęs *De*. Bet jis iš tikrųjų davė tau šansą pakelti tavąj Sinsingą. Tai kalba apie tai, kaip mums labai svarbus yra Sinsingo tobulinimas. Vienu metu su Sinsingo tobulinimu pašalinama karma, kuri pavirsta į *De*. Tik taip tu galėsi pakilti į žymiai aukštesnį lymenį. Čia egzistuoja tam tikra tarpusavio priklausomybė. Pasiekus aukštus lygmenis ir pasižiūrėjus į šį principą, jis jau bus pasikeitęs. Eiliniai žmonės to nesupranta. Pasižiūrėjęs iš aukštų lygmenų pastebėtum, kad pasikeitė visi principai. Būdamas eilinių žmonių aplinkoje, tu manai, kad kažkoks principas teisingas, bet kažin ar jis tikrai teisingas. Tik aukštuose lygmenyse tu galėsi pamatyti, kas iš tikro teisinga. Taip būna labai dažnai.

Aš išsamiai jums išaiškinau šį principą. Tikiuosi, tolesniame tobulinimesi jūs save laikysite praktikuojančiais, rimtai tobulėsite. Čia šis principas išdėstytas aiškiai. Kai kurie, būdami eilinių žmonių tarpe, galbūt, mano, kad eilinių žmonių materialios naudos egzistavimas vis dėlto yra realus dalykas. Jie negali elgtis pagal aukštų normų reikalavimus eilinių žmonių gyvenimo sraute. Iš tikrųjų, jei tu nori eilinių žmonių tarpe tapti geru žmogumi, tai gali sekti didvyrių ir pirmūnų pavyzdžiu, kurie yra pavyzdiniais eiliniams žmonėms. Jeigu tu nori tobulintis, tai viskas priklauso nuo tavo širdies, nuo tavo supratimo - tam jokių pavyzdžių nėra. Laimei, mes šiandien jau išdėstėme *Dafa*. Praeityje tu norėjai tobulintis, bet niekas to nedėstė. Dabar tu gali elgtis pagal *Dafa*. Galbūt, tu elgsiesi truputį geriau. Ar tu galėsi tobulintis, ar galėsi tai įgyvendinti, iki kokio lygmens pakilsi - visa tai priklauso tik asmeniškai nuo tavęs.

Žinoma, karmos virsmo forma ne visada tokia, kaip aš ką tik išaiškinau. Virsmas vyksta ir kituose santykiuose. Jis pasireiškia ir visuomenėje, ir šeimoje. Tu gali susidurti su problemomis, eidamas gatve ar būdamas kitose gyvenimo sąlygose. Tu turi išsilaisvinti nuo visų eilinių žmonių dvasinių priklausomybių. Jeigu tu jų turi, tai kokiose sąlygose tu bebūtum, tau reikia jas ištrinti. Reikia, kad tu kentėtum nesėkmės ir tokiu būdu suprastum tiesą. Savo tobulinimesi tu turi eiti tokiu keliu.

Pas daugelį iš mūsų tobulinimosi eigoje egzistuoja palyginti tipiška situacija: kai tu praktikuoji, tavo „antroji pusė“ rodo ypatingą nepasitenkinimą. Kai tu tik pradedi praktikuoti, ji iškart pradeda su tavimi bartis. O kai tu užsiimi kažkuo kitu, ji tau netrukdo. Tu įsitrauki į žaidimą „*madziang*“ ir praleidi čia daug laiko, tavo „antroji pusė“ taip pat nepatenkinta tavimi, bet ne tiek daug, kai tu užsiimi praktika. Betgi tavo praktika jos ramybei netrukdo, grūdina tavo sveikatą ir jai nemaišo. Tai geras dalykas. Vos tik tu pradedi praktikuotis, ji iškart mėto į tave daiktus. Kai kurios poros per praktiką vos

nepriėjo iki skyrybų. Daugelis nepagalvojo, kodėl kyla tokia situacija? Vėliau tu jos klausi: „Kodėl, kai aš praktikuoju, tu taip ant manęs pyksti?“ Ji tau nieko atsakyti negali. Iš tikro negali: „Na taip, man nereikėjo supyksti, bet aš tada stipriai supykau“. Kaip čia iš tiesų yra? Pasirodo, praktikos metu reikia transformuoti karma. Kas nepraras - tas negaus. Tai, ką tu prarandi, tai blogi dalykai. Tau reikia kažką atiduoti.

Kai tik tu peržengi namų slenkstį, tavo „antroji pusė“, galbūt, puola tau priekaištauti. Jeigu tu sugebėsi tai išverti, tai šios dienos tavo praktika nenuėjo veltui. Kai kurie taip pat žino, kad praktikos metu būtina atkreipti dėmesį į *De*. Todėl praktikuojantieji gerai elgiasi su savo „antrąja puse“. Bet čia jis pagalvojo: „Paprastai mano žodis tvirtas, o šiandien ji užsisėdo ant manęs“. Jis negali sutvardyti savo pykčio ir su ja susibara. Tokiu būdu, jis šiandien praktikavo veltui. Kadangi ten egzistuoja karma, tavo „antroji pusė“ padeda tau jos atsikratyti. O tu neduodi jai to padaryti. Bariesi su ja. Todėl tau nepavyksta savosios karmos panaikinti. Tokiu pavyzdžių daug. Daugelis iš mūsų susiduria su tokiais atvejais, bet nesusimąsto: kodėl, kai tu užsiimi kitais dalykais, tavoji tau netrukdo, o dabar kai tu užsiimi gerais dalykais, ji visą laiką kelia tau nemalonumus. Iš tikrųjų, ji tau padeda atsikratyti karmos, bet ji apie tai nežino. Ji neapsimeta, kad su tavimi barasi, o viduje tave švelniai myli. Ne. Supyko ji rimtai, nes visiems, ant ko krenta karma, yra sunku. Garantuoju, tai yra taip.

Sinsingo augimas

Daugelis žmonių praeityje negalėjo kontroliuoti savojo Sinsingo ir susidurdavo su eile problemų. Pasiekę atitinkamą lygmenį praktikoje, jie toliau kilti nesugebėjo. Kai kuriems žmonėms būdingas palyginti aukštas Sinsingas; jų Dangaus rega praktikos metu iškart atsivėrė. Jie pasiekė atitinkamą lygmenį. Kadangi šis žmogus turi gerą prigimtinių pagrindą ir aukštą Sinsingą, tai jo Gongas taip pat greitai auga. Kai jo Sinsingas pasiekia savo vietą, tai reiškia, kad jo Gongas išaugo iki to paties aukščio. Jeigu jis nori toliau kelti savo Gongą, tai ir prieštaravimai taip pat paaštrės, nes reikia kelti savo Sinsingą. Ypač tam, kuris turi gerą prigimtinių pagrindą, atrodo, kad jo Gongas sėkmingai auga, kad jis neblogai tobulinasi, bet kodėl netikėtai jis susiduria su tokia kiekiu problemų? Kodėl viskas taip staiga pasikeitė į blogą pusę? Ir aplinkinių santykis su juo taip pat pablogėjo. Viršininkai jam nepitaria, šeimyninė atmosfera tapo labai įtempta. Iš kur staiga atsirado tiek daug prieštaravimų? Jis pats to nesupranta. Kadangi jo prigimtinis pagrindas geras, jis pasiekė atitinkamą lygmenį, todėl atsirado tokia būseną. Bet kaip galima manyti, kad praktikuojančiajam tokia būseną atitinka Pilną Tobulumą? Iki tobulinimosi pabaigos dar toli! Tu turi tobulintis toliau. Tu tokį lygmenį pasieki savojo nedidelio prigimtinio pagrindo dėka, o tolesniam pakilimui reikia taip pat pakelti ir tobulinimosi kriterijus.

Vienas žmogus pasakė: „Aš užsidirbsiu daugiau pinigų, kaip reikiant aprūpinsiu šeimą ir daugiau nesiblaškyčiau. Paskui aš eisiu tobulintis į *Dao*“. Aš pasakyčiau, kad tai beviltiška svajonė. Tu negali kištis į kitų gyvenimus, neturi jėgų tvarkyti svetimus likimus,

įskaitant žmoną ir vaikus, tėvus ir brolius. Argi tavo žodis yra lemiamas? Be to, kaip tu tobulėsi, kai neliks jokių rūpesčių ir problemų? Nori praktikuoti komforte? Kur rasi tokį dalyką? Tu taip galvoji, būdamas eilinių žmonių supratimo lygmenyje.

Tobulinimasis turi vykti esant bėdoms, kuriose galima patikrinti, ar tu galėsi išsiskirti su septyniais jausmais ir šešiais norais, ar tu galėsi būti jiems abejingas. Jei tu prisirišęs prie šių dalykų, tai tavo tobulinimasis nebus sėkmingas. Bet koku atveju yra likimo ryšys. Kodėl žmogus gali būti žmogumi? Būtent todėl, kad jis turi jausmus, dėl kurių žmonės ir gyvena: giminiškus jausmus, meilę tarp vyro ir moters, meilę tėvams, dvasinius jausmus, draugystę. Gerų senų santykių vardan žmonės užsiima reikalais. Visur pasireiškia šie jausmai: noras ar nenoras, meilė ar neapykanta. Visa tai žmonių visuomenėje kyla iš šių jausmų. Jeigu su šiais jausmais neišsiskirsi, tai tu negalėsi tobulintis. Kai žmogus iš jų išsilaisvina, tai niekas negali jo įžeisti, ir eilinio žmogaus sumanymai negalės jo paveikti. Šie jausmai bus pakeisti gailestingumu, kas yra žymiai kilniau. Žinoma, nelengva iš karto viso to atsisakyti. Tobulėjimas yra ilgas procesas. Tai procesas, kurio metu palaipsniui šalinami savo prisirišimai. Bet tu turi būti sau griežtas ir reiklus.

Mums, praktikuojantiems, prieštaravimai gali atsirasti netikėtai. Ką daryti? Jei tu visą laiką būni gailestingas, išlaikai ramią dvasinę būseną, tai, iškilus problemai, pasielgsi reikiamu būdu. Tavo elgesys leis tau konfliktą sumažinti. Tu visada būni geraširdiškas, gailestingas, visuose reikaluose rūpiniesi kitais. Kai iškyla kokias nors problema, visų pirmaisiai tu galvoji apie tai, ar kiti galės tai išverti. Ar tai neatneš skriaudos kitiems? Tokiu atveju problemų nebus. Todėl praktikoje tu turi būti sau reiklus, laikydamasis žymiai aukštesnių kriterijų, laikydamasis netgi dar aukštesnių kriterijų.

Kai kurie žmonės to nesupranta. Pas žmogų atsivėrė Dangaus rega ir jis pamatė Budą; grįžęs namo jis lenkiasi Budai ir sau galvoja: „Kodėl tu manimi nesirūpini? Padėk man išspręsti šį klausimą!“ Buda, žinoma, nepadės. Todėl, kad tą problemą sukūrė būtent Buda tam, kad tavo Sinsingas pakiltų, kad tu galėtum pakilti prieštaravimuose. Argi jis padės tau išspręsti duotą problemą? Jis to visai nedarys. Jeigu jis išspręstų tau tą problemą, tai kaip tu vystysi savo Gongą? Kaip tu kelsi savąjį Sinsingą ir savo lygmenį? Leisti tau išvystyti Gongą, – štai kur klausimo esmė. Didžiųjų Nušvitusiųjū nuomone, būti žmogumi - nėra svarbiausia. Žmogus gyvena ne tam, kad būtų žmogumi, o tam, kad grįžtų atgal. Kiek jam betektų iškęsti kančių, Didieji Nušvitę mano: kad kuo daugiau žmogus iškenčia, tuo geriau. Tokiu būdu jis greičiau padengs savo įsiskolinimą. Štai kaip jie galvoja. O kai kurie šito nesupranta, ir, kai jų prašymai Budai lieka neišgirsti, jie pradeda jį kaltinti: „Kodėl tu man nepadedi? Aš kiekvieną dieną deginu tau smilkalus ir lenkiuosi tau į kojas“. Kai kas netgi sudaužė Budos statulą ir nuo to laiko Budas bara. Kai tik jis pradėjo juos barti, jo Sinsingas taip pat nukrito, ir Gongas dingo. Jis suprato, kad pas jį nieko neliko. Ir nuo to jo neapykanta Budoms tapo dar didesnė. Jis nutarė, kad tai Budos jį žlugdo. Argi galima teisingai įvertinti Budų Sinsingą, remiantis eilinių žmonių principais? Argi galima spręsti apie aukšto lygmens reikalus remiantis eilinių žmonių kriterijais? Todėl dažnai kildavo tokios problemos, kai daugelis žmonių greitai krisdavo žemyn, nes laikė neteisingomis kančias savo gyvenime.

Ankstyvesniais metais daugelis didelių, labai įžymių čigongo meistrų taip pat nukrito. Žinoma, tikrieji ciguno meistrai, įvykdę savo istorinę misiją, jau sugrįžo. Tik tie, kurie nugrimzdo pasaulietinėje visuomenėje, ir kurių Sinsingas nukrito, vis dar tęsia savo veiklą. Kai kurie čigongo meistrai, turėję praeityje tam tikrą pripažinimą, dar veikia visuomenėje. Jų mokytojai pamatę, kad jie paklydo eilinių žmonių tarpe, nugrimzdo karjeros liūne ir negali iš ten išbristi, kad jie beviltiški, nusivedė jų Fu – Juanšenį, kuriame saugomas visas Gongas. Tokių pavyzdžių pakankamai daug.

Mūsų mokykloje tokių pavyzdžių palyginti mažai. Nors jie pasitaiko, bet ne taip dažnai. Sinsingo pakėlimo tipinių pavyzdžių pakankamai daug. Pavyzdžiui, vienas mūsų mokinys dirba vieno miesto trikotažo fabrike Šandongo provincijoje. Kai jis pradėjo mokytis *Falun Dafa*, jis ir kitus darbuotojus išmokė praktikos. To pasekmėje labai pasikeitė dvasinė šio fabriko atmosfera. Šio fabriko darbininkai ir tarnautojai nešdavosi namo rankšluosčius. Visi taip elgėsi. Kai mūsų mokinys pradėjo užsiiminėti *Falun Dafa*, jis ne tik nustojo ėmęs, bet ir gražino viską, ką buvo paėmęs anksčiau. Sekdami jo pavyzdžiu, visi darbininkai nustojo ėmę, kai kurie fabrikui netgi gražino tai, ką buvo paėmę anksčiau. Tokia situacija susidarė šiame fabrike.

Kito miesto konsultacinio *Falun Dafa* punkto vadovas atvyko į kažkokį fabriką pasižiūrėti, kaip praktikuoja *Falun Dafa* mokiniai. Fabriko direktorius priėmė jį asmeniškai ir pasakė: „Nuo to laiko, kai darbininkai ir tarnautojai ėmė mokytis *Falun Dafa*, jie pradėjo anksti ateiti į darbą ir vėlai grįžti. Jie dirba atidžiai ir kruopščiai, noriai atlieka jiems skirtus darbus, niekas nesiekia asmeninės naudos. Jų elgesys pakeitė fabriko moralinį klimatą. Fabriko ekonominis efektyvumas taip pat išaugo. Koks stiprus jūsų praktikos metodas. Kai jūsų Mokytojas čia atvyks, aš eisiu pasiklausti paskaitų“. Pagrindinis mūsų *Falun Dafa* tobulinimosi tikslas – žmones nukreipti į aukštą lygmenį. Mes ir negalvojome daryti tokių darbų, bet tai daro labai didelę stimuliuojančią įtaką visuomenės dvasinės kultūros vystymuisi. Jeigu kiekvienas žmogus trūkumą ieško tik savyje ir galvoja, kaip jam geriau elgtis, tai aš pasakysiu, kad visuomenė taps stabili, vėl pakils žmonijos moralės normos.

Vienu metu aš Tajuanio mieste dėščiau įstatymą ir mokiau praktikos metodo. Ten buvo penkiasdešimties metų mokinė. Ji su vyru ėjo į kursus. Kai jie priėjo gatvės vidurį, šalia jų greitai pralėkė lengvoji mašina, ir užpakalinio vaizdo veidrodis užkabino moters drabužį. Mašina ją tempė virš dešimties metrų. „Bach“ - moterį akimirksniu bloškė ant grindinio. Mašina pavažiavo dar virš dvidešimties metrų ir sustojo. Iššoko vairuotojas ir pikta suriko: „Ei, kodėl tu nežiūri į kelią!“ Štai kaip dabar elgiasi žmonės; kai kas nors atsitinka, jie pirmiausiai atsikrato atsakomybės, nesiaiškindami, kas kaltas. Automobilyje buvęs keleivis pasiūlė: „Pažiūrėk - ar ji neužsigavo, nuvežk ją į ligoninę“. Vairuotojas atsipeikėjo ir skubiai paklausė: „Na kaip, motuše, ar stipriai užkabino? Važiukime į ligoninę, tegu jus ten apžiūri“. Ši mokinė lėtai pakilo ir tarė: „Nieko tokio, važiukite“. Ji nusipurtė dulkes, paėmė vyrą už parankės ir nuėjo toliau.

Atėjusi į kursus, man apie tai papasakojo. Aš taip pat pasidžiaugiau, kad mūsų mokinių Sinsingas iš tikro pakilo. Ji man pasakė: „Mokytojau, aš jau pradėjau mokytis *Falun Dafa*. Jeigu aš nesimokyčiau *Falun Dafa*, tai aš taip šiandien nepasielgčiau“. Pagalvokite - ji jau pensijoje, dabartinės prekių kainos tokios aukštos, nėra jokio materialaus gerbūvio. Ją, 50 – ties metų moterį, mašina tempė taip toli ir nutrenkė ant

grindinio. Ką sužeidė? Viską sužeidė. Ji taip ir gulėtų ant žemės nepakildama. Į lignonę? Nuvažiuotų ji į lignonę, ten atsigultų ir neišeitų. Jeigu ji būtų eiliniu žmogumi, tai, galbūt, taip ir pasielgtų. Bet ji yra praktikuojanti. Ji taip nepasielgė. Mes manome, geras ar blogas bus rezultatas, priklauso nuo vienintelės žmogaus minties. Įvairios mintys gali sukelti įvairius rezultatus. Tokia pagyvenusi moteris, o jeigu ji būtų eiliniu žmogumi, argi ji negautų traumos? Bet jos oda net neapdraskyta. Gera ar bloga - priklauso nuo vienos žmogaus minties. Jeigu ji gulėtų ir sielvartautų: „Oi, man galas, ir čia skauda, ir ten skauda“, jos lauktų kaulų lūžis ar paralyžius. Kiek pinigų jai beduotų, jai tektų likusius gyvenimo metus praleisti lignoninėje. Argi ji galėtų jaustis komfortabiliai? Net žiūrovai nustebė, kaip tokia pagyvenusi moteris nepaėmė iš vairuotojo pinigų. Privalėjo pareikalauti iš jo pinigų. Dabar moraliniai žmogaus kriterijai sugedę. Taip, vairuotojas važiavo greitai, bet argi jis specialiai arti jos važiavo? Argi jis padarė tai tyčia? Bet šiuolaikiniai žmonės reikalus vertina ne taip. Netgi žiūrovai pasijuto nejaukiai, kad moteris iš vairuotojo nereikalavo pinigų. Mano manymu, žmonės dabar jau neskiria gera nuo blogo. Jeigu tu kažkam pasakysi, kad jis daro blogą darbą, tai jis tau nepatikės, nes pasikeitė žmonių moralinės normos. Kai kurie siekia tik naudos. Jie padarys viską, kad tik gautų pinigų. „Kas ne už save - tą baudžia Dangus ir Žemė“. Tai jau tapo devizu!

Pekine vienas mokinys po vakarienės nusivedė sūnų pasivaikščioti į Čianmenio rajoną. Ten jie pamatė, kad per mašinos garsiakalbį ragina pirkti loterijos bilietus. Berniukas „užsidegė“ ir panorė kę nors laimėti. „Tegu žaidžia, jei nori“, tėvas sūnui davė vieną juanų bilietui, ir tam atiteko antras prizas. Puikus vaikiškas dviratis. Berniukas labai apsidžiaugė, o tėvo galvoje iškart šmėkstelėjo mintis: „Aš esu praktikuojantis, kaip aš galiu siekti daiktų? Jeigu aš paimsiu šį neteislingai įgytą daiktą, kiek *De* man teks atiduoti kitiems?“ Jis pasakė berniukui: „Šio dviračio mes neimsime. Jeigu nori, aš tau nupirksiu kitą“. Berniukas nusiminė ir pasakė: „Aš tavęs prašiau man nupirkti dviratį, o tu nesutikai. Dabar aš pats laimėjau dviratį, o tu neleidi jo pasiimti“. Berniukas verkė ir šaukė. Nieko nepadarysi, teko pasiimti dviratį į namus. Kuo ilgiau namie jis apie tai galvojo, tuo labiau jautė, kad čia kažkas ne taip. Jis nutarė sugrįžti ir atiduoti pinigus loterijos darbuotojams. Po to jis pagalvojo, kad loterijos bilietai jau parduoti: „Jeigu aš jiems gražinsiu pinigus, argi jie nepasidalins jų tarpusavyje? Geriau aš juos atiduosiu savo departamento bendram labui“.

Gerai, kad daugelis jo kolegų taip pat *Falun Dafa* mokiniai. Be to, ir organizacijos vadovas jį supranta. Jeigu tai būtų atsitikę įprastinėje aplinkoje, eilinėje įstaigoje, jeigu tu ten pasakytum, kad tu, būdamas praktikuojančiuoju, loterijoje išlošei dviratį ir sakai, kad jis tau nereikalingas, kad tu nori pinigų už jį atiduoti savo departamento bendram labui, tai vadovas galėtų tave palaikyti psichiškai nesveiku. Kiti žmonės taip pat galėtų galvoti ir aptarinėti: „Ar tik ne dėl praktikos šis žmogus tapo nenormaliu, turbūt, pas jį „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“? Aš sakiau, kad moraliniai kriterijai deformavosi. Tai nebuvo retas reiškinys ir niekam nuostabos nekeltų penkiasdešimtaisiais šešiasdešimtaisiais metais.“

Mes manome, kad iki kokios ribos besikeistų žmonijos moraliniai kriterijai, ši Visatos savybė „Džen Šan Žen“ niekada nepasikeis. Jeigu kažkas sako, kad tu geras,

tai tu nebūtinai esi tikrai geras. Jeigu kažkas sako, kad tu esi blogas, tai tu nebūtinai tikrai esi blogas, nes pasikeitė gėrio ir blogio vertinimo kriterijai. Geras tik tas, kas atitinka Visatos principus. Tai vienintelis kriterijus vertinimui: kas yra geras žmogus, o kuris blogas. Tai pripažįstama Visatoje. Nežiūrint į tai, kad žmonija labai pasikeitė, žmonių moralės normos krenta, tarsi didelė nuošliauža. Vyksta pastovus moralės kritimas. Žmonės siekia tik naudos, o pokyčiai Visatoje vyksta ne dėl žmonijos pasikeitimo. Būdamas besitobulinančiuoju, tu neturi elgtis pagal eilinių žmonių normas. Eiliniai žmonės kalba, kad kažkoks dalykas geras, ir tu nusprendi tuo užsiimti - taip negalima. Tai, ką eiliniai žmonės vadina geru, nebūtinai tokiu yra; o tai, ką eiliniai žmonės laiko blogu, nebūtinai yra bloga. Epochoje, kurioje iškreipti moraliniai kriterijai, jei tu pasakysi žmogui, kad jis elgiasi blogai, - jis tau nepatikės! Būdamas praktikuojančiuoju, tu turi viską vertinti pagal Visatos principus. Tik tada galėsi atskirti: kas iš tikro gerai, o kas blogai.

Energijos per viršugalvį įliejimas (*Guanding*)

Besitobulinančių aplinkoje egzistuoja reiškinys, vadinamas „*Guanding*“. *Guanding* yra viena religinio tobulinimosi formų Budos sistemos tantrizme. Jo paskirtis yra tokia: per viršugalvį įliejus energijos, šiam žmogui negalima eiti į kitą mokyklą. Jis jau yra laikomas tikru šios mokyklos mokiniu. Neįtikėtina, bet pastaruoju metu ši religinė forma naudojama ne tik tantrizme, bet ir čigongo praktikose, įskaitant *Dao* sistemos praktikos metodus. Kaip aš jau sakiau, visi visuomenėje po tantrizmo vėliava perduodami praktikos metodai yra klaidingi. Kodėl taip kalbu? Todėl, kad tantrizmas mūsų šalyje išnyko prieš tūkstantį su viršum metų. Jis dabar jau neegzistuoja. Tibeto tantrizmas dėl kalbinių kliūčių niekada pilnai nebuvo paplitęs mūsų šalies hanų rajone. Be to, jis priklauso ezoterinei religijai, kurios pasekėjams būtina slaptai tobulintis vienuolyne. Jame būtinas slaptas mokytojo mokymas; mokytojas jį veda slaptu tobulinimosi keliu. Be šių reikalavimų tantrizmas negali plisti.

Daug kas išėjo į Tibetą tapti kieno nors mokiniiais, pasimokyti tibetietiško tantrizmo, tapti čigongo meistras, išgarsėti ir praturtėti. Pagalvokite: visi gyvi Budos ar lamos, gerai įsisavinę savosios mokyklos esmę, turi labai stiprius antgamtinius sugebėjimus ir gali sužinoti, apie ką galvoja atvykę mokyti Gongo. Iš pirmo žvilgsnio bus aišku, - ko jis čia atvyko. Jis čia atvyko mokytis šių dalykų, nori tapti čigongo meistras, praturtėti, išgarsėti ir tuo pačiu pažeisti šios mokyklos Budos esmės pasiekimo tobulinimosi metodą. Ar galima leisti, kad tu dėl asmeninės šlovės ir naudos, siekdamas tapti čigongo meistras, savavališkai sugriautum tokią rimtą tobulinimosi į Budą mokyklą? Kokiais motyvais tu vadovaujiesi? Todėl jam nieko neperduos, jis šios mokyklos esmės negalės įsisavinti. Žinoma, vienuolynų ten yra daug, galbūt, kažką paviršutiniško jis gaus. Jei širdis yra neteisinga, ir jis tik stengiasi tapti čigongo meistras ir daryti blogus

darbus, jis pritrauks prie savęs nešvarią dvasią. Įsikėlęs į žmogaus kūną, gyvūnas taip pat turi Gongą, bet ne tibetietiško tantrizmo. Kas į Tibetą atvyko tikrai ieškodamas Įstatymo, galbūt, liks čia visam laikui. Tai - tikras besitobulinantis.

Sukelia nuostabą, kad daugelis *Dao* sistemos praktikos metodų pastaruoju metu taip pat naudoja *Guanding*. *Dao* sistema visada kreipė dėmesį į energijos praėjimą kanalais. Kodėl ten staiga susidomėta energijos per viršugalvį įliejimu? Kiek aš žinau, kai aš pamokslavau Gongą šalies pietuose, ypač Guangdongo provincijoje, kur jų palyginti daug, ten buvo virš dešimties įvairių chaotiškų praktikos metodų, kuriuose energiją įliedavo per viršugalvį. Ką tai reiškia? Jis tau per viršugalvį įliejo energijos - tu ir tapai jo mokiniu. Tau daugiau negalima mokytis kito čigongo. Jeigu pradėsi mokytis kito čigongo, tai jis tave už tai nubaus. Štai kuo jis užsiima. Argi tai nėra užsiėmimas erezija? Tai, ką jie perduoda, yra ligų gydymas ir organizmo stiprinimas. Tie, kurie mokosi šių praktikos metodų, nori tik stiprios sveikatos. Kam gi tai daryti? Kai kurie kalba, kad tiems, kurie užsiima jų čigongu, negalima praktikuoti kito čigongo. Ar galės jie gelbėti žmones ir padės jiems pasiekti Pilną Tobulumą? Tai ne kas kita, kaip žmonių nukreipimas klaidingu keliu! Daugelis taip ir elgiasi.

Dao sistema nemoko *Guanding*, bet ir ten tai taip pat atsirado. Aš pastebėjau, kad aktyviausiai *Guanding* praktikuojančio čigongo meistro Gongo stulpas siekia tik dviejų, trijų aukštų pastato aukštį. Tai gana žinomas čigongo meistras, bet aš matau, kad pas jį Gongas liko mažai. Šimtai, netgi tūkstančiai žmonių stovi eilėje. Laukia, kada jis jiems įlies per viršugalvį energijos. Gongas pas jį ribotas, pasiekęs nedidelį aukštį. Praeis šiek tiek laiko ir jo Gongas nukris ir pasibaigs. Ką jis įlies kitiems? Ar ne apgaulė visa tai? Jeigu mes tai stebėsime iš kitos erdvės, tai pamatysime, kad po tikro energijos per viršugalvį įliejimo visas žmogaus skeletas nuo galvos iki kojų bus panašus į baltą nefritą. Tai įvyksta visą kūną išvalius nuo galvos iki kojų, naudojant Gongą ir aukšto energijos lygmens materiją. Ar galės tai padaryti tas čigongo meistras? Jis negalės. Tai kam tada jis visa tai daro? Žinoma, nebūtinai visa tai yra religinės apeigos. Jų tikslas – pavergti tuos, kurie mokosi jo praktikos metodo. Tu turėsi eiti į jo kursus ir mokytis jo dalykų. Tikslas yra tavo pinigai. Jeigu niekas nenorės mokytis, tai pinigų jis neuždirbs.

Kaip ir kitose Budos sistemos mokyklose *Falun Dafa* mokiniams ne kartą energiją per viršugalvį įlieja aukščiausias Mokytojas, bet jiems neleidžiama to žinoti. Žmonės, turintys antgamtinius sugebėjimus, gali tai jausti. Jautrūs žmonės taip pat gali pajusti, kai sapne ar kitu metu netikėtai, pradėdant nuo galvos, per visą kūną prabėga karštas srautas. Energijos per viršugalvį įliejimas neturi tikslo duoti tau aukštą Gongą, kurį tu pats privalai išvystyti tobulinimosi metu. *Guanding* yra sustiprinimo metodas, kurio dėka yra valomas tavo kūnas, atliekamas tolesnis tavo kūno valymas. Įliejimas turi vykti ne vieną kartą tokiu būdu, kad tau padėtų kiekviename lygmenyje sureguliuoti kūną. Kadangi tobulinimasis priklauso nuo Tavęs, o Gongas nuo Mokytojo, todėl mes nenaudojame *Guanding* formos.

Kai kurie dar rengia kažkokią mokinių iniciacijos ceremoniją. Čia aš norėčiau paminėti, kad daugelis nori tapti mano mokiniais. Mūsų šiuolaikinis istorinis periodas skiriasi nuo feodalinės Kinijos visuomenės, argi vien tavo nusilenkimai žemyn tave padarys kieno nors mokiniu? Mes nenaudojame tokios formos. Daugelis iš mūsų būtent taip ir galvoja: aš iki žemės lenksiuosi Budai, deginsiu smilkalus, būsiu dievobaimingas

širdyje, ir tada pas mane išaugs Gongas. Mano nuomone, tai labai juokinga. Tikra praktika pilnai remiasi tavo tobulinimusi. Prašyti nieko nereikia. Nereikia lankstyti Budai, nereikia deginti smilkalų. Jeigu tu tikrai tobulėjai pagal besitobulinančiųjų normas, tai Budai bus labai malonu į tave žiūrėti. O jeigu tu už nugaros visą laiką darai blogus darbus, o pats lankstaisi prieš jį ir degini smilkalus, tai jam bus bjauru į tave žiūrėti. Argi ne toks principas? Tikrasis tobulėjimas priklauso nuo tavęs asmeniškai. Šiandien tu lenkiesi į kojas ir tampi mokiniu, o išėjęs į gatvę elgiesi taip, kaip tau patinka. Tai kam visa tai? Mes visai nenaudojame tokios formos. Kitaip tu dar gali suteršti mano reputaciją!

Mes davėme jums tiek daug. Jeigu jūs visi rimtai tobulėsite ir griežtai laikysitės *Dafa* reikalavimų, aš vesiu jus kaip savo pasekėjus. Jeigu tu tobulėsi tik pagal *Falun Dafa*, mes tave vesime kaip savo pasekėją. Jeigu tu nesitobulinsi, tai mes negalėsime niekuo tau padėti. Kam save vadinti mokiniu, jeigu nesitobulini? Ar turi reikšmę tai, kokius tu kursus baigsi, pirmus ar antrus? Ar gali tu būti laikomas mūsų pasekėju, jei atlieki tik pratimų kompleksą? Tu turi rimtai tobulintis pagal mūsų Sinsingo normas ir tokiu būdu įgysi tvirtą sveikatą, galėsi tikrai pakilti į aukštus lygmenis. Todėl mums yra nereikšmingi šie formalumai. Jei tu praktikuosi, tai ir priklausysi mūsų mokyklai. Mano Įstatymo Kūnas žino viską. Jis žino, apie ką tu galvoji ir gali viską padaryti. Jeigu tu nesitobulinsi, tai jis tavimi nesirūpins. Jeigu tu praktikuosi, tai jis tau padės iki galo.

Praktikuojantieji kai kuriuos praktikos metodus dar nesusitiko su savo mokytoju, bet jau kalba, kad užtenka į tam tikrą pusę lenktis ir atiduoti keletą šimtų juanių. Argi tai nėra savęs ir kitų apgaulė? Užtat jie visa tai daro geranoriškai ir nuo to laiko gina šį čigongą ir jo mokytoją, įspėdami kitus, kad jie kito čigongo nesimokyti. Mano manymu, tai labai juokinga. Kai kurie užsiima kažkokiu viršugalvio „apčiupinėjimu“. Net nežinau, kam tai skirta.

Klaidingi yra ne tik tantrizmo praktikos metodai, bet ir visi praktikos metodai, perduodami po kurios nors budizmo mokyklos vėliava. Pagalvokite, praėjo jau keli tūkstančiai metų, o budizmo tobulėjimo metodai liko tie patys. Jeigu kas nors galėjo įnešti į juos kai kuriuos pakeitimus, tai argi tai dar būtų budizmas? Tobulėjimo metodai yra rimtas tobulinimasis Budos esmės siekime. Be to, jie yra ypač mistiški, mažiausias jų pokytis gali iškart atvesti į painiavą. Kadangi Gongas evoliucijos procesas yra ypač sudėtingas, žmogaus pojūčiai nieko nereikia. Negalima tobulintis remiantis savais pojūčiais. Religinė vienuolynų forma kaip tik ir yra tobulinimosi metodas. Įnešus į jį mažiausius pokyčius, jis nustos būti tos mokyklos dalyku. Kiekvienai mokyklai vadovauja Didysis Nušvitęs. Kiekvienoje mokykloje tobulinasi daug didžiųjų Nušvitusių. Niekas nedrįsta savavališkai keisti duotosios mokyklos tobulinimosi metodų. Kokį tokį retą prestižą ir dorybę turi nereikšmingas čigongo meistras, jei drįsta pūstis prieš Budą Valdovą ir gali keisti tobulinimosi į Budos esmę mokyklos metodą? Jeigu būtų galima iš tikrųjų keisti, tai ar ji liktų ankstyvesne mokykla? Pseudo čigongą galima atpažinti.

***Siuanguan* vietos nustatymas**

„*Siuanguan*² vietos nustatymas“ taip pat vadinamas „*Siuanguan – iciao*“³. Tokį terminą galima rasti „*Dan – dzing*“, „*Dao – dzang*“, „*Siangming Guidži*“⁴. O ką reiškia šis terminas? Daugelis čigongo meistrų aiškiai atsakyti į šį klausimą negali, nes būdamas savo lygmenyje, eilinis čigongo meistras šios vietos nemato. Jam ir neleidžiama to matyti. Jeigu besitobulinantysis nori ją pamatyti, tai jam būtina pranokti aukščiausią regos lygmenį „išminties akys“. Eiliniai čigongo meistrai šio lygmens pasiekti negali. Todėl jie ir nemato. Besitobulinančiųjų aplinkoje nuo seno aiškinamasi ir svarstoma, kas tai yra *Siuanguan*? Kur randasi *iciao*? Kaip nustatyti jo vietą? „*Dan – dzing*“, „*Dao – dzang*“, „*Siangming Guidži*“ kalbama apie teoriją, o klausimo esmė lieka absoliučiai nepaliesta. Aiškinama ir taip, ir anaip, ir galų gale tave supainioja. Jie negali tiksliai paaiškinti, nes eiliniams žmonėms neleidžiama žinoti dalyko esmės.

Be to, aš norėčiau jums dar apie ką pasakyti. Tik todėl, kad jūs mūsų *Falun Dafa* mokiniai, aš noriu jums pasakyti: niekada neskaitykite painių čigongo knygų. Aš turiu omenyje ne aukščiau paminėtas senąsias knygas, o šiuolaikinių žmonių parašytas pseudo čigongo knygas. Tu jų net neatidaryk. Jeigu tavo galvoje vos tik šmėkštelės mažiausia mintis: „O, šie žodžiai pagrįsti“, kai tik šmėkštelės tokia mintis, tai netyros šios knygos dvasios iškart į tave įsikels. Daug knygų buvo parašyta pagal komandas ir kontrolę netyros dvasios, kuri manipuliuoja žmogumi, siekiančiu naudos ir šlovės. Pseudo čigongo knygų pilna, labai daug. Daugelis žmonių neturi atsakomybės jausmo. Jie parašė apie kai kurias netyras dvasias ir visokios rūšies bjaurius dalykus. Net aukščiau minėtų senovės knygų ar joms panašių bendrai geriau neskaityti, nes čia egzistuoja ištikimybės vienai mokyklai klausimas.

Vienas Kinijos čigongo asociacijos vadovų papasakojo mane labai prajuokinusį atvejį. Jis pasakė, kad Pekine buvo toks žmogus, kuris dažnai lankė čigongo paskaitas. Po kiek laiko jis pagalvojo, kad čigongo turinys neišeina už rėmų to, ką jis išgirdo tose paskaitose. Viskas yra viename lygmenyje ir kalbama apie vieną ir tą patį. Jis, kaip ir tie čigongo pseudo meistrai, pamanė, kad tai ir yra visas čigongo turinys! Na gerai, jis taip pat užsimanė parašyti knygą apie čigoną. Pagalvokite, - nepraktikuojantis žmogus rašo knygą apie čigoną. Dabar visos knygos apie čigoną yra plagiatas. Tu nurašei nuo jo, o jis nurašė nuo tavęs. Jis rašė rašė ir, priėjęs *Siuanguan* klausimą, sustojo. Kas supranta, kas yra *Siuanguan*? Net tarp tikrųjų čigongo meistrų mažai kas tai supranta. Šis žmogus pasiklausė kažkokio čigongo pseudo meistro. Jis nežinojo, kad tai pseudo meistras, nes pats čigonge nieko nesupranta. Tas pseudo meistras pagalvojo, jeigu jis nesugebės atsakyti į šį klausimą, tai žmonės sužinos, kad jis nėra meistras. Todėl išdrįso prikalbėti nesąmonių, ir pasakė, kad *Siuanguan – iciao* randasi ant vyriško organo galvutės. Skamba labai juokingai. Bet tu dar nesijuok, - nes ši knyga jau išleista. Tai parodo kokios juokingos šiuolaikinės čigongo knygos. Sakyk, kokią naudą gali atnešti panašių knygų skaitymas? Jokios, jos gali tik pakenkti žmonėms.

Kaip nustatomas *Siuanguan* taškas? Kai besitobulindamas pagal pasaulietinį Įstatymą žmogus pasiekia aukštesnį vidutinio lygmenį, tai jis jau tobulinasi aukštame pasaulietinio Įstatymo lygmenyje. Pas jį pradeda augti Juaningas. Juaningas, o taip pat Inghajus⁵, apie kurį mes kalbame, tai skirtingi dalykai. Inghajus - labai mažas, gyvas ir linksmas, labai išdykęs, o Juaningas nejuda, kai jo nevaldo Juanšenis. Jis nejudėdamas sėdi ant lotoso sunertomis į mudrą rankomis ir „lotoso“ pozoje sukryžiuotomis kojomis. Juaningas gimsta dantianyje⁶. Jį galima pamatyti jau tada, kai jo ūgis mikroskopinėje būsenoje neviršija adatos smaigalio dydžio.

Be to, reikia išaiškinti dar vieną klausimą. Tikrasis dantianas yra tik vienas. Jis randasi apatinėje pilvo dalyje, virš *sivevei* „*hujin*“⁷, žmogaus kūno viduje, žemiau bambos. Turimas omenyje būtent šis „laukas“. Čia gimsta daug Gongo, antgamtiniai sugebėjimai, daug magiškų dalykų, Įstatymo Kūnas, Juaningas, Inghajus ir daugelis gyvų būtybių.

Praeityje atskiri besitobulinantieji *Dao* esmės pasiekime manė, kad egzistuoja viršutinis, vidurinis ir apatinis dantianai. Aš jums pasakysiu, - tai klaidinga nuomonė. Kai kurie sako, kad to moko jų mokytojas, kad tai perduodama per daugelį kartų, ir net yra užrašyta knygoje. Jums pasakysiu, kad ir senovėje būta šiukšlių; nors jų palikimo ir perdavimo istorija ilga, tai nebūtinai teisinga. Kai kurie „pasaulietiniai“ tobulinimosi takeliai visą laiką plinta eilinių žmonių tarpe, bet pagal juos neįmanoma tobulintis. Jie nieko nereiškia. Praeities praktikai kalba apie viršutinį, vidurinį ir apatinį dantianus. Vadinasi, dantianu galima pavadinti bet kurią kūno vietą, kur gali augti danas. Ar tai nejuokinga? Kai žmogaus mintis sukoncentruota viename taške, tai ten laikui bėgant gali susikaupti masė energijos ir susidaryti danas. Jeigu netiki, pabandyk savo mintis sukoncentruoti savo rankoje. Išlaikyk šią būseną, ir po kiek laiko čia susidarys danas. Todėl, pamatę tokį reiškinį, kai kurie sako, kad dantianas yra visur. Tai tuo labiau skamba juokingai. Anot jų, jeigu šioje kūno dalyje susiformavo danas, tai jis ir turi vadintis dano lauku. Iš tiesų, tai danas, o ne laukas. Būtų teisinga, jei tu pasakytum, kad visur egzistuoja danas, bet ne laukas. Arba egzistuoja viršutinis danas, vidurinis danas ir apatinis danas. O vieta, kur gali atsirasti daugybė Įstatymų, tik viena. Ji randasi žmogaus pilvo ertmėje. Todėl tvirtinimas apie viršutinio, vidurinio ir apatinio dano laukų egzistavimą yra klaidingas. Kur žmogaus mintis yra ilgai sukoncentruota, ten su laiku gali atsirasti danas.

Juaningas gimsta šiame dano lauke, esančiame apatinėje pilvo dalyje. Jis palaipsniui didėja ir didėja. Kai jis išauga iki stalo teniso kamuoliuko dydžio, galima aiškiai matyti jo kūno kontūrus. Tuo pat metu formuojasi jo nosis ir akys. Kai jis išauga iki stalo teniso kamuoliuko dydžio, prie jo kūno atsiranda mažas apvalus burbuliukas. Susiformavęs šis burbuliukas auga kartu su Juaningu jo augimo greičiu. Kai Juaningas išauga iki 4 cunių, atsiranda lotoso žiedlapis. Kai Juaningas išauga iki 5 – 6 cunių, atsiranda beveik visi lotoso žiedlapiai. Susidaro visas gėlės žiedas. Auksine spalva spindintis Juaningas sėdi ant auksinės lotoso lėkštelės. Visa tai atrodo labai gražiai. Tai ir yra Deimantinis nepranykstantis kūnas, Budos sistemoje vadinamas Budos kūnu, o *Dao* sistemoje vadinamas Juaningu.

Mūsų mokykloje tobulinami abu kūnai, abu jie reikalingi. Taip pat turi būti pertvarkytas žmogaus *Benti*. Visiems žinoma, kad Budos kūnas negali pasirodyti eilinių

žmonių tarpe. Maksimaliai įtempus jėgas, gali atsirasti kažkokie kontūrai, ir eilinių žmonių akys gali matyti jo šviesos šešėlį. Žmonių visuomenėje po pertvarkymo *Benti* turi tokią pačią formą, kaip ir fizinis eilinio žmogaus kūnas. Todėl eiliniai žmonės negali matyti jų skirtumo. Bet toks kūnas gali įsiskverbti į įvairias erdves. Kai Juaningas išauga iki 4 – 5 cunių, burbuliukas išauga iki tokio pat dydžio ir tampa permatomas, panašus į oro baliono apvalkalą. Juaningas sėdi nejudėdamas, sukryžiuojęs kojas lotoso pozoje. Šis burbuliukas, pasiekęs tokį dydį, turi palikti dano lauką. Jis jau subrendo. Subrendo ir jo kilimo sąlygos. Kilimo procesas labai lėtas, bet burbuliuko judėjimas matomas kasdien. Jis palaipsniui juda į viršų, kyla. Atidžiai stebint galima pajusti jo egzistavimą.

Kai burbuliukas pakyla iki *sievei* „šandžong“⁸, jis ten pasiliks kurį laiką, nes žmogaus kūno gyvybinė esmė ir daugelis dalykų (širdis taip pat čia randasi) šiame burbuliuke turi suformuoti visą kompleksą. Burbuliukas bus pripildytas žmogaus esmės dalykais. Po tam tikro laiko jis vėl pradės kilti. Kai jis praeina pro žmogaus kaklą, jaučiamas oro trūkumas, tarsi kažkas būtų įstrigęs kraujagyslėse, stipriai išpučia kaklą, bet per dieną dvi viskas praeina. Toliau burbuliukas kyla iki viršugalvio. Mes tai vadiname „pakilti iki *Nivan*“. Kalbama, kad jis pakyla iki *Nivan*, o iš tikro jis yra tavo galvos dydžio. Tu jauti, kad galva tinsta. Kadangi *Nivan* yra labai svarbi žmogaus gyvybės vieta, burbuliuke taip pat turi susiformuoti gyvybinės esmės dalykai. Paskui jis praeina pro Dangaus regos praėjimą, dėl ko žmogus gerokai kankinasi. Nuo spaudimo labai skauda Dangiškąją akį, smilkiniai taip pat išsipučia, akys įdumba. Tokia būseną tęsiasi iki tol, kol burbuliukas neprasispraudžia išorėn. Jis ir pakimba priešais kaktą. Tai ir yra vadinama „*Siuanguan* vietos nustatymu“. Jis čia taip ir kaba.

Šiuo metu tas, pas kurį atverta Dangaus rega, nieko nemato. „Durys“ uždarytos, nes ir Budos sistemoje, ir *Dao* sistemoje reikalaujama, kad besitobulinančiojo *Siuanguan* kuo greičiau suformuotų visa, kas būtina. Uždarytos abi „durys“, priekinės ir galinės. Tai primena Pekino Tiananmenio bokštą su vartais kiekvienoje pusėje. Kiekvieni vartai turi po dvi varčias. Tam, kad *Siuanguan* kaip galint greičiau viskas susiformuotų ir prisipildytų, šios „durys“ neatsidarys, išskyrus ypatingus atvejus. Kas iki šio laiko buvo matoma Dangaus rega, dabar jau nematoma, žiūrėti neleidžiama. Kodėl burbuliukas čia pakibo? Todėl, kad čia susilieja visi mūsų kūno kanalai. Šiuo metu jie, praeidami pro *Siuanguan*, daro ratą, po to išeina. Visi jie turi praeiti pro *Siuanguan* tam, kad *Siuanguan* viduje paliktų tam tikrą pagrindą ir suformuotų būtiną kompleksą. Ryšium su tuo, kad žmogaus kūnas yra mikrokosmas, ten susidaro savas mažasis pasaulis, kuriame formuojasi visi žmogaus kūno gyvybinės esmės dalykai. Bet tai tarsi įrengimų kompleksas, kuris dar negali dirbti pilnu pajėgumu.

Tobulinantis Čimenio mokykloje *Siuanguan* yra atviras. Kai čia *Siuanguan* išeina išorėn, jis yra tiesaus vamzdelio formos. Palaipsniui jis įgyja apvalią formą, todėl abiejų pusių „durys“ pas jį atvertos. Kadangi Čimenio mokykloje tobulinamasi nesiekiant Budos esmės ir nesiekiant *Dao* esmės, jie turi patys save apginti. Budos sistemoje ir *Dao* sistemoje yra labai daug mokytojų, kurie gali tave apginti. Tau žiūrėti nereikia ir nieko atsitikti negali. Bet Čimenio tobulinimosi sistema tokio metodo negali naudoti. Joje tu turi pats save apginti, todėl būtina matyti. Tokiu atveju žiūrėjimas pro Dangaus regą primena žiūrėjimą pro teleskopą. Praėjus mėnesiui su trupučiu, kai viskas, kas būtina

yra suformuota, burbuliukas pradeda grįžti atgal. Grįžimas į galvą vadinamas „*Siuanguan* vietos pakeitimu”.

Burbuliuko grįžimo metu žmogaus galva ištinsta. Jis jaučiasi blogai. Vėliau burbuliukas išeina iš *sievei* „judžen”⁹. Žmogus nuo to taip pat gerokai kenčia. Atsiranda pojūtis, kad galva plyšta. Kai tik jis išeina, iškart palengvėja. Išėjęs į išorę burbuliukas pakimba labai gilioje erdvėje. Jis egzistuoja žmogaus kūne esančioje giliausioje erdvėje. Todėl, kai tu miegi, jis tau nekliudo. Bet reikia pažymėti, kad žmogus pirmosios *Siuanguan* vietos nustatymo metu gali prieš savo akis kažką pajusti. Nors burbuliukas egzistuoja gilioje erdvėje, tau visą laiką akyse stovi migla, tarsi kažkas užstotų matymą. Tu jautiesi ne komfortabiliai. Kadangi *sievei* „judžen“ yra labai svarbus praėjimas, už jo taip pat turi būti suformuota visa, kas būtina, ir burbuliukas vėl pradės grįžti atgal. Mes sakome *Siuanguan* – *iciao*. Iš tikrųjų čia ne viena *ciao*. Burbuliukas juda daug kartų. Grįžęs į *Nivan*, jis pradeda žmogaus kūne leistis iki *sievei* „*mingmen*”¹⁰. Ten *sievei* „*mingmen*” jis vėl išeina į išorę.

Žmogaus *mingmen* yra esminė, pagrindinė, didelė *ciao*. *Dao* sistemoje ją vadina *ciao*, o mes vadiname ją *guan*. Tai pagrindinis, labai svarbus praėjimas. Jis panašus į geležines daugelio sluoksnių duris. Visiems žinoma, kad mūsų kūnas susideda iš sluoksnių: mūsų kūno ląstelės sudaro vieną sluoksnį, molekulės jose sudaro kitą sluoksnį, po to seka atomai, protonai, elektronai, labai mažos, be galo mažos dalelės, iki pačių smulčiausių dalelių. Kiekviename sluoksnyje yra vienos „duryš”. Todėl daugelis ir daugelis antgamtinių sugebėjimų, daug ir daug keistų magiškų dalykų yra užrakinta už „kiekvienų „duryš“ Kituose praktikos metoduose išvystomas danas. Kai danas sprogsta, visų pirmiausia, reikia pasiekti, kad nuo sukrėtimo atsivertų *mingmen*. Jeigu ji nuo sukrėtimo neatsivers, antgamtiniai sugebėjimai neišsilaisvins. Po to, kai *Siuanguan* taške *sievei mingmen* suformavo visa kas būtina, jis vėl įeina į žmogaus kūną. Tada jis grįžta į apatinę pilvo dalį. Tai vadinama „*Siuanguan guivei*”¹¹.

Bet *Siuanguan* grįžta ne į pirmą vietą. Šiuo metu Juaningas jau išaugo ir yra pakankamai didelis. Juaningą apgaubia burbuliukas, jis yra burbuliuke. Juaningui augant, auga ir burbuliukas. *Dao* sistemoje, kai Juaningas išauga iki maždaug šešių septynių metų berniuko dydžio, jam leidžiama palikti žmogaus kūną. Tai vadinama „Juaningo atsiradimu pasaulyje”. Žmogaus Juanšenis jį valdo. Juaningas gali išeiti ir pradėti veikti. Žmogus sėdi nejudamai, o jo Juaningas išeina. Kalbant bendrai, Budos sistemoje, kai Juaningas išauga iki paties besitobulinančiojo dydžio, tai pavojaus jau nėra. Paprastai šiuo metu jam leidžiama palikti kūną, išsilaisvinti iš jo, išeiti iš jo. Kai Juaningas išauga iki žmogaus dydžio, jo „apdangalas”, tai yra *Siuanguan*, taip pat didėja, plečiasi už žmogaus kūno ribų. Kadangi išaugęs Juaningas yra jau pakankamai didelis, besiplėsdamas *Siuanguan*, žinoma, išeina už kūno ribų.

Jūs, galbūt, šventyklose matėte Budų atvaizdus, matėte juos visada aureolėje. Nutapyti Budos atvaizdai visada turi aureolę, kurioje Buda ir sėdi. Tokie yra daugelio Budų atvaizdai, ypač senose šventyklose. Kodėl jie sėdi aureolėje? Į tai niekas negali atsakyti. Pasakysiu jums: tai būtent *Siuanguan*, bet dabar jis jau nebevadinamas *Siuanguan*, o vadinamas pasauliu. Bet pilna prasme pasauliu jo dar negalima vadinti. Jis, kaip ir fabrikas, turi tik įrengimų kompleksą, bet dar nėra gamybinių pajėgumų; dar reikalingi energija ir žaliavos, be kurių negali būti ir kalbos apie gamybos pradžia.

Ankstyvesniais laikais daugelis besitobulinančiųjų sakė: „Mano Gongas yra aukštesnis už Bodhisatvos Gongą, mano Gongas aukštesnis už Budos Gongą”. Šie žodžiai kitiems atrodė nesuprantami. Iš tikrųjų, jų pasakyti žodžiai nėra mistika. Šiame pasaulyje Gongą tikrai reikia išvystyti labai aukštą.

Kaip gali atsirasti tokia situacija, kai besitobulindamas žmogus pasiekia aukštesnį už Budos lygmenį? Nereikia taip paviršutiniškai žiūrėti į šį klausimą. Jo Gongas iš tikro yra labai aukštas. Kai jis, besitobulindamas pasiekia labai aukštą lygmenį, kai jis pasiekia Gongo atvėrimą ir nušvitimą, jo Gongas realiai labai aukštas. Tą akimirką, kai jis pasiekia Gongo atvėrimą ir nušvitimą, 8/10 jo Gongo kartu su Sinsingo norma yra atlaužiami. Šia energija turi būti papildytas šis pasaulis, jo nuosavas pasaulis. Visiems žinoma, kad besitobulinančiojo Gongas, ypač toks dalykas kaip jo Sinsingo norma, yra gauti, nes žmogus tobulinasi sunkiomis sąlygomis, per visą savo gyvenimą nesuskaičiuojamą daugybę kartų kentėjo. Todėl jie yra nepaprastai vertingi. Jo nuosavas pasaulis gauna 8/10 tokio brangaus dalyko. Vadinasi, kai jis ateityje sėkmingai užbaigs tobulėjimą, tai galės gauti viską. Jam beliks tik ištiesti ranką, ir jis turės viską, ko jis nori. Jis galės padaryti viską, ko užsigėdžia; jo nuosavame pasaulyje yra viskas. Tai jo *Wei De*, įgytas tobulinimosi metu, kenčiant visokias bėdas ir kančias.

Jo energija pagal norą gali virsti bet koku daiktu. Todėl Buda turi viską, ko jis tik pageidauja: maistą, pramogas, visa, kas tik patinka. Visa tai Buda pasiekė tobulinimosi kelyje. Tai yra *Fo Wei*¹², be kurio praktikuojančiajam nepavyktų savojo tobulinimosi sėkmingai užbaigti. Dabar tai galima pavadinti jo nuosavu pasauliu. Pilnam Tobulumui ir *Dao* pasiekimui pas jį liko tik 2/10 Gongo. Nors pas jį liko tik 2/10 Gongo, bet jo kūnas nėra uždarytas. Jis, arba nenešioja savojo kūno, arba nešioja jį, jau pakeistą į aukšto energijos lygmens materiją. Šiuo metu jis gali rodyti visokių rūšių stebukladarystes, demonstruoti neprilygstamą galią. Besitobulinant eilinių žmonių tarpe, kaip taisyklė, tai yra uždaryta - žmogus neturi tokių didelių sugebėjimų. Kaip bebūtų aukštas jo Gongas; jį vis tiek riboja, o dabar jau yra kitaip.

Penkta paskaita

Paskaitos teksto terminai

¹*Pangmen dzuodao* - šoninis jėjimas arba bukasis kelias.

²*Džu jou ke* - gydymas užkalbėjimu.

³Feng – Šui - kiniečių gyvenimo principų filosofinė sistema.

Faluno simbolis

Mūsų *Falun Dafa* ženklų yra Falunas. Turintis antgamtinių sugebėjimų žmogus gali matyti Faluno sukimąsi, mūsų ženkle Falunas taip pat sukasi. Mes tobulinamės vadovaudamiesi Visatos savybe „Džen Šan Žen“. Praktika vyksta remiantis evoliuciniais Visatos principais. Mūsų praktikuojamas Gongas yra grandiozinis. Tam tikra prasme, Faluno emblema yra miniatiūrinė Visata. Budos sistemoje Visata vertinama kaip dešimties krypčių pasaulis: Visata turi keturis šonus arba aštuonias kryptis; galbūt, kai kurie dar mato, kad Visatos vertikaloje kryptyje yra Gongo stulpas. Taigi, pridėjus kryptis viršun ir žemyn, kaip tik gaunasi dešimties krypčių pasaulis, kuris sudaro Visatą. Dešimties krypčių pasaulis simbolizuoja apibendrintą Budos sistemos pažinimą Visatos atžvilgiu.

Žinoma, Visatoje egzistuoja begalinis galaktikų skaičius, įskaitant mūsų Paukščių Tako sistemą. Visa Visata juda ir sukasi, visos galaktinės sistemos joje taip pat juda ir sukasi, todėl *taidzi* ir mažieji ženklai 卍 šioje emblemoje taip pat sukasi. Visas Falunas sukasi, jo viduje didysis ženklas 卍 taip pat sukasi. Tam tikra prasme tai simbolizuoja mūsų Paukščių Tako sistemą. Mes priklausome Budos sistemai, todėl centre yra atvaizduotas Budos sistemos ženklas. Tai jo išorinė pusė. Įvairios materijos turi savo egzistavimo kitose erdvėse formas, kuriose stebimi įvairūs, ypatingai sudėtingi evoliucijos procesai ir egzistavimo formos. Šis Faluno vaizdas atitinka miniatiūrinę Visatą. Kitose erdvėse jis taip pat turi savo egzistavimo formą ir evoliucijos procesą. Todėl aš sakau, kad tai yra vienas pasaulis.

Kai Falunas sukasi valandinės rodyklės kryptimi, jis automatiškai Visatos energiją sugeria; kai sukasi prieš valandinės rodyklės kryptį, jis energiją išlaisvina. Sukimasis į vidų (kai sukamasi valandinės rodyklės kryptimi) gelbsti save patį, o sukimasis į išorę (prieš valandinės rodyklės kryptį) gelbsti kitus. Tai mūsų praktikos metodo specifika. Kai kurie klausia: „Jei mes priklausome Budos sistemai, kodėl dar yra *taidzi*? Argi *taidzi* nepriklauso *Dao* sistemai?“ Taip yra todėl, kad mūsų praktikuojamas Gongas yra nepaprastai grandiozinis. Mes praktikuojame ištisą Visatą. Pagalvokite, šioje Visatoje egzistuoja dvi stambios sistemos: Budos sistema ir *Dao* sistema. Vienos šių sistemų

pašalinimas sugriautų Visatos vientisumą. Nebūtų kalbos apie Visatos pilnumą. Todėl čia mes turime ir *Dao* sistemos dalykus. Kai kurie sako: „Bet gi egzistuoja ne tik *Dao* sistema. Taip pat yra krikščionybė ir konfucianizmas, ir kitos religijos“. Jums pasakysiu, kad labai aukštame tobulinimosi lygmenyje konfucianizmas įeina į *Dao* sistemą, o daugelis vakarų religijų aukštame lygmenyje įeina į Budos sistemą; jos priklauso Budos sistemai. Egzistuoja tik dvi šios didelės sistemos.

Tai kodėl du *taidzi* nuspalvinti taip: viršutinė pusė raudona, apatinė mėlyna, o kitų dviejų viršutinė pusė raudona, apatinė juoda? *Taidzi*, kaip mes jau žinome, susideda iš dviejų medžiagų: juodos ir baltos, iš dviejų *či – in* ir *jan*. Tai esančių labai žemame lygmenyje pažinimas. Daiktai įvairiose erdvėse pasireiškia įvairiai. *Taidzi* pačiame aukščiausiam lygmenyje pasireiškia būtent taip. Priimta, kad *Dao*, apie kurį paprastai kalbama, žymimas tokiomis spalvomis: viršutinė dalis raudona, o apatinė juoda. Pateiksime pavyzdį: pas kai kuriuos iš mūsų atverta Dangaus rega. Jie pastebėjo, kad mūsų erdvėje akimis regima raudona spalva, gretimoje, besiskiriančioje vienu lygmeniu nuo mūsų, erdvėje, tampa žalia. O auksinė spalva toje erdvėje matoma violetine. Tokie yra skirtumai. Spalvos įvairiose erdvėse atitinkamai pasikeičia. *Taidzi* su viršutine raudona ir apatine mėlyna dalimi priklauso Pirminio Didžiojo *Dao* mokyklai, tame tarpe ir Cimenio mokykloms. Mažieji 卍 ženklai, išdėstyti keturiose pusėse, priklauso Budos sistemai. Jie taip pat kaip ir 卍 ženklas viduryje, priklauso Budos sistemai. Faluno išvaizda labai spalvinga. Mes jį vertiname kaip *Falun Dafa* emblemą.

Mūsų Dangaus rega matomas Falunas nebūtinai būna tokios spalvos. Fono spalva gali keistis, bet piešiniai jame nesikeičia. Falunas, kurį aš įdėjau į apatinę tavo pilvo dalį, tavo Dangaus regai sukimosi metu gali atrodyti raudonas, violetinis, žalias ir, galbūt, bespalvis. Raudonas, oranžinis, geltonas, žalias, žydras, mėlynas, violetinis – Faluno fonas nenutrūkstamai keičia savo spalvą. Todėl tavo matoma spalva gali būti kitokia, bet spalviniai piešinio 卍 ženklai ir *taidzi* jame nesikeičia. Mums atrodo, kad šio fono spalva palyginti graži; mes ją ir užfiksavome. Įgiję antgamtinius sugebėjimus, pro šią erdvę gali daug ką pamatyti.

Kai kurie kalba, kad šis 卍 ženklas panašus į hitlerinę svastiką. Jums pasakysiu: šis ženklas savaime neturi klasinio turinio. Kažkas sako: „Jei ženklo galiukai nukreipti į šią pusę, tai gaunasi hitlerinis ženklas“. Tai taip nėra. 卍 ženklas sukasi ir ta, ir kita kryptimi. Dar Šakjamunio epochoje, prieš 2500 metų žmonių visuomenė žinojo šį ženklą. Nuo Antrojo pasaulinio karo iki dabar praėjo tik keletas dešimčių metų. Tai Hitleris savo laiku pasisavino šią emblemą. Bet jo ženklo spalva yra juoda ir skiriasi nuo mūsų. Be to, jo ženklo galiukas nukreiptas viršun; ženklas stovėjo ant galiuko ir buvo naudotas tokioje „vertikaloje“ padėtyje. Tai viskas apie Faluną, kas liečia jo išorinę formą.

Ką gi 卍 ženklas mūsų Budos sistemoje reiškia? Kai kurie kalba, kad tai laimės ir gerovės ženklas. Taip aiškina eiliniai žmonės. Jums pasakysiu, kad 卍 ženklas yra Budos lygmens ženklas. Tik pasiekęs Budos lygmenį gali jį įgyti. Pas Bodhisatvas ir Archatus jų nėra, bet yra pas aukščiausiąją Bodhisatvą ir keturias Didžiąsias Bodhisatvas. Mes matome, kad Didžiosios Bodhisatvos toli pralenkė eilinių Budų lygmenį. Jos yra aukščiau Žulajaus lygmens. Pranokusių Žulajaus lygmenį Budų yra be galo daug. Pas Žulajų yra tik vienas 卍 ženklas. Pas aukštesnius už Žulajaus lygmenį

tokių ženklų yra daugiau. Du kartus aukštesni už Žulajų turi du ☰ ženklus. Dar aukštesnio lygmens turi tris, keturis, penkis, kol visas kūnas bus padengtas šiais ženklais. Jie gali atsirasti visur: ant galvos, ant pečių, ant kelių. Kai jiems jau pritrūksta vietos, jie atsiranda delnuose, ant pirštų pagalvėlių, ant pėdų ir kojų pirštų pagalvėlių. Nenutrūkstamai kylant lygmeniui ☰ ženklų skaičius auga. Todėl ☰ ženklas reiškia Budos lygmenį. Kuo Budos lygmuo aukštesnis, tuo jis turi daugiau ☰ ženklų.

Cimienio praktikos metodas

Be Budos ir *Dao* praktikos sistemų egzistuoja ir Cimienio praktikos metodas. Jie patys jį vadina „Cimienio tobulinimusi“. Kaip taisyklė, eilinių žmonių supratime apie tobulinimosi metodus egzistuoja tokios pažiūros: nuo senosios Kinijos laikų Budos ir *Dao* praktikų metodai laikomi ortodoksiais tobulėjimo metodais. Juos taip pat vadina „tikrosiomis tobulinimosi mokyklomis“. Cimienio praktikos metodas niekada nebuvo viešinamas, mažai kas žino apie jo egzistavimą. Žmonės apie jį žino tik iš literatūros kūrinių.

Ar egzistuoja Cimienio praktikos metodas? Egzistuoja. Mano tobulinimosi eigoje, ypač pastaraisiais metais, aš sutikau tris puikius Cimienio meistrus; jie man perdavė brangiausią jų mokyklos turinį, labai originalius dalykus, labai nuostabius. Dėl savo originalumo jų išvystyti dalykai labai keisti. Eiliniai žmonės negali jų suprasti. Be to, besitobulinantys šioje mokykloje pareiškia, kad jie nėra Budos ir ne Daosai. Jie nesitobulina į Budą, nesitobulina į Daosą. Tai išgirdę žmonės jų tobulinimosi metodą pradėjo vadinti „*Pangmen dzuodao*“¹, o jie patys jį vadina „Cimienio praktikos metodu“. Iš tikrųjų, „*Pangmen dzuodao*“ – tai išsireiškimas su nepritarimo turiniu, bet jis nereiškia neigimo. Toks pavadinimas visai nereiškia, kad tai erezinis metodas - tai neabejotina. Tikroji tokio pasakymo reikšmė taip pat nerodo erezijos požymių. Nuo seno pas mus Budos sistemos ir *Dao* sistemos praktikos metodai vadinami tikrosiomis tobulinimosi mokyklomis. O Cimienio praktikos metodas, kol jo nepažino, buvo vadinamas „*Pangmen*“ šoniniu įėjimu, o ne tikrąja mokykla. Ką reiškia „*dzuodao*“? „*Dzuo*“ – reiškia bukas, kvailas kelias. Senojoje kinų kalboje žodis „*dzuo*“ dažnai reiškė bukumą. Štai tokia reikšmė liko išsireiškime „*Pangmen dzuodao*“.

Kodėl Cimienio praktikos metodas nėra erezinis? Todėl, kad jame griežtai reikalaujama, kad žmonės keltų Sinsingą ir tobulintųsi, vadovaudamiesi Visatos principais. Šis metodas neprieštarauja Visatos principams ir jos taisyklėms. Jame nedaromi blogi darbai. Todėl jo negalima laikyti ereziniu metodu. Budos ir *Dao* sistemų tobulinimosi metodai yra tikri ne todėl, kad Visatos principai juos atitinka, bet todėl, kad jie atitinka Visatos principus. Kadangi Cimienio praktikos metodas atitinka Visatos principus, tai jis nėra erezinis. Jis yra tikras, nes Visatos principai yra gero ar blogo vertinimo kriterijus. Kadangi Cimienio praktikos metodas moko tobulintis pagal Visatos principus, jis taip pat yra ortodoksalus. Tik savo specifinėmis ypatybėmis šio metodo reikalavimai skiriasi nuo Budos ir *Dao* sistemų reikalavimų. Cimienio praktikos metodas

nėra plačiai viešinamas. Todėl šioje mokykloje mokinių ypatingai mažai. *Dao* sistemoje perduodant Gongą apmoko didelę mokinių grupę, bet tik vienas jų gali įsisavinti mokyklos esmę. Budos sistema pasisako už visų gyvų būtybių išgelbėjimą. Kas gali tobulintis, tas tegu tobulinasi.

Kas liečia paveldėjimą ir perdavimą Cimenio mokykloje, tai jie niekuomet neleisdavo vienu metu turėti dviejų įpėdinių, o tik per pakankamai ilgą istorinį periodą perdavimui išsirinkdavo ir patvirtindavo vieną mokinį įpėdiniu. Todėl eiliniai žmonės niekada nemato jų dalykų. Čigongo platinimo bumo metu aš pastebėjau, kad kai kurie šios mokyklos nariai taip pat išėjo mokyti savo praktikos metodo. Greitai jie suprato, kad pateko į akligatvį, nes kai kurių dalykų mokytojas visiškai neleido jiems perduoti. Jeigu nori mokyti praktikos metodo, tai nesigaus išsirinkti mokinių, nes mokyti ateina žmonės su įvairiais Sinsingo lygmenimis. Ateina mokyti įvairių įsitikinimų žmonės, kokių tik žmonių jų tarpe nėra. Tu neturėsi galimybės išsirinkti mokinių perdavimui. Čimenio praktikos metodas negali būti plačiai platinamas. Kadangi jo būdai labai originalūs, lengvai gali atsirasti tam tikras pavojus.

Kai kurie galvoja: „Budos sistemoje tobulinamasi į Budą, *Dao* sistemoje tobulinamasi į tikrą žmogų, o kuo taps pabaigęs tobulinimąsi Cimenio mokykloje?“ Jis taps keliaujančiu Nušvitusiuoju. Jis neturės nustatytos sferos Visatoje. Visiems žinoma, kad Buda Žulajus Šakjamunis turi Sachą pasaulį; Buda Amitabha turi Sukhavatį; Buda Gydytojas turi Glazūrinį pasaulį. Visi Žulajai ir didieji Budos turi savo pasaulius. Kiekvienas Didysis Nušvitęs turi savo paties sukurtą Dangaus karalystę, kurioje gyvena daugelis jo mokinių. O Cimenio tobulinimosi sistema neturi nustatytos sferos Visatoje. Jie panašūs į klajojančius Nušvitusius.

Erezinių metodų praktika

Kas yra praktika pagal erezinius metodus? Egzistuoja keletas tokios praktikos formų. Kai kurie žmonės specialiai praktikuoja pagal erezinius metodus, nes istorijoje visada buvo žmonių, kurie perduodavo šiuos metodus. Kodėl jie perduoda tokius būdus? Todėl, kad jie siekia šlovės, eilinių žmonių naudos, svajoja praturtėti - jie į tai kreipia dėmesį. Žinoma, tokių žmonių Sinsingas neaukštas, ir jie Gongą negaus. Ką jie gali gauti? Tik karma. Kai žmogus sukaučia didelę karma, pas jį taip pat susidaro atitinkama energija. Toks žmogus jokio lygmens neturi. Jis negali susilyginti su praktikuojančiais, bet palyginus su eilinais žmonėmis, jis gali juos kontroliuoti. Tokie dalykai taip pat yra energijos pasireiškimas. Kai jos tankis labai didelis, ji taip pat gali sustiprinti žmogaus kūno antgamtinis sugebėjimus, taip pat gali vaidinti tokį vaidmenį. Todėl nuo senų laikų tokį dalyką perduodavo. Tokie žmonės sako: „Kai aš darau blogus darbus, kai ginčijuosi, mano Gongas auga“. Faktiškai pas jį Gongas neauga, o sustiprėja juodosios materijos tankis; nes kai žmogus daro blogus darbus, tai jis gauna

juodąją materiją - karma. Karmos pagalba jis gali sustiprinti savo turimus menkus sugebėjimus, įgauti kai kuriuos nereikšmingus antgamtinius sugebėjimus, bet nieko rimto atlikti negali. Tokie žmonės mano, kad blogų darbų darymas didina Gongą, toks jų samprotavimas.

Kai kurie sako: „Tegu *Dao* stiprus, bet demonas dešimt kartų stipresnis“. Tai erezinis pasisakymas eilinių žmonių tarpe, nes demonas niekada *Dao* nepranoks. Egzistuoja tokia situacija: žmonijai žinoma Visata yra maža Visata tarp begalinių Visatų. Mes ją vadiname tiesiog Visata. Kiekvieną kartą, kai ši Visata užbaigia labai ilgą egzistavimo periodą, joje gali atsitikti stambi katastrofa. Tokioje katastrofoje viskas šioje Visatoje žūva, tame tarpe ir žvaigždės, ir visos gyvos būtybės. Visatos judėjime taip pat egzistuoja dėsningumas. Mūsų šiuolaikinėje Visatoje sugedo ne tik žmonija. Daugelis gyvų būtybių jau pastebėjo tokią situaciją, kad šios Visatos erdvėje jau senai įvyko gigantiškas sprogdimas. Šiuolaikiniai astronomai šio reiškinio nemato, nes per patį galingiausią teleskopą mes galime matyti reiškinius, įvykusius tik prieš 150 tūkstančių šviesos metų. Teks laukti 150 tūkstančių šviesos metų, kad taptų matoma tikra šių dangaus kūnų būseną. Tai pakankamai ilgas laiko tarpas.

Pastaruojų metu visoje Visatoje jau įvyko didžiulis pokytis. Kiekvieną kartą, kai toks pokytis įvyksta, visos Visatos gyvybės yra žūties ir pilno sunaikinimo procese. Kiekvieną kartą, kai atsitikdavo toks reiškinys, iki tol egzistavę Visatos principai ir jos materija pilnai sprogdavo. Paprastai viskas sprogdimo metu žūdavo, bet kaskart po sprogdimo valymas nepasiekdavo pabaigos. Kai Aukščiausieji Didieji Nušvitę iš naujo sukuria naują Visatą, joje lieka kai kurios gyvos būtybės, nežuvusios sprogdimo metu. Didieji Nušvitę šią Visatą sukuria pagal savo savybes ir kriterijus, todėl naujos Visatos savybės skiriasi nuo prieš tai buvusio periodo Visatos savybių.

Nežuvusios nuo sprogdimo būtybės, įsikibusios senųjų principų ir savybių, veikia šioje Visatoje. O šioje naujoje Visatoje jau funkcionuoja nauji principai ir savybės. Todėl išlikusios po sprogdimo gyvos būtybės tampa demonais, trukdančiais naujos Visatos principams. Bet jos nėra tokios blogos. Jos tik elgiasi pagal ano ciklo Visatos savybę. Žmonės jas vadina dangaus demonais. Jie nekelia eiliniams žmonėms jokio pavojaus ir jiems nekenkia. Jie tiesiog laikosi savojo principo ir savaip elgiasi. Praeityje žmonėms buvo neleidžiama apie tai žinoti. Aš pasakysiu, kad yra be galo daug Budų, žymiai viršijančių Žulajaus lygmenį. O kas šie demonai? Apgailėtini menkystos, palyginus su Budomis. Senėjimas, ligos ir mirtis taip pat yra tam tikros rūšies demonai, bet jie egzistuoja Visatos principams apsaugoti.

Budizmas, skelbdamas „šešis persikūnijimo ratus“, palietė asurų klausimą. Iš tikrųjų, tai, neturinčios žmogiškos esmės, kitų erdvių gyvos būtybės. Iš Didžiųjų Nušvitusiųjų supratimo taško jie yra labai žemame lygmenyje ir labai silpni. Žmonių akyse jie yra gana baisūs sutvėrimai, turintys tam tikrą energiją. Jie žmones laiko žvėrimis, todėl mėgsta juos būti. Pastaruojų metu asurai taip pat išėjo perduoti Gongą. Kas jie yra tokie? Ar gali jie būti panašūs į žmones? Asurai labai baisūs. Norint pas juos mokytis, teks pas juos eiti ir būti panašiais į juos. Praktikos metu pas kai kuriuos žmones būna neteisingos mintys. Kai jų mintys pradeda atitikti asurų mintis, jie ir ateina tavęs mokyti. Viena tiesa nugalės šimtą erezijų. Kai tu nieko nesieki, niekas nedrįs

tavęs paliesti. O jeigu pas tave atsiras nuodėmingos mintys, arba tu pradėsi siekti ko nors blogo, tai asurai iškart ateis tau į pagalbą. Tada tu ir stosi į demono kelią. Gali atsirasti tokia problema.

Egzistuoja ir kita situacija, vadinama „nesąmoninga erezinio metodo praktika“. Kas vadinama „nesąmoninga erezinio metodo praktika“? Tai kaip tik reiškia, kad žmogus, pats to nežinodamas, užsiiminėja pagal erezinį metodą. Tokių reiškinių jau yra per daug, juos galima matyti visur. Kaip aš jums pasakojau, čia problema atsiranda, kai praktikos metu neapleidžia neteisingos mintys. Pavyzdžiui, tu gali matyti, kaip žmogus stovi, užsiiminėja stovimoje pozoje. Jo rankos ir kojos dreba nuo nuovargio, o galva vis dirba. Jis galvoja: „Prekių kainos greit pakils, aš turiu kažką nusipirkti. Kai pabaigsiu pratimus, iškart eisiu pirkinių, nes kainos kils“. Kitas galvoja: „Istaigoje dabar skirsto butus. Ar duos man butą? Asmuo, atsakingas už butų paskirstymą, manęs nemėgsta“. Kuo daugiau jis galvoja, tuo stipriau pyksta: „Jis tikriausiai neduos man buto, kaip aš su juo kovosiu...“ Matote, apie ką tik žmonės praktikos metu negalvoja. Tai lygiai tas pats, ką aš jums pasakojau: kai kurie praktikos metu be sustojimo plepa, burba apie reikalus, pradedant šeimos reikalais ir baigiant valstybiniais. Kai kalba pasiekia skausmingą vietą, visus juos vis labiau apima pasipiktinimas.

Praktikuojantiems būtina didelį dėmesį atkreipti į De. Praktikos metu negalvok apie ką nors gera, taip pat negalvok ir apie bloga. Geriau nieko negalvoti, nes žemame praktikos lygmenyje būtina padėti pamatus. Šie pamatai yra labai svarbūs, o žmogaus mintys turi atitinkamą įtaką. Pagalvokite, ar bus geri tie dalykai, kuriuos jūs išvystote, kai kažką pridėsite į Gongą? Ar nebus jie tamsūs? Kiek žmonių užsiiminėja su tokiomis mintimis? Kodėl tu visą laiką praktikuoji, o liga tavęs nepalieka? Kai kurie pratybų aikštelėse negalvoja apie blogus reikalus, bet labai nori įgyti antgamtinius sugebėjimus; prašo tai vieno, tai kito. Jie užsiima praktika, būdami įvairių dvasinių būsenų ir apimti įvairių stiprių troškimų. Iš tikrųjų, šie žmonės jau nesąmoningai praktikuoja pagal erezinius metodus. Jeigu jiems pasakysi, kad jie praktikuoja pagal erezinius metodus, tai jie supyks: „Mane mokė toks tai didis čigongo meistras“. Bet tas „didis meistras“ tau liepė atkreipti dėmesį į De, o ar tu atkreipei? Kai tu užsiimi, tai visą laiką į Gongą primaišai negerų minčių; pasakyk, argi tu sugebėsi išvystyti ką nors gera? Nesąmoninga praktika pagal erezinius metodus yra pakankamai paplitęs reiškinys. Būtent tokia problema.

Porinis vyro ir moters tobulinimasis

Besitobulinančiųjų aplinkoje egzistuoja metodas, kuris vadinasi „poriniu vyro ir moters tobulinimusi“. Tibeto tantrizmo tobulinimosi metode, Budų skulptūrose arba piešiniuose jūs galite pamatyti, kaip vyro kūnas apkabina moterį ir užsiima tobulinimusi. Kai kada apkabinusiam moterį vyro kūnui suteikiama Budos forma; sutinkamas ir

pakeistas Budos kūnas. Tai yra Vadžra su jaučio ar arklio galva, apkabinantis nuoga moters kūną. Kodėl taip? Pradžioje mes paaiškinsime jums šį klausimą. Mūsų Žemės rutulyje ne tik Kinija buvo konfucianizmo įtakojama. Senais laikais, prieš keletą šimtmečių visa mūsų žmonija turėjo panašias moralines koncepcijas. Šis tobulinimosi metodas iš tiesų nėra sukurtas Žemėje, o perduotas iš kitų planetų, bet pagal šį metodą iš tikro galima tobulintis. Savo laiku šis tobulinimosi metodas pateko į Kiniją. Kinams netiko, nes jame yra porinis vyro ir moters tobulinimasis, ir kiti slapti praktikos metodai. Todėl Huičango periode Tango dinastijos imperatorius hanų regione jį likvidavo. Tuo metu jis buvo vadinamas tantrizmu. Jo platinimas hanų rajonuose buvo neleidžiamas. Tantrizmas ypatingose sąlygose išliko tokiam atskirtame rajone kaip Tibetas. Kodėl naudojamas toks praktikos metodas? Porinio vyro ir moters tobulinimosi tikslas: pusiausvyros tarp *in* ir *jan* pasiekimas, renkant *in*, kad papildyti *jan*, ir renkant *jan*, kad papildyti *in*. Tarpusavio papildymas ir abipusis tobulinimasis.

Visiems žinoma, kad ir Budos, ir *Dao* sistemose, ypač *Dao* sistemos mokyme apie *in* ir *jan* pažymima, kad žmogaus kūne savaime egzistuoja *in* ir *jan*. Tik todėl, kad žmogaus kūne yra *in* ir *jan*, tobulinantis jame gali būti išvystyti įvairūs antgamtiniai sugebėjimai ir tokios gyvos esybės kaip: Juaningas, Inghajus, Įstatymo kūnas. Kadangi egzistuoja *in* ir *jan*, tobulinimosi kelyje gali būti išvystyta daug gyvų esybių. Nepriklausomai nuo to, ar tai būtų moteriškas ar vyriškas kūnas, viskas gali būti išvystyta dano lauke. Toks tvirtinimas pilnai pagrįstas. *Dao* sistema viršutinę kūno dalį vertina kaip *jan*, apatinę kaip *in*; nugarą kaip *jan*, priekinę kūno dalį kaip *in*; kairį šoną kaip *jan*, o dešinį šoną kaip *in*. Iš čia ir kilo Kinijoje naudojamas išsireiškimas: „kairė pusė yra vyriška, o dešinė yra moteriška“. Tai yra pagrįsta sveiku protu. Kadangi žmogaus kūne savaime egzistuoja *in* ir *jan*, tai, jiems sąveikaujant, kūnas gali pasiekti pusiausvyrą tarp *jan* ir *in* ir pagimdyti daugybę gyvų esybių.

Tai parodo, kad mes ir be porinio vyro ir moters tobulinimosi taip pat galime savo tobulinimesi pasiekti aukštą lygmenį. Jeigu porinio vyro ir moters tobulinimosi praktikos metu praktikuojantieji vyras ir moteris nesusilaikys, tai pateks į demonišką būseną. Tada metodas taps ereziniu. Labai aukštame tantrizmo lygmenyje praktikuojant porinį tobulinimąsi, būtina, kad tas vienuolis ar lama būtų labai aukšto lygmens. Tik tokiu atveju, vadovaujant mokytojui, jis galės praktikuoti šį metodą, nes jo Sinsingas jau labai aukštas. Jis gali pilnai save valdyti ir nepateks į ereziją. O žmogui su žemu Sinsingu toks metodas visiškai netinkamas. Jeigu jis jį panaudos, tai, garantuoju,- pateks į ereziją. Kadangi jo Sinsingas ribotas, tai, būdamas eilinių žmonių tarpe – garantuoju, kai tik panaudos - iškart pateks į ereziją. Todėl mes sakome: kas savavališkai žemame lygmenyje platina šį metodą, tas kaip tik platina erezinį metodą.

Pastaruoju metu nemažai čigongo meistrų perduoda porinį vyro ir moters tobulinimąsi. Kas čia nuostabaus? *Dao* sistemoje taip pat atsirado porinis vyro ir moters tobulinimasis. Be to, jis atsirado ne mūsų laikais, o Tango dinastijos metu. Kaip gi gavosi, kad *Dao* sistemoje atsirado porinis tobulinimasis? Sutinkamai su *Dao* sistemos mokymu apie *taidzi*, kūnas yra mikrokosmosas, kuriame savaime egzistuoja *in* ir *jan*. Visi ortodoksiniai didieji Įstatymai yra atėję iš tolimes praeties. Savavališkas jų

pakeitimas, savavališkas įnešimas į juos ko nors svetima, gali įnešti chaosą į mokyklos esmę. Tada praktika šioje mokykloje jau neves į Pilną Tobulumą. Todėl, jeigu kažkurios mokyklos praktikoje nėra porinio vyro ir moters tobulinimosi, tai jokių būdu jo praktikuoti negalima. Kai tik panaudosi, iškart atsiras nukrypimas ir atsiras problema. Mūsų *Falun Dafa* mokykloje nėra porinio vyro ir moters tobulinimosi, ir mes apie tai nekalbame. Toks mūsų požiūris į šį klausimą.

Sielos ir gyvybės tobulinimas

Sielos ir gyvybės tobulinimą aš jums jau aiškinau. Sielos ir gyvybės (*kūno – vert.past.*) tobulinime tu turi ne tik tobulinti Sinsingą, bet tuo pat metu tobulinti ir gyvybę, tai yra, pakeisti *Benti*. Šio virsmo metu žmogaus ląstelės palaipsniui bus pakeistos aukštos energijos lygmens materija. Tai gali sulėtinti senėjimą. Kūnas pradeda jaunėti ir palaipsniui yra pertvarkomas, kol įprastas kūnas nebus galutinai pakeistas aukšto lygmens materija. Šio žmogaus kūnas pilnai pavirs kitos materijos kūnu. Toks kūnas, kaip aš jau sakiau, išeis už „penkių stichijų“ ribų, jau nebus „penkiose stichijose“. Taps „nesikeičiančiu kūnu“.

Tobulinimasis vienuolynuose tobulina tik sielą. Todėl čia apsieinama be pratimų, be gyvybės tobulinimo ir veda į nirvaną. Šakjamunio perduotas metodas kaip tik veda į nirvaną. Iš tiesų, Šakjamunis pats turėjo gilų didįjį Įstatymą, jo *Benti* pilnai galėjo būti pakeistas į aukštos energijos lygmens materiją ir pasiimtas su savimi. Šį tobulinimosi metodą Buda paliko, o pats nuėjo nirvanos keliu. Kodėl jis mokė nirvanos kelio metodo? Jis darė tai tam, kad žmonės maksimaliai atsisakytų prisirišimų, atsisakytų visko. Galų gale atsisakytų net ir kūno, kad pas juos neliktų jokių prisirišimų. Jis ėjo nirvanos keliu, kad žmonės darytų viską, kas įmanoma šia kryptimi. Todėl visų epochų vienuoliai ėjo nirvanos keliu. Žodis „nirvana“ reiškia, kad po mirties vienuolis palieka savo kūną, o jo Juanšenis, nešdamas savyje Gongą, pakyla aukštyne.

Dao sistema svarbiausiu dalyku laiko gyvybės tobulinimą. Mokytojas pasirenka mokinį ir jam nieko nesako apie gyvų būtybių gelbėjimą. Paimamas labai geras puikus žmogus. Mokytojas jį moko magiškų būdų, išaiškina gyvybės tobulinimo klausimą. Kas liečia konkretų metodą Budos sistemoje, ypač budizmo tobulinimosi metodą, tai jie šito savyje neturi. Bet taip būna ne visada, daugelyje gilių didžiųjų Budos sistemos Įstatymų, tame tarpe ir mūsų mokykloje, toks metodas platinamas. Mūsų *Falun Dafa* mokykloje reikalingas ir *Benti* ir Juaningas, kurie vienas nuo kito skiriasi. Juaningas, tai kūnas iš aukštos energijos lygmens materijos, bet jis negali laisvai rodytis mūsų erdvėje. Tam, kad ilgai būtų išlaikyta eilinio žmogaus išvaizda šioje erdvėje, būtina išsaugoti mūsų *Benti*. Todėl po šio *Benti* virsmo, nors jo ląstelės buvo pakeistos aukštos energijos lygmens materija, bet molekulių išsidėstymo tvarka nepasikeitė. Todėl besitobulinan-

čiojo kūnas pagal savo išvaizdą mažai kuo skiriasi nuo eilinio žmogaus kūno. Bet skirtumas visgi yra, nes šis kūnas gali jeiti į kitas erdves.

Kas tobulina ir sielą, ir gyvybę, tas atrodo jaunesnis, žymiai jauniau už savo metus. Kartą kažkokia moteris manęs paklausė: „Mokytojau, kaip Jūs manote, kiek man metų?“ Iš tikrųjų ji jau turi virš septyniasdešimt, o pagal išvaizdą atrodo keturiasdešimties. Jos veidas lygus, be raukšlių, baltas, raudonis skruostuose. Ji visiškai nepanaši į žmogų, kuriam virš septyniasdešimt. Taip bus pas tuos, kurie tobulinasi pagal mūsų *Falun Dafa*. Juokais pasakysiu: jaunos merginos dažnai susižavi kosmetika. Nori, kad jų oda būtų baltesnė ir švelnesnė. Aš pasakysiu, kad jeigu tu rimtai praktikuosi sielos ir gyvybės tobulinimosi metodą, garantuoju - tu tai pasieksi natūraliu būdu. Mes daugiau tokių pavyzdžių neteiksime. Anksčiau, kai pagyvenusių, įvairių profesijų žmonių buvo palyginti daug, mane laikydavo jaunu. Dabar tapo geriau, jaunimo yra daugiau. Iš tikrųjų, aš jau nebe jaunas, man dabar keturiasdešimt trys metai, greit bus penkiasdešimt.

Įstatymo Kūnas

Kodėl Budos atvaizde egzistuoja laukas? Daugelis žmonių šito paaiškinti negali. Taip pat yra tokių, kurie sako: „Budos atvaizde egzistuoja laukas, nes vienuoliai skaito sutras prieš atvaizdą“. Jie tokio lauko atsiradimą aiškina tuo, kad vienuoliai prieš jį tobulinasi. Kas čia besitobulintų, vienuoliai ar kažkas kitas, jų išlaisvinama energija išsisklaido visomis kryptimis. Tokiu atveju visuose budistinės šventyklos kampuose turėtų būti tolygus laukas: ant grindų, ant lubų ir ant sienų. Kodėl tik Budos atvaizde pastebimas toks stiprus laukas? Ypač dažnai toks laukas yra ant Budos statulų, esančių urvuose arba ant išpjaustytų iš akmens Budos statulų kalnuose. Kaip gali atsirasti toks laukas? Kai kas tai aiškina vienaip, kai kurie kitaip, bet tiksliai paaiškinti niekas negali. Iš tikrųjų, toks laukas Budos atvaizde atsirado todėl, nes ten randasi Nušvitusiojo Įstatymo Kūnas. Ten yra Nušvitusiojo Įstatymo Kūnas. Todėl toks atvaizdas gali turėti energijos.

Pagalvokite, - jei Šakjamunis arba Bodhisatva Guaninė buvo realios istorinės asmenybės, tai ar jie savo laiku, kai tobulinosi patys, nebuvo laikomi praktikuojančiais? Kai žmogus, tobulindamasis už pasaulietinio Įstatymo ribų, pasiekia atitinkamą, pakankamai aukštą lygmenį, pas jį gali atsirasti Įstatymo Kūnas. Įstatymo Kūnas gimsta žmogaus dano lauke. Jis susideda iš Įstatymo ir Gongo, ir išryškėja kitose erdvėse. Įstatymo Kūnas turi galingą jo savininko jėgą. Bet Įstatymo Kūno sąmonę, Įstatymo Kūno mintis kontroliuoja jo savininkas. O pats Įstatymo Kūnas turi pilnai savarankišką ir realų individualų gyvenimą. Todėl jis gali savarankiškai atlikti bet kokią darbą. Įstatymo Kūnas daro tą patį, ką nori daryti Džu – Išī. Absoliučiai tą patį, koku būdu ką nors daro pats žmogus, tokiu būdu tai daro ir jo Įstatymo Kūnas. Toks yra

Įstatymo Kūnas, apie kurį mes kalbame. Jeigu aš noriu ką nors padaryti, sakykime, sureguliuoti tikrų besitobulinančiųjų pasekėjų kūnus, visa tai daro mano Įstatymo Kūnas. Kadangi Įstatymo Kūnas neturi eilinio žmogaus kūno, - jis pasireiškia kitoje erdvėje. Ši gyva esybė ne visada išlieka nepakitusi, ji gali didėti arba mažėti. Kai kada ji pasiekia tokį didelį dydį, kad vienu žvilgsniu sunku aprėpti jos galvą; o kartais ji gali tapti labai maža, mažesnė už laštelę.

Pašventinimas (*Kaiguang*)

Fabriuose pagamintos Budų statulos yra tik meniniais gaminiais. Jos pašventinamos, kai Įstatymo Kūnas yra pakviečiamas į Budos statulą, kad vėliau Budos statulai žmonės nešytų aukas, kaip matomam kūnui eilinių žmonių tarpe. Kai praktikuojantysis tobulinimosi procese jaučia gilią pagarbą, Budos statulos Įstatymo Kūnas jam yra Įstatymo gynėjas, jį saugo ir gina. Tokia yra tikroji pašventinimo paskirtis. Tik teisinga mintis, atsiradusi oficialioje *Kaiguang* ceremonijoje, arba esantis labai aukštame lygmenyje didysis Nušvitęs, arba labai aukšto lygmens besitobulinantis, turintis tokią jėgą, gali imtis šio dalyko.

Vienuolynuose sakoma, kad Budos statulas būtina pašventinti, kad nepašventintos statulos neturi stebuklingųjų galių. Dabar vienuolių tarpe gyvų tikrųjų mokytojų jau neliko. Po „Kultūrinės revoliucijos“ vienuolynų vadovais tapo jauni vienuoliai, neįsisavinę budistinio mokymo esmės. Dėl to daug kas buvo prarasta. Jo klausia: „Kam reikia šventinti?“ Jis atsako, kad po pašventinimo Budos statula taps stebuklinga. O koku būdu ji tampa stebuklinga, jis paaiškinti negali. Jis organizuoja tik ceremoniją: į Budos statulą įdeda mažą sutrą, po to ją užklijuoja popieriaus lapeliu ir skaito maldas. Visa tai, jo manymu, ir yra *Kaiguang*. Bet ar galima tokiu būdu pašventinti? Tai priklauso nuo to, kaip jis skaito maldą. Šakjamunis kalbėjo apie teisingas mintis. Būtina pilnai atsiduoti kanonų skaitymui, kad tikrai būtų sukrėstas tavo tobulinimosi mokyklos pasaulis. Tik taip galima prisikviesti Nušvitusį. Pašventinimo tikslas bus pasiektas, jeigu vienas iš Nušvitusiojo Įstatymo Kūnų įeis į statulą.

Kai kurie vienuoliai, skaitydami maldas, galvoje skaičiuoja: „Kiek pinigų man duos po pašventinimo ceremonijos?“ Arba sutros skaitymo metu galvoja: „Šis taip blogai su manimi elgiasi“. Jie kitų nekenčia; pastaruoju metu paskutiniame dharmos nuopuolio ir kritimo periode negalime nepripažinti tokio reiškinio. Mes čia budizmo nekritikuojame. Paskutiniame dharmos nuopuolio ir kritimo periode kai kuriuose vienuolynuose tikrai trūksta švaros ir ramybės. Argi gali ateiti Nušvitęs, kai galvojama apie tokius dalykus, kai išleidžiamos tokios negeros mintys? Tokiu atveju visiškai neįmanoma pasiekti pašventinimo tikslo. Bet taip būna ne visada. Vis dėlto egzistuoja geri budistų vienuolynai ir geros daosų šventyklos.

Viename mieste aš pamačiau vienuolį su juodomis juodžiausiomis rankomis. Jis įkišo sutrą į Budos statulą, po to kažkaip ją užklijuavo, kažką sumurmėjo ir mano, kad pašventino. Pasku jis paėmė kitą Budos statulą, vėl kažką sumurmėjo; ir už vieną

pašventinimą gauna keturiasdešimt juanių. Dabar vienuoliai tai vertina kaip prekę, stengiasi praturtėti pašventindami Budų statulas. Aš pasižiūrėjau į statulą ir pamačiau, kad ji visai nebuvo pašventinta, bet ir aplamai jie negali pašventinti; dabar vienuoliai užsiima tokiais darbais. O ką aš dar pamačiau? Šventykloje vienas žmogus, tarytum budistas pasakė, kad šventins Budos statulą. Laikydamas rankoje veidrodį, jis jį nukreipė į Saulę taip, kad spindulys kristų į Budos statulą. Paskui jis pareiškė, kad pašventino. Kaip juokinga! Šiandien budizmas pasiekė tokį lygmenį, kad panašūs reiškiniai tapo kasdieniais.

Didžiulė bronzinė Budos statula buvo išlieta Nankino mieste ir pastatyta Honkongo Dajušanio saloje. Labai didžiulė statula. Iš viso pasaulio į jos pašventinimą atvyko daug vienuolių. Vienas jų, rankoje laikydamas veidrodį, nukreipė jį į saulę taip, kad atsispindėjęs spindulys kristų ant statulos veido. Jis mano, kad tai ir yra *Kaiguang*. Tokioje iškilmingoje ceremonijoje, labai rimtomis aplinkybėmis jis atliko tokį dalyką. Tai man pasirodė labai apgailėtina! Nenuostabu, kad Šakjamunis sakė: „Paskutiniajame dharmos nuopuolio ir kritimo periode net ir vienuoliams bus sunku išsigelbėti, o gelbėti žmones bus dar sunkiau“. Be to, daugelis vienuolių budistinius kanonus traktuoja iš savo supratimo taško. Vienuolynuose atsidūrė netgi Sivangmu kanonas ir visa kita. Tai neturi jokio ryšio su budistiniu mokymu. Vienu žodžiu, pilnas chaosas. Žinoma, dar vis pasitaiko vertų pagyrimo, teisingai besitobulinančių vienuolių. Iš tikrųjų, *Kaiguang* yra Nušvitusiojo Įstatymo Kūno pakvietimas į Budos statulą. Kai jis ten lieka, reiškia pašventinimas įvyko.

Aukoti nepašventintoms Budos statuloms negalima, kitaip bus labai rimti padariniai. Kokie rimti padariniai? Dabar užsiimantys žmogaus kūno mokslu žmonės pastebėjo, kad žmogaus mintis, mąstymas žmogaus smegenyse pagimdo kažkokią medžiagą. Iš labai aukšto lygmens matymo taško mes matome, kad tai tikrai yra medžiaga, bet tai nėra smegenų elektrinių bangų forma, kaip tai aptikta šiuolaikiniais tyrimais, o visų smegenų forma. Kai eilinis žmogus mąsto, jis išspinduliuoja medžiagą, turinčią smegenų formą, kuri greitai išsisklaido, nes neturi energijos. O praktikuojančiojo energija išlieka žymiai ilgiau. Budos statula nuo jos išliejimo fabrike momento yra tuščia, joje minčių nėra. Kai jas atgabeno į šventyklą, kai kurios statulos nebuvo pašventintos, nebuvo pasiektas pašventinimo tikslas. Jei pašventinimą atliko koks nors ciguno pseudo meistras ar koks nors eretikas, tai bus dar pavojingiau. Į šias Budos statulas įlis netyra dvasia, tokia kaip lapės, šeško ir pan.

Nepašventintos Budos statulos garbinimas ypatingai pavojingas. Iki kokio laipsnio pavojingas? Kaip aš jau sakiau, šiuolaikinė žmonija savo vystymesi jau pasiekė tokį lygmenį, kai viskas genda. Visoje žmonių bendruomenėje ir visoje Visatoje viskas genda; viskas, kas dabar vyksta eilinių žmonių tarpe, atsirado dėl pačių žmonių kaltės. Sunku netgi gauti tikrąjį Įstatymą, taip pat sunku eiti tikruoju keliu. Iš visų pusių kliūtys. Tu nori Budos kažko paprašyti. Na, o kas šis Buda? Netgi toks tavo ketinimas sulaukia sunkumų. Netiki? Tau pasakysiu: jei pirmas žmogus pagarbins nepašventintą Budos statulą, tai reikalai blogi. Kiek šiandien tarp garbinančių Budos statulas žmonių iš tikrųjų Budos prašo Tikrojo Vaisiaus? Tokių labai mažai. Koks daugumos žmonių nusilenkimo Budos statuloms tikslas? Tai bėdų ir kančių pašalinimas, naudos gavimas. Štai tokie jų prašymai. Ar tai yra budistinių religijų kanonuose? Visai ne.

Jeigu besilenkiantys Budai: ar tai būtų Bodhisatvos Guaninės statula, ar Budos Žulajaus statula, siekia pinigų ir lenkdamiesi Budos statulai sako: „Padėk man nors truputį praturtėti“, tai susiformuoja vientisa mintis. Kadangi ši mintis buvo nukreipta į Budos statulą, ji iškart ant jos nusėdo. Kitoje erdvėje šis dalykas gali didėti ir mažėti. Gavusi šį dalyką Budos statula įgavo smegenis, turi mintį, bet ji neturi kūno. Kiti žmonės taip pat ateina nusilenkti. Vis didėjantis nusilenkimų skaičius gali Budos statulai duoti atitinkamą energiją. Bus dar pavojingiau, jeigu nusilenkti ateis praktikuojantieji. Kai tik nusilenks, tai palaipsniui jai atiduos savo energiją. Taip joje susidarys turintis formą kūnas; bet šis, turintis formą, kūnas susidarė kitoje erdvėje. Po savo susidarymo jis egzistuos kitoje erdvėje. Jis supranta kai kuriuos Visatos principus, todėl žmonėms gali kažką padaryti. Nuo to pas jį šiek tiek išauga Gongas. Tik jo pagalba nėra besąlyginė ir laukia atlygio. Kitoje erdvėje jis turi veiksmų laisvę ir eilinius žmones valdo, kaip jam patinka. Toks, turintis formą, kūnas pagal savo išvaizdą visiškai vienodas su Budos statula. Garbinimas pagimdė netikras Bodhisatvas Guanines ir netikrus Budas Žulajus. Tai žmonės savo garbinimu juos pagimdė. Jie visi yra tikslūs Budų statulų, Budų atvaizdų kopijos. O pseudo budų ir pseudo bodhisatvų mintys yra ypač blogos. Jos siekia pinigų. Jos gimė kitoje erdvėje ir gali mąstyti, žino kai kuriuos principus; jos nedrįsta daryti didelių nusikaltimų, bet drįsta daryti mažus. Kai kada padeda žmonėms. Jeigu nepadės, tai bus pilnai erezijos ir tada jas užmuš. Kaip jos padeda žmonėms? Kažkas prašo: „Buda, padėk man, mano namuose ligonis“. „Gerai, aš tau padėsiu“. Jis liepia tau mesti pinigus į stalčių labdarai, o jo mąstyme pinigų reikalavimas. Kas meta pinigų daugiau, tas ir pasveiksta greičiau. Kadangi jos turi tam tikrą energiją, tai kitoje erdvėje gali valdyti eilinį žmogų. Pavojus išauga, jeigu statulos garbinti ateina Gongą turintis žmogus. O ko prašo praktikuojantysis? Prašo pinigų. Pagalvokite, kam praktikuojančiajam prašyti pinigų? Netgi prašymas išlaisvinti artimuosius nuo ligų ir bėdų yra savo rūšies prisirišimas prie giminingų jausmų. Tu nori valdyti svetimą likimą, kai kiekvienas turi savąjį likimą! Tu jam lankstaisi, murmi: „Padėk man truputį praturtėti“. Gerai, jis tau padės. Jis laukia, nesulaukia, kad tu jo daugiau paprašytum; prašytum kaip galima daugiau, ir tada, savo ruožtu, jis galės daugiau iš tavęs pasiimti. Ir tai bus savo rūšies lygiavertis pasikeitimas. Labdaros dėžėje pinigų pilna, nes juos ten sumetė kiti žmonės. Jis leidžia tau gauti šiuos pinigus. Koku būdu? Arba gatvėje tu rasi piniginę, arba darbe gausi kažkokią premiją. Taip ar kitaip, tu pinigų gausi. Bet jis negali tau padėti nesavanaudiškai! Neprarasi - negausi. Jam reikalingas Gongas. Jis šį tavo Gongą pasiims arba tavo išvystytą daną ir taip toliau. Štai kas jam rūpi.

Šie pseudo budos kai kada labai pavojingi. Daugelis iš mūsų, kas turi atvertą Dangaus regą, mano, kad matė Budą. Kažkas pasakoja, kad šiandien šventykloje apsilankė Budų grupė, vadovaujama tokio tai Budos. Vakar, sako, buvo tokia tai grupė, šiandien kitokia. Iškart, kai išėjo viena grupė, ją pakeitė kita. Kas tai? Jie priklauso būtent mano paminėtai kategorijai. Jie nėra tikrieji Budos. Jie apgavikai; tokių pakankamai daug.

Jeigu tokia situacija atsiras šventykloje, tai bus dar pavojingiau. Jeigu vienuoliai jiems lenkiasi, tai jie šiuos vienuolius ims globoti: „Argi tu man nesilenki? Tu sąmoningai man lenkiesi! Gerai, ar tu nenori tobulintis? Gerai, aš tuo pasirūpinsiu ir pasakysiu, kaip tu turi tobulintis“. Jis tau viską sutvarkys, bet kur tu pakliūsi, kai baigsi tobulinimąsi? Tai

jis tau sutvarkė. Todėl jokia mokykla viršuje tavęs savu nepripažins. Tai jis tau sutvarkė. Todėl ateityje jis tavimi ir pasirūpins. Ar ne veltui tu, išeina, tobulinai? Aš manau, kad dabar žmonijai labai sunku tobulinantis gauti Tikrąjį Vaisių. Toks reiškinys labai paplitęs. „Budos švytėjimas“, kurį daugelis iš mūsų mato gerai žinomuose kalnuose ir prie didelių upių, daugumoje atvejų rodo panašių būtybių buvimą. Jie turi energiją ir gali rodytis. O tikrieji Didieji Nušvitę pasirodo labai retai.

Praeityje taip vadinamų „žemės budų“ ir „žemės daosų“ buvo palyginti mažai, o dabar jų ypač daug. Kai jie daro blogį, aukščiau esantys juos naikina. Tam išvengti jie slepiasi Budų statulose. Kaip taisyklė, Nušvitę nepažeidžia eilinių žmonių principų, ypač esantys aukštuose lygmenyse. Kuo aukštesnis Nušvitęs, tuo labiau jis nepažeis eilinių žmonių principų; iš viso nelies. Būtų neįtikėtina, jeigu staiga vienu žaibo smūgiu statulą sudaužytų į gabalėlius. Nušvitę to nedaro. Todėl, kai pseudo budos slepiasi Budų statulose, Nušvitę nustoja juos kontroliavę. Pseudo budos žino, kad juos norima sunaikinti ir pabėga. Todėl labai sunku pasakyti: ar tu matei Bodhisatvą Guaninę, ar tu kažką kitą ja palaikėi, ar tu matei Budą, ar kažką kitą palaikėi Buda.

Daugelis gali paklausti: ką daryti su Budos statula namie? Galbūt, daugelis atsiminė mane. Padėdamas mokiniams tobulintis aš pasakysiu, kaip galima padaryti: paimkite mano knygą (nes joje yra mano fotografija) arba tik mano fotografiją ir, laikydami Budos statulą rankose, sudėtose „Didžiojo Lotoso“ mudroje, paprašykite Mokytojo pašventinti statulą, tarsi paprašytumėte manęs. Užtenka tik pusės minutės ir klausimas bus išspręstas. Bet aš turiu pasakyti, kad turiu omenyje tik besitobulinančiuosius. Jūsų giminaičiams ar draugams šis Budos statulos pašventinimo būdas efekto neduos. Mes rūpinamės tik besitobulinančiais. Kai kurie mano, kad Mokytojo nuotrauką galima naudoti blogų dvasių iš namų išvaramui giminių ir draugų namuose. Aš neišvarau blogų dvasių eilinių žmonių namuose. Tai didžiausios nepagarbos Mokytojui pasireiškimas.

Kalbant apie „žemės budas“ ir „žemės daosus“, reikia turėti omenyje, kad senovės Kinijoje daugelis tobulinosi atokiuose kalnuose ir gūdžiuose miškuose. Kodėl jie dabar dingę? Jie nedingo. Paprasčiausiai jie neleidžia eiliniams žmonėms apie save žinoti. Jų skaičius nei kiek nesumažėjo. Visi šie žmonės turi antgamtinių sugebėjimų. Čia nekalbama, kad jie pastaruoju metu neegzistuoja. Jie yra. Dabar pasaulyje jų keletas tūkstančių. Mūsų šalyje jų palyginti daug. Jų daug yra žinomuose kalnuose ir prie didelių upių, taip pat kai kuriuose aukštuose kalnuose. Naudodamiesi savo antgamtiniais sugebėjimais, jie užmūrijo įėjimus į olas. Todėl tu jų buvimo nepastebėsi. Jų tobulinimosi praktika juda lėtai. Jų pratimai palyginti primityvūs. Jie negali suvokti tobulinimosi esmės. O pas mus praktika tiesiogiai nukreipta į žmogaus sielą. Mes tobulinamės, remdamiesi aukščiausiais Visatos principais. Tobulinamės pagal Visatai būdingą formą. Žinoma, mūsų Gongas auga labai greitai. Visos egzistuojančios tobulinimosi mokyklos sudaro tarsi piramidę, ir tik jos viduryje egzistuoja didysis kelias. Tobulinimasis šonuose esančiais takeliais kažin ar gali aukštai pakelti Sinsingą. Pas kai kuriuos Gongas, galbūt, atsivers neaukštame lygmenyje, bet tai toli iki pagrindinio tikro tobulinimosi kelio.

Tokie meistrai taip pat priima mokinius ir kai ką jiems perduoda. Jų mokyklose galima pasiekti tik tam tikrą aukštį, kadangi šių meistrų Sinsingas apsiriboja šiuo aukš-

čiu. Todėl visi jų mokiniai tobulėjime pasiekia tik tokį aukštį. Kuo arčiau krašto žemiški takeliai, tuo daugiau jie turi žodinių svarstymų. Be to, jų tobulinimosi metodai sudėtingi. Jie negali suvokti tobulinimosi esmės. Iš esmės, savo tobulinimesi žmogus tobulina savąjį Sinsingą, bet jie šito nesupranta. Šie meistrai mano, kad kenčiant kančias galima tobulintis. Todėl tokie meistrai tobulinasi labai ilgai, keletą šimtų metų, virš tūkstančio metų. O jų Gongas išauga nedidelis. Iš tiesų, jie tobulindamiesi Gongą išvysto ne ne kentėjimų keliu. O kokių būdu? Tai primena atvejį, kai žmogus jaunystėje buvo veikiamas įvairiausių prisirišimų, bet laikui bėgant, jau senatvėje, kai ateitis atrodo beviltiška, visi jo norai savaime atbuko ir atmetami. Tobulinimasis tokiu takeliu primena šį būdą. Kai jie tobulinasi aukštyn, sėdėdami sukryžiuotomis kojomis, susikaupimo jėgos pagalba ir kentėdami kančias, tai pastebi, kad taip irgi galima išauginti Gongą. Bet jie negali suvokti to, kad eilinių žmonių priklausomybės pas juos per ilgus ir sunkius metus palaipsniui išsitrynė, buvo išgyvendintos. To dėka pas juos ir išaugo Gongas.

Mūsų tobulinimosi metodas išsiskiria tikslingumu. Jis tiksliai nukreiptas į žmogaus širdį, į priklausomybių išgyvendinimą. Todėl tobulėti galima labai greitai. Aš pabuvojau keliose vietose, kur dažnai sutikdavau tokius, daug metų besitobulinančius žmones. Jie taip pat sako: „Niekas negali žinoti, kad mes čia esame. Į tavo reikalus mes nesikišame ir kliūčių nedarome“. Tokie yra palyginti geri.

Bet egzistuoja ir blogi, kurių atžvilgiu mes priversti imtis būtinų priemonių. Pavyzdžiui, kai aš pirmą kartą atvykau Gongo perdavimui į Guidžou provinciją, į mano paskaitą atėjo žmogus ir pasakė, kad jo promokytojas norėtų su manimi susitikti. Pasakė šio promokytojo vardą, pridūręs, kad, taip sakant, promokytojas tobulinasi jau daugelį metų. Bet vieno mano žvilgsnio užteko, kad pamatyčiau, kad jo *či* yra *in*, labai bloga, jo veidas vaškinis. Aš pasakiau, kad neisiu su juo susitikti, kad nėra laiko ir atsisakiau. Todėl atsiuntęs šį žmogų, senis supyko ir pradėjo man trukdyti; ir taip kasdien. Ne mano taisyklėse su kažkuo galynėtis, ir tokios būtinybės tam nėra. Jis man siunčia blogus dalykus, o aš kiekvieną kartą viską išvalau ir tęsiu savo darbą, dėstau Įstatymą.

Mino dinastijos laikais gyveno tam tikras žmogus, kuris tobulinosi *Dao* esmės siekime. Jam tobulinantis į jį įsikūnijo netyra gyvatės dvasia. Taip, tikslo nepasiekęs, šis žmogus mirė. Gyvatė, užvaldžiusi jo kūną, įgavo žmogišką pavidalą. Taigi, tas promokytojas buvo ne kas kita, kaip toji gyvatė, įgavusi žmogišką pavidalą. Nepakeitęs savosios prigimties, jis pavirto didele gyvate, kad man trukdytų. Matau, kad tai jau į nieką nepanašu. Ją sučiupęs, aš pritaikiau galingą Gongą, „lydymo Gongą“. Išlydžiau jos apatinę dalį, pavertęs ją į vandenį, o viršutinę pusę pabėgo.

Ir štai vieną kartą jo mokinyš išsikvietė mūsų konsultacinio punkto Guidžou provincijoje vadovę ir pasakė, kad jo promokytojas nori su ja susitikti. Ji nuėjo susitikti. Įėjo į olą, kurioje buvo labai tamsu. Nieko nesimatė, tik galima buvo matyti sėdintį siluetą su žalia šviesa skleidžiančiomis akimis. Kai jis akis atverdavo, oloje tapdavo šviesu, o kai jas uždarydavo, ola nugrimzdavo į tamsą. Vietiniu dialektu senis pasakė: „Li Hongdži vėl atvyksta. Šį kartą niekas iš mūsų jam netrukdytų. Aš apsirikau. Li Hongdži čia atvyksta žmonių gelbėti“. Mokinyš paklausė jo: „Promokytojau, kodėl jūs nesikeliate, kas yra Jūsų kojoms?“ „Negaliu atsikelti“– atsakė jis – „kojos sužalotos“. Paklausė, kokių būdu sužalotos. Jis papasakojo apie tai, kaip trukdė. 1993 metais

Pekino Rytinėje sveikatos parodoje jis man vėl pradėjo trukdyti. Kadangi jis visą laiką darė blogį, trukdė mano *Dafa* perdavimui, aš jį galutinai sunaikinau. Po to jo vyresnieji ir jaunesnieji pasekėjai, ir pasekėjos norėjo veikti, bet aš jiems pasakiau keletą žodžių, kurie juos sukretė, ir jie išsigando. Niekas iš jų neišdrįso veikti. Jie jau viską suprato. Kai kurie iš jų pilnai dar eiliniai žmonės, nors tobulinosi ilgą laiką. Pasakodamas apie pašventinimą aš čia pateikiu keletą pavyzdžių.

Džu jou ke

Ką reiškia žodis „*Džu jou ke*“²? Besitobulinančių aplinkoje perdavimo procese daugelis tai perduoda, kaip kažką, priklausančio tobulinimosi kategorijai. Iš tikrųjų, tai nepriklauso tobulinimosi kategorijai, o primena paslapčių ir užkeikimų technikų palikimą ir perdavimą. Jie naudoja tokias formas: magiškų ženklų braižymą, smilkalų deginimą, popieriaus sudeginimą, užkeikimus ir kita. Jų pagalba galima gydyti ligas. Tokie gydymo metodai labai originalūs. Pavyzdžiui: kažkam ant veido atsirado pūlinys, o *Džu jou ke* pasekėjas teptuką panardina į cinoberį, ant žemės nupiešia ratą, rato viduryje braižo kryžių, po to ligoniui liepia stoti į rato vidurį ir skaito užkeikimus. Po to jis vėl panardina teptuką į cinoberį ir ant ligonio veido piešia ratą, kalba užkeikimus, piešia ir piešia; galų gale, pastatęs ant pūlinio tašką, pareiškia, kad su ligoniu viskas gerai. Tu palietei, pūlinys sumažėjo ir nustojo skaudėti. Metodas davė efektą. Jis gali išgydyti smulkų negalavimą, bet rimta liga ne jo jėgoms. Ką jis daro, kai tau skauda ranką? Jis pradeda kalbėti užkeikimus, po to liepia tau ranką ištiesti. Jis papučia į šios rankos tašką *hegu*, kad oras išeitų iš kitos rankos *hegu* taško. Tu pajunti vėjelio dvelkimą; kai tu palieti skaudėjusią vietą, tai pajunti, kad skausmas atlėgo. Dar naudoja popieriaus deginimą, magiškų ženklų braižymą, magiškų ženklų užklijavimą ir taip toliau. Štai kuo jie užsiima.

Dao sistemoje žemiški takeliai kūno tobulinimo savyje neturi, jie užsiima tik būrimu, Feng – Šui³, blogų dvasių išvaymu ir ligų gydymu. Šiuose žemiškuose takeliuose paprastai naudoja tokius metodus. Žemiškuose takeliuose gali gydyti ligas, bet jų metodai nėra jau tokie ir geri. Mes nekalbėsime, kuo jie gydo ligas, bet mes, besitobulinantys pagal *Dafa*, neturime tokių metodų naudoti, nes jie savyje neša labai žemą, labai blogą informaciją. Senovės Kinijoje ligų gydymo metodus žmonės skirstė į eilę rūšių, pavyzdžiui: į chiropraktiką, adatų terapiją, masažą, gydymą prideginimu, akupresūrą, čigongo terapiją, gydymą vaistingomis žolėmis ir taip toliau. Buvo daug rūšių. Kiekvienas gydymo metodas vadinosi „*ke*“. *Džu jou ke* buvo tryliktuoju *ke*. Todėl jo pilnas pavadinimas „*Džu jou ši San ke*“. *Džu jou ke* nepriklauso mūsų tobulinimosi kategorijai. Jame nėra Gongo, kuris gaunamas tobulinimosi būdu. Jis priklauso magiškoms praktikoms.

ŠEŠTOJI PASKAITA

Teksto terminai

¹Archatas - žemo pradinio lygmens Nušvitęs už Trijų Sferų ribos (sanskr.).

²Čin Huejus - pirmasis *Song* dinastijos ministras, pasižymėjęs klastingumu. Jis sugalvojo ir nužudė generolą, žinomą kinų didvyrį Juj Fejų. Egzistuoja legenda apie tai, kaip išprotėjęs vienuolis, Činiui atėjęs į vienuolyną, ant jo šlavė šiukšles.

³Dadzi - Šang dinastijos imperatoriaus Džou Sino sugulovė, apsėsta lapės dvasios.

⁴Džou I - "permainų Knyga", kinų filosofijos ir daosų alchemijos numerologinės metodologijos pagrindas (su trigramomis, heksogramomis).

⁵„*Huang – di nei dzing*“, „*Siangming Guidži*“, „*Dao – dzang*“ - religiniai senovės tekstai.

⁶*Gongfa* – meistriškumas.

„Ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“

Besitobulinančiųjų sluoksniuose egzistuoja išsireiškimas: „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“, darantis didelę įtaką žmonėms. Ypač kai kažkokie žmonės aktyviai šiuos dalykus propaguoja. Dėl šios priežasties kai kurie žmonės nedrįsta užsiimti praktika. Išgirdę, kad praktika, galbūt, veda į „ugnies ištekėjimą ir apsėdimą“, žmonės iš baimės nustoja praktikuoti. Iš tiesų, aš jums pasakysiu, kad „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“ aplamai neegzistuoja.

Dėl savo neteisių širdžių nemažai žmonių prisikvietė netyrų dvasių. Jų Džu – Išį manydamas, kad tai ir yra Gongas, negali savęs kontroliuoti. Žmonės, kurių kūnus kontroliuoja netyros dvasios, elgiasi nepadoriai, kalba painiai ir nelogiškai, kažką įnirtę rėkia. Pašaliniai mano, kad tai atsitiko dėl užsiėmimų čigongu, ir iš baimės nedrįsta praktikuoti. Daugelis iš mūsų mano, kad tai ir yra Gongas. Argi tai yra užsiėmimas praktika? Tai tik pati žemiausia ligų gydymo ir organizmo stiprinimo būseną. Iš tikrųjų, ji labai pavojinga. Jeigu tu jau pripratai prie tokios būsenos, ir tavo Džu – Išį nepajėgus tavęs valdyti, tai tavo kūną, galbūt, užvaldys Fu – Išį arba išorinės informacijos, netyra dvasia ar kažkas panašaus. Tokiu atveju tu gali įvykdyti pavojingus poelgius. Be to, tas labai kenkia besitobulinančiųjų sluoksniui. Tai sąlygoja neteisi žmogaus širdis, jos siekis parodyti save. Ir tai ne „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“. Kai kurie žmonės, kurie nežinia kaip tapo taip vadinamais čigongo meistrais, taip pat kalba apie „ugnies ištekėjimą“.

mą ir apsėdimą“. Iš tikrųjų, praktika negali atvesti į „ugnies ištekėjimą ir apsėdimą“. Dauguma žmonių išgirdo apie šį terminą iš literatūrinių kūrinų, iš riterių romanų ir panašiai. Jei netiki, pavartyk senas knygas ir tobulinimosi knygas. Ten tokios sampratos nėra. Kur yra „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“? To apamai negali būti.

Egzistuoja keletas formų, kurias žmonės paprastai priima kaip „ugnies ištekėjimą ir apsėdimą“. Apie vieną tokių formų aš jau papasakojau aukščiau. Apsėdimas netyra dvasia atsiranda dėl neteisingos žmogaus širdies, jo įkyraus siekio įeiti į kažkokią „čigongo būseną“, parodyti save - įvairiose panašiose dvasinėse būsenose. Kai kurie atvirai siekia gauti antgaminius sugebėjimus arba praktikuoja pseudo čigongo mokyklą. Tokie žmonės praktikos metu įpranta iki tokio lygmens atpalaiduoti savąjį Džu – Išį, kad jau nieko nežino. Jie savo kūną atiduoda kitiems, ir tokiu atveju jų kūną chaotiškai valdo Fu – Išį arba kokios nors išorinės informacijos. Todėl jie atlieka neįprastus poelgius. Jeigu tokiam bus liepta nušokti nuo pastato stogo, - jis ir nušoks. Liepta pulti į vandenį, - jis ten ir puls. Jam jau ir gyventi nesinori. Kūną atidavė kitiems. Toks elgesys nepriklauso „ugnies ištekėjimui ir apsėdimui“, bet parodo, kad einama klaidingu praktikos keliu. Tokio elgesio formavimas pradinėje studijoje yra sąmoningas. Daugelis mano, kad praktika turi vykti tokioje „plaukiančioje“ būsenoje. Iš tiesų, jeigu tikrai praktikuosi tokioje būsenoje, tai atves prie rimtų padarinių. Tai jau ne praktika, o eilinio žmogaus prisirišimų ir troškimų pasekmė.

Kita panašių reiškinių forma pasireiškia tuo atveju, jeigu praktikos metu cirkuliuojanti kūne *či* kur nors įstringa; pavyzdžiui, *či* pakilo iki viršugalvio ir negali nusileisti. Todėl žmogus išsigąsta. Žmogaus kūnas yra mikrokosmas, ypač tai liečia praktikos metodą *Dao* sistemoje, kur kanalų pramušimas kūne gali sukelti tokius sunkumus. Kai nepasiseka pramušti kurio nors kanalo, tai *či* ten ir sukasi. Viršugalvis yra pati jautriausia kūno dalis, bet tai gali atsitikti bet kurioje kūno vietoje, ne tik viršugalvio srityje. Kai *či* įstringa viršutinėje galvos dalyje ir negali prasimušti žemyn, žmogus jaučia sunkumą, galvos tinimą, tarsi ant jos būtų uždėta stora kepurė iš *či* - ir taip toliau. Bet *či* nieko nevaldo, ji negali žmonėms kelti nemalonumų ir absoliučiai negali būti bet kokio susirgimo priežastimi. Kai kurie žmonės nesupranta čigongo esmės, bet neatsakingai dėsto savo nuomonę apie jį, kaip apie kažką paslaptingo ir mistiško. Tai visuomenėje sukelia painiavą. Žmonės taip ir mano, kad kai *či* pasiekia viršugalvį ir negali nusileisti, tai pas žmogų įvyksta „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“, pas jį atsirado nukrypimai ir taip toliau. Dėl to daugelis ir išsigąsta.

Kai *či* pakyla iki viršugalvio ir negali nusileisti, - tai tik laikina būseną. Pas kai kuriuos šis periodas gali tęstis labai ilgai, netgi virš pusės metų. Tokioje situacijoje galima kreiptis pas tikrą čigongo meistrą, kuris gali padėti nuleisti *či*. Mūsų praktikoje, kai *či* negali pramušti kanalo ir nenusileidžia žemyn, mums priežasties reikia ieškoti Sinsinge. Galbūt, per ilgai likote tame pačiame lygmenyje ir laikas pakelti savąjį Sinsingą! Jeigu tu tikrai pakelsi savo Sinsingą, tai pamatysi, kad *či* gali nusileisti. Tu atkreipi dėmesį į Gongą pasikeitimus savo kūne, bet nekreipi dėmesio į savojo Sinsingo pokyčius. Pilnas virsmas įvyks tada, kai tu jį pakelsi. Tikras *či* delsimas negali sukelti kokių nors problemų. Paprastai problemas nulemia mūsų pačių psichika ir gandai, ku-

riuos skleidžia pseudo čigongo platintojai, tvirtindami, kad per ilgas *či* buvimas galvoje atvedė žmogų į nukrypimus. Žmogus ir išsigąsta. Jis išsigando, ir nuo to iš tiesų gali atsirasti problema. Kai tik tu išsigandai, tave apėmė baimė. Argi tai ne prisirišimas? Kai tik pas tave atsiranda prisirišimas, argi nereikia jo šalinti? Kuo labiau tu bijai, tuo daugiau tai panašu į ligą. Būtina šalinti šią tavo širdį, kad tu galėtum iš to pasimokyti, ir tuo pačiu nugalėtum savo baimę ir pakiltum į naują lygmenį.

Tobulinantis praktikuojančiajam komforto nebus: tavo kūne atsiras daug Gongų, labai stiprūs dalykai, kurie tavo kūne judės. Tu juos pastoviai jausi, tai čia, tai ten atsiras nemalonūs pojūčiai. Tokių nemalonių pojūčių pagrindine priežastimi yra tavo visą laiką jaučiama baimė: „kad tik nesusirgčiau!“ Iš tikrųjų, tavo kūne jau atsirado daug galingų dalykų. Visi jie yra Gongas arba antgamtiniai sugebėjimai, ir dar daug gyvų esybių. Jų judesiai kūne iššaukia niežulį, skausmą, negalavimus ir taip toliau; nervinės galūnės šiuo metu labai jautrios; gali atsirasti visokios būsenos. Kol tavo kūnas nepersitvarkys į aukštos energijos lygmens materiją, tokie pojūčiai bus visada. Tai iš tikrųjų yra gerai. Kaip tu užsiiminėsi tobulinimusi, jeigu visą laiką save laikai eiliniu žmogumi, visą laiką galvoji, kad tu kažkuo sergi? Kai praktikuojant tave ištiks kokios nors bėdos, o tu vis dar save laikai eiliniu žmogumi, tai, mano manymu, tavo Sinsingas šiuo metu nusileido iki eilinio žmogaus lygmens. Bent jau šiame dalyke tu nusileidai iki eilinio žmogaus lygmens.

Būdami tikrais praktikuojančiaisiais, mes visus klausimus turime nagrinėti ne iš eilinio žmogaus matymo taško, o iš labai aukšto lygmens matymo taško. Kai tu galvoji, kad tu sergi, tokia mintis apie ligą gali iš tikro susargdinti. Nes kai tik tu nusprendei, kad susirgai, tavo Sinsingas faktiškai jau yra eilinio žmogaus lygmenyje. Ypač pas praktikuojančius ir tikrus besitobulinančius tokia būseną negali sukelti susirgimo. Kaip žinoma, tikrus žmogaus susirgimus 70% sukelia psichika ir tik 30% sukelia ligos. Paprastai, pirmiausia pas žmogų neišlaiko psichika. Jis negali iškęsti sunkios dvasinės įtampos, dėl ko liga progresuoja, paprastai yra taip. Pateiksiu pavyzdį. Vieną žmogų pririšo prie lovos. Paėmę už rankos, pasakė, kad jam nuleis kraują. Po to užrišo jam akis, lengvai perbraukė kažkuo per riešą (kraujo jam visai neleido), tuo metu atidarė kraną su vandeniu, kad jis girdėtų vandens lašų lašėjimą. Nusprendęs, kad tai laša jo kraujas, žmogus po kiek laiko mirė. Iš tikrųjų, iš krano lašėjo vanduo, o ne kraujas. Mirtį sukėlė jo psichinė būseną. Jeigu tu visą laiką laikysi save ligoniu, tai pilnai įmanoma, kad tokia tavo mintis tikrai tave atves į tokį rezultatą, kadangi tavo Sinsingas jau nusileido iki eilinio žmogaus lygmens, o eiliniam žmogui, kaip žinoma, skirta sirgti.

Jeigu tu, būdamas praktikuojančiuoju, visą laiką tokią būseną priimi kaip kažkokią ligą, tai faktiškai tu prašai, tu prašaisi ligos. Tada liga gali įsiskverbti. Praktikuojančiųjų Sinsingas turi būti aukštas. Tau nereikia pastoviai bijoti, kad tai liga. Ligos baimė taip pat yra prisirišimas, kuris tau gali atnešti nemalonumus. Besitobulinančiajam reikia pašalinti karma. Karmos šalinimas yra kankinantis dalykas. Kur girdėta, kad Gongas augtų komforto sąlygomis! Kaip kitaip atsikratyti tavųjų prisirišimų? Papasakosiu istoriją iš budistinės religijos: gyveno kartą žmogus. Po gigantiškų pastangų praktikoje jis pasiekė Archato¹ lygmenį. Jis tuoj gaus Tikrąjį Vaisių. Jis jau pasiekė Archato būseną, kaip gi jam nepasidžiaugus? Iššoko iš Trijų Sferų! Šis

džiaugsmas yra prisirišimas, džiaugsmo jausmas. Archatas turi laikytis neveikimo principo, būti viskam abejingu. Taip jis nukrito. Jo tobulinimasis buvo veltui. Jeigu taip, jam dar kartą reikia tobulintis, vėl tobulintis aukštyn. Didelių pastangų dėka jis vėl pakilo. Šį kartą žmogų apėmė baimė. Jis sau pasakė: „Man negalima džiaugtis, kitaip aš vėl nukrisiu“. Kai tik jis pradėjo bijoti, tai vėl nukrito žemyn. Baimė yra taip pat prisirišimas.

Egzistuoja dar tokia forma: žmogus serga psichiškai, o žmonės kalba, kad pas jį „ugnies ištekėjimas“, jis „tapo apsėstas“. Kai kas dar laukia, kad aš gydyčiau jo psichinę ligą! Mano nuomone, psichinis sutrikimas yra ne liga. Aš ir laiko neturiu, kad rūpinčiausi tokiais dalykais. O kodėl? Todėl, kad tokie ligoniai neturi virusų, neturi patologinių pokyčių kūne, nėra jokių opų. Manau, kad tai visai ne liga. Psichinio sutrikimo priežastis ta, kad pas žmogų per daug silpnas Džu – Išī. Iki kokio lygmens jis nusilpo? Iki tokio lygmens, kad apie žmogų galima pasakyti, kad jis pats sau nebe šeimininkas. Psichinių ligonių Džu – Juanšenis yra būtent tokioje būsenoje. Jis nenori savojo kūno valdyti. Jis pastoviai yra neaiškioje būsenoje, jam nežinomas dvasinio pakilimo jausmas. Tokioje būsenoje ir jo Fu – Išī ir išorinės informacijos jam trukdo. Trukdo įvairių erdvių, įvairių lygmenų įvairiausios informacijos. Tuo labiau, jeigu ankstyvesniame gyvenime žmogaus Džu – Juanšenis galėjo atlikti kažkokius blogus darbus, tai nuskriaustieji gali jam keršyti, visaip gali atsitikti. Štai ką, mūsų nuomone, reiškia psichinė liga. Kaip man tave gydyti? Mano nuomone, tikra psichinė liga atsiranda būtent tokiu būdu. Ką gi tada daryti? Išmokykite ligonį, kad jis vėl pakiltų dvasiškai. Nors tai labai sunkus uždavinys. Psichiatrinėje ligoninėje galima stebėti tokį vaizdą: pacientas, gydytojo rankose pamatęs elektrinę lazda, iš baimės iškart nutyla. Kodėl? Todėl, kad šią akimirką jo Džu – Juanšenis blaivėja. Jis bijo smūgio srove.

Paprastai, kai žmogus nusprendžia tobulintis, jis stengiasi tobulintis toliau. Kiekvienas turi Budos prigimtį ir širdį tobulinimuisi į *Dao*. Todėl, jeigu žmonės mokosi kažkokių praktikos metodų, tai daugelis jų visą gyvenimą tuo užsiims. Nepriklausomai nuo to, ar gali jis pakilti tobulėjime, ar gavo jis *Fa*, vis tiek jo sieloje yra trauka prie *Dao*. Jis pastoviai nori praktikuotis. Visi aplinkiniai žino, kad jis praktikuoja čigongą, darbe žino, gatvėje žino. Kaimynai žino, kad jis užsiima čigongo praktika. Tačiau pagalvokite, kas rimtai ankstesniais metais buvo pasišventęs tobulintis? Niekas. Tik tikras tobulinimasis gali pakeisti žmogaus gyvenimo kelią. Jei jis tik eilinis žmogus, užsiimantis čigongo praktika ligų gydymui ir organizmo stiprinimui, tai kas gi pakeis jo likimą? Eiliniam žmogui tenka kažkurią dieną susirgti, kažkurią dieną susidurti su nemalonumais. Kažkurią dieną, galbūt, susirgti psichoze arba numirti. Toks eilinio žmogaus gyvenimo kelias. Tu matai, kaip žmogus užsiima parke, o iš tikrųjų jis nėra rimtai besitobulinantis. Jam tobulėjime norisi pasiekti aukštą lygmenį, bet jis negavo tikrojo įstatymo. Dėl to jam nepavyks pasiekti tobulinimosi tikslo. Jis turi norą tobulintis į aukštą lygmenį, bet kol kas jis lieka praktikuojančiuoju čigongą žemame ligų gydymo ir organizmo stiprinimo lygmenyje. Niekas nepakeitė jo gyvenimo kelio, todėl jam tenka sirgti. Jeigu žmogus nekreipia dėmesio į *De*, tai ligos jis neatsikratys. Negali būti, kad vien tik čigongo praktika išvaduotų žmogų nuo ligų.

Praktikuojantiems būtina rimtai tobulintis, didelį dėmesį atkreipiant į *Sinsingą*. Ir tik tada galima atsikratyti ligų. Praktika nėra gimnastika, o kažkas viršijančio eilinių

žmonių dalykus. Vadinasi, reikalavimai praktikuojantiems išplaukia iš žymiai aukštesnio lygmens principų ir normų, kurie, griežtai jų laikantis, atves praktikuojančiuosius į tikslą. Bet daugelis praktikuojančiųjų elgiasi ne taip. Jie toliau lieka eiliniaisiais žmonėmis. Todėl, atėjus laikui, jie vis tiek susirgs. Vieną kartą pas žmogų netikėtai smegenyse susidarys trombas. Jis susirgs ta ar kita liga, arba psichine liga. Galiausiai visi žino, kad jis praktikuoja čigongą. Todėl, kai šis žmogus taps bepročiu, žmonės pradės kalbėti, kad pas jį dėl praktikos įvyko „ugnies nutekėjimas ir apsėdimas“. Štai didelę etiketę tau ir prikabino. Pagalvokite, ar tai sąžininga? Diletantai nesupranta, o mums, žinovams, ir daugeliui praktikuojančiųjų taip pat sunku suprasti, dėl ko taip atsitiko. Jeigu šis žmogus susirgo psichoze namie, tai dar nieko. Bet ir tai žmonės gali pasakyti, kad žmogus susirgo dėl užsiėmimų čigongo praktika. O jeigu jis susirgo pratimų aikštelėje, tai blogiau jau būti negali. Tau užkabins tokią etiketę, kad nepavyks nuimti. Netgi laikraščiuose parašys, kad užsiėmimai čigongu atvedė į „ugnies nutekėjimą ir apsėdimą“. Kai kurie žmonės akylai pasisako prieš čigongą: „Matote, ką tik šis žmogus labai gerai praktikavo, ir staiga, še tau...“. Kas žmogui ant kaktos parašyta, tas gyvenime ir įvyks. Galbūt, jis kentės ir nuo kitų ligų arba turės kokių nors nemalonumų. Ar teisinga visa tai suversti čigongo praktikai? Pavyzdžiui, ligoninės gydytojas. Jis tapo gydytoju. Tai visą gyvenimą jis neturėtų sirgti. Argi galima taip suprasti?

Todėl pasakysiu, kad daugelis žmonių nesupranta tikrosios čigongo paskirties, nežino jo principų ir kalba nesąmones. Vos atsiranda kažkokia problema, kaip iškart čigongui užklijuoja kažkokią etiketę. Visuomenėje čigongas tapo populiarus ne taip seniai; daugelis, turintys užsispyrusį požiūrį, pastoviai jo nepripažįsta, juodina ir atmeta. Neaišku, kokia tai dvasinė būseną. Tokiems žmonėms taip atsibosta čigongas, tarsi tai turėtų su jais kokį nors ryšį. Vien tik paminėjus čigongą, jie jau iškart tvirtina, kad jis idealistinis. Čigongas yra mokslas, - labai aukšto lygmens mokslas. Tokių žmonių prietarus sąlygoja jų užsispyrimas ir ribotos žinios.

Yra dar viena situacija, kuri praktikuojančiųjų tarpe vadinama „čigongo būseną“, kai žmonių sąmonė tampa drumsta. Bet tai nepriklauso „ugnies nutekėjimui ir apsėdimui“. Jie labai protingi. Iš pradžių aš paaiškinsiu, kas tai tokio „čigongo būseną“. Kaip žinoma, mes, praktikuojantieji, didelį dėmesį skiriame prigimtiniam pagrindui. Visose pasaulio šalyse egzistuoja tikintieji. Kinijoje kelių tūkstančių metų eigoje egzistuoja tikintys į budizmą, daosizmą. Jie tiki, kad „už gera atsimokama geru“, o „už bloga seka atpildas“. Bet yra ir netikinčių. Ypač „Kultūrinės revoliucijos“ laikais religijos buvo persekiojamos, laikomos prietarais. Egzistuoja ir tokie, kurie prietarais laiko tai, kas jiems nesuprantama, knygoje neaprašyta, arba šiuolaikinio mokslo dar nėra įrodyta, arba žmonių dar nepažinta. Ankstyvesniais laikais tokių žmonių buvo labai daug. Dabar yra žymiai mažiau, nes kai kurie reiškiniai, nors tu jų ir nepripažįsti, rado savo realią išraišką mūsų erdvėje. Tu nedirsti tiesai žiūrėti į akis, bet žmonės dabar jau drąsiai apie tai kalba. Gandai ir stebėjimai žmonėms padėjo apie praktiką kai ką sužinoti.

Kai kurie taip užsispyrę, kad vien tik paminėjus čigongą, iškart nuoširdžiai iš tavęs juokiasi. Jie mano, kad tu užsiimi prietarais, kad tai labai juokinga. Kai tu pradedi kalbėti apie kai kuriuos čigongo reiškinis, jie laiko tave neišmanėliu. Ir nors tokie žmonės labai užsispyrę, tai dar nereiškia, kad jų gamtinė prigimtis bloga. Jeigu žmogus

su geru prigimtinio pagrindu pradės praktikuoti, tai jo Dangaus rega, galbūt, atsivers labai aukštame lygmenyje. Pas jį papildomai gali atsirasti antgamtiniai sugebėjimai. Toks žmogus čigongu netikėjo, bet jis neapsaugotas nuo ligų. Kai jis apsirgs, nueis į ligoninę. Jeigu vakarų medicina jam nepadės, turės kreiptis į kinų mediciną; jeigu kinų medicina ir liaudies priemonės nepadės, tada jis atsimins čigongą. Jis pagalvos: „Nagi, pabandysiu laimę, pažiūrėsiu, ar čigongas gali mane išgydyti“. Labai nenoriai jis tuo užsiėmė. Kadangi jo gera gamtinė prigimtis, tai pradėjus praktikuoti, jam iš karto viskas puikiai gaunasi. Galbūt, jis patiks kuriam nors mokytojui, ir ši aukšta gyvybė, esanti kitoje erdvėje, jam padės. Ir štai pas jį atsivėrė Dangaus rega, arba jis pasiekė pusiau nušvitimą. Labai aukštame lygmenyje atvertos Dangaus regos dėka jis iškart pamatys kai kurias Visatos tiesas. Pas jį dar atsiras antgamtiniai sugebėjimai. Pagalvokite, ar jo smegenys atlaikys tokius pergyvenimus, kai jis pamatys tokią situaciją? Kokia bus jo dvasinė būseną? Tai, ką jis anksčiau laikė prietarais, laikė absoliučiai neįmanomu, iš ko juokėsi, kai kiti tai paminėdavo, iš tikrųjų prieš jį iškilo pilna savo jutimine realybe. Jo smegenys gali neišlaikyti. Žmogus jaučia pernelyg didelį spaudimą į savo psichiką. Tai, ką jis išsako, kiti suvokti negali. Jis nesuvokia ryšio tarp realaus pasaulio ir to, ką pažino, bet su logika pas jį viskas tvarkoje. Jis aptiko, kad žmonija elgiasi neteisingai. O tai, kas vyksta anapus, dažnai pasirodo teisinga. Jeigu jis elgsis pagal anos pusės taisykles, tai žmonės laikys tai klaida. Žmonės jo nesupranta ir sako, kad čigongo praktika jį atvedė į „ugnies ištekėjimą ir apsėdimą“.

Iš tikrųjų, viskas yra ne taip. To aplanai su daugeliu mūsų praktikuojančiųjų būti negali. Tokią „čigongo būseną“ gali patirti tik ypač kietakaktis žmogus. Daugelio iš čia dalyvaujančiųjų Dangaus rega atverta. Tokių yra daug. Jie tikrai pamatė kitas erdves, bet nesistebi ir jaučiasi labai gerai. Jų smegenys neįtampa, ir pas juos neatsiras tokios „čigongo būsenos“. Žmogus, esantis „čigongo būsenoje“, elgiasi labai apgalvotai. Jo kalba pilna išminties. Todėl labai logiška. Tik eiliniai žmonės netiki jo žodžiams. Taigi, šis žmogus sako, kad matė kažkokį mirusįjį, kuris jam pasakė, ką reikia daryti. Bet kas iš eilinių žmonių juo patikės? Vėliau jis suprato: pasirodo, tokius dalykus reikia pasilaikyti sau, jų išsakyti negalima. Paskui, kai jis nustatė santykį tarp abiejų pusių, viskas atėjo į pusiausvyrą. Tokie žmonės paprastai turi antgamtinis sugebėjimus. Tai ne „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“.

Dar egzistuoja reiškinys, kuris vadinamas „realiu pamišimu“. Tokie atvejai labai reti. Tai, ką mes vadiname „realiu pamišimu“, nereiškia, kad tikrai išeinama iš proto. Prasmė kitokia. Čia turimas omenyje tobulinimasis į Tiesą. Ką reiškia „realus pamišimas“? Aš pasakysiu, kad iš šimto tūkstančių praktikuojančiųjų įmanomas tik vienas toks atvejis. Pasitaiko labai retai. Šis reiškinys labai mažai žinomas ir visuomenei įtakos neturi.

„Realiam pamišimui“ paprastai yra būtina viena sąlyga. Būtent: šis žmogus privalo turėti labai gerą prigimtinių pagrindą, be to, būti pagyvenusio amžiaus. Pagyvenusio amžiaus žmogus jau nespės baigti tobulinimosi. Žmogus su labai geru prigimtinio pagrindu paprastai ateina iš aukštų lygmenų su misija. Visi bijo ateiti į žmonių bendruomenę, nes su ištrinta atmintimi nieko nepažinsi. Atėjęs į visuomeninę eilinių žmonių aplinką, jis buvo veikiamas jų trukdymų. Įklimpo šlovės ir godumo liūne, galų gale nukrito žemyn, ir amžinai neteko šanso grįžti atgal. Todėl niekas nedrįsta atsirasti

Žemėje. Visi šito bijo. Toks žmogus, atsiradęs žmonių pasaulyje, iš tikro sugedo. Savo gyvenime pridarė daug blogų darbų ir tikrai tuoj nukris. Kai žmogus gyvena ir kovoja asmeninių interesų vardan, jis gali atlikti daug blogų darbų ir įklimpti skolose. Jo mokytojas mato, kad jis gali nukristi. Tačiau šis žmogus užėmė tam tikrą *Guo Vei*. Negalima jam leisti taip paprastai kristi! Ką daryti? Mokytojas labai jaudinasi. Nėra tokio būdo, kad jis vėl tobulintųsi. Kur jam tokiu metu rasti mokytoją? Jam reikia grįžti atgal, tobulintis atgal. Bet ar tai lengva? Ypač tokia amžiuje jis jau nebespės baigti tobulinimosi. Kur jam rasti sielos ir gyvybės tobulinimo metodą?

Tik tokiu kraštutiniu atveju žmogui, būtinai turinčiam labai gerą prigimtinių pagrindą, panaudoja būdą, kuriame jis išeina iš proto. Šiuo atveju, kai jau nėra jokios vilties, kad žmogus pats sugrįš atgal, galbūt, naudoja tokį būdą. Tai yra, priverčia jį būti išprotėjusioje būsenoje, tam tikslui uždarant atitinkamą jo smegenų dalį. Pavyzdžiui, žmogus bijo šalčio, bijo purvo, bet jam užblokuoja smegenų dalį, valdančią tokių dirgiklių jausmų organus. Tai vėliau, kai užblokuos šią dalį, pas žmogų atsiranda problema su psichika. Jis iš tikro išprotės. Bet paprastai toks žmogus nedaro blogų darbų, nesikeikia ir nesimuša, dažnai daro gerus darbus. Bet sau jis labai žiaurus. Kadangi šalčio jis nežino, tai žiemą vaikšto basas, jo kojos kraujuoja, apsirengęs jis lengvai. Kadangi purvo jis nežino, tai drįsta valgyti mėšlą ir gerti šlapimą. Aš žinojau žmogų, kuris su malonumu valgė sušalusį arklių mėšlą. Jis galėjo iškęsti tokias kančias, kurių eiliniai normalios psichikos žmonės nei už ką neatlaikytų. Tik pagalvokite, kiek kančių jam teks iškęsti per savo išprotėjimą. Žinoma, dažnai tokie žmonės turi antgamtinius sugebėjimus. Be to, daugelis jų yra pagyvenusios moterys. Anksčiau pagyvenusios moterys turėdavo mažas subintuotas kojytes, bet tokia moteris galėdavo lengvai peršokti dviejų metrų tvorą. Namiškiai, pamatę, kad ji išsikraustė iš proto ir visą laiką bėga gatvėn, ją užrakina namuose. Bet kai visi išeina, ji pirštą nukreipia į užraktą, jį atidaro ir atsiranda gatvėje. Ją sukausto geležinėmis grandinėmis, o ji, išlaukusi namiškių pasišalinimo, numeta nuo savęs šias grandines. Su tokia nieko nepadarysi, ir žmogus tokiu būdu gali iškentėti daug kančių. Kadangi ji labai stipriai kenčia, labai giliai ir aštriai, tai greitai atsiskaito su savo nuodėmėmis. Visa tai trunka ne ilgiau trijų metų, paprastai metus, du. Jos išgyventos kančios pakankamai didelės. Po to žmogui gražina jo sąmonę. Tokiu būdu ji baigė savąjį tobulinimąsi, pas ją iškart atsivėrė Gongas ir atsirado daug stebuklingų sugebėjimų. Aprašytas atvejis ypatingai retai pasitaiko, bet istorijoje būna. Žmonėms su įprastiniu prigimtiniu pagrindu tokie išbandymai neišpuola. Visiems žinoma, kad egzistavo išprotėję budistų vienuoliai, išprotėję Daosai. Istorijoje iš tikro tai buvo; yra užrašai. Žinoma, kad išprotėjęs vienuolis šlavė šluota ant Cinio², ir išprotėjęs Daosas...Klasikoje tokių pavyzdžių labai daug.

Mes sakome, kad „ugnies ištekėjimo ir apsėdimo“ tikrai nėra. Jeigu kažkas tikrai gali pademonstruoti „ugnies ištekėjimą“, tai, mano manymu, šis žmogus tiesiog nepaprastas. Užtenka jam praverti burną – atsiranda liepsna. Išties ranką – uždega cigaretę. Mano manymu, tai antgamtiniai sugebėjimai!

Praktika pritraukia demoną

Kas tai tokio, kai „praktika pritraukia demoną“? Tai reiškia, kad užsiiminėdami praktika, mes dažnai patiriame trukdžius. Kokių būdu praktika gali pritraukti demoną? Žmogus nori tobulintis, o tai ypatingai sunku. Tikrame tobulinimesi be mano Įstatymo Kūno globos tau pačiam tai nepavyks: tereikia tau išeiti į gatvę, kai iškart susidursi su gyvenimo ir mirties problema. Žmogaus Juanšenis nemirtingas, todėl veikdamas visuomenėje ankstesniuose įsikūnijimuose tu, galbūt, kažkam įsiskolinai, kažką nuskriaudei arba atlikai kokius nors blogus dalykus. Tokiu atveju tas, kuriam tu skolingas, tavęs ieško. Budizme sakoma, kad žmogus gyvena cikliniame karminiame atpilde. Jeigu tu kažkam įsiskolinai, tai skolos atsiėmimui jis tavęs ieškos. Jeigu jis iš tavęs paims daugiau, negu reikia, tai kitą kartą jis turės tau gražinti. Sūnus negerbia tėvų, tai sekantį kartą jie pasikeis vietomis. Štai taip viskas juda ratu. Bet mes iš tikrųjų matome, kad demonas daro trukdžius, neleidžia tau praktikuoti. Visa tai turi likimo ryšį. Turi tą ar kitą priežastį; neleidžiama, kad visa tai egzistuotų be kokios nors priežasties.

Pati plačiausiai paplitusi demono trukdymo praktikai forma pasireiškia taip: kai tu nepraktikuoji, tai aplinkui ramu. Kadangi tu įgijai praktikos metodą, tai nori praktikuoti dažniau. Bet kai tu tik atsisėdi į meditacijos pozą, iškart atsiranda triukšmas: tai ūžia mašinos, tai koridoriuje pasigirsta žingsniai, balsai, trankoma durimis, iš radijo imtuvo sklinda garsai. Tylos kaip nebūta. Kai tu praktika neužsiimi, aplinka normali. Kai tik tu pradedi praktikuotis, aplinka jau kita. Daugelis nesusimąsto apie tai, o tik stebisi ir galų gale nusimena, nes užsiėmimą tenka užbaigti. Tave sustabdė vien „nustebimas“, betgi demonas tau trukdo, jis kitus tam skatina. Tokia yra paprasčiausia trukdžių forma. Ji skirta neleisti tau praktikuotis. Praktikuodamas tu gauni *Dao*. O daugelį dalykų, už kuriuos tu likai skolingas, ar tu gražinai? Bet tie, kam tu įsiskolinai, negali su tuo susitaikyti. Jie stengiasi trukdyti, neleidžia tau praktikuotis. Tai pasireiškia atitinkamame lygmenyje. Praėjus laikui, daugiau tokio reiškinio neleis; kitaip tariant, kai tu atidavei savo skolas, demonui jau neleidžiama tau trukdyti. Kadangi pagal mūsų *Falun Dafa* tobulinimasis vyksta palyginti greitai, tai pro lygmenis prasiveržiama taip pat palyginti greitai.

Egzistuoja kita demono trukdymo forma. Visiems žinoma, kad praktika gali atverti Dangaus regą; kai kurie po jos atvėrimo, praktikuodami namie, gali pamatyti baisius vaizdus arba bjaurias fizionomijas. Kažkas bus suveltai plaukais, kažkas norės su tavimi kautis, darydami grasinančius gestus. Labai baisu. Kai kada praktikos metu už lango pamatysi baisias fizionomijas. Vaizdas pakankamai gąsdinantis. Kodėl atsiranda tokia situacija? Visa tai demono trukdžių forma. Bet mūsų *Falun Dafa* mokykloje tokie atvejai labai reti. Sakykime, apytikriai vienas procentas. Dauguma jūsų su tuo nesusidurs. Kadangi toks reiškinys mūsų praktikai nėra naudingas, jam neleidžiama tau tokioje formoje trukdyti. Bet kitų eilinių mokyklų praktikoje toks reiškinys yra paplitęs ir tęsiasi labai ilgai. Išsigandę, kai kurie meta praktiką. Vakarinės valandos

ramios ir praktikai patogios, bet prieš tave netikėtai gali atsirasti arba žmogus, arba demonas. Stipriai išsigandęs, tu daugiau nedrįsti tobulintis. Mūsų *Falun Dafa* tokio reiškinio paprastai nebūna. Bet kai kuriems asmenims, kaip išimtis, aplinkybės gali būti ypatingos.

Yra ir tokie praktikos metodai, kuriuose tobulina ir išorę, ir vidų. Vienu metu praktikuoja ir ušū, ir vidinį tobulinimąsi. Tokie praktikos metodai dažnai pasitaiko *Dao* sistemoje. Žmonės, užsiimantys šiais praktikos metodais, dažnai susiduria su tokiu demonu. Eiliniuose praktikos metoduose tokio reiškinio nebūna. Tai gali būti tik praktikos metoduose, kuriuose žmonės tobulina savo vidų ir išorę. Užsiima ušū. Taip būna, kai kažkas ateina pas jį varžytis ušū. Pasaulyje egzistuoja daugybė žmonių, besitobulinančių pagal *Dao* mokymą. Yra nemažai žmonių, užsiimančių ušū, tobulinančių išorę ir vidų. Pas praktikuojančius ušū taip pat auga Gongas. O kodėl? Todėl, kad jie atsikratė prisirišimų prie šlovės, naudos ir panašiai. Dėka to pas juos auga Gongas. Bet konkuravimo ir kovos siekis pas juos nyksta pamažu. Todėl tokie atvejai jiems dažnai atsitinka; pastoviai atitinkamame lygmenyje pasikartoja. Žmogus, sėdėdamas meditacijos pozoje, neaiškiai žino, kad kažkas taip pat užsiima praktika. Tada jo Juanšenis, palikęs kūną, eina to žmogaus ieškoti, su juo pasivaržyti ir išsiaiškinti, kieno sugebėjimai aukštesni. Ir štai kyla kova. Kitose erdvėse taip pat gali atsirasti panašus vaizdas. Kažkas iš kitos erdvės ateina su juo pasivaržyti ir su juo kovoti. Jeigu jis neatsako į iššūkį, tai atvykęs tikrai gali jį užmušti. Taip kaunasi ir kaunasi. Kaskart, vos tik žmogus užmiega, būtinai kas nors ateina pas jį pasivaržyti. Todėl jis visą naktį neužmiega. Iš tikrųjų, visa tai sukurta tam, kad jame būtų išgyvendintas konkuravimo ir kovos troškimas. Jeigu jis neatsikratys savyje šios aistros, tai tokios scenos kartosis keletą metų, neleidžiant žmogui išeiti iš šio lygmens. Tokioje būsenoje jis negali toliau užsiiminėti praktika, nes jo fizinis kūnas neatlaikys. Labai daug sunaudojama energijos. Neišėjęs iš šios būsenos laiku, žmogus gali sugesti. Tokie atvejai labai dažni tarp žmonių, kurie tobulinasi tiek viduje, tiek išorėje. Mūsų vidinio tobulinimosi metode tokių atvejų nepasitaiko, jie nėra leidžiami. Aukščiau išdėstytos trukdžių formos sutinkamos santykinai dažnai.

Egzistuoja dar viena demono trukdžių forma, kuri pasitinka kiekvieną praktikuojantį, tame tarpe ir mūsų mokyklos praktikuojančiuosius. Tai yra vadinamasis "sekso demonas". Labai rimta kliūtis. Eilinių žmonių visuomenėje egzistuoja santuoka, nukreipta į žmonijos rūšies tęstinumą. Žmonija būtent taip ir vystosi. Žmonių visuomenėje egzistuoja jausmai. Todėl eiliniams žmonėms toks elgesys yra neginčijama tiesa. Žmonės turi jausmus: pyktis yra jausmas, džiaugsmas yra taip pat jausmas, meilė yra jausmas, neapykanta yra taip pat jausmas; mėgsti kažkuo užsiimti, tai jausmas, kažkuo užsiimti nemėgsti, tai taip pat jausmas; kažkas tavo akyse geras, o kažkas ne. Visa tai yra jausmai. Eiliniai žmonės vardan šių jausmų ir gyvena. Bet praktikuojantysis yra nepaprastas žmogus. Jam šio principo naudoti vertinimui negalima. Būtina pro šiuos dalykus prasiveržti. Į įvairius, šių jausmų pagimdytus prisirišimus, mes turime reaguoti abejingai ir beaistriai. Turime galų gale nuo jų išsilaisvinti. Aistra ir geidulys yra žmogaus prisirišimai. Visa tai turi būti išgyvendinta.

Mūsų tobulinimosi mokykla tiems, kurie tobulinasi eilinių žmonių tarpe, neliepia tapti vienuoliais arba vienuolėmis. Jauniems reikia kurti šeimas. Kaip reikėtų vertinti šią problemą? Aš sakiau, kad mūsų mokykla tiesiogiai nukreipta į žmogaus sielą. Mes nereikalaujame, kad tu iš tikro materialiam plane kažką prarastum. Kaip tik atvirksčiai, būtent materialiuose eilinių žmonių visuomenės interesuose grūdinasi tavo Sinsingas. Iš tikro, kyla būtent tavo Sinsingas. Jeigu sugebėsi šią širdį atmesti, tai galėsi viską pašalinti; tame tarpe, žinoma, galėsi atmesti ir materialius interesus. Jeigu šios širdies neatmesi, tai tu išsilaisvinti nesugebėsi. Todėl tikrojo tobulinimosi tikslas yra sielos tobulinimas. Tobulėjant vienuolynuose tave priverčia atsisakyti šių dalykų. Tai skirta tam, kad tu šią širdį paliktum. Tave priverčia pilnai jų atsisakyti, kad tu apie juos negalvotum. Toks šis metodas. O mes nereikalaujame eiti tokiu keliu. Mes reikalaujame, kad tu abejingai vertintum šiuos materialius interesus. Todėl tobulėjimas mūsų mokykloje yra esminis. Mes nenorime iš tavęs padaryti vienuolio ar vienuolės. Mes tobulinamės eilinių žmonių tarpe. Ateityje mūsų praktikos metodas paplis vis plačiau ir plačiau. Kiekvienas *Falun Dafa* praktikuojantysis neturi tapti vienuoliu. Taip visai netinka. Praktikoje mūsų reikalavimas tau yra toks: tu praktikuoji, o tavo "antroji pusė", galbūt, ne. Jeigu jūs dėl praktikos išsiskirsite, - taip netinka. Būkite abejingi seksualiniams reikalams. Nesureikšminkite šios gyvenimo pusės, kaip tai daro eiliniai žmonės. Ypač dabar, kai visuomenėje plinta kažkoks seksualinis atsipalaidavimas. Šie erotiniai dalykai sukuria žmonėms trukdžius. Kai kurie tam skiria didelį dėmesį. O mes, praktikuojantieji, turime būti tam abejingi.

Iš aukštų lygmenų atrodo: tarsi eiliniai žmonės tiesiog minkosi purve, minko purvą, nesibjaurėdami purvo linksminasi žemėje! Mes sakome: negalima leisti, kad dėl to šeimoje kiltų nesutarimai; dabartinėje studijoje būk tam abejingas, išlaikyk normalų harmoningą šeimyninį gyvenimą, ir to pakanka. Ateityje pasiekęs atitinkamą lygmenį, tu įgysi tam atitinkančią būseną. Dabar užtenka laikytis tokio supratimo. Tai mūsų reikalavimas. Žinoma, negalima elgtis taip, kaip elgiasi kai kurie šiuolaikinėje visuomenėje. Tai siaubinga!

Čia yra dar vienas klausimas. Kaip žinoma, praktikuojančiojo kūnas turi energijos. Po šių kursų nuo 80 iki 90 procentų mūsų mokinių bus ne tik sveiki, bet ir įgis Gongą. Tavo kūnas jau neša labai stiprią energiją. Tavo Gongas ir šioje studijoje turimas Sinsingas yra neproporcingi. Tavo Gongas yra laikinai aukštesnis. Tau jį pakėlė ir dabar keliame tavo Sinsingą. Palaipsniui tu pavysi. Garantuojau, kad tai įvyks artimiausiomis dienomis. Todėl mes šiek tiek šiame reikale išsiveržėme į priekį. Vienu žodžiu, pas tave atsirado atitinkama energija. Tobuliantis pagal tikrąjį Įstatymą išvystoma energija yra švari ir gailastinga. Todėl jūs čia sėdite ir jaučiate, kad jus supa kilnumo ir gailastingumo laukas. Aš taip praktikavau, aš taip tobulinausi, aš savyje turiu šiuos dalykus. Čia visi esantys jaučia didelę harmoniją. Jūs laisvi nuo blogų minčių, net mintis užrūkyti neateina į jūsų galvą. Ateityje, jeigu tu elgsiesi pagal mūsų *Dafa* reikalavimus, tai tavo išvystytas Gongas bus lygiai toks pat. Nenutrūkstamai kylant Gongo jėgai, tavo kūno nešama Gongo energija taip pat taps pakankamai galinga. Net jei ji bus ne tokia galinga, tu taip pat galėsi kontroliuoti paprastus žmones, esančius tavo lauko sferoje. Arba, kai tu būsi namie, galbūt, tavo giminaičius paveiks tavo sulaikanti įtaka. Kodėl? Tau net nereikia apie tai galvoti, nes mūsų laukas švarus ir kilnus, gailastingumo

laukas, teisingų minčių laukas. Todėl blogos mintys pas aplinkinius lengvai atsirasti negalės. Laisvai daryti blogų poelgių jie negalės. Mūsų laukas vaidina būtent tokį vaidmenį.

Kartą aš pasakiau: „Kai Budos švytėjimas visus apšviečia, tai viskas yra harmonijoje ir šviesoje“. Kitaip tariant, mūsų kūno išspinduliuojama energija gali ištaisyti visas klaidingas būsenas. Būdamas šio lauko įtakoje, jeigu apie šiuos reikalus negalvoji, tu nepastebimai sulaikai savo „antrąją pusę“. Jeigu tau tokia mintis nekils, ir tu galėsi apie tai negalvoti, tai, galbūt, tavo „antroji pusė“ taip pat apie tai neatsimins. Bet taip būna ne visada. Dabartinėje aplinkoje įsijungsi televizorių. O ten demonstruoja tai, nuo ko atsiras aistra. Bet įprastinėje situacijoje tu gali vaidinti sulaikantį vaidmenį. Ateityje, kai tu tobulėjime pasieksi aukštą lygmenį, tau ir be mano patarimų bus aišku, kaip reikia elgtis. Tada pas tave ateis kita būsena, harmoningas gyvenimas bus išlaikytas. Todėl tau nereikia dėl tokių dalykų stipriai jaudintis, kitaip tai taip pat taps savo rūšies prisirišimu. Tarp sutuoktinių nėra erotiškumo klausimo, o tiesiog noras. Į tokius dalykus žiūrėk ramiai, išlaikyk dvasinę pusiausvyrą ir pakanka.

Kaip gali atsirasti sekso demonas? Jeigu tavo silpna susikaupimo jėga, tai jis atsiras sapne, atsiras akimirksniu, netikėtai, kai tu miegi arba sėdi meditacijos pozoje: prieš vyrą atsiras gražuolė, o prieš moterį – gražuolis, be to, tavo skonio ir apsinuoginė. Kai tik pas tave šmėkstelės mintis, tai, galbūt, įvyks sėklos išsiliejimas, tai taps realybe. Pagalvok gerai: praktikuojančiojo kraujo ir gyvybinės esmės *či* yra skirta gyvybės tobulinimui, jos negalima visą laiką taip eikvoti. Tu nepraėjai seksualinio noro kliūties. Ar tai tinka? Jums pasakysiu, kad tokia problema iškils prieš kiekvieną iš jūsų. Garantuojau, kad susitiksime su ja. Dėstymo metu aš pasiūsiu didelės galios energiją. Nukreipsiu ją į jūsų smegenis. Palikęs šią salę tu, galbūt, visko neatsiminsi, kas čia buvo pasakyta, bet kai iš tikro susidursi su problema, tu mano žodžius atsiminsi. Jeigu tik tu save laikysi praktikuojančiuoju, tuo pačiu momentu galėsi atsiminti. Galėsi save sukontroliuoti. Tada šį išbandymą galėsi praeiti. Jeigu tu pirmą kartą neišlaikysi, tai antrą kartą bus sunkiau. Bet būna taip: pirmą kartą neišlaikęs žmogus atsibudo, dėl atsitikusio nusiminęs gailisi. Tokia tavo dvasinė būsena, galbūt, padės mintyse sustiprinti šį įspūdį. Kitą kartą tu galėsi save sukontroliuoti ir galėsi praeiti. Šio išbandymo neišlaikiusiems ir tam neteikiantiems jokios reikšmės, ateityje bus labai sunku save kontroliuoti. Tai bus būtinai taip.

Tokio trukdžio forma būna nuo demono. O būna ir nuo Mokytojo, kuris tave išbando, tam pasitelkdamas tokius būdus, kaip vienu dalykų pavertimą kitais. Egzistuoja abu variantai. Bet tai būtina praeiti kiekvienam. Tai bus tavo pirmasis išbandymas tobulėjimo kelyje, kurį mes pradėdame eilinių žmonių lygmenyje. Kiekvienas žmogus gali su tuo susidurti. Beje, štai jums toks pavyzdys. Kai aš skaičiau paskaitas Uhanio mieste, buvo vienas mokinys, trisdešimties metų vaikinys. Po mano paskaitos grįžęs namo, jis atsisėdo į meditacijos pozą ir iškart paniro į ramybę. Jis mato, kaip iš vienos pusės atsiranda Buda Amitabha, o iš kitos pusės – Laodzi. Visa tai mokinys papasakojo patirties pasidalijimo metu. Tylėdami abu į jį pasižiūrėjo, taip pat tylėdami jie abu išėjo. Po jų atsirado Bodhisatva Guanjinė. Rankoje ji nešėsi gėlių puodą, iš kurio vinguriavo

baltas dūmelis. Jis ten meditacijoje sėdi. Jam viskas matoma kaip ant delno, ir vaikas džiaugiasi. Netikėtai dūmelis pavirto gražuolėmis, sklandančiomis deivėmis. Jos jam šoka, jų judesiai labai gražūs! „Bodhisatva apdovanojo mane už pastangas - jam šmėkštelėjo mintis - atsiuntė gražuoles, kad aš pasigėrėčiau, kaip sklandančios deivės man šoka“. Užteko mokiniui apsidžiaugti, kai mergaitės akimirksniu apsinuogino, apkabino vaikiną kuri už kaklo, kuri už juosmens. Mokinys iškart tapo atsargus. Jo Sinsingas jau yra pakilęs. Pirmiausiai į galvą atėjo mintis: „Aš nesu paprastas žmogus, o praktikuojantysis. Jums su manimi taip elgtis negalima. Aš tobulinuosi pagal *Falun Dafa*“. Kai tik atsirado ši mintis, akimirksniu nieko neliko. Iš tikro tai buvo iliuzija. Po to vėl pasirodė Buda Amitabha ir Laodzi. Rodydamas į vaikiną Laodzi su šypsena sako Budai Amitabhai: „Vaikiną galima mokyti“. Tai reiškia, kad šis vaikas tinkamas. Jį galima mokyti.

Kai istorijoje arba aukštose erdvėse svarstoma, ar gali žmogus tobulintis, tai didelė reikšmė teikiama seksualiniams žmogaus norams. Todėl būtina abejingai vertinti šiuos dalykus. Mes tobulinamės eilinių žmonių aplinkoje, todėl niekas nereikalauja, kad šiame dalyke tu save pilnai apribotum. Bent jau šiame etape visam tam reikia išlikti abejingu. Tu negali likti toks, koks buvai anksčiau. Praktikuojančiam būtina elgtis būtent taip. Kai praktikos metu atsiranda kažkokie trukdžiai, tu pats turi ieškoti priežasties. Pagalvok, kas tavyje dar nepašalinta.

Savo mąstymo sukurtas demonas

Kas tai tokio - „savo mąstymo sukurtas demonas“? Žmogiškas kūnas įvairiose erdvėse turi materialius laukus ir viename ypatingame lauke atsispindi visos Visatos substancijos. Nors tai atspindys, bet tai taip pat egzistuoja materialiai. Tai, kas randasi tavo erdviniame lauke, yra tavojo mąstymo valdoma. Kitaip tariant, tikrąjį pasaulio vaizdą mes Dangaus regos pagalba matome be mažiausio savojo mąstymo įsikišimo. Bet užtenka šmėkštelėti kokiai nors minčiai, ir viskas, ką tu pamatysi, bus klaidinga. Tai ir yra „savo mąstymo sukurtas demonas“ arba „kaleidoskopiniai vaizduotės reiškiniai“. Kai kurie praktikuojantieji negali elgtis kaip besitobulinantieji, negali savęs kontroliuoti. Būdami prisirišę prie nedidelių sugebėjimų ir būdų, jie siekia atgamtinių sugebėjimų; netgi prie to, ką jų ausis pagauna iš kitų erdvių. Jie atkakliai siekia šių dalykų. Būtent pas šiuos žmones labai lengvai atsiranda „savo mąstymo sukurtas demonas“. Ypač jiems lengviausia nukristi. Nepriklausomai nuo to, iki kokio lygmens tu patobulėjai, kai tik atsiranda tokia problema, tai galima nukristi iki pačio dugno, pilnai pražūti. Tai ypač rimta problema. Ji nepanaši į kitus atvejus, kai tavo Sinsingas, neišlaikęs išbandymo, pradeda kristi, bet nukritęs praktikuojantysis gali vėl pakilti ir tobulintis toliau. O kai tik atsiranda „savo mąstymo sukurtas demonas“ problema, tai jau viskas. Po to jo visas gyvenimas virs dulkėmis. Tokia problema lengvai iškyla ypatingai tiems, kurių Dangaus rega atverta atitinkamame praktikos lygmenyje. Tokia problema lengvai kylo ir tiems, kas lengvai pasiduoda išorinės informacijos poveikiui. Kas skelbiama išorėje, tuo jis ir ti-

ki. Todėl kai kurie iš mūsų po Dangaus regos atvėrimo būtinai bus veikiami įvairių išorinės informacijų trukdžių.

Mes pateiksime pavyzdį. Žemuose tobulinimosi lygmenyse labai sunku pasiekti sielos tvirtumą. Tu, galbūt, aiškiai nematai, kaip atrodo Mokytojas. Vieną kartą netikėtai pamatei, kad atėjo milžiniško ūgio šventasis. Jis tave giria, paskui kai ko moko. Tu jo mokymą priimi. To pasekmėje tavo Gongas pilnai susipainioja. Tu širdyje apsidžiaugei, pripažinai jį mokytoju ir pradėjai pas jį mokytis, bet jis taip pat negavęs Tikrojo Vaisiaus. Kitose erdvėse jis gali didėti ir mažėti, visa tai vyksta tavo akyse. Šventojo giganto išvaizda tave sujaudino! Jeigu siela pilna džiaugsmo, argi tu neisi pas jį mokytis? Jeigu besitobulinantysis nebegali savęs kontroliuoti, tai jį labai sunku išgelbėti. Jis lengvai gali save pražudyti. Visi dangaus gyventojai yra šventieji, bet jie taip pat negavę Tikrojo Vaisiaus. Jie vis tiek turės patekti į šešis persikūnijimo ratus. Tu taip lengvai pripažinai jį mokytoju ir nuėjai paskui jį. Iki kokio lygmens jis tave nuves? Jis pats Tikrojo Vaisiaus negavęs. Ar tik ne veltui tu tobulinai? To pasekmėje tavo Gongas jau pilnai susipainiojęs. Žmogui labai sunku išlaikyti dvasios tvirtumą. Sakau jums, kad tai viena rimčiausių problemų. Ateityje daugelis iš mūsų su ja susidurs. Aš jau išdėsčiau tau *Fa*, bet ar tu galėsi save laikyti rankose, priklauso tik nuo tavęs. Aš papasakojau apie tokį atvejį. Tegul joks susitikimas su kitos mokyklos Nušvitusiuoju neišmuša tavęs iš vėžių. Tobulinkis tik vienoje mokykloje. „Joks Buda, joks Daosas, joks šventasis arba demonas, net negalvokite paliesti mano širdį“ - tokiai būsenai esant, yra vilties pasiekti sėkmę.

Savo mąstymo sukurtas demonas turi ir kitą pasirodymo formą: galbūt, pamatysi mirusius giminaičius, kurie liedami ašaras, tavęs prašys tai vieno, tai kito. Visko gali būti. Ar lengva tokiu atveju išlikti abejingu? Tu labai myli savo vaiką, myli savo tėvus. Bet tavo tėvai jau išėjo į aną pasaulį, ir štai jie prašo, kad tu padarytum kažką, ko tau daryti negalima. Padarysi - bus bėda. Štai kaip sunku būti praktikuojančiuoju. Sako, kad budistinė religija jau chaose. Konfucianizmo turinys įėjo į budistinę religiją: pagarba tėvams, meilė vaikams. Visa tai ten įėjo, bet budizme tokio turinio nėra. Kaip tai suprasti? Tikraja žmogaus gyvybe yra Juanšenis. Jį pagimdžiusi motina yra tavo tikroji motina. Šešiuose persikūnijimo ratuose randasi tavo begalinės motinos. Galbūt, jos yra žmonėmis. O gal ir ne. Visuose tavo persikūnijimuose tavo vaikų taip pat begalė. Kas tavo motina, kas tavo vaikai - po mirties niekas nieko neatpažįsta. O tu vis tiek privalai atsiskaityti už savo padarytas nuodėmes. Žmonės gyvena paklydime ir niekaip šių dalykų palikti negali. Kažkas negali atsikratyti nuo prisirišimo prie savo kūdikio, manydamas, kad jis pats geriausias; bet štai kūdikis mirė. Kokia puiki jo motina, bet ji taip pat mirė. Žmogui plyšta širdis. Jis tiesiog nori sekti paskui juos. Tu ir nepagalvoji, ar tai nekankinti tavęs atėjo? Tokiu būdu tave norima išmušti iš vėžių.

Eiliniai žmonės, galbūt, to nesupranta, bet jei tu būsi prisirišęs prie šių dalykų, tai absoliučiai negalėsi tobulintis. Todėl budizme tokio turinio nėra. Jeigu tu nori tobulintis, tau reikia atmesti žmogiškus jausmus. Žinoma, mes tobulinamės eilinių žmonių visuomenėje. Mes taip pat turime gerbti tėvus, auklėti vaikus, visose gyvenimo aplinkybėse palaikyti gerus santykius su žmonėmis, daryti žmonėms gera, tuo labiau savo giminėms. Su visais reikia palaikyti gerus santykius, tame tarpe su savo tėvais ir

vaikais. Visada kitais rūpintis. Tokia siela jau nėra egoistinė. Ją užliejo užuojauta ir gailėstingumas. Kas liečia jausmus, tai jie būdingi eiliniams žmonėms. Dėl jų jie ir gyvena.

Daugelis savęs kontroliuoti negali, tuo pačiu sau apsunkindami tobulinimąsi. Kažkas sako, kad Buda jam kažką pasakė. Kažkas tau pasakys, kad šiandien tau atsitiks nelaimė, kaip ji atrodys ir kaip jos išvengti; arba koks loterijos numeris šiandien laimės pagrindinį prizą. Skubėk, jis tavo. Visi jie yra demonai. Tas tau patars, kaip gauti naudą eilinių žmonių visuomenėje, išskyrus tą atvejį, kai tavo gyvybei iškils pavojus ir tau patars, kaip jo išvengti. Tu gavai naudą eilinių žmonių tarpe. Šio kentėjimo nepaėjai, nepakilai. Kaip tau tobulintis, jeigu tu eilinių žmonių tarpe gyveni komforte? Kaip tu gesinsi savo karma? Kur rasi aplinką, kurioje galima pakelti savo Sinsingą ir gesinti savo karma? Kas bebūtų, tai atsiminkite. Demonas kai kada tave dar ir pagirs. Tarkime, tu pasiekei pakankamai aukštą lygmenį, kad tu Didysis Buda arba Aukščiausias Daosas. Vienu žodžiu, tu nepaprastas žmogus. Visa tai melas. Visi besitobulinantys į aukštus lygmenis turi atmesti visus prisirišimus. Susitikę su šiomis problemomis, jūs turite būti budrūs!

Mūsų praktikos eigoje pas jus atsivėrė Dangaus rega, dėl to tobulintis sudėtingiau. Žinoma, kai ji neatverta, tobulintis taip pat sunku. Tobulinimosi sunkumai būna abiem atvejais. Atverta Dangaus rega neša su savimi įvairias informacijas, kurios tau trukdo. Todėl tampa tikrai sunku save kontroliuoti. Akyse mirga nuo gausybės puikių dalykų, kuriuos tu matai kitose erdvėse. Viskas ten taip gražu, žavinga, kad gali sudrumsti tavo sielą. Tokiu atveju, jeigu tavo sielos būseną bus neteisinga, trukdžiai tave paveiks. Todėl tavo Gongas susipainios. Paprastai tai būna taip. Todėl pas žmogų, kuris turi „savo mąstymo sukurto demono“ problemą ir negali savęs kontroliuoti, gali iškilti kita situacija. Pavyzdžiui, kai pas šį praktikuojantįjį atsiranda neteisinga mintis, tai jam gresia pavojus. Kartą pas jį atsivėrė Dangaus rega. Jis pradėjo viską aiškiai matyti ir čia pat nusprendė: „Tikriausiai aš ypatingas, šiame praktikos punkte mano Dangaus rega mato geriausiai. Aš galiu praktikuoti Mokytojo Li *Falun Dafa* ir galiu taip gerai mokytis; aš stipresnis už kitus. Taip taip, aš nesu paprastas žmogus“. Tokios mintys jau savaime yra neteisingos. Bet jis vis tiek galvoja: „Galbūt, aš taip pat Buda? Oi, nagi, aš pasižiūrėsiu į save“. Pasižiūrėjo į save - tikrai Buda. O kodėl? Taip gavosi todėl, nes medžiaga, užpildanti jo kūno erdvinio lauko sferą, paklūsta jo minties poveikiui. Tai ir yra reiškinys, kurį mes vadiname „kaleidoskopiniu vaizduotės reiškiniu“.

Visi iš Visatos atspindėti dalykai pagal jo vaizduotę pasikeičia. Tai, kas egzistuoja jo erdvinio lauko sferoje, keičiasi jam valdant, tame tarpe ir atspindžiai, kurie taip pat egzistuoja materialiai. Jis galvoja: „Aš Buda. Galbūt, ant manęs ir Budos rūbai“? Jis pasižiūrėjo ir čia pat save pamatė su Budos rūbais. „Oi, aš tikrai Buda“ - žmogus be galo džiaugiasi. „O, galbūt, aš nesu mažas Buda“. Pasižiūrėjo, tikrai didelis Buda. „O, galbūt, aš aukštesnis už Li Hongdži!“ Pasižiūrėjo, taip ir yra, jis aukštesnis už Li Hongdži. Kai kurie girdėjo tai savo ausimis. Tai demonas jam trukdo ir sako: „Tu net aukštesnis už Li Hongdži. Štai kiek tu aukštesnis už Li Hongdži“. Ir jis patikėjo. Ar tu pagalvojai, kaip tu toliau tobulėsi? Ar užsiiminėjai tu anksčiau tobulėjimu, kas tave mokė? Tikram Budai, atvykusiam su tam tikra misija į mūsų pasaulį, ir tai reikės tobulintis iš naujo, nes ankstesnio Gongo jam neduos. Tiesiog jo tobulinimasis vyks

greičiau. Kai tik pas žmogų atsiranda panaši problema, jam bus ypatingai sunku nuo jos išsilaisvinti, nes iškart atsiranda šis prisirišimas. Nuo šios akimirkos jis drįsta tvirtinti: „Aš esu Buda. Dabar jums pas kitus mokytis nereikia. Galų gale, aš Buda, aš jums pasakysiu, kuo užsiiminėti ir kaip užsiiminėti“. Jis pradėjo taip elgtis.

Argi Čangčuno mieste nebuvo tokio žmogaus? Iš pradžių tai buvo neblogas žmogus. Vėliau jam atsitiko tokia istorija: jis, atseit, tapo Buda, pabaigoje jis save paskelbė aukštesniu už visus. Visa tai įvyko, nes žmogus nesugebėjo savęs kontroliuoti. Pasidavė savojo prisirišimo poveikiui. Kodėl taip vyksta? Budizme sakoma: „Ką tu bepamatytum, nekreipk į tai dėmesio, visa tai demono žabangos“. Tavo tikslas: įeiti į meditacijos būseną ir tobulintis aukštin. Kodėl tau neleidžiama žiūrėti į šiuos vaizdus, neleidžiama prisirišti prie šių dalykų? Nes bijoma šios problemos atsiradimo. Budistinėje religijoje nėra intensyvaus tobulėjimo metodo, sutrose nėra nurodymų, kaip atsikratyti panašios problemos. Savo laiku Šakjamunis tokio įstatymo neplatino. Tokios problemos, kaip „demono iš savo sielos“ ir „kaleidoskopinio vaizduotės reiškinių“, išvengimui, jis visus vaizdus, atsirandančius tobulinimesi, vertino kaip demono žabangas. Kai pas žmones atsiranda prisirišimas, tai, galbūt, atsiras tokios demono žabangos, iš kurių bus labai sunku išsilaisvinti. Toks žmogus, galbūt, nelaimei, visai prapuolė, atsidavęs demonui. Save vadindamas Buda, jis jau yra demono valioje ir galų gale gali pritraukti netyrą dvasią arba kažką panašaus. Jis pilnai prapuolė. Jo siela sugedo. Jis galutinai nukrito. Tokių palyginti daug. Dabar šiuose kursuose yra žmonių, kurie jaučia, kad jie praktikuoja neblogai, bet jų žodžiai ir manieros skiriasi. Netgi budistinėje religijoje draudžiama žinoti, kokioje būsenoje iš tikro yra žmogus. Aukščiau aš jums pasakojau apie vieną atvejį, susijusi su „savo mąstymo sukurto demono“ reiškiniu arba „kaleidoskopiniu vaizduotės reiškiniu“. Pekine yra tokių mokinių. Jie atsiranda ir kitose vietose. Toks reiškinys praktikuojantiems labai trukdo.

Manęs klausia: „Mokytojau, o kodėl Jūs to nepašalinate?“ Pagalvokite, - jeigu aš pašalinčiau visas kliūtis tavo tobulinimosi kelyje, kaip tu tobulėtum? Būtent situacijoje, kurioje egzistuoja demoniški trukdžiai, galima išsiaiškinti: ar gali tu tęsti tobulinimąsi, ar gali suprasti *Dao*, ar gali iškęsti trukdymus, ar gali tu būti tvirtas ir laikytis mūsų mokyklos. Didelės bangos smėlį išplauna. Būtent taip yra tobulinimesi. Tik tai, kas liko po išplovimo, yra tikrasis auksas. Aš sakau, kad be trukdžių, tokioje formoje žmogaus tobulinimasis būtų per daug lengvas. Mano nuomone, tau ir taip lengva tobulintis. Tai matantys aukštųjų lygmenų Didieji Nušvitę yra ypač neabejingi savo širdyje: „Ką tu darai? Tai tu taip gelbsti žmones? Kelyje jokių kliūčių. Iškart op, - ir pilnai pasitobulino. Argi tai tobulinimasis? Kuo ilgiau grūdinasi - tuo daugiau komforto. Nėra jokių kliūčių. Argi taip tinka?!“ Būtent tokia problema. Ir aš taip pat apie tai susimąščiau. Pradinėje stadijoje aš daug tokių demonų nuėmiau. Bet taip tęsti, aš galvoju, taip pat netinka. Man pasakė: „Tu vedi juos tobulintis per daug lengvai. Žmonės turi mažai sunkumų. Ne tokia didelė tarp jų trintis. Vis dar yra labai daug širdžių, kurių dar nuimti negali! Ar neramumuose jie galės suprasti tavo *Dafa*, tai dar klausimas!“ Tokia problema egzistuoja, todėl egzistuoja trukdžiai ir išbandymai. Kaip aš jau aukščiau sakiau, tai viena iš demono pasireiškimo formų. Iš tikrųjų, išgelbėti žmogų labai sunku, bet jį sužlugdyti labai lengva. Jeigu tavo siela praras teisumą, tavo išsigelbėjimui galas.

Džu – Iš turi būti stiprus

Kadangi žmogus savo gyvenimuose darė blogus darbus, tai jam atnešė bėdas, o besitobulinančiajam – karmines kliūtis. Todėl egzistuoja gimimas, senėjimas, ligos ir mirtis. Tai yra įprastinė karma. Egzistuoja dar viena labai stipri karma. Ji vadinama „mąstymo karma“. Ji daro labai didelę įtaką besitobulinantiems. Gyvas žmogus būtinai galvoja. Kadangi žmogus klysta eilinių žmonių tarpe, tai jo mąstyme dažnai atsiranda mintys apie šlovę, naudą, aistringumą, pyktį ir taip toliau. Su laiku susiformuoja galinga mąstymo karma. Kitose erdvėse viskas pripildyta gyvybės. Tas pats ir su karma. Kai žmogus pradeda tobulintis pagal tikrąjį Įstatymą, jam reikia karmos atsikratyti. Karmos atsikratymas - tai jos sunaikinimas ir pakeitimas. Karma, žinoma, priešinasi. Todėl pas žmogų atsiranda nemalonumai, kliūtys. Bet mąstymo karma turi sugebėjimą tiesiogiai įsiskverbti į žmogaus smegenis. Todėl galvoje atsiranda visokie žodžiai, barantys Mokytoją. Prieš *Dafa* gimsta įvairūs blogi sumanymai ir barantys žodžiai. Tokiu būdu, kai kurie praktikuojantieji nežino, kas tai yra, ir šias mintis laiko savomis. Kiti mano, kad čia veikia netyra dvasia. Bet viskas ne taip. Tai mąstymo karmos poveikio žmogaus smegenims pasekmė. Tie, kurių Džu – Iš nėra stiprus, gali savo mąstymo karmai pasiduoti ir atlikti ką nors bloga. Tada tokio žmogaus reikalai taps blogi; jis žlugs ir nukris žemyn. Bet dauguma žmonių su stipriu Džu - Iš sugeba mąstymo karma pašalinti. Jie gali jai atsispirti savo stipriomis subjektyviomis mintimis. Tokį žmogų išgelbėti galima. Jis gali atskirti bloga nuo gero. Jis turi gerą supratimo sugebėjimą. Tokiu atveju mano Įstatymo Kūnas padės jam pašalinti didesnę tokios mąstymo karmos dalį. Tokių situacijų palyginti daug. Kai jos iškyla, viskas priklauso nuo to, ar galėsi tu pats nugalėti blogas mintis. Nepalaužiamo žmogaus karma gali būti pašalinta.

Širdis būtinai turi būti teisinga

Ką reiškia neteisi širdis? Tai reiškia, kad žmogus visą laiką negali elgtis kaip praktikuojantysis. Praktikuojantysis praktikuodamas susiduria su bėdomis, kurios pasireiškia trintyje tarp žmonių, tarpusavio intrigose ir taip toliau. Tai veikia jo Sinsingą. Tokių atvejų labai daug. Su kokiomis dar situacijomis gali susidurti praktikuojantieji? Kadangi vyksta karmos gesinimo procesas, jums gali netikėtai pasirodyti, kad jūs nesveikuojate. Tai gali įvairiai pasireikšti. Kartais gali susidaryti situacija, kai tu viskuo abejoji: ar egzistuoja šis Gongas, ar apamai įmanomas tobulinimasis, ar galima pasiekti nušvitimą; ar egzistuoja Buda, jis tikras ar melagingas. Ateityje, tave išbandant, ar gali tu išverti pasirinktame tobulinimosi kelyje, tau gali sukurti pilną iliuzijų situaciją. Atrodys,

kad nieko tokio panašaus nėra, kad tai melas. Bet tu nusprendei, kad būtinai būsi tvirtas ir nepalenkiamas. Su tokia širdimi reikiamu metu tu tikrai galėsi būti tvirtas. Tu natūraliai galėsi pasielgti gerai, nes tavasis Sinsingas jau paaugo. O dabar tu dar toks nepastovus. Jeigu šiandien prieš tave iškils bėdos, tu nesuprasi ir visai negalėsi tobulintis. Bėdos gali atsirasti visose srityse.

Pas žmones būtent toks tobulinimosi aukštyn procesas. Kai kurie mūsų, kai tik pajunta negalavimą, iškart mano, kad tai liga. Jie nemano visą laiką esantys praktikuojančiais ir dažnai tokioje situacijoje negalavimą vertina kaip ligą klausdami: „Kodėl man atsitinka tiek daug nemalonumų?“ Tau pasakysiu: tavo nemalonumai žymiai sumažėjo, nes daugelį jų tavo kelyje aš jau nuėmiau. Būčiau aš to neatlikęs, tai tu, juos susitikęs, galbūt, numirtum, galbūt, liga tave ilgam prikaustytų prie patalo. O tu dar skundiesi tokiu nedideliu nemalonumu; tu ieškai patogumo ir ramybės. Argi tai įmanoma? Pateiksiu pavyzdį: Čangčuno mieste mano paskaitose dalyvavo labai gero prigimtinio pagrindo žmogus. Tai buvo „pati geriausia apdorojimui medžiaga“. Ir aš ties juo sustojau. Nutariau šiek tiek padidinti jo kančias, kad jis greičiau sumokėtų skolas, ir tuo pačiu pas jį atsivertų Gongas. Mano ketinimas buvo būtent toks. Ir štai kartą pas jį atsirado simptomai, primenantys smegenų trombozę. Jis netikėtai nukrito ir pajuto, kad negali judėti, tarsi jo galūnės būtų nustosios judėti. Būtinai pagalbos suteikimui žmogų greitai nuveža į ligoninę. Netrukus jis sugebėjo nusileisti nuo lovos ant grindų. Pagalvokite, ar galima su smegenų tromboze taip greitai pakilti, judinti ir kojas, ir rankas? Vėliau jis viskuo apkaltino *Falun Dafa*. Atseit, tai *Falun Dafa* mokymas jį atvedė į nukrypimą. O ar jis pagalvojo, kaip galima po smegenų trombozės taip greitai atsistatyti? Jeigu jis neužsiiminėtų *Falun Dafa*, tai, galbūt, nukritęs ant grindų, čia pat būtų miręs, arba liktų paralyžuotas visam gyvenimui, ir smegenų trombozė tikrai jį ištikėtų.

Štai kaip sunku išgelbėti žmogų. Tiek jam padaryta, o jis to nesuvokia ir, atvirksčiai, dar taip kalba. Vienas mokinytis veteranas pasiskundė: „Mokytojai, kodėl aš visur kūne jaučiu diskomfortą? Pastoviai vaikštau į injekcijų procedūras ligoninėje. Niekas nepadeda. Naudoju vaistus, bet jie neveikia“. Jis visai nesigėdydamas apie tai pasakoja! Žinoma, neveikia. Tai ne liga. Kaip vaistai gali veikti? Praeik apžiūrą ir įsitikink, kad su tavimi viskas tvarkoje. Tiesiog tu jautiesi lyg nesavas, ir tiek. Atsirado dar vienas mokinytis, kuris nuėjo darytis adatų injekcijos. Sulenkė keletą adatų, bet nei viena į kūną neįėjo. Paskutinis bandymas įdurti adatą į raumenis baigėsi vaistų išsitaškymu į visas puses. Ir tik dabar jam prašvito: „Oi, aš gi esu praktikuojantysis, kam man injekcijos“. Vis dėlto jis prisiminė, kad injekcijų jam nereikia. Todėl, kai jūs sutinkate kažkokias kančias, į šį klausimą atkreipkite ypatingą dėmesį. Kai kurie mano, kad tai aš neleidžiu jiems eiti į ligoninę ir galvoja: „Jeigu jūs neleidžiate manęs į ligoninę, tai aš nueisiu pasitikrinti pas čigongo meistrus“. Jis vis dėlto mano, kad serga ir eina pas čigongo meistrus. Bet kur tu rasi tikrą čigongo meistrą? Jeigu tu pateksi pas pseudo meistrą, tai jis tave sužlugdys. Mes klausiamo, kaip tu gali atskirti tikrą meistrą nuo pseudo meistro? Daugelis čigongo meistrų patys suteikė sau šį vardą. Aš praėjau specialistų ekspertizę. Turiu ekspertizės, atliktos mokslinėse tyrimo įstaigose, dokumentus. Labai daugelis čigongo meistrų yra apgavikai, patys sau suteikę čigongo

meistrų vardus - pilna aferistų. Tokie čigongo pseudo meistrai taip pat gali gydyti ligas. O kodėl jie gali gydyti? Todėl, kad juos yra apsėdusi netyra dvasia, be kurios jie negalėtų žmonių apgaudinėti! Ši netyra dvasia taip pat gali nukreipti Gongą ir taip pat gali gydyti ligas. Toks Gongas yra energetinis ir labai lengvai gali paveikti eilinį žmogų. Kaip aš jau sakiau, kai netyra dvasia gydo ligas, tai kokius dalykus ji nukreipia į tavo kūną? Labai giliame mikroskopiniame lygmenyje tai netyros dvasios atvaizdas. Ji tai nukreipia į tavo kūną. Ką tau tada daryti? Pasikviesti dvasią labai lengva, bet sunku jos atsikratyti. Nekalbėsime apie eilinius žmones, kurie nori išlikti tokie pat ir tam tikrą laiką gyventi patogumuose ir komforte. Bet tu gi praktikuojantysis. Argi tau nereikia visą laiką valyti savo kūno? Kai į tave įsikūnys netyra dvasia, kada tu galėsi pilnai nuo jos išvalyti savo kūną? Be to, ji taip pat turi atitinkamą energiją. Kai kas galvoja: „Kodėl Falunas tai leidžia? Argi mūsų negina Mokytojo Įstatymo Kūnas?“ Mūsų Visatoje egzistuoja toks principas: ko žmogus pats siekia, ko nori jis pats, į tai niekas nesikiša. Mano Įstatymo Kūnas tave stabdys, tau siūs užuominas, bet jei tu visą laiką būsi užsispyręs, jis nustos tavimi rūpintis. Argi galima priversti žmones tobulintis per prievartą? Priversti negalima, negalima tavęs priversti tobulintis. Tikrą pakilimą gali pasiekti tik pats. Jeigu tu to nenori, nieko padaryti negalima. Principus aš tau jau paaiškinau. *Fa* taip pat tau išdėsciau. Jeigu tu pats nenori pakilti, tai kas yra kaltas? Falunas neatsako už tai, ko tu pats paprašei. Mano Įstatymo Kūnas tokiomis atvejais nesikiš - garantuoju, kad yra taip. Kai kurie dar lanko kitų čigongo meistrų paskaitas ir vėliau jaučiasi blogai. Tai, be abejo, tikrai taip. Tai kodėl tavęs negina Įstatymo Kūnas? Su koku tikslu tu nuėjai į tas paskaitas? Tu nuėjai pasiklausti. Ar tai nereikia, kad tu nuėjai jų paprašyti? Jeigu tu neįleiji to į savo ausis, ar galės jo žodžiai į tave įeiti? Kai kurie jau deformavo savąjį Faloną. Tau pasakysiu: šis Falunas brangesnis už tavo gyvybę. Jis yra aukščiausia gyva Būtybė. Negalima taip paprastai jo gadinti. Dabar egzistuoja daugybė čigongo pseudo meistrų, dalis jų plačiai žinomi. Aš pasakiau Kinijos čigongo mokslinės tyrimo asociacijos vadovams, kad senovėje buvo atvejis, kai Dadzi³ sukėlė nerimą imperatoriaus dvare. Ši „lapė“ savo laiku siautėjo labai stipriai, bet ir ji šiuo atžvilgiu nusileidžia šiuolaikiniams ciguno pseudo meistrams. Jie visoje šalyje platina blogį. Kiek žmonių per juos tapo nelaimingi! Išoriškai viskas atrodo lyg ir normaliai, bet kiek žmonių savyje turi tokį dalyką? Čigongo pseudo meistrai juos nukreipia į tave. Štai jie ir įsikūnijo į tavo kūną, siautėja visa savo jėga. Eiliniams žmonėms labai sunku iš išvaizdos juos atpažinti.

Galbūt, kai kas pagalvos: „Šiandien buvau Li Hongdži paskaitoje. Pasirodo čigongas toks platus ir gilus! Sekantį kartą, kai bus kitų čigongo meistrų paskaitos, aš nueisiu dar pasiklausti“. Patariu tau: jokių būdu neik, kitaip per ausis įeis blogi dalykai. Žmogų išgelbėti labai sunku, tavo mąstymą pakeisti taip pat sunku, taip pat sunku sureguliuoti tavąjį kūną. Čigongo pseudo meistrų labai daug, bet ar tikrieji teisingų mokyklų meistrai iš tiesų švarūs? Kai kurios gyvūnų netyros dvasios labai klaidingos. Jos negali įsikelti į jo kūną, bet jis taip pat negali su jomis susidoroti. Jis neturi sugebėjimų jas išvartyti dideliu mastu, ypač kai netyros dvasios įlenda į mokinių kūnus. Šis meistras į jus nukreipia Gongą, prie kurio primaišyti įvairūs chaotiški dalykai. Pats šis čigongo meistras labai teisingas, bet apie jo mokinius to nepasakysi. Daugelis jų apsėsti visokių rūšių netyromis dvasiomis. Ko ten tik nėra.

Jeigu tu tikrai nusprendei tobulintis pagal *Falun Dafa*, tai tau jokiū būdu nereikia eiti į tas paskaitas. Žinoma, jeigu tu nenori tobulintis pagal *Falun Dafa*, o nori užsiiminėti tuo kas patinka, tai eik. Man tu nesi svarbus, nes tu nesi *Falun Dafa* pasekėjas. Jeigu kas nors atsitiks, tai nekaltink *Falun Dafa*. Tik tuo atveju, jeigu tu laikysies Sinsingo normų, užsiiminėsi tobulinimusi pagal *Dafa*, tu galėsi būti laikomas tikru *Falun Dafa* pasekėju. Kai kas klausia: „Ar galima bendrauti su kitų čigongo mokyklų praktikuojančiais?“ Aš tau pasakysiu: jis užsiima paprastu čigongu, o tu tobuliniesi pagal *Dafa*. Po šių kursų tarp jūsų atsiras, neaišku, kelių lygmenų skirtumas. Mūsų Falunas, turintis didžiulę galią, susiformavo daugelio kartų praktikos rezultate. Žinoma: jei tu nori kontaktuoti su tokiais žmonėmis, tai iš jų nieko neimk ir nieko neprašyk, palaikyk įprastinius draugiškus santykius; tada didelių problemų nebus. Bet jeigu šis žmogus savyje turi kažką nešvaraus, tai yra labai blogai. Geriau su juo nekontaktuoti. Kas liečia šeimynines poras - jeigu vienas iš sutuoktinių užsiima kitos krypties čigongu, aš manau, problema taip pat nedidelė. Bet pažymėsiu štai ką: kadangi tu tobuliniesi pagal tikrąjį Įstatymą, tai tu užsiimant praktika, aplinkiniai iš to gauna naudą. Jeigu tavo „antroji pusė“ užsiima erezinės krypties čigongu ir savo kūne neša kažką nešvaraus, tai tavo saugumui aš išvalysiu ir ją. Dėl tavęs išvalau viską, kas yra kitoje erdvėje, ir taip pat tavosios šeimos aplinką. Neišvalius supančios aplinkos, įvairūs dalykai pradės tau trukdyti. Kaip gi tu tada praktikuosi?

Bet yra tokia situacija, kai mano Įstatymo Kūnas nevalys. Kartą vienas mano mokinių pamatęs, kad pas jį atėjo mano Įstatymo Kūnas, labai apsidžiaugė: „Oi, atėjo Mokytojo Įstatymo Kūnas! Prašau, Mokytojau, užeikite į kambarį“. Mano Įstatymo Kūnas pasakė: „Tavo kambaryje pilna betvarkė. Per daug daiktų“. Ir išėjo. Bendrai, kai kitoje erdvėje susikaupia per daug mažančių dvasių, mano Įstatymo Kūnas šią aplinką išvalo. Bet mokinio kambaryje mėtėsi daug visokių knygų apie čigongą. Mokinys viską suprato ir iškart kambarį išvalė. Kai kurias knygas sudegino, kai kurias išpardavė. Po to mano Įstatymo Kūnas sugrįžo. Šis mokinys man tai papasakojo.

Kai kurie prašo būrėjo nuspėti likimą. Manęs kartą paklausė: „Mokytojau, aš praktikuojau pagal *Falun Dafa*, bet mane labai domina „Džou I“⁴ ir būrimas. Ar galiu aš tuo naudotis?“ Galima pasakyti taip: jeigu tu savyje jau turi atitinkamą energiją, tai tavo išsakyti žodžiai turės jėgą. Jeigu tu prognozuosi tai, ko likime nėra, tai tu, galbūt, padarysi blogą darbą. Eilinis žmogus yra silpna būtybė. Jo informacijos nestabilios ir besikeičiančios. Užtenka tau praverti burną ir numatyti tai, kas jam bus, galbūt, atsitiks bėda. Arba, sakykime, jo didelė karma, kurią jam reikia pašalinti, o tu visą laiką jam prognozuosi tik gera. Tada jis savo karmos nepašalins. Argi taip tinka? Argi tu tuo žmogui nepakenksi? Kai kurie, save laikydami labai gabiais būrime, stipriai tuo užsiima ir negali šios aistros atsisakyti. Argi tai ne prisirišimas? Net jeigu tu iš tikro kažką žinai. Tai būdamas besitobulinančiuoju, turi išlaikyti savąjį Sinsingą ir neturi Dangaus paslapčių pasakoti eiliniams žmonėms. Tokia yra šių dalykų logika. Ką tu beprognozuotum su „Džou I“ pagalba, kai kurie dalykai tikrovės jau nebeatitiks. Spėjimai gali būti teisingi, o gali būti ir klaidingi. Bet kaip bebūtų eilinių žmonių visuomenėje, tokie būrimai leidžiami. Kadangi tu tikrai savyje neši Gongą, tai, mano nuomone, būdamas tikru praktikuojančiuoju, iš savęs turi reikalauti pagal aukščiausias normas. Bet būna žmonių, kurie kitų prašo nuspėti jų likimą: „Pasakyk, kas manęs

laukia, koks bus mano praktikos rezultatas? Arba - „kokios nelaimės mano kelyje?“ Štai kas juos domina. Jeigu tau išpranašavo tą bėdą, tai kaip tu pakilsi? Praktikuojančiojo likimas jau pasikeitė. Spėjant iš aštuonių ženklų delnų išorėje esančios informacijos jau ne tos, kurios buvo anksčiau. Jos jau pakito. Tu prašai būrėją numatyti. Vadinasi, tu juo pasitiki - kitaip kam prašai. Jo pranašystės paviršutiniškos. Nuspėjo jis tai, ką tu nešei savyje anksčiau, ir kas, iš esmės, jau pasikeitė. Jūs tik pagalvokite: jeigu tu prašai jo nuspėti, vadinasi, tu jo klausai, juo tiki? Tokiu atveju tavąją sielą, galbūt, sudrumstė nerimas? Ir jeigu tai taip, tai tu apie tai galvoji. Ir argi tai ne prisirišimas? Kaip tau šį prisirišimą nugalėti? Argi žmogus ne pats sau prideda nelaimių? Ar tau nereikės daugiau kentėti po šio prisirišimo atsiradimo, kad tu jį pašalintum? Bet koks išbandymas, bet kokia kančia tau yra patikrinimas. Arba tu tobulėji toliau, arba tu nukrisi. Kelias ir be to labai sunkus, o tu dar jį pats apsunkini. Kaip tau tai įveikti? Pilnai įmanoma, kad dėl šios priežasties tu susidursi su bėdomis ir nemalonumais. Tavo pasikeitusio gyvenimo kelio matyti niekam neleidžiama. Kaip tu toliau tobulėsi, jeigu kažkas pamatys tavo likimą ir pasakys, kur tavęs laukia bėdos? Todėl likimo peržiūrėti visai neleidžiama. Niekam iš kitų mokyklų neleidžiama žiūrėti; vienos mokyklos mokiniams taip pat neleidžiama vienas pas kitą žiūrėti. Niekas negali pasakyti teisingai. Tavo likimas jau pasikeitė. Tavo gyvenimas jau yra besitobulinančiojo gyvenimas.

Manęs klausia: „Ar galima skaityti kitas religines knygas, čigongo knygas?“ Mes sakome, kad įvairių religijų knygos, ypač budizmo, žmones moko, kaip tobulinti Sinsingą. Mes taip pat priklausome Budos sistemai. Iš principo, problemos nebus. Bet reikia pabrėžti, kad daugelyje sutrų verčiant buvo padarytos klaidos. Jose yra begaliniai komentarai, parašyti įvairiuose lygmenyse. Laisvas sutrų interpretavimas pažeidžia įstatymo tekstų turinį. Šių laisvų paaiškinimų autoriai labai tolimi nuo Budos lygmens ir visai nesupranta tikrosios sutrų esmės; todėl pastebimi nevienodi teksto supratimai. Pilnai suprasti sutras labai sunku. Tu pats nepajėgus išsiaiškinti tiesos. Bet tu sakai: „Mus domina sutros“. Į jas įsigilinęs, tu jau faktiškai tobuliniesi pagal šią mokyklą, nes sutrose jau yra tos mokyklos Gongas ir mokyklos įstatymas. Kadangi tu pilnai pasinėręs į sutrų turinį, tai tu tobuliniesi, žinoma, pagal tą mokyklą. Tokia problema egzistuoja. Jeigu tu pagal jas pradedi tobulintis, tai, galbūt, jau eini pagal tą mokyklą, ne pagal mūsų mokyklą. Besitobulinančiųjų sluoksniuose visada veikia „pilno atsidavimo tik vienai mokyklai“ principas. Jeigu tu tikrai tobuliniesi šioje mokykloje, tai skaitai tik šios mokyklos sutras.

Jeigu užsiimi tobulinimusi, tai čigongo knygų neskaityk, ypač neskaityk dabar išleistų čigongo knygų. Kas liečia „*Huang – di nei dzing*“, „*Siangming Guidži*“, „*Dao – dzang*“⁵ ir kitas panašias knygas - jų skaityti taip pat neverta. Nors šios knygos nėra kenksmingos, bet jos neša įvairaus lygmens informaciją. Jos jau savaime yra tobulinimosi metodas. Todėl, kai tu skaitai šias knygas, tu faktiškai priimi trukdymus. Tau, galbūt, atrodo, kad kažkokie žodžiai yra teisingi. Tada jie ir įeis į tave. Nors tai nėra blogi dalykai, bet jeigu prie tavo Gongos pridėti ką nors svetimą, kaip tu tobulinsies toliau? Ar tai nėra problema? Sakykime, pavyzdžiui, jeigu į televizorių įdėjo kažkokią papildomą detalę. Kas iš to išeis? Televizorius iškart suges; būtent toks principas. Be to, daugelis čigongo knygų yra melagingos, neša įvairiausią informaciją.

Vienas mūsų mokinyš vartė knygą apie čigongą, ir staiga - iš knygos išsoko didelė gyvatė. Apie smulkmenas aš kalbėti neketinu. Visa, apie ką aš ką tik pasakiau, yra apie tai, jog, neteisingai save vertindami, praktikuojantieji susikūrė kai kuriuos sunkumus. Šiuos sunkumus jums pritraukė neteisi širdis. Kalbu jums apie tai jūsų naudai: kad jūs žinotumėte, kaip reikia elgtis, kaip juos atskirti, kad tai padėtų jums išvengti sunkumų ateityje. Nemanyk, kad aš apie tai kalbu ne taip griežtai. Jums būtina į tai atkreipti dėmesį. Paprastai, būtent todėl kyla problema. Problema iškyla būtent čia. Tobulinimasis yra ypatingai sunkus ir labai rimtas dalykas. Dėl mažiausio nedėmesingumo tu gali nukristi, - nuo tos akimirkos viskas pražus. Todėl širdis būtinai turi būti teisinga.

Ušu – čigongas

Be nukreiptų į vidinį tobulinimąsi praktikos metodų dar egzistuoja „ušu – čigongas“. Prieš kalbant apie tai, noriu atkreipti dėmesį į vieną klausimą. Pastaruoju metu besitobulinančiųjų sluoksniuose kalbama apie daugelį čigongų.

Atsirado vaizduojamojo meno čigongas, muzikos čigongas, kaligrafijos čigongas, šokių čigongas - visa, kas patinka. Ir visa tai čigongas? Pakankamai keista. Galiu pasakyti, kad jie tik kenkia čigongo reikalui. Ne tik kenkia, bet ir neša gėdą. Koks šių žmonių teorinis pagrindas? Jie sako: kai pieši, dainuoji, šoki, rašai, tai pasineri į neaiškia būseną, į taip vadinamą „čigongo būseną“. Argi tai čigongas? Šio dalyko taip vertinti negalima. Aš sakau: argi tai nesumenkina čigongo? Čigongas yra visa apimantis, gilus mokslas, nukreiptas į žmogaus kūno tobulinimą. Ach, neaiški būsena ir yra čigongas? Tada kaip vertinti, kai žmogus neaiškioje būsenoje eina į tualetą? Argi tai nedaro čigongui gėdos? Mano nuomone, būtent taip ir yra. Užpraeitais metais Rytų sveikatos parodoje buvo kažkoks kaligrafijos čigongas. O kas tai - kaligrafijos čigongas? Aš nutariau pasižiūrėti. Pasirodo, žmogus teptuku vedžioja hieroglifus. Po to ranka į kiekvieną hieroglifą nukreipia *či*. Jo *či* juodos spalvos. Žmogaus galva pripildyta mintimis apie pinigus ir šlovę. Pasakyk, ar gali pas jį būti Gongas? Vadinasi, jo *či* negali būti gera. Savo kaligrafiją jis pakabino ant sienos ir už ją prašo labai brangiai. Pirkėjai, vieni užsieniečiai. To, kuris nusipirks jo kūrinį, mano nuomone, laukia bėdos. Argi gali būti gera juoda *či*? Netgi pačio kaligrafo visas veidas yra juodas. Jis trokšta pinigų, visą laiką galvoja apie pinigus. Iš kur čia atsiras Gongas? Jo vizitinėje kortelėje yra daug įvairių pavadinimų, tokių kaip „tarptautinės kaligrafijos čigongo meistras“ ir t.t. Argi šie dalykai gali būti laikomi čigongu?

Pagalvokite, po mūsų kursų nuo 80 iki 90 procentų baigusiujų ne tik pasveiks, bet ir turės Gongą, tikrą Gongą. Tai, ką jau neša tavo kūnas, yra nepaprasta. Šių dalykų tu pats nesugebėsi išvystyti netgi per viso savo gyvenimo savarankiškos praktikos laiką. Jauni žmonės, pradėdantys nuo šio momento praktikuotis vadovaujant tikram mokytojui,

iki savojo gyvenimo galo nesugebės išvystyti to, ką aš į tave įdėjau. Aš iškart į tave įdėjau Faluną ir daugelį mechanizmų, kuriuos išvystė daugybė mūsų žmonių kartų. Todėl jums pasakysiu: jų negalima lengvabūdiškai prarasti vien dėl to, kad jie buvo lengvai įgyti. Tokie dalykai neįkainuojami. Jų vertė negali būti nustatyta jokiais pinigais. Baigęs šiuos kursus, tu įgysi tikrą Gongą, aukštos energijos lygmens materiją. Namie parašysi keletą hieroglifų, ir jie savyje neš Gongą, nepriklausomai nuo to, ar jie gerai parašyti! Todėl po šių kursų kiekvienas galės sau prisidėti žodį „meistras“. Nejaugi tokiu atveju jus visus bus galima priskirti prie čigongo kaligrafijos meistrų? Aš sakau, kad taip suprasti nereikia, nes žmogui, tikrai turinčiam Gongą, turinčiam energiją, nėra būtina specialiai nukreipti Gongą. Visur, prie ko tik prisiliečia jo ranka, lieka energija. Viskas blizga, viskas šviečia.

Man į rankas pateko vienas žurnalas, kuriame buvo reklama apie čigongo kaligrafijos kursų organizavimą. Aš pavarčiau, kad susipažinčiau su jų metodika. Ten buvo parašyta taip: pradžioje reikia sureguliuoti kvėpavimą, po to sėsti į meditacijos pozą ir įsivaizduoti dano lauke *či*. Išbuvus tokioje pozoje nuo 15 minučių iki pusvalandžio, galima mintimis *či* nukreipti iš dano lauko į ranką; teptuką įmerkti į tušą, mintimis *či* nukreipti į teptuko galiuką. Kai mintis pasieks teptuko galiuką, pradėti rašyti hieroglifus. Argi tai ne apgaulė? Nejaugi čigongas reiškia tik *či* perkėlimą iš vienos vietos į kitą? Gautųsi, kad jei mes prieš valgymą truputį pamedituotume, pasiimtume lazdeles, *či* perkeltume į lazdelių galiukus ir pradėtume valgyti, tai būtų vadinama valgymo čigongu? O juk valgytume vien tik energiją. Aš pasakiau būtent apie tai. Aš sakau, kad tai iš tikro čigongui neša gėdą. Jie čigongą nagrinėja labai paviršutiniškai. Šio dalyko taip suprasti negalima.

Vis dėlto, ušu – čigongas išsiskiria kaip savarankiškas čigongas. Kodėl? Todėl, kad jame egzistuoja tęstinumo ir perdavimo procesas, kuriam jau keletas tūkstančių metų. Ušu – čigongas turi savo teorinę tobulinimosi dalį ir pilną tobulinimosi metodų kompleksą. Todėl jį galima laikyti vieningu dalykų kompleksu. Nežiūrint į tai, ušu – čigongas, vis dėlto, yra pačiame žemiausiame praktikos metodų lygmenyje, nukreiptame į vidinį tobulinimąsi. Kietasis čigongas yra tik materijos ir energijos sutankėjimo sanauja, skirta vien smūgiams. Pateikiu pavyzdį. Po kursų baigimo vienam mokiniui Pekine buvo negalima daiktų liesti rankomis. Jis nuėjo į parduotuvę vaikiško vežimėlio, bet tik išbandė vežimėlio tvirtumą - vežimėlis subyrėjo. Jis labai nustebė. Grįžęs namo nutarė prisėsti, lengvai ranka paspaudė kėdę. Kėdė kaip mat subyrėjo. Mokinys manęs paklausė, kodėl taip yra? Aš nepradėjau jam aiškinti, nenorėdamas sukelti prisirišimo jo širdyje. Paprastai pasakiau, kad visa tai yra natūrali būseną. Elkis natūraliai ir nekreipk į tai dėmesio. Visa tai geras reiškinys. Išmokus panaudoti šį sugebėjimą, galima pirštais akmenis trupinti į miltelius. Argi tai nėra kietasis čigongas? Bet jis nesimokė kietojo čigongo. Vidinio tobulinimosi metodai paprastai gali išvystyti tokius antgamtinius sugebėjimus. Bet jų dažnai neleidžia naudoti, nes žmonės nesugeba kontroliuoti savojo Sinsingo. Be to, kai žmogus yra žemuose tobulėjimo lygmenyse, ir pas jį nėra pakilęs Sinsingas, tai tokie antgamtiniai sugebėjimai, kurie atsiranda žemuose lygmenyse, iš viso nėra duodami. Atėjus laikui, kai žmogaus lygmuo taps aukštas, šie dalykai jau bus nereikalingi ir jų taip pat jau nenaudos.

Kaip konkrečiai grūdinamasi pagal ušu – čigongą? Ušu – čigonge ypatingas dėmesys sutelktas į *či* pernešimą. Pradžioje *či* perkelti nėra lengva.

Či, kaip taisyklė, neina ten, kur ją nukreipia. Kas gi daroma tokiu atveju? Mokiniai pradeda grūdinti: rankas, grūdinti tokias vietas, kaip šonus arba kojų padus, kojas, rankas, pečius, galvą. Kaip toks grūdinimas atliekamas? Vieni ranka arba delnu kerta į medį, kiti kerta į akmenį „bach bach“. Įsivaizduokite, kokį skausmą patiria kaulai, tiesiogiai liesdamiesi su kietais daiktais smūgio metu? Smogsi vos stipriau, jau atsiras kraujas, o *či* vis dar nejuda. Ką dabar daryti? Tokiu atveju žmogus pradeda sukinėti ranką taip, kad į ranką priplūstų kraujo. Dėl ko sutinsta pečiai ir rankos. Šis patinimas saugo kaulus smogiant ranka į akmenį. Tokiu atveju kaulai nesiliečia su tvirtu daiktu, todėl jau skauda ne taip stipriai. Tai ir yra praktika, kuri vyksta vadovaujant mokytojui. Laikui bėgant mokynys išmoks perkelti *či*. Bet tik mokėti perkelti *či* nepakanka, nes mūsų metu priešininkas tavęs nelauks. Žinoma, jeigu žmogus gali *či* perkelti, vadinasi, jis jau gali priešintis smūgiui ir net skausmo nejaučia, kai jam smogiama stora lazda, nes patinimas nuo perkeltos *či* tarnauja apsaugine tarpine. Nors *či* yra pats primityviausias dalykas pradinėje technikos stadijoje, bet treniruojantis pastoviai *či* palaiapsniui virsta į aukštos energijos lygmens materiją. Aukštos energijos lygmens materija transformuojasi į didelio tankio energijos masę, turinčią sąmoningų sugebėjimų. Tai ir yra viena antgamtinių sugebėjimų rūšis. Šis antgamtinis sugebėjimas specialiai naudojamas puolimo ir gynybos atveju. Beprasmiška jį naudoti ligų gydymui. Aukštos energijos lygmens materija yra kitoje erdvėje, kur laikas teka greičiau, negu pas mus. Ji mūsų erdve nejuda. Kai tu ruošiesi smogti, tau jau nėra būtinybės nukreipti *či*, nėra būtinybės koncentruoti mintis. Tavo Gongas jau yra reikiamoje vietoje. Kai tau smogia ir būtina gintis, Gongas jau yra reikiamoje vietoje. Kad ir kaip greitai smūgiuotum, Gongas vis tiek greitesnis už tave, nes laiko samprata abiejose erdvėse skirtinga. Ušu – čigongo pagalba galima išvystyti tokius sugebėjimus: „Geležinio smėlio delnas“, „Cinoberio delnas“, „Vadžros – Kojos“, „Archato kulnas“. Tai eilinių žmonių sugebėjimai. Eiliniai žmonės grūdinimosi keliu gali pasiekti tokį lygmenį.

Ušu – čigongas ir vidinio tobulinimosi metodai labiausiai skiriasi tuo, kad grūdinantis ušu – čigonge reikia judėti; todėl *či* po oda juda. Kadangi treniruotė vyksta judesyje, užsiimantysis negali įeiti į ramybę; *či* juda po oda, raumenyse ir neįeina į dano lauką. Todėl neįmanoma tobulinti gyvybės ir neįmanoma išvystyti aukšto *Gongfa*⁶. Mūsų praktikos metodai, nukreipti į vidinį tobulinimąsi, reikalauja, kad užsiėmimas vyktų ramioje būsenoje. Įprastuose praktikos metuose *či* patenka į dano lauką, į apatinę pilvo dalį; juose dėmesys kreipiamas į tobulinimąsi ramybės būsenoje, kreipiamas dėmesys į nuosavo kūno virsmą. Taip gyvybę galima tobulinti ir pasiekti aukštesnius lygmenis.

Galbūt, jūs girdėjote apie šiuos, literatūros kūriniuose aprašytus, *Gongfa* sugebėjimus: „auksinio varpo gaubtas“, „geležiniai marškiniai“, „už šimto žingsnių pramušti tuopą“. Dar yra „besvoris“ Gongas. Turintis šį *Gongfa* žmogus gali skraidyti į įvairias puses. Yra žmonių, kurie gali netgi įeiti į kitas erdves. Ar egzistuoja tokie *Gongfa*? Taip, egzistuoja. Ir tai tiesa. Bet jūs jų eilinių žmonių tarpe nesutiksite. Kas tikrai turi tokius aukštus *Gongfa*, jų nedemonstruos, kadangi šie *Gongfa* išvystyti ne tik grūdinantis pagal ušu, jie pilnai viršija eilinių žmonių lygmenį. Todėl šis žmogus turi

užsiimti vidiniu tobulinimusi. Jis turi atkreipti dėmesį į Sinsingą ir jį kelti, būti abejingu įvairiai materialiai naudai. Nors šie žmonės tokius *Gongfa* sugebėjimus gali įgyti tobulinimosi keliu, bet jiems jau neleidžiama savavališkai jų panaudoti eilinių žmonių tarpe. Šiuos *Gongfa* jiems leidžiama praktikuoti nuošaliose vietose, kur nėra žmonių. Kas liečia literatūros kūrinis, tai juose galima rasti tokių epizodų, kuriuose dėl kardo įvaldymo paslapčių, dėl turtų ir moterų žmogus panaudoja šiuos *Gongfa*, tai stebuklingai atsiradamas, tai dingdamas. Pagalvokite, ar turintys tokius *Gongfa* žmonės jų neįgavo vidinio tobulinimosi būdu? Būtent tobulindami savąjį Sinsingą, jie išvystė tokius sugebėjimus. Jie jau senai abejingi šlovei, naudai ir visokiems prisirišimams. Ar gali jie žudyti žmones? Ar gali jie rimtai vertinti turtus? Tai absoliučiai neįmanoma. Tai viso tik literatūrinis padidinimas. Žmonės dabar vaikosi dvasinio sužadavimo, - duok jiems viską be atrankos, kas galėtų numalšinti jų nesveiką troškulį. Orientuodamiesi į skaitytojų psichologiją, knygų autoriai stengiasi jų norus patenkinti, prisitaiko prie jų nuotaikų, stengiasi įtikti jų skoniu. Kuo knygoje daugiau sukrečiančių epizodų, tuo labiau tai traukia skaitytoją. O juk tai tik literatūrinis padidinimas. Žmonės, tikrai turintys tokius *Gongfa*, taip nesielgs, tuo labiau šių technikų nedemonstruos.

Noras parodyti save

Daugelis mūsų mokinių, užsiimančių eilinių žmonių tarpe, negali palikti savųjų prisirišimų, kurie jau tapo natūralūs. To jie patys net nepastebi. Noras parodyti save pasireiškia visur. Būna net ir tuo atveju, kai jūs padarote gerą darbą. Kasdieniniame gyvenime, vardan šlovės ir naudos, pasakoja, rodo: žiūrėkit, koks aš gabus, koks aš stiprus. Pas mus tokia situacija irgi yra: kai kažkas užsiiminėja šiek tiek geriau, arba pas kažką Dangaus rega mato šiek tiek aiškiau, judesiai šiek tiek gražesni, tada jis ir pradeda rodyti save.

Štai kažkoks žmogus paskelbė, kad girdėjo kaip Mokytojas Li kažką pasakė, ir visi, žinoma, jį apsupa pasiklausyti. Savojo supratimo lygmenyje jis platina gandus ir savo mistifikacijas. Su koku tikslu tai daroma? Tik tam, kad pasipuikuotų. Būna ir tokių, kurie platina gandus: jis jam, ji jai. Entuziastingai pasakoja, rodo savo žinojimą. Pas mus tiek mokinių, ir niekas taip aiškiai nesupranta, kaip jis; ir niekas daugiau už jį nežino. Jis jau priprato ir, galbūt, to nesuvokia. Bet jo sąmonėje kirba noras parodyti save, kaip kam jis platintų šiuos gandus? Kai kas sako, kad Mokytojas po tam tikro laiko grįš į kalnus. Aš ne iš kalnų atėjau. Į kokius kalnus aš grįšiu? Dar kai kas sako, tarsi, vieną dieną Mokytojas kažkam kažką sakė, mokė individualiai. Kokią naudą atneš šis žmogus, skleisdamas tokius gandus? Jokios. Bet mes pamatėme, kad tai jo prisirišimas, noras parodyti save.

Kai kas prašo mano autografo. Kokiam tikslui? Galbūt, tai eilinių žmonių įprotis, pasilikti atminčiai. Jeigu tu neužsiimi tobulinimusi, tai kam tau mano parašas? Kiekvienas mano knygos ženklas - tai mano atvaizdas; tai Falunas, kiekviena frazė yra mano. Kam tau dar mano parašas? Kai kas galvoja: jeigu gausiu autografa, tai mane

gins Mokytojo informacija. Vėl pasenęs įsitikinimas apie informacijas. Mes nesiremiame jokiomis informacijomis. Ši knyga neįkainuojama. Ko tu dar nori? Visa tai tik tavo prisirišimų pasireiškimas. Yra dar ir tokie, kurie kartoja mane supančių mokinių manieras, nepriklausomai nuo to, gerai tai ar blogai. Iš tikrųjų, nepriklausomai nuo asmenybės, egzistuoja tik vienas Įstatymas. Visi turi elgtis pagal šį *Dafa*. Tai yra tikrasis kriterijus. Niekas iš mane supančių mokinių negavo individualaus mokymo. Visi jūs vienodi. Jie tik asociacijos darbuotojai. Nežadink savyje tokių įtarimų. Kai pas tave kyla tokie įtarimai, tu nesąmoningai darai *Dafa* žalą. Tu kuri šią sensaciją. Tai gali atvesti į nesutarimus ir sukelti prisirišimą kai kuriems mokiniams, norintiems būti arčiau Mokytojo, norintiems daugiau ką nors išgirsti ir panašiai. Argi tai ne ta pati problema?

Kur lengvai gali nuvesti noras parodyti save? Aš Gongą perduodu jau du metus. Greitai pas kai kuriuos senus mokinius, besitobulinančius pagal *Falun Dafa*, galbūt, atsivers Gongas. Kiti įžengs į palaipsnio nušvitimo būseną, netikėtai įeis į palaipsnių nušvitimą. Kodėl anksčiau pas tave neatsirado tokie antgamtiniai sugebėjimai? Negalima tavęs iškart pakelti iki tokio aukšto lygmens, kol tu dar nepašalinai daugelio eilinių žmonių prisirišimų. Žinoma, tavo Sinsingas jau pakilęs daug aukščiau, bet vis tiek daugelis prisirišimų nepašalinta. Todėl neduodame išryškėti šiems tavo antgamtiniais sugebėjimams. Kai šį etapą praeisi ir įeisi į stabilią būseną, aš iškart tave pakelsiu iki palaipsnio nušvitimo būsenos. Palaipsnio nušvitimo būsenoje Dangaus rega atsivers labai aukštame lygmenyje. Be to, atsiras daugelis antgamtinių sugebėjimų. Tau pasakysiu: iš tikrųjų, kai tu pradėsi rimtai tobulintis, tai pas tave jau atsiras daugelis antgamtinių sugebėjimų. Tu jau įeisi į tokį aukštą lygmenį, todėl sugebėjimų jau palyginti daug. Artimiausiu metu daugeliui mūsų gali atsirasti tokia būseną. Mūsų tarpe yra ir tokių žmonių, kurie negalės pasiekti aukšto lygmens tobulinimesi, nes jų nešamų dalykų derinys ir jų kantrybės sugebėjimas yra griežtai apribotas. Šie žmonės labai žemame lygmenyje pasieks Guno atvėrimą ir nušvitimą, galutinį nušvitimą. Tokie žmonės atsiras.

Aš sakiau jums apie tai. Tam, kad jiems pasirodžius, jūs joku būdu nelaikytumėte tokių žmonių kažkokiais ypatingais Nušvitusiais. Tai yra labai rimta problema tobulinimesi. Tik sekimas *Dafa* yra teisingas kelias. Kai pas ką nors pamatysi antgamtinius sugebėjimus, stebuklus ar dar ką, - nesek juo ir jo nesiklausyk. Sukeldamas jo sieloje džiaugsmą, tu jam gali pakenkti; nuo to jis viską praras, pas jį viskas užsidarys. To pasekmėje jis nukris žemyn. Nežiūrint į tai, kad pas žmogų atsivėrė Gongas, jis taip pat gali nukristi; jeigu žmogus negali savęs kontroliuoti, tai pasiekęs nušvitimą, jis taip pat gali nukristi. Buda taip pat krenta iš savojo lygmens, jeigu negali išsilaikyti. Tuo labiau tu žmogus, besitobulinantis eilinių žmonių tarpe! Taigi, kokie antgamtiniai sugebėjimai pas tave beatsirastų, kokie jie bebūtų dideli, kad ir kaip stipriai pasireikštų stebukladarystės, tu privalai mokėti save laikyti rankose. Pastarosiomis dienomis kai kurie iš čia sėdinčiųjų tai staiga išnyksta, tai staiga atsiranda. Štai taip. Gali atsirasti dar didesni stebuklai. Ką tu darysi tokiu atveju? Jeigu ateityje tai atsitiks su tavimi ar su kitu, tai tu, būdamas mano mokiniu ir pasekėju, neturi prieš jį lenktis ir prašyti išmokyti tokių dalykų. Mažiausia tavo abejonė gali atnešti tau bėdą, ir tu nukrisi žemyn. O juk tu, galbūt, netgi esi aukščiau už jį. Tik pas tave dar nepasireiškė stebukladarystės. Galų gale, tu šiame klausime nukritai žemyn, todėl

atkreipkite rimtą dėmesį į šią problemą. Aš šiam dalykui teikiu labai svarbią reikšmę, nes tai gali atsitikti artimiausiu metu. Jeigu tai kada nors atsiras, ir tu blogai save kontroliuosi, tai taip netinka.

Kai pas besitobulinančiuosius atsiranda Gongas, atsiveria Gongas, arba jie iš tikro pasiekia nušvitimą, jiems tokioje situacijoje negalima savęs pervertinti. Tai, ką jis pamatė, yra tik jo lygmenyje. Kadangi jo tobulinimasis pasiekė tik tokį lygmenį, tai jo supratimas taip pat pasiekė šį lygmenį. Jo Sinsingas pakilo iki šio lygmens. Jo išmintis taip pat pasiekė šį lygmenį. Todėl, galbūt, jis netiki aukštesniuose lygmenyse esančiais dalykais. Būtent jo netikėjimas atvedė prie to, kad matomą jis laiko absoliučiu, tuo ir apsiribodamas. Iš tikro, jis dar toli nuo tiesos, nes jo lygmuo yra čia.

Daliai žmonių Gongas atsivers šiame lygmenyje. Jiems jau nepavyks tobulintis toliau, teks atverti jiems Gongą. Jie nušvitimą pasieks šiame lygmenyje. Nuo šiol kai kurie iš mūsų besitobulindami, nušvitimą pasieks „pasaulietiniuose takeliuose“, kiti įvairiuose lygmenyse, o tretį pasiekę Tikrąjį Vaisių. Pats aukščiausias nušvitimas ateina pasiekus Tikrąjį Vaisių, kai įvairiuose lygmenyse galima matyti ir pasireikšti. Pas ką atsivėrė Gongas, kas nušvitimą pasiekė pačiuose žemiausiuose „pasaulietiniuose takeliuose“, jie taip pat galės pamatyti kai kurias erdves ir kai kuriuos Nušvitusius, kontaktuoti su jais. Bet tu neturėtum būti savimi patenkintas. Tie, pas kuriuos Gongas atsivėrė žemo lygmens „pasaulietiniuose takeliuose“, nepasieks Tikrojo Vaisiaus. Tai neabejotina. Ką daryti tokiu atveju? Jam teks laikytis savojo lygmens. Tęsti savąjį tobulinimąsi į aukštesnius lygmenis. Tai jo ateities reikalas. Ką daryti, jei tau Gongą neatvertume tokiame aukštyje? Kaip tu bepraktikuotum, tau jau nėra kur tobulintis. Todėl teks tau Gongą atverti. Tu jau pasiekei savo tobulinimosi ribą. Tokių bus daug. Bet kuriuo atveju savąjį Sinsingą reikia laikyti rankose, nes tu tik tada esi teisus, kai seki tik *Dafa*. Viską: ir tavo antgamtinius sugebėjimus ir tavąjį Guno atvėrimą tu pasiekei tik tobulinimosi pagal *Dafa* dėka. Jeigu tu *Dafa* laikysi antroje vietoje, o pirmoje vietoje savo stebuklus; arba, pasiekęs nušvitimą, priimsi savąjį pažinimą už tiesą, laikydamas save ypatingu ir keldamas save virš *Dafa*, tai, mano manymu, tu jau pradedi kristi iš savojo lygmens žemyn. Tai pavojinga; kuo toliau – bus tik dar blogiau. Tokiu atveju tau iš tikrųjų bus blogai. Tavo tobulinimasis nueis perniek, ir tu prarasi savąjį lygmenį. Viskas bus veltui.

Pasakysiu jums dar: šios knygos turinys sudarytas iš mano keliuose kursuose apie Įstatymą skaitytų paskaitų. Visa tai yra mano pasisakymai. Kiekvienas žodis yra mano. Viskas perrašyta iš magnetofoninių įrašų. Tai mano pasekėjai, mano mokiniai hieroglifas po hieroglifo iš magnetinių juostų perrašė mano pasisakymus. Po to aš juos ne vieną kartą tikrinau. Visa tai mano *Fa*, aš dėščiau būtent šį *Fa*.

SEPTINTA PASKAITA

Teksto terminai

¹Įžymaus XVI amžiaus kinų rašytojo U Čengeno romane “Kelionė į Vakarų” aprašomas atvejis, kai beždžionių karaliaus Sun Ukongo karinių veiksmų nutraukimui Buda Žulajus stebuklingo puodelio šviesos pagalba pavertė šį labai mažu.

Gyvų būtybių žudymo klausimas

Gyvų būtybių žudymas - gana jautrus klausimas. Praktikuojančiųjų atžvilgiu mes keliamo palyginti griežtą reikalavimą: praktikuojantiems negalima gyvų būtybių žudyti. Visiems, užsiimantiems pagal Budos sistemą, pagal *Dao* sistemą, Cimenio mokykloje ar dar kokiose nors mokyklose, jeigu tik jie tobulinasi pagal tikrąjį Įstatymą, gyvų būtybių žudyti negalima. Reikalavimas gana kategoriškas: niekas negali žudyti gyvų būtybių. Tai yra neabejotina. Kadangi gyvų būtybių žudymas gali atvesti prie labai rimtų pasekmių, mums reikia išsamiai šį klausimą išsiaiškinti. Pirmykščiame budizme gyvų būtybių žudymu buvo laikomas žmogaus nužudymas. Tai buvo laikoma rimčiausia. Sekančiais laikotarpiais pradėta vertinti ir kitas stambias gyvybes, stambių gyvulių arba mažesnes gyvybes. Kodėl besitobulinančiųjų sluoksniuose visada taip rimtai vertino gyvų būtybių žudymą? Praeityje budizme buvo sakoma, kad užmuštos gyvos būtybės, kurioms dar nebuvo lemta mirti, pavirsdavo vienišomis klaidžiojančiomis dvasiomis. Anksčiau mirusiajam atlikdavo sutrų skaitymo ritualą. Tai buvo daroma būtent tokių žmonių atžvilgiu. Tokio ritualo neatlikus, šios gyvybės egzistotų be maisto, be vandens, būtų labai nelaimingoje padėtyje. Taip buvo kalbama budizmo religijos praeityje.

Mes sakome: kad jeigu kažkas padarys bloga kitam, tai kompensavimui turės pastarajam atiduoti labai daug *De*. Paprastai tai liečia svetimų daiktų pasisavinimą ir taip toliau. Bet staiga nutraukus vieną gyvenimą, ar tai būtų gyvulys ar kitas gyvas sutvėrimas, iškart galima užsitraukti didžiulę karmą. Anksčiau didelės karmos užsitraukimu, iš esmės, laikė tik žmogaus nužudymą. Bet eilinių gyvų būtybių žudymas taip pat nemažai reiškia. Tai tiesiogiai sukelia pakankamai didelę karmą. Įvairiuose lygmenyse praktikuojantiems tobulėjimo procese, jų pakilimui sukelia kai kurias bėdas, kylančias iš jų nuosavos karmos. Kai tu pakelsi savo Sinsingą, tai šiuos barjerus įveiksi. Bet jei tau uždės iškart tokią didelę karmą, kaip tu ją įveiksi? Remdamasis savo Sinsingu, tu jos visai neįveiksi. Galbūt, jau visai negalėsi tobulintis. Mes dar pastebėjome: kai žmogus gimsta pasaulyje, šios Visatos atitinkamos sferos erdvėse tuo pat metu gimsta daugybė jo analogų su tokia pačia išvaizda, su tuo pačiu vardu, tuo pačiu elgesiu. Todėl juos galima laikyti sudėtinėmis jo viso dalimis. Tada iškyla tokia problema: jeigu žus viena gyva būtybė (taip pat yra ir su kiekvieno stambaus gyvulio

gyvenimu), o kitų erdvių analogai dar nepaėję numatyto gyvenimo kelio, ir turi dar gyventi ilgus metus, tokiu atveju, ši žuvusi būtybė lieka be prieglobsčio, pradeda klajoti Visatos erdvėje. Tokia vieniša nerami dvasia, kaip buvo kalbėta anksčiau, gyvena be maisto ir vandens ir labai kenčia, galbūt, tai taip. Bet mes tikrai matome, kad ji randasi labai baisioje padėtyje: jai teks laukti ir laukti to momento, kai jos analogai kitose erdvėse praeis savąjį gyvenimo kelią, ir tik paskui jie visi kartu ieškos savo tolesnio likimo. Kuo ilgiau tęsiasi ši vienvė, tuo labiau kenčia ši dvasia. Kuo labiau ji kenčia, tuo dažniau uždeda karma žudikui, sukėlusiam jai kančias. Pagalvok, kokia iš tikro didžiulė karma tau bus uždėta? Visa tai mes pamatėme antgamtinių sugebėjimų pagalba.

Mes dar pamatėme tokia padėtį: kai žmogus gimė, tai atitinkamoje erdvėje jau yra jo viso gyvenimo egzistavimo forma. Joje jau yra pažymėta, kada ir ką jis turi daryti. Kas suplanavo jo visą gyvenimą? Akivaizdu kad, tai padarė aukštesnė gyva Būtybė. Pavyzdžiui, po gimimo eilinių žmonių visuomenėje žmogus gyvena šeimoje, eina į mokyklą; išaugęs dirba, palaiko įvairius ryšius su visuomene. Visa visuomenė būtent taip ir sudaryta. Bet staiga ši gyva būtybė neplanuotai užmušama. Tai viską keičia. Todėl aukščiausia gyva Būtybė neatleis pažeidusiam jos planą. Pagalvokite: būdami besitobulinančiais, mes norime pasiekti aukštus lygmenis. Ar pavyks žmogui tobulintis, jeigu aukščiausia gyva Būtybė jam neatleis? Būna ir tokių atvejų, kai kažkurio besitobulinančiojo mokytojo lygmuo yra žemesnis už aukščiausios gyvos Būtybės lygmenį, kuri viską iš anksto suplanavo. Tokiu atveju nukentės ir mokytojas. Jis bus išmuštas iš savojo lygmens. Pagalvok, ar tai paprasta problema? Todėl, jei kažkas atliko tokį veiksma, tai jam tobulintis labai sunku.

Galbūt, *Falun Dafa* mokinių tarpe yra tokių, kurie kariavo karo metu. Karas suprantamas kaip situacija, atsiradusi pasikeitus Dangaus ženklams. Šiuo atveju tu esi tos padėties dalelė. Jeigu Dangaus ženklų pasikeitimas vyktų be žmonių dalyvavimo, eilinių žmonių visuomenėje tokios būsenos neatsirastų. Tai nebūtų vadinama Dangaus ženklų pasikeitimu. Visi įvykiai vyksta pasikeičiant makroskopiniams reiškiniams. To negalima pilnai priskirti tau. Čia mes kalbame apie karma, kuri atsiranda dėl norų arba asmeninių interesų patenkinimo, arba dėl atkaklaus noro atlikti blogą veiksma tu atveju, kai tau kažkas trukdo. Kas liečia visos erdvės makro pasikeitimą arba visuomeninės situacijos makro pasikeitimą, tai šios problemos nebus tau priskirtos.

Gyvų būtybių žudymas sukelia didžiulę karma. Tokiu atveju kai kurie galvoja: namie aš ruošu maistą, o jeigu man neleidžiama užmušti gyvų būtybių, tai kuo maitinti šeimą? Į tokius konkrečius reikalus aš nesikišu. Aš čia praktikuojantiems dėstau *Fa*, o ne paprastai kalbuosi su eiliniaisiais žmonėmis apie tai, kaip reikia gyventi. O kaip reikėtų elgtis kiekvienoje konkrečioje situacijoje? Tai aš tau patarčiau elgtis pagal *Dafa* kriterijų; pats pagalvok, kaip geriausia pasielgti, taip ir elkis. Eiliniai žmonės daro, ką nori. Tai eilinių žmonių reikalai. Neįmanoma, kad visi be išimties tikrai pasišvęstų tobulinimuisi. Praktikuojantiems keliami reikalavimai turi būti aukšti. Todėl čia mano reikalavimai adresuoti praktikuojantiems.

Ne tik žmogus, bet ir gyvūnai, ir augalai turi gyvybę. Kitose erdvėse gyvybė pasireiškia bet kurioje medžiagoje. Kai tavo Dangaus rega atsivers „Įstatymo regėjimo

akių“ lygmenyje, tu aptiksi, kad akmenys, sienos - visokie daiktai - kalba, su tavimi sveikinasi. Galbūt, kai kurie galvoja: ką mums daryti su produktais, daržovėmis, kurie taip pat turi gyvybę; kaip reikia elgtis su musėmis, uodais? Uodai vasarą stipriai gelia. Tu žiūri, kaip jis gelia, bet nejudi. Matai, kaip musės sėda ant valgio, jį užteršdamos, bet vėlgi, jų žudyti negalima. Aš jums paaiškinsiu. Mums negalima savavališkai ir be priežasties žudyti gyvų būtybių. Bet mes neturime būti formalistais, smulkmeniškai ir atsargūs menkniekiuose. Vengdamas sumindžioti skruzdėles, tu eidamas šokinėji. Mano nuomone, tai labai apsunkina gyvenimą. Argi tai ne prisirišimas? Tu, vengdamas skruzdėlių, eini šuoliais, bet sumindžiojai daugybę mikroorganizmų. Mikroskopinėje būsenoje egzistuoja daugybė dar labiau smulkesnių esybių. Pavyzdžiui: grybai ir bakterijos. Galbūt, tu daugelį jų sumindžiojai, bet dėl to negalima atsisakyti gyvenimo. Mes neturime taip elgtis, kitaip bus neįmanoma tobulintis. Tobulėdami mes turime būti garbingi. Savo dėmesį turime nukreipti į esmę, į pagrindą.

Mes, žmonės, gyvename ir turime teisę palaikyti savo gyvybę. Todėl aplinkos sąlygos turi atitikti žmogaus gyvenimo reikalavimus. Iš vienos pusės, mes neturime tyčia kenkti gyvoms būtybėms, iš kitos - mums nereikia įklimpti smulkmenose. Pavyzdžiui, negalime atsisakyti daržovių ir grūdinių vien dėlto, kad juose yra gyvybė. Kitaip, kaip tau praktikuoti? Plačiau žiūrėk į daiktus. Pavyzdžiui, kai tu vaikščiojai, skruzdėlės ir kiti vabzdžiai pateko tau po kojomis ir buvo sutraiškinti. Jiems, galbūt, lemta mirti. Tu gi ne specialiai jiems pakenkei. Gyvų būtybių ar mikroorganizmų pasaulyje taip pat egzistuoja ekologinės pusiausvyros problema. Neribotas jų dauginimasis prives prie pertekliaus. Todėl mes turime tobulintis garbingai. Kai bute atsiras musės, uodai, mes juos išvargsime, ir apsisaugojimui nuo jų ant langų pakabinsime apsauginius tinklelius. Kai nepavyks jų išvartyti, – jeigu užmušėme, tai užmušėme. Žmonių gyvenamoje erdvėje jie gelia, kenkia žmonėms. Juos turime išvartyti. Tai natūralus veiksmas. Kai nepavyksta jų išvartyti, mes negalime leisti, kad jie laisvai geltų. Tu esi praktikuojantysis, tu nebijai, nes turi imunitetą. Bet kiti tavo šeimos nariai yra eiliniai žmonės. Jie nepraktikuoja, jiems gresia užkrėtimas. Nereaguoti negalima, matant, kaip šie kenksmingi vabzdžiai nutupia ant vaikų veidų.

Pateiksiu pavyzdį. Anais laikais Šakjamuniui atsitiko tokia istorija. Vieną kartą Šakjamunis nutarė išsimaudyti ir liepė mokiniui išvalyti vonią miške. Jo mokinys nuėjo ir pamatė, kad vonioje pilna vabzdžių. Jeigu jis valys vonią, tai neišvengiamai juos sunaikins. Jis grįžo ir Šakjamuniui pasakė, kad vonia pilna vabzdžių. Nežiūrėdamas į jį, Šakjamunis tarė: „Eik, išvalyk vonią“. Mokinys vėl priėjo prie vonios ir nežino, nuo ko pradėti, - tik kas nors, ir vabzdžiai žus. Jis vėl grįžo pas Šakjamunį: „Gerbiamas Mokytojau, vonia pilna šliaužiojančių vabzdžių. Jeigu aš ją išvalysiu, tai jie žus“. Šakjamunis į jį pasižiūrėjo ir pasakė: „Aš tau liepiu išvalyti vonią“. Mokinys staiga suprato ir išvalė vonią. Šis pasakojimas paaiškina: kad negalima dėl vabzdžių nesiprausti, dėl uodų ieškotis naujo būsto, taip pat negalima „sau užrišti gerklės“, nieko nevalgyti ir negerti, nes grūdiniai ir daržovės taip pat turi gyvybę. Taip elgtis negalima. Mes turime teisingai nusistatyti šiuos santykius, turime garbingai tobulintis; mes specialiai gyvoms būtybėms žalos nedarome, ir to užtenka. Žmogus turi turėti savo gyvybinę erdvę ir egzistavimo sąlygas, kurias taip pat reikia ginti ir saugoti. Žmogus privalo saugoti savąjį gyvenimą ir normalią buitį.

Praeityje kai kurie čigongo pseudo meistrai tvirtino, kad gyvas būtybes leidžiama žudyti kiekvieno mėnesio pirmą ir penkioliktą dienomis. Kiti sakė, kad leidžiama žudyti gyvūnus su dviejomis kojomis, tarsi dvikojai nebūtų gyvi sutvėrimai. Jeigu toks elgesys pirmo ir penkiolikto nėra laikomas gyvų būtybių žudymu, tai kaip tai pavadinti – žemės rausimu? Čigongo pseudo meistrus galima atpažinti pagal jų žodžius ir elgesį, pagal tai, ką jie sako, į ką pretenduoja. Taip kalbantys čigongo meistrai paprastai patys būna netyros dvasios apsėsti. Pasižiūrėkite, su koku vilkišku apetitu lapės dvasios apsėsti pseudo meistrai valgo vištas. Net ir kauliuko neišspjaus.

Gyvų būtybių žudymas gimdo ne tik didelę karmą, bet ir paliečia gailingumą klausimą. Argi mūsų praktikuojantieji neturi būti gailingai? Kai pas mus atsiranda gailingumas, mes matome, kad visos gyvos būtybės be išimties gyvena kentėdamos, kad kiekvienas kenčia. Tokia būseną būtina atsirasti.

Mėsos vartojimas

Maitinimasis mėsa taip pat yra labai jautrus klausimas, bet mityba mėsa nereiškia gyvų būtybių žudymo. Daug laiko praėjo, kai jūs išmokote *Fa*, bet mes nereikalaujame, kad jūs atsisakytumėte mėsos. Daugelis čigongo meistrų, kai tik tu ateini į jų kursus, iškart įspėja, kad nuo šio momento mėsos vartojimas uždraustas. Pas tave gali atsirasti mintis, kad tu atsisakymui nuo mėsos dar nepasiruošęs. Šiandien namie kaip tik troškina vištą, kepa žuvį. Nors kvepia skaniai, bet valgyti negalima. Tobulinantis religinėje aplinkoje mėsa griežtai draudžiama. Įprastiniuose Budos sistemos praktikos metoduose, o taip pat ir kai kuriuose *Dao* sistemos praktikos metoduose sakoma, kad mėsos valgyti negalima. Mes neliepiame jums taip elgtis, bet tam taip pat suteikiame tam tinkamą reikšmę. Kaip mes sprendžiame šią problemą? Mūsų praktikos metode *Fa* grūdina žmogų. Metodas „*Fa* grūdina žmogų“ reiškia, kad *Fa* ir Gonge išryškėja kai kurios būsenos. Įvairiuose praktikos lygmenyse išryškėja įvairios būsenos. Kažkurį dieną arba šiandien po mano paskaitos kažkas įeis į tokią būseną: jis jau negalės valgyti mėsos, mėsos valgymo metu jausdamas blogą kvapą ir pykinimą. Tai vyksta be kieno nors kontrolės ar tavo savikontrolės, o veikiant vidiniam norui, veikiant Gongui, kuris atsiranda žinomame tobulėjimo lygmenyje. Jeigu tu iš tikro prarysi mėsą, tai būtina išvengsi. Visi mūsų seni mokiniai žino, kad tokia būseną atsiranda tobulinantis pagal *Falun Dafa*; įvairiuose lygmenyse išryškėja įvairios būsenos. Kai kurie mūsų mokiniai išsiskiria dideliu troškimu, stipriu prisirišimu ir puikiu apetitu mėšai. Kai kiti nuo mėsos jaučia blogą kvapą, jie to nejaučia ir vis dar gali ją valgyti. Ką daryti, norint jiems pašalinti tokį prisirišimą? Tegu, kai jis suvalgo mėsos, jam suskausta pilvą; o kai nustoja valgyti, skausmai praeina; kai tokia būseną atsiranda, tai reiškia, laikas mėsos atsisakyti. Nejaugi nuo šiol žmonės mūsų mokykloje daugiau negali turėti reikalų su mėsa? Visai ne. Koks mūsų požiūris? Reikia, kad tokia būseną atsirastų vei-

kiant vidiniam norui. Kokiam tikslui? Prievartinis mėsos draudimas tobulinantis vienuolynuose, ir ta būseną mūsų mokykloje, kai kažkas negali mėsos valgyti nukreipia, kad pas žmogų praeitų mėsos troškimas ir prisirišimas.

Kai kurie tiesiog negali valgyti, jeigu jo lėkštėje nėra mėsos. Būtent tai ir yra eilinių žmonių noras. Ryte Čangčuno mieste, praeidamas pro galinius Pergalės parko vartus, aš sutikau triukšmingai išeinančią trijulę. Vienas iš jų tarė: „Kas tai per čigongas, kai negali valgyti mėsos! Dešimčia metų sutrumpinkite man gyvenimą, aš vis tiek valgysiu mėsą!“ Koks stiprus noras. Pagalvokite, ar reikia tokį norą pašalinti? Žinoma reikia. Tobulinimasis yra įvairių norų ir prisirišimų pašalinimas. Kalbant paprastai, jeigu nepašalinti traukos mėsai, ar tai nereiškia, kad pas tave vis dar liko prisirišimas? Ar galima tokiu atveju pasiekti Pilną Tobulumą? Todėl, jeigu yra prisirišimas, jį būtina pašalinti. Bet tai nereiškia, kad nuo dabar niekada negalima valgyti mėsos. Draudimas valgyti mėsą nėra pagrindinis tikslas. Tikslas, kad tu įveiktum šį prisirišimą. Jeigu tuo metu, kai tu, negalėdamas valgyti mėsos, pašalinai tokį prisirišimą, tai paskui, galbūt, neturėsi jai pasibjaurėjimo ir jau nejausi jos nemalonaus kvapo ir skonio. Tada valgyk ją. Viskas bus tvarkoje.

Kai tu vėl galėsi valgyti mėsą, jau neturėsi prisirišimo ir jos noro. Bet tavyje įvyks didelis pokytis - tau mėsa taps neskanu. Kai namie ruošia mėsos patiekalą, tu valgai kartu su šeima. Neruošia, tu ir neatsimeni. Kai mėsą valgysi - bus neskanu. Atsiras tokia būseną. Bet tobulintis eilinių žmonių tarpe - dalykas labai sudėtingas. Kai namuose visą laiką gamina mėsą, laikui bėgant ji gali tau tapti vėl skani. Gali atsitikti recidyvas. Ir visame tobulinimosi procese tokių recidyvų bus daug. Netikėtai tu vėl negalėsi valgyti mėsos. Negalėsi, tai nevalgyk. Iš tikro negali valgyti, nes kitaip tave supykins. Kai tu galėsi valgyti mėsą, tai valgyk. Elkis natūraliai. Mėsos valgymas ar atsisakymas tai nėra tikslas. Reikia suvokti esminį šio momento klausimą ir išgyvendinti šį prisirišimą.

Tobulinimasis mūsų *Falun Dafa* mokykloje juda palyginti greitai. Pakėlus tavo Sinsingą, kiekvienas lygmuo bus pramušamas pakankamai greitai. Kai kurie ir taip nejaudė traukos mėsai. Jiems buvo tas pats, valgo jie mėsą, ar ne. Tokiems žmonėms prisirišimas prie mėsos praeis greitai: per vieną, dvi savaites. Pas kitus procesas prasitęs mėnesį, du, tris mėnesius, galbūt, pusę metų, maksimaliai - metus. Jie vėl galės valgyti mėsą, išskyrus ypatingas situacijas. Nes mėsa jau tapo vienas pagrindinių žmogaus mitybos elementų. Bet tie, kas tobulinasi vienuolynuose, mėsos valgyti neturi.

Aš jums papasakosiu, kaip budizmo religija atsižvelgia į mėsos vartojimą. Pačioje budizmo pradžioje mėsa nebuvo draudžiama. Kai Šakjamunis, kenčiant nepriteklus, vedė mokinius tobulintis į mišką, nebuvo draudžiama atsisakyti mėsos. Kodėl tokio draudimo nebuvo? Kai Šakjamunis prieš du su puse tūkstančio metų platino Įstatymą, žmonių visuomenė buvo dar labai atsilikusi; vienose vietose žemdirbystė egzistavo, o daugelyje kitų rajonų jos dar nebuvo. Ariamos žemės buvo mažai; aplink buvo bekraštės girios. Grūdinių trūko. Jų buvo labai mažai. Neseniai iš pirmąkart bendruomeninės santvarkos išėję žmonės gyveno beveik iš medžioklės. Daugelyje vietų pagrindiniu maistu buvo mėsa. Maksimaliems žmonių prisirišimams pašalinti Šakjamunis neleido turėti reikalų su pinigais, turtu ir panašiais dalykais; jis vedavo

mokinius prašyti išmaldos, rinkti aukų. Ką žmonės duodavo, tą jie ir valgė, nes jiems, besitobulinantiems, buvo draudžiama rinktis maistą, o paaukotame maiste galėjo būti ir mėsa.

Bet pirmykščiame budizme jau egzistavo susilaikymas nuo draudžiamo. Tokia versija paimta iš pirminės budizmo religijos. Tik dabar mėsa yra uždrausta. Iš esmės, pačioje pradžioje galiojo draudimas ne mėsai, o svogūnams, imbierui, česnakui ir panašiai. Kodėl juos tada draudė? Dabar daugelis vienuolių to paaiškinti negali, nes jie neužsiima praktiniu tobulinimusi ir daug ko nežino. Tai, ką savo laiku perdavė Šakjamunis, galima būtų apibendrinti kaip: „susilaikymą, susikaupimą ir nušvitimą“. Susilaikymas reiškė visų eilinių žmonių norų atsisakymą. Susikaupimas reiškė, kad tobulėdami besitobulinantieji turi pasinerti į pilną meditaciją, pilnai įeiti į ramybę. Viskas, kas galėjo trukdyti įėjimui į ramybę, kas galėjo neigiamai paveikti tobulinimąsi, buvo vertinama kaip rimtas trukdymas. Tas, kas valgė svogūną, imbierą, česnaką, skleidė stiprų nemalonų kvapą. Tuo metu vienuoliai sėdėdavo meditacijos pozoje miške arba urvuose; jie susėdavo į ratą po septynis, aštuonis žmones. Užvalgęs šių produktų skleidė nemalonų stiprų kvapą, neleisdamas aplinkiniams panirti į ramybę. Tai buvo rimta kliūtis praktikai. Šiuos produktus vertino kaip uždraustus. O susilaikymas nuo jų tapo viena iš pagrindinių taisyklių. Jų nemalonus kvapas yra bjaurus daugeliui gyvų būtybių, atsirandančių žmogaus kūne tobulinantis. Svogūnas, imbiertas ir česnakas taip pat gali žmoguje sukelti norą; kai jų daug valgai, atsiranda prisirišimas. Todėl juos uždraudė.

Anksčiau daugelis vienuolių, pasiekusių labai aukštus lygmenis ir esantys nušvitimo ar pusiau nušvitimo būsenoje, žinojo, kad tie įsakymai, kurie veikia tobulinimosi procese, neturi esminės reikšmės. Kai tu pašalini tą širdį, tai ta materija savaime nevaidins jokios reikšmės. Pagrindine kliūtis žmogui yra tik ta širdis. Todėl aukštieji vienuoliai daugelį šimtmečių matė, kad maitinimosi mėsa problema nėra pagrindinis dalykas. Esminis klausimas: ar gali tu pašalinti tą širdį; o be tokio prisirišimo skrandžiui pripildyti galima valgyti bet kokį maistą. Tobulinimasis vienuolynuose visada vyksta tokiu būdu, prie ko daugelis jau įpratę. Be to, tai tapo ne tik įsakymu, bet jau įeina ir į vienuolynų taisykles ir tvarką, kai kategoriškai draudžiama valgyti mėsą. Vienuoliai jau įpratę taip tobulintis. Pakalbėkime apie vienuolį vardu Dzigongas, kurį literatūroje aprašo kaip vienuolį, nepaisiusį draudimo valgyti mėsą. Tuo pačiu išskiria šį personažą. Iš tiesų, kai Dzigongą išvarė iš Lingjino vienuolyno, jo egzistavimui maisto klausimas tapo labai svarbus. Nenorėdamas likti alkanas, skrandžiui pripildyti jis valgė viską, ką gaudavo. Jis neturėjo jokio prisirišimo prie maisto. Jam buvo nesvarbu, ką valgyti. Kai jis tobulinimesi pasiekė žinomą lygmenį, jis šį principą suprato. Iš tiesų, Dzigongas mėsą valgė atsitiktinai, kokį kartą ar du. Rašytojai, atradę šią temą, susidomėjo tuo, kad vienuolis valgė mėsą. Kuo tema labiau stebina, tuo ji skaitytojams labiau patraukli. Gyvenimo sukurtas literatūrinis kūrinys išėjo už gyvenimo ribų. Tokiu būdu šis personažas buvo sukurtas. Iš tikrųjų, kai tu rimtai atmeti šį prisirišimą, tai tau tas pats ką valgyti. Svarbu pripildyti skrandį.

Pietryčių Azijoje arba mūsų šalies pietuose, Guangdongo ir Guangsi provincijose kai kurie budistai, nepriėmę iššventinimo, nesako, kad jie tobulinasi į Budą, tarsi išsireiškimas „tobulinimasis į Budą“ yra per daug pasenęs. Jie save vadina pasninkau-

jančiaisiais, vegetarais. Vadinasi, į Budą jie tobulinasi vegetarizmo keliu. Jie tobulinamasi į Budą laiko tokiu paprastu dalyku. Argi vien vegetarizmu galima tobulintis į Budą? Visiems žinoma, kad mėsos noras yra vienas iš prisirišimų, žmogaus troškimų. Jį pašalinus, pašalinamas tik vienas prisirišimas. Be jo pas žmogų yra įvairių dvasinių trūkumų. Pavyzdžiui: pavydo jausmas, konkuravimo ir kovos siekimas, džiaugsmo jausmas, noras parodyti save ir kiti. Troškimų ir norų žmogus turi per daug. Pilno Tobulumo pasiekimui būtina atmesti visas dvasines priklausomybes, norus. Argi atmetęs vieną prisirišimą prie mėsos galėsi tobulintis į Budą? Toks supratimas neteisingas.

Kas liečia žmogaus mitybą, tai būtina atsisakyti ne tik prisirišimo prie mėsos, bet ir prisirišimo prie bet kokio kito maisto. Taip yra ir su kitais maisto produktais. Kai kurie pareiškia: „Aš mėgstu mėgautis štai tuo“. Bet tai taip pat noras ir prisirišimas. Pasiekę atitinkamą lygmenį, tobulėjantieji neturi turėti tokio prisirišimo. Žinoma, mes pamokslaujame palyginti aukštame lygmenyje, apjungiančiame įvairių lygmenų turinį. Iškart to pasiekti neįmanoma. Tu sakai, kad mėgsti būtent kažkuo mėgautis. Bet tobulinantis, kai ateis laikas, tu turėsi pilnai pašalinti šį prisirišimą. Tau nebus galima to valgyti. Kitaip tu pajusi jau ne tą skonį, o kažkokį kitą. Kai aš dirbau organizacijoje, jos valgykla pastoviai buvo nuostolinga ir galų gale užsidarė. Bendradarbiai pradėjo nešti maistą iš namų. Rytais, prieš išvykstant į darbą, reikėdavo greitai ir nelengvai gamintis sau maistą. Kartais pirkdavau po dvi bandeles, po gabalėlį sojų varškės su sojų padažu. Tokie paprasti pietūs, kaip taisyklė, negali būti vadinami prabangiais, bet ir visą laiką jų valgyti negalima. Tai irgi prisirišimas, kurį būtina išgyvendinti. Kai tik panorėsi pasižiūrėti į sojų varškę, tavo skrandis prisipildys rūgščių, ir tu daugiau negalėsi to valgyti. Yra bijoma, kad pas tave neatsirastų prisirišimas. Toks reiškinys atsiranda ne pradinėje stadijoje, o kai tavo tobulinimasis pasiekia atitinkamą lygmenį.

Budos sistemoje draudžiama vartoti alkoholį. Ar tu matei kokį nors Budą su spiritinio gėrimo ašochiu rankose? Niekada. Aš sakiau, kad negalima valgyti mėsos. Bet ateityje, kai bus pašalintas prisirišimas prie mėsos, tobulinantis eilinių žmonių aplinkoje, mėsa bus galima valgyti, problemos nebus. Bet kartą nustojęs gerti - daugiau niekada negerk. Argi praktikuojančiųjų kūne nėra Gongo? Yra įvairios Gongo formos, yra kai kurie antgamtiniai sugebėjimai, kurie gali pasireikšti tavo kūno paviršiuje. Visi jie švarūs. Jei išgersi, jie visi iškart paliks tavo kūną. Tuo momentu tavo kūne nieko neliks, nes jie visi bijo alkoholio kvapo. Toks įprotis labai bjaurus. Išgėrimas užtemdys tavo tikrąją prigimtį. O kodėl tobulinantis pagal kai kuriuos Didžiojo *Dao* metodus reikalaujama išgerti? Todėl, kad jie netobulina savojo Džu – Juanšeno, o jį svaigina alkoholiu.

Kai kurie tiesiog negali gyventi be spiritinių gėrimų. Kiti labai mėgsta gerti. Dar kiti jau taip apsinuodiję alkoholiu, kad be išgėrimo neturi jėgų pakelti maisto dubens ir negali neišgerti. Mums, praktikuojantiems, taip elgtis negalima. Gėrimas būtinai atves į priklausomybę. Tai trauka spiritui. Spiritas erzina žmogaus nervus, atsakingus už priklausomybes. Kuo daugiau geri, tuo stipresnė priklausomybė. Pagalvokite, ar reikia mums, praktikuojantiems, išgyvendinti tokią aistrą? Žinoma, ji turi būti pašalinta. Kai kas pagalvos: „Taip neišaina. Mano darbas – priimti svečius“. Arba, „aš specializuojuosi išorinių ryšių ir verslo kontaktų užmezgimo darbe. Be išgėrimo sunku dirbti tokį darbą“.

Mano manymu, vargu ar taip yra. Kaip taisyklė, kai vedamos verslo derybos, ypač kai turi reikalų su užsieniečiais, kiekvienas užsisako sau pats: tu - nealkoholinį gėrimą, jis - mineralinį vandenį, o kitas - alų. Niekas tau neliepia gerti alkoholinių gėrimų. Gerka, ką nori, kiek nori. Ypač tai pastebima inteligentijos tarpe. Paprastai taip.

Rūkymas taip pat yra prisirišimas. Kai kurie sako, kad rūkymas suteikia žvalumo. Mano manymu, toks tvirtinimas yra saviapgaulė ir kitų apgaulė. Būna, kai žmogus nuo darbo arba nuo kažkokio straipsnio rašymo pavargsta, ir nori šiek tiek pailsėti - tai jis užrūko. Jam atrodo, kad jis parūkęs taps žvalusiu. O iš tikrųjų, ne taip. Taip įvyksta, nes jis padarė pertrauką. Žmogiška mintis gali sukurti apgaulingą pojūtį, netgi iliuziją. Laikui bėgant gali susiformuoti toks supratimas. Atsiranda apgaulinga būseną, tarsi rūkymas prideda tau žvalumo. Iš tikrųjų, rūkymas tokio vaidmens neįvykdo. Rūkymas neneša jokios naudos žmogaus organizmui. Preparuojant rūkysius žmogaus lavoną matosi, kad jo trachėja ir plaučiai yra juodi.

Argi mes, praktikuojantieji, nekalbame apie kūno išvalymą? Mes nenutrūkstame jį valome, siekdami aukštų lygmenų pastoviai tobulinamės; o tu vis dar terši savo organizmą. Argi tu nesielgi prieš mūsų reikalavimus? Dar daugiau, - rūkymas yra stipraus prisirišimo pasireiškimas. Kai kurie rūkaliai žino, kad rūkymas kenkia, bet mesti negali. Jums pasakysiu: jeigu tavęs nevaldo teisingos mintys, mesti rūkyti iš tiesų nelengva. Būdamas besitobulinančiuoju, pabandyk šiandien išgyvendinti rūkymą kaip prisirišimą. Pažiūrėsime - ar galėsi tu mesti. Aš patariu jums nuo šio momento mesti rūkyti, jeigu tikrai norite pasišvęsti tobulinimuisi. Aš garantuoju, kad jūs tai pasieksite. Šioje salėje niekas neatsiminė apie rūkymą. Tu būtinai mesi rūkyti, jei tik turi tokį norą. Jei vėl rūkysi, skonis bus jau ne tas. Perskaitysi šią mano knygos paskaitą, rezultatas bus tas pats. Žinoma, jeigu nenori tobulintis, tai mes tavimi nesirūpinsime. Aš manau, jeigu jau pasišvęsti tobulinimuisi, tai tu turi mesti rūkymą. Aš pateikdavau tokį pavyzdį: kur tu matei Budą ar Daosą, sėdinčius su cigarete burnoje? Kur tai matyta? Koks yra tavo, kaip besitobulinančiojo tikslas? Argi tu neturi mesti rūkyti? Todėl tau pasakysiu: nori tobulintis, mesk rūkyti. Rūkymas kenkia tavo organizmui. Be to, tai vienas iš prisirišimų. Tai kaip tik prieštarauja mūsų reikalavimams, reikalavimams besitobulinančiajam.

Pavydo jausmas

Pamokslaudamas įstatymą, aš dažnai užsimindavau apie pavydo jausmą. Kodėl? Kinijoje pavydo jausmas taip ryškiai pasireiškia, kad jau jaučiu į žmogaus prigimtį, ir jis pats šito nepastebi. Kodėl pas kinus taip stipriai pasireiškia pavydas? Jis turi savo ištakas. Kinams didžiulę įtaką turėjo konfucianizmas. Todėl jie yra palyginti uždari. Kai žmogus pyksta, kai jis džiaugiasi, jis šito kitiems neparodo. Kinai didelę reikšmę teikia susilaikymui ir kantrybei. Žmonės prie to jau priprato, todėl mūsų nacija pasižymi uždarmu. Žinoma, toks charakteris turi savo privalumų, neparodomi savo talentai. Bet

tuo pačiu metu jis turi ir neigiamą pusę. O tai gali atvesti į blogą būseną. Ypač pastarajame dharmos nuopuolio ir žlugimo periode ši neigiama pusė pasireiškia taip ryškiai, kad netgi stimuliuoja žmonių pavydo jausmo augimą. Kai kažkas darbe pasiekia sėkmę, o kiti sužino apie tai, jie iškart „pažaliuoja“ iš pavydo. Kai kažkas organizacijoje ar kitur gavo premiją, gavo tam tikrą naudą, jam tenka apie tai tylėti. Jeigu kiti apie tai sužinos, jie praras dvasinę pusiausvyrą. Vakarų žmonės tokią psichologiją vadina „rytų pavydu“ arba „azijiečių pavydu“. Visa Azija yra paveikta palyginti gilios Kinijos konfucianizmo įtakos. Visi yra to paveikti, bet tik mūsų Kinijoje pavydas pasireiškia santykinai stipriai.

Tam tikrą ryšį tai turi su absoliučia lygiava, kurią mes anksčiau vykdėme: jeigu dangus griūtų, visi vienodai žus kartu, bus nauda, tai pasidalysime ją po lygiai, kai ateina laikas kelti atlyginimus, kiekvienam prideda vienodai. Gali pasirodyti, kad tokios mintys teisingos, nes visi yra vienodi. Ar iš tikrųjų taip gali būti? Kiekvienas turi savo darbą, žmonės nevienodai vertina savo atsakomybę ir pareigas. Mūsų Visatoje egzistuoja toks principas: neprarasi – negausi, norint gauti, reikia prarasti. Eilinių žmonių tarpe sakoma taip: kas nedirba - tas nevalgo; kas dirba daugiau - tas daugiau gauna; kas dirba mažiau - tas gauna mažiau; kas daugiau atiduoda, tas ir turi daugiau gauti. Anksčiau, kai madoje buvo absoliuti lygiava, kalbėta: visi žmonės gimsta vienodi, žmogų po gimimo pertvarko gyvenimas. Mano manymu, toks tvirtinimas yra per daug vienpusis. Jeigu kai kurie dalykai labai vienpusiški, tai nėra teisinga. Kodėl žmonės nuo gimimo skiriasi savo lytimi? Kodėl nepanašūs savo išore? Kai kurie nuo pat gimimo yra ligoti, bjaurūs. Žodžiu, jie nėra vienodi. Iš aukštų lygmenų mes matome, kad žmogaus gyvenime, egzistuojančiame kitoje erdvėje, viskas jau numatyta. Ar gali būti, kad visi būtų vienodi? Visi nori būti lygūs. Kaip tai gali būti, jeigu nuo gimimo to jau nėra? Visi skirtingi.

Vakarų šalyse žmonių charakteriai labiau atviri. Kai žmogus džiaugiasi ar pyksta, viskas matosi. Toks charakteris turi savo plusų, bet taip pat turi ir minusų, nes žmogus negali susilaikyti. Dėl šių dviejų charakterių skirtumo jų atliktų darbų rezultatas taip pat bus skirtingas. Paimkime, nors Kiniją. Kai viršininkas kažką giria ar duoda premiją, tai kiti netenka dvasinės pusiausvyros. Gavęs šiek tiek daugiau premijos, darbuotojas ją iškart slapčia slepia į kišenę, kad kiti nesužinotų. Dabar būti darbo pirmūnu labai sunku. Tarkime, tu esi darbo pirmūnas, tu šaunuolis. Tau reikia anksčiau kitų ateiti į darbą ir išeiti vėliau namo. Visą darbą pasiimk sau. Tu šaunuolis, o mes niekam tikę. Piktas sarkazmas iš visų pusių supa pirmūną. Geru žmogumi dabar būti sunku.

Užsienyje reikalai atrodo visiškai kitaip. Tarkime, šeimininkas mato, kad žmogus šiandien gerai dirbo ir nutarė skirti jam šiek tiek didesnę premiją. Tas su džiaugsmu prieš visus skaičiuoja pinigus: „Oho, šeimininkas šiandien man davė tiek pinigų!“ Džiaugsmingai rodo visiems. Nuo to blogų pasekmių jis neturės. O Kinijoje, jeigu kažkas gauna šiek tiek didesnę premiją, netgi viršininkas jam liepia kuo greičiau paslėpti pinigus, kad kiti nepastebėtų. Užsienyje, kai mažylis gauna mokykloje šimtą balų, jis, džiaugsmingai šaukdamas, bėga namo: „Aš gavau šimtą, aš gavau šimtą!“. Jis taip ir bėga iš mokyklos į namus. Kaimynai gali atidaryti duris ir sušukti: „Na Tomai, šaunuolis, vaikinė!“ Arba atverti langą: „Ei, Džekai, ir toliau taip“. Jeigu tai atsitiktų Kinijoje, tai

viskas būtų kitaip. „Aš gavau šimtą, aš gavau šimtą!“ – su šiuo šūksniu mažylis iš mokyklos bėga namo. Kai jis pribėga prie namo, iš uždarytų durų jau girdisi barnis: „Kas čia tokio! Na ir kas, kad gavai šimtą? Kuo tu giriesi? Ar mažai kas gaudavo šimtą!“ Iš dviejų skirtingų požiūrių išplaukia įvairios pasekmės. Tai žmoguje gali pagimdyti pavydą. Vietoj džiaugsmo kitų sėkme jis netenka dvasinės pusiausvyros. Būtinai kyla tokia problema.

Ankstesniais laikais madoje buvo absoliuti lygiava. Tai sukėlė žmonių galvose daug sumaišties. Pateiksiu konkretų pavyzdį. Vienas žmogus jaučia, kad įstaigoje jam nėra lygių: - ką jis bedarytų, su viskuo susitvarko. Iš tikrųjų, šaunuolis. Jis apie save galvoja: „Paskirtų mane viršininku arba direktoriumi, aš irgi susitvarkyčiau. Galiu užimti aukštesnį postą, netgi būti ministru pirmininku“. Vadovas, galbūt, taip pat jį laiko puikiu, tinkančiu bet kuriam darbui. Bendradarbiai, galbūt, taip pat kalba, kad šitas žmogus puikus, protingas, gabus. Jų grupėje arba kanceliarijoje yra toks žmogus, kuris nieko nesugeba, nieko nemoka. Bet vieną kartą ne tą, pirmąjį, o negabųjį paskiria vadovu, beje, tiesioginiu to gabaus viršininku. Pastarasis iškart praranda dvasinę pusiausvyrą, pradeda šurmuliuoti, nerasdamas nuo pasipiktinimo ramybės. Jį kankina pavydas.

Aš jums paaiškinsiu principą, neprieinamą eiliniams žmonėms: tu laikai save gabiu viskam, bet tavo likimas neleidžia tau tuo užsiimti. Jis žmogus negabus, bet jam lemta. Jis tapo vadovu. Eilinių žmonių pažiūros lieka eilinių žmonių pažiūromis. Iš aukščiausių gyvųjų Būtybių požiūrio taško žmonių visuomenės vystymasis juda pagal atitinkamus dėsningumus, ir kuo žmogus gyvenime užsiims, nustato ne jo gabumai. Budizmas tai paaiškina „karmos atlygiu persikūnijimuose“. Žmogaus gyvenimo kelią nustato jo karma. Net, jeigu tavo gabumai labai dideli, bet tu neturi sukaukęs *De*, tai, galbūt, per visą gyvenimą tu nieko neturėsi. Tu manai, kad jis yra netinkamas, bet jis turi didelį *De*. Jis tapo dideliu viršininku, milijonieriumi. Eilinis žmogus to nemato ir visą laiką galvoja, kad turi užsiimti būtent tuo, kam yra gabus. Todėl jis visą gyvenimą kovoja. Jo siela stipriai sužeidžiama. Jis jaučia sielvartą, nuovargį ir pastovų dvasinį disbalansą. Be apetito valgo, blogai miega, viskam jaučia apatiją. Senatvėje jo sveikata galutinai palūžta. Jį užklumpa visokios ligos.

Todėl mes, besitobulinantieji, tuo labiau neturime taip elgtis; mes, besitobulinantieji, manome, kad reikia laikytis natūralumo. Tai, kas turi tau priklausyti, neprapuls; o to, kas tau likimo nelemta, neužkariausi. Žinoma, tai nėra absoliutu. Jeigu viskas būtų taip absoliutu, tai nekiltų klausimų apie žmogaus kuriamus blogus darbus. Kitais žodžiais tariant, čia gali egzistuoti kai kurie nepastovūs faktoriai. Bet mus, praktikuojančiuosius, kaip taisyklė, saugo Mokytojo Įstatymo Kūnas. Kitiems nepavyks iš tavęs paimti tai, kas tau priklauso. Todėl mes kalbame, kad reikia laikytis natūralumo. Kai kada atrodo, kad kažkoks daiktas priklauso tau. Kiti taip pat tai patvirtina, bet iš tikrųjų jis tau nepriklauso. Tu, galbūt, jį jau laikai savu, bet galų gale išaiškėja, kad jis tau nepriklauso. Čia tokiu būdu stebima, ar tu galėsi palikti šį daiktą. Nesugebėsi, vadinasi tu turi dvasinį prisirišimą. Tada tau reikės pašalinti šį prisirišimą prie naudos. Tokia šios problemos esmė. Eiliniai žmonės šios tiesos suprasti negali ir nenori kitiems nusileisti kovoje už naudą.

Pavydo jausmas eilinių žmonių tarpe pasireiškia labai stipriai. Jis taip pat nuo amžių egzistuoja praktikuojančiųjų tarpe. Skirtingos čigongo srovės negali susitaikyti

tarpusavyje. Tavo praktikos metodas, tarkime, geras arba jo praktikos metodas geras. Vienas kitam „permala kaulėlius“. Mano požiūriu, visos šios srovės yra tame pačiame lygmenyje, ligų gydymo ir organizmo stiprinimo lygmenyje. Dauguma vienas su kitu konkuruojančiųjų savyje neša chaotišką, gautą iš blogosios dvasios, Gongą. Tokie žmonės neskiria dėmesio Sinsingui. Kai kas praktikuoja virš dvidešimties metų, bet neįgavo jokių antgamtinių sugebėjimų; o kitas, vos tik pradėjo praktikuoti, jau turi antgamtinius sugebėjimus. Sužinojęs apie tai, pirmasis netenka dvasinės pusiausvyros. Jis gerokai supyksta: „Aš praktikuoju virš dvidešimties metų ir neturiu jokių antgamtinių sugebėjimų. Tai jis jau turi antgamtinius sugebėjimus? Kokie tai antgamtiniai sugebėjimai? Jį apsėdo piktoji dvasia. Tai „ugnies ištekėjimo ir apsėdimo“ pasireiškimas!“ Kas nors, lankydamas kažkokio čigongo meistro paskaitas, išreiškia panieką: „Koks jis meistras? Kalba tokias nesąmones. Aš ir klausyti nenoriu“. Tas meistras, galbūt, tikrai skaito paskaitas blogiau už jį, bet jis skaito tai, kas priklauso jo paties mokyklai. O šis žmogus mokosi visko, kas tik jam papuola. Jis turi krūvą kursų baigimo pažymėjimų. Jis lankė beveik visas čigongo paskaitas ir tikrai daug žino, netgi daugiau už tą čigongo meistrą. Bet kokia iš to nauda? Visos jo žinios priklauso ligų gydymo ir organizmo stiprinimo kategorijai. Kuo daugiau jis sužino, tuo labiau painiomis ir sudėtingomis tampa jo organizme informacijos, tuo sunkiau jam tobulintis. Gaunasi pilna betvarkė. Tikrajame tobulėjime kalbama apie priklausomybę tik vienai mokyklai. Tai garantuoja, kad nebus jokių nukrypimų. Tikrųjų besitobulinančiųjų į *Dao* tarpe taip pat egzistuoja tokia problema. Jie negali vienas su kitu susitaikyti. Nepašalinus konkurencijos ir kovos siekio, lengvai gali atsirasti pavydo jausmas.

Papasakosiu istoriją. Vienas iš romano „Iškėlimas į Dievą“ herojų Šen Gongbao manė, kad Dziang Dzija yra senas ir negabus. Bet Didysis Mokytojas Juanši Tiandzunis liepė Dziang Dzijai vadovauti iškėlimui į Dievą. Šen Gongbao iškart neteko dvasinės pusiausvyros: „Kodėl jam liepi tuo užsiimti? Pasižiūrėk - aš, Šen Gongbao, esu toks galingas. Nukirsi man galvą, aš ją vėl pastatysiu į vietą. Kodėl man neliepi vadovauti iškėlimui į Dievą?“ Jį kankina piktas pavydas. Jis visą laiką rezga intrigas prieš Dziang Dziją.

Šakjamunio epochoje pradinis budizmas pripažino antgamtinių sugebėjimų egzistavimą, bet šiuolaikiniame budizme apie antgamtinius sugebėjimus niekas nedrįsta net užsiminti. Jeigu tu juos paminėsi, tai žmonės pasakys, kad pas tave „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“. Kokie ten antgamtiniai sugebėjimai? Jie visai nenori jų pripažinti. Kodėl taip? Šiuolaikiniai vienuoliai visai nežino, kodėl taip yra. Šakjamunis turėjo dešimt vyresniųjų mokinių, tarp kurių Mu Dzianlianį jis pavadino vienu iš pirmųjų stebukladarystės meistrų. Šakjamunis turėjo ir moteriškos lyties mokinių, kurių tarpe buvo kažkokia Lian Huasė, taip pat viena iš pirmųjų stebukladarystės meistrų. Budizmui prasiskverbus į Kiniją, atsitiko tas pats. Per daugelį amžių atsirado daugybė aukšto lygmens vienuolių. Bodhidharma savo kelionėje į Kiniją per upę persikėlė tik ant vienos nendrės. Tačiau vėliau, istorijos eigoje stebuklų demonstravimas tapo vis labiau išstumiamas į užmarštį. Iš esmės, tai paaiškinama tuo, kad vyresnysis vienuolis, vadovaujantis vienuolis, vienuolino abatas, ir taip toliau – visi jie vargu ar turėjo gerą gamtinę prigimtį.

Nežiūrint į tai, kad jis buvo abatu, vyresniuoju vienuoliu, - tai tik pareigybė eilinių žmonių tarpe. Jis taip pat besitobulinantis žmogus. Tiesiog jis profesionalus vienuolis. Tu gi tobuliniesi savarankiškai. Ar tau pavyks pasiekti tobulumą, tai priklauso tik nuo žmogaus širdies. Tai visiems vienodai, jokio nukrypimo negali būti. Jaunas vienuolis, kuris kursto ugnį ir ruošia maistą, turi gerą prigimtinių pagrindą. Kuo daugiau jaunas vienuolis kenčia, tuo jam lengviau pasiekti Gongo atvėrimą. O kuo daugiau lepinasi vyresnysis vienuolis, tuo jam sunkiau tai pasiekti. Todėl čia egzistuoja karmos virsmo problema. Šis vienuolis visą laiką sunkiai dirba ir jaučia nuovargį. Todėl jis greitai užgesins savąją karmą ir pasieks Gongo atvėrimą; galbūt, vieną dieną jis netikėtai pasieks Gongo atidarymą. Po Gongo atvėrimo ir nušvitimo ar pusiau nušvytymo pasiekimo, jis pasiekia stebukladarysčių lygmenį. Visi vienuolino vienuoliai prašo jo patarimų, visi jam lenkiasi. O abatas negali to pakęsti: „Kaip man dabar būti abatu? Koks tai nušvytymas! Jam tiesiog „ugnies ištekėjimas ir apsėdimas“. Jį reikia išvyti iš vienuolino“. Ir jį išvarė. Bėgant laikui hanų gyvenamose vietovėse niekas jau nedrįso budizme kalbėti apie antgamtinius sugebėjimus. Savo laiku gyveno milžiniškų sugebėjimų vienuolis Dzigongas. Jis galėjo pernešti rąstus iš Emejaus kalnų, ištraukdamas juos vieną po kito iš šulinio. Bet galų gale jį iš Lingjinio vienuolino išvarė.

Pavydo problema labai rimta, kadangi ji tiesiogiai susijusi su tuo, ar mes galime pasiekti Pilnąjį Tobulumą. Nepašalinus pavydo, visi tobulinimosi pasiekimai labai trapūs. Čia numatyta sekančiai: jeigu savo tobulinimesi tu neįveiksi pavydo, tai Pilnojo Tobulumo nepasieksi, absoliučiai nepasieksi. Anksčiau jūs, galbūt, girdėjote, kad Buda Amitabha yra pasakęs, kad į Sukhavati rojų galima pereiti su karma; bet be pavydo jausmo pašalinimo tai neleidžiama. Jeigu žmogus kitais atžvilgiais šiek tiek netobulas, tai jis gali su karma pasiekti Sukhavatį ir ten tęsti savo tobulinimąsi. Tai, galbūt, leidžiama, bet be pavydo jausmo pašalinimo tai kategoriškai draudžiama. Aš šiandien praktikuojantiems sakau: nustok atkakliai laikytis savo paklydimų. Tavo tikslas – tobulinantis pakilti į žymiai aukštesnius lygmenis. Pavydo jausmą būtina pašalinti. Todėl aš atskirai išdėsiu šį klausimą.

Ligų gydymo klausimas

Kalbėdamas apie ligų gydymą, aš nemokau tavęs gydyti. Niekam iš tikrųjų *Falun Dafa* mokyklos mokinių neleidžiama gydyti ligonių. Vos tu tik pradėsi gydyti, mano Įstatymo Kūnas pasiims atgal viską, kas buvo į tave įdėta, kas priklauso *Falun Dafa*. Kodėl šis klausimas nusipelno tokio rimto dėmesio? Todėl, kad šis reiškinys kenkia *Dafa*. Kol kas palikime nuošalyje faktą, kad tai kenkia tavo sveikatai. Pas kai kuriuos po to, kai jie kažką gydė, tiesiog niežti rankos. Ką besutiks - tuoj puola gydyti, rodyti save. Argi tai ne prisirišimas? Jis rimtai kenkia savo tobulinimuisi.

Daugelis čigongo pseudo meistrų, pasinaudoję eilinių žmonių, norinčių čigongo pagalba gydyti ligonius, psichologija, ėmėsi juos šito mokyti. Sako, kad išleidžiant *či* galima gydyti ligas. Argi tai ne pokštas? Tu turi *či* - jis taip pat turi *či*. Tu išleidi *či* ir gydai kitų ligas? Galbūt, jo *či* tave gydo! Tarp *či* nėra tarpusavio priklausomybės. Kai žmogus tobulinasi į aukštus lygmenis, pas jį atsiveria Gongas. Žmogus išleidžia aukštos energijos lygmens materiją, kuri iš tikro gali gydyti, sulaikyti ligą, bet jos pašalinti negali. Jeigu tikrai nori gydyti ligas, tau reikia turėti atgamtinius sugebėjimus. Tik taip ligas galima galutinai išgydyti. Kiekvienos ligos gydymui skirtas atitinkamas atgamtinis sugebėjimas. Mano manymu, ligų gydymui egzistuoja virš tūkstančio atgamtinių sugebėjimų: kiek egzistuoja ligų rūšių, tiek ir atgamtinių sugebėjimų, skirtų jų gydymui. Kokias įgudusias rankas tu beturėtum, tau be atgamtinių sugebėjimų vis tiek šito pasiekti nepavyks.

Pastaruju metu kai kurie įnešė painiavą į besitobulinančiųjų tarpą. Kas gi iš tų čigongo meistrų, kurie iš tikrųjų pasišventė ligų gydymui ir organizmo stiprinimui, o taip pat nutiesė kelią čigongo platinimui, moko žmones gydyti? Jis arba pats tave gydo, arba tave moko, kaip tobulintis, kaip stiprinti savo organizmą. Jis tau perduoda kažkokį praktikos metodą, kad tu pats praktikuotum ir pašalintum savąją ligą. O vėliau atsiradę čigongo pseudo meistrai sukūrė nesveiką atmosferą. Kas nori gydyti, tas pritrauks netyrą dvasią. Būtinai taip ir bus. Toje aplinkoje buvo čigongo meistrai, kurie gydė ligonius. Tas buvo daroma atitinkamai pagal Dangaus ženklus. Bet tai nebuvo eilinių žmonių meistriškumas, o to meto Dangaus ženklų padiktuota. Tai buvo to periodo produktas, ir negalėjo išlikti visada. Vėliau prasidėjo specialus žmonių ligų gydymo apmokymas - kas jau yra pasibaisėtina. Kaip gali būti, kad žmogus po trijų penkių dienų mokymų išmokytų gydyti? Kai kas pareiškia: „Galiu išgydyti tokią ir tokią ligą“. Aš tau sakau: tokie žmonės yra apsėsti netyros dvasios. Ar tu žinai, kas tau sėdi ant nugaros? Tu esi apsėstas netyra dvasia, bet pats šito nejauti, nežinai. Tu jautiesi puikiai, laikai save gabi.

Tikrieji čigongo meistrai tik po daugelio atkaklaus tobulinimosi metų gali pasiekti tokį tikslą. Pagalvok: kai tu gydai ligonį, ar tu turi tokius galingus atgamtinius sugebėjimus, kad galėtumei pašalinti jo karma? Ar tu įsisavinai jūsų praktikos metodo esmę? Argi tu per dvi tris mokymų dienas išmokai gydyti? Nejaugi tu, eilinis žmogau, gali savo rankomis gydyti kitus? Bet čigongo pseudo meistrai pasigavo tavąją silpnybę, žmogišką prisirišimą. Tu ketini gydyti ligas? Puiku. Jie organizuos gydymo mokymo kursus, kur tave specialiai apmokys gydymo būdų, tokių kaip: čigongo adatų terapijos, gydymo šviesa metodo, susilpninimo ir sustiprinimo metodo, taškų masažo, „gydymo pagriebiant ranka“ ir taip toliau. Daug visokių dalykų. Visa tai nukreipta pinigų išviliojimui.

Sustokime ties „gydymu pagriebiant ranka“. Mes matome sekančias aplinkybes. Kodėl žmogus serga? Esmine jo ligų ir kančių priežastimi yra karma, juodos materijos laukas. Ši karma ir juodos materijos laukas turi *in* pobūdį, ir yra laikomi blogais. O negeros mąstančios dvasios taip pat yra *in* pobūdžio. Visos jos juodos, todėl gali į šį kūną. Tokia aplinka joms tinka. Mąstančios dvasios yra pagrindinė žmonių susirgimų priežastimi, svarbiausiu ligų šaltiniu. Egzistuoja, žinoma, jų formos: viena iš jų yra labai mažos, didelio tankio mąstančios dvasios, panašios į karmos gumulėlius, o kita, kuri,

tiesa sakant, retai pasitaiko, primena vamzdį, kuriuo perduodama protėvių sukaupta karma. Tas taip pat sutinkama.

Pakalbėkime apie dažniausiai sutinkamas ligas. Tarkime: pas žmogų atsirado patinimas, ar kažkur atsirado uždegimas, ar kažkur randama osteochondrozė ir taip toliau. Tai reiškia, kad kitoje erdvėje, šioje vietoje yra mąstanti dvasia. Ji slepiasi kažkurioje labai gilioje erdvėje. Eiliniai čigongo meistrai to nemato, ir to taip pat nemato meistrai su eiliniaus antgamtiniais sugebėjimais. Jie mato tik juodą *či* žmogaus kūne. Kur juoda *či* - ten ir liga. Tai yra teisinga. Bet juoda *či* nėra pagrindine susirgimo priežastimi. Reikalas tame, kad dar gilesnėje erdvėje slepiasi mąstanti dvasia, kuri ir sukūrė šį lauką. Kai kurie kalba apie juodosios *či* pašalinimą ir numetimą. Pabandyk - nagi pabandyk ją pašalinti! Vienu akimirksniu ji atsiranda vėl. Jeigu mąstanti dvasia stipri, tai, kai tik tu pašalinai juodą *či*, ji iškart ją surinko atgal ir grįžo. Visa tai gydymą neutralizuoja.

Turintys antgamtinius sugebėjimus mato, kur yra juoda *či*. Jie mano, kad tai nesveika *či*. Kinų medicina ligą paaiškina tuo, kad kanale kamštis. Ten sulaikoma *či* ir kraujas, kanalai užkemšami. O iš europinės medicinos supratimo taško tai reiškia, kad ten susidarė opa, auglys, osteochondrozė arba uždegimas, ar panašūs reiškiniai. Tokia forma mąstančios dvasios pasireiškia mūsų erdvėje. Kai tu tą esybę pašalinsi, tai pamatysi, kad toje ligonio pusėje viskas išnyko: ir tarpplankstelinių diskų pasislinkimas, ir osteochondrozė. Kai tu tą esybę išimsi ir pašalinsi jos lauką, tai pamatysi, kad viskas iškart normalizuojasi. Rentgeno nuotraukoje pamatysi, kad jokios osteochondrozės jau nėra; tikrąją susirgimo priežastimi buvo ta veikianti būtybė.

Vienas žmogus pareiškia, kad išmokys tave gydyti per tris ar penkias dienas, išmokys tave „gydymo pagriebiant ranka“. Pabandyk pagriebti, o aš pasižiūrėsiu! Žmogus yra labai silpna būtybė, o ši mąstanti dvasia labai žiauri. Ji valdo tavo smegenis, laisvai manipuliuoja tavimi, gali lengvai atimti tavo gyvybę. Tu sakai, kad nori ją pagriebti. Kaip pagriebti? Tavo rankos yra eilinio žmogaus rankos. Tu negali netgi prie jos prisiliesti. Tu ištiesi rankas tai ten, tai čia, o ji nekreipia į tave dėmesio; galbūt, ji iš tavęs juokiasi. Tavo rankų mostai jai atrodo juokingi; jeigu tu iš tikro ją paliesi, ji iškart tavo ranką sužeis, ir tu gausi tikrą sužeidimą! Kartą apžiūrėjau kelis ligonius. Jų rankos buvo normalios. Po įvairių klinikinių tyrimų buvo nustatyta, kad žmonės sveiki. Abi jų rankos normalios, tačiau jie niekaip negalėjo jų pakelti. Rankos taip ir kabojo. Sutikau tokius ligonius. Jų kūnai, esantys kitoje erdvėje, buvo sužeisti, jie jau tikri invalidai. Kaipgi nebus invalidu, jei tas jų kūnas sužeistas? Kažkas manęs klausia: „Mokytojau, ar aš galiu užsiiminėti? Mane sterilizavo“; arba „man išpjovė kažkokį organą“. Aš paaiškinu, kad tai užsiėmimams įtakos neturės, nes tas kitas tavo kūnas, esantis kitoje erdvėje, liko operacijos nepažeistas. O praktikuojant svarbiausias yra būtent tas kūnas. Todėl, kaip ką tik aš pasakiau, jeigu tu pabandysi sugriebti mąstančią dvasią, bet prie jos neprisiliesi, tai ji nekreips į tave dėmesio. Jeigu tu prie jos prisiliesi, ji gali sužeisti tavo ranką.

Pekine dideliu mastu buvo organizuotos Rytų sveikatos parodos. Valstybinės veiklos čigongo srityje palaikymui aš atsivedžiau keletą mokinių. Abiejose parodose mes iš visų išsiskyrėme. Pirmoje parodoje mūsų *Falun Dafa* čigongo mokyklų tarpe tapo žinoma kaip „kylanti žvaigždė“. Antroje parodoje pas mus atėjo tiek žmonių, kad mes

tiesiog nežinojome, ką daryti. Prie kitų stendų žmonių buvo mažai, o aplink mus didžiulė minia. Buvo trys eilės: į pirmą užsirašydavo rytiniam priėmimui, antroji eilė laukė užsirašymo popietiniam priėmimui, trečia eilė laukė mano autografo. Mes ligų negydome, tai kodėl mes tai darėme? Mes palaikėme stambaus masto valstybinę veiklą čigongo srityje ir tuo įnešėme savo indėlį į šį reikalą. Todėl mes ir dalyvavome.

Dalį Gongo aš daviau mano mokiniams, kiekvienam po porciją. Tai buvo masė energijos, susidedanti iš virš šimto antgamtinių sugebėjimų. Tuo pačiu aš blokavau jų rankas, bet ir tokiu atveju kai kurių rankos buvo sukandžiotos, sukandžiotos iki pūslių, iki kraujavimo, be to, tai buvo labai dažnai. Štai kokia žiauri mąstanti dvasia. Pagalvok: tavo rankos eilinio žmogaus, ir tu drįsi ją liesti? Tau nepavyks jos sugriebti, tu neturi tokių antgamtinių sugebėjimų. Kai tu sugalvosi ką nors daryti, kai tik tavo galvoje atsiras mintis apie tai, kaip ją sugriebti, kitoje erdvėje ji viską jau žino ir senai pabėgo. Kai ligonis nuo tavęs išeis, ji iškart sugrįš, ir liga vėl pasireikš. Jos suvaldymui reikalingas toks antgamtinis sugebėjimas, kurio pagalba mes galėtume iškart ją prikaustyti vietoje tuo metu, kai ištiesiame ranką. Po to, kai ji bus prikaustyta, galima panaudoti kitą antgamtinį sugebėjimą, kuris anksčiau vadinosi „Didžioji dvasios ištraukimo magija“. Šis sugebėjimas yra žymiai stipresnis. Jo pagalba iš kūno galima išplėsti visą žmogaus Juanšenį. To pasekmėje žmogus iškart negali pajudėti. Šis sugebėjimas veikia kryptingai. Mes šį antgamtinį sugebėjimą naudojame būtent tam, kad pagautume tą būtybę. Visiems žinoma, kad Budos Žulajaus rankoje yra puodelis. Tereikia pašviesti puodeliu, ir Sun Ukongas akimirksniu iš milžino virsta mažyliu¹. Šis sugebėjimas vaidina būtent tokį vaidmenį. Kaip didelė bebūtų ši mąstanti dvasia, kokia ji būtų maža - ji iškart patenka į ranką ir tampa labai maža.

Vis dėlto negalima šios dvasios ištraukimui rankos tiesiai įvesti į ligonio kūną. Taip eilinių žmonių sąmonėje gali atsirasti sumaištis, kas absoliučiai neleistina. Neleidžiama netgi tada, kai tu tai gali atlikti. Ta ranka, kurią tu įvedei į ligonio kūną, randasi kitoje erdvėje. Kažkam gali būti problemos su širdimi. Kai ši ranka ištiesiama ligonio širdies pusėn, kitoje erdvėje esanti ranka jau įėjo į ligonio kūną. Kai ranka kitoje erdvėje momentaliai sugriebia tą būtybę, tavo matoma ranka grįžta į vietą, ir abi rankos susijungia. Ta būtybė jau tavo rankoje. Ji labai žiauri, daužosi, lenda vidun, kai kada kandžiojasi, netgi cypia. Rankoje ji atrodo maža, bet kai tu ją išleisi, ji gali tapti labai didelė. Ne kiekvienas žmogus gali ją paliesti. Be atitinkamo antgamtinio sugebėjimo jos iš viso liesti negalima. Reikalas nėra toks paprastas, kaip mes galvojame.

Galbūt, ateityje bus leista tokia gydymo čigongo pagalba forma, kokia visada egzistavo praeityje. Bet tai gali būti atliekama tik tada, kai gydantis žmogus pasišventęs tobulinimuisi. Tobulinimosi procese iš gailastingumo tai jis daro nedaugeliui gerų žmonių. Tai yra leidžiama. Bet dėl *Vei De* trūkumo jis negalės svetimos karmos pilnai pašalinti. Todėl bėdų dar bus, nors konkretūs susirgimai jau išgydyti. Eilinis nereikšmingas čigongo meistras, neužsiimantis tobulinimusi, nepasiekęs *Dao*, gali ligą tik perkelti į ateitį, gali ją paversti kitomis bėdų rūšimis. Jis pats, galbūt, šio proceso net nežino: jeigu šį praktikos būdą tobulina Fu – Iš, reiškia, tai daro jo Fu – Iš. Praktikuojantieji kai kuriuos čigongo praktikos metodus, atrodo, yra labai žinomi. Daugelis plačiai žinomų čigongo meistrų neturi Gongo. Visas Gongas saugomas jų Fu – Juanšenyje. Vadinas, tai leidžiama tobulinimosi procese. Kai kurie virš dešimties metų,

iki keliasdešimties metų lieka viename lygmenyje ir niekaip negali jo peržengti. Todėl visą gyvenimą gydo ir gydo. Kadangi jie užsiliko šiame lygmenyje, jiems leidžiama tuo užsiimti. Bet *Falun Dafa* mokiniams kategoriškai draudžiama gydyti. Perskaityk ligoniui šią knygą. Jeigu jis ją priims, tai gali padėti gydymui, bet efektas bus įvairus, priklausomai nuo konkretaus žmogaus karmos dydžio.

Klinikinis gydymas ir čigongo terapija

Mes sustosime ties klinikiu gydymu ir čigongo terapija. Kai kurie europinės medicinos gydytojai čigongo nepripažįsta. Tokie, galima sakyti, sudaro daugumą. Klausimą jie supranta taip: „Jeigu jūsų čigongas gali gydyti, tai kam reikalingos mūsų ligoninės? Prašau, pakeiskite mus! Kaip būtų gerai, jeigu jūsų čigongas galėtų pakeisti mūsų ligonines. Čigongo terapijoje reikalingos tik rankos, apsieinama be injekcijų, vaistų ir hospitalizacijos; pakeiskite mūsų ligonines, kaip tai būtų gerai“. Tokie samprotavimai neturi pagrindo, ir yra labai neteisingi. Daugelis čigongo nesupranta. Iš esmės, čigongo terapija – dalykas antgamtinis, o ne koks nors eilinių žmonių meistriškumas. Jo negalima vertinti kaip kažkokį gydymo būdą. Argi būtų leidžiama, kad toks antgamtinis dalykas plačiai veiktų eilinių žmonių visuomenėje? Buda turi tokius didelius sugebėjimus. Nuo jo vieno rankos mosto visa žmonija atsikratytų ligų. Bet kodėl jis to nedaro? Be to, Budų jau labai daug. Tai kodėl jie neparodo gailestingumo ir tavęs nuo ligų neišgydo? Eilinių žmonių visuomenė yra būtent tokia: ji egzistuoja gimimo, senėjimo, ligų ir mirties būsenose, kurios nulemtos iš anksto. Jei esi skolininkas, tai turi gražinti skolą. Viskas vyksta karmos ciklinio atpildo rate.

Jeigu tu kažką išgydysi, vadinsi, pažeisi šį principą. Vadinsi, visiems galima daryti blogus darbus ir nereikės už juos atsakyti. Argi tai leidžiama? Besitobulinantysis žmogus jaučia gailestingumo jausmą: jeigu tu neturi tokios didžiulės jėgos, kad galutinai išspręstum šią problemą, tai tau gydyti leidžiama, nes tai darai iš gailestingumo. Tau leidžiama taip elgtis. Bet, jeigu tu tikrai galėtum šią problemą išspręsti ir plačiai tuo užsiimtum - tai jau yra draudžiama. Tokiu atveju tu stipriai suardytum eilinių žmonių visuomenės būseną. Todėl tai nėra leidžiama. Vadinsi, eilinių žmonių ligoninių čigongu pakeisti negalima. Čigongas yra antgamtinis Įstatymas.

Tarkime, Kinijoje yra įsteigiamos čigongo ligoninės. Kas įvyktų, jeigu būtų leidžiama taip elgtis, ir visi dideli čigongo meistrai imtųsi gydymo? Tad pasižiūrėk, kas gautųsi. Tai neleidžiama, nes reikia išsaugoti eilinių žmonių visuomenės būseną. Atidarius čigongo ligonines ir čigongo ambulatorijas, sveikatingumo centrus, kurortus, gydymo efektas iškart stipriai nukristų, iškart nustotų būti toks, koks jis buvo anksčiau. Kodėl? Todėl, kad šie meistrai užsiima eilinių žmonių reikalais ir turi būti tame pačiame Įstatymo aukštyje,

būti tame pačiame eilinių žmonių lygmenyje. Jų gydymo efektas turi būti toks pats, kaip ir įprastinėje ligoninėje. Todėl šiuo atveju čigongo terapija neduos puikaus rezultato ir čigongo meistrai kalbės, kad gydymą reikia išskirstyti į keletą gydomųjų kursų, ir taip būna dažnai.

Nežiūrint į tai, ar bus čigongo ligoninės, ar ne, čigongas gali gydyti ligas. Niekas to negali paneigti. Daug laiko praėjo nuo to, kai čigongas paplito visuomenėje. Tiek daug žmonių per čigongo užsiėmimus iš tikrųjų išsigydė ligas ir sustiprino sveikatą. Galbūt, čigongo meistrai jų ligas perkėlė į ateitį. Galbūt, čia veikia kažkas kita. Vienaip ar kitaip - ligos jau nėra; jau niekas negali paneigti, kad čigongas gali gydyti ligas. Dauguma besikreipiančiųjų pas čigongo meistrus kenčia sudėtingas ir sunkiai išgydomas ligas, kurios nebuvo išgydytos ligoninėse. Jie atėjo pas čigongo meistrus pabandyti laimės ir tapo išgydyti. Jeigu juos būtų galima išgydyti ligoninėse, tai niekas pas čigongo meistrus neitų. Ypač žmonės taip ir galvoja pradinėje stadijoje. Vis dėlto čigongas gali gydyti ligas. Tik to negalima daryti taip, kaip eilinių žmonių visuomenėje atliekami kiti reikalai. Jo platus panaudojimas kategoriškai draudžiamas; jeigu viskas vyks tyliai, nedideliais mastais, kai nėra per didelės įtakos visuomenei, tada tai leidžiama. Bet jis negali galutinai išgydyti ligos, ir tai neabejotina. Ligos pašalinimui geriau pačiam užsiimti čigongu.

Kai kurie čigongo meistrai sako, kad ligoninės negali išgydyti ligų, arba ligoninių gydymo efektas nedidelis. Ką mes apie tai sakome? Žinoma, čia egzistuoja daug priežasčių. Pati pagrindinė, mano manymu, yra žmonijos moralinio lygmens kritimas. Tai ir gimdo įvairias keistas ligas, kurių ligoninės neišgydo, ir kurias blogai veikia vaistai. Be to, atsirado daug suklastotų vaistų. Štai iki kokio lygmens degradavo visuomenė. Niekas tuo kitų kaltinti neturi, kiekvienas pyla alyvą į ugnį, todėl kiekvieno tobulėjime laukia bėdos.

Kai kurių ligų negalima išaiškinti ligoninių tyrimo būdais, bet liga iš tikro egzistuoja. Tegul tyrimas netgi patvirtino ligų buvimą, vis tiek neįmanoma sužinoti, kokios tai ligos. Visos jos yra nežinomos ligos, kurias ligoninėse vadina „šiuolaikinėmis ligomis“. Ar galima ligoninėse gydyti ligas? Žinoma, galima. Kitaip žmonės jomis netikėtų ir neitų ten gydytis. Ligoninėse vis tik gali gydyti ligas. Tik jų metodai atitinka eilinių žmonių lygmenį. O tie susirgimai yra neįprasti. Kai kurios ligos yra labai rimtos. Todėl ligoninėse sakoma, kad susirgimus reikia gydyti jų ankstyvoje stadijoje. Kitaip juos sunku išgydyti, o vaistų dozės padidinimas gali apnuodyti žmogų. Šiuolaikinis medicinos lygmuo sutampa su mūsų mokslo ir technikos lygmeniu. Jie yra eilinių žmonių lygmenyje, todėl gydomasis efektas negali būti kitoks. Čia reikia paaiškinti štai ką: paprastai čigongo terapija ir klinikinis gydymas tik atideda pagrindinę susirgimo priežastį į ateitį, į antrąją gyvenimo pusę arba dar toliau, tačiau karma lieka nepaliesta.

Mes dar pakalbėsime apie kinų mediciną. Kinų gydymas labai artimas čigongo terapijai. Senovės Kinijoje gydytojai, iš esmės, buvo įvaldę antgaminius sugebėjimus. Visi didieji kinų medicinos medikai, tokie, kaip Sun Simiao, Hua Tuo, Li Šidženas, Bian Čiue ir kiti turėjo ekstrasensinius sugebėjimus. Apie tai yra parašyta medicinos traktatuose. Bet šiandien tokie vertingi dalykai dažnai kritikuojami. Šiuolaikinė kiniečių medicina paveldėjo tik receptus arba darbo patirtį. Senovėje kiniečių medicina buvo

labai išvystyta. Jos lygmuo viršijo šiuolaikinės medicinos lygmenį. Galbūt, kai kas galvoja, kad šiuolaikinė medicina labai išvystyta. Kompiuterinio tomografo pagalba galima pamatyti žmogaus vidų. Be to, dar yra ultragarsinė diagnostika, šiluminis skenavimas, rentgenografija ir kita. Nors visi šie šiuolaikiniai įrenginiai pakankamai pažengę, jie, mano manymu, nusileidžia senovės kinų medicinai.

Hua Tuo pamatė Cao Cao galvoje auglį ir pasiūlė jo pašalinimo operacijai atverti kaukolę. Tai išgirdęs Cao Cao nutarė, kad Hua Tuo nori jį nužudyti ir liepė Hua Tuo uždaryti į kalėjimą, kur jis mirė. Kai pas Cao Cao pasirodė ligos požymiai, jis atsiminė apie Hua Tuo ir liepė jį atvesti, bet Hua Tuo jau buvo miręs. Vėliau Cao Cao tikrai mirė nuo šios ligos. Iš kur Hua Tuo tai sužinojo? Jis ligą pamatė. Tai yra žmogaus ekstrasensinis sugebėjimas. Anksčiau visi didieji medikai buvo įvaldę tokius sugebėjimus. Kai atsiveria Dangaus rega, galima vienu metu iš vienos pusės matyti keturis įvairių žmogaus kūno pusių profilius. Iš vienos pusės galima matyti galinę, kairę, dešinę puses; galima matyti ir pagal profilius. Dar pro šią erdvę galima tirti pagrindinę susirgimo priežastį. Argi šiuolaikinė medicina pasiekė tokį lygmenį? Ji toli nuo to atsilikusi. Jai reikės, tikriausiai, dar tūkstančio metų! Žmogaus vidų galima pamatyti kompiuterinio tomografo, ultragarsinio skanerio, rentgeno spindulių pagalba, bet šie įrenginiai palyginti gremėzdiški. Jų neįmanoma pasiimti su savimi. Be to, jie nedirba be elektros energijos. O Dangaus rega visą laiką su tavimi, kur tu beeitum, ir elektros energijos nereikia. Niekas negali su tuo susilyginti!

Kai kurie džiaugiasi šiuolaikiniais vaistais. O, mano manymu, džiaugiasi veltui. Senovės Kinijoje vaistingieji augalai tikrai galėjo akimirksniu gydyti ligas. Jų dauguma iki mūsų neišliko, bet kai kas dar išliko ir iki šiol platinama liaudyje. Būdamas savo paskaitų metu Čičiharo mieste, aš gatvėje pamačiau gydytoją, kuris žmonėms šalino dantis. Iškart buvo matyti, kad jis yra pietietis. Apsirengęs jis buvo ne taip, kaip rengiasi šiaurės rytų gyventojai. Jis džiaugėsi kiekvienu klientu - kas prie jo prieidavo, tam jis dantį ir pašalindavo. O pašalinti dantys gulėjo krūvelėje. Jo tikslas buvo ne danties pašalinimas, o pardavimas gydomojo tirpalo, nuo kurio sklido tankus geltonas dūmas. Prieš danties pašalinimą jis atidarydavo buteliuko kamštį, nukreipdavo buteliuką į skaudantį dantį žando išorėje ir liepdavo ligoniui įtraukti geltoną dūmą iš tirpalo, kuris beveik neišsieikvodavo. Paskui uždarydavo buteliuką ir padėdavo šalia. Supažindindamas praeivius su tirpalo veikimu, iš kišenės jis išsitraukdavo degtuką, degtuku užkabindavo dantį, ir dantis be jokio skausmo iškrisdavo. Ant pašalinto danties vos matėsi kruvinas siūlelis, bet iš dantenu kraujavimo nebuvo. Pagalvokite, degtukas galėjo sulūžti lengvai paspaudus, o jis pasukinėjo degtuku ir pašalino dantį.

Aš sakiau, kad Kinijos liaudyje platinami kai kurie panašūs dalykai. Jiems nusileidžia naujausi vakarų medicinos aparatai. Pasižiūrėkime, kur efektas geresnis. Jis degtuką pasukinėjo, ir dantis iškrito. O jeigu europinės medicinos gydytojas nori kažkam pašalinti dantį, tai, pirmiausiai, jam reikia padaryti anesteziją. Jis leidžia vaistus tai čia, tai ten - tai labai skauda. Kai anestezuojanti priemonė pradeda veikti, gydytojas replėmis šalina dantį. Darbas reikalauja ilgo laiko, o danties šaknis gali nulūžti ir likti žandikaulyje. Tokiu atveju šaknies pašalinimui gydytojas ima kaltą ir plaktuką. Jis taip kala, kad širdis iš išgąščio dreba, o po to tiksliais instrumentais gręžia. Daugeliui norėtusi gręžimo metu pašokti. Labai skauda, burnoje daug kraujo, tenka laikas nuo laiko išspjauti. Pasakyk,

kuris metodas geresnis? Kuris labiau šiuolaikinis? Negalima to vertinti paviršutiniškai, dėmesį kreipiant tik į instrumentus. Turime įvertinti efektą. Senovės kinų medicina buvo labai išvystyta. Šiuolaikinė europinė medicina jos nepavys net per daugelį metų.

Senovės kinų mokslas labai skyrėsi nuo šiuolaikinio mokslo, perimamo iš vakarų. Jis ėjo kitu keliu ir galėjo atvesti į kitą būseną. Negalima senovės kinų mokslo ir technikos vertinti iš šiuolaikinių pažinimo metodų lygmens, nes senovės kinų mokslas buvo tiesiogiai nukreiptas į žmogaus kūną ir gyvybę, Visatos tyrinėjimą ir, vadinasi, ėjo kitu keliu. To meto besimokantieji turėjo sėdėti meditacijos pozoje. Būtina buvo kreipti dėmesį į sėdėjimo pozą. Kai rašydavo teptuku, dėmesį nukreipdavo į *či* judėjimą ir kvėpavimą. Visų profesijų žmonės kreipė dėmesį į dvasinę švarą ir kvėpavimo reguliavimą. Visa visuomenė buvo tokioje būsenoje.

Kai kurie sako: jeigu mes, tarkime, eitume senovės kinų mokslo keliu, tai argi dabar būtų atsiradę šiuolaikiniai automobiliai, traukiniai? Ar galėtų atsirasti dabartinės technologijos? Mano manymu, tu negali iš šių aplinkybių lygmens pažinti kitos visuomenės būseną. Tavo galvoje turi įvykti ideologinė revoliucija. Nėra televizoriaus, bet jo analogas egzistuoja priekinėje žmogaus galvos dalyje. Ką nori, tą antgamtinių sugebėjimų pagalba ir pamatysi. Nėra traukinių, automobilių, bet žmogus gali tiesiog iš vietos pakilti, net liftu nereikėtų naudotis. Tai visuomenės vystymesi atneštų kitą būseną. Nereikia savęs riboti dabartiniais rėmais. Ateivių „skraidančios lėkštės“ juda neįtikėtinais greičiais, gali didėti ar mažėti. Jų visai kita vystymosi linija. Pas juos visai kitas požiūris į mokslą.

AŠTUNTOJI PASKAITA

Paskaitos teksto terminai

¹*Tiandzi Džuang* - viena iš čigongo stovėjimo pozų *Dao* sistemoje.

²Čonguan - „prasiveržimas ir įliejimas“, atliekamas rankų judesiais aukštyn ir žemyn.

³Liu Dongbinas - vienas iš legendinių „aštuonių nemirtingųjų“ (*ba sian*), gimusių Tango epochoje. Liu Dongbinas su savo stebuklinguoju kardu nugalėdavo piktus padarus ir dvasias.

⁴*Baihui* - biologiškai aktyvus (akupunktūrinis) taškas viršugalvyje.

⁵*U – vei* – neveikimas.

Maisto atsisakymas (*Bigu*)

Kai kurie palietė *Bigu* klausimą. Toks reiškinys, kaip *Bigu* egzistuoja. Jis turi vietą ne tik besitobulinančiųjų tarpe, bet ir mūsų visuomenėje yra nemažai žmonių, pas kuriuos atsirado tokia būseną. Kai kas nevalgo ir negeria kelis metus, kai kada netgi virš dešimties metų, bet vis tiek gerai gyvena. Vieni maisto atsisakymą vertina kaip tam tikro lygmens pasiekimą. Kiti mano, kad tai kūno valymas. Tretieji mano, kad tai tobulinimosi į aukštą lygmenį procesas.

Iš esmės, taip nėra. Tai kas tai tokio? Faktiškai, maisto atsisakymas yra ypatingas tobulinimosi metodas, naudojamas atitinkamose sąlygose. O kokiose būtent sąlygose jį pritaiko? Senovės Kinijoje, ypač tuo laiku, kai dar nebuvo religijų, daugelis besitobulinančiųjų užsiiminėjo slaptai atokiuose kalnuose ar urvuose vienvėje, toli nuo apgyvendintų vietų. Šiuo atveju išskildavo maisto tiekimo klausimas. Jeigu žmogus nenaudotų *Bigu* metodo, tai jis aplamai nebūtų galėjęs tobulintis, mirtų iš bado ir troškulio. Įstatymo pamokslavimui, laivu plaukiau Jangdzės upe į rytus iš Čongčingo į Uhanio miestą. Abiejų „Trijų tarpeklių“ krantų šlaituose, aš mačiau urvus. Tokie būna visuose žinomuose kalnuose. Anksčiau pasitaikydavo, kad besitobulinantysis, užlipęs virve ir įėjęs į olą, virvę nukirsdavo ir likdavo ten tobulintis. O jei jam nepavykdavo pasitobulinti, jis neišvengdavo mirties. Be vandens, be maisto, tokiomis ypač sudėtingomis sąlygomis būdavo panaudojamas šis ypatingas tobulinimosi metodas.

Daugelis praktikos metodų praėjo tokį palikimo ir perdavimo procesą. Todėl jie savyje turi atsisakymą nuo maisto, o daugelyje kitų praktikos metodų tokio turinio nėra. Dauguma dabar visuomenėje platinamų praktikos metodų tokio turinio neturi. Mes sakome, kad tobulinantis būtina pilna ištikimybė vienai praktikos krypciai. Tau negalima savavališkai elgtis, kaip tau patinka. Tau atrodo, kad tai gerai. Tu taip pat nori atsisakyti maisto. Kam tai tau? Kai kuriems atrodo, kad tai gerai. Pas juos atsiranda smalsumas. Arba jiems atrodo, kad jų *Gongfa* meistriškumas yra aukštas, kad jį galima parodyti žmonėms. Žmonės būna įvairiose dvasinėse būsenose. Pritaikius tokį metodą tobulinimesi, besitobulinančiajam vis tiek reikės eikvoti savo energiją organizmo nuostolių kompensavimui. Todėl čia nuostolių daugiau, negu naudos. Visiems žinoma, kad, ypač, po religijų sukūrimo, sėdint meditacijos pozoje, vienuolyne tau duoda arbatą arba maistą. Tada ši problema jau neegzistuoja. Tuo labiau, mes tobulinamės eilinių žmonių visuomenėje. Todėl tau visiškai nebūtina šio metodo taikyti. Be to, tavo mokykloje tokio metodo nėra. Tau nereikia daryti visko, kas ateina į galvą. Jeigu tu tikrai nori atsisakyti maisto, tai elkis, kaip tau patinka. Kiek aš žinau, paprastai, kai mokytojas perduoda kažkokį praktikos metodą, teisingai nukreipdamas žmones į aukštą lygmenį, - ir jeigu jo mokykloje naudojamas *Bigu*, tai toks reiškinys gali būti, bet jis jo neplatina, ir užsiėmimai su mokiniu vyksta slapta, individualiai.

Dabar yra čigongo meistrų, kurie žmones moko maisto atsisakymo. Ar jie ką nors išmokė? Galutiniame rezultate, nieko. Kas gi atsisakė? Aš matau, kad nemažai žmonių guli ligoninėse. Daugelio iš jų gyvybė kaba ant plauko. Tai kodėl kyta tokia situacija? Argi neegzistuoja toks reiškinys, kaip maisto atsisakymas? Taip, jis egzistuoja. Bet reikia pabrėžti, kad savavališkai trikdyti eilinių žmonių visuomenės

būsenos niekam neleidžiama. Nekalbant apie tai, kad visoje šalyje tiek praktikuojančiųjų nevalgo ir negeria. Paimkime nors Čangčuno miestą. Jeigu visi ten nevalgytų ir negertų, tai, mano manymu, viskas būtų kur kas paprasčiau! Tokiu atveju nereikėtų skubėti ruošiant maistą. Negailėdami jėgų, valstiečiai dirba žemę. Jeigu visi staiga nustotų valgyti, tai būtų daug paprasčiau. Žmonės tik dirbtų, bet nevalgytų. Ar tai įmanoma? Argi tokiu atveju tai dar būtų žmonių visuomenė? Atsakymas būtinai bus neigiamas. Neleidžiama, kad toks dalykas plačiai trikdytų eilinių žmonių visuomenę.

Kai dalis čigongo meistrų moko *Bigu*, atsiranda daug pavojingų atvejų. Kai kuriems labai norisi įvaldyti maisto atsisakymo metodą, bet jie nėra atsipalaidavę nuo įvairiausių troškimų ir prisirišimų, būdingų eiliniams žmonėms. Pamatęs skanų maistą, jis nori jo paragauti. Vos tik toks noras atsiranda, jis neišlaiko. Jis jaudinasi, jam norisi valgyti. Jis jau nebegali sulaikyti savo apetito ir jaučia alkį, jeigu nesuvalgys jokio maisto. O kai jis ką nors suvalgys, tai išvems, nes maistas į gerklę neina. Tai sukelia nervinę įtampą ir stiprią baimę. Daugelis iš jų pateko į ligonines, daugelio gyvybei iškilo rimtas pavojus. Kai kurie kreipėsi į mane, kad aš pašalinčiau šią betvarkę, bet man nesinori rūpintis šiais reikalais. Kai kurie čigongo meistrai daro viską, kas šauna į galvą. Kas turi noro tvarkyti ši chaosą?

Be to, jeigu maisto atsisakymo metu su tavimi kas nors atsitiks, - ar tai nereiškia, kad tu pats paprašei? Mes sakome, kad tokie reiškiniai egzistuoja. Bet tai nėra atsiradusi kažkokiam aukštame lygmenyje būseną, ir ne koks nors ypatingas pasireiškimas. Tai tik ypatingomis sąlygomis naudojamas praktikos metodas, bet jo plačiai platinti negalima. Daugelis stengiasi atsisakyti maisto, tai klasifikuodami kaip „pilną ir nepilną maisto atsisakymą“, skirsto net į porūšius. Kai kurie sako, kad jie geria vandenį, kiti valgo vaisius. Visa tai netikras maisto atsisakymas. Tokie, galiu patvirtinti, ilgai neišsilaikys. Tikras besitobulinantysis įlenda į urvą, nevalgo ir negeria. Tai ir vadinama tikruoju *Bigu*.

Či vagystė

Vien tik paminėjus *či vagystę*, kai kuriems tampa taip baisu, kad jie nedrįsta užsiimti čigongu. Būtent todėl, kadangi besitobulinančiųjų tarpe sklinda gandai apie „ugnies ištekėjimą ir apsėdimą“, apie „či vagystę“ ir kitus reiškinius, daugelis bijo užsiimti čigongu. Bijo su čigongu turėti reikalų. Jeigu tokių gandų nebūtų, tai užsiimančiųjų čigongu žmonių skaičius būtų kur kas didesnis. Kai kurie čigongo meistrai, turintys blogą Sinsingą, specialiai moko tokių dalykų, nuodydami atmosferą besitobulinančiųjų rate. Iš tikrųjų, visa tai nėra taip baisu, kaip jie aprašo. Mes sakome, kad *či* ir yra *či*, nors tu ją vadintum pirmine *či*, tokia *či* ar kitokia *či*. Kol žmogaus kūne egzistuoja *či*, jis yra ligų gydymo ir organizmo stiprinimo lygmenyje. Todėl jo negalima priskirti prie praktikuojančiųjų. Kol žmogus turi *či*, jo kūnas iki aukšto lygmens dar nėra išvalytas. Pas jį dar yra ligota *či*. Ir tai neabejotina. Žmogus, užsiimantis *či* vagyste, taip pat yra *či* lygmenyje. Kuris iš mūsų praktikuojančiųjų norėtų drumzlinos *či*? Nepraktikuojančiojo

kūne *či* yra labai drumsta. O po praktikos ji, galbūt, taps švaresnė ir skaidresnė. Ligos židinyje aptinkama didelio tankio juodos medžiagos masė. Grūdinantis toliau, kai tikrai prieisi ligų gydymo ir organizmo stiprinimo būseną, ši *či* palaipsniui taps gelsva. Jeigu žmogus užsiima toliau, tai jo ligos tikrai praeina. Jis jau *či* nebeturi, ir jo kūnas įeina į pieno baltumo būseną.

Kitaip tariant, yra *či* - yra ir ligos. Mes, praktikuojantys, kam mums *či*? Kam mums drumsta *či*, kai mūsų kūnas turi būti išvalytas! Ji visai nereikalinga. Tas, kuris nori *či*, taip pat randasi *či* lygmenyje. Jis negali geros *či* atskirti nuo blogos. Jis tokio sugebėjimo neturi. O tikros *či*, kuri yra saugoma tavo dano lauke, jis nepalies. Šią pirminę *či* gali paliesti tik žmogus su aukštu *Gongfa*. Kalbant apie kūno drumstą *či*, tai tegu vagia, nieko baisaus tame nėra. Jeigu aš panorėsiu save užpildyti *či*, tai, kai tik praktikos metu apie tai pagalvoju, mano pilvas iškart nuo *či* išsipučia.

Dao sistemoje kalbama apie „*Tiandzi Džuang*“¹, o *Budos* sistemoje moko, kaip semti *či* saujomis ir pilti per galvos viršų. Visatoje *či* yra kiek nori. Tu gali visą dieną ją lieti į save. Atidaręs taškus *Laogong* ir *Baihui* gali lieti *či* į save. Savo mintis sukaupęs dantianyje, tu renki ją saujomis ir greitai prisipildysi *či*. Bet jeigu tu netgi prisipildysi iki krašto, kam visa tai? Kai kurie sukaupia daug *či* ir jaučia, kaip pirštai ir kūnas tarsi išsipučia. O praeinantys šalia jų jaučia, kad aplink juos yra kažkoks laukas: „Oi, kaip tu gerai užsiiminėji“. Mano požiūriu, tai nieko nereiškia. Kur čia *Gongas*? Tai viso labo tik *či* grūdinimas. Kiek daug jos bebūtų, *Gongo* ji pakeisti negali. *Či* grūdinimo tikslas yra pakeisti vidinę blogą *či* išorine, gera *či*, kad būtų išvalytas tavo kūnas. Kam kaupti per daug *či*? Kol tu randiesi šiame lygmenyje ir su tavimi dar esminių permainų neįvyko, jos negalima laikyti *Gongu*. Kiek tu *či* bepavogtum, geriausiu atveju tu tapsi dideliu *či* maišu. Kokia iš to nauda? Ji gi nepavirto aukštos energijos lygmens materija. Todėl tau nėra ko bijoti. Kas nori vogti, tegu vagia.

Pagalvok, jeigu tavo kūne yra *či*, tai jame yra ir liga. O kai žmogus tavo *či* vagia, ar tai nereiškia, kad jis tuo pat metu vagia ir tavo nesveiką *či*? Jis negali sveikos *či* atskirti nuo ligotos, nes *či* norintis žmogus yra *či* lygmenyje. Jis neturi jokių sugebėjimų. Žmogui, turinčiam *Gongą*, *či* nereikalinga. Tai neabejotina. Jeigu netiki, galime atlikti eksperimentą. Tu stovi, tegu jis ten vagia; tu mintimis į save įlieji *Visatos či*, o jis tegu už tavęs ją vagia. Matai, kaip tai gerai. Jis pagreitina tavo kūno išvalymą, išlaisvinęs tave nuo „*Čonguan*“². Jo ketinimai blogi. Jis vagia svetimą daiktą. Net jei jis ima blogą dalyką, jis vis tiek daro tai, kas priverčia jį prarasti *De*. Todėl jis tau turi atiduoti *De*. Taip gaunamas apsikeitimas tarpusavyje. Jis paima tavo blogą *či*, o tau atiduoda *De*. Vagiantis *či* to nežino, o jeigu žinotų, tai to daryti nedrįstų!

Vagiančių *či* tamsi veido spalva. Visi jie tokie. Parkuose daugelis užsiimančių *čigongu* stengiasi pašalinti ligas. Maža kokios jų ligos! Kai žmonės gydos, jie turi iš savojo kūno pašalinti *či*. O tie, kurie *či* vagia, tuo užsiiminėti nenori. Jie į save stengiasi surinkti bet kokią nesveiką *či*. Nuo jos jų vidus tampa juodas, kaip smala. Jie visą laiką praranda *De*. Dėl karmos lauko išsiplėtimo ir didelio *De* praradimo aplink juos viskas tampa juoda. Jie tampa juodi ir viduje, ir išorėje. Jeigu vagiantis *či* žmogus žinotų: kad jo kūne vyksta tokie pokyčiai, kad jis kitiems atiduoda *De*, kad jis daro tokią kvailystę, - jis taip nesielgtų.

Kai kurie pokalbyje apie *či* jai suteikia mistinį atspalvį. Tu, tarkime, randiesi *JAV*, aš čia išleidžiu *či*, o tu ten gali tai priimti. Tu, tarkime, stovi už sienos, aš čia išleidžiu *či*,

ir tu gali ją ten priimti. Kai kurie žmonės yra labai jautrūs. Jie visada gali priimti *či*, kai kiti ją išleidžia. Bet *či* juda ne šioje erdvėje, o kitoje, kur šioje vietoje sienos nėra. Tai kodėl kai kada tu nejauti *či*, kurią kai kurie čigongo meistrai išleidžia atviroje vietoje? Kadangi kitoje erdvėje šioje vietoje yra kažkokia kliūtis, o *či* neturi tokios didelės skvarbos galios, kaip apie ją kalbama.

Tikrą efektą duoda tik Gongas. Kai praktikuojantysis gali išleisti Gongą, jis *či* jau nebeturi. Jis išleidžia aukštos energijos lygmens materiją. Ji yra matoma kaip tam tikras spindulys, kai mes į jį žiūrime Dangaus rega. Pasiekusi kieno nors kūną, tokia šviesa sukelia stiprios šilumos pojūtį ir gali tiesiogiai paveikti eilinį žmogų. Bet ir tai ligos pilnai neišgydys. Jis gali ją tik sulaukyti. Tikrajam ligos išgydymui reikalingas antgamtinis sugebėjimas. Įvairūs antgamtiniai sugebėjimai skirti konkrečioms ligoms. Kiekviena tavo Gongo dalelė mikroskopiniame lygmenyje primena tavo asmeninį vaizdą. Ji gali atpažinti žmones. Visos jos turi sąmoningus sugebėjimus ir sudarytos iš aukštos energijos lygmens materijos. Kaip jos gali likti pas tą, kuris jas pavogė? Jos ten neliks, jų nesulaikysi. Vis dėlto, tai ne savo dalykas. Po Gongo atsiradimo visi, kurie tikrai užsiima praktika, yra kontroliuojami mokytojo, kuris juos prižiūri. Mokytojas žiūri, ką tu darai. Mokytojas neleis, kad iš tavęs paimtų tavo dalyką.

Či rinkimas

Či vagystė ir *či* rinkimas - tai nėra svarbiausi klausimai, kuriuos, mokydami aukšto lygmens praktikos, mes ketinome jums išaiškinti. Aš dar turiu tikslą: atstatyti gerą tobulinimosi vardą, atlikti kai kuriuos gerus darbus, papasakoti apie tuos nesveikus reiškinius, apie kuriuos anksčiau niekas nekalbėjo, kad visi mes apie tai žinotume ir neleistume kai kuriems žmonėms visą laiką užsiimti blogais darbais, kad tikrosios čigongo esmės nežinantiesiems žmonėms, vien tik apie tai prakalbus, nekiltų siaubo.

Visatoje *či* yra visur. Kai kurie kalba apie dangaus *jan či* ir žemės *in či*. Tu taip pat esi Visatos dalelė ir gali rinkti, kiek nori. Bet kai kurie *či* renka ne iš Visatos, o moko žmones rinkti *či* iš augalų. Šiuo atžvilgiu savo bandymus netgi apibendrina: tuopos, anot jų, *či* balta, pušies - geltona; be to, nurodo, kaip ir kada reikia rinkti *či*. Kažkas pasakė: „Prieš mano namą augo medis. Aš rinkau iš jo *či* ir tuo jį numarinau“. Kas tai per sugebėjimas? Ar tai nereiškia, kad tu darai blogą darbą? Visiems žinoma, kad mes, būdami tikrais praktikuojančiais, vertiname kokybiškas informacijas, vertiname susiliejamą su Visatos savybe. Ar tu neturėtum rimtai vertinti Šan? Susiliejam su Visatos savybe „Džen Šan Žen“, dėmesį reikia atkreipti į Šan. Ar galės išaugti tavo Gongas, jei tu pastoviai užsiimi netikaisiais darbais? Ar tokiu atveju tu galėsi išgyti? Argi tai nesikerta su praktikuojantiems keliamais reikalavimais? Tai taip pat galima laikyti gyvos būtybės nužudymu ir blogio darymu! Galbūt, kai kurie pasakys: „Kuo toliau, tuo jūsų kalba tampa vis paslaptingesnė. Gyvūno nužudymas yra gyvos būtybės nužudymas.“

Augalo nužudymas – taip pat gyvos būtybės nužudymas“. Iš tiesų, taip ir yra. Budizme kalbama apie šešis persikūnijimo ratus, kurių procese tu gali pavirsti augalu. Taip sakoma budizme. Mes apie tai kalbame kitaip. Bet mes jums pasakysime, kad ir medis yra gyva būtybė. Be to, ji turi aukštesnio tipo mąstymo sugebėjimą.

Pateiksiu pavyzdį. JAV yra žmogus, kuris specializuojasi elektronikoje ir moko, kaip naudotis melo detektoriumi. Kartą jam į galvą šovė mintis prietaiso elektrodus prijungti prie *Dracenos Massangeana* augalo ir jo šaknį palieti vandeniui. Tai atlikęs, jis pamatė, kad elektroninis prietaiso savirašis greitai nubrėžė kreivę, kuri sutapo su žmogaus smegenų kreivės signalu, kai žmogus yra sužavėtas ir džiaugiasi. Jį nustebino tai, kad augalas turi emocijas. Jam netgi užėjo noras išbėgti į gatvę ir sušukti: „Augalai turi emocijas!“. Šis atvejis jį paskatino šioje srityje atlikti daugiau bandymų.

Kartą jis pastatė du augalus kartu. Liepė savo mokiniui vieną jų sutrypti, šalia esant kitam augalui. Po to pastarąjį pernešė į laboratoriją ir prijungė prie melo detektoriaus. Toliau jis liepė penkiems mokiniams paeiliui įeiti į laboratoriją. Atėjus pirmiems keturiems mokiniams, jokios reakcijos nebuvo. Kai į laboratoriją įėjo penktasis, sutrypęs augalą mokinys, elektroninis savirašis tuoj pat nubrėžė kreivę, kuri atsiranda tik tada, kai žmogus jaučia baimę. Tyrinėtojas labai nustebė! Šis faktas parodė vieną labai svarbų dalyką. Mes visada žmogų laikėme aukščiausia gyva būtybe, manėme, kad žmogus turi jausmų organus ir moka atskirti viena nuo kito, turi analizuoti sugebančias smegenis. O kaip augalas gali ką nors atpažinti? Ar tai nereiškia, kad augalas turi jausmų organus? Jeigu kažkas anksčiau būtų pasakęs, kad augalas turi jausmų organus, turi mąstymą, emocijas, atpažinimo sugebėjimą, tai jį apkaltintų prietarangumu. Be to, kai kuriais atžvilgiais augalas tarytum mus, šiuolaikinius žmones, pralenkė.

Kartą šis mokslininkas sujungė augalą su melo detektoriumi ir pagalvojo: „Kokį eksperimentą atlikti? Sudeginsiu jo lapą ir pažiūrėsiu, kokia bus reakcija“. Kai tik pas jį atsirado ši mintis, elektroninis savirašis iškart, nelaukdamas, kol žmogus pradės deginti, nubrėžė kreivę, kuri atsiranda tik tada, kai žmogus šaukia: „gelbėkit!“ Toks superjautrus sugebėjimas anksčiau buvo vadinamas telepatija. Tai yra potencialus žmogaus sugebėjimas ar instinktas. Bet toks žmonijos sugebėjimas šiandien yra jau regresavęs. Tau teks iš naujo užsiimti tobulinimusi, grįžti į pradžią, grįžti į tiesą, grįžti į savo pradinę prigimtį. Tik tada tu įgausi šį sugebėjimą. Bet augalas šį sugebėjimą jau turi. Jis žino, apie ką tu galvoji. Tai atrodo neįtikėtina, bet toks mokslinis eksperimentas tikrai buvo atliktas. Mokslininkas atliko ir kitus bandymus, tame tarpe eksperimentus, kuriuose tyrė distancinio valdymo per tolimą nuotolį antgamtinį sugebėjimą. Jo darbo publikavimas sukėlė sensaciją visame pasaulyje.

Pasaulio šalių botanikai pradėjo plačiai šią temą tirti. Tame tarpe ir Kinijoje. To jau nebegalima laikyti prietaisais. Aš tą dieną pasakiau: to, kas įvyko, kas atrasta ir dabar žmonijos aptikta, pakanka, kad būtų pakeisti visi mūsų šiuolaikiniai vadovėliai. Bet žmonės yra tradicinių pažiūrų įtakoje ir nenori to pripažinti. Be to, niekas neužsiima šių reiškinių sistematizacija.

Viename šiaurės rytų Kinijos parke aš mačiau, kaip žuvo ištisas pušynas. Kažkokie žmonės praktikavo neaišku ką: jie ridenosi žeme, po to pradėjo rinkti čir rankomis ir kojomis. Netrukus tas pušynas pageltonavo ir žuvo. Kokiu darbu tu užsiimi, geru ar blogu? Iš mūsų, praktikuojančiųjų, atskaitos taško tai yra gyvųjų būtybių

žudymas. Būdamas praktikuojančiuoju, tu turi būti geras žmogus. Turi palaipsniui susiliesti su Visatos savybe ir atmesti blogą. Iš eilinių žmonių matymo taško tai taip pat yra negeras reiškinys. Tai valstybinio turto gadinimas, žalių sodinių gadinimas, ekologinės pusiausvyros ardymas. Iš kokio taško tu bevertintum, to negalima laikyti geru darbu. Visatoje *či* pilna. Tu gali rinkti, kiek nori. Kai kurie savyje turi didžiulę energiją. Kai jie čigongo praktikoje pasieks atitinkamą lygmenį, tai tikrai galės vienos rankos mostu dideliame plote iš augalų surinkti *či*. Bet tai tik *či*, kokia nauda iš surinkto didelio *či* kiekio? Kai kurie, eidami į parką, niekuo kitu ten užsiiminėti neketina. Jie sako: „Man praktikuoti nereikia. Pakanka einant mojuoti rankomis, ir aš užsiėmimą atlikau“. Gavo *či* ir to pakanka. Jie mano, kad *či* ir yra Gongas. Priėjus prie tokio žmogaus, nuo jo kūno jaučiasi šaltukas. Argi augalų *či* neturi *in* savybės? Praktikuojantieji stengiasi išlaikyti *in* ir *jan* pusiausvyrą; o nuo jo kvepia pušimi. Bet jis dar galvoja, kad užsiiminėja gerai.

Kas praktikuoja, tas ir gauna Gongą

„Kas praktikuoja, tas ir gauna Gongą“. Tai, iš tikrųjų, - yra esminis klausimas. Kai manęs klausia, kokie yra *Falun Dafa* pranašumai, aš atsakau, kad *Falun Dafa* skiriasi tuo, kad čia Gongas grūdina žmogų. Tai sutrumpina užsiėmimų laiką. *Falun Dafa* gali tokią problemą išspręsti. Būtent: kai žmogus neturi laiko praktikuotis, Gongas pastoviai jį grūdina. Tuo pat metu mūsų praktikos metodas yra tikras ir dvasios, ir gyvybės tobulinimo metodas. Todėl mūsų materialus kūnas labai pasikeičia. *Falun Dafa* turi dar vieną esminį pranašumą, apie kurį aš iki šiol nekalbėjau. Tik šiandien mes tai atskleisime. Kadangi ši problema siekia labai gilius istorinius šaltinius, ji besitobulinančiųjų sluoksniuose turi pakankamai didelę įtaką. Istorijos bėgyje niekas ir niekada to nedrįso atskleisti. Niekam nebuvo galima tai padaryti, bet aš negaliu apie tai nepapasakoti.

Kai kurie mano mokiniai sako: „Kiekvienas Didžiojo Meistro Li Hongdži ištartas žodis – tai dangaus paslapčių paviėšinimas. Jis atskleidžia Dangaus paslaptis“. Bet mes žmonės teisingai vedame į aukštus lygmenis. Tai yra, - gelbstime žmones. Mes turime būti atsakingi prieš visus. Mes tokį įsipareigojimą sugebame prisiimti. Todėl to negalima laikyti Dangaus paslapčių paviėšimu. O neatsakingus ir savavališkus plepalus reikėtų vertinti kaip Dangaus paslapčių paviėšinimą. Šiandien mes atskleisime šį klausimą: kas praktikuoja, tas ir gauna Gongą. Mano nuomone, dabar visuose esminiuose praktikos metoduose, įskaitant Budos sistemos, *Dao* sistemos ir Čimenio mokyklos praktikos metodus - visose kartose tobulina žmogaus Fu – Juanšenį (Fu – Iši). Todėl Gongą gauna Fu – Juanšenis. Džu – Juanšeniu, apie kurį mes kalbame, laikomas asmeninis

žmogaus mąstymas. Tu pats turi žinoti, apie ką galvoji, ką darai. Tai ir yra tikrasis „tu“. O ką daro Fu – Juanšenis, apie tai tu nieko nežinai. Nors jis kartu gimė, turi tą patį vardą, kartu su tavimi valdo tą patį kūną. Jis turi tą pačią išvaizdą, bet, griežtai kalbant, jis, vis dėlto, nėra tu.

Šioje Visatoje egzistuoja principas: kas praras - tas įgis; kas tobulinasi - tas gauna Gongą. Įvairių istorinių epochų praktikos metodai moko besitobulinančiuosius, kaip nieko negalvojant įeiti į neaiškia ir nežinomą būseną, kaip iki tokio lygmens panirti į gilia meditaciją, kai daugiau jau nieko nebesuvoki. Kai kurie gali meditacijos pozoje sėdėti tris valandas iš eilės, tarsi praeitų tik akimirka, o žmonės dar žavisi jų susikaupimo galia. Ar jie tikrai praktikavo? Jie patys to visai nežino. Ypač *Dao* sistemos praktikos metuose yra sakoma: „Šišenis mirs – Juanšenis gims“. Ką jie vadina „Šišenio“ vardu, mes vadiname Džu – Juanšeniu. O tą, kas pas juos vadinama „Juanšeniu“, mes vadiname Fu – Juanšeniu. Jeigu tavo Šišenis iš tikro mirtų, tai ir tu būtum kartu miręs, ir tavo Džu – Juanšenis būtų išnykęs. Kai kurie, užsiimantys kitais praktikos metodais, man sako: „Mokytojau, užsiėmimų metu aš negaliu pažinti nei vieno savo šeimos nario“. Kiti man sako: „Žmonės užsiima nuo aušros iki aušros, o aš viską darau kitaip. Grįžęs namo, aš atsiguliu ant lovos, ir mano „aš“ išeina treniruotis. Aš gulėdamas stebiu, kaip jis užsiiminėja“. Man atrodo, kad tai kartu ir labai liūdna, bet kartu ir nėra labai liūdna!

Kodėl gelbsti Fu – Juanšeni? Liu Dongbinas³ kartą pasakė: „Geriau aš išgelbėsiu gyvūną, o ne žmogų“. Iš tikrųjų, žmogui per daug sunku suprasti, nes eiliniai žmonės yra paklydę eilinių žmonių visuomenėje. Suvilioti materialios naudos, jie nesugeba atsispirti įkyriems norams ją turėti. Patikinu tave, kad po paskaitos iš čia išėję, kai kurie vėl pavirs eilinais žmonėmis. Jei kas nors juos užgaus arba nuskriaus, tai jie su tuo nesitaikstys. Praėjus tam tikram laikui, jie jau savęs visai nelaikys praktikuojančiais. Istorijos eigoje daugelis *Dao* sistemos praktikuojančiųjų pamatė, kad žmogų išgelbėti labai sunku, kadangi jo Džu – Juanšenis yra giliai paklydęs. Kai kurių geras supratimas. Jie viską iš vienos užuominos suprato. O kiti, kiek tu jiems besakytum, niekaip nepatiki, galvodami, kad tu perdedi. Mes primygtinai reikalaujame, kad jie tobulintų savo Sinsingą; o jie, atsidūrę eilinių žmonių tarpe, vis tiek elgiasi taip, kaip jiems atrodo teisinga. Jie mano, kad eilinių žmonių interesai yra apčiuopiami, praktiški ir, vadinasi, realūs, kad jų verta siekti. Mokytojo išdėstytas įstatymas, nors ir skamba įtikinamai, bet jo vykdymui jiems, esą, neužtenka ryžtingumo. Žmogaus Džu – Juanšeni išgelbėti labai sunkus dalykas, o Fu – Juanšenis gali matyti visokių erdvių vaizdus. Todėl kiti galvoja taip: „Kam man gelbėti tavo Džu – Juanšeni, Fu – Juanšenis irgi tu. Ar ne vis tiek, jeigu aš išgelbėsiu būtent jį, Fu – Juanšeni? Abu jie priklauso tau. Koks skirtumas, kas iš jų gaus. Rezultatas vienas ir tas pats – gavai tu pats“.

Aš paaiškinsiu jų konkretų tobulinimosi metodą. Turintis „tolimo matymo“ sugebėjimą žmogus gali pamatyti tokį vaizdą. Kai sėdėdamas meditacijos pozoje, tu pasineri į meditaciją, iš tavo kūno akimirksniu išeina tavo analogas. Dabar nustatyk, kur tu pats esi? Sėdi čia. Kai jis išeina iš tavojo kūno, tu matai, kad mokytojas su juo užsiima mokytojo sukurtoje erdvėje, kuri gali turėti arba buvusios visuomenės formą, arba dabartinės visuomenės formą, arba kitos erdvės formą. Ten jį ir moko. Jis nemažai kenčia, kas dieną užsiėmimuose praleisdamas po vieną dvi valandas. Kai baigęs užsiėmimą, jis grįžta, tada ir tu išeini iš meditacijos būsenos. Tai apie tuos, kurie mato.

Jeigu nematai, tai dar labiau gaila: nieko nežinodamas, tu su užtemusia sąmone sėdi meditacijoje dvi valandas, po to iš jos išei. Kai kurie gali per kartą pramiegoti dvi tris valandas. Tai taip pat laikoma užsiėmimo atlikimu. Jie pilnai atsiduoda kitų valiai. Toks metodas atliekamas su pertraukomis. Kasdienio sėdėjimo trukmė nesikeičia. Yra ir tokia užsiėmimų forma, kuri atliekama vieną kartą. Galbūt, jūs girdėjote, kad Bodhidharma devynias metus prasėdėjo veidu į sieną. Anksčiau daugelio vienuolių vieno sėdėjimo laikas galėjo siekti dešimtis metų. Iš istorijos užrašų žinoma, kad rekordinė trukmė viršija devyniasdešimt metų. Tai dar ne riba. Ant tokių praktikuojančiųjų akių vokų - didelis dulkių sluoksnis; jie patys apaugę žolėmis, bet vis dar tęsia sėdėjimą. Kai kurios *Dao* sistemos mokyklos taip pat to moko. Ypač kai kuriuose Cimenio mokyklos praktikos metuose reikalaujama, kad praktikuojantieji miegotų, paeiliui išmiegotų dešimtis metų, neatsibusdami ir neišeidami iš meditacijos būsenos. Vis dėlto, kas praktuoja? Čia, išeidamas iš kūno, praktuoja jo Fu – Juanšenis. Jei būtų galimybė, tai jis pamatytų, kaip mokytojas užsiima su jo Fu – Juanšeniu. Fu – Juanšenis taip pat galėjo užsidirbti didelę karmą, bet mokytojas neturi sugebėjimų pilnai jo karmos užgesinti, todėl jis Fu – Juanšeniui sako: „Tu čia gerai užsiiminėk, o aš po minutės grįšiu. Tu manęs lauk“.

Mokytojas tiksliai žino, kas atsitiks, bet jis pasirinkimo neturi. Netrukus Fu – Juanšenio gąsdinti ateina demonas arba, pasivertęs gražuole, jį gundo. Visko būna. Bet visa tai Fu – Juanšenio širdies nepaveikė, nes Fu – Juanšenis žino tiesą. Jam palyginti lengva tobulintis. Demonas užpyko ir panoro jį užmušti. Iš keršto jis tikrai jį užmušė. Taip Fu – Juanšenis iškart atsiskaitė su skolomis. Paskui, kai jį užmušė, Fu – Juanšenis išėjo, kaip dūmų srovelė, atsidavusi vėjo valiai. Jis vėl atgimė. Atgimė labai neturtingoje šeimoje. Vaikystėje kenčia sunkumus. Kai jis pradeda kai ką suprasti, ateina mokytojas. Žinoma, jis mokytojo nepažino. Mokytojas antgamtinių sugebėjimų pagalba atidaro jo uždarytą mąstymą. Taip jis iškart atsimenta: „Tai gi mokytojas!“ Mokytojas jam sako: „Dabar tinka, galime pradėti praktikuotis“. Taip praeina daug metų, per kuriuos mokytojas jam perduoda mokymą.

Kai mokymas pasibaigia, mokytojas sako: „Tu turi daug dvasinių prisirišimų, kuriuos būtina pašalinti. Keliauk po pasaulį!“ Klajonės yra pakankamai kankinantis dalykas. Turi eiti į visuomenę, prašyti išmaldos, bendrauti su visokiais žmonėmis, kęsti pasityčiojimus, įžeidimus ir skriaudas. Visaip gali atsitikti. Jis elgiasi kaip praktikuojantis, stengiasi palaikyti teisingus santykius su žmonėmis, išlaikyti Sinsingą, be paliovos jį keldamas. Jo nevilioja eilinių žmonių įvairių naudų pagundos. Po eilės metų jis grįžta iš klajonių. Mokytojas jam sako: „Tu jau įgijai *Dao*, pasiekei Pilną Tobulumą. Jeigu daugiau neturi ką veikti, tai grįžk ir ruoškis keliui; jeigu pas tave yra kažkokie reikalai eilinių žmonių tarpe, tai užbaik juos“. Taip, po daugelio metų Fu – Iš grįžo. Kai jis grįžo, jo Džu – Juanšenis taip pat išėjo iš meditacijos, Džu – Iš atsibudo.

Tikrovėje jis nesitobulino. Tobulinosi Fu – Juanšenis, todėl Gongą gavo Fu – Juanšenis. Bet Džu – Juanšenis taip pat kentėjo išgyvenimus. Vis dėlto, prasėdėjo visą jaunystę. Taip praėjo visi jo gyvenimo metai. Ką daryti? Išėjęs iš meditacijos jis jaučia, kad išvystė Gongą, kad jis turi antgamtinius sugebėjimus. Jis nori gydyti ligonius, jis daug ką sugeba, tik kad pas jį būtų toks noras. O Fu – Juanšenis, savo ruožtu, stengiasi jį patenkinti, nes jis, vis dėlto, Džu - Juanšenis valdo žmogaus kūną ir yra žodžio šei-

mininkas. Be to, jis tiek metų čia prasėdėjo. Praėjo visas jo gyvenimas. Po žmogaus mirties Fu – Juanšenis išėjo. Kiekvienas eis savo keliu. O jam, kaip sakoma budistų religijoje, dar teks įeiti į šešis persikūnijimo ratus. Kadangi jo kūne ištobulėjo Didysis Nušvitęs, jis sukaupe daug *De*. Na ir kas toliau? Galbūt, sekančiame atgimime jis taps dideliu viršininku, stambiu turtuoliu. Tai vienintelė alternatyva, kurios galima laukti. Ar ne veltui tobulinosi?

Tik per didelius rūpesčius mums pavyko gauti sutikimą paviešinti tai, kas buvo pasakyta aukščiau. Aš atvėriau amžiną tiesą, kategoriškai neskelbiamą visų tiesų tiesą, atvėriau begalinių kartų įvairių tobulinimosi metodų pagrindą. Argi aš nesakiau, kad yra problemos, liečiančios labai gilias istorines šaknis? Būtent dėl šios priežasties. Pagalvok, kokia sistema, kokia mokykla nesilaiko tokio tobulinimosi metodo? Tu pats tobuliniesi ir taip, ir anaip, bet Gongo neturi. Argi tai nėra liūdna! O ką tu kaltinti? Štai į kokią paklydimą įpuolė žmogus. Jis neturi jokio supratimo. Jokie pamokymai jo negali apšviesti. Jeigu tavo kalba pasižymi gyliu, tai ji žmogui gali atrodyti paslaptina; o jeigu tu aiškini iš žemesnio lygmens matymo taško, tai jis nieko suprasti negali. Nežiūrint į tai, kad aš viską paaiškinau, kai kurie vis tiek prašo, kad aš juos gydyčiau. Tiesiog nežinau, ką ir besakyti. Mes mokome tobulintis. Mes rūpinamės tik aukštų lygmenų siekiančiais besitobulinančiaisiais.

Mūsų mokykloje Gongą gauna Džu – Iš. „Jeigu tu pasakysi, kad Gongą gauna Džu – Iš, vadinasi, viskas taip ir bus? O kas tai leido?“ Tai visai ne taip. Čia reikalinga prielaida. Visiems žinoma, kad mūsų mokykloje tobulinimasis vyksta eilinių žmonių visuomenėje, nevengiant prieštaravimų ir jų nesišalinant; sudėtingoje eilinių žmonių aplinkoje tu turi išlikti blaivus. Tu turi sąmoningai iškęsti nuostolius, kai kiti užgrobia tavo naudą. Tau skirtingai nuo kitų kovoti nereikia. Tu privalai nusileisti, kai atsiranda įvairūs dvasiniai trukdžiai. Tokioje sunkioje aplinkoje tu grūdini savo valią, aukštini savąjį Sinsingą, ir galėsi išvengti blogų eilinių žmonių kėslų įtakos.

Pagalvok, ar ne tu, būdamas blaivios sąmonės, tai iškentėjai? Ar ne tavo Džu – Juanšenis patyrė nuostolius? Argi ne tu, būdamas blaivios sąmonės, kažką praradai eilinių žmonių tarpe? Tada tu ir turi gauti Gongą. Kas praranda, tas ir gauna. Štai kodėl mūsų mokykla reikalauja, kad tobulinimasis vyktų sudėtingoje eilinių žmonių aplinkoje. Kodėl besitobulindami mes neturime vengti eilinių žmonių prieštaravimų? Būtent todėl, kad mes patys norime gauti Gongą. Ateityje mūsų mokiniai, kurie profesionaliai užsiiminės vienuolynuose, taip pat turės klajoti eilinių žmonių tarpe.

Kai kurie kalba: „Argi dabar ir kituose praktikos metuose nesitobulinama eilinių žmonių tarpe?“ Vis dėlto, visi jie platinami ligų gydymui ir organizmo stiprinimui. Tikrojo tobulinimosi į aukštus lygmenis, išskyrus individualų perdavimą, viešai niekas neperduoda. Meistras, kuris tikrai moko savo įpėdinį, seniai kažkur jį išsivedė ir moko slaptai nuo žmonių. Tiek metų praėjo, o kas viešai tai skelbė? Niekas. Tik mūsų mokykloje apie tai kalbama, nes toks mūsų tobulinimosi metodas. Būtent, tokiu būdu mes gauname Gongą. Be to, mes į tave įdėsime tūkstančius ir tūkstančius, netgi daugiau dalykų. Visa tai atidavėme tavo Džu – Juanšeniui, kad tu tikrai pats gautum Gongą. Aš sakau, kad padariau tai, ko niekada nedarė mūsų pirmtakai, atvėriau pačias didžiausias duris. Kai kas mano kalbą suprato. Tai, ką aš sakau, visiškai nėra paslaptina. Toks mano įprotis: aš pasakau tik vieną dešimtąją to, ką žinau, nors kaltink

mane gyrimusi. Faktiškai, aš nedaug papasakojau. Kas liečia žymiai aukštesnę ir gilesnę *Dafa* turinį, tai dėl didelio lygmenų skirtumo aš negaliu jums apie tai pasakoti, netgi trupučio.

Tobulindamasis mūsų mokykloje, tu turi gauti Gongą. Tai neturi precedento nuo pasaulio sukūrimo; pasiskaityk istoriją, ir tu tuo įsitikinsi. Mūsų praktikos metodas tuo yra pranašus, kad tu pats gauni Gongą. Bet tame ir yra sunkumas. Tau labai sunku ištrūkti iš sudėtingos eilinių žmonių aplinkos. Kai žmonių tarpe vyksta Sinsingo trintis - tai yra sunkiausia. Ar tavo širdis nesudrebės prieš asmeninius interesus? Ar nesudrebės tavo širdis žmonių tarpusavio prieštaravimuose? Ar galės išlikti nepaliesta tavo širdis, kai tavo artimieji ir draugai kenčia? Kaip tu tai vertinsi? Štai kaip sunku būti praktikuojančiuoju! Kažkas man pasakė: „Mokytojau, aš manau, kad užtenka būti geru žmogumi eilinių žmonių tarpe. Ar pavyks pasitobulinti?“ Jo žodžiai mane taip nuvylė! Aš nieko jam neatsakiau. Būna įvairių rūšių Sinsingas. Kokį lygmenį jis savo supratime pasieks, tokiame lygmenyje ir liks. O kas supras - tas ir gaus.

Laodzi sakė: „*Dao*, kuris gali būti išreikštas žodžiais, nėra pastovus *Dao*“. *Dao* nustoja būti tokiu vertingu, jeigu tu jį gali rasti visur, ir jo pagalba akimirksniu užbaigti tobulinimąsi. Mūsų mokykla reikalauja, kad tu pats prieštaravimuose įgautum Gongą. Todėl tu turi žmonių visuomenės sąlygas atitikti maksimaliai; bet nereikalaujama, kad tu materialiam plane kažko netektum. Vis dėlto tu turi šioje materialioje aplinkoje kelti savo Sinsingą. Tame ir yra patogumas. Mūsų mokykla pati patogiausia. Joje tu gali užsiiminėti eilinių žmonių tarpe. Tau nereikia išeiti į vienuolyną. Bet čia egzistuoja ir pats didžiausias sunkumas - tobulinimasis pačioje sudėtingiausioje eilinių žmonių aplinkoje. Vis dėlto tame ir glūdi jos pagrindinis pranašumas, kadangi ji leidžia tau pačiam gauti Gongą. Tai yra esmingiausia mūsų mokykloje, apie ką aš jums šiandien ir papasakojau. Žinoma, kai Džu – Juanšenis gauna Gongą, Fu – Juanšenis taip pat gauna Gongą. Kodėl? Todėl, kad visose informacijose, visose mąstančiose dvasiose, visose tavo kūno ląstelėse auga Gongas ir, žinoma, pas Fu – Juanšeni Gongas taip pat auga. Bet jis visada stovi žemiau tavęs. Tu pagrindinis, o jis bus įstatymo saugotoju.

Čia aš norėčiau kai ką pridėti. Besitobulinančiųjų sluoksniuose yra nemažai žmonių, norinčių tobulintis į aukštus lygmenis. Jie visur ieško įstatymo, išleidžia nemažus pinigus, ieškodami žinomų meistrų. Apsilankė visuose tolimuose kraštuose, bet nerado. Žinomybė ne visada reiškia tikrąjį supratimą. Jie ten veltui vaikščiojo, veltui prarado ir jėgas, ir pinigus, bet nieko negavo. Štai mes tokį gerą praktikos metodą šiandien tau atnešėme, ir įteikėme abiejomis rankomis, pristatėme tau „į namus“. Viskas priklauso nuo to, ar tu galėsi tobulintis, ar galėsi praktikuotis. Jei sugebėsi, tai tobulinkis toliau. Jeigu negalėsi, tai toliau ir negalvok apie tobulinimąsi. Be demono, kuris gali tave apgauti, niekas tavęs neapmokys, ir nuo šiol tu jau nesitobulinsi. Jeigu man nepavyks tavęs išgelbėti, tai tavęs jau niekas neišgelbės. Faktiškai, šiuo metu rasti tikrą teisingojo įstatymo mokytoją, kuris tave mokytų, yra sunkiau, negu pakilti į Dangų. Bendrai paėmus, niekas tuo nesirūpina. Paskutiniame dharmos nuopuolio ir kritimo periode netgi labai aukšti lygmenys yra galutinėje kalpoje, ir eiliniai žmonės tuo labiau niekam nerūpi. Tai pati patogiausia mokykla. Be to, joje tobulėjama tiesiogiai pagal Visatos principus, tobulėjama labai greitai ir artimiausiu keliu. Tai tiesiai nukreipta į žmogaus sielą.

„Dangaus Ratas“

Dao sistemoje yra naudojami terminai „didysis Dangaus ratas“ ir „mažasis Dangaus ratas“. Dabar aš paaškinsiu, kas yra „Dangaus ratas“. Mes paprastai kalbame apie „Dangaus ratą“, kuriame susijungia du kanalai: „Žen“ ir „Du“. Toks „Dangaus ratas“ yra tik paviršutiniškas. Jis nieko rimto nereiškia, priklauso ligų gydymo ir sveikatos stiprinimo kategorijai, ir vadinamas „mažuoju Dangaus ratu“. Egzistuoja ir kitas „Dangaus ratas“, kuris nevadinamas nei „mažuoju Dangaus ratu“, nei „didžiuoju“. Tai viena iš „Dangaus rato“ formų, praktikuojamų meditacijos metu. Jis eina kūno viduje tokia linija: pradžioje daro apsisukimą apie „*Nivan* rūmus“ ir juda žemyn; po to prieina dantianą ir čia daro dar vieną posūkį; paskui eina viršun, tuo pačiu užbaigdamas vidinę cirkuliaciją. Tai ir yra tikrasis „Dangaus ratas“ meditacijoje. Po tokio „Dangaus rato“ suformavimo atsiranda labai stiprus energijos srautas. Todėl vienas kanalas aktyvuoja visus kanalus, atidaro kitus kanalus. *Dao* sistemoje „Dangaus ratui“ skiriamas ypatingas dėmesys, o budizmas apie jį neaiškina. O kas kalbama budizme? Kai Šakjamunis pamokslavo savo įstatymą, jis apie Gongą nekalbėjo. Nieko apie jį nesakė, bet jo tobulinimosi praktikos metodas taip pat turi savo evoliucijos formą. Kaip eina kanalas budizme? Pradžioje pramušamas *Baihu*⁴ taškas, po to energija spirale juda iš galvos kūnu žemyn ir taip galutinai aktyvuoja visus kanalus.

„Vidurinis kanalas“ tantrizme turi tą pačią paskirtį. Kai kurie sako, kad „vidurinis kanalas“ neegzistuoja. Tai kodėl, tokiu atveju, besitobulinantys tantrizme žmonės gali savo kūne „vidurinį kanalą“ išvystyti? Iš tikrųjų, žmogaus kūne yra virš dešimties tūkstančių kanalų. Jie, kaip ir kraujagyslės, kūne eina skersai ir išilgai, bet jų žymiai daugiau, negu kraujagyslių. Tarpuose tarp vidinių organų kraujagyslių nėra, bet yra kanalai. Kanalai yra visur: nuo galvos iki bet kurios kūno vietos. Po jų sujungimo kanalai pradžioje gali nebūti tiesūs. Suvienijus galima juos pramušti, paskui palaipsniui išplėsti, ir po kiek laiko susidarys tiesus kanalas. Toks kanalas tarnauja ašimi. Jo sukimasis išjudina kelis horizontaliai besisukančius ratus, priklausomus nuo minčių, kas taip pat nukreipta į visų kūno kanalų judėjimo aktyvumą.

Tobulinantis pagal mūsų *Falun Dafa*, išvengiama metodo, kuriame „vienas kanalas aktyvuoja visų kanalų judėjimą“. Mes reikalaujame, kad nuo pat pradžių visi kanalai būtų vienu metu pramušti, ir aktyvuotas jų judėjimas. Apeidami žemus dalykus, mes iškart pradėdame tobulintis labai aukštame lygmenyje. Tam, kad tavo vienas kanalas galėtų aktyvuoti visus kanalus, tau tektų treniruotis visą gyvenimą. Vargu, ar dar užteks tam laiko. Kai kuriems tam reikia dešimčių tobulinimosi metų. Tai labai sunku. Daugumoje praktikos metodų manoma, kad vieno gyvenimo tobulinimosi užbaigimui neužteks. O daugelis besitobulinančiųjų, pasišventusių tobulintis pagal aukštus ir gilius didžius įstatymus, savo gyvenimą gali pratęsti. Argi jie nekreipia dėmesio į gyvybės tobulinimą? Gyvenimą tobulėjimui galima prailginti labai ilgam laikotarpiui.

„Mažasis Dangaus ratas“ iš esmės yra skirtas ligų gydymui ir organizmo stiprinimui. „Didysis Dangaus ratas“ skirtas jau Gongo išvystymui. Jis reiškia tikrą žmogaus tobulinimąsi. „Didysis Dangaus ratas“, apie kurį kalbama *Dao* sistemoje, pas praktikuojantį aktyvuojasi ne taip greitai, kaip pas mus, kur visi kanalai iškart pramušami. Pas juos veikia keletas kanalų, praeinančių pro tris *in* ir tris *jan* rankose į kojas ir pėdas; paskui, pasiekę plaukus, jie apeina visą kūną, taip atliekant „didžiojo Dangaus rato“ cirkuliaciją. „Didžiajam Dangaus ratui“ pradėjus veikti, pas žmogų iš tikro jau pradedamas vystyti Gongas. Todėl kai kurie čigongo meistrai „didžiojo Dangaus rato“ neperduoda, o perduoda tik tai, kas liečia ligų gydymą ir organizmo stiprinimą. Kai kurie, nors ir pamini „didįjį Dangaus ratą“, bet į tavo reikiamų dalykų neįdeda. Tokiu atveju tu pats jo pramušti negali. Kai į tavo nieko neįdėjo, tau teks pramušti jį mintimis. Ar lengva tai?! Kaip tu galėsi, pavyzdžiui, jį pramušti gimnastikos pratimais? Tobulinimasis priklauso nuo tavęs, o Gongas nuo Mokytojo. „Vidinis mechanizmas“ atliks savo vaidmenį tik tada, kai jis bus į tavo įdėtas.

Nuo seno *Dao* sistema žmogaus kūną nagrinėja kaip mažą Visatą. Čia manoma: kokia Visata yra didelė išorėje, tokia ji yra didelė ir viduje. Kaip atrodo išorėje, taip atrodo ir viduje. Panašu, kad tai skamba neįtikėtina ir sunkiai suprantama. Visata tokia didelė, kaip galima ją lyginti su žmogaus kūnu? Mes pateiksime tokį argumentą: mūsų šiuolaikinė fizika tyrinėja materialias daleles pradėdant nuo molekulės, atomo, elektrono, protono, kvarko, iki pat neutrino. O kokia medžiaga bus toliau? Kokia ta mažiausia dalelė, kuri bus dar tolesnėje sekoje, kai jau mikroskopu neįmanoma ką nors pamatyti? Nežinoma. Iš tikrųjų, tai, kas pažinta mūsų šiuolaikinės fizikos, per daug toli nuo pačios mažiausios šios Visatos dalelės. Kai žmogus neturi fizinio kūno, jo akys gali papildintame formate matyti daiktų vaizdus. Tai leidžia matyti mikroskopinius dalykus. Kuo lygmuo aukštesnis, tuo daugiau mikroskopiškume galima išvysti.

Būdamas savame lygmenyje, Šakjamunis pamokslavo mokymą apie „trys tūkstančius Didelių Pasaulių“. Tai yra, mūsų Galaktikoje egzistuoja žmonės, turintys tokį patį fizinį kūną, kaip ir mūsų. Jis dar kalbėjo apie tai, kad vienoje smiltelėje yra trys tūkstančiai Didelių Pasaulių. Tai sutampa su mūsų šiuolaikinės fizikos supratimu. Kuo elektrono sukimosi apie atomo branduolį forma skiriasi nuo mūsų Žemės rutulio sukimosi apie Saulę formos? Todėl Šakjamunis pasakė, kad vienoje smiltelėje mikropasaulyje egzistuoja trys tūkstančiai Didelių Pasaulių. Jie kaip Visata, kurioje egzistuoja ir gyvybė, ir materija. Jeigu tai tiesa, tai pagalvokite, ar neegzistuoja dar smiltelių tame pasaulyje, esančiame toje smiltelėje? Ar neegzistuoja dar trijų tūkstančių Didelių Pasaulių smiltelėje iš tos smiltelės? Ir taip toliau, ar neegzistuoja dar smiltelių trijuose tūkstančių Didelių Pasaulių smiltelėje iš tos smiltelės? Jeigu mes taip eisime vis gilyn, tai galo krašto nematysime. Todėl pasiekęs Žulajaus lygmenį, Šakjamunis apie Visatą pasakė tokius žodžius: „Didelė be išorinio krašto, maža be vidinės ribos“. Tokia didelė, kad nesimato Visatos krašto. Tokia maža, kad nesimato materijos šaltinio, mažiausios materijos dalelės.

Kai kurie čigongo meistrai sako, kad žmogaus prakaito liaukoje stovi miestas. Ten juda traukiniai, automobiliai. Tai skamba labai paslaptinai, bet mes matome, kad tokios versijos negalime laikyti mistine, ją suprantant ir vertinant iš tikro mokslinio požiūrio. Tą dieną, kai aš skaičiau paskaitą apie Dangaus regos atvėrimą, daugelis, pas ką ji tapo atverta, pamatė tokį vaizdą: atrodo, jie bėga kaktoje esančiu praėjimu į išorę ir, atrodo, niekada galo nepribėgs. Jie kasdieninės praktikos metu bėga šiuo praėjimu. Iš abiejų pusių ir kalnai, ir upės. Prabėga pro miestus ir mato daug žmonių. Jiems atrodo, kad tai haliucinacija. O kas tai yra? Viskas aiškiai matyti, vadinasi, tai ne haliucinacija. Sakau jums, jeigu žmogaus kūnas mikroskopiniame būvyje tikrai gali būti toks didelis. Tai nėra haliucinacija. Nuo seno *Dao* sistemoje žmogaus kūnas vertinamas kaip Visata. O jeigu tai tikrai Visata, tai atstumas tarp kaktos ir kankorėžinės liaukos siekia „daugiau kaip šimtą aštuonis tūkstančius *li*“. Pabandyk pasiekti išorę. Kelias labai tolimas.

Pilnas „didžiojo Dangaus rato“ pramušimas tobulinimosi eigoje besitobulinančiajam atneša dar vieną antgamtinį sugebėjimą. O kokį būtent? Visiems žinoma, kad „didysis Dangaus ratas“ vadinamas arba „*Dzi U* Dangaus ratu“, arba „Čian ir Kun sukimu“, arba „Heče sukimu“. „Didžiajam Dangaus ratui“ sukantis labai paviršutiniame lygmenyje jau formuojasi energijos srautas, kuris palaipsniui didina savo tankį. Pereidamas į žymiai aukštesnius lygmenis, „didysis Dangaus ratas“ virsta didelio tankio energijos juosta. Ši juosta sukasi. Mes Dangaus regos dėka labai paviršutiniškame lygmenyje jau galime pastebėti: kaip besisukdama ši energijos juosta gali žmogaus kūno viduje priversti judėti *či*, širdies *či* pereina į žarnas, kepenų *či* atsiranda skrandyje. Mikroskopiniame lygmenyje būtų galima matyti, kaip energijos juosta perkelia labai stambius daiktus; ją išleidus iš kūno išorėn, atsiranda „materialaus daikto perkėlimo“ antgamtinis sugebėjimas. Kas turi labai stiprų Gongą, tas gali perkelti didelį kūną. Tai ir vadinama „dideliu perkėlimu“. Kieno Gongas silpnas, gali perkelti mažą daiktą. Tai vadinama „mažuoju perkėlimu“. Tokios yra kūno perkėlimo antgamtinio sugebėjimo formos ir jų atsiradimas.

„Didysis Dangaus ratas“ yra tiesiogiai skirtas Gongo išvystymui. Todėl jis atneša įvairias Gongo formas ir būsenas. Jis taip pat mus atveda į vieną labai įdomią būseną. Kokią būtent? Galbūt, jūs skaitėte tokiose senose knygosose, kaip „Šventųjų gyvenimų aprašymai“ arba „*Dan – dzing*“, „*Dao – dzang*“, „*Siangming Guidži*“ tokį išsireiškimą, kaip „pakilimas viduryje baltos dienos“. Tai reiškia, kad žmogus pakyla visų akivaizdoje. Jums pasakysiu, kad kai yra pramuštas „didysis Dangaus ratas“, tai žmogus jau tikrai gali pakilti. Viskas bus labai paprasta. Kai kurie galvoja, kad daugiametės čigongo praktikos dėka yra nemažai žmonių su pramuštu „didžiuoju Dangaus ratu“. Sakau, kad jau dešimtys tūkstančių žmonių pasiekė tokį lygmenį. Tai nėra mistika, nes „didysis Dangaus ratas“, vis dėlto, yra tik pirmasis žingsnis praktikoje.

Tai kodėl mes nematome, kaip šie žmonės pakyla, kaip skrenda? Taip yra, nes negalima griauti eilinių žmonių visuomenės būsenos. Negalima savavališkai laužyti ar keisti eilinių žmonių visuomenės formos. Ar gali būti leista, kad visi žmonės skraidytų danguje? Ar tokiu atveju dar išliktų eilinių žmonių visuomenė? Tai pagrindinis klausimo

aspektas. Iš kitos pusės, žmogus gyvena eilinių žmonių tarpe ne tam, kad būtų žmogumi, o tam, kad grįžtų į šaltinį, grįžtų į tiesą. Todėl egzistuoja supratimo klausimas. Jeigu kažkas pamatytų, kad daugelis žmonių tikrai gali pakilti, tai jis taip pat eitų tobulintis; ir tokiu atveju neegzistuočių supratimo sugebėjimo klausimas. Todėl, jeigu tu tobulinimosi procese tai sugebi, tau negalima savavališkai to rodyti kitiems. Neleidžiama, kad žmonės tai pamatytų, nes kiti taip pat turi tobulintis. Todėl, kai pas tave jau pramuštas „didysis Dangaus ratas“, reikia uždaryti tavo rankų ar kojų pirštų galiukus, ar kokią kitą kūno dalį. Tada tu jau negalėsi pakilti.

Kai artėja „didžiojo Dangaus rato“ pramušimo momentas, gali atsirasti toks reiškinys: sėdint meditacijos pozoje kai kurių kūnas visą laiką lenkiasi į priekį. Taip yra, nes kanalas nugaroje gerai pramuštas, žmogus jaučia ypatingą lengvumą nugaroje ir tuo pačiu sunkumą krūtinėje. Kitų kūnas krypsta atgal, nes jie jaučia sunkumą nugaroje ir lengvumą krūtinėje. Jeigu tavo kūnas pramuštas gerai, tai tau pašokus atrodys, kad tu gali pakilti, kad tu atsiplėši nuo žemės. Kai tu tikrai galėsi, tau uždraus tai daryti. Bet yra ir išimčių. Antgamtiniai sugebėjimai atsiranda pas vaikiško ir seno amžiaus žmones. Vaikai neturi prisirišimų, kaip ir pagyvenę. Ypač pagyvenusios moterys. Pas tokius šie sugebėjimai lengviau pasireiškia ir išlieka. O kai vyrai, ypač jauni, įgauna sugebėjimus, jiems sunku nugalėti savo norą juos pademonstruoti. Tuo metu jie, galbūt, juos panaudos eilinių žmonių tarpe kaip konkurencijos priemonę. Tai neleistina. Jeigu pas juos tokie sugebėjimai atsiras, juos reikia užblokuoti. Reikia užblokuoti tik kūno dalį ir žmogus jau negalės pakilti. Tai nereiškia, kad tau jokia būdu neleidžiama įeiti į tokią būseną. Tau gali leisti pabandyti. Pas kai kuriuos tai gali išlikti.

Tokie atvejai pasitaikydavo visur, kur buvo organizuoti kursai. Kai aš skaičiau paskaitas Šandongo provincijoje, ten buvo mokinių iš Dzinanio miesto ir iš Pekino. Kai kurie sakė: „Mokytojau, kas su manimi dedasi? Kai aš einu - jaučiu, kad tuoj tuoj pakilsiu nuo žemės. Kai namuose miegu, tai visą laiką pakylu viršun, netgi mano antklodė tarsi oro balionas taip pat kyla viršun“. Kai aš skaičiau paskaitas Guijango mieste, mokinių tarpe buvo senyvo amžiaus moteris iš Guidžou. Jos kambario priešingose pusėse stovėjo dvi lovos. Ji sėdėjo meditacijos pozoje ant lovos ir pajuto, kad kyla. Atidariusi akis ji pamatė, kad ji yra ant kitos lovos. Ji pagalvojo, kad reikia grįžti atgal, ir perskrido ant pirmosios lovos.

Vienas mūsų mokinytis iš Čingdao miesto pietų pertraukos metu tuščiam kambaryje sėdėjo meditacijos pozoje. Tik atsėdęs į meditacijos pozą, jis iškart pradėjo labai stipriai pašokti į metro ir daugiau aukštį. Pakyla ir triukšmingai krenta. Tai tęsėsi, net antklodė nuslydo ant žemės. Jis juto lengvą susijaudinimą, nors ir truputį bijojo. Tai vyko visą pietų pertrauką. Pertraukos gale pasigirdo skambutis, ir jis pagalvojo: „Negalima leisti, kad kiti tai pamatytų. Ką aš darau? Reikia greičiau nustoti“. Ir iškart nustojo. Pagyvenę žmonės gali save laikyti rankose. Jeigu tai būtų atsitikę jaunam, tai, suskambėjus skambučiui, jis pagalvotų: „Tegu visi ateina ir pamato, kaip aš kilu“. Tai rodo, kad žmogui sunku save laikyti rankose, kai jį užvaldo noras save parodyti: „Pažiūrėkite, kaip aš gerai užsiiminėju. Aš galiu pakilti“. Tai neleidžiama. Kai tik jis pradės save rodyti, viskas dings. Tokių atvejų labai daug. Mūsų mokinių tarpe iš įvairių vietų tokie atvejai gali atsirasti.

Mes reikalaujame, kad visi kanalai nuo pat pradžių būtų pramušti. Ir dabar (80-90)% mūsų mokinių jau pasiekė lengvumo visame kūne būseną, jaučiasi visiškai sveiki. Be to, kaip mes jau apie tai kalbėjome, šiuose kursuose mes ne tik pakelsime tave į tokį lygmenį, pilnai išvalysime tavo organizmą, bet ir į tave įdėsime daug dalykų, kad pas tave, būtent, mūsų kursuose atsirasų Gongas. Tai reiškia, kad aš tave pakylėsiu ir nukreipsiu pirmyn. Kursuose aš visą laiką visiems jums dėstau *Fa*. Jūsų Sinsingas taip pat visą laiką keičiasi. Išėję iš šios salės, daugelis jūsų pajus, kad tapo tarsi kitais žmonėmis. Galiu patikinti, kad pasikeitė ir tavo pasaulėžiūra. Tu jau žinai, kaip ateityje būti žmogumi. Žinai, kad daugiau negalima taip kvailai gyventi. Garantuojau, kad taip ir bus. Taigi, tavo Sinsingas jau pakilo.

Nors po „didžiojo Dangaus rato“ pramušimo tau pakilti neleis, bet tu visame kūne pajusi lengvumą ir pradėsi labai greitai vaikščioti. Anksčiau, jau po keliolikos žingsnių jautėsi nuovargis. Koks ilgas bebūtų kelias, dabar jis tau didelio vargo nesudarys. Važiuodamas dviračiu tu jauti, tarsi kažkas stumtų tave į nugarą. Kaip aukštai tau tektų lipti laiptais, nuovargio tu nejausi. Garantuojau, kad bus taip. Kurie skaito šią knygą ir tobulinasi savarankiškai, taip pat galės pasiekti atitinkamą būseną. Aš esu toks žmogus: aš galiu nutylėti tai, ko aš nenoriu pasakoti, bet mano pasakyta, būtinai yra tiesa. Ypač tokioje situacijoje: jeigu aš nesakyčiau tiesos *Fa* pamokslavimo metu, o pasakočiau pasakas, kalbėčiau nesąmones, be jokio tikslo „laidyčiau strėles“, tai aš platinčiau erezinį įstatymą. Šį darbą man daryti nelengva. Visa Visata tai mato. Jeigu pas tave atsiras nukrypimai, - taip netinka.

Eiliniai žmonės žino tik apie tokio „Dangaus rato“ egzistavimą, ir tiek. Iš tiesų, to dar nepakanka. Tam, kad žmogaus kūnas kaip galint greičiau būtų pakeistas aukštos energijos lygmens materija ir persitvarkytų, reikalinga dar viena Dangaus rato forma su kita cirkuliacijos kryptimi. Ji aktyvuoja visus tavo kūno kanalus, ir vadinama „*Mao Jou Dangaus ratu*“, apie kurį, galbūt, mažai kas žino. Knygose kai kada sutinkamas toks pavadinimas, bet jo niekas nepaaiškina, niekas apie jį nekalba. Visi tik vaikšto aplink teoriją. Tai yra paslapčių paslaptis, o mes visa tai tau išdėstysime: šis ratas prasideda *Baihui* taške (arba taške *Huijin*), eina abiejų *in* ir *jan* pusių riba, nusileidžia ausies kriaukle iki peties, paskui iš ten žemyn į ranką, apeina vieną po kito visus pirštus, vėliau eina kūno šonu, praeina pėdą ir kyla vidine šlaunies puse. Paskui pereina į kitą šlaunį, vėl nusileidžia, vėl praeina pėdą. Toliau kyla kūno šonu, vėl apeina vieną po kito kitos rankos pirštus ir, padaręs ratą, pasiekia viršugalvį. Tai ir yra „*Mao Jou Dangaus ratas*“. Kiti galėtų apie tai parašyti knygą. Aš viską pasakiau keliais žodžiais. Mano nuomone, to negalima laikyti kokia nors dangaus paslaptimi. Bet kiti mano, kad tai labai vertinga, todėl apie tai visiškai nekalba. Apie „*Mao Jou Dangaus ratą*“ kalbama tik tada, kai, iš tikrųjų, moko mokinius. Nors aš tai atskleidžiau, bet niekas iš jūsų praktikos metu neturi duoti mintims laisvės. Jeigu tu taip užsiiminėsi, tai jau nebus mūsų *Falun Dafa*. Tikras tobulinimasis į aukštus lygmenis turi vykti *U – ve⁵* būsenoje. Čia nėra jokių minčių ar jų veikimo. Viskas jau paruoštame pavidale į tave sudėta. Viskas suformuota automatiškai. Tave grūdina vidiniai mechanizmai. Kai ateina laikas, jie sukasi savaime. Kai kada užsiėmimų metu tavo galva lenksis. Jei ji lenkiasi į šią pusę, vadinasi, mechanizmas sukasi į šią pusę. Jeigu galva lenkiasi į kitą pusę, vadinasi, jis sukasi į kitą pusę. Jis turi sukstis į abi puses.

Po „didžiojo ir mažojo Dangaus ratų“ pramušimo, užsiėmimų metu meditacijos pozoje tu linguosi galva. Tai atsiranda pratekėjus energijai. Tas pats vyksta, kai mes užsiimame pagal „Faluno Dangaus rato“ metodą. Mes taip ir užsiimame. Iš tikrųjų, jis sukasi ir tada, kai tu neužsiimi. Jis visada sūksis. Tavo praktika tik sustiprina šį mechanizmą. Argi mes nekalbame apie tai, kad *Fa* grūdina žmogų? Paprastai tu gali pastebėti, kad tavo „Dangaus ratas“ visą laiką cirkuliuoja. Nors tu nepraktikavai, bet aplink tavo kūną pastatytas čidzi mechanizmas, ir didysis išorinis kanalas tavo kūną palaiko užsiėmimų būsenoje. Viskas vyksta automatiškai. Jis sukasi į vieną ir kitą pusę, pastoviai pramušdamas tavo kanalus.

Koks yra „Dangaus rato“ pramušimo tikslas? Pats „Dangaus rato“ pramušimas – nėra praktikos tikslu. Net jei tu pasieki „Dangaus rato“ pramušimą, aš pasakyčiau, kad tai nieko nereiškia. Reikia tobulintis toliau, kad su „Dangaus rato“ vieno kanalo pagalba aktyvuotum visus kanalus, pilnai atvertum visus kūno kanalus. Mes tuo jau užsiimame. Tolimesnėje praktikoje „didžiojo Dangaus rato“ pramušimo metu kai kurie pastebės, kad praktikos dėka kanalai tampa platesni, piršto storio, viduje tampa labai platūs. Kadangi energija jau labai galinga, tai po energijos srauto susidarymo kanalas tampa labai platus ir šviesus. Bet tai nieko nereiškia. Tai iki kokio lygmens turi eiti mūsų praktika? Iki tokio, kuriame visi žmogaus kūno kanalai palaipsniui plečiasi, stiprėja energija, visi kanalai tampa vis šviesesni, kai galų gale dešimtys tūkstančių kanalų susijungia į vieną visumą. Tada visas žmogaus kūnas bus būsenoje be kanalų, be taškų. Jis taps pilnai vienu. Toks yra galutinis kanalų pramušimo tikslas – visą žmogaus kūną paversti aukštos energijos lygmens materija.

Kai žmogus pasiekia tokį tobulinimosi lygmenį, jo kūnas, iš esmės, jau transformavosi į aukštos energijos lygmens materiją. Kitais žodžiais tariant, pagal pasaulietinį įstatymą jis jau pasiekė aukštą tobulinimosi lygmenį. Fizinis žmogaus kūnas patobulėjo iki pat viršūnės. Kai žmogus pasiekia tokį lygmenį, pas jį atsiranda dar viena būseną. Kokia būtent? Išvystyto Gongu jau labai daug. Eilinio žmogaus kūno tobulinimo procese, kai tobulinamasi pagal pasaulietinį įstatymą, visi ekstrasensiniai žmogaus sugebėjimai (potencialios galimybės) jau atskleisti. Bet kai mes užsiimame tobulinimusi eilinių žmonių tarpe, dauguma jų yra užblokuoti. Be to, Gongu stulpas jau pasiekė pakankamai didelį aukštį. Visos Gongu formos galingu Gongu yra sustiprintos iki pakankamai didelės galios. Bet jos veikia tik mūsų erdvėje ir negali nieko valdyti kitoje erdvėje. Tai tik antgamtiniai sugebėjimai, atsiradę tobulinantis fiziniame eilinio žmogaus kūne; bet jie jau pakankamai dideli. Įvairiose erdvėse egzistuojančių kūnų įvairiose formose įvyko ryškūs pokyčiai. Kiekvienoje erdvėje kiekvieno žmogaus kūno nešami dalykai pakankamai gausūs, ir savo išvaizda labai gąsdinantys. Kai kurių visas kūnas padengtas akimis. Visos jo prakaito liaukos yra akys. Visoje jo erdvinio lauko sferoje gali būti akys. Kadangi tai yra Budos sistemos Gongas, tai kai kurių visas kūnas bus padengtas Bodhisatvų, Budų atvaizdais. Įvairių Gongų formos yra pačios įvairiausios. Be to, gali atsirasti daugybė gyvų esybių. Šiuo metu gali atsirasti ir tokia būseną, kuri vadinama „trys gėlytės susirenka ant viršugalvio“. Tai bus aiški, pritraukianti dėmesį, būseną. Ją sugeba pamatyti net žmogus, kurio Dangaus rega atverta žemame lygme-

nyje. Ant galvos atsiranda trys gėlytės. Viena jų lotosas, bet ne lotoso gėlė mūsų materialioje erdvėje. Kitos dvi gėlytės taip pat iš kitų erdvių. Labai gražios. Trys gėlytės pakaitomis viršugalvyje sukasi arba pagal laikrodžio rodyklę, arba prieš; be to, kiekviena jų taip pat sukasi apie savo ašį. Kiekviena gėlytė turi didelį stulpą, kurio skersmuo lygus gėlytės skersmeniui. Trys dideli stulpai veda tiesiai į zenitą. Tai nėra Gongo stulpas, tiesiog jų tokia forma, labai mistiška. Jei tu juos pamatytum, tai išsigąstum. Šioje tobulinimosi stadijoje žmogaus kūnas tampa švarus ir baltas, oda – švelni. Šiuo metu žmogus tobulindamasis pagal pasaulietinį Įstatymą pasiekia pačią aukščiausią formą. Bet tai dar nereiškia, kad jis jau pasiekė viršūnę. Reikia tobulintis toliau, reikia eiti toliau pirmyn.

Žengęs dar vieną žingsnį pirmyn, žmogus įeina į tarpinę pakopą tarp tobulinimosi pagal Pasaulietinį Įstatymą ir tobulinimosi pagal Po - pasaulietinį Įstatymą. Tai vadinama „švariai balto kūno“ (arba „krikščolinio balto kūno“) būseną. Tobulinimuisi pasiekus aukščiausią tobulinimosi pagal Pasaulietinį Įstatymą stadiją, įvyks fizinio kūno virsmas į pačią aukščiausią formą. Kai žmogus tikrai pasiekia tokią stadiją, visas jo kūnas jau pilnai sudarytas iš aukštos energijos lygmens materijos. Kodėl toks kūnas vadinamas švariai baltu? Nes kūnas dabar absoliučiai švarus. Dangaus regos pagalba galima matyti, kad visas kūnas yra permatomas, tarsi stiklas. Jame nieko nematyti. Tokia būseną gali išryškėti. Todėl, kalbant atvirai, tai jau Budos kūnas, kadangi sudarytas iš aukštos energijos lygmens materijos kūnas jau nėra toks pats, kaip mūsų nuosavas. Šiuo metu visus kūne atsiradusius antgamtinius sugebėjimus ir magiškus dalykus reikia iškart atmesti, nusiųsti į vieną labai gilią erdvę. Visa tai daugiau niekam netinka ir nuo tol jau nereikalinga. Tik tą dieną, kai tu užbaigsi tobulinimosi ir įgausi *Dao*, kai panorėsi žvilgtelėti atgal į savo tobulinimosi procesą, tu galėsi juos išsiimti ir pasižiūrėti. Tuo metu liks tik du dalykai: Gongo stulpas ir Juaningas, kuris jau išaugo ir tobulinimosi dėka tapo didelis. Bet jie abu yra labai gilioje erdvėje; eilinis žmogus su žemo lygmens Dangaus rega jų nemato. Jis gali tik matyti, kad žmogaus kūnas yra permatomas.

„Švariai balto kūno būseną“ yra tik tarpinė tobulinimosi pakopa. Jeigu žmogus tobulinsis toliau, jis tikrai įžengs į tobulinimosi pagal Po - pasaulietinį Įstatymą stadiją. Tai taip pat vadinama „Budos kūno tobulinimu“. Tokiu atveju visą žmogaus kūną sudarys Gongas, ir žmogaus Sinsingas taps pastovus. Žmogus vėl pradės tobulintis. Pas jį vėl atsiras antgamtiniai sugebėjimai, kurie jau bus vadinami ne antgamtiniais sugebėjimais, o „Budos Įstatymo stebukladarystėmis“. Jie veiks visose erdvėse, turės beribę galią. Ateityje, nenutrūkstamai tobulinantis, kas liečia labiau aukšto lygmens dalykus, tu pats žinosi, kaip reikia tobulintis, kokios egzistuoja tobulinimosi formos.

Džiaugsmo jausmas

Sustosiu ties džiaugsmo jausmu. Daugelis čigongu užsiima labai ilgai. Yra ir tokių, kurie, nors niekada čigongu neužsiiminėjo, bet visą gyvenimą siekia tiesos, tikrosios gyvenimo prasmės, ir visada apie tai mąsto. Kai toks žmogus pradeda mokytis mūsų *Falun Dafa*, jis iš karto supranta labai daug: ko norėjo ir negalėjo suprasti gyvenime. Galbūt, vėliau jo mąstyme įvyko kokybinis šuolis, ir jis dėl to labai susijaudino. Tai neabejotina. Aš žinau, kad tikras praktikuojantysis žino to kainą, žino, kaip tai reikia vertinti. Bet dažnai būna, kad pas žmogų dėl džiaugsmingo susijaudinimo atsiranda perdėtas džiaugsmo jausmas. Nuo to jo poelgiai bendraujant su žmonėmis visuomenėje tampa nenormalūs. Jis keistai elgiasi eilinių žmonių visuomenėje. Aš sakau, kad taip negalima.

Tobulinimasis mūsų mokykloje, iš esmės, vyksta eilinių žmonių visuomenėje. Negalima sau leisti atitrūkti nuo visuomenės gyvenimo. Būtina tobulintis pilnai sąmoningai. Santykiai tarp žmonių turi likti normalūs. Žinoma, tavo Sinsingas turi būti labai aukštas, o sielos būseną - labai teisinga. Mes, būdami visuomenėje, keliamo savąjį Sinsingą ir savo lygmenį, nedarome nieko blogo, o tik gera. Nors kai kurie elgiasi taip, tarsi jų psichika būtų ne visai normali. Tarsi jie būtų visiškai paniekinę pasaulio rūpesčius. Jų kalba yra nerišli. Žmonės sako: „Kodėl praktikuojantieji *Falun Dafa* tokie keisti? Pas juos kažkas ne taip su psichika“. Iš tikrųjų, taip nėra. Tiesiog kai kurie būna susijaudinę, sužadintoje būsenoje, todėl elgiasi neprotingai, eina prieš sveiką protą. Jūs pagalvokite: jeigu tu taip elgiesi - tai yra neteisinga, nes tu puoli prie kito kraštutinumo, o tai taip pat prisirišimas. Tu privalai nuo viso to išsilaisvinti. Eilinių žmonių aplinkoje reikia, kaip ir visiems, gyventi normaliai ir tobulintis. Eiliniai žmonės mano, kad tu įpuolei į ekstazę. Niekas nenori į tave lygiuotis. Nenori su tavimi bendrauti. Tokiu atveju niekas neduos tau progos pakelti savąjį Sinsingą, nes niekas nelaiko tavęs normaliu. Aš sakau, kad taip negalima! Kaip bebūtų, atkreipk į tai dėmesį. Štai būtina laikyti rankose.

Mūsų *Gongfa* skiriasi nuo įprastinių praktikos metodų, kurie praktikuojančiuosius veda į neaiškia, nesuprantamą ar ekstravagantišką būseną. Mūsų praktikos metodas reikalauja, kad tu štai tobulintum aiškiai ir blaiviai. Kai kurie pastoviai sako: „Mokytėjau, kai aš užmerkiu akis, iškart pradėdau linguoti“. Aš sakau - vargu. Tu jau įpratai atsisakyti savojo Džu – Iš. Kai tik tu uždarai akis, tavo Džu – Iš iškart susilpnėja, išnyksta. Tu prie to jau įpratai. Kodėl tu sėdi čia ir nelinguoji? Akis laikyk atvertas, po to lengvai jas primerk, ar linguoji? Visai ne. Tu manai, kad čigongu būtina užsiiminėti būtent taip. Pas tave jau susiformavo toks įsitikinimas. Uždarius akis tavęs jau nėra. Kur tu dingai, taip pat nežinai. Mes sakome, kad tavo Džu – Iš būtinai turi likti blaivas, kadangi šis praktikos metodas tobulina tave patį. Tu turi tobulintis aiškia sąmone. Mes taip pat turime statinius pratimus. Kaip užsiiminėti tokia praktika? Mūsų reikalavimas yra toks: kaip giliai tu bepanirtum į meditaciją, tu turi suvokti, kad čia tu praktikuoji. Absoliučiai neleidžiama, kad tu įeitum į būseną, kai nieko nežinai. Kokia konkrečiai gali atsirasti būseną? Galbūt, sėdėdamas meditacijos pozoje, tu pajusi, kad sėdi tarsi kiaušinio lukš-

te. Jautiesi puikiai, jautiesi palaimingai. Tu žinai, kad užsiiminėji, bet jauti, kad visas kūnas negali pajudėti. Visa tai būtina atsiras mūsų mokyklos užsiėmimuose. Gali atsirasti ir kita būseną: sėdi, sėdi ir jauti, kad tavo kojos išnyko; niekaip neatsimeni, kur jos dingo; dingo ir kūnas, ir rankos, liko tik galva. Užsiiminėdamas toliau tu jauti, kad dingo ir galva. Liko tik įsisaugojimas to, kad čia tu praktikuoji. Mums reikia pasiekti tik tokią būseną, ir gana. Kodėl? Kai žmogus taip praktikuoja, jo kūne evoliucija vyksta pilnai. Tai yra geriausia būseną. Todėl mes reikalaujame, kad tu, sėdėdamas meditacijos pozoje, įeitum į tokią būseną. Bet tu negali užmigti, snausti, kitaip visa gera tu leisi išvystyti kitiems.

Visi mes, praktikuojantys, privalome atkreipti ypatingą dėmesį į tai, kad nesielgtume keistai eilinių žmonių tarpe. Jeigu eilinių žmonių tarpe tu nevaidsi teigiamo vaidmens, tai tokiu atveju žmonės nesupras, kodėl besimokantys *Falun Dafa* taip elgiasi. Tai bus ne kas kita, kaip *Falun Dafa* reputacijos ardymas. Kas bebūtų, atkreipkite į tai dėmesį. Tobulinimosi eigoje, jo įvairiuose aspektuose reikia taip pat atkreipti dėmesį, kad neatsirastų džiaugsmo jausmas, kuriuo labai lengvai pasinaudoja demonas.

Kalbos tobulinimas

Anksčiau religijoje taip pat buvo kalbama apie kalbos tobulinimą. Tuo metu tai daugiau lietu besitobulinančius profesionalus budistų vienuolius, daosus. Buvo reikalaujama, kad jie tylėtų. Kadangi jie yra besitobulinantieji profesionalai, jų tikslas – maksimaliai pašalinti žmogiškus prisirišimus. Jų nuomone - vos tik žmogus pradeda galvoti, iškart atsiranda karma. Religijose karma skirstoma į gerą ir blogą. Pagal Budos sistemos „tuštumą“ ir *Dao* sistemos „nebūtį“ negalima kaupti nei geros, nei blogos karmos. Todėl jie sako, kad nieko nedaro. Jie nemato išankstinio daiktų ir reiškinių ryšio. Negali išsiaiškinti, kokie darbai yra geri, kokie blogi, koks jų išankstinis ryšys. Nepasiekę aukšto lygmens, eiliniai besitobulinantieji nemato šių dalykų. Todėl jie bijo, kad reikalai, matomi kaip geri, pradėjus jais užsiimti, gali būti blogi. Todėl jie, pagal galimybes, siekia praktikuoti neveikimą. Naujos karmos išvengimui jie nieko nedaro. Kai žmogus užsidirba karma, tai jam ją teks išpirkti, teks kentėti. Sakykime, jau buvo nustatyta, kada ir kokioje stadijoje mūsų praktikuojantiems atverti Gongą, o tu pusiaukelyje pridėjai kažkokių dalykų. Tuo pačiu bendrai savo tobulėjime sukūrei sunkumus. Todėl jie praktikuoja neveikimą.

Kalbos tobulinime, apie kurį kalbama Budos sistemoje, suprantama, kad žmogaus kalbą valdo jo sąmonė. O ši sąmonė yra veikli. Jeigu pati žmogaus sąmonė nori kažką sugalvoti, ką nors išsakyti, kažkuo užsiimti, nori valdyti jausmų organus ir galūnes, tokiu atveju visa tai gali tapti eiliniams žmonėms priklausomybe. Pavyzdžiui, tarp žmonių egzistuoja prieštaravimai: tu geras, o jis blogas; tu tobuliniesi gerai, o jis blogai. Visa tai savaime yra prieštaravimai. Panagrinėkime pačius paprasčiausius pavyzdžius. Sakykim, aš noriu daryti tą ar šitą. Aš manau, kad reikia daryti taip ir taip.

Panašios kalbos gali nelaukta kę nors įžeisti, nes žmonių prieštaravimai labai sudėtingi, galima atsitiktinai sukurti karma. Tokiu būdu religijoje dėmesys kreipiamas į tai, kad nereikia atidaryti burnos ir kalbėti. Praeityje religijoje visada labai rimtai vertino savo kalbos tobulinimą. Taip priimta religijoje.

Absoliuti mūsų besitobulinančiųjų pagal *Falun Dafa* dauguma tobulinasi eilinių žmonių aplinkoje (išskyrus besitobulinančiuosius profesionalus). Vadinasi, jie negali išvengti normalaus gyvenimo eilinių žmonių visuomenėje ir ryšių su visuomene. Kiekvienas turi savo darbą, be to, kiekvienam reikia gerai jį atlikti. Kai kurie dirba panaudodami savo kalbą. Tai prieštaravimas? Ne. Kalbos tobulinimas, apie kurį mes kalbame, iš esmės skiriasi nuo religinio. Skirtingose tobulinimosi mokyklose yra skirtingi reikalavimai. Kai mes kalbame su kitais, mūsų kalba turi atitikti praktikuojančiųjų Sinsingo normas. Nereikia sėti nesutarimų, nereikia kalbėti blogų žodžių. Būdamas besitobulinančiuoju, tu turi save vertinti pagal *Fa* kriterijus ir pagalvoti, ar tai būtina sakyti. Jeigu iš įstatymo taško tavo žodžiai atitiks praktikuojančiųjų Sinsingo normas, tai problemos nebus. Be to, mes taip pat turime papasakoti apie įstatymą, platinti įstatymą. Todėl mes negalime nekalbėti. Kai mes kalbame apie savo kalbos tobulinimą, tai turime omenyje, kad nereikia plepėti apie šlovę ir naudą. Tai priklauso eiliniams žmonėms. Neturime kalbėti ir apie tai, kas neturi nieko bendro su konkrečiu praktikuojančiųjų darbu visuomenėje. Nereikia tuščiai kalbėti su vienos mokyklos praktikuojančiais arba pasisakyti, norint pademonstruoti save, arba platinti kažkokius klaidingus gandus ir neoficialių šaltinių naujienas. Arba rodyti didelį pomėgį, kalbant apie kažkokius visuomenės dalykus. Mano nuomone, visa tai priklauso atkaklių norų rūšiai. Tai būdinga eiliniams žmonėms. Šiuo atžvilgiu, aš manau, mes turime savo kalbą tobulinti. Tai ir yra kalbos tobulinimas, apie kurį mes kalbame. Praeityje vienuoliai kreipė didelį dėmesį į šiuos dalykus, turėdami omenyje, kad vos tik žmogus pradeda galvoti, tai jau atsiranda karma. Todėl jie vertino „kūno, kalbos, minčių“ tobulinimą. Jų „kūno tobulinimas“ reiškė, kad žmogus neturi daryti blogų darbų. „Kalbos tobulinimas“ reiškė, kad žmogus turi tylėti. „Minčių tobulinimas“ reiškė, kad žmogui ir galvoti nereikia. Anksčiau vienuolynuose praktikuojantiems profesionalams šiuo atžvilgiu buvo keliami labai griežti reikalavimai. O mes iš savęs turime reikalauti pagal praktikuojančiųjų Sinsingo normas. Turime suprasti, ką galima kalbėti, ir ko ne. To pakanka.

DEVINTA PASKAITA

Čigongas ir kūno kultūra

Eilinio lygmens žmonės laikosi nuomonės, kad čigongas ir kūno kultūra yra tiesiogiai tarpusavyje susiję. Neaukšto lygmens pozicijoje, kai siekiama tik tvirtos sveikatos, čigongas ir kūno kultūra turi tą pačią kryptį. Bet naudojamų priemonių prasme tarp jų yra didelis skirtumas. Taip pat skiriasi konkretūs grūdinimosi metodai. Kūno kultūroje tvirtos sveikatos palaikymui didinami krūviai, stiprinama treniruotė. O tobulėjimas čigonge, priešingai, reikalauja, kad žmogus nejudėtų. O jei juda, tai lėtai, grakščiai ir suapvalintai, ir netgi išlaiko nejudrumo būseną. Šiuo atžvilgiu čigongas daug kuo skiriasi nuo kūno kultūros užsiėmimų. O iš aukšto lygmens matymo taško čigongo tikslu yra ne tik ligų gydymas ir organizmo stiprinimas. Jame yra žymiai aukštesnių lygmenų dalykai, žymiai gilesnis turinys. Čigongas neapsiriboja tuo, kas priklauso eilinių žmonių lygmeniui. Jame yra antgamtinių dalykų. Be to, įvairiuose lygmenyse jis pasireiškia įvairiomis formomis. Jis žymiai viršija eilinių žmonių dalykus.

Tarp čigongo ir kūno kultūros, iš esmės, matomas didelis skirtumas treniravimosi prasme. Iš sportininkų reikalaujama didinti treniruočių krūvius, ypač iš šiuolaikinių sportininkų. Sportininkų organizmas pastoviai turi būti geriausioje kondicijoje. Jų fizinis pasirengimas turi atitikti šiuolaikinio sportinio pasiruošimo lygmenį ir atitikti aukštas normas. Šiam tikslui pasiekti būtina didinti treniruočių krūvius, stimuliuoti kraujotaką. Tuo pačiu stiprinti ląstelių medžiagų apykaitą, palaikant aktyvią organizmo būseną. Kodėl būtinai reikia stiprinti medžiagų apykaitą? Nes sportininkų kūnas pastoviai turi būti geriausioje sportinėje formoje. Žmogaus kūną sudaro begalinis skaičius ląstelių, kurios praeina keletą vystymosi fazių. Naujų ląstelių gyvybingumas ir aktyvumas yra didelis. Jos yra augimo būsenoje. Kai jos pasiekia savo vystymosi ribą, vystytis nustoja, netenka aktyvumo. Aktyvumui nukritus į žemiausią savo lygmenį, šias ląsteles pakeičia naujos ląstelės. Pavyzdžiui, paimkime dvylikos valandų ciklą. Sakykime, šeštą valandą ryto ląstelės pasidalino, o vėliau ląstelės yra pakilimo būsenoje. Geriausias jų laikas yra devinta, dešimta ir vienuolika valandos. O dvyliką valandą ląstelės nustoja kilti gyvybingumo keliu. Jos pradeda aktyvumo netekti. Vis dėlto, ląstelės dar turi pusę savo gyvybingumo. Bet ši likusi pusė jau neatitinka varžybose dalyvaujančių sportininkų kondicijos reikalavimų.

Ką daro sportininkai? Jie sustiprina treniruotę, paspartina kraujotaką. Tuo pasiekama, kad naujos ląstelės pakeistų senąsias. Štai koku keliu eina mūsų sportininkai. Vadinasi, ląstelės, neužbaigusios viso proceso, išeina iš rikiuotės savo gyvenimo pusiaukelyje. Taip sportininkai pastoviai gali būti geros sveikatos ir padidinto

gyvybingumo būsenoje. Iš kitos pusės, žmogaus ląstelės be galo dalintis negali. Ląstelių dalinimosi skaičius yra ribotas. Sakykime, per visą gyvenimą žmogaus ląstelės gali dalintis šimtą kartų, Faktiškai jos dalinasi ne mažiau milijono kartų. Normalus žmogus, jeigu jo ląstelių dalinimasis vyktų šimtą kartų, galėtų gyventi šimtą metų. Bet dabar jo ląstelės išgyvena tik pusę savo gyvenimo, ir jis gyvens viso tik penkiasdešimt metų. Bet mes nematėme sportininkų, turinčių rimtų problemų, nes šiuolaikiniai sportininkai baigia sportuoti iki trisdešimties metų. Ypač dabar, kai sportinės varžybos vyksta aukštame lygmenyje, vyksta masinė sportininkų atranka. Todėl jų gyvenimas normalizuojasi. Mes blogų pasekmių nematome. Teoriniu požiūriu, sportininkų gyvenimo būdas, iš vienos pusės, padeda žmogui išlaikyti stiprią sveikatą. Iš kitos pusės, jo gyvenimą sutrumpina. Sportininkas paauglys savo išore yra panašus į žmogų, turintį virš dvidešimties metų, sportininkas virš dvidešimties būtų panašus į žmogų virš trisdešimties metų. Daugumoje atvejų sportininkai atrodo per anksti subrendę ir vyresni už savo metus. Tai yra ir teigiama, ir neigiama. Šį klausimą reikėtų vertinti dialektiškai. Sportininkai eina būtent tokiu keliu.

Tobulinimasis čigonge pilnai priešingas kūno kultūrai. Jame nėra staigių judesių. Judesiai jame turi būti lėti, grakštūs ir suapvalinti, labai lėti; judesių gali net nebūti, iki visiškos ramybės būsenos. Kaip mes žinome, meditacija yra vienas iš tobulinimosi metodų. Joje naudojama statinė, nejudri būseną. Čia sulėtėja širdies veikla, kraujo apytaka ir kiti fiziologiniai procesai. Daugelis Indijos jogų gali ilgam pasinerti į vandenį arba išbūti daugelį parų užkasti žemėje; jie gali net sustabdyti savosios širdies plakimą. Jeigu žmonių ląstelės dalinasi kartą per dieną, tai besitobulinantieji gali priversti savo ląsteles dalintis kartą per dvi dienas, kartą per visą savaitę, kartą per pusę mėnesio ir dar daugiau, tuo pačiu prailgindami savąjį gyvenimą. Čia kalbama apie tuos praktikos metodus, kuriuose praktikuojantieji tobulina tik savo sielą, o ne gyvybę. Bet ir tokie praktikos metodai prailgina žmogaus gyvenimą. Kiti gali pagalvoti: „Argi žmogiškasis gyvenimas ir žmogaus gyvenimo kelias nėra nulemti? Kaipgi galima pratęsti savo gyvybę jos netobuliant?“ Taip, tai įmanoma. Kai besitobulinančiojo lygmuo pramuša „Tris Sferas“, tai gyvenimą prailginti galima. Bet tokie žmonės atrodo labai nukaršę.

Tikruose gyvybės tobulinimo praktikos methoduose aukštos energijos lygmens materija pastoviai pripildo žmogaus kūno ląsteles ir nuolat didina savo tankį. Ji gali palaipsniui sulaukyti paprastų žmonių ląsteles, palaipsniui jas pakeisdama. Todėl įvyksta kokybiniai pokyčiai, po kurių žmogus visada išliks jaunas. Žinoma, tobulinimasis yra pakankamai ilgas procesas. Jame reikalingos didelės žmogaus pastangos. Kentėti ir kūnu, ir siela nelengva. Ar galėsi tu išlikti abejingas Sinsingo susidūrimuose tarp žmonių? Ar galėsi abejingai vertinti asmeninio gyvenimo interesus? Tai pasiekama per didelius sunkumus. Todėl vien noro tokiam tikslui pasiekti nepakanka. Šį tikslą galima pasiekti tik tada, kai žmogaus Sinsingas ir *De* tobulinimosi metu didėja.

Daugelis čigongą sugretina su kūno kultūra. Iš tikrųjų, tarp jų labai didelis skirtumas. Jie visiškai nevienodi. Tik pačiame žemiausiame lygmenyje, kai atliekant *či* pratimus, siekiama geros sveikatos, ir rimtas dėmesys skiriamas ligų gydymui ir kūno stiprinimui, čigongas turi kažką bendro su kūno kultūra. O žymiai aukštesniuose lygmenyse matomas visai kitas vaizdas. Žmogaus kūno išvalymas čigonge turi savo tikslą. Čia reikalaujama, kad praktikuojantieji vadovautųsi aukštesniais principais, o ne

eilinių žmonių principais. Kūno kultūra yra tik eilinių žmonių užsiėmimas.

Mintis

Kai mes kalbame apie mintį, tai turima omenyje žmogaus mąstomoji veikla. O koks praktikuojančiųjų požiūris į mąstymo procesą? Kaip žiūrima į įvairias žmogiškojo mąstymo formas (mintis)? Kaip jos pasireiškia? Šiuolaikinė medicina į daugelį klausimų apie žmogaus smegenis dar neatsakė, nes smegenis tyrinėti nėra taip lengva, kaip mūsų kūno paviršių. Įvairios erdvės gilumoje turi įvairias formas. Bet viskas vyksta ne taip, kaip pasakoja kai kurie čigongo meistrai. Kai kurie iš jų nežino, kas prie ko. Todėl ir aiškiai išdėstyti negali. Jie galvoja, kad kai pajudina smegenis, kai pas juos atsiranda mintis, tai jie gali atlikti kažkokius darbus. Jie taip ir sako, kad šiuos reikalus atlieka jų idėja, jų mintis. Faktiškai, visai ne jų mintis atliko šiuos reikalus.

Pradžioje pakalbėkime apie žmogiškojo mąstymo atsiradimą. Senovės Kinijoje dažnai sakydavo: „Širdis galvoja“. Kodėl sakydavo, kad širdis galvoja? Senovės Kinijos mokslas buvo pakankamai išvystytas, nes jis tiesiogiai tyrė žmogaus kūną, gyvenimą ir Visatą. Kai kurie iš tikrųjų jautė, kad galvoja širdis. O kiti jautė, kad galvoja smegenys. Kodėl taip gavosi? Idėja, kad galvoja širdis, taip pat čia turi savo vietą. Mes matome, kad eilinio žmogaus Juanšenis labai mažas. Iš žmogaus smegenų tikrąją informaciją siunčia ne pačios smegenys - ne smegenys vaidina šį vaidmenį, o žmogaus Juanšenis. Žmogaus Juanšenis gali būti ne tik „Nivan rūmuose“. Tai, kas *Dao* sistemoje vadinama „Nivan rūmais“, kaip tik ir yra smegenų kankorėžinė liauka, apie kurią žino šiuolaikinė medicina. Jeigu Juanšenis randasi „Nivan rūmuose“, tai mes tikrai jaučiame, kad galvoja ir informaciją siunčia smegenys. Jeigu Juanšenis yra širdyje, tai mes tikrai jaučiame, kad galvoja širdis.

Žmogaus kūnas yra mikrokosmas. Praktikuojančiųjų kūnuose taip pat juda gausybė gyvų esybių. Jeigu tokio judėjimo dėka Juanšenis patenka į pilvą, tai žmogus jaučia, kad galvoja pilvas. Jeigu jis patenka į blauzdą ar pėdą, tai žmogus jaučia, kad galvoja blauzda ar pėda. Garantuoju - kad taip ir bus, nors tai gali pasirodyti neįtikėtina. Kai tu dar esi palyginti neaukštame tobulinimosi lygmenyje, tai jau gali tokį reiškinį pajusti. Jeigu žmogaus kūnas Juanšenio neturi, neturi charakterio, temperamento ir asmeninių charakteristikų, tai be šių dalykų jis viso labo - tik mėsos gabalas. Tokio žmogaus negalime laikyti pilnaverte individualia asmenybe. O kokį vaidmenį atlieka žmogaus smegenys? Mano požiūriu, smegenys mūsų materialioje erdvėje yra tik apdorojimu užsiimantis fabrikas. Tikrąją informaciją siunčia Juanšenis, bet ne kalbos pavidale, o turinčios atitinkamą prasmę kosminės informacijos pavidale. Gavusios informacinę komandą, smegenys ją pertvarko į egzistuojančią kalbą, į minčių perdavimo priemonę. O vėliau mes žodžiais, gestais, išraiškingais žvilgsniais ir judesiais pilnai išreiškiame savąją mintį. Štai kokį vaidmenį smegenys vaidina šiame procese. Tikrąją

informacinę komandą ir tikras mintis siunčia žmogaus Juanšenis. Dažniausiai žmonės mano, kad tai tiesioginė ir savarankiška smegenų funkcija. O iš tikrųjų, kai kada Juanšenis būna širdyje, ir kai kurie tikrai jaučia, kad galvoja širdis.

Mokslininkai, pastaruoju metu tiriantys smegenis, mano, kad žmogaus smegenys spinduliuoja kažką panašaus į elektrines bangas. Bet ką būtent spinduliuoja smegenys, mes kol kas nesakysime. Jeigu jau mokslininkai pripažino, kad tai materialiai egzistuoja, reiškia, tai nėra prietarai. Kokį vaidmenį atlieka ši išspinduliuojama medžiaga? Kai kurie čigongo meistrai sako: „Minties pagalba aš galiu perkelti daiktus, tau atverti Dangaus regą, išgydyti tavą ligą“, ir panašiai taip toliau. Iš esmės, kai kurie čigongo meistrai nežino, kokius antgamtinius sugebėjimus jie turi. Jie save blogai pažįsta. Bet supranta, kad jeigu ko nors užsimano, tai jiems tereikia tik pagalvoti ir viskas bus padaryta. Iš tikrųjų, jų mintis veikdama valdo antgamtinius sugebėjimus, o antgamtiniai sugebėjimai pagal minties smegenyse įsakymą atlieka konkretų darbą. Pati savaimė jų mintis nepajėgi atlikti jokio darbo. Praktikuojantiems vykdant kažkokius konkrečius darbus, visą veiklą atlieka antgamtiniai sugebėjimai.

Antgamtiniai sugebėjimai yra potencialūs žmogaus kūno gebėjimai. Mūsų žmogiškajai visuomenei vystantis, žmogaus mąstymas tampa vis labiau sudėtingesnis. Žmogus vis daugiau dėmesio skiria realybei. Žmogus tampa vis labiau priklausomas nuo taip vadinamų šiuolaikinių instrumentų. Todėl instinktai palaipsniui atrofuoja. *Dao* sistema skelbią grįžimą į šaltinį, grįžimą į tiesą. Tobulinimosi procese tu sieki Džen ir galų gale grįši į šaltinį ir į tiesą, grįši į savo pirmąją prigimtį. Tik tada tu galėsi išreikšti šiuos savo instinktus. Tai, ką mes dabar vadiname ekstrasensiniais sugebėjimais, faktiškai yra žmogaus instinktai. Atrodo, kad žmonių visuomenė juda pirmyn, o iš tikrųjų ji juda atgal ir vis labiau tolsta nuo Visatos savybės „Džen Šan Žen“. Kartą aš pasakojau apie Džang Guolao, kuris jodavo ant asilo atbulomis, bet, matyt, tai buvo neteisingai suprasta. Jis aptiko, kad eiti pirmyn, vadinasi, judėti atgal. Todėl žmogus vis labiau tolsta nuo Visatos savybės. Evoliuciniame Visatos procese, ypač dabar, visuotinai paplitus prekei ekonomikai, daugelio žmonių moralė yra labai sugedusi ir vis labiau tolsta nuo Visatos savybės „Džen Šan Žen“. Judantys visuomenės tėkmėje žmonės nejaučia žmonijos moralinio nuopuolio; kai kurie iš jų netgi galvoja, kad tai yra gerai. Tik tie, kurių Sinsingas besitobulinant pakilo, atsigręždami atgal, gali suvokti, kad žmonių moralė nukrito iki tokio baisaus laipsnio.

Kai kurie čigongo meistrai sako: „Aš išvystysiu tavo antgamtinius sugebėjimus“. Kokius antgamtinius sugebėjimus išvystysi? Antgamtiniai sugebėjimai be energijos neveikia. Kaip tu gali išvystyti svetimus antgamtinius sugebėjimus, kai jų dar nėra, jo sugebėjimai dar nesusiformavo, nėra jo energijos palaikomi? Niekaip. Šie čigongo meistrai „antgamtinių sugebėjimų išvystymą“ supranta tik ta prasme, kad jie užmezga ryšį tarp tavo smegenų ir tavo jau suformuotų sugebėjimų, kad sugebėjimai veiktų pagal tavo smegenų komandą. Štai kaip jie vysto antgamtinius sugebėjimus. Faktiškai jie jokių tau antgamtinių sugebėjimų neišvystė. Tik padarė tokį nedidelį darbą. Praktikuojantiems atliekant kokius nors reikalus, jų antgamtinius sugebėjimus valdo mintis. O eiliniams žmonėms atliekant kokius nors reikalus, mintis valdo jų galūnes ir jausmų organus. Tai primena fabriką, kuriame gamybos skyrius arba direktoriaus kanceliarija siunčia įsakymus, o atitinkami padaliniai juos vykdo. Tai taip pat primena

vadovavimą, kai štabas perduoda įsakymus ir valdo kariuomenę, kai ji atlieka užduotis. Kai aš organizavau kursus kitose vietose, tai dažnai kalbėdavau apie tai su vietinių čigongo mokymo asociacijų vadovais. Jie labai stebėjosi: „Mes iki šiol vis dar tiriamo, kiek žmogaus mąstyme slepiasi potencinės energijos ir potencialių galimybių“. Iš tikrųjų, taip nėra. Jie iš pat pradžių jau nuėjo ne tuo keliu. Mano požiūriu, užsiiminėdami žmogaus kūno mokslu, žmonės turi pertvarkyti savo mąstymą. Kažką antgamtinio neįmanoma pažinti iš eilinių žmonių samprotavimų ir jų pažinimo.

Kas liečia mintis, tai egzistuoja ir kitos jų rūšys. Pavyzdžiui, kai kurie kalba apie potencialią sąmonę, pasąmonę, įkvėpimą, sapnus ir taip toliau. Sapnas, tai toks reiškinys, kurio joks čigongo meistras nenori paaiškinti. Kai tu gimei, tuo pat metu kiekvienoje iš daugelio Visatos erdvių gimė po vieną „tu“. Šie „tu“ su tavimi sudaro vienybę. Tarp jūsų yra tarpusavio ryšys ir mąstymo ryšys. O tu pats savo kūne turi Džu – Juanšenį, Fu – Juanšenį ir kitų gyvų esybių atvaizdus. Kiekviena tavo ląstelė, visas tavo vidus egzistuoja tokioje formoje, kokioje egzistuoja tavojo atvaizdo kitose erdvėse informacija. Tai yra labai sudėtinga. Kodėl miego metu tau sapnuojasi tai viena, tai kita? Iš kur visa tai atsiranda? Medicina tai aiškina pokyčiais galvos smegenų žievėje. Tai atspindys, išraiška šioje materialioje formoje. O iš tiesų, tai kitų erdvių informacijos poveikis. Todėl sapne tau viskas atrodo neaiškiai, neryškiai. Tai tavęs neliečia - į tokius sapnus nekreipk dėmesio. Bet yra sapnų rūšis, turinti tiesioginį santykį su tavimi. Mes jos negalime pavadinti sapnu. Pavyzdžiui, tavajam Džu – Išį, tai yra, tavajam Džu – Juanšeniui prisapnavo, kad pas tave atėjo tavo giminaičiai, arba tu tikrai kažką pajutai, kažką pamatei, arba kažkuo užsiiminėjai sapne. Vadinasi, tavo Džu – Juanšenis tikrai kažką matė ir kažką darė kitoje erdvėje. Tuo pat metu tavo sąmonė aiški. Tokie atvejai tikrai egzistuoja, nors vyksta kitose erdvėse ir kituose erdvėlaikiuose. Argi tai galima pavadinti sapnu? Ne. Bet, kadangi tavo materialus kūnas čia tikrai miega, tai teko tai pavadinti sapnu. Tik tokio pobūdžio sapnas turi tiesioginį santykį su tavimi.

Tokius terminus, kaip „įkvėpimas“, „pasąmonė“, „potenciali sąmonė“ ir taip toliau, mano nuomone, sukūrė ne mokslininkai, o rašytojai, remdamiesi būdingomis eiliniams žmonėms būsenomis. Šie terminai nėra moksliniai. Ką gi, galų gale, žmonės supranta kaip potencialią sąmonę? Sunku pasakyti, terminas labai platus, nes žmonės turi labai sudėtingas, įvairias informacijas. Potenciali sąmonė primena kažkokią neaiškią atmintį. Kas liečia pasąmonę, ją mums lengviau paaiškinti. Pagal apibūdinimą pasąmonės būseną paprastai laikoma tokia būseną, kai žmogus kažką daro būdamas neaiškioje būsenoje. Tokiu atveju žmonės sako, kad jis tai padarė nesąmoningai, o ne tikslingai. Ši pasąmonė kaip tik sutampa su Fu – Išį, apie kurį mes kalbame. Kai žmogaus Džu – Išį silpnėja ir nevaldo galvos smegenų, žmogus yra į sapną panašioje, neaiškioje būsenoje. Tokioje būsenoje ar miego nesąmoningoje būsenoje žmogus lengvai patenka į Fu – Išį, tai yra Fu – Juanšenio valdymą. Tada Fu – Išį pajėgus kažką padaryti, kitaip tariant, kažkas jau yra padaryta, kai tu esi neaiškioje būsenoje. Bet paprastai šie atlikti reikalai nėra neigiami, nes Fu – Išį kitoje erdvėje mato reikalo esmę ir neklysta eilinių žmonių visuomenėje. Todėl atsigavęs žmogus mato, ką jis padarė: „Kaip blogai atliktas šis darbas. Būdamas normalioje būsenoje aš taip nepadaryčiau“. Dabar tu kalbi, kad tai blogai. O po dešimties penkiolikos dienų tu pasakysi: „Oi, kaip puikiai viskas padaryta! Aš net negaliu atsiminti, kaip man viskas gavosi“. Paprastai taip ir būna, nes Fu – Išį

nesiskaito su dabartine situacija, o galvoja apie ateitį. Būna ir reikalų, kuriuose jokių pasekmių nebūna. Jie reikšmingi tik esamuoju laiku. Jeigu Fu – Išišiais reikalais užsiims, galbūt, jie bus iškart daromi labai gerai.

Egzistuoja dar viena forma, susijusi su gero prigimtinio pagrindo žmonėmis. Šiems žmonėms labai lengva atsiduoti aukščiausios gyvos Būtybės, ir joms valdant atlikti kai kuriuos darbus. Tai, žinoma, kitas dalykas. Mes apie tai nepasakosime. Čia mes pasakojame tik apie pačių žmonių sąmonę.

Įkvėpimo terminą taip pat sukūrė rašytojai. Paprastai manoma, kad įkvėpimas tai trumpalaikis žinių, žmogaus sukauptų per visą savo gyvenimą, blyksnis, tarsi tai būtų kibirkštys. Aš kalbu iš materializmo atskaitos taško, nes kuo daugiau žmogus per gyvenimą sukauptų žinių, kuo daugiau dirba jo smegenys, tuo jos yra darbingesnės. Žinios, esant būtinumui, iš galvos turi eiti nenutrūkstamu srautu. Todėl čia apie įkvėpimą negali būti jokios kalbos. Visa tai, ką būtų galima pavadinti įkvėpimu ar jo pasireiškimu, tokiai būsenai nepriklauso. Dažnai matomi tokie atvejai, kai žmogus laužo galvą: jis galvoja, galvoja, bet nieko sugalvoti negali. Jo žinios tarsi išseko. Arba žmogus rašo straipsnį: rašo, rašo ir galų gale nežino, ką rašyti toliau. Arba jam, kuriant kažkokią dainą, nutrūko minčių siūlas, arba žmogus, atlikdamas mokslinį tiriamąjį darbą, patenka į beviltišką situaciją. Tokiu atveju, kaip taisyklė, jo kaktoje išryškėja mėlynos venos, ant grindų išmėtytos nuorūkos, jį kankina galvos skausmas, bet į galvą niekas neateina. Galų gale, kokioje būsenoje atsiranda įkvėpimas? Pavyzdžiui, žmogus pavargo ir galvoja: „Na, gerai! Aš pailsėsiu“. Vis stiprėjant Džu – Išišių smegenų kontrolei, kitos būtybės į smegenis įsibrauti negali. O dabar žmogus ilsisi, apie nieką negalvoja ir, atsipalaidavus mąstymui, netikėtai gali ką nors sugalvoti. Taip jo galvoje atsiranda idėja. Paprastai įkvėpimas taip ir gimsta.

Kodėl būtent šiuo metu atsirado įkvėpimas? Džu – Išišių kontroliuoja smegenis. Kuo labiau smegenys veikia, tuo energingiau Džu – Išišių jas kontroliuoja, ir tuo mažiau galimybių Fu – Išišių įsiveržti į smegenis. Fu – Išišių yra žmogaus kūno dalis, su žmogumi gimė iš motinos įsčių vienu metu ir valdo žmogaus kūno dalį. Kai žmogui nuo ilgo galvojimo įskausta galvą ir žmogus kenčia, nes nieko sugalvoti negali, Fu – Išišių taip pat jaučiasi blogai. Jam taip pat skauda galvą, stipriai skauda. Pasinaudojęs tuo, kad Džu – Išišių susilpnino savo kontrolę, Fu – Išišių pavyksta smegenyse atspindėti tai, ką jis žino, nes Fu – Išišių, būdamas kitoje erdvėje, mato reikalo esmę. Tokiu būdu, su jo pagalba žmogus sėkmingai rašo, kuria.

Kai kurie gali pasakyti: „Tada mes naudosisime Fu – Išišių“. Man kaip tik žmonės perdavė raštelį su klausimu: „Kaip užmegzti ryšį su Fu – Išišių?“ Tu negali tokio ryšio užmegzti, nes tu tik pradėjai praktikuotis. Tu kol kas dar nieko nesugebi, geriau nesusidėk. Jeigu tu tai padarysi - tai, neabejotinai, iš prisirišimo. Kai kurie, galbūt, galvoja: „Ar mums tokiu atveju galima su Fu – Išišių pagalba sukurti dar daugiau materialinių vertybių žmonių visuomenės vystymosi labui?“ Ne, negalima! O kodėl? Todėl, kad tavojo Fu – Išišių žinios taip pat labai ribotos. Erdvės sudėtingos, turi daug lygmenų. Šios Visatos struktūra gana sudėtinga. Fu – Išišių žino tik tai, kas yra jo erdvėje. Fu – Išišių nežino, kas yra jo erdvės išorėje. Be to, egzistuoja daug įvairių erdvių įvairiuose vertikalios krypties lygmenyse. Tik aukščiausios gyvos Būtybės labai aukštuose lygmenyse gali kontroliuoti žmonijos vystymąsi. Jis turi savo dėsningumus.

Mūsų visuomenė vystosi pagal istorinius dėsniumus. Tu nori, kad ji taip vystytųsi ir tokiu būdu pasiektų kažkokį tikslą, tačiau aukščiausiosios gyvos Būtybės taip negalvoja. Argi senovės žmonės negalvojo apie šiuolaikinių lėktuvų, traukinių ir dviračių išradimą? Aš sakau, kad kažin ar negalvojo. Bet, istorijai nepasiekus atitinkamo etapo, jie jų sukurti negalėjo. Paviršutiniškai, išeinant iš eiliniams žmonėms įprastinės teorijos, ir iš žmonijoje egzistuojančių žinių matymo taško, tai paaiškinama tuo, kad mokslas nepasiekė tokio lygmens. Todėl žmonės ir negalėjo panašių dalykų sukurti. Iš esmės, žmonijos mokslo vystymasis taip pat eina istorijos numatyta kryptimi. Tu nori dirbtiniais metodais pasiekti kažkokį tikslą, bet to padaryti nepavyks. Žinoma, gali būti, kad kai kurių Fu – Iši veikia lengvai. Kažkoks rašytojas sako, kad gali parašyti dešimtis tūkstančių hieroglifų per dieną ir nepavargti; kai tik nori parašyti, tai greitai parašo. Kai kiti perskaito, tai pagiria. Kodėl tai įmanoma? Todėl, kad jo Džu – Iši ir Fu – Iši dirba kartu, o pastarasis atlieka pusę darbo. Bet taip būna ne pas visus. Pas absoliučią žmonių daugumą Fu – Iši visai nedalyvauja. Jeigu tu panorėsi, kad Fu – Iši dirbtų, tai bus blogai. Gausis kaip tik priešingai.

Tyra ir rami širdis

Daugelis, užsiimdami praktika, negali pasiekti ramybės būsenos. Jie visur ir visada klausinėja čigongo meistrų: „Mokytėjau! Aš nesuprantu, kodėl užsiiminėdamas negaliu įeiti į ramybės būseną. Kai tik atsisėdu medituoti, tai iškart atsiranda įvairios mintys, apmąstymai apie įvairius dalykus“. Iš tikrųjų, jos kaip audringa jūra, aibė įvairiausių minčių. Tu visai negali įeiti į ramybę. Kodėl ramybė neateina? Kai kurie šito nesupranta ir galvoja, kad čia slypi kažkokios paslaptys. Jie kreipiasi pas žinomus meistrus ir prašo išmokyti kažkokių geriausių būdų, kurie jiems padėtų įeiti į ramybės būseną. Mano manymu, jie prašo pagalbos iš išorės. Jeigu tu nori pakelti savąjį lygmenį, tai privalai priežasčių ieškoti savyje. Tu turi dirbti su savo širdimi. Tik tokiu atveju tu galėsi iš tikrųjų pakilti aukštyr ir, būdamas meditacijos pozoje, įeisi į ramybės būseną. Sugebėjimas įeiti į ramybės būseną yra taip pat Gongas, o susikaupimo galia yra lygmens atspindys.

Ar gali eiliniai žmonės lengvai įeiti į ramybės būseną? Ne, visai negali, išskyrus žmones su labai geru prigimtinio pagrindu. Kitais žodžiais tariant, jeigu žmogus negali įeiti į ramybės būseną, tai esmine priežastimi yra ne kažkokie sugebėjimai ar būdai, o žmogaus minčių ir sielos nešvara. Būdamas eilinių žmonių visuomenėje, prieštaravimuose tarp žmonių, tu atkakliai sieki asmeninių tikslų, stengiesi patenkinti visus žmogiškus jausmus. Pas tave yra įvairiausi norai ir prisirišimai, vardan kurių tu su kitais kovoji, su jais konkuruoji, nuo kurių tu negali atsipalaiduoti, kuriems tu negali būti abejingas. Ir tokiose sąlygose tu nori įeiti į ramybės būseną. Ar lengva tai? Užsiimdamas praktika, kažkas sau sako: „O aš netikiu: aš dabar įeisiu į ramybės

būseną, nieko negalvosiu“. Tai pasakęs jis iškart patenka į būseną, kai jį aplanko ištisas minčių spiečius. Pasirodo, tavo siela yra nešvari, todėl ir negali įeiti į ramybės būseną.

Galbūt, su manimi nesutiks ir pasakys: „Argi kai kurie čigongo meistrai nemoko būdų ir sugebėjimų? Galima sukaupti dėmesį į vieną tašką, galima stebėti ir įsivaizduoti, o taip pat sukonzentruoti mintis dantianyje, stebėti dantianą savo kūno viduje arba kartoti Budos vardą, ir taip toliau“. Visi šie būdai nėra paprasti, o savo esme tai *Gongfa* pasireiškimas, kuris turi tiesioginį ryšį su mūsų Sinsingo tobulinimu, su mūsų lygmens pakėlimu. Bet vien tik būdai praktikuojančiojo į ramybės būseną neatves. Jeigu netiki, gali pabandyti. Tarkime, tavyje viešpatauja daugelis stiprių norų ir atkaklių troškimų, nuo kurių tu negali išsilaisvinti. Pabandyk įeiti į ramybės būseną. Kažkas sako, kad gali tiktai Budos vardo kartojimas. Nejaugi Budos vardo kartojimas padės tau įeiti į ramybės būseną? Kai kas sako, kad Budos Amitabhos mokykla yra praktikavimui lengva mokykla. Čia tereikia kartoti Budos vardą. Pabandyk tai padaryti, o ten pažiūrėsime. Aš sakyčiau, kad tai taip pat *Gongfa*. Tu sakai, kad tai lengva, o aš sakau, kad ne, nes nei viena mokykla nėra lengva.

Visiems žinoma, kad Buda Šakjamunis skelbė susikaupimą. O ką jis skelbė prieš tai? Jis skelbė „susilaikymą“. Tai yra susilaikymas nuo visų norų ir prisirišimų, kai sieloje nieko nelieka. Tik tada ateina susikaupimo būseną. Ar ne taip? O susikaupimo būseną taip pat yra *Gongfa*. Tu iškart negali pilnai nuo visko susilaikyti. Laikui bėgant, kai tu, žingsnis po žingsnio, atsikratysi nuo viso blogio, tavo susikaupimo jėga taip pat padidės iš išorės į gylį. Žmogus, kartodamas Budos vardą, turi susikaupti ir apie nieką negalvoti, siekdamas, kad kitos smegenų dalys atsijungtų ir taptų nuo tokio kartojimo neveiklios. Viena mintis turi pakeisti tūkstantį minčių, kad kiekvienas skiemuo iš „A – mi – ta – bha“ galėtų tau švytėti prieš akis. Argi tai nėra tam tikras *Gongfa*? Ar pradėjęs praktikuoti tai įveiks? Neįveiks. Vadinasi, žmogus tikrai į ramybės būseną neįeis. Jeigu netiki, gali pabandyti. Žmogus paeiliui kartoja Budos vardą, ir tuo pat metu galvoja ir apie tą, ir apie aną: „Įmonės vadovai manęs nevertina. Tokį mažą priedą šį mėnesį gavau“. Kuo daugiau jis apie tai galvoja, tuo labiau piktinasi, o tuo tarpu dar kartoja Budos vardą. Pasakykite, ar jis gali užsiiminti praktika? Argi tai nepriklauso nuo *Gongfa*? Argi tai nėra tavo sielos nešvarumo pasireiškimas? Tie, pas ką atvira Dangaus rega, gali matyti savo viduje dantianą. Apatinėje žmogaus pilvo dalyje yra sukonzentruotas danas. Kuo didesnis šios aukštos energijos lygmens materijos grynumo laipsnis, tuo danas šviesesnis, o kuo žemesnis jos grynumo laipsnis, tuo danas tamsesnis. Tu stebi daną dantianyje, bet ar tau tai padės įeiti į ramybės būseną? Nepadės. Vadinasi, esmė ne metode, o tame, kad žmogaus idėjos ir mintys yra nešvarios. Tu stebi dantianą, matai, kad danas blizga, ir tau sieloje malonu. Ir staiga danas pavirsta butu. „Šį kambarį po vestuvių atiduosiu sūnui, šį kambarį - mano dukrai, šiame gyvensime mes su žmona, o viduryje bus svetainė. Puiku! Bet ar duos man šį butą? Teks ieškoti būdų, kad jį gaučiau, bet kokių imtis priemonių?“ Štai kokių dalykų siekia žmogus. Kaip tavo manymu, ar galės jis įeiti į ramybės būseną? Kiti sako: „Aš atvykau čia, į eilinių žmonių bendruomenę, tarsi būčiau sustojęs viešbutyje. Šiek tiek pagyvensiu ir kuo greičiau išėisiu“. O kai kurie taip prisiriša prie šios vietos, kad pamiršta apie savo namus.

Tikrame tobulėjime reikia tobulinti savąją širdį, tobulintis viduje, ieškoti savyje, negalima prašyti išorinės pagalbos. Kai kuriose mokyklose sakoma, kad Buda yra

širdyje. Tai turi pagrindą, bet kai kurie tai suprato neteisingai. Kai sakoma, kad Buda - širdyje, kai kurie tai supranta, tarsi jis pats būtų Buda, tarsi Buda iš tikrųjų yra jo širdyje. Argi žmogus neklysta taip suprasdamas? Taip suprasti negalima. Turima omenyje, kad tu gali sėkmingai tobulintis tik tada, kai tobulini savąją širdį. Būtent toks principas. Kaip gali Buda būti tavo kūne? Tau reikia tobulintis, tik tada patobulėsi.

Tu negali įeiti į ramybės būseną, nes tu dar nepasiekei minčių tuštumos. Tu nesi tokiam aukštam lygmenyje. Tai daroma palaipsniui nuo paviršiaus į gylį. Minčių tuštumos pasiekimas ir lygio pakilimas abipusiškai palaiko vienas kitą. Išsilaisvinęs nuo prisirišimų, tu pasieksi lygmens pakilimą. Tavo susikaupimo jėga taip pat išaugo. Aš sakau, kad ramybės būsenos siekimas kokių nors būdų ir metodų pagalba, reiškia išorinės pagalbos prašymą. O ko nors iš išorės prašymas, kaip tik ir yra nukrypimas nuo teisingo kelio praktikoje ir patekimas į ereziją. Budizme ypač akcentuojama - kas prašo išorinės pagalbos, tas nuėjo paskui demoną. Jeigu tu tikrai nori tobulintis, tai būtina tobulinti savo širdį. Švara ir neveikimo dvasia įsiviešpataus sieloje tik tokiu atveju, kai tu pakelsi savo Sinsingą. Tokiu atveju tu galėsi susiliesti su mūsų Visatos savybe, galėsi iš savęs pašalinti visokių rūšių norus, prisirišimus ir blogus dalykus, galėsi iš savęs išmesti visa bloga ir pakelti savąjį lygmenį. Tada Visatos savybė tavęs jau neribos, ir tavo *De* materija pavirs į Gongą. Ar čia nepasireiškia tarpusavio sąveika? Tokia yra evoliucijos logika!

Žmogui neįmanoma įeiti į ramybės būseną, nes neatitinka praktikuojantiems keliamų reikalavimų. Tai yra subjektyvi priežastis. Pastaruoju metu egzistuoja ir objektyvios priežastys, kurios rimtai trukdo praktikuojantiems pakelti lygmenį ir daro praktikuojantiems nemažą įtaką. Visiems žinoma, kad vystantis atvirumo ir ekonomikos pagyvėjimo reformai, politika taip pat mažina savo apribojimus. Daugybė naujų užsienio pasiekimų įvesta moksle ir technikoje. Gerėja ir mūsų liaudies gyvenimo lygmuo. Eiliniai žmonės mano, kad tai gerai. Bet iš dialektinio vienybės ir skaldymo principo pozicijos kartu su atvirumo reformos eiga į mūsų gyvenimą įėjo visokie negeri dalykai. Siekdama didelių tiražų, grožinė literatūra neišsina be bulvarinio turinio, kitaip ji bus nepaklausyta. Kino filmai ir tv filmai be erotinio turinio scenų tarsi neranda žiūrovų; kino biznyje siekiama kuo didesnio kino teatrų lankomumo. Norima, kad televizorių ekranai pritrauktų kuo daugiau žiūrovų. Kas liečia vaizduojamojo meno kūrinį, tai kas žino, ar tai tikrai yra vaizduojamasis menas, ar kas nors kita, bet tik mūsų senajame kinų nacionaliniame mene tokių dalykų nebuvo. Tokia mūsų kinų nacijos tradicija nėra vieno kažkokio konkretaus žmogaus išradimas ar kūrinys. Skaitydamas paskaitas apie priešistorinę kultūrą aš jau pažymėjau, kad viskas turi savo ištakas. Žmonijos moralės matuoklė tapo iškreipta ir pasikeitė, pasikeitė ir gėrio ar blogio vertinimo kriterijus. Tai eilinių žmonių reikalai. Bet vieninteliu gero ar blogo žmogaus vertinimo kriterijumi yra nepakitusi mūsų Visatos savybė „Džen Šan Žen“. Būdamas praktikuojančiu, tu nori išsilaisvinti. Todėl tu turi save įvertinti pagal šį kriterijų, o ne pagal eilinių žmonių normas. Štai kokie trukdžiai objektyviai egzistuoja aplink mus. Trukdo ne tik, kas aukščiau išsakyta, bet ir vienas po kito pasirodę tokie reiškiniai, kaip homoseksualizmas, seksualinė laisvė, narkomanija ir kiti chaotiški dalykai.

Žmonijos visuomenė išsivystė iki šiuolaikinio etapo. Jūs pagalvokite, jeigu ji ir toliau taip vystysis, - į ką tai bus panašu? Ar galima jai leisti taip egzistuoti amžinai?

Jeigu žmogus jos neištaisys, tai ištaisys dangus. Kaskart, kai su žmonija atsitinka katastrofa, ji randasi būtent tokioje būsenoje. Eilėje paskaitų aš neminėjau klausimo apie didelę žmonijos katastrofą, nors apie tai kalbama religijose, ir daugelis žmonių aptarinėja šią karštą temą. Aš jums nurodysiu tokią problemą: pagalvokite, mūsų visuomenėje įvyko labai rimti moralės lygmens pokyčiai! Iki kokio lygmens įtempti santykiai žmonių tarpe! Pagalvokite patys, ar mūsų žmonija nepriėjo labai pavojingos ribos? Egzistuojanti aplinka rimtai trukdo mūsų praktikuojantiems pakilti į aukštą lygmenį. Štai ten, visur gatvėse, tiesiog kelio viduryje iškabino erotinio turinio plakatus. Pakelk galvą ir juos pamatysi.

Laodzi savo laiku sakė: „Kai išmintingas žmogus girdi apie *Dao*, jis kruopščiai jį praktikuoja“. Išmintingas žmogus girdi apie *Dao* ir supranta, kad labai nelengva gauti tikrąjį įstatymą. Jeigu dabar nesitobulinti, tai kada? Sudėtinga aplinka, mano manymu, priešingai, yra geras dalykas: kuo aplinka sudėtingesnė, tuo didesnės galimybės tapti išskirtiniu žmogumi. Jeigu sugebėsi išsilaisvinti iš šios sudėtingos aplinkos, tai tavo tobulėjimas bus tvirčiausias.

Sakyčiau, kad tam, kuris su tikru ir tvirtu ryžtingumu sugeba tobulėti, yra priešingai. Jam sudėtinga aplinka yra geras dalykas. Be prieštaravimų, be patogaus atvejo, palankaus tavojo Sinsingo pakėlimui, tau nepakilti. Kaip mums tobulintis, kai ir tau gerai, ir man taip pat gerai? Eilinis besitobulinantis yra tarsi „paprastas žmogus, kuris išgirdo apie *Dao*“. Jis tai praktikuoja, tai ne. Sunku pasakyti, ką pasieks. Kai kurie čia klausosi Mokytojo paskaitos ir mano, kad Mokytojas kalba teisingai. O paskui grįš į eilinių žmonių visuomenę ir vėl manys, kad šio gyvenimo interesai realūs. Taip, jie realūs, ir realūs ne tik jums, bet taip pat vakarų milijonieriams ir milijardieriams, kurie prieš mirtį pamato, kad pas juos nieko nėra, išskyrus tuštumą. O materialaus turto žmogus gimdamas neatsineša ir po mirties nepasiima. Kodėl taip aukštai vertinamas Gongas? Todėl, kad jį tiesiogiai neša tavo Juanšenis. Žmogus jį gali atsinešti gimdamas ir pasiimti mirdamas. Mes sakome, kad Juanšenis nemirtingas. Tai visai nėra prietarai. Kai numetamos mūsų materialaus kūno ląstelės, nežūva žymiai smulkesnės molekulės, esančios kitoje erdvėje. Numetamas tik apvalkalas.

Tai, apie ką aš pasakoju, priklauso žmogaus Sinsingo klausimui. Savo laiku Šakjamunis ir Bodhidharma išsireiškė sekančiai: „Kinija, Rytų žemė - žmonių su dideliu *De* gimtinė“. Daugelis įvairių epochų vienuolių Kinijoje, taip pat ir kinų dauguma šiuo pasakymu didžiuojasi ir mano, kad gali išstobulinti aukštą Gongą. Todėl daugelis, gulėdami ant laurų, džiaugiasi: „Vis dėlto šaunuoliai mūsų kinai. Kinija yra žmonių su dideliu prigimtinio pagrindu tėvynė, didžiojo *De* žmonių tėvynė“. Faktiškai jie nesupranta, kokia mintis slypi šiuose žodžiuose. Kodėl Kinija yra žmonių su didžiu *De* tėvynė, ir kodėl čia galima išstobulinti aukštą Gongą? Daugelis nesupranta tikros aukštame lygmenyje esančių žmonių žodžių esmės. Nežino, kokį aukštą laipsnį ir kokį idealą yra pasiekę šie žmonės, kokia jų mąstymo būseną. Žinoma, mes netikslinsime, ką jie turėjo omenyje.

Jūs pagalvokite: tik įvairiarūšėje žmonių minioje, tik sudėtingiausioje aplinkoje galima išvystyti aukštą Gongą. Štai tokia prasmė.

Prigimtinis pagrindas

Prigimtinis pagrindas priklauso nuo to, kiek *De* kitoje erdvėje turi žmogaus kūnas. Jeigu *De* mažai, o juodos materijos daug, tai karmos laukas bus didelis. Tai reiškia blogą prigimtinių pagrindą. Jeigu *De* daug, tai baltosios materijos daug. Jo karmos laukas bus mažas. Vadinasi, šio žmogaus geras prigimtinis pagrindas. Abi žmogaus materijos, balta ir juoda, gali virsti viena į kitą. Kaip tai vyksta? Žmogui darant gera, pas jį atsiranda baltoji materija. Žmogus baltąją materiją gauna kentėdamas nelaimės ir kančias, padaręs gerus darbus. O juodoji materija atsiranda atlikus blogus darbus ir poelgius. Tai karma. Egzistuoja toks virsmo procesas. Tuo metu dar egzistuoja priklausomybė atitinkamam nešėjui, nes šios materijos tiesiogiai seka paskui Juanšeni. Jos abi nėra vieno persikūnijimo produktas, o sukauptos per labai ilgą laikotarpį. Todėl žmonės kalba apie karmos sukauptumą, apie *De* kaupimą. Be to, visa tai gali būti paveldėta iš protėvių. Kartais aš atsimenu, kaip senovės žmonės arba Kinijos seniai kalbėdavo apie protėvių sukauptą *De* arba apie *De* kaupimą, apie *De* praradimą. Tai pasakyta labai teisingai, visiškai teisingai.

Geras ar blogas prigimtinis pagrindas nustato: ar geras, ar blogas bus žmogaus supratimas. Blogas prigimtinis žmogaus pagrindas jo supratimą blogina. Kodėl? Nes pas žmogų su geru prigimtinio pagrindu yra daug baltos materijos, kuri susilieja su mūsų Visata. Be jokios izoliacijos susilieja su jos savybe „Džen Šan Žen“. Visatos savybė tiesiogiai išryškėja tavajame kūne, tiesiogiai su tavo kūnu susisiečia. O juodoji materija - kaip tik atvirkščiai. Ji gaunama darant blogus darbus. Ji priešinga mūsų Visatos savybei, todėl juodoji materija atskirta nuo mūsų Visatos savybės. Kai šios materijos daug, ji aplink žmogų sudaro lauką, kuris žmogų blokuoja. Kuo šis laukas didesnis, kuo didesnis jo storis ir tankis, tuo blogesnis žmogaus supratimas. Kadangi jis atliko blogus darbus, tai pas jį atsirado juodoji materija. Todėl jis negali susijungti su Visatos savybe „Džen Šan Žen“. Daugumoje atveju toks žmogus tuo labiau nebetiki tobulinimusi. Kuo silpnesnis jo supratimas, tuo stipriau karma jam trukdo, o kančios silpnina jo tikėjimą. Tai sukelia sunkumus tobulinimesi.

Lengviau tobulintis tiems, kas turi daug baltosios materijos. Jeigu tik jis tobulinimosi procese susilies su Visatos savybe, jeigu jo Sinsingas pakils, tai jo *De* tiesiogiai pavirs į Gongą. O žmogus su dideliu juodos materijos kiekiu primena žaliavas apdorojantį fabriką. Pas vienus medžiagos jau paruoštos, o jam reikalinga papildoma procedūra, nes pas jį žaliava, kurią reikia apdoroti. Toks procesas egzistuoja. Todėl jam pradžioje reikia išgyventi bėdas, pašalinti savo karmą, paverčiant ją baltąja *De* materija. Tik po to pas jį galės augti aukštas Gongas. Bet tokio žmogaus supratimas ir taip blogas, o tu ji verti kentėti dar labiau. Tokiu atveju jis dar labiau netiki ir jau neturi jėgų kentėti. Todėl turintiems daug juodosios materijos sunku tobulintis. Anksčiau *Dao* sistemoje ar mokyklose, kuriose mokymo perdavimas vyko individualiai, sakydavo: „mokytojas pasirenka mokinius, o ne mokiniai pasirenka mokytoją“. Buvo būtina pasižiūrėti, kiek mokinys savajame kūne turi šių dalykų.

Prigimtinis pagrindas nustato žmogaus supratimo sugebėjimą, bet taip būna ne visada. Kai kurių prigimtinis pagrindas labai blogas, bet labai gera šeimininė aplinka.

Daugelis giminių praktikuoja arba yra budistai, kurie tiki tobulinimusi. Tokia aplinka stimuliuoja jų tikėjimą, gerina jų supratimą, todėl tai neturi absoliutaus pobūdžio. Yra žmonės su labai geru prigimtinio pagrindu. Bet, gavę išsilavinimą ankstesniais metais, kai visuomenės idėjiniam auklėjimui buvo būdingas kraštutinis, kas ugdė siauros pasaulėžiūros žmogų, jie netiki niekuo, kas išeina iš jų pažinimo sferos. Tai žmogui taip pat rimtai trukdo padidinti savo supratimo sugebėjimą.

Pateiksiu pavyzdį. Antrą kursų dieną aš perskaičiau paskaitą apie Dangaus regos atvėrimą. Dalyvavo vienas mokinys su geru prigimtinio pagrindu. Aš jam iškart labai aukštame lygmenyje atvėriau Dangaus regą. Jis pamatė daug ir daug to, ko kiti matyti negalėjo. Ir štai jis žmonėms kalba: „Ach! Matau, kaip visoje Įstatymo mokymo vietoje Falunai tarsi snaigės nusileidžia ant žmonių, matau tikrąjį Mokytoją Li kūną, matau Mokytoją Li aureolę, matau koks yra Falunas, kiek yra Įstatymo Kūnų. Matau kaip Mokytojas Li vienu metu įvairiuose lygmenyse pamokslauja Įstatymą. Matau, kaip Falunai reguliuoja mokinių sveikatą. Dar matau, kaip Mokytojas Li lygmenyje po lygmens, įvairiuose lygmenyse pamokslauja. Pamokslauja ir Mokytoją Įstatymo Kūną. Be to, dar matau, kaip šventos Deivės mėto gėles“, - ir taip toliau. Jis pamatė tokius nuostabius vaizdus. Visa tai rodo, kad žmogaus prigimtinis pagrindas pakankamai geras. Bet baigdamas savo pasakojimą, jis pareiškia: „Aš visu tuo netikiu“. Kai kurie šie dalykai jau yra šiuolaikinio mokslo patvirtinti. Daugeliui jų galima rasti paaiškinimą šiuolaikiniame moksle. Apie ką mes jau kalbėjome. Iš tikrųjų, tai, kas yra čigongo pažinta, išeina už šiuolaikinio mokslo pažinimo ribų. Tai neabejotina. Iš to matyti, kad supratimo sugebėjimas ne visiškai priklauso nuo prigimtinio pagrindo.

Supratimas

Kas tai yra „supratimas“? „Supratimas“ yra religinės kilmės žodis. Budizme tai reiškia, kad besitobulinantieji supranta Budos Įstatymą. Tai reiškia supratimą žinojime ir galutinį supratimą, supratimą išmintyje. Bet dabar šis žodis jau įėjo į eilinių žmonių būtinių žodyną. Sakykime, nuovokus žmogus moka nuspėti viršininko mintis, žino kaip jam įtikti. Apie tokį žmonės sako, kad jis turi gerą supratimo sugebėjimą. Štai kaip žmonės supranta šį klausimą. Bet, kai tu viršysi eilinių žmonių lygmenį, ir būsi šiek tiek aukščiau, tai pastebėsi, kad eilinių žmonių pažintas jų lygmens principas dažnai yra klaidingas. Tai nėra supratimas, apie kurį mes kalbame. Gudrus žmogus negali turėti gero supratimo sugebėjimo, nes, būdamas per daug nuovokus, jis dažnai ką nors daro tik pasirodymui ir valdžios palankumui nusipelnyti. Tokiu atveju, iš tikrųjų darbą teks atlikti kitiems, kuriems jis ir lieka skolingas. Kadangi jis yra suktas ir gali gudrauti, tai gauna didesnę naudą, o kiti gauna mažiau ar nieko. Kadangi jis gudrus, tai jis nenori patirti nuostolių. Retai juos patiria. Todėl nuostolius gauna kiti. Vis didesnę dėmesį jis kreipia į šias menkas realias ir materialias naudas. Nuo to jo natūra vis labiau siaurėja.

Jam atrodo, kad dėmesio verti tik eilinių žmonių materialūs interesai. Jis save laiko praktišku žmogumi. Jis nuostolių turėti nenori.

O jam dar pavydima! Tau pasakysiu: jam nepavydėk. Tu visiškai nežinai, kaip jam sunku gyventi. Jis be apetito valgo. Miega blogai. Jis net sapne bijo, kad nepatirtų kokio nuostolio. Asmeninių interesų vardan jis atiduoda paskutines jėgas. Jo gyvenimas iš tikrųjų nelengvas. Vardan to jis gyvena visą gyvenimą. Mes sakome, kad iškilus prieštaravimams, reikia atsitraukti žingsniu atgal, ir atsivers begalinės erdvės. Garantuoju, - bus kitas vaizdas. O toks žmogus, kaip jis, nusileisti nenori. Gyvenimas jį labai vargina. Tu jau iš jo nesimokyk. Besitobulinančiųjų aplinkoje sakoma, kad toks žmogus giliai klysta. Siekdamas materialios naudos, jis visai pasiklydo eilinių žmonių tarpe. Lengva pasakyti, kad jis išlaikytų *De*! Tu patari jam praktikuoti, o jis netiki: „Praktikuoti? Pas jus, praktikuojančius, nepriimta smūgiu atsakyti į smūgį, barniu į barnį. Žmonės tau daro kiaulystes, o tau sieloje negalima jų nekęsti. Atvirksčiai, tu dar turi jiems padėkoti. Visi jūs panašūs į „AQ“! Kiekvienas iš jūsų yra psichiškai nesveikas!“ Tokiam žmogui tobulinimasis nesuprantamas. Jis tave laiko keistu. Jis tave laiko kvailu. Argi nėra sunku jį išgelbėti?

Supratimas, apie kurį mes kalbame, nėra susijęs su tuo, kas pasakyta aukščiau, o kaip tik liečia santykį su asmeniniais interesais. Dėl ko jis ir pavadino mus kvailais. Mes ir kalbame apie tokį supratimą. Žinoma, iš tikrųjų mes nesame kvaili, mes tik abejingai vertiname asmeninius interesus; o kitais atžvilgiais mes žmonės protingi. Kai mes užsiimame kokiu nors moksliniu tyrimu, vykdomė kokius nors vadovybės pavedimus, arba atliekame kokį nors darbą, tai mums viskas aišku. Mes pilnai galime susidoroti. Mes abejingai vertiname tik asmeninius interesus, prieštaravimus žmonių tarpe. Kas tada tave vadins kvailu? Niekas. Garantuoju, kad taip ir bus.

Paimkime nors ir tikrą kvailį. Iš aukšto lygmens vertinimo taško viskas gaunasi atvirksčiai. Eilinių žmonių tarpe kvailys negali padaryti rimtos kiaulystės, nesugeba siekti asmeninės naudos ir šlovės, ir tuo pačiu negali prarasti *De*. Bet kiti jam *De* duoda. Atiduoda, kai jį muša ir bara. O *De* yra ypatingai vertinga materija. Mūsų Visatoje egzistuoja toks principas: kas nepraranda - tas negauna. Kad gautum, turi prarasti. Pamatę kvailį, žmonės ima jį keikti: „Tu didelis kvailys!“ Po šio įžeidimo į jo pusę atleikia dalelė *De*. Tu kitą įskaudini, vadinasi, tu esi gaunanti pusę, dėl ko tu ir turi prarasti. Praeidami pro šalį, smogia jam koja: „Koks tu kvailys!“ Štai taip jam atitenka naujas *De* gabalėlis. Jį skriaudžia, muša, o jis į visa tai tik šypsosi: „Nagi, nagi, tu man davei *De*, ir aš jo nuo savęs neatstumsiu!“ Pagalvokite, kas protingesnis, vertinant pagal aukšto lygmens principus? Argi ne jis? Jis pats protingiausias. Jis nepraranda net mažiausio *De*. O kiek tu jam *De* meti, tiek jis mielai ir priima, viską pasilieka sau. Jis kvailas šiame gyvenime, bet nebus kvailu savo sekancčiame įsikūnijime. Jo Juanšenis taip pat nėra kvailas. Religijose sakoma: jeigu žmogus turi daug *De*, tai persikūnijęs jis taps dideliu viršininku arba turtuoliu. Jis savo turimą *De* pakeis į visa tai.

Mes sakome, kad *De* gali tiesiogiai pavirsti į Gongą. Argi nuo *De* virsmo nepriklauso, kaip aukštai tu gali pakilti? *De* gali tiesiogiai pavirsti į Gongą. Argi ne iš tokios rūšies materijos virsmo gimsta Gongas, kuris nustato žmogaus lygmenį ir jo Gongų jėgą? Pasakyk, argi nėra vertinga *De*? *De* galima atsinešti ateinant į šį pasaulį, o

taip pat pasiimti išeinant iš šio pasaulio. Budizme sakoma, kad tavo tobulinimesi pasiektas aukštis ir yra tavasis *Guo Vei*. Kiek tu atiduosi - tiek ir gausi. Tokia yra reiškinių logika. Religijose sakoma, kad, turėdamas *De*, atgimęs tu tapsi stambiu valdininku arba valdysi didelį turtą. Jeigu pas žmogų *De* mažai, tai jis netgi išmaldos negaus, nes jam neužtenka *De*. Nes kas nepraras - tas negaus! Jeigu *De* visai nėra, tai žmogaus kūnas ir jo Juanšenis bus pilnai sunaikinti. Jis tikrai mirs.

Praeityje buvo toks čigongo meistras. Kai jis tik išėjo pas žmones, jo lygmuo buvo pakankamai aukštas. Po to jis pateko į šlovės ir naudos spąstus. Mokytojas išsivedė jo Fu – Juanšenį, nes jis, kaip ir visi, priklausė tiems, pas kuriuos tobulinosi Fu – Juanšenis. Kol Fu – Juanšenis nebuvo išvestas, jis žmogų valdė. Pateikiu pavyzdį. Vienoje organizacijoje vyksta butų skirstymas. Viršininkas sako: „Tegul tie, kam reikia buto, prieina ir išdėsto savo gyvenimo sąlygas. Tegul pasako, kaip stipriai jiems reikia buto“. Po to kiekvienas kalba savo, o jis tyli. Galų gale viršininkas sužinojęs, kad jo padėtis sunkiausia, nusprendžia butą duoti jam. Kiti prieštarauja: „Ne, neduokite jam buto, duokite man. Man labai reikia“. O jis atsako: „Jeigu reikia - pasiimk“. Eiliniai žmonės palaikytų jį kvailiu. Kai kas žino, kad jis praktikuojantis, ir jo klausia: „Tu praktikuoji ir nieko neprašai, o ko tau reikia?“ Jis atsako: „Man reikalinga tai, ko kitiems nereikia“. Iš tikrųjų, jis nėra kvailas. Jis pakankamai sumanus žmogus. Bet kai reikalas paliečia jo asmeninius interesus, tai jis taip ir elgiasi. Jis pritaria, kad viskam reikia leisti tekėti natūralia vaga. Kiti jo vėl klausia: „Ko žmonėms dabar nereikia?“ Jis sako: „Žmonėms po kojomis guli akmenys. Jie niekam nereikalingi. Štai aš juos ir pasiimsiu“. Eiliniams žmonėms tai atrodytų nesuvokiama. Jie praktikuojančiųjų nesupranta, nesugeba jų suprasti. Tarp jų mąstyme labai didelis skirtumas. Jų lygmenys per daug nutolę vienas nuo kito. Žinoma, akmenų jis neims. Jis tik išsakė eilinių žmonių supratimui neprieinamą principą: „Aš neprašau nieko, kas vertinga eilinių žmonių tarpe“. Budizmo kanonuose rašoma, kad Sukhavačio pasaulyje ir medžiai auksiniai, ir žemė auksinė, ir paukščiai auksiniai, ir gėlės auksinės, ir namai auksiniai, net Budų kūnai blizga auksiniais spinduliais. Ten nerasi nei vieno akmens. Sakoma, kad pinigais ten tarnauja kaip tik akmenys. Jis, žinoma, ten akmenų nesineš. Bet jis išsakė eiliniams žmonėms neprieinamą principą. Iš tikrųjų, praktikuojantieji sako: „Mes nesiekiame to, ko nori eiliniai žmonės. Mūsų netraukia tai, ką turi eiliniai žmonės. Nors eiliniai žmonės ir labai norėtų, bet jie niekada negaus to, ką turime mes“.

Tikrovėje supratimas, apie kurį mes kalbėjome aukščiau, tai tik supratimas savo tobulinimo procese, kurį eiliniai žmonės supranta priešinga prasme. Iš tikrųjų, kalbėdami apie supratimą, mes turime omenyje: kai mokytojas mūsų praktikos procese pamokslauja Įstatymą, kai *Dao* sistemos mokytojas pamokslauja *Dao*, kai tobulinimosi procese susidursi su trukdžiais ir sunkumais, ar tu galėsi suprasti, kad tu besitobulinantis, ar gali tu suprasti, priimti šį Įstatymą, ar gali tobulinimosi procese elgtis pagal šį Įstatymą? Kai kurie tiesiog niekuo netiki. Ką tu jiems bekalbėtum, jie vertina tik materialią naudą eilinių žmonių tarpe. Jie nenori atsikratyti jiems būdingų įsitikinimų. Todėl ir patikėti negali. Kiti galvoja tik apie ligų gydymą. Iš manęs išgirdę, kad čigongas visai nėra skirtas ligų gydymui, jie tuoj pat pajunta antipatiją ir daugiau mano žodžiais netiki.

Kai kurių žmonių supratimo sugebėjimas niekaip negali pagerėti. Jie savavališkai daro įvairius užrašus mano knygoje. Tie, pas kuriuos atverta Dangaus rega, mato, kad ši knyga išleidžia įvairiaspalvius spindulius ir žiba auksu. Kiekvienas jos hieroglifas, tai mano Įstatymo Kūno atvaizdas. Jeigu aš tiesos nesakyčiau, tai jus apgaudinėčiau. O tai, ką tu ten prikeverzoi, atrodo juoda. Kaip tu drįsti ten savavališkai piešti? Kuo mes čia užsiimame? Ar mes tavęs nemokome tobulintis aukštyn? Apie kai kuriuos reikalus tu turėtum taip pat pagalvoti, nes ši knyga gali tarnauti tavo tobulinimosi vadovu. Argi ji nėra brangi? Tu lenkiesi Budai, bet ar savo nusilenkimais tu iš tikro galėsi tobulintis? Tu žmogus tikintis, nedrįsti liesti Budos statulos, kasdien priešais ją degini smilkalus, bet drįsti suteršti *Dafa*, kuris iš tiesų yra tavo tobulėjimo vadovas.

Kalbant apie žmogaus supratimo sugebėjimą, turimas omenyje tavo supratimo laipsnis apie dalykus, atsirandančius įvairiuose lygmenyse. Arba, kaip tu supranti Įstatymą, mokytojo pamokslaujamą tobulinimosi procese. Bet tai dar nėra tuo, ką mes vadiname esminiu supratimu. Esminiu supratimu, apie kurį mes kalbame, yra laikoma: kad žmogus per likusius savo gyvenimo metus nuo pat tobulinimosi pradžios nenutrūkstamai juda aukštyn, be paliovos save išlaisvindamas nuo prisirišimų ir įvairių žmogiškų norų, kartu su tuo jo Gongas nenutrūkstamai auga ir taip tęsiasi iki jo paskutinio žingsnio tobulinimesi. *De* materija pilnai virsta į Gongą; žmogus praeina visą Mokytojo suplanuotą tobulinimosi kelią. Bach! – per vieną sprogimo akimirką atsidaro visi užraktai. Dangaus rega atsiveria aukščiausiam to lygmens taške, kuriame jis randasi. Jis savo lygmenyje mato tikrus visų erdvių vaizdus, mato įvairių erdvėlaikių gyvųjų būtybių egzistavimo formas, materijos egzistavimo formas įvairiuose erdvėlaikiuose, mato mūsų Visatos tiesą. Pas žmogų atsiranda galingos stebukladarystės. Jis gali kontaktuoti su visomis gyvomis būtybėmis. Pasiekęs šį lygmenį, ar jis nėra didysis Nušvitęs, žmogus, pasiekęs Nušvitimą tobulinimosi keliu? Jeigu tai išversime į senaindiškąją kalbą, tai - Buda.

Esminis supratimas, apie kurį mes kalbame, priklauso netikėto nušvitimo formai. Esant netikėtam nušvitimui, žmogus per likusius gyvenimo metus tobulinasi „uždaroje“ būsenoje. Jis nežino, kokį aukštį pasiekė jo Gongas, nežino, kokia jo išvystyto Gongos forma. Jo organizmas neturi jokios reakcijos. Net jo kūno ląstelės yra „uždarytos“. Jo išvystytas Gongas yra „uždarytas“. Jį išlaisvins tik tada, kai žmogus padarys paskutinį žingsnį tobulinimosi kelyje. Tai atsitinka tik Didelio prigimtinio pagrindo žmogui. Tokiam žmogui tobulinimasis yra gana kankinantis procesas. Pradedant nuo buvimo geru žmogumi, jis tik nežino, kad vysto savąjį Sinsingą, kenčia bėdas, tobulinasi aukštyn, iš savęs reikalauja tik Sinsingo pakėlimo, bet savojo Gongos nemato. Tokiam žmogui tobulintis yra sunkiausia. Tokiu keliu gali eiti tik Didžio prigimtinio pagrindo žmogus. Kiek metų jis tobulinasi, vis tiek nieko nežino.

Egzistuoja kita „palaiptinio nušvitimo“ supratimo forma. Daugelis jūsų iš pat pradžių pajuto Faluno sukimąsi. Kartu su tuo aš jums atvėriau Dangaus regą. Kai kurie jūsų, kol kas dėl įvairių priežasčių, dar nemato, bet ateityje galės matyti, arba mato blogai, bet ateityje matys geriau. Kai kurie ja naudotis nemoka, bet ateityje išmoks. Jie nenutrūkstamai kelia savąjį lygmenį. Keliant Sinsingą ir šalinant įvairius atkaklius norus, atsiranda įvairūs antgamtiniai sugebėjimai. Tu stebi ir suvoki visą tobulėjimo ir organizmo virsmo procesą. Tokiu būdu, padaręs paskutinį žingsnį tobulinimosi kelyje, tu

pilnai pažinsi Visatos tiesą ir pasieksi aukščiausią lygmenį, kurį turi pasiekti. *Benti* transformacija ir antgamtinių gebėjimų stiprėjimas pasieks tam tikrą lygmenį, palaipsniui artėjant prie numatyto tikslo. Toks yra palaipsnio nušvitimo procesas. Tobulėjimas palaipsnio nušvitimo kelyje taip pat nelengvas. Kai pas žmones atsiranda antgamtiniai sugebėjimai, tai, neišsilaisvinę nuo prisirišimų, jie gali lengvai parodyti save ir atlikti blogus darbus. Tokiu būdu tavo Gongas nukris, tavo tobulinimasis bus bevaisis, ir tu galų gale sugesi. Kai kurie gali pamatyti įvairių lygmenų gyvas būtybes jų pasireiškimo formose. Jos gali tave kurstyti daryti tai viena, tai kita. Gali tave kurstyti tobulintis pagal jų dalykus, gali paimti tave į mokinius, bet jos negali tau padėti pasiekti Tikrojo Vaisiaus, nes pačios dar jo neturi.

Be to, žmonės, gyvenantys aukštų lygmenų erdvėse, yra dieviškos būtybės. Jie gali pasiversti gigantais, gali demonstruoti visokius stebuklus. Kai tu nesugebėsi elgtis teisingai, tai, galbūt, nueisi paskui juos. Jeigu taip atsitiks, tai tu tobulinai veltui. Tegu prieš tave nors tikras Buda ar tikras Daosas, tu turėsi pradėti tobulinimąsi iš naujo. Argi bet kokio Dangaus žmonės nėra Dievai? Tikrai tobulinimesi pasiekęs labai aukštą lygmenį ir savąjį tikslą, tu galėsi pilnai ištrūkti. Nors eilinio žmogaus akyse šis Dievas tikrai ir didis, ir aukštas, be to, didelių sugebėjimų, bet jis vargu ar gavo Tikrąjį Vaisių. Ar tu galėsi atsilaukyti prieš įvairių informacijų trukdžius, prieš įvairių vaizdų viliones? Todėl tobulintis su atverta Dangaus rega taip pat sunku. Šiuo atveju išlaikyti Sinsingą dar sunkiau. Gerai, kad aš kai kuriems iš jūsų tik pusiaukelyje atveriu antgamtinis sugebėjimus. Paskui ir prasideda palaipsnis nušvitimas. Dangaus regą aš atversiu visiems, bet neleisiu daugeliui parodyti antgamtinių sugebėjimų. Kai tavo Sinsingas žingsnis po žingsnio pakils į atitinkamą lygmenį, kai tavo dvasinė būseną taps labiau tvirta, kai tu galėsi save laikyti rankose, tada aš iškart „susprogdinsiu visus užraktus“. Tau atitinkamame lygmenyje, pasiekus palaipsnį nušvitimą, save rankose laikyti bus lengviau. Tada atsiras įvairūs antgamtiniai sugebėjimai. Tu tęsi savąjį tobulinimąsi. Tau, galų gale, pilnai atsivers visi antgamtiniai sugebėjimai. Tavo antgamtiniam sugebėjimams leidžiama pasireikšti tobulinimosi pusiaukelyje. Daugelis iš mūsų yra tokie, todėl nereikia skubėti žiūrėti.

Turbūt, jūs girdėjote, kad Čanio mokykloje taip pat kalbama apie nesutarimus dėl netikėto ir palaipsnio nušvitimo. Šeštasis Čanio mokyklos patriarchas Huinengas palaikė netikėtą nušvitimą, o Šensiu iš šiaurinės sektos, – palaipsnį. Tarp jų istorijoje vyko ilgas ginčas dėl šio budizmo filosofijos klausimo. Ginčijosi ir taip, ir anaip. Mano nuomone, toks ginčas neturi prasmės. Kodėl? Todėl, kad ginčas vyko tik apie tai, kaip pažinti kažkokį tobulinimosi principą. Vieni šį principą gali pažinti iškart, o kai kurie jį suprasti ir pažinti gali palaipsniui. Bet argi ne tas pats, kaip jį pažinti? Geriau, žinoma, jį pažinti iškart, bet palaipsniui yra taip pat neblogai. Argi visa tai nėra nušvitimas? Abiems atvejais tai nušvitimas, todėl leidžiama bet kuri forma.

Didelio prigimtinio pagrindo žmogus

Kokį žmogų galima būtų vadinti Didelio prigimtinio pagrindo žmogumi? Didelio prigimtinio pagrindo žmogus vis dėlto skiriasi nuo žmogaus su geru ar blogu prigimtinu pagrindu. Tokį žmogų su Dideliu prigimtinu pagrindu rasti labai sunku. Per ilgą istorinį laikotarpį gimsta tik vienas toks žmogus. Žinoma, pirmiausia - Didelio prigimtinio pagrindo žmogus turi turėti labai didelį *De*, jo baltos materijos laukas turi būti milžiniškas. Tai neabejotina. Tuo pat metu jis dar turi sugebėti iškęsti kančių kančias, turėti didžiulę kantrybę, turi mokėti atsisakyti, o taip pat išlaikyti *De*, turėti puikų supratimą ir taip toliau.

Kas tai tokio yra „kančių kančios“? Budizme priimta, kad būti žmogumi jau yra kančia. Jeigu tu tapai žmogumi, tai turėsi kentėti. Budizme manoma, kad visose erdvėse gyvos būtybės neturi tokių kūnų, kokius turi eiliniai žmonės. Todėl jos neserga, pas jas nėra gimimo problemų, senėjimo, ligų ir mirties. Jos tokių kančių neturi. Kitose erdvėse žmonės gali skraidyti, nes neturi svorio. Puiku. Eiliniai žmonės turi fizinį kūną, ir atsiranda problemos: šis kūnas negali iškęsti nei šalčio, nei karščio, nei bado, nei nuovargio. Be to, dar egzistuoja gimimo, senėjimo, ligų ir mirties problemos. Vienu žodžiu - tau komforto nėra.

Aš skaičiau viename laikraštyje žinią apie žemės drebėjimą Tianšanio mieste. Daug žuvusių, bet dalį aukų išgelbėjo. Šių žmonių tarpe buvo atlikta ypatinga socialinė apklausa. Jiems buvo užduotas klausimas: kokį jausmą jie jautė, būdami mirties būsenoje? Priešingai, negu buvo tikėtasi, visi šie žmonės pasakojo apie vieną ypatingą aplinkybę, visiems tą pačią, būtent: mirties momentu žmogus nejaučia baimės, o kaip tik atvirkščiai, akimirksniu pajuntamas išsilaisvinimo jausmas, jaučiamas tam tikras vidinis susijaudinimas. Kai kurie jautė, kad akimirksniu išsilaisvino iš savo kūno pančių, lengvai sklendžia, neapsakomai nuostabiai. Be to, jie dar matė savo kūną. Kiti netgi matė kitų erdvių gyvas būtybes. Tretieji dar kažkur pabuvojo. Visi jie mini tą vidinio susijaudinimo akimirką, kai išsilaisvino, tapo laisvi nuo kančių. Tokia aplinkybė mums reiškia, kad mūsų turimas kūnas mums atneša tik sielvartą. Bet mes visi tokie gimėme, todėl ir nežinome, kad tai yra kančia.

Aš sakiau, kad žmogus turi iškentėti kančių kančias. Tą dieną aš sakiau, kad erdvės suvokimas mūsų žmogiškajame erdvėlaikyje skiriasi nuo erdvės suvokimo kitame, žymiai stambesniame erdvėlaikyje. Pas mus vienas šičenis lygus dviem valandoms, o toje erdvėje jis lygus vieneriems metams. Ten kalbama, kad šis žmogus tiesiog nepaprastas; jis praktikuoja tokioje kankinančioje aplinkoje. Sako, kad šis žmogus nori pasiekti *Dao*; jis panorio tobulintis. Tai labai jau nepaprastas žmogus. Tokios kančios iš jo dar neatėmė prigimtinės esmės; jis dar nori tobulintis atgal. Kodėl praktikuojantiems galima besąlygiškai padėti? Būtent todėl. Sakykime, šis žmogus eilinių žmonių erdvėje išsėdėjo visą naktį meditacijos pozoje. Tai pamatė ir sako, kad šis

žmogus tikrai yra šaunuolis; štai meditacijos pozoje išsėdėjo jau šešerius metus. Nes mūsų vienas šičenis lygus metams toje pusėje. Mūsų žmonija yra labai ypatingoje erdvėje.

Kaip iškentėti kančių kančias? Pavyzdžiui, žmogus išėjo į darbą. Jo organizacijoje, kur jis dirba, viskas einasi blogai. Negalima, kad darbuotojų būtų daugiau, negu reikalinga. Organizacijoje vyksta pertvarka. Įvedama rangos sistema. Nereikalingi turi išeiti iš darbo. Jis pateko į jų tarpą. Vadinas, neteko duonos riekės. Kokia dabar jo nuotaika? Algos nėra, kaip dabar gyventi? Galbūt, užsiimti kažkuo kitu, bet jis daugiau nieko nemoka. Nusiminęs jis grįžta namo. Namie susirgo pagyvenęs giminaitis, stipriai serga. Jis susijaudino ir pradėjo skubėti. Reikia greitai jį nusiųsti į ligoninę. Per vargus pasiskolino pinigų ir paguldė giminaitį į ligoninę. Grįžo namo sergančiam giminaičiui paruošti kokio nors maisto. Kai tik peržengė namų slenkstį, pas jį iš mokyklos atėjo mokytojas ir sako: „Jūsų sūnus gerokai sumušė bendraklasį. Greičiau eikite ir pasižiūrėkite“. Kai tik jis, tai išsiaiškinęs, grįžo namo, jam paskambino telefonu ir pasakė, kad jo žmona turi meilužį. Žinoma, jūs tokių dalykų nesutikssite. Eiliniai žmonės tokių kančių neišlaikytų. Nuspręs, kam toliau gyventi, geriau rasiu virvę ir pasikarsiu. Nesinori gyventi! Mirtis išspręs visas problemas! Aš sakau, kad žmogus turi iškęsti kančių kančias, žinoma, nebūtinai tokia forma. Tarpusavio intrigos, trintis Sinsingo atžvilgiu, asmeninių interesų kova tam nenusileidžia. Kiek žmonių gyvena vien dėl pykčio ir pasiruošę pasikarti, jei nepavyktų jo išlieti. Todėl mes sakome, kad būtina tobulintis tokioje sudėtingoje aplinkoje, iškęsti kančių kančias. Be to, reikia turėti didžią kantrybę.

Kas yra didi kantrybė? Pirmiausia praktikuojantieji turi elgtis taip: negalima atsakyti smūgiu į smūgį, barniu į barnį. Reikia kentėti. Kitaip, koks tu praktikuojantysis? Kai kurie sako: „Labai sunku savyje išugdyti kantrybę. Mano blogas charakteris“. Jeigu blogas charakteris, tai ištaisyk jį. Praktikuojantieji būtinai turi kentėti. Kai kurie įsiplieskia auklėdami vaikus. Pakyla baisus triukšmas. Auklėdamas vaikus tu neturi taip elgtis, tikrai nereikia pykti. Su vaikais būtina elgtis protingai. Tada atsiras tikras auklėjimo efektas. Pagalvok, kaip pas tave išaugs Gongas, jei neiškentęs tu pyksti netgi dėl smulkmenų. Kažkas sako: „Aš galiu iškentėti, jeigu man kažkas smogs gatvėje koja ir aplink nebus pažįstamų“. Aš sakau, kad to nepakanka. Kai ateityje tu, galbūt, gausi antausį akyse to žmogaus, prieš kurį to nenorėtum labiausiai, ir patirsi gėdą, kaip tu tai vertinsi? Ar galėsi iškentėti. Sakykim, tu iškentėsi, bet viską giliai priimsi į širdį. Taip irgi nieko nebus. Visiems žinoma, kad pasiekusieji Archato lygmenį eilinių žmonių tarpe esamų dalykų į širdį nepriima, ir visada yra linksmi; jie abejingi savo nuostoliams. Jeigu tu tikrai taip elgsiesi, vadinas, tu jau pasiekei pradinį Archato *Guo Vei* lygmenį.

Kai kurie sako: jeigu mes demonstruosime tokio lygmens kantrybę, tai eiliniai žmonės pasakys, kad mes per daug bailūs ir silpni, kad mus labai lengva nuskriausti. Aš sakau, kad tai nėra bailumas ir silpnybė. Pagalvokite, netgi eiliniai pagyvenę ir išsilavinę žmonės aukštai vertina susilaikymą, savęs su eilinais žmonėmis nelygina ir susilaiko nuo barnių. Ką gi tada sakyti apie mus, praktikuojančiuosius? Koks čia bailumas ir silpnumas? Mano manymu, tai būtent didžios kantrybės pasireiškimas, stiprios valios pasireiškimas. Tik praktikuojantieji gali turėti tokią didžiulę kantrybę. Yra toks

išsireiškimas: „Paprastas žmogus įžeidimo neiškęs ir atsakys nuogu kardū“. Eiliniai žmonės, žinoma, taip ir elgiasi. Tu mane bari. Tada aš tau atsakau tuo pačiu. Tu man smogei. Aš būtinai atsakysiu tau smūgiu. Vadinasi, jie yra eiliniai žmonės. Ar tokius žmones galima laikyti praktikuojančiais? Būdamas praktikuojančiuoju, jei tu neturi tvirtos valios, jeigu nemoki savęs valdyti, tai tokios kantrybės nepasieksi.

Visiems žinoma, kad senovės Kinijoje buvo žmogus, vardu Han Sinis. Jis buvo labai gabus žmogus, imperatoriaus Liu Bango vyriausiasis vadas, valstybės ramstis. Kodėl jis galėjo prisiimti tokias atsakingas pareigas? Han Sinis nuo pat vaikystės buvo neeiliniu žmogumi. Yra pasakojimas apie Han Sinio pažeminimą, kai jį privertė šliaužti tarp kojų. Nuo pat vaikystės Han Sinis tobulinosi ušu. To meto praktikuojantieji ušu visada vaikščiojo su kardais. Kartą ėjo jis gatve, ir vienas niekšas, rankas įsiremęs į savo šonus, užstojo jam kelią: „Kam tau kardas? Tu išdrįsi užmušti žmogų? Jeigu sugebėsi, tai nukirsk man galvą“. Su šiais žodžiais jis pakišo jam savo kaklą. Han Sinis pagalvojo: „Kam man kirsti tau galvą?“ Tuo metu už žmogžudystę teisdavo ir buvo galima sumokėti mirtimi už mirtį. Argi žmogų galima savavališkai nužudyti? Anas pastebėjo, kad Han Sinis nedrįsta jo užmušti, ir sako: „Jeigu nedrįsti manęs užmušti, tai prašliaužk man tarp kojų“. Han Sinis iš tikrųjų prašliaužė jam tarp kojų. Tai rodo, kad Han Sinis turėjo retą didžią kantrybę. Jis skyrėsi nuo eilinių žmonių, todėl galėjo eiti tokias atsakingas pareigas. Žmogus gyvena tam, kad kovotų už savo garbę. Tai ne kas kita, kaip eilinių žmonių samprotavimai. Pagalvokite, ar ne kančias ir kankinimus žmogui gali atnešti toks požiūris į gyvenimą? Ar verta dėl to gyventi? Han Sinis vis dėlto buvo eiliniu žmogumi, o mes, besitobulinantieji, turime būti už jį žymiai geresni. Mūsų tikslas yra eilinių žmonių lygmens viršijimas ir aukštų lygmenų siekimas. Tokio įvykio mes nepatirsime. Bet eilinių žmonių tarpe praktikuojančiųjų patiriami pažeminimai ir skriaudos nebūtinai silpnesni, negu tokio pobūdžio įvykyje. Trintis tarp žmonių Sinsingo atžvilgiu, mano nuomone, tokiam dalykui nenusileidžia, netgi viršija. Čia taip pat labai sunku.

Be to, besitobulinantys turi mokėti atsisakyti eiliniams žmonėms būdingų įvairių atkaklių troškimų ir norų. Jeigu iškart šito nepasieksi, tai galėsi pasiekti palaipsniui. Jeigu šiandien tu iškart įvykdytum šiuos reikalavimus, jau šiandien taptum Buda. Tobulinimasis turi vykti palaipsniui, bet tu neturi mažinti sau reikalavimų. Galbūt, tu pasakysi, kad Mokytojas sakė, jog tobulinimasis turi vykti palaipsniui, tai mes ir tobulinsimės neskubėdami. Jokiu būdu! Tu privalai būti sau griežtas ir reiklus. Tobulindamasis pagal Budos Įstatymą, tu turi ryžtingai ir uoliai judėti pirmyn.

Taip pat reikia išlaikyti *De*, reikiamame lygmenyje išlaikyti Sinsingą, negalima elgtis beatodairiškai. Tau negalima daryti tai, ko nori. Tu turi išlaikyti savo Sinsingą. Eilinių žmonių tarpe mes dažnai girdime tokius išsireiškimus: kaip „daryti gera“, „kaupiti *De*, darant gera“. Praktikuojantieji nekreipia dėmesio į *De* kaupimą. Mes stengiamės išlaikyti *De*. Kodėl mes siekiame išlaikyti *De*? Todėl, kad mes pamatėme tokią aplinkybę: apie *De* kaupimą kalbama eilinių žmonių tarpe. Jeigu kažkas sukauptė daug *De*, padarė gera, tai jam kitame persikūnijime viskas bus gerai. Mes tokios problemos neturime. Jeigu tu pasieksi Pilną Tobulumą ir *Dao*, tai tau jau neegzistuos persikūnijimo problema. *De* sukauptimu, apie kurį mes kalbame, suprantama tai, jog mūsų kūne juodoji ir baltoji materijos susikauptė ne per vieną gyvenimą. Jos

paveldėtos per ilgus laikus. Apvažiuosi dviračiu visą miestą ir, galbūt, nesutiksi jokios galimybės padaryti gerą darbą. Tu vargu ar sugebėsi jį rasti, jeigu net kasdien tuo rūpinsies.

Čia dar egzistuoja toks suvokimas: tarkime, tau leidžia kaupti *De*; tu laikai kokį nors veiksmą geru, ir jo imiesi, bet jis pasirodo esąs blogas; tu laikai kažkokį veiksmą blogu, ir jeigu įsikiši, jis gali pasirodyti esąs geras. Kodėl? Todėl, kad tu nematai jo išankstinės lemties. Mūsų visuomenės įstatymai valdo eilinių žmonių reikalus. Problemų dėl to nėra. Būdamas praktikuojančiuoju tu priklausai neįprastinei sferai. Neįprastiniams žmonėms egzistuoja neįprastiniai principai, ir jau neleidžiama visko vertinti pagal eilinių žmonių principus. Kadangi tu nežinai tam tikro dalyko išankstinės lemties, tai tau lengva padaryti klaidą. Todėl mes laikomės neveikimo. Tau negalima daryti to, kas šaus į galvą. Kai kurie sako: „Aš noriu mokyti blogus žmones“. Tokiu atveju patariu - tapk policininku. Bet mes nereikalaujame, kad tu būtum nuošalyje žmogžudystės ar padegimo atveju. Aš jums sakau: kai žmonių tarpe kyla konfliktas - kažkas smogė kitam koja, kažkas smogė kumščiu. Pilnai įmanoma, kad antrasis anksčiau buvo pirmajam skolingas. Vadinas, šiandien jie atsiskaitė. Jeigu tu įsikiši, tai atsiskaitymas neįvyks. Viskas vėliau pasikartos dar kartą. Tai reiškia, kad tu nežinai išankstinės reikalo lemties ir lengvai gali atlikti blogus poelgius, gali prarasti *De*.

Yra normalu, kad eiliniai žmonės valdo eilinių žmonių reikalus. Jiems egzistuoja jų principai. Tau reikalus reikia vertinti pagal aukštesnius principus. Jeigu tu laikysies nuošalyje nuo žmogžudystės ar padegimo atveju, tai jau bus problema su tavo Sinsingu. Kaip kitaip tu liksi geru žmogumi? Jeigu tu neįsikiši į tokius reikalus, tai į kokius reikalus tu dar gali kištis? Bet mūsų, praktikuojančiųjų, šios aplinkybės neliečia. Vargu, ar tau tai surengs; vargu, ar tu tai sutiksi. Mes kalbame apie *De* išlaikymą, kad tu neatliktum nieko blogo. Egzistuoja tokia galimybė, kad tu blogai pasielgsi jau tada, kai lengvai įsikiši į kokį nors reikalą. Tada tu prarasi *De*. Jei tu prarasi *De*, kaip tu kelsi lygmenį? Kaip pasieksi savo galutinį tikslą? Čia egzistuoja tokia problema. Be to, reikalingas geras supratimo sugebėjimas. Geras prigimtinis pagrindas gali pagimdyti gerą supratimo sugebėjimą. Aplinka taip pat turi savo įtaką.

Mes jau kalbėjome, kad kiekvienas mūsų tobulinasi viduje, rūpinasi savo Sinsingu. Jeigu kažkur pasielgs blogai, tai priežasties ieškos savyje, kad kitą kartą viską galėtų padaryti geriau. Prieš užsiimdamas kokiu nors reikalu, pirmiausiai pagalvos apie kitų interesus. Tokiu atveju žmonių visuomenė pagerės, pakils moralė, dvasinė kultūra, pagerės visuomenės saugumo būklė. Galbūt, policija daugiau nebus reikalinga. Jau nereikės, kad vieni valdytų kitus. Kiekvienas save laikys rankose. Kiekvienas ieškos netobulumo savyje. Kaip tai bus gerai. Kaip žinoma, dabar įstatymai palaipsniui tobulėja. Bet kodėl vis dar egzistuoja tie, kurie užsiima blogais darbais? Kodėl jie nesilaiko egzistuojančių įstatymų? Atsakymas, nes tu negali valdyti jų širdžių. Kai kiti nemato, jie vis tiek užsiima blogais darbais. Jeigu kiekvienas tobulinsis savo širdyje, tai bus visai priešingas vaizdas. Tada tau jau nereikės ginti teisingumo.

Aš galiu *Fa* pamokslą dėstyti tik iki šio lygmens. Žymiai aukštesnį lygmenį tu sugebėsi įsisavinti, tik remdamasis savo tobulinimusi. Kai kurie man užduoda vis daugiau ir daugiau konkrečių, liečiančių buitines smulkmenas, klausimų. Jeigu aš į viską atsakysiu, kaip tu tobulinsies?! Tu turi tobulintis pats, viską suprasti pats. Jeigu aš viską

atversiu, tai tau nebus kur tobulintis. Gerai, kad *Dafa* jau išdėstytas. Tu gali elgtis pagal *Dafa*.

Manau - mano *Fa* pamokslavimo laikas greitai pasibaigs. Norėtusi jums palikti tikrą dalyką, kad ateityje tobulindamiesi jūs galėtumėte vadovautis *Fa*. Visame *Fa* pamokslavimo procese aš jaučiau atsakomybę prieš visus pasekėjus ir visuomenę. Mes elgėmės būtent pagal tokį principą. Aš patylėsiu apie efektą. Tegu visuomenė įvertina tai pati. Aš noriu: kad būtų skleidžiamas *Dafa*, kad dar daugiau žmonių gautų naudą, kad norintys tikrai pasišvęsti tobulinimuisi, galėtų tobulintis aukštyn, vadovaudamiesi *Fa*. Tuo pat metu *Fa* pamokslavimo procese mes taip pat paaiškinome principus, kaip reikia būti žmogumi. Tikime, kad po mūsų kursų, jeigu tu negalėsi tobulintis pagal *Dafa*, tai jau būsi nors geru žmogumi. Tai atneš naudą mūsų visuomenei. Iš tikrųjų, tu jau gali būti geru žmogumi. Po kursų tu būtinai galėsi būti geru žmogumi. *Fa* perdavimo procese būta ir nepavykusių atvejų, taip pat iš įvairių pusių būta labai didelių trukdžių. Organizacijos iniciatorės ir visų sričių vadovų palaikymo bei darbuotojų triūso dėka, mūsų kursai pasiekė palyginti sėkmingą rezultatą.

Viskas, ką aš išdėščiau savo paskaitose, skirta jūsų tobulinimuisi į aukštus lygmenis. To anksčiau niekas neplatino. Mes viską išaiškinome aiškiai, tiksliai ir atitinkamai pagal šiuolaikinį mokslą ir pagal žmogaus kūno mokslą; palietėme labai aukštų lygmenų klausimus. Mano pagrindinis tikslas: kad jūs iš tiesų įgytumėte *Fa*, pagal kurį galėtumėte tobulintis aukštyn. *Fa* ir praktikos metodo perdavimo procese daugelis žmonių mano, kad *Fa* tikrai yra nuostabus, bet veikti pagal jį yra sunkus dalykas. Iš tikrųjų, mano manymu, sunku ar ne, priklauso nuo to, apie ką eina kalba. Eiliniams žmonėms, kurie nesiruošia tobulintis, tai bus labai sunku, neįsivaizduojama ir neprieinama. Jis yra eilinis žmogus ir tobulintis nenori. Jis būtinai manys, kad jam tai labai sunku. Laodzi sakė: „Kai išmintingas žmogus girdi apie *Dao*, jis uoliai jį praktikuoja; kai vidutinis žmogus girdi apie *Dao*, jis praktikuoja kartas nuo karto; kai kvailys girdi apie *Dao*, jis garsiai iš jo juokiasi. Jeigu jis iš jo nesijuokia, tai jau ne *Dao*“. Mano manymu, tikriems besitobulinantiems tai labai lengvas dalykas, nesudarantis kažko nepasiekiamo. Iš tikrųjų, daugelis čia dalyvaujančių senųjų mokinių arba čia neatėjusių, tobulinimesi jau pasiekė pakankamai aukštą lygmenį. Aš apie tai tylėjau, nes bijojau, kad pas tave neatsirastų prisirišimai, pasitenkinimas ir panašiai, turintys įtaką Gongo jėgos augimui. Kas iš tikro turi ryžto tobulintis, sugeba kentėti, atsiradus įvairioms naudoms, sugebės šiuos prisirišimus atmesti, tai sugebės būti jiems abejingas. Jeigu jis galės tai padaryti, visa kita bus nesunku. Kai kažkas negali atsisakyti įvairių prisirišimų, tai sako, kad tai sunku. Pats tobulinimosi metodas nesudaro jokių sunkumų. Savo lygmenį pakelti nesunku. Visa tai žmogui atrodo sunku tik tada, kai jis pats nenori atsikratyti žmogiškųjų prisirišimų. Materiali nauda visada prieš akis. Turint realius interesus, labai sunku išsilaisvinti nuo atkaklių troškimų. Kaip žmogus gali išlikti tam abejingas? Štai kur yra sunkumas, apie kurį jis kalba. Tarp žmonių atsiradus prieštaravimams, aš sakau: taip netinka, jeigu tu nesugebėsi nugalėti savojo pykčio, jeigu netgi nesugebėsi elgtis kaip praktikuojantysis. Anksčiau, kai aš užsiiminėjau tobulinimuisi, daugelis garbingų išminčių man sakė taip: „Sunkiai iškenčiama yra iškenčiama, sunkiai įvykdoma yra įvykdoma“. Iš tiesų, yra būtent taip. Imkite ir po kursų pabandykite. Kai pateksi į tikrą bėdą arba į kažkokį išbandymą,

pabandyk: sunku iškentėti, bet kentėk. Sako: atrodo neįmanoma, sunku įvykdyti. Tada pabandyk, - galėsi galų gale įvykdyti, ar ne. Jeigu tu tikrai su tuo susidorosi, tai neabejotinai rasi: „gluosnių šešėlius, ryškias gėles ir dar kaimą priekyje“!*

Aš kalbėjau per daug, taip daug, kad jums bus sunku atsiminti. Noriu jums iškelti pagrindinį reikalavimą: linkiu, kad ateityje būsimajame tobulinimesi jūs elgtumėtės kaip praktikuojantieji, tikrai atsidavę tobulinimuisi. Linkiu, kad ir seni, ir nauji mokiniai galėtų tobulintis į *Dafa* ir pasiektų Pilną Tobulumą! Linkiu, kad visi jūs tobulintumėtės rimtai, neprarasdami nei minutės.

* Patarle tapusios eilutės iš senovės kinų poeto Lu Jou (1125–1210) eilėraščio „Kelionė per kalnus į vakarų kaimus“.

Paviršutiniškai žvelgiant, „*Džuan Falun*“ tekstas neišsiskiria elegancija, o kartais net neatitinka šiuolaikinės kalbos gramatikos. Tačiau jei aš sistemčiau šią *Dafa* Knygą, naudodamas šiuolaikinę gramatiką, kiltų labai rimta problema: Knygos lingvistinė struktūra atitiktų gramatikos taisykles ir išsiskirtų grožiu, tačiau pati Knyga netektų gilesnio ir aukštesnio turinio. Taikant šiuolaikinę priimtą frazeologiją, jokių būdu neįmanoma išreikšti vedančios į įvairius aukštesnius lygmenis *Dafa* krypties, taip pat aprašyti *Fa* pasireiškimų kiekviename lygmenyje, kad būtų pradėti tokie reikšmingi pokyčiai, kaip mokinių *Benti* transformavimas ir Gongo pakėlimas.

Li Hongdzi

1996 m. sausio 5 d.

* * *